

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-44-15

Druk nr 3433
Warszawa, 22 maja 2015 r.

Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw** z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych.

Z poważaniem

(-) Ewa Kopacz

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw^{1), 2), 3)}

Art. 1. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 1004) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) kolejny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej – wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej złożony przez cudzoziemca lub w jego imieniu po tym, jak w odniesieniu do poprzedniego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, który go dotyczył, została wydana decyzja ostateczna, w tym także o umorzeniu postępowania;”;

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia:

1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 60);

2) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 96).

²⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 31).

³⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze, ustawę z dnia 7 lipca 1982 r. o radcach prawnych, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym, ustawę z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej, ustawę z dnia 28 lipca 2011 r. o zalegalizowaniu pobytu niektórych cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy o cudzoziemcach oraz ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

- b) po pkt 9a dodaje się pkt 9aa w brzmieniu:
„9aa) ośrodek recepcyjny – ośrodek dla cudzoziemców pełniący funkcję punktu przyjęć cudzoziemców, którzy złożyli wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej;”;
 - c) pkt 9b otrzymuje brzmienie:
„9b) państwo członkowskie – państwo członkowskie Unii Europejskiej lub inne państwo, które stosuje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 31);”;
 - d) w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:
„13) wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej – wniosek o objęcie przez Rzeczpospolitą Polską ochroną cudzoziemca, którego można uznać za osobę ubiegającą się o status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą.”;
- 2) w art. 3 uchyla się ust. 2;
 - 3) uchyla się art. 6;
 - 4) w art. 8 pkt 27 otrzymuje brzmienie:
„27) informacje o wynikach sprawdzenia cudzoziemca w jednostce centralnej, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 1),

zwanego dalej „rozporządzeniem 603/2013”, oraz o podjętych czynnościach na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona), zwanego dalej „rozporządzeniem 604/2013”.”;

5) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Dane cudzoziemca, na podstawie których jest możliwe ustalenie, że:

- 1) postępowanie w sprawie udzielenia albo pozbawienia ochrony międzynarodowej lub udzielenia albo pozbawienia azylu wobec cudzoziemca jest w toku lub zakończyło się,
 - 2) cudzoziemcowi nadano albo odmówiono nadania statusu uchodźcy,
 - 3) cudzoziemcowi udzielono albo odmówiono udzielenia azylu,
 - 4) cudzoziemcowi udzielono albo odmówiono udzielenia ochrony uzupełniającej
- nie mogą być udostępniane ani pozyskiwane od podmiotów, wobec których istnieje uzasadnione domniemanie, że dopuszczają się prześladowań lub wyrządzają poważną krzywdę.”;

6) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tłumaczenie na język polski dokumentów sporządzonych w języku obcym, dopuszczonych jako dowód w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej lub azylu, zapewnia, w razie potrzeby, organ, przed którym jest prowadzone postępowanie.”;

7) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. Okoliczność, że cudzoziemiec był w przeszłości prześladowany lub doznał poważnej krzywdy lub był bezpośrednio zagrożony prześladowaniem lub doznaniem poważnej krzywdy, jest istotną informacją potwierdzającą uzasadnioną obawę cudzoziemca przed prześladowaniem lub rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby uznać, że akty prześladowania lub wyrządzania poważnej krzywdy się nie powtórzą.”;

8) w art. 19:

a) w ust. 1 w pkt 3 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) popełnił zbrodnię o charakterze innym niż polityczny poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przed złożeniem wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Cudzoziemcowi, który złożył kolejny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, można ponadto odmówić nadania statusu uchodźcy, jeżeli obawa przed prześladowaniem jest oparta na okolicznościach, które celowo wytworzył po opuszczeniu kraju pochodzenia.”;

9) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. Decyzja o nadaniu cudzoziemcowi statusu uchodźcy albo udzieleniu ochrony uzupełniającej wygasa z mocy prawa z dniem nabycia przez cudzoziemca obywatelstwa polskiego.”;

10) w dziale II rozdział 2 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 2

Postępowanie w sprawach udzielania ochrony międzynarodowej oraz pozbawiania statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej

Art. 23. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, zwany dalej „Szefem Urzędu”, w drodze decyzji:

- 1) nadaje albo odmawia nadania statusu uchodźcy;
- 2) udziela ochrony uzupełniającej albo odmawia jej udzielenia;
- 3) pozbawia statusu uchodźcy albo ochrony uzupełniającej.

Art. 24. 1. Cudzoziemiec składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej do Szefa Urzędu za pośrednictwem komendanta oddziału Straży Granicznej albo komendanta placówki Straży Granicznej.

2. Cudzoziemiec, który przebywa w strzeżonym ośrodku, areszcie dla cudzoziemców, areszcie śledczym lub zakładzie karnym, składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej za pośrednictwem komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej obejmującego terytorialnym zasięgiem działania siedzibę strzeżonego ośrodka, aresztu dla cudzoziemców, aresztu śledczego lub zakładu karnego.

Art. 25. 1. Cudzoziemiec, który składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, zwany dalej „wnioskodawcą”, może złożyć ten wniosek także w imieniu następujących osób towarzyszących mu i zależnych od niego ze względów ekonomicznych, zdrowotnych lub ze względu na wiek:

- 1) osoby pozostającej z cudzoziemcem w uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim, zwanej dalej „małżonkiem”;
- 2) małoletniego dziecka wnioskodawcy i małżonka, w tym także dziecka przysposobionego, niepozostającego w związku małżeńskim;
- 3) małoletniego dziecka wnioskodawcy, w tym także dziecka przysposobionego, niepozostającego w związku małżeńskim;
- 4) małoletniego dziecka małżonka, w tym także dziecka przysposobionego, niepozostającego w związku małżeńskim.

2. Przepisy dotyczące osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, stosuje się także do dziecka wnioskodawcy urodzonego w trakcie trwania:

- 1) postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej aż do jego zakończenia decyzją ostateczną;
- 2) ponownego postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej prowadzonego przez organ pierwszej instancji po uchyleniu przez organ wyższego stopnia decyzji w tej sprawie lub po stwierdzeniu jej nieważności.

Art. 26. 1. Wnioskodawca składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej osobiście.

2. W imieniu małoletniego bez opieki wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej składa kurator albo przedstawiciel organizacji międzynarodowej lub pozarządowej zajmującej się udzielaniem pomocy cudzoziemcom, w tym pomocy prawnej, jeżeli na podstawie indywidualnej oceny sytuacji małoletniego bez opieki organizacja ta uzna, że może on potrzebować takiej ochrony.

3. Wnioskodawca składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w swoim imieniu i w imieniu osób, o których mowa w art. 25 ust. 1, na formularzu zawierającym:

- 1) dane wnioskodawcy, o których mowa w art. 8 pkt 1–9, 11, 12–14, 16, 19 i 20, określenie imion i nazwiska w języku ojczystym, informacje o jego ostatnim miejscu zamieszkania i miejscu pracy w kraju pochodzenia, o odbyciu służby wojskowej w kraju pochodzenia oraz o znajomości języków;

- 2) wskazanie języka, w którym wnioskodawca chciałby, aby było przeprowadzone przesłuchanie w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej;
- 3) określenie osób, w imieniu których wnioskodawca występuje;
- 4) dane małżonka wnioskodawcy, o których mowa w art. 8 pkt 1–3, 5–9, 11, 12–14 i 16, określenie imion i nazwiska w języku ojczystym, informację o posiadanych przez małżonka wnioskodawcy dokumentach potwierdzających tożsamość oraz o znajomości języków;
- 5) następujące dane małoletnich dzieci, w imieniu których wnioskodawca występuje:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) data urodzenia,
 - c) płeć,
 - d) imiona rodziców;
- 6) oświadczenie małżonka wnioskodawcy o wyrażeniu zgody na złożenie wniosku w jego imieniu i jego małoletniego dziecka;
- 7) informacje dotyczące wyjazdu z kraju pochodzenia, w tym informacje o opuszczeniu kraju pochodzenia w okresie ostatnich 5 lat oraz o wizach lub zezwoleniach na pobyt w innym państwie wydanych wnioskodawcy i osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje;
- 8) informacje dotyczące wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym informacje o miejscu zamieszkania i adresie do korespondencji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz o wydanych wobec wnioskodawcy decyzjach zobowiązujących do powrotu do kraju pochodzenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego;
- 9) informacje dotyczące stanu zdrowia wnioskodawcy i osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, oraz doznanej przez nich przemocy;
- 10) określenie powodów ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej, w tym informacje o zatrzymaniu, aresztowaniu, prowadzonych postępowaniach karnych oraz wydanych orzeczeniach w postępowaniach sądowych w stosunku do wnioskodawcy lub członka jego rodziny w innym państwie niż Rzeczpospolita Polska;
- 11) informacje o wcześniejszym ubieganiu się przez wnioskodawcę lub członka jego rodziny o udzielenie ochrony międzynarodowej w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie;

- 12) informacje o prowadzonych wobec wnioskodawcy i osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, postępowaniach karnych w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 13) następujące dane członka rodziny wnioskodawcy, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) data i miejsce urodzenia,
 - c) adres miejsca zamieszkania,
 - d) stopień pokrewieństwa,
 - e) status prawny;
- 14) wzór podpisu wnioskodawcy.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się aktualne fotografie wnioskodawcy i osób, w imieniu których wnioskodawca występuje, oraz dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie ochrony międzynarodowej.

5. Za członków rodziny, o których mowa w ust. 3 pkt 11 i 13, uważa się osoby w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia 604/2013.

6. Jeżeli wnioskodawcą jest małoletni bez opieki w formularzu wniosku zawiera się dane, o których mowa w ust. 3 pkt 13, dotyczące jego krewnych w rozumieniu art. 2 lit. h rozporządzenia 604/2013, którzy przebywają na terytorium innego państwa członkowskiego.

7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, kierując się zakresem informacji określonym w ust. 3 i art. 8 oraz koniecznością ujednoczenia formy przekazywanych danych, a także zapewnienia zupełności i przejrzystości przedstawianych informacji.

Art. 27. 1. Złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w imieniu małżonka wnioskodawcy i jego małoletniego dziecka wymaga pisemnej zgody tego małżonka.

2. Wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 1, jest równoznaczne z udzieleniem wnioskodawcy pełnomocnictwa do działania w imieniu jego małżonka i dzieci tego małżonka.

3. Organ Straży Granicznej przed przyjęciem wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej informuje na osobności małżonka, w imieniu którego wnioskodawca

zamierza złożyć wniosek, o konsekwencjach proceduralnych złożenia takiego wniosku, w tym o prawie stawienia się na przesłuchanie wnioskodawcy oraz o prawie do wystąpienia z odrębnym wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Art. 28. 1. W przypadku gdy z przyczyn leżących po stronie organu Straży Granicznej nie jest możliwe przyjęcie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na formularzu w dniu, w którym cudzoziemiec stawił się osobiście w siedzibie tego organu i zadeklarował zamiar złożenia takiego wniosku, organ Straży Granicznej informuje cudzoziemca w języku dla niego zrozumiałym o terminie i miejscu przyjęcia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz sporządza protokół z tej czynności.

2. W przypadku gdy cudzoziemiec będący osobą niepełnosprawną, w podeszłym wieku, kobietą ciężarną, osobą samotnie wychowującą dziecko lub przebywającą w pieczy zastępczej, szpitalu, areszcie śledczym lub zakładzie karnym, nie może stawić się osobiście w siedzibie organu Straży Granicznej, pisemna deklaracja zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej może być złożona za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1529) lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422).

3. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej złożony przez cudzoziemca, o którym mowa ust. 2, przyjmuje i rejestruje organ Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.

4. Deklaracja zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej może dotyczyć także osób, o których mowa w art. 25 ust. 1.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lub 2, przyjęcie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i jego rejestracja następuje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od dnia jego złożenia, a w razie masowego napływu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu poszukiwania ochrony międzynarodowej – w terminie 10 dni roboczych.

6. Organ Straży Granicznej rejestruje deklarację zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w rejestrze, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 1.

Art. 29. 1. W przejściach granicznych, strzeżonych ośrodkach i aresztach dla cudzoziemców zapewnia się cudzoziemcowi w języku dla niego zrozumiałym dostęp do informacji o możliwości złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i skorzystania w tym celu z pomocy tłumacza.

2. Organ Straży Granicznej, na wniosek wnioskodawcy, zapewnia przedstawicielom organizacji międzynarodowych lub pozarządowych, zajmujących się udzielaniem pomocy cudzoziemcom, w tym pomocy prawnej, dostęp do wnioskodawcy, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w przejściu granicznym.

Art. 30. 1. Organ Straży Granicznej właściwy do przyjęcia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej:

- 1) ustala tożsamość osoby, której dotyczy wniosek;
- 2) uzyskuje dane i informacje w zakresie niezbędnym do wypełnienia formularza wniosku;
- 3) fotografuje osobę, której dotyczy wniosek, i pobiera od niej odciski linii papilarnych za pomocą kart daktyloskopijnych lub urządzenia do elektronicznego pobierania odcisków;
- 4) ustala, czy osoba, której dotyczy wniosek, posiada dokumenty uprawniające do przekroczenia granicy lub czy przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej legalnie;
- 5) przekazuje wnioskodawcy na piśmie w języku dla niego zrozumiałym informacje o:
 - a) zasadach i trybie postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej,
 - b) przysługujących mu prawach, ciążących na nim obowiązkach i skutkach ich niewykonania oraz o konsekwencjach wyraźnego i dorozumianego cofnięcia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej,
 - c) których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia 604/2013,
 - d) których mowa w art. 29 ust. 1 rozporządzenia 603/2013,
 - e) możliwości wyrażenia zgody na udzielanie przedstawicielowi Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców informacji o przebiegu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej oraz na przeglądanie akt sprawy i sporządzanie z nich notatek i odpisów,

- f) organizacjach zajmujących się udzielaniem pomocy cudzoziemcom,
 - g) zakresie pomocy socjalnej i opieki medycznej, okresie ich przysługiwania, możliwości ubiegania się o pomoc w postaci świadczenia pieniężnego oraz zasadach przyjęcia do ośrodka dla cudzoziemców, zwanego dalej „ośrodkiem”,
 - h) trybie i zasadach udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej oraz podmiotach świadczących tę pomoc,
 - i) adresie ośrodka recepcyjnego, w którym ma się on stawić w terminie 2 dni od dnia złożenia wniosku – jeżeli cudzoziemiec nie wskazał we wniosku innego adresu, pod którym będzie przebywał, albo nie przebywa w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców;
- 6) zapewnia pomoc tłumacza przy składaniu wniosku;
 - 7) zapewnia przeprowadzenie badań lekarskich i niezbędnych zabiegów sanitarnych ciała i odzieży osoby, której dotyczy wniosek;
 - 8) zapewnia osobom niepełnosprawnym, w podeszłym wieku, samotnie wychowującym dzieci oraz kobietom ciężarnym, których dotyczy wniosek, transport do ośrodka recepcyjnego oraz w uzasadnionych przypadkach – wyżywienie podczas tego transportu;
 - 9) rejestruje niezwłocznie wniosek w rejestrze, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 1;
 - 10) przeprowadza z wnioskodawcą indywidualną rozmowę, o której mowa w art. 5 rozporządzenia 604/2013;
 - 11) w ciągu 48 godzin od złożenia wniosku przekazuje go Szefowi Urzędu.

2. Organ Straży Granicznej, o którym mowa w ust. 1, zapewnia aby złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej odbyło się bez udziału innych osób, na których obecność wnioskodawca nie wyraził zgody, w warunkach zapewniających odpowiedni stopień poufności i pozwalających wnioskodawcy na wyczerpujące przedstawienie powodów złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

3. Organ Straży Granicznej, o którym mowa w ust. 1, w przypadkach uzasadnionych względami bezpieczeństwa i porządku może dokonać szczegółowego sprawdzenia osoby, której dotyczy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej.

4. Szczegółowe sprawdzenie osoby, której dotyczy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, polega na oględzinach ciała oraz sprawdzeniu odzieży, bielizny i

obuwia, a także przedmiotów posiadanych przez tę osobę lub należących do niej. Oględziny ciała oraz sprawdzenie odzieży, bielizny i obuwia przeprowadza się w pomieszczeniu, bez obecności osób nieupoważnionych, osób odmiennej płci oraz z poszanowaniem godności osoby, której dotyczy sprawdzenie.

5. Osoba, której dotyczy wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej, jest obowiązana poddać się czynnościom, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 7 oraz ust. 3, a także udzielić informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

6. W przypadku gdy osoba, której dotyczy wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej, odmówi poddania się badaniom lekarskim lub zabiegom sanitarnym, organ Straży Granicznej, który przyjął wnioski, zawiadamia o tym państwowego inspektora sanitarnego albo państwowego inspektora sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, właściwego ze względu na miejsce złożenia tego wniosku.

Art. 31. 1. Osoba, której dotyczy wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej, jest obowiązana, po złożeniu tego wniosku, przekazać swój dokument podróży do depozytu Szefa Urzędu, za pośrednictwem organu Straży Granicznej, który przyjął wnioski.

2. W przypadku gdy osoba, której dotyczy wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej, przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, przekazanie dokumentu podróży do depozytu Szefowi Urzędu następuje w dniu, w którym zezwolenie na pobyt czasowy lub zezwolenie na pobyt stały utraci ważność lub zostanie cofnięte.

3. Szef Urzędu wydaje cudzoziemcowi dokument podróży przekazany do depozytu najwcześniej w dniu, w którym decyzja kończąca postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej stała się ostateczna.

4. W szczególnych przypadkach uzasadnionych osobistą sytuacją cudzoziemca wymagającą niezwłocznego opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Szef Urzędu może wydać cudzoziemcowi dokument podróży przekazany do depozytu przed zakończeniem postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej.

5. Odmowa wydania dokumentu podróży przekazanego do depozytu w przypadku, o którym mowa w ust. 4, następuje w drodze decyzji.

6. Cudzoziemiec odbiera dokument podróży osobiście w siedzibie Szefa Urzędu.

7. W przypadku niemożności osobistego odbioru dokumentu podróży z powodu choroby, niepełnosprawności lub innej niedającej się pokonać przeszkody, albo w razie

korzystania z pomocy w dobrowolnym powrocie, odbioru dokumentu podróży może dokonać pełnomocnik legitymujący się pełnomocnictwem szczególnym do odbioru tego dokumentu.

8. W przypadku przymusowego wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu lub przekazania cudzoziemca na podstawie rozporządzenia 604/2013, odbiór dokumentu podróży następuje w placówce Straży Granicznej albo na granicy państwa, do którego następuje doprowadzenie lub przekazanie, albo w porcie lotniczym lub morskim tego państwa.

9. Dokument podróży nieodebrany przez cudzoziemca przechowuje Szef Urzędu.

Art. 32. 1. Organ Straży Granicznej, który na podstawie oświadczeń złożonych przez wnioskodawcę podającego się za małoletniego bez opieki lub na podstawie innych okoliczności powziął wątpliwość co do wieku wnioskodawcy, zapewnia wykonanie badań lekarskich w celu ustalenia rzeczywistego wieku wnioskodawcy.

2. Przeprowadzenie badań lekarskich, o których mowa w ust. 1, wymaga zgody wnioskodawcy podającego się za małoletniego bez opieki albo jego przedstawiciela ustawowego.

3. Przed przystąpieniem do badania lekarskiego organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, informuje wnioskodawcę podającego się za małoletniego bez opieki w języku dla niego zrozumiałym o:

- 1) możliwości ustalenia jego wieku w drodze badań lekarskich;
- 2) sposobie przeprowadzenia badań lekarskich;
- 3) znaczeniu wyniku badań lekarskich w postępowaniu w sprawie udzielenia mu ochrony międzynarodowej;
- 4) skutku odmowy poddania się badaniom lekarskim.

4. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się w sposób zapewniający poszanowanie godności wnioskodawcy, z zastosowaniem możliwie najmniej inwazyjnej techniki badania.

5. Wynik badań lekarskich ma wskazać, czy badany wnioskodawca jest osobą pełnoletnią. W razie braku możliwości uzyskania jednoznacznego wyniku badania wnioskodawcę uznaje się za osobę małoletnią.

6. W przypadku braku zgody na przeprowadzenie badań lekarskich, o których mowa w ust. 1, wnioskodawca podający się za małoletniego jest uznany za osobę pełnoletnią.

Art. 33. 1. Szef Urzędu pozostawia bez rozpoznania wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej, który nie zawiera imienia i nazwiska wnioskodawcy lub określenia kraju pochodzenia, a braków tych nie można było usunąć w wyniku czynności, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz ust. 2.

2. W postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej nie stosuje się przepisu art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 34. 1. Załatwienie sprawy dotyczącej udzielenia ochrony międzynarodowej z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 39 ust. 1, następuje w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na formularzu.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, może być przedłużony do 15 miesięcy w przypadku gdy:

- 1) sprawa jest szczególnie skomplikowana pod względem faktycznym lub prawnym;
- 2) z wnioskami o udzielenie ochrony międzynarodowej występuje w krótkich odstępach czasu duża liczba cudzoziemców i uniemożliwia to rozpoznanie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w terminie sześciu miesięcy;
- 3) wnioskodawca nie wykonuje obowiązków współpracy z organem prowadzącym postępowanie, o których mowa w art. 41.

Art. 35. 1. Jeżeli sprawa dotycząca udzielenia ochrony międzynarodowej nie została załatwiona w terminie, o którym mowa w art. 34 ust. 1, i opóźnienie nie zostało spowodowane z winy wnioskodawcy, Szef Urzędu, na wniosek osoby, której dotyczy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, wydaje zaświadczenie, które wraz z tymczasowym zaświadczeniem tożsamości cudzoziemca stanowi uprawnienie tej osoby do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149 i 357).

2. W zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, potwierdza się, że sprawa dotycząca udzielenia ochrony międzynarodowej nie została zakończona w terminie 6 miesięcy i opóźnienie nie zostało spowodowane z winy wnioskodawcy oraz wskazuje się imię (imiona) i nazwisko cudzoziemca uprawnionego do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, jest ważne do dnia, w którym decyzja w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej stanie się ostateczna.

Art. 36. 1. Niezwłocznie po przekazaniu przez organ Straży Granicznej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej Szef Urzędu przeprowadza postępowanie w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia 604/2013.

2. Szef Urzędu jest organem właściwym w sprawach, o których mowa w art. 17, art. 18, art. 21–23, art. 25 oraz art. 33 i art. 34 rozporządzenia 604/2013.

Art. 37. 1. Jeżeli inne państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013 wyrazi zgodę na przejęcie wnioskodawcy wraz z pozostałymi osobami, których dotyczy wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej, Szef Urzędu wydaje decyzję o umorzeniu postępowania i o ich przekazaniu do odpowiedzialnego państwa członkowskiego.

2. Szef Urzędu jest organem właściwym do wydania wnioskodawcy przepustki, o której mowa w art. 29 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia 604/2013.

3. Osoba, której dotyczy wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej, podlegająca przekazaniu do odpowiedzialnego państwa członkowskiego, może być doprowadzona do granicy albo do portu lotniczego albo morskiego odpowiedzialnego państwa członkowskiego, do którego następuje przekazanie.

4. Doprowadzenie, na wniosek Szefa Urzędu, wykonuje:

- 1) do granicy – komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu wnioskodawcy lub osoby, której dotyczy wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej;
- 2) od granicy do portu lotniczego albo morskiego odpowiedzialnego państwa członkowskiego, do którego następuje przekazanie – Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce przekroczenia granicy przez wnioskodawcę lub osobę, której dotyczy wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej.

5. Komendant placówki Straży Granicznej niezwłocznie:

- 1) odnotowuje informację o miejscu i dacie przekroczenia granicy przez cudzoziemca przekazywanego do odpowiedzialnego państwa członkowskiego w rejestrze, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 7;

2) zawiadamia Szefa Urzędu w przypadku gdy przekazanie cudzoziemca do odpowiedzialnego państwa członkowskiego nie doszło do skutku.

6. Koszty doprowadzenia do granicy lub do portu lotniczego albo morskiego odpowiedzialnego państwa członkowskiego, do którego następuje przekazanie, są pokrywane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków pozostających w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

7. Komendant Główny Straży Granicznej jest organem właściwym w sprawach, o których mowa w art. 29 ust. 1 zdanie szóste, art. 31 i art. 32 rozporządzenia 604/2013.

Art. 38. 1. Szef Urzędu ustala, czy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest wnioskiem niedopuszczalnym.

2. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest wnioskiem niedopuszczalnym, gdy:

- 1) inne państwo członkowskie udzieliło już wnioskodawcy ochrony międzynarodowej;
- 2) państwo niebędące państwem członkowskim jest uważane za kraj pierwszego azylu w odniesieniu do wnioskodawcy;
- 3) jest kolejnym wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej i nie zaistniały ani nie zostały przedstawione przez wnioskodawcę nowe dowody, okoliczności faktyczne lub prawne, znacząco zwiększające prawdopodobieństwo udzielenia ochrony międzynarodowej;
- 4) małżonek, który uprzednio wyraził zgodę na złożenie wniosku przez wnioskodawcę w jego imieniu, złożył odrębny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej i nie zachodzą okoliczności faktyczne dotyczące tego małżonka uzasadniające złożenie odrębnego wniosku.

3. Państwo niebędące państwem członkowskim jest uważane za kraj pierwszego azylu w odniesieniu do wnioskodawcy, jeżeli będzie on mógł zostać przyjęty przez to państwo, w przypadku gdy:

- 1) został on uznany w tym państwie za uchodźcę i nadal może korzystać ze związanej z tym faktem ochrony lub
- 2) w inny sposób korzysta z wystarczającej ochrony w tym państwie, w tym z ochrony przed wydaleniem lub zawróceniem, o którym mowa w art. 33 Konwencji Genewskiej.

4. Szef Urzędu informuje organ Straży Granicznej w terminie 7 dni od dnia przekazania pierwszego kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, że zachodzą okoliczności uznania tego wniosku za niedopuszczalny z przyczyn, o których mowa w ust. 2 pkt 3.

5. W przypadku gdy wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w ust. 2, Szef Urzędu wydaje decyzję o uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny.

6. W postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej wszczętym wskutek złożenia kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej przez wnioskodawcę lub przez małżonka, który był uprzednio objęty wnioskiem wnioskodawcy, Szef Urzędu, w razie stwierdzenia, że nie zachodzi żadna z okoliczności, o których mowa w ust. 2, wydaje postanowienie o uznaniu kolejnego wniosku za dopuszczalny.

7. Postanowienie o uznaniu kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za dopuszczalny wygasa z mocy prawa z dniem uchylecia lub stwierdzenia nieważności decyzji Szefa Urzędu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej.

Art. 39. 1. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej rozpatruje się w trybie przyspieszonym, gdy wnioskodawca:

- 1) podał inne przyczyny złożenia wniosku niż obawa przed prześladowaniem z powodu rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do określonej grupy społecznej lub ryzyko doznania poważnej krzywdy albo nie podał żadnych informacji o okolicznościach związanych z obawą przed prześladowaniem lub ryzykiem doznania poważnej krzywdy;
- 2) wprowadził organ rozpatrujący wniosek w błąd przez zatajenie informacji lub dokumentów albo przedstawienie fałszywych informacji lub dokumentów, dotyczących jego tożsamości lub obywatelstwa o istotnym znaczeniu dla nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej;
- 3) przedstawił wyraźnie niespójne, sprzeczne lub nieprawdopodobne wyjaśnienia na potwierdzenie faktu prześladowania lub ryzyka doznania poważnej krzywdy, które są sprzeczne ze sprawdzonymi informacjami dotyczącymi kraju pochodzenia;
- 4) złożył wniosek jedynie w celu opóźnienia lub zakłócenia wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu;

5) stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego lub był z tego powodu w przeszłości wydalony z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W postępowaniu prowadzonym w trybie przyspieszonym stosuje się przepisy niniejszego rozdziału, z tym że:

- 1) załatwienie sprawy dotyczącej udzielenia ochrony międzynarodowej następuje w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej;
- 2) w decyzji kończącej postępowanie wskazuje się, że wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej był rozpatrywany w trybie przyspieszonym;
- 3) odwołanie od decyzji wnosi się w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia;
- 4) w postępowaniu odwoławczym organ orzeka w składzie jednoosobowym.

3. Trybu przyspieszonego nie stosuje się, jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 1, ujawnią się po upływie 30 dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Art. 40. 1. Organ prowadzący postępowanie wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym, a wnioskodawca:

- 1) oświadczył, że cofa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej albo
- 2) w sposób dorozumiany wycofał wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej.

2. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej uznaje się za wycofany w sposób dorozumiany, gdy wnioskodawca:

- 1) nie stawił się w ośrodku recepcyjnym w terminie 2 dni od dnia złożenia wniosku, a we wniosku nie wskazał innego adresu, pod którym będzie przebywał;
- 2) nie stawił się w ośrodku recepcyjnym w terminie 2 dni po zwolnieniu ze strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców, w przypadku gdy Szef Urzędu na podstawie art. 89c nie nakazał mu przebywania w określonym miejscu lub określonej miejscowości, a wnioskodawca nie wskazał we wniosku innego adresu, pod którym będzie przebywał;
- 3) opuścił ośrodek i nie powrócił do niego przez okres dłuższy niż 7 dni bez usprawiedliwionej przyczyny;
- 4) opuścił bez zgody Szefa Urzędu miejsce pobytu lub miejscowość, określone w decyzji Szefa Urzędu zwalniającej cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu dla cudzoziemców, lub nie zgłasza się w określonych odstępach czasu do organu wskazanego w tej decyzji;
- 5) opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

6) nie stawił się na przesłuchanie i nie wykaże w terminie 7 dni od dnia wyznaczonego na przesłuchanie, że niedopełnienie tego obowiązku było spowodowane okolicznościami, za które nie ponosi odpowiedzialności.

3. Szef Urzędu wydaje decyzję o umorzeniu postępowania w części dotyczącej osoby, w imieniu której został złożony wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, jeżeli:

- 1) mążnek cofnął zgodę na złożenie wniosku w jego imieniu i jego dzieci;
- 2) dziecko, którego dotyczy wniosek, osiągnęło pełnoletność i nie wyraża zgody na prowadzenie postępowania wszczętego na podstawie wniosku złożonego w jego imieniu;
- 3) zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 2 pkt 3–5, dotyczące tej osoby.

4. Decyzję o umorzeniu postępowania wydaną ze względu na okoliczności, o których mowa w ust. 2 pkt 1–5, pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

5. Odwołanie od decyzji wydanej ze względu na okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wnosi się w terminie 5 dni od dnia jej doręczenia.

6. Jeżeli wnioskodawca oświadczy na piśmie Szefowi Urzędu w terminie 9 miesięcy od dnia wydania decyzji o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, że zamierza w dalszym ciągu ubiegać się o udzielenie tej ochrony, decyzja o umorzeniu postępowania wygasa z mocy prawa z dniem otrzymania przez organ oświadczenia.

7. Oświadczenie o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej nie może być złożone powtórnie.

8. Oświadczenie o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej składa się Szefowi Urzędu za pośrednictwem komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej.

9. Organ Straży Granicznej, który przyjął oświadczenie cudzoziemca o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej, przekazuje to oświadczenie Szefowi Urzędu w ciągu 48 godzin od jego przyjęcia.

10. Jeżeli oświadczenie o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej zostało złożone po terminie albo powtórnie, Szef Urzędu odmawia, w drodze decyzji, uwzględnienia tego oświadczenia.

11. Bieg terminu załatwienia sprawy o udzielenie ochrony międzynarodowej rozpoczyna się z dniem wygaśnięcia decyzji o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej.

12. Czynności podjęte w toku postępowania umorzonego pozostają w mocy.

Art. 41. W toku postępowania w sprawie udzielenia wnioskodawcy ochrony międzynarodowej wnioskodawca jest obowiązany:

- 1) przedstawić informacje niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy, a w szczególności dotyczące jego wieku, przeszłych doświadczeń mających znaczenie dla sprawy, tożsamości, obywatelstwa, krewnych, kraju i miejsc poprzedniego pobytu, wcześniejszych wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, trasy podróży oraz powodów złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej;
- 2) udostępnić posiadane dowody potwierdzające okoliczności wskazane w uzasadnieniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej;
- 3) stawiać się na wezwanie organu prowadzącego postępowanie w celu przesłuchania lub złożenia wyjaśnień.

Art. 42. Jeżeli wnioskodawca nie posiada dowodów potwierdzających okoliczności wskazane w uzasadnieniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, to okoliczności te można uznać za udowodnione, gdy są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) wnioskodawca przedstawił wiarygodne i spójne informacje niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy;
- 2) wnioskodawca przedstawił wszystkie posiadane informacje i dowody służące do ustalenia stanu faktycznego sprawy i szczegółowo wyjaśnił przyczyny braku innych informacji i dowodów;
- 3) wyjaśnienia wnioskodawcy są spójne, wiarygodne i nie są sprzeczne z zebranymi w sprawie dowodami i materiałami;
- 4) wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej w najwcześniejszym możliwym terminie, chyba że może wskazać uzasadniony powód, dlaczego tego nie zrobił.

Art. 43. Organ prowadzący postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej ustala w szczególności:

- 1) mające znaczenie dla sprawy okoliczności faktyczne odnoszące się do kraju pochodzenia wnioskodawcy, w tym także bierze pod uwagę przepisy ustawowe i wykonawcze obowiązujące w tym kraju oraz sposób ich stosowania;
- 2) czy ze względu na przeszłość, płeć lub wiek wnioskodawcy, akty, których doświadczył lub na które mógłby zostać narażony, stanowią prześladowanie lub narażają go na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy;
- 3) czy działalność wnioskodawcy od chwili opuszczenia kraju pochodzenia służyła wyłącznie lub głównie stworzeniu warunków koniecznych do ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej;
- 4) czy istnieją warunki, o których mowa w art. 16 ust. 2, aby wnioskodawca mógł skorzystać z ochrony innego państwa, którego obywatelstwo posiada.

Art. 44. 1. Organ prowadzący postępowanie przesłuchuje wnioskodawcę w celu wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w tym umożliwia mu złożenie dodatkowych wyjaśnień dotyczących niespójności lub sprzeczności w oświadczeniach wnioskodawcy.

2. Odstępuje się od przesłuchania, gdy:

- 1) wydanie decyzji o nadaniu statusu uchodźcy jest możliwe na podstawie zebranego materiału dowodowego lub
- 2) stan zdrowia wnioskodawcy lub względy psychologiczne uniemożliwiają jego przesłuchanie w terminie, o którym mowa w art. 34 ust. 1.

3. Przesłuchanie odbywa się bez obecności pozostałych osób, których dotyczy wnioszek o udzielenie ochrony międzynarodowej, chyba że organ prowadzący postępowanie uważa ich obecność za konieczną dla wyjaśnienia sprawy. Art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

4. Przesłuchanie odbywa się bez udziału innych osób, na których obecność wnioskodawca nie wyraził zgody, w warunkach zapewniających odpowiedni stopień poufności i pozwalających wnioskodawcy na wyczerpujące przedstawienie powodów złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. W tym celu organ prowadzący postępowanie zapewnia:

- 1) aby osoba prowadząca przesłuchanie była przeszkolona w zakresie technik prowadzenia przesłuchań, w tym technik prowadzenia przesłuchań osób, o których mowa w art. 68, oraz wykorzystywania informacji o krajach pochodzenia;
- 2) na wniosek wnioskodawcy – przesłuchanie go przez osobę tej samej płci, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że umożliwi to wyczerpujące uzasadnienie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej;
- 3) w razie potrzeby – bezpłatną pomoc tłumacza władającego językiem zrozumiałym dla wnioskodawcy, przy czym na wniosek wnioskodawcy – pomoc tłumacza tej samej płci, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że umożliwi to wyczerpujące uzasadnienie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

5. Organ prowadzący postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej może utrwalić przebieg przesłuchania za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk, jeżeli wnioskodawca został o tym poinformowany. Zapis taki jest załącznikiem do protokołu z przesłuchania.

6. Wnioskodawca otrzymuje kopię protokołu z przesłuchania oraz, na wniosek, zapis dźwięku, w przypadku gdy przebieg przesłuchania został utrwalony za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk.

7. Przepisy ust. 1–6 stosuje się także do małżonka, w imieniu którego wnioskodawca występuje, jeżeli małżonek zażądał przesłuchania go.

Art. 45. 1. Przed wydaniem decyzji o nadaniu cudzoziemcowi statusu uchodźcy lub udzieleniu mu ochrony uzupełniającej, organ prowadzący postępowanie zwraca się do komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta wojewódzkiego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby – także do innych organów, o przekazanie informacji, czy wobec wnioskodawcy lub osoby, w której imieniu wnioskodawca występuje, zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 3 lub ust. 2 lub art. 20 ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 lub 3.

2. Komendanci, o których mowa w ust. 1, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub inne organy przekazują informację, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach termin 30-dniowy może być przedłużony do 3 miesięcy, o czym organ obowiązany do przekazania informacji zawiadamia organ prowadzący postępowanie.

4. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 1, nie przekaże jej w terminach, o których mowa w ust. 2 lub 3, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony.

5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca, który w dniu złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej nie ukończył 13. roku życia.

Art. 46. Jeżeli dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, organ prowadzący postępowanie:

- 1) rozpatrując wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, zasięga opinii, o której mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm.), zwanej dalej „Konwencją Wykonawczą Schengen”, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji;
- 2) informuje, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, właściwy organ innego państwa obszaru Schengen o udzieleniu cudzoziemcowi ochrony międzynarodowej.

Art. 47. 1. Organ prowadzący postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej orzeka w pierwszej kolejności o nadaniu lub odmowie nadania cudzoziemcowi statusu uchodźcy, a w przypadku odmowy nadania statusu uchodźcy orzeka o udzieleniu lub odmowie udzielenia ochrony uzupełniającej.

2. Organ prowadzący postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej wydaje jedną decyzję odnoszącą się do wnioskodawcy i pozostałych osób, w imieniu których wnioskodawca występuje, chyba że wydanie jednej decyzji prowadziłoby do ujawnienia szczególnej sytuacji wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, co mogłoby zagrozić ich interesom, w szczególności w

sprawach związanych z prześladowaniem ze względu na płeć, orientację seksualną, tożsamość płciową lub wiek.

Art. 48. 1. W decyzji o nadaniu wnioskodawcy statusu uchodźcy orzeka się także o nadaniu statusu uchodźcy osobom, w imieniu których wnioskodawca występuje, chociażby wobec nich nie istniała uzasadniona obawa przed prześladowaniem w kraju pochodzenia.

2. W przypadku gdy wobec osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, istnieje uzasadniona obawa przed prześladowaniem w kraju pochodzenia, w decyzji o nadaniu statusu uchodźcy osobom, w imieniu których wnioskodawca występuje, orzeka się także o nadaniu statusu uchodźcy wnioskodawcy.

3. W przypadku gdy wobec osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2–4, w decyzji, o której mowa w ust. 1, orzeka się o odmowie nadania tej osobie statusu uchodźcy.

4. W przypadku gdy wobec wnioskodawcy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2–4, w decyzji, o której mowa w ust. 2, orzeka się o odmowie nadania statusu uchodźcy wnioskodawcy.

Art. 49. 1. W decyzji o odmowie nadania wnioskodawcy statusu uchodźcy ze względu na okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1, orzeka się także o odmowie nadania statusu uchodźcy osobom, w imieniu których wnioskodawca występuje, chyba że wobec nich istnieje uzasadniona obawa przed prześladowaniem w kraju pochodzenia.

2. W decyzji o odmowie nadania wnioskodawcy statusu uchodźcy ze względu na okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2–4, orzeka się o nadaniu statusu uchodźcy osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, w przypadku gdy okoliczności te wobec niej nie zachodzą.

Art. 50. 1. W decyzji o udzieleniu ochrony uzupełniającej orzeka się także o udzieleniu ochrony uzupełniającej osobom, w imieniu których wnioskodawca występuje, chociażby wobec nich nie istniało rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy.

2. W przypadku gdy wobec osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 3 lit. a lub b albo art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b i c, w decyzji, o której mowa w ust. 1, orzeka się o odmowie udzielenia tej osobie ochrony uzupełniającej.

Art. 51. 1. W decyzji o odmowie udzielenia wnioskodawcy ochrony uzupełniającej ze względu na okoliczności, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1, orzeka się także o odmowie udzielenia ochrony uzupełniającej osobom, w imieniu których wnioskodawca występuje, chyba że wobec nich istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy.

2. W decyzji o odmowie udzielenia wnioskodawcy ochrony uzupełniającej ze względu na okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 3 lit. a lub b albo art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b i c, orzeka się o udzieleniu ochrony uzupełniającej osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, w przypadku gdy okoliczności te wobec niej nie zachodzą.

Art. 52. 1. Szef Urzędu lub Rada do Spraw Uchodźców informują o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, odmowie nadania statusu uchodźcy i udzielenia ochrony uzupełniającej albo pozbawieniu statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej organ Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca, którego sprawa dotyczy, podając dzień, w którym decyzja stała się ostateczna, a w przypadku wydania decyzji przez organ wyższego stopnia – dzień doręczenia cudzoziemcowi decyzji ostatecznej.

2. Szef Urzędu lub Rada do Spraw Uchodźców wykonują zadania, o których mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 603/2013.

3. Szef Urzędu wykonuje zadania, o których mowa w art. 18 ust. 3 rozporządzenia 603/2013.

Art. 53. 1. W decyzji o:

- 1) uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny,
 - 2) odmowie uwzględnienia oświadczenia wnioskodawcy o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej,
 - 3) umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej,
 - 4) przekazaniu wnioskodawcy do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i umorzeniu postępowania,
 - 5) odmowie nadania statusu uchodźcy,
 - 6) odmowie udzielenia ochrony uzupełniającej
- zamieszcza się pouczenie o prawie do nieodpłatnej pomocy prawnej.

2. Organ, który wydał decyzję, o której mowa w ust. 1, lub decyzję o nadaniu statusu uchodźcy albo o udzieleniu ochrony uzupełniającej, dokonuje w języku zrozumiałym dla wnioskodawcy pisemnego tłumaczenia podstawy prawnej decyzji, rozstrzygnięcia oraz pouczenia.

Art. 54. 1. W postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej pisma doręcza się osobom fizycznym pod wskazanym przez te osoby adresem albo w każdym miejscu, w którym się adresata zastanie.

2. Cudzoziemcowi, którego miejscem pobytu jest ośrodek, pisma doręcza się za pośrednictwem osoby upoważnionej przez Szefa Urzędu.

3. Osoba upoważniona przez Szefa Urzędu wydaje cudzoziemcowi pismo po potwierdzeniu przez niego odbioru czytelnym podpisem zawierającym imię i nazwisko oraz wskazaniu daty odbioru.

4. W przypadku gdy cudzoziemiec odmówi potwierdzenia odbioru pisma, osoba upoważniona przez Szefa Urzędu, wydając to pismo, sama stwierdza datę doręczenia oraz wskazuje osobę, która odebrała pismo, i przyczynę braku jej podpisu.

5. W razie niemożności doręczenia pisma w sposób określony w ust. 3 lub 4, osoba upoważniona przez Szefa Urzędu przechowuje pismo przez okres 7 dni. Na tablicy ogłoszeń w ośrodku umieszcza się, w języku zrozumiałym dla cudzoziemca, zawiadomienie o miejscu pozostawienia pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie 7 dni, licząc od dnia umieszczenia tego zawiadomienia.

6. Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w ust. 5.

7. Zawiadomienie o zmianie miejsca pobytu wnioskodawcy i osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, złożone w jednym z toczących się równocześnie przed Szefem Urzędu postępowań, uznaje się za złożone we wszystkich tych postępowaniach.

Art. 54a. Załatwienie sprawy dotyczącej pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej następuje w terminie 6 miesięcy.

Art. 54b. Szef Urzędu wszczyna postępowanie w sprawie pozbawienia cudzoziemca statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej z urzędu lub na wniosek komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta wojewódzkiego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Ministra Sprawiedliwości.

Art. 54c. W przypadku gdy inne państwo obszaru Schengen zasięga opinii, o której mowa w art. 25 ust. 2 Konwencji Wykonawczej Schengen, Szef Urzędu ustala, czy

zachodzą przesłanki do pozbawienia cudzoziemca statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej i informuje o tym, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, właściwy organ tego państwa.

Art. 54d. 1. Organ prowadzący postępowanie w sprawie pozbawienia cudzoziemca statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej przesłuchuje go w celu wyjaśnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności umożliwia mu przedstawienie powodów, dla których nie powinien być pozbawiony statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej lub umożliwia mu złożenie wyjaśnień na piśmie.

2. Do przesłuchania cudzoziemca w postępowaniu w sprawie pozbawienia cudzoziemca statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej stosuje się art. 44 ust. 3–6.

Art. 54e. 1. W decyzji o pozbawieniu cudzoziemca statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej zamieszcza się pouczenie o prawie do nieodpłatnej pomocy prawnej.

2. Organ, który wydał decyzję, o której mowa w ust. 1, dokonuje w języku zrozumiałym dla cudzoziemca pisemnego tłumaczenia podstawy prawnej decyzji, rozstrzygnięcia oraz pouczenia.

Art. 54f. 1. W postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej oraz w postępowaniu w sprawie pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej zapewnia się:

- 1) swobodę kontaktowania się cudzoziemca z przedstawicielem Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców oraz z organizacjami międzynarodowymi lub pozarządowymi, zajmującymi się udzielaniem pomocy cudzoziemcom, w tym pomocy prawnej;
- 2) przedstawicielowi Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców dostęp do cudzoziemca, którego postępowanie dotyczy;
- 3) możliwość przedstawiania przez przedstawiciela Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców swojej opinii w zakresie zadań wykonywanych na podstawie art. 35 Konwencji Genewskiej.

2. Organ prowadzący postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej udziela przedstawicielowi Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców, na jego wniosek i za pisemną zgodą cudzoziemca, którego postępowanie dotyczy, informacji o przebiegu postępowania oraz umożliwia przeglądanie akt sprawy i

sporządzanie z nich notatek i odpisów, z wyłączeniem akt, o których mowa w art. 74 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3. W przypadku gdy sprawa udzielenia ochrony międzynarodowej, pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej dotyczy małoletniego bez opieki, wykonywanie uprawnień przedstawiciela Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców, o których mowa w ust. 2, nie wymaga zgody kuratora wyznaczonego do reprezentowania małoletniego w postępowaniu.

4. Przedstawicielowi Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców nie przysługuje zażalenie, o którym mowa w art. 74 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, ani skarga do sądu administracyjnego.

5. Opinie, dokumenty i materiały sporządzone przez przedstawiciela Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców dołącza się do akt sprawy.

6. Informacje i dane osobowe uzyskane przez Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej oraz w postępowaniu w sprawie pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów, o których mowa w art. 35 Konwencji Genewskiej.

7. Przepisy ust. 1–6 stosuje się do organizacji działającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w imieniu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców na podstawie umowy z Rzeczpospolitą Polską.”;

11) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. 1. Wnioskodawcy i małżonkowi, w imieniu którego wnioskodawca występuje, wydaje się, niezwłocznie po przyjęciu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, nie później jednak niż w terminie 3 dni, tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca, zwane dalej „zaświadczeniem tożsamości”.

2. Zaświadczenie tożsamości wydaje się także cudzoziemcowi przekazanemu przez inne państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia 604/2013, który przed opuszczeniem terytorium Rzeczypospolitej Polskiej złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, niezwłocznie po złożeniu przez niego oświadczenia o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej.

3. W przypadku gdy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, o którym mowa w ust. 2, dotyczył także przekazywanego przez inne państwo członkowskie małżonka wnioskodawcy, zaświadczenie tożsamości wydaje się także temu małżonkowi.

4. Zaświadczenie tożsamości wydane rodzicom obejmuje ich małoletnie dzieci, w imieniu których został złożony wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej.

5. Na wniosek rodzica zaświadczenie tożsamości może być wydane jego małoletniemu dziecku, w imieniu którego został złożony wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, które ukończyło 5. rok życia.”;

12) po art. 55 dodaje się art. 55a i art. 55b w brzmieniu:

„Art. 55a. 1. Zaświadczenie tożsamości w okresie swojej ważności potwierdza tożsamość cudzoziemca podczas jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uprawnia go i małoletnie dzieci objęte tym zaświadczeniem do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do zakończenia postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej decyzją ostateczną.

2. Zaświadczenie tożsamości, o którym mowa w art. 55:

- 1) ust. 1 – jest ważne przez okres 90 dni;
- 2) ust. 2 – jest ważne przez okres 10 dni.

3. Po upływie ważności zaświadczenia tożsamości kolejne zaświadczenie tożsamości wydaje się na okres 6 miesięcy.

Art. 55b. 1. Zaświadczenie tożsamości wydaje w przypadku, o którym mowa w art. 55:

- 1) ust. 1 – organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej;
- 2) ust. 2 – komendant placówki Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce przekazania cudzoziemca.

2. Kolejne zaświadczenie tożsamości wydaje Szef Urzędu.

3. Szef Urzędu odmawia wydania kolejnego zaświadczenia tożsamości, w drodze decyzji, w przypadku gdy:

- 1) postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej dotyczące cudzoziemca zakończyło się decyzją ostateczną, chyba że wykonanie decyzji zostało wstrzymane;

- 2) została wydana decyzja o odmowie uwzględnienia oświadczenia wnioskodawcy o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej, o której mowa w art. 40 ust. 10.

4. Organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, informuje Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Szefa Służby Wywiadu Wojskowego o wydaniu zaświadczenia tożsamości wnioskodawcy i małżonkowi, w imieniu którego wnioskodawca występuje. Informacja obejmuje dane, o których mowa w art. 56.”;

- 13) w art. 57 w ust. 1 uchyla się pkt 3;

- 14) w art. 58:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zaświadczenie tożsamości, o którym mowa w art. 55 ust. 1 i 2, wydaje się z urzędu.”;

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Cudzoziemiec jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o wydanie kolejnego zaświadczenia tożsamości niezwłocznie po upływie ważności zaświadczenia tożsamości.”;

- 15) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. 1. Cudzoziemiec zwraca zaświadczenie tożsamości organowi, który je wydał, gdy wydana wobec niego decyzja w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej stała się ostateczna.

2. W przypadku gdy cudzoziemiec opuszcza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwraca zaświadczenie tożsamości komendantowi placówki Straży Granicznej przed przekroczeniem granicy.”;

- 16) w art. 60 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca, wydawanego przez organ Straży Granicznej, oraz tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca, wydawanego przez Szefa Urzędu, uwzględniając dane, które powinny być w nich zawarte, określone w art. 56 ust. 1;”;

- 17) w dziale II tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Postępowanie z udziałem małoletnich bez opieki i innych osób o szczególnych potrzebach”;

18) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. 1. W przypadku gdy małoletni bez opieki zadeklarował organowi Straży Granicznej zamiar złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, organ, który przyjął deklarację:

- 1) sporządza z tej czynności protokół;
- 2) rejestruje deklarację zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w rejestrze, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 1;
- 3) występuje niezwłocznie do sądu opiekuńczego właściwego ze względu na miejsce pobytu małoletniego z wnioskiem o ustanowienie kuratora do reprezentowania małoletniego w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, przekazania do innego państwa członkowskiego na podstawie rozporządzenia 604/2013, udzielenia pomocy socjalnej oraz udzielenia pomocy w dobrowolnym powrocie do kraju pochodzenia.

2. Sąd ustanawia kuratora niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni od dnia otrzymania wniosku.

3. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej złożony w imieniu małoletniego bez opieki przez kuratora przyjmuje i rejestruje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od dnia ustanowienia przez sąd kuratora, organ Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu małoletniego bez opieki.

4. Przepis ust. 1 pkt 3 i ust. 2 stosuje się także w przypadku:

- 1) złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w imieniu małoletniego bez opieki przez przedstawiciela organizacji międzynarodowej lub pozarządowej zajmującej się udzielaniem cudzoziemcom pomocy, w tym pomocy prawnej;
- 2) przekazania przez inne państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia 604/2013 małoletniego bez opieki, dla którego kurator nie był wcześniej ustanowiony.

5. Z wnioskiem o ustanowienie kuratora do reprezentowania małoletniego bez opieki występuje w przypadku, o którym mowa w ust. 4:

- 1) pkt 1 – organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej;
- 2) pkt 2 – komendant placówki Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce przekazania cudzoziemca przez inne państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia 604/2013.

6. Organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek o udzielenie małoletniemu bez opieki ochrony międzynarodowej, albo komendant placówki Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce przekazania małoletniego bez opieki przez inne państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia 604/2013, występuje niezwłocznie do sądu opiekuńczego właściwego ze względu na miejsce pobytu małoletniego bez opieki z wnioskiem o umieszczenie go w pieczy zastępczej.

7. Sąd rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 6, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 10 dni od dnia jego złożenia.

8. W przypadku gdy w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej wyjdzie na jaw, że wnioskodawcą jest małoletni bez opieki, z wnioskiem, o którym mowa w ust. 6, występuje Szef Urzędu.

9. Szef Urzędu niezwłocznie po otrzymaniu wniosku o udzielenie małoletniemu bez opieki ochrony międzynarodowej podejmuje działania mające na celu odnalezienie jego krewnych, a w szczególności:

- 1) informuje małoletniego bez opieki o możliwości poszukiwania jego krewnych za pośrednictwem międzynarodowych organizacji pozarządowych;
- 2) udziela małoletniemu bez opieki pomocy w:
 - a) nawiązaniu kontaktu z międzynarodowymi organizacjami pozarządowymi,
 - b) zainicjowaniu poszukiwań jego krewnych.”;

19) w art. 62 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek małoletniego bez opieki o udzielenie ochrony międzynarodowej albo któremu inne państwo członkowskie przekazało małoletniego bez opieki na podstawie rozporządzenia 604/2013, doprowadza małoletniego bez opieki do rodziny zastępczej zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego lub placówki opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego.”;

20) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. Koszty pobytu małoletniego cudzoziemca bez opieki w rodzinie zastępczej zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego lub placówce opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego oraz koszty opieki medycznej, od dnia złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej do zakończenia postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej decyzją ostateczną, są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu.”;

21) po art. 63 dodaje się art. 63a w brzmieniu:

„Art. 63a. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej złożony przez małoletniego bez opieki rozpatruje się w trybie przyspieszonym tylko w przypadku, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 5.”;

22) w art. 65 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szef Urzędu przed przesłuchaniem poucza małoletniego bez opieki o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na wynik postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, oraz o możliwości zgłoszenia żądania, aby przesłuchanie odbyło się w obecności wskazanej przez małoletniego osoby dorosłej.”;

23) art. 66 otrzymuje brzmienie:

„Art. 66. Czynności w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej z udziałem małoletniego bez opieki może dokonywać osoba, która spełnia co najmniej jeden z następujących warunków:

- 1) ukończyła studia wyższe magisterskie na kierunku prawo i posiada 2-letni staż pracy w instytucjach, których zakres działania obejmuje opiekę nad dzieckiem;
- 2) ukończyła studia wyższe magisterskie lub wyższe zawodowe i posiada 2-letni staż pracy w administracji publicznej oraz odbyła przeszkolenie w zakresie prowadzenia postępowań w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej z udziałem małoletnich;
- 3) ukończyła studia wyższe magisterskie na kierunkach: pedagogika, psychologia lub socjologia oraz posiada 2-letni staż pracy w administracji publicznej.”;

24) w art. 67 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Art. 67. 1. Małoletniego bez opieki, któremu odmówiono nadania statusu uchodźcy i udzielenia ochrony uzupełniającej, pozostawia się w pieczy zastępczej do czasu przekazania go organom lub organizacjom kraju pochodzenia, do których zadań statutowych należą sprawy małoletnich.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, koszty pozostawiania małoletniego bez opieki w pieczy zastępczej i koszty opieki medycznej są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.”;

25) art. 68 i art. 69 otrzymują brzmienie:

„Art. 68. 1. Jeżeli wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczy osoby, która może wymagać szczególnego traktowania, w szczególności będącej:

- 1) osobą małoletnią,
- 2) osobą niepełnosprawną,
- 3) osobą w podeszłym wieku,
- 4) kobietą ciężarną,
- 5) osobą samotnie wychowującą dziecko,
- 6) osobą będącą ofiarą handlu ludźmi,
- 7) osobą obłożnie chorą,
- 8) osobą z zaburzeniami psychicznymi,
- 9) osobą poddaną torturom,
- 10) osobą będącą ofiarą przemocy psychicznej, fizycznej, w tym seksualnej, a także ze względu na płeć, orientację seksualną i tożsamość płciową

– Szef Urzędu ocenia, czy ta osoba wymaga szczególnego traktowania w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej lub w zakresie pomocy socjalnej.

2. Wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, uznaje się za osoby wymagające szczególnego traktowania w zakresie pomocy socjalnej w przypadku gdy może zachodzić potrzeba:

- 1) zakwaterowania ich w ośrodku:
 - a) przystosowanym do potrzeb osób niepełnosprawnych,
 - b) zapewniającym pokój jednoosobowy,
 - c) przeznaczonym wyłącznie dla kobiet lub kobiet z dziećmi;
- 2) umieszczenia ich w zakładzie opiekuńczo-leczniczym, zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym lub hospicjum;
- 3) umieszczenia ich w pieczy zastępczej, odpowiadającej sytuacji psychofizycznej tych osób;
- 4) dostosowania diety do stanu ich zdrowia.

3. Szef Urzędu w celu dokonania oceny, czy osoba, o której mowa w ust. 1, wymaga szczególnego traktowania, może zlecić przeprowadzenie badań lekarskich lub psychologicznych, których koszt pokrywa się z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu.

4. W przypadku gdy Szef Urzędu nie przeprowadza badań lekarskich lub psychologicznych, o których mowa w ust. 3, informuje osobę, która może wymagać szczególnego traktowania, że może ona z własnej inicjatywy i na własny koszt zorganizować takie badania.

5. Osobę, która nie wyraziła zgody na przeprowadzenie badań lekarskich lub psychologicznych, o których mowa w ust. 3, uważa się za osobę, która nie wymaga szczególnego traktowania.

6. Szef Urzędu może dokonać oceny, o której mowa w ust. 1, w każdym czasie do zakończenia postępowania, gdy wyjdą na jaw nowe okoliczności dotyczące wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje.

Art. 69. 1. W przypadku cudzoziemca, który jest osobą wymagającą szczególnego traktowania, czynności w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej wykonuje się:

- 1) w warunkach zapewniających cudzoziemcowi swobodę wypowiedzi, w sposób dostosowany do jego stanu psychofizycznego;
- 2) w terminie dostosowanym do jego stanu psychicznego i fizycznego, wyznaczonym przy uwzględnieniu terminów korzystania przez cudzoziemca ze świadczeń zdrowotnych;
- 3) w miejscu pobytu cudzoziemca, gdy jest to uzasadnione stanem zdrowia cudzoziemca;
- 4) w razie potrzeby z udziałem psychologa, lekarza lub tłumacza.

2. Na wniosek cudzoziemca, który jest osobą wymagającą szczególnego traktowania, w przypadkach uzasadnionych jego potrzebami, czynności w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej:

- 1) wykonuje wobec cudzoziemca, osoba tej samej płci;
- 2) wykonuje się z udziałem psychologa, lekarza lub tłumacza płci wskazanej przez cudzoziemca.”;

26) po art. 69 dodaje się art. 69a i art. 69b w brzmieniu:

„Art. 69a. Przy udzielaniu cudzoziemcowi, który jest osobą wymagającą szczególnego traktowania, pomocy socjalnej, uwzględnia się potrzeby takiej osoby w zakresie zakwaterowania i wyżywienia.

Art. 69b. Przy udzielaniu małoletniemu pomocy socjalnej uwzględnia się konieczność zabezpieczenia jego interesów, biorąc pod uwagę w szczególności:

- 1) możliwość połączenia rodziny;
 - 2) dobro dziecka i jego rozwój społeczny;
 - 3) względy bezpieczeństwa i ochrony, w szczególności gdy istnieje ryzyko, że małoletni jest ofiarą handlu ludźmi;
 - 4) opinię małoletniego odpowiednio do jego wieku i dojrzałości.”;
- 27) w dziale II po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Nieodpłatna informacja prawna i nieodpłatna pomoc prawna

Art. 69c. 1. Wnioskodawcy i cudzoziemcowi, wobec którego toczy się postępowanie w sprawie pozbawienia go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, przysługuje nieodpłatna informacja prawna w postępowaniu w pierwszej instancji.

2. Nieodpłatna informacja prawna polega na poinformowaniu wnioskodawcy lub cudzoziemca, wobec którego toczy się postępowanie w sprawie pozbawienia go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, o obowiązujących przepisach prawnych z zakresu udzielania lub pozbawiania ochrony międzynarodowej i przepisach regulujących postępowanie przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach z tego zakresu, przy uwzględnieniu szczególnej sytuacji tych osób.

3. Nieodpłatnej informacji prawnej udzielają pracownicy urzędu obsługującego Szefa Urzędu i funkcjonariusze, o których mowa w art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Art. 69d. 1. Nieodpłatna pomoc prawna przysługuje wnioskodawcy i cudzoziemcowi, wobec którego została wydana decyzja o pozbawieniu go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, zwanemu dalej „cudzoziemcem uprawnionym”, który działa bez adwokata lub radcy prawnego.

2. Nieodpłatna pomoc prawna nie przysługuje cudzoziemcowi, wobec którego została wydana decyzja o pozbawieniu go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, w przypadku gdy uzyskuje dochód większy niż 100% kryteriów dochodowych określonych w art. 8 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163).

3. Adwokat albo radca prawny, którzy udzielają nieodpłatnej pomocy prawnej, albo organizacja pozarządowa prowadząca działalność pożytku publicznego, uprawniona do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej, informując cudzoziemca, wobec którego została wydana decyzja o pozbawieniu go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, przed złożeniem przez niego oświadczenia, o wysokości dochodu, powyżej którego nie przysługuje pomoc prawna.

4. Cudzoziemiec uprawniony przed uzyskaniem nieodpłatnej pomocy prawnej składa pisemne oświadczenie zawierające deklarację cudzoziemca, że w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej albo pozbawienia go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej nie ustanowił adwokata lub radcy prawnego.

5. Cudzoziemiec, wobec którego została wydana decyzja o pozbawieniu go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, przed uzyskaniem nieodpłatnej pomocy prawnej składa pisemne oświadczenie, że nie uzyskuje dochodu, o którym mowa w ust. 2.

6. W przypadku gdy nieodpłatnej pomocy prawnej udziela osoba, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2, cudzoziemiec uprawniony przed uzyskaniem nieodpłatnej pomocy prawnej składa organizacji pozarządowej prowadzącej działalność pożytku publicznego uprawnionej do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej, pisemne oświadczenie, że jest świadomy uzyskania nieodpłatnej pomocy prawnej od osoby niebędącej adwokatem albo radcą prawnym.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 lub 5, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

8. Wzór oświadczenia, o którym mowa w:

- 1) ust. 4 – jest określony w załączniku nr 1 do ustawy;
- 2) ust. 5 – jest określony w załączniku nr 2 do ustawy;
- 3) ust. 6 – jest określony w załączniku nr 3 do ustawy.

9. Oświadczenia, o których mowa w ust. 4 lub 5, składa się adwokatowi albo radcy prawnemu udzielającym nieodpłatnej pomocy prawnej, albo organizacji pozarządowej prowadzącej działalność pożytku publicznego uprawnionej do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej, przed przystąpieniem do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej przez zatrudnioną w tej organizacji osobę, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2.

10. Oświadczenia, o których mowa w ust. 4–6, przechowuje się w warunkach uniemożliwiających dostęp osób trzecich.

Art. 69e. 1. Nieodpłatna pomoc prawna obejmuje:

- 1) sporządzenie odwołania od decyzji o:
 - a) odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej,
 - b) umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej,
 - c) przekazaniu wnioskodawcy do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i umorzeniu postępowania,
 - d) uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny,
 - e) odmowie uwzględnienia oświadczenia wnioskodawcy o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej,
 - f) pozbawieniu statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej;
- 2) zastępstwo prawne w postępowaniu odwoławczym w sprawie:
 - a) udzielenia ochrony międzynarodowej,
 - b) przekazania wnioskodawcy do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej,
 - c) pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej.

2. Udzielona nieodpłatna pomoc prawna nie stanowi przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Art. 69f. 1. Nieodpłatnej pomocy prawnej udziela osobiście:

- 1) adwokat, radca prawny albo
- 2) osoba niebędąca adwokatem albo radcą prawnym zatrudniona w organizacji pozarządowej prowadzącej działalność pożytku publicznego, uprawnionej do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej, spełniająca łącznie następujące warunki:
 - a) posiada dyplom ukończenia wyższych studiów prawniczych potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego magistra lub dyplom potwierdzający ukończenie wyższych studiów prawniczych za granicą uznany w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 191a ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.⁴⁾) albo dyplom ukończenia wyższych studiów prawniczych za granicą

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675, 829 i 1650, z 2014 r. poz. 7, 768, 1004, 1146 i 1198 oraz z 2015 r. poz. 357.

uznany za równoważny z polskim dyplomem potwierdzającym uzyskanie tytułu zawodowego magistra na podstawie umowy międzynarodowej lub w drodze nostryfikacji,

- b) co najmniej przez okres 3 lat wykonywała czynności bezpośrednio związane ze świadczeniem pomocy prawnej w sprawach o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej w kancelarii adwokackiej, zespole adwokackim, spółce cywilnej, jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, o których mowa w art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615), kancelarii radcy prawnego, spółce cywilnej, jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 507), w podmiotach świadczących pomoc prawną w państwach członkowskich, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej lub w organizacji pozarządowej prowadzącej działalność pożytku publicznego,
- c) korzysta z pełni praw publicznych oraz ma pełną zdolność do czynności prawnych,
- d) nie była karana za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.

2. Adwokat, radca prawny albo osoba, o której mowa w ust. 1 pkt 2, odmawiając udzielenia nieodpłatnej pomocy prawnej z ważnych powodów, informują cudzoziemca uprawnionego o innych adwokatach, radcach prawnych lub osobach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, uprawnionych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej na obszarze województwa.

3. Adwokat, radca prawny albo osoba, o której mowa w ust. 1 pkt 2, są obowiązani zapewnić zastępstwo, w przypadku gdy osobiście nie będą w stanie udzielać nieodpłatnej pomocy prawnej.

Art. 69g. Cudzoziemiec uprawniony może korzystać w postępowaniu odwoławczym z nieodpłatnej pomocy prawnej udzielanej tylko przez jednego adwokata albo radcę prawnego, albo osobę, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2.

Art. 69h. 1. Cudzoziemiec uprawniony okazuje adwokatowi, radcy prawnemu albo osobie, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2, przed udzieleniem nieodpłatnej pomocy prawnej, dokument potwierdzający tożsamość i oryginał decyzji, o której mowa w art. 69e ust. 1 pkt 1.

2. Do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej konieczne jest udzielenie przez cudzoziemca uprawnionego adwokatowi, radcy prawnemu albo osobie, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2, pełnomocnictwa na piśmie.

3. Pełnomocnictwo, o którym mowa w ust. 2, obejmuje z samego prawa umocowanie do udzielenia dalszego pełnomocnictwa adwokatowi, radcy prawnemu albo osobie, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2.

4. Adwokat, radca prawny albo osoba, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2, zamieszczają niezwłocznie na oryginale decyzji, o której mowa w art. 69e ust. 1 pkt 1, klauzulę o podjęciu się w określonej dacie udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej cudzoziemcowi wskazanemu jako adresat decyzji.

Art. 69i. 1. Szef Urzędu zawiera z okręgowymi radami adwokackimi i radami okręgowymi izby radców prawnych porozumienia w sprawie udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej, określające w szczególności:

- 1) liczbę adwokatów i radców prawnych, którzy będą udzielać nieodpłatnej pomocy prawnej na obszarze ich działania, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia możliwie szerokiego dostępu cudzoziemców uprawnionych do nieodpłatnej pomocy prawnej;
- 2) zobowiązanie dziekanów okręgowej rady adwokackiej i rady okręgowej izby radców prawnych do imiennego wskazywania adwokatów i radców prawnych wyznaczonych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej.

2. Dziekani okręgowych rad adwokackich i rad okręgowych izb radców prawnych wskazują Szefowi Urzędu corocznie, do dnia 30 listopada, adwokatów i radców prawnych wyznaczonych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej.

Art. 69j. 1. Adwokat i radca prawny dokumentują na karcie nieodpłatnej pomocy prawnej każdy przypadek udzielenia cudzoziemcowi uprawnionemu nieodpłatnej pomocy prawnej przez podanie informacji dotyczących:

- 1) daty i numeru decyzji, o której mowa w art. 69e ust. 1 pkt 1;
- 2) okresu, w którym nieodpłatna pomoc prawna była udzielana;
- 3) korzystania z usług tłumacza.

2. Po zakończeniu udzielania cudzoziemcowi uprawnionemu nieodpłatnej pomocy prawnej w postępowaniu odwoławczym, dokumentację określoną w ust. 1 i oświadczenia, o których mowa w art. 69d ust. 4–6, przekazuje się niezwłocznie Szefowi Urzędu. W celu umożliwienia kontroli prawidłowości realizacji udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej Szef Urzędu przechowuje oświadczenia, o których mowa w art. 69d ust. 4–6, przez 3 lata od dnia ich sporządzenia.

3. Szef Urzędu jest administratorem danych osobowych zawartych w oświadczeniach, o których mowa w art. 69d ust. 4–6.

Art. 69k. 1. Szef Urzędu prowadzi listę organizacji pozarządowych prowadzących działalność pożytku publicznego uprawnionych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej.

2. Na listę, o której mowa w ust. 1, wpisuje się organizację pozarządową prowadzącą działalność pożytku publicznego, która spełnia następujące warunki:

- 1) prowadzi działalność pożytku publicznego w zakresie udzielania nieodpłatnej informacji prawnej i nieodpłatnej pomocy prawnej;
- 2) posiada co najmniej dwuletnie doświadczenie w wykonywaniu zadań związanych z udzielaniem porad prawnych cudzoziemcom;
- 3) zatrudnia osobę niebędącą adwokatem lub radcą prawnym, która łącznie spełnia warunki, o których mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2, lub zawarła z adwokatem lub radcą prawnym umowy o świadczenie pomocy prawnej albo umowy przedwstępne w tym zakresie, które mają zapewnić współpracę przez okres 3 lat.

3. Wpisu na listę, o której mowa w ust. 1, dokonuje na okres 3 lat Szef Urzędu na wniosek organizacji pozarządowej prowadzącej działalność pożytku publicznego w terminie 30 dni od dnia złożenia tego wniosku.

4. Odmowa wpisu na listę organizacji pozarządowej prowadzącej działalność pożytku publicznego, która nie spełnia warunków określonych w ust. 2, następuje w drodze decyzji administracyjnej.

5. Organizacja pozarządowa prowadząca działalność pożytku publicznego dołącza do wniosku:

- 1) dokumenty potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w ust. 2;
- 2) imienną listę osób, o których mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2, lub adwokatów i radców prawnych, z którymi zawarła umowy o świadczenie pomocy prawnej albo umowy przedwstępne w tym zakresie.

6. Organizacja pozarządowa prowadząca działalność pożytku publicznego corocznie, do dnia 30 listopada, przekazuje Szefowi Urzędu aktualną imienną listę osób, o których mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2, lub adwokatów i radców prawnych, z którymi zawarła umowy w zakresie świadczenia pomocy prawnej.

7. Szef Urzędu wydaje decyzję o skreśleniu organizacji pozarządowej prowadzącej działalność pożytku publicznego z listy, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy organizacja ta:

- 1) zaprzestała prowadzenia działalności w zakresie udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej i nieodpłatnej informacji prawnej, na skutek zmian w statucie lub innym akcie wewnętrznym określającym zakres prowadzonej działalności;
- 2) przestała spełniać warunek, o którym mowa w ust. 2 pkt 3.

8. Skreślenie organizacji pozarządowej z listy organizacji pozarządowych prowadzących działalność pożytku publicznego uprawnionych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej następuje z dniem, gdy decyzja, o której mowa w ust. 4, stała się ostateczna.

9. Do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej przez organizację pozarządową prowadzącą działalność pożytku publicznego uprawnioną do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej stosuje się art. 69j.

Art. 69l. 1. Za udzielenie cudzoziemcowi uprawnionemu pomocy prawnej adwokatowi, radcy prawnemu albo organizacji pozarządowej prowadzącej działalność pożytku publicznego uprawnionej do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej przysługuje:

- 1) wynagrodzenie w wysokości 150% stawki minimalnej w postępowaniu przed sądami administracyjnymi w pierwszej instancji w sprawie, której przedmiotem nie jest należność pieniężna ani orzeczenie Urzędu Patentowego, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 2 i 3 oraz art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615);
- 2) zwrot niezbędnych i udokumentowanych kosztów przejazdów do ośrodka, strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców oraz do siedziby Rady do Spraw Uchodźców, na warunkach stosowanych przy podróżach służbowych pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy;

3) zwrot niezbędnych i udokumentowanych kosztów związanych z korzystaniem z usług tłumacza.

2. Wypłaty wynagrodzenia i zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, dokonuje Szef Urzędu.

Art. 69m. Informacje o radcach prawnych, adwokatach i organizacjach pozarządowych prowadzących działalność pożytku publicznego wpisanych na listę, o której mowa w art. 69k ust. 1, są umieszczane na stronie internetowej urzędu obsługującego Szefa Urzędu.”;

28) w dziale II tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:

„Pomoc dla cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej”;

29) w art. 70 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wnioskodawcy oraz osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, zapewnia się pomoc socjalną i opiekę medyczną oraz można zapewnić:

- 1) pomoc w dobrowolnym powrocie do kraju, do którego mają prawo wjazdu, zwaną dalej „pomocą w dobrowolnym powrocie”;
- 2) pomoc w przypadku przeniesienia cudzoziemca do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013.”;

30) w art. 71:

a) w ust. 1 w pkt 1 w lit. i tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„– w celu wzięcia udziału w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej,”

b) w ust. 4 po pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) finansowanie przejazdów środkami transportu publicznego:

- a) w celu wzięcia udziału w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej,
- b) w celu leczenia lub poddania się szczepieniom ochronnym,
- c) w innych szczególnie uzasadnionych przypadkach.”;

31) w art. 74:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pomoc socjalną i opiekę medyczną zapewnia się w okresie:

- 1) postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, począwszy od dnia zgłoszenia się cudzoziemca w ośrodku, z tym że w sytuacjach

szczególnych, związanych z zagrożeniem życia lub zdrowia cudzoziemca, opieka medyczna przysługuje od dnia złożenia przez cudzoziemca wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej;

2) 2 miesięcy od dnia doręczenia decyzji ostatecznej w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej albo przez okres 14 dni od dnia doręczenia decyzji ostatecznej o umorzeniu postępowania, w przypadku gdy postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej zostało umorzone.”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 14 dni od dnia doręczenia decyzji ostatecznej o umorzeniu postępowania, w przypadku gdy postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej zostało umorzone;”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Okres udzielania pomocy socjalnej i opieki medycznej ulega przedłużeniu do dnia, w którym cudzoziemiec powinien opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy cudzoziemiec:

- 1) złożył wniosek w sprawie przyznania pomocy w dobrowolnym powrocie;
- 2) powiadomił na piśmie Szefa Urzędu o zamiarze dobrowolnego powrotu po wydaniu wobec niego decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej;
- 3) podlega przeniesieniu do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy w stosunku do małżonków lub ich małoletnich dzieci, przebywających w ośrodku, toczą się odrębne postępowania w sprawie udzielania ochrony międzynarodowej, okresy pomocy udzielanej małżonkom i ich małoletnim dzieciom kończą się jednocześnie z upływem okresu udzielania pomocy, który jest dłuższy.”;

32) w art. 75:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pomoc w dobrowolnym powrocie można zapewnić cudzoziemcowi, wobec którego została wydana decyzja o umorzeniu postępowania w sprawie

udzielenia ochrony międzynarodowej w przypadku, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1.”,

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Cudzoziemiec może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 3, od dnia, w którym oświadczył, że cofa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, ale nie później niż przed upływem 30 dni od dnia, w którym decyzja o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia mu ochrony międzynarodowej stała się ostateczna. Jeżeli termin do złożenia wniosku nie zostanie zachowany, Szef Urzędu pozostawia wniosek bez rozpoznania.”;

33) w art. 75a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pomoc związaną z przeniesieniem cudzoziemca do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013 można zapewnić cudzoziemcowi, który otrzymał decyzję o przekazaniu do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013 i umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, i który nie podlega przekazaniu w trybie określonym w art. 37 ust. 4.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Szef Urzędu zawiadamia niezwłocznie komendanta oddziału Straży Granicznej właściwego ze względu na miejsce pobytu wnioskodawcy o niezłożeniu przez wnioskodawcę wniosku o przyznanie mu pomocy związanej z przeniesieniem cudzoziemca do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013 w terminie określonym w art. 75 ust. 3a lub o nieskorzystaniu przez wnioskodawcę z przyznanej mu pomocy związanej z tym przeniesieniem.”;

34) w art. 76:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemca pozbawia się pomocy socjalnej, w przypadku gdy:

1) rażąco narusza regulamin pobytu w ośrodku lub

- 2) zachowuje się agresywnie wobec innych cudzoziemców przebywających w ośrodku lub personelu ośrodka.”,
- b) uchyla się ust. 3;
- 35) w art. 78 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Po dwukrotnym pozbawieniu cudzoziemca pomocy socjalnej na podstawie decyzji, o której mowa w art. 76 ust. 2, ponowne udzielenie tej pomocy może nastąpić wyłącznie przez wypłatę świadczenia pieniężnego w wysokości połowy świadczenia pieniężnego udzielanego w przypadkach, o których mowa w art. 72.”;
- 36) po art. 78 dodaje się art. 78a w brzmieniu:
- „Art. 78a. Do doręczeń w sprawach określonych w niniejszym rozdziale stosuje się art. 54.”;
- 37) art. 80a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 80a. Cudzoziemca przyjmowanego do ośrodka informuje się w zrozumiałym dla niego języku o przysługujących mu prawach i ciężących na nim obowiązkach oraz umożliwia mu zapoznanie się z przepisami regulującymi udzielanie pomocy dla cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej i regulaminem pobytu w ośrodku.”;
- 38) w art. 81:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Cudzoziemiec, który podczas przyjmowania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej nie podlegał badaniom lekarskim lub zabiegom sanitarnym ciała i odzieży, jest obowiązany poddać się im przed przyjęciem do ośrodka.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W przypadku gdy cudzoziemiec nie wyraża zgody na badania lekarskie lub niezbędne zabiegi sanitarne ciała i odzieży, Szef Urzędu zawiadamia o tym państwowego inspektora sanitarnego albo państwowego inspektora sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, właściwego ze względu na miejsce położenia ośrodka i wydaje decyzję w sprawie udzielenia pomocy socjalnej w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości połowy świadczenia pieniężnego udzielanego w przypadkach, o których mowa w art. 72.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres, szczegółowe warunki i sposób wykonywania badań lekarskich i zabiegów sanitarnych ciała i odzieży cudzoziemca, o których mowa w ust. 1 i w art. 30 ust. 1 pkt 7, uwzględniając w szczególności potrzebę zapobiegania rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych.”;

39) w art. 82 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) przenieść się do innego ośrodka, gdy jest to niezbędne ze względów organizacyjnych.”;

40) w art. 82a:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dostępu do informacji o podmiotach udzielających pomocy prawnej w sprawach o udzielenie ochrony międzynarodowej”;

b) w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) kontaktów ze swoim pełnomocnikiem w warunkach nienaruszających prawa do prywatności.”;

41) w art. 82c w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przeniesienie cudzoziemca do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013.”;

42) w art. 84 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobie, która pokryła koszty pogrzebu cudzoziemca zmarłego przed zakończeniem postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, a w przypadku śmierci cudzoziemca korzystającego z pomocy socjalnej – w okresie, o którym mowa w art. 74, przysługuje zasiłek pogrzebowy w wysokości kosztów rzeczywiście poniesionych, nie większej jednak niż kwota zasiłku pogrzebowego wypłacana na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440, z późn. zm.⁵⁾).”;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1717 i 1734, z 2014 r. poz. 496, 567, 683, 684 i 1682 oraz z 2015 r. poz. 552.

43) art. 85 otrzymuje brzmienie:

„Art. 85. Koszty pomocy socjalnej, opieki medycznej, z wyłączeniem kosztów określonych w przepisach ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, zasiłku pogrzebowego, pomocy w dobrowolnym powrocie, pomocy związanej z przeniesieniem cudzoziemca do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013 oraz prowadzenia ośrodków są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu.”;

44) w art. 86 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wysokość pomocy na pokrycie kosztów wyżywienia cudzoziemca w podróży w związku z dobrowolnym powrotem do kraju, do którego cudzoziemiec ma prawo wjazdu, lub przeniesieniem do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013;”;

45) w art. 86b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów uwzględni aspekty humanitarne decyzji o przesiedleniu lub relokacji oraz konieczność zaspokojenia niezbędnych potrzeb przesiedlanych lub relokowanych cudzoziemców w okresie postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej.”;

46) art. 86c otrzymuje brzmienie:

„Art. 86c. Cudzoziemiec zakwalifikowany do przesiedlenia lub relokacji przed przyjazdem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej do Szefa Urzędu za pośrednictwem funkcjonariusza Straży Granicznej, delegowanego do wykonania zadania poza granicami państwa, który został upoważniony do przyjęcia takiego wniosku przez komendanta oddziału Straży Granicznej obejmującego terytorialnym zasięgiem działania m.st. Warszawę.”;

47) w art. 86d pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykonuje czynności, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 1–3 i 5–10, oraz niezwłocznie przekazuje wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w celu rozpatrzenia Szefowi Urzędu;”;

48) art. 86h otrzymuje brzmienie:

„Art. 86h. Wydanie decyzji w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej cudzoziemcowi podlegającemu przesiedleniu lub relokacji następuje w terminie 30 dni od dnia wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

49) w art. 86i ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pomoc socjalną i opiekę medyczną zapewnia się także w okresie 6 miesięcy od dnia doręczenia decyzji ostatecznej w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 86g ust. 1.”;

50) w art. 86j ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do cudzoziemca podlegającego relokacji nie stosuje się art. 38 ust. 2 pkt 1.”;

51) w dziale II tytuł rozdziału 6 otrzymuje brzmienie:

„Postępowanie w sprawie zatrzymania cudzoziemca, zastosowania wobec niego środków zapobiegawczych, w tym umieszczenia go w strzeżonym ośrodku lub zastosowania wobec niego aresztu dla cudzoziemców”;

52) art. 87 otrzymuje brzmienie:

„Art. 87. 1. Wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, mogą być zatrzymani wyłącznie:

- 1) w celu ustalenia lub weryfikacji ich tożsamości;
- 2) w celu zebrania z ich udziałem informacji, na których opiera się wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, a których uzyskanie bez zatrzymania byłoby niemożliwe – w przypadku istnienia znacznego prawdopodobieństwa ich ucieczki;
- 3) w celu wydania lub wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu gdy wobec wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, toczy się postępowanie w sprawie zobowiązania do powrotu albo wnioskodawcy lub osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, została wydana decyzja o zobowiązaniu do powrotu, a wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, miał uprzednio możliwość złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i istnieje uzasadnione przypuszczenie, że wniosek ten został złożony jedynie w celu opóźnienia wydania albo opóźnienia lub uniemożliwienia wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu;
- 4) gdy wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego;

- 5) zgodnie z art. 28 rozporządzenia 604/2013 – w przypadku gdy istnieje znaczne prawdopodobieństwo ucieczki wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, a natychmiastowe przekazanie do innego państwa członkowskiego nie jest możliwe;
- 6) gdy zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w pkt 1–5, a wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, nie wywiązują się z obowiązków, o których mowa w art. 88 ust. 1.

2. Znaczne prawdopodobieństwo ucieczki wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, istnieje w szczególności, gdy osoby te:

- 1) nie dysponują dokumentami poświadczającymi ich tożsamość w chwili składania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej lub
- 2) przekroczyły lub usiłowały przekroczyć granicę wbrew przepisom prawa, chyba że przybyły bezpośrednio z terytorium, na którym ich życiu lub wolności zagrażało niebezpieczeństwo prześladowania lub ryzyko wyrządzenia poważnej krzywdy, oraz przedstawiły wiarygodne przyczyny nielegalnego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i złożyły wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej niezwłocznie po przekroczeniu granicy, lub
- 3) wjechały na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie obowiązywania wpisu do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu.”;

53) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Art. 88. 1. Wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, w przypadkach, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1–3 i 5, można zobowiązać do:

- 1) zgłaszania się w określonych odstępach czasu do wskazanego organu,
- 2) wpłaty zabezpieczenia pieniężnego w określonej wysokości, nie niższej niż dwukrotność minimalnego wynagrodzenia przewidzianego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę,
- 3) zamieszkiwania w wyznaczonym miejscu

– do czasu, gdy decyzja w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej stanie się ostateczna.

2. Postanowienie o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 1, wydaje organ Straży Granicznej, który zatrzymał wnioskodawcę lub osobę, w której imieniu

wnioskodawca występuje. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu rejonowego właściwego ze względu na siedzibę organu Straży Granicznej, który wydał postanowienie, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Sąd rozpatruje zażalenie w terminie 7 dni.

3. W postanowieniu o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 1, można orzec o zastosowaniu jednego lub więcej niż jednego środka.”;

54) art. 88a otrzymuje brzmienie:

„Art. 88a. 1. W przypadku gdy wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, a także w przypadkach, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1–3 i 5, jeżeli zastosowanie środków, o których mowa w art. 88 ust. 1, nie jest możliwe, wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, umieszcza się w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców.

2. Areszt dla cudzoziemców stosuje się, gdy wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, nie podporządkowały się zasadom pobytu obowiązującym w strzeżonym ośrodku lub istnieje ryzyko, że nie podporządkują się tym zasadom.

3. Wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, nie umieszcza się w strzeżonym ośrodku lub nie stosuje się wobec nich aresztu dla cudzoziemców, gdy:

- 1) mogłyby to spowodować niebezpieczeństwo dla ich życia lub zdrowia;
- 2) ich stan psychofizyczny może uzasadniać domniemanie, że byli poddani przemocy;
- 3) są małoletnimi lub osobami niepełnosprawnymi.”;

55) w art. 88b:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Sąd, rozpatrując wniosek o umieszczenie wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku, ocenia możliwość zastosowania środków, o których mowa w art. 88 ust. 1.

3. Sąd wydaje postanowienie o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 88 ust. 1. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu okręgowego w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Sąd rozpatruje zażalenie w terminie 7 dni.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Sąd powiadamia wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, w języku dla nich zrozumiałym o przyczynach umieszczenia w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców i o przysługujących im prawach, w tym o możliwości złożenia zażalenia na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, oraz o prawie do skorzystania z bezpłatnej pomocy prawnej i zastępstwa procesowego przed sądem rozpatrującym zażalenie.”;

56) w art. 89:

a) ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. Sąd wydaje postanowienie o umieszczeniu wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców na okres do 60 dni.

2. W przypadku gdy cudzoziemiec przebywający w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców wskutek wykonania postanowienia sądu, wydanego na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, sąd wydaje postanowienie w sprawie przedłużenia okresu pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców, gdy zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1–5.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, okres pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców przedłuża się do 90 dni, począwszy od dnia złożenia przez cudzoziemca wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

4. W przypadku gdy przed upływem okresów, o których mowa w ust. 1 i 3, postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej nie zostało zakończone decyzją ostateczną i nadal zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1–5, sąd może przedłużyć okres pobytu wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców na czas określony niezbędny do wydania takiej decyzji.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Sąd w przypadku, o którym mowa w ust. 4, nie przedłuża pobytu wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w

strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców, gdy postępowanie istotne z punktu widzenia dalszego istnienia okoliczności, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1–3 i 5, nie zostało zakończone, a opóźnienie w tym postępowaniu nie wynika z przyczyn leżących po stronie wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje.”,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Sąd, rozpatrując wniosek o przedłużenie okresu pobytu wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku, ocenia możliwość zastosowania środków, o których mowa w art. 88 ust. 1.

8. Sąd wydaje postanowienie o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 88 ust. 1. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu okręgowego w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Sąd rozpatruje zażalenie w terminie 7 dni.”;

57) w art. 89a:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kontakt osobisty z przedstawicielem Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców lub organizacji, do której zadań należy udzielanie pomocy cudzoziemcom, w tym pomocy prawnej – w warunkach nienaruszających prawa do poszanowania prywatności.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kierownik strzeżonego ośrodka lub funkcjonariusz odpowiadający za funkcjonowanie aresztu dla cudzoziemców ogranicza możliwość osobistego kontaktu wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, z przedstawicielem Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców, organizacją, do której zadań należy udzielanie pomocy cudzoziemcom, lub z podmiotem świadczącym pomoc prawną, gdy wymaga tego konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego lub przestrzegania postanowień regulaminu organizacyjno-porządkowego pobytu w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców. Rozstrzygnięcie kierownika strzeżonego ośrodka lub funkcjonariusza odpowiadającego za funkcjonowanie aresztu jest ostateczne.”;

58) po art. 89c dodaje się art. 89ca i art. 89cb w brzmieniu:

„Art. 89ca. Organ Straży Granicznej przekazuje wnioskodawcy lub osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, w języku dla nich zrozumiałym, informację o adresie ośrodka pełniącego funkcję ośrodka recepcyjnego, w którym mają się stawić w terminie 2 dni od dnia zwolnienia ze strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców, gdy postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej nie zostało zakończone decyzją ostateczną.

Art. 89cb. W przypadku gdy Szef Urzędu wydał decyzję o zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców, a cudzoziemiec ten jest osobą niepełnosprawną, w podeszłym wieku, samotnie wychowującą dziecko lub kobietą ciężarną, rodzicem samotnie wychowującym dzieci, organ Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu tej osoby zapewnia jej transport do ośrodka recepcyjnego oraz w uzasadnionych przypadkach – wyżywienie podczas tego transportu.”;

59) po art. 89n dodaje się art. 89na w brzmieniu:

„Art. 89na. 1. W przypadku gdy cudzoziemiec:

- 1) nie zwrócił dokumentu podróży przewidzianego w Konwencji Genewskiej, gdy był do tego zobowiązany lub
- 2) zawiadomił o utracie dokumentu podróży przewidzianego w Konwencji Genewskiej

– Szef Urzędu umieszcza informacje o takim dokumencie w Systemie Informacyjnym Schengen w celu jego zajęcia.

2. Szef Urzędu niezwłocznie usuwa informacje o dokumencie podróży przewidzianym w Konwencji Genewskiej umieszczonym w Systemie Informacyjnym Schengen zgodnie z ust. 1, gdy dokument ten został mu zwrócony.”;

60) w art. 89p ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada do Spraw Uchodźców, zwana dalej „Radą”, jest organem administracji publicznej rozpatrującym odwołania od decyzji i zażalenia na postanowienia wydane przez Szefa Urzędu w sprawach prowadzonych na podstawie przepisów niniejszego działu, z wyjątkiem spraw, o których mowa w rozdziale 4a i rozdziale 5.”;

61) w art. 89z:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada orzeka w składach trzyosobowych, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 39 ust. 2 pkt 4.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku gdy Rada zamierza nadać cudzoziemcowi status uchodźcy lub udzielić ochrony uzupełniającej, zwraca się do komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta wojewódzkiego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby – także do innych organów, o przekazanie informacji, czy wobec wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 3 lub ust. 2, art. 20 ust. 1 pkt 2, ust. 2 lub 3, gdy z akt sprawy wynika, że Szef Urzędu nie zwrócił się o udostępnienie takich informacji. Do uzyskiwania informacji przez Radę stosuje się przepisy art. 45 ust. 2–5.”;

62) w art. 93 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do postępowania w sprawie udzielenia azylu stosuje się odpowiednio przepisy art. 25, art. 27 ust. 1 i 2, art. 34, art. 41 oraz art. 45 ust. 1.”;

63) w art. 119:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rejestru spraw o udzielenie lub pozbawienie ochrony międzynarodowej oraz o udzielenie pomocy cudzoziemcom ubiegającym się o udzielenie ochrony międzynarodowej;”,

– w pkt 6 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej;”,

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) rejestru spraw prowadzonych na podstawie rozporządzenia 604/2013.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w zakresie dotyczącym cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej, którym udzielono pomocy, może być prowadzony także w systemie kartotecznym.”;

- 64) w art. 121 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) w pkt 7, przechowuje się informacje o wnioskach, wydanych decyzjach, miejscu i dacie przekroczenia granicy przez wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, przekazywane na podstawie rozporządzenia 604/2013 oraz dane, o których mowa w art. 8, dotyczące wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje.”;
- 65) art. 121a otrzymuje brzmienie:
„Art. 121a. Umieszczenie danych cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej, którym udzielono pomocy, w rejestrze, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 1, zastępuje wykonanie obowiązku meldunkowego.”;
- 66) w art. 123 w ust. 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) Radzie.”;
- 67) dodaje się załączniki nr 1–3 do ustawy, w brzmieniu określonym w załącznikach nr 1–3 do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) współdziałanie z Szefem Urzędu do Spraw Cudzoziemców i jednostkami samorządu terytorialnego w zapewnianiu udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej.”;
- 2) w art. 58 w pkt 12 lit. 1 otrzymuje brzmienie:
„1) zasad wyznaczania adwokatów do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej, o której mowa w ustawie z dnia ... o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnej informacji prawnej oraz edukacji prawnej społeczeństwa (Dz. U. poz. ...) i ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z późn. zm.⁶⁾) oraz dokumentowania udzielonej nieodpłatnej pomocy prawnej.”.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1650, z 2014 r. poz. 1004 oraz z 2015 r. poz. ...

Art. 3. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 507) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 41 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) współdziałanie z Szefem Urzędu do Spraw Cudzoziemców i jednostkami samorządu terytorialnego w zapewnianiu udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej.”;

2) w art. 60 w pkt 8 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) zasad wyznaczania radców prawnych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej, o której mowa w ustawie z dnia ... o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnej informacji prawnej oraz edukacji prawnej społeczeństwa (Dz. U. poz. ...) i ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z późn. zm.⁷⁾) oraz dokumentowania udzielonej nieodpłatnej pomocy prawnej.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1402, z późn. zm.⁸⁾) w art. 11 w ust. 1 w pkt 5b w lit. c tiret czwarte otrzymuje brzmienie:

„– podlegających przekazaniu, o którym mowa w art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w art. 393b ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,”.

Art. 5. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.⁹⁾) w art. 21 w ust. 1 pkt 108 otrzymuje brzmienie:

„108) kwoty pomocy pieniężnej i wartość innych świadczeń finansowanych ze środków budżetowych przyznawanych repatriantom oraz osobom, które ubiegają się o udzielenie ochrony międzynarodowej;”.

⁷⁾ Zmiany wymienione w odnośniku 6.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1055 i 1822 oraz z 2015 r. poz. 529.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 440, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540, z 2013 r. poz. 888, 985, 1036, 1287, 1304, 1387 i 1717, z 2014 r. poz. 223, 312, 567, 598, 773, 915, 1328, 1563, 1644, 1662 i 1863 oraz z 2015 r. poz. 73, 211, 251 i 478.

Art. 6. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 94a w ust. 2 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) członkowie rodzin osób ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej;”.

Art. 7. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163) w art. 91 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Pomoc dla cudzoziemca, który przebywał w ośrodku dla cudzoziemców w rozumieniu ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z późn. zm.¹¹⁾), przysługuje począwszy od miesiąca kalendarzowego, w którym cudzoziemiec opuścił ośrodek.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149 i 357) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 3 w pkt 2 lit. k otrzymuje brzmienie:

„k) ubiegających się w Rzeczypospolitej Polskiej o udzielenie ochrony międzynarodowej i małżonków, w imieniu których występują z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej, którzy posiadają zaświadczenie wydane na podstawie art. 35 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z późn. zm.¹²⁾),”;

2) w art. 87 w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) ubiegający się o udzielenie ochrony międzynarodowej lub będący małżonkiem, w imieniu którego został złożony wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, pod warunkiem posiadania zaświadczenia wydanego na podstawie art. 35 ustawy z

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370 i Nr 235, poz. 1618, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1705, z 2010 r. Nr 44, poz. 250, Nr 54, poz. 320, Nr 127, poz. 857 i Nr 148, poz. 991, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 139, poz. 814, Nr 149, poz. 887 i Nr 205, poz. 1206, z 2012 r. poz. 941 i 979, z 2013 r. poz. 87, 827, 1191, 1265, 1317 i 1650, z 2014 r. poz. 7, 290, 538, 598, 642, 811, 1146 i 1877 oraz z 2015 r. poz. 357.

¹¹⁾ Zmiany wymienione w odnośniku 6.

¹²⁾ Zmiany wymienione w odnośniku 6.

dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”.

Art. 9. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1628, z późn. zm.¹³⁾) w art. 2 w ust. 1 w pkt 1 lit. k otrzymuje brzmienie:

„k) udzielenia ochrony międzynarodowej, udzielenia azylu, zgody na pobyt ze względów humanitarnych, zgody na pobyt tolerowany oraz w sprawach ochrony czasowej;”.

Art. 10. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1203) w art. 6 pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

- „7) określania Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z art. 12 i art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013), przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
- 8) rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Radzie do Spraw Uchodźców;”.

Art. 11. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 45 i 357) w art. 11 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) członek rodziny osoby ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej;”.

Art. 12. W ustawie z dnia 28 lipca 2011 r. o zalegalizowaniu pobytu niektórych cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy o cudzoziemcach (Dz. U. z 2011 r. Nr 191, poz. 1133 i Nr 291, poz. 1707) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na pomoc dla cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej, o której mowa

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1741 i 1863 oraz z 2015 r. poz. 222, 277 i 443.

w rozdziale 5 działu II ustawy zmienianej w art. 14, z wyłączeniem wydatków związanych z przesiedleniem lub relokacją, w okresie 10 lat, stanowi kwotę 100.000.000 zł w każdym roku.”;

2) w art. 19 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) ograniczenie co najmniej jednego ze świadczeń udzielanych w formie pieniężnej, wypłacanych cudzoziemcom ubiegającym się o udzielenie ochrony międzynarodowej w ramach udzielanej im pomocy, przez:

- a) obniżenie wysokości jednorazowej pomocy pieniężnej lub wartości bonów towarowych na zakup odzieży i obuwia o nie więcej niż 50% albo wstrzymanie przyznawania tej pomocy lub wydawania tych bonów i zapewnianie odzieży i obuwia jedynie w uzasadnionych przypadkach,
- b) obniżenie wysokości stałej pomocy pieniężnej na zakup środków higieny osobistej o nie więcej niż 30% albo wstrzymanie tej formy pomocy i dostarczanie tych środków w naturze,
- c) obniżenie wysokości kieszonkowego o nie więcej niż 50% albo wstrzymanie tej formy pomocy,
- d) obniżenie wysokości ekwiwalentu pieniężnego w zamian za wyżywienie o nie więcej niż 30% albo wstrzymanie tej formy pomocy i zapewnianie wyżywienia w ośrodku dla cudzoziemców,
- e) obniżenie wysokości świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 71 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 14, o nie więcej niż 30% albo wstrzymanie udzielania tej pomocy w stosunku do cudzoziemców, którzy dotychczas nie ubiegali się o udzielenie ochrony międzynarodowej; wstrzymanie to może łączyć się z obniżeniem wysokości stawki dziennej wyżywienia zbiorowego w ośrodkach dla cudzoziemców, o nie więcej niż 30%,
- f) ograniczenie katalogu wydatków – zaliczanych do kosztów pogrzebu cudzoziemca, o którym mowa w art. 84 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 14, organizowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmioty, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2011 r. Nr 118, poz. 687, z późn.

- zm.¹⁴⁾) – do wydatków na: kremację zwłok, zorganizowanie pogrzebu, przeprowadzenie pochówku zmarłego oraz na zakup miejsca pochowania na cmentarzu, trumny lub urny,
- g) obniżenie maksymalnej kwoty zasiłku pogrzebowego wypłacanego na wnioski osoby, o której mowa w art. 84 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 14, o nie więcej niż 30%;
- 2) ograniczenie co najmniej jednego ze świadczeń udzielanych w formie niepieniężnej cudzoziemcom ubiegającym się o udzielenie ochrony międzynarodowej przez:
- a) obniżenie wymiaru czasu nauki języka polskiego o nie więcej niż 50%, w zaokrągleniu do pełnych godzin lekcyjnych, albo wstrzymanie tej nauki,
- b) obniżenie wydatków na zakup podstawowych materiałów niezbędnych do nauki języka polskiego o nie więcej niż 50% albo wstrzymanie zapewniania tych materiałów,
- c) obniżenie wydatków na zakup pomocy dydaktycznych dla dzieci korzystających z nauki i opieki w publicznych placówkach, szkołach podstawowych, gimnazjach lub szkołach ponadgimnazjalnych o nie więcej niż 50%,
- d) ograniczenie wydatków na finansowanie przejazdów środkami transportu publicznego w celu wzięcia udziału w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, w celu leczenia lub poddania się szczepieniom ochronnym lub w innych szczególnie uzasadnionych przypadkach, przez finansowanie przejazdu najtańszymi środkami transportu publicznego,
- e) wstrzymanie finansowania przejazdów środkami transportu publicznego w celach innych niż udział w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej oraz innych niż leczenie lub poddanie się szczepieniom ochronnym;”;
- 3) art. 20 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 20. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu, wprowadza, w drodze rozporządzenia, mechanizmy korygujące, o których mowa w art. 19 ust. 1, i określa okres ich obowiązywania, mając na celu

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 144, poz. 853, z 2012 r. poz. 951, z 2013 r. 1650 oraz z 2014 r. poz. 1741.

zagwarantowanie cudzoziemcom ubiegającym się o udzielenie ochrony międzynarodowej niezbędnej opieki, tak aby wysokość tej pomocy nie przekroczyła rocznego limitu wydatków, o którym mowa w art. 18 ust. 1, oraz uwzględniając konieczność minimalizowania skutków oddziaływania tych mechanizmów na cudzoziemców.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 463 i 1004) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 22 w ust. 1 po pkt 10 dodaje pkt 10a w brzmieniu:

„10a) pełnienie funkcji punktu kontaktowego do udzielania innym państwom członkowskim Unii Europejskiej informacji w sprawach udzielania ochrony międzynarodowej oraz pozbawiania statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej;”;
- 2) w art. 28 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podczas kontroli granicznej:
 - a) zadeklarował zamiar złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w przypadku, o którym mowa w art. 28 ust. 1 lub art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, lub”;
- 3) w art. 99 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ubiega się o udzielenie ochrony międzynarodowej lub o udzielenie azylu, lub”;
- 4) w art. 106 w ust. 1 uchyla się pkt 4;
- 5) w art. 165 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną nie stosuje się przepisu art. 100 ust. 1 pkt 9 w przypadku członka rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d, jeżeli rodzina istniała już w kraju pochodzenia cudzoziemca, a członek jego rodziny przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dniu złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej przez tego cudzoziemca.”;
- 6) w art. 195 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do okresów, o których mowa w ust. 1 pkt 6 lub 7, cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie statusu uchodźcy, ochrony uzupełniającej, wlicza się okres pobytu cudzoziemca na tym

terytorium w toku postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, nawet jeżeli przebywał w tym okresie w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców.”;

7) w art. 212:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) cały okres pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w toku postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, jeżeli przekroczył on 18 miesięcy;”;

– w pkt 3 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) w toku postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej.”;

b) w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) w toku postępowania w sprawie udzielenia mu ochrony międzynarodowej, w przypadku gdy postępowanie to zakończyło się odmową nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej;”;

8) w art. 213 w pkt 1 lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) w związku z ubieganiem się o udzielenie ochrony międzynarodowej lub udzielenie azylu, lub”;

9) w art. 299:

a) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) o odmowie nadania mu statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej, o uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny, o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia mu ochrony międzynarodowej lub decyzja o pozbawieniu go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, lub”;

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Przepisów ust. 6 pkt 2 i ust. 7 nie stosuje się, gdy:

1) w dniu wydania decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej lub decyzji o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej cudzoziemiec przebywa w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców, lub

2) decyzja o odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej lub decyzja o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia

ochrony międzynarodowej została wydana w związku ze złożeniem kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.”;

10) w art. 302 w ust. 1 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) została wydana decyzja o odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej, o uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny, o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej lub decyzja o pozbawieniu go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej i cudzoziemiec:

- a) nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie i przypadku, o którym mowa w art. 299 ust. 6 pkt 2 albo
- b) przebywa w strzeżonym ośrodku albo areszcie dla cudzoziemców.”;

11) w art. 303:

a) w ust. 1:

- w pkt 12 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „lub”,
- po pkt 12 dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) może zostać przekazany do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013), zwanego dalej „rozporządzeniem 604/2013.”,

b) uchyla się ust. 4;

12) art. 304 i art. 305 otrzymują brzmienie:

„Art. 304. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu poucza cudzoziemca o możliwości złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Art. 305. 1. Postępowanie w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu zawiesza się w przypadku wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi ochrony międzynarodowej lub udzielenia mu zezwolenia, o którym mowa w art. 176.

2. Postępowania w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu nie zawiesza się w przypadku, gdy cudzoziemiec złożył kolejny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej.”;

13) w art. 315 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) istnieje znaczne prawdopodobieństwo ucieczki cudzoziemca lub”;

14) w art. 329 w ust. 2 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) zaistniało znaczne prawdopodobieństwo ucieczki cudzoziemca, lub”;

15) w art. 330:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wobec cudzoziemca toczy się postępowanie w sprawie udzielenia mu ochrony międzynarodowej lub”,

– w pkt 7 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „lub”,

– po pkt 7 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) cudzoziemiec zadeklarował zamiar złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w przypadku, o którym mowa w art. 28 ust. 1 lub 2 lub art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wykonuje się z powodu okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 8, do dnia:

1) upływu terminu do złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej określonego w protokole potwierdzającym złożenie deklaracji zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej – w przypadku, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) w którym organ Straży Granicznej umożliwił złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej:

a) cudzoziemcowi – w przypadku, o którym mowa w art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

- b) kuratorowi w imieniu małoletniego bez opieki – w przypadku, o którym mowa w art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

1b. Przepisu ust. 1 pkt 8 nie stosuje się, gdy cudzoziemiec kolejny raz zadeklarował zamiar złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, a nie złożył wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej po uprzednio zadeklarowanym zamiarze jego złożenia albo poprzedni wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej został uznany za niedopuszczalny z przyczyn, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo po wydaniu decyzji o odmowie nadania mu statusu uchodźcy i udzielenia ochrony uzupełniającej.”,

- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się, gdy cudzoziemiec złożył kolejny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, który jest:

- 1) pierwszym wnioskiem niedopuszczalnym z przyczyn, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli złożenie tego wniosku nastąpiło tylko w celu opóźnienia wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu albo w celu opóźnienia lub uniemożliwienia jej wykonania;
- 2) złożony po wydaniu ostatecznej decyzji o:
 - a) uznaniu wniosku za niedopuszczalny z przyczyn, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej albo decyzji o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, wydanej po rozpatrzeniu kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.”,

- d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wykonuje się po otrzymaniu informacji, o której mowa w

art. 38 ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

16) w art. 334 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ubiegającemu się o udzielenie ochrony międzynarodowej, którego wniosek o udzielenie tej ochrony ze względów formalnych został pozostawiony bez rozpoznania, lub”;

b) w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „lub”;

c) po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) któremu wydano decyzję o odmowie nadania mu statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej.”;

17) w art. 335 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organ właściwy do wydania decyzji o:

1) zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu,

2) odmowie nadania statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej

– informuje cudzoziemca o możliwości skorzystania z pomocy w dobrowolnym powrocie.”;

18) w art. 386 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wobec cudzoziemca toczy się postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej lub”;

19) w dziale VIII po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Przekazanie do innego państwa członkowskiego na podstawie rozporządzenia 604/2013 cudzoziemca, który nie ubiega się o udzielenie ochrony międzynarodowej

Art. 393a. 1. Organ Straży Granicznej przekazuje Szefowi Urzędu dowody lub poszlaki, o których mowa w załączniku nr 2 do rozporządzenia wykonawczego Komisji UE nr 118/2014 z dnia 30 stycznia 2014 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1560/2003 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz. Urz. UE L 39 z 08.02.2014, str. 1) dotyczące cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

bez ważnego dokumentu uprawniającego go do wjazdu na to terytorium i pobytu na nim, który nie ubiega się o udzielenie ochrony międzynarodowej, w zakresie niezbędnym do ustalenia, czy inne państwo członkowskie jest właściwe do wtórnego przyjęcia cudzoziemca, o którym mowa w art. 23–25 rozporządzenia 604/2013.

2. Szef Urzędu przeprowadza postępowanie w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia 604/2013.

3. Szef Urzędu jest organem właściwym w sprawach, o których mowa w art. 24 rozporządzenia 604/2013, z wyłączeniem spraw o zobowiązanie cudzoziemca do powrotu.

Art. 393b. 1. W przypadku gdy inne państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013 wyrazi zgodę na przyjęcie cudzoziemca, o którym mowa w art. 393a ust.1, Szef Urzędu wydaje decyzję o jego przekazaniu do odpowiedzialnego państwa członkowskiego.

2. Szef Urzędu jest organem właściwym do wydania cudzoziemcowi przepustki, o której mowa w art. 29 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia 604/2013.

3. Cudzoziemiec podlegający przekazaniu do odpowiedzialnego państwa członkowskiego może być doprowadzony do granicy albo do portu lotniczego, albo morskiego odpowiedzialnego państwa członkowskiego, do którego następuje przekazanie.

4. Doprowadzenie, na wniosek Szefa Urzędu, wykonuje:

- 1) do granicy – komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca;
- 2) od granicy do portu lotniczego albo morskiego odpowiedzialnego państwa członkowskiego, do którego następuje przekazanie – Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce przekroczenia granicy przez cudzoziemca.

5. Komendant placówki Straży Granicznej informuje niezwłocznie Szefa Urzędu o przekroczeniu granicy przez cudzoziemca przekazywanego do odpowiedzialnego państwa członkowskiego, poprzez odnotowanie w rejestrze spraw prowadzonych na podstawie rozporządzenia 604/2013 miejsca i daty przekroczenia granicy.

6. Koszty doprowadzenia do granicy lub do portu lotniczego albo morskiego odpowiedzialnego państwa członkowskiego, do którego następuje przekazanie, są

pokrywane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków pozostających w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

7. Komendant Główny Straży Granicznej jest organem właściwym w sprawach, o których mowa w art. 31 i art. 32 rozporządzenia 604/2013.”;

20) w dziale IX tytuł rozdziału 1 otrzymuje brzmienie:

„Postępowanie w sprawie zatrzymania cudzoziemca, zastosowania wobec niego środków zapobiegawczych, w tym umieszczenia go w strzeżonym ośrodku lub zastosowania wobec niego aresztu dla cudzoziemców”;

21) w art. 394:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Cudzoziemiec może być także zatrzymany na okres nie dłuższy niż 48 godzin w celu przymusowego wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu lub przekazania na podstawie rozporządzenia 604/2013.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zatrzymania cudzoziemca dokonuje Straż Graniczna lub Policja, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1a – Straż Graniczna.”,

c) w ust. 4 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d i e w brzmieniu:

„d) ustala, czy istnieją okoliczności uzasadniające przekazanie cudzoziemca do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na podstawie rozporządzenia 604/2013,

e) doprowadza cudzoziemca do granicy albo portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego zostaje doprowadzony.”;

22) w art. 398:

a) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) istnieje konieczność zabezpieczenia przekazania cudzoziemca zgodnie z art. 28 rozporządzenia 604/2013, jeżeli istnieje znaczne prawdopodobieństwo jego ucieczki, a natychmiastowe przekazanie do innego państwa członkowskiego nie jest możliwe, lub”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pkt 3 i 3a”,

c) w ust. 3 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– do czasu wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu lub przekazania do innego państwa członkowskiego.”;

23) w art. 403:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Okres pobytu w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców może być także przedłużony na czas określony, niezbędny do wydania ostatecznej decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, w przypadku gdy cudzoziemcowi przebywającemu w tym ośrodku lub areszcie została wydana ostateczna decyzja kończąca postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, w której nie nadano mu statusu uchodźcy i nie udzielono ochrony uzupełniającej albo do wydania ostatecznej decyzji, o której mowa w art. 393b ust. 1.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do 12-miesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się okresu pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców w związku ze złożonym przez niego wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Sąd, rozpatrując wniosek o przedłużenie okresu pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku, ocenia możliwość zastosowania środków, o których mowa w art. 398 ust. 3.”;

24) w art. 406:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Organ Straży Granicznej, przed wydaniem z urzędu postanowienia o zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu dla cudzoziemców w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3 i 6, oraz rozpatrując wniosek o zwolnienie cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka, ocenia konieczność zastosowania środków, o których mowa w art. 398 ust. 3.

1b. Organ Straży Granicznej wydaje postanowienie o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 398 ust. 3.

1c. Na postanowienie organu Straży Granicznej, o którym mowa w ust. 1b, przysługuje zażalenie w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Zażalenie wnosi się do sądu rejonowego właściwego ze względu na siedzibę organu Straży Granicznej, któremu podlega strzeżony ośrodek, za pośrednictwem organu Straży Granicznej, któremu podlega strzeżony ośrodek.”,

b) w ust. 5:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) upływu okresu pobytu określonego w postanowieniu, o którym mowa w art. 403 ust. 1 lub 7 albo w art. 89 ust. 1 lub 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przymusowego wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu albo przekazania cudzoziemca do odpowiedzialnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na podstawie rozporządzenia 604/2013, lub”,

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) upływu terminów przekazania cudzoziemca do odpowiedzialnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 28 ust. 3 zdanie szóste rozporządzenia 604/2013 w odniesieniu do cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku albo areszcie dla cudzoziemców w przypadku, o którym mowa w art. 398 ust. 1 pkt 3a lub art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub”;

25) w art. 415:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kontaktowania się i widzeń ze swoim pełnomocnikiem w warunkach nienaruszających prawa do poszanowania prywatności;”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zgody na widzenie z osobami bliskimi, o której mowa w ust. 1 pkt 19, można odmówić cudzoziemcowi, gdy wymaga tego konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego lub przestrzegania postanowień regulaminu organizacyjno-porządkowego pobytu w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców.”;

26) w art. 437 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 330 ust. 1 pkt 1, obowiązywania wpisu do wykazu nie zawiesza się, jeżeli postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej zostało wszczęte wskutek złożenia przez cudzoziemca kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.”;

27) w art. 449 w ust. 2:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) rejestru spraw o udzielenie lub pozbawienie ochrony międzynarodowej oraz udzielenie pomocy cudzoziemcom ubiegającym się o udzielenie ochrony międzynarodowej;”;

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) rejestru spraw prowadzonych na podstawie rozporządzenia 604/2013;”;

28) w art. 462 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przywiózł do granicy cudzoziemca, który podczas kontroli granicznej złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej;”.

Art. 14. Tymczasowe zaświadczenia tożsamości wydane cudzoziemcom przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres, na który zostały wydane.

Art. 15. Do postępowań administracyjnych, których nie zakończono do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, a które zostały wszczęte przed tym dniem na podstawie ustaw zmienianych w niniejszej ustawie, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 16. 1. Rejestr spraw o nadanie cudzoziemcom statusu uchodźcy, udzielenie im ochrony uzupełniającej oraz udzielenie pomocy cudzoziemcom ubiegającym się o nadanie im statusu uchodźcy staje się rejestrem spraw o udzielenie lub pozbawienie ochrony międzynarodowej oraz udzielenie pomocy cudzoziemcom ubiegającym się o udzielenie ochrony międzynarodowej.

2. Rejestr spraw prowadzonych na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego, które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela kraju trzeciego (Dz. Urz. UE L 050 z 25.02.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 109), staje się rejestrem spraw prowadzonych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i

mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 31).

Art. 17. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 81 ust. 5 i art. 86 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 81 ust. 5 i art. 86 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. 1. W 2015 r. porozumienia, o których mowa w art. 69i ustawy zmienianej w art. 1, są zawierane do dnia 30 listopada.

2. W 2015 r. dziekani okręgowych rad adwokackich i rad okręgowych izb radców prawnych wskazują Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców adwokatów i radców prawnych wyznaczonych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej w terminie do dnia 15 grudnia.

Art. 19. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa, będących skutkiem finansowym ustawy, wynosi 31 077 tys. zł, z tego:

- 1) w 2015 r. – 101 tys. zł;
- 2) w 2016 r. – 3 123 tys. zł;
- 3) w 2017 r. – 3 191 tys. zł;
- 4) w 2018 r. – 3 273 tys. zł;
- 5) w 2019 r. – 3 354 tys. zł;
- 6) w 2020 r. – 3 436 tys. zł;
- 7) w 2021 r. – 3 520 tys. zł;
- 8) w 2022 r. – 3 607 tys. zł;
- 9) w 2023 r. – 3 692 tys. zł;
- 10) w 2024 r. – 3 780 tys. zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego w danym roku budżetowym maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zostaną zastosowane mechanizmy korygujące, polegające na:

- 1) obniżeniu o nie więcej niż 50% wysokości wynagrodzenia osób zatrudnionych w urzędzie obsługującym Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w związku ze

zwiększonym zapotrzebowaniem na udzielanie informacji prawnej i proceduralnej cudzoziemcom;

- 2) obniżeniu o nie więcej niż 50% wydatków na tłumaczenia ustne podczas spotkań indywidualnych z cudzoziemcami w ramach nieodpłatnej informacji prawnej w postępowaniach w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej w pierwszej instancji;
- 3) obniżeniu wynagrodzenia, o którym mowa w art. 69l ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy, do wysokości 100% stawki minimalnej w postępowaniu przed sądami administracyjnymi w pierwszej instancji w sprawie, której przedmiotem nie jest należność pieniężna ani orzeczenie Urzędu Patentowego, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 2 i 3 oraz art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615);
- 4) redukcji liczby osób zatrudnionych w urzędzie obsługującym Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w związku z realizacją zadań dotyczących rozliczeń z tytułu udzielonej nieodpłatnej pomocy prawnej w postępowaniu odwoławczym przez adwokatów, radców prawnych i organizacje pozarządowe prowadzące działalność pożytku publicznego uprawnione do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej;
- 5) obniżeniu o nie więcej niż 50% wydatków na przeprowadzanie badań lekarskich lub psychologicznych w celu dokonania oceny, czy cudzoziemiec wymaga szczególnego traktowania.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 2.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 27 w zakresie art. 69c–art. 69h, art. 69j, art. 69l i art. 69m, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

Załączniki
do ustawy
z dnia ...
(Dz. U. poz. ...)

Załącznik nr 1

**Oświadczenie cudzoziemca uprawnionego, o którym mowa w art. 69d ust. 4 ustawy
z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium
Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z późn. zm.)**

Ja, niżej podpisany (-na):

imię (imiona) i nazwisko

obywatelstwo, data urodzenia

imię ojca, miejsce urodzenia

adres zamieszkania

PESEL (w przypadku braku nr PESEL seria i numer dokumentu podróży albo innego dokumentu tożsamości) oświadczam, że nie ustanowiłem (-am)

adwokata lub radcy prawnego:

w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej*;

w sprawie pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej*.

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadomy (-ma) odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
(data i podpis cudzoziemca uprawnionego)

* właściwe zaznaczyć znakiem X

**Oświadczenie cudzoziemca uprawnionego, o którym mowa w art. 69d ust. 5 ustawy
z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium
Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z późn. zm.)**

Ja, niżej podpisany (-na):

imię (imiona) i nazwisko

obywatelstwo, data urodzenia

imię ojca, miejsce urodzenia

adres zamieszkania

PESEL (w przypadku braku nr PESEL seria i numer dokumentu podróży albo innego dokumentu tożsamości) oświadczam, że nie uzyskuję dochodu większego niż 100% kryteriów dochodowych określonych w art. 8 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadomy (-ma) odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
(data i podpis cudzoziemca uprawnionego)

Oświadczenie cudzoziemca uprawnionego, o którym mowa w art. 69d ust. 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z późn. zm.)

Ja, niżej podpisany (-na):

imię (imiona) i nazwisko,
obywatelstwo, data urodzenia,
imię ojca, miejsce urodzenia,
adres zamieszkania

PESEL (w przypadku braku nr PESEL seria i numer dokumentu podróży albo innego dokumentu tożsamości), przyjmuję do wiadomości, że nieodpłatna pomoc prawna udzielana jest przez osobę, która nie jest adwokatem albo radcą prawnym, i:

- 1) uzyskała dyplom ukończenia wyższych studiów prawniczych potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego magistra lub dyplom potwierdzający ukończenie wyższych studiów prawniczych za granicą uznany w Rzeczypospolitej Polskiej albo dyplom ukończenia wyższych studiów prawniczych za granicą uznany za równoważny z polskim dyplomem potwierdzającym uzyskanie tytułu zawodowego magistra na podstawie umowy międzynarodowej lub w drodze nostryfikacji,
- 2) co najmniej przez okres 3 lat wykonywała czynności bezpośrednio związane ze świadczeniem pomocy prawnej w sprawach o udzielenie ochrony międzynarodowej,
- 3) korzysta z pełni praw publicznych oraz ma pełną zdolność do czynności prawnych,
- 4) nie była karana za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.

Oświadczam, że zostałem (-am) poinformowany (-na), że jakakolwiek odpowiedzialność odszkodowawcza osoby udzielającej mi nieodpłatnej pomocy prawnej jest wyłączona, z wyjątkiem przypadku wyrządzenia szkody z winy umyślnej.

Przyjmuję do wiadomości, że osoba udzielająca mi nieodpłatnej pomocy prawnej nie jest zobowiązana do zachowania tajemnicy, w rozumieniu art. 180 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.).

Zapoznałem (-am) się z treścią powyższego oświadczenia i wyrażam zgodę na udzielenie mi nieodpłatnej pomocy prawnej zgodnie z powyższymi warunkami.

.....

(data i podpis cudzoziemca uprawnionego)

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel projektu ustawy

Projekt ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw, zwany dalej „projektem ustawy”, ma na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 60), zwanej dalej „dyrektywą 2013/32/UE”, a także dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 96), zwanej dalej „dyrektywą 2013/33/UE”. Ponadto celem projektu ustawy jest dostosowanie prawa krajowego do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 31), zwanego dalej „rozporządzeniem 604/2013”.

Ww. akty prawne stanowią część przepisów prawa unijnego tworzących Wspólny Europejski System Azyłowy II generacji, czyli tzw. „pakiet azyłowy”. Zgodnie z dyspozycją przewidzianą w art. 31 dyrektywy 2013/33/UE państwa członkowskie Unii Europejskiej są zobligowane wprowadzić do prawa krajowego unormowania wynikające z niniejszego aktu prawnego w terminie do dnia 20 lipca 2015 r. Natomiast dyrektywa 2013/32/UE przewiduje dwa terminy na dostosowanie krajowego porządku prawnego, tj. 20 lipca 2015 r. oraz 20 lipca 2018 r. – w zakresie w niej wskazanym. Postanowienia dyrektywy 2013/32/UE zostaną transponowane do polskiego porządku prawnego w całości w pierwszym terminie.

2. Charakterystyka projektu ustawy – rzeczywisty stan oraz wskazanie różnic pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Wdrożenie przepisów dyrektywy 2013/32/UE powoduje konieczność wprowadzenia

zmian w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 1004), zwanej dalej „ustawą o udzielaniu cudzoziemcom ochrony”.

Art. 1 projektu ustawy dokonuje zmian w ww. ustawie.

W art. 2 wprowadzono definicje pojęć pojawiających się w projekcie ustawy, tj. w pkt 7a – definicję kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, zgodnie z którą będzie nim wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej złożony przez cudzoziemca lub w jego imieniu po tym, jak w odniesieniu do poprzedniego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, który go dotyczył, została wydana decyzja ostateczna, w tym także o umorzeniu postępowania, a w pkt 9aa – definicję ośrodka recepcyjnego, wskazując, że jest to ośrodek dla cudzoziemców pełniący funkcję punktu przyjęć cudzoziemców, którzy złożyli wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej. Zmiana w art. 2 w pkt 9b ma charakter redakcyjny w związku z utratą mocy przywoływanego w tym przepisie rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego, które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela kraju trzeciego. Z kolei wprowadzenie w art. 2 w pkt 13 definicji „wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej” ma na celu dostosowanie do terminologii używanej w dyrektywie 2013/32/UE. Przez pojęcie „wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej” należy rozumieć wniosek o objęcie przez Rzeczpospolitą Polską ochroną cudzoziemca, którego można uznać za osobę ubiegającą się o status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą. Oznacza to, że wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej rozpatrywany będzie w pierwszej kolejności jako wniosek o nadanie statusu uchodźcy, a w razie stwierdzenia braku przesłanek do nadania statusu uchodźcy równocześnie jako wniosek o udzielenie ochrony uzupełniającej. Konsekwencją zaproponowanej zmiany jest konieczność uchylecia ust. 2 w art. 3. Uchylany przepis stracił także znaczenie po nowelizacji ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony dokonanej ustawą z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w wyniku której uchylone zostały w niej przepisy dotyczące zgody na pobyt tolerowany. W związku z wprowadzeniem nowej terminologii konieczne są zmiany w art. 9 pkt 1, art. 11 ust. 1 i w art. 19 ust. 1 i 3.

Propozycja uchylecia art. 6 wynika ze zmiany struktury organizacyjnej Straży Granicznej. Przepisy projektowanej ustawy przewidują możliwość złożenia przez

cudzoziemca wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w siedzibach wszystkich oddziałów Straży Granicznej i placówek Straży Granicznej. W terytorialnym zasięgu działania m.st. Warszawy zadania wynikające z ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym przyjmowanie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, realizuje Komendant Nadwiślańskiego Oddziału Straży Granicznej.

Zmiana w art. 8 w pkt 27 ma charakter redakcyjny w związku z utratą mocy przywoływanych w tym przepisie: rozporządzenia Rady (WE) nr 2725/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczącego ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego, które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela kraju trzeciego.

W celu zapewnienia pełnej zgodności z art. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony w związku z art. 30 lit. a dyrektywy 2013/32/UE zmianie ulegnie art. 9. Przepis ten w obecnie obowiązującym brzmieniu pomija wśród podmiotów, którym nie mogą być udostępniane dane cudzoziemców, podmioty niepubliczne, a podmioty te mogą być również uznane za dopuszczające się prześladowania lub wyrządzające poważną krzywdę. Ponadto w dotychczasowym brzmieniu przepis nie odnosi się do postępowania w sprawie pozbawienia azylu oraz do uzyskiwania danych o toczących się postępowaniach w sprawie azylu, co zostało przewidziane w projektowanym przepisie.

Treść dodawanego art. 18a odpowiada treści dotychczasowego art. 44 zamieszczonego w rozdziale opisującym procedurę, podczas gdy norma w nim zawarta zawiera przesłankę o charakterze materialnym dla ustalenia zasadności obawy cudzoziemca przed prześladowaniem lub rzeczywistym ryzykiem doznania poważnej krzywdy.

Przepis art. 19 ust. 3 został doprecyzowany w celu zapewnienia zgodności z art. 5 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w

sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz. Urz. UE L 337 z 20.12.2011, str. 9).

Dodawany art. 22a wprowadza odstępstwo od zasady, że cofnięcie statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej następuje poprzez wydanie decyzji o ich pozbawieniu. W przypadku gdy cudzoziemiec nabywa obywatelstwo polskie, nie jest konieczne wydawanie takiej decyzji. Zasadne jest, aby status uchodźcy lub ochrona uzupełniająca wygasły z mocy prawa. Rozwiązanie takie dopuszcza art. 45 ust. 5 dyrektywy 2013/32/UE.

Zasadniczym zmianom ulegnie rozdział 2 w dziale II ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony regulujący obecnie postępowanie w sprawach nadawania statusu uchodźcy lub udzielania ochrony uzupełniającej oraz pozbawiania statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej. W związku z wprowadzeniem nowej terminologii zmianie ulegnie tytuł tego rozdziału, który będzie brzmiał: „Postępowanie w sprawach udzielania ochrony międzynarodowej oraz pozbawiania statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej”. Art. 23 i art. 24 określają właściwość organów w zakresie nadawania statusu uchodźcy albo odmowy jego nadania, udzielania ochrony uzupełniającej albo odmowy jej udzielenia albo pozbawiania statusu uchodźcy albo ochrony uzupełniającej, a także w zakresie przyjmowania i rejestrowania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej będzie przyjmował komendant oddziału Straży Granicznej albo komendant placówki Straży Granicznej, do którego cudzoziemiec zgłosi się z takim wnioskiem. Oznacza to, iż każdy komendant oddziału i komendant placówki Straży Granicznej będzie uprawniony do przyjmowania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej. W przypadku zaś wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej składanego przez cudzoziemca, który przebywa w strzeżonym ośrodku, areszcie dla cudzoziemców, areszcie śledczym lub zakładzie karnym, właściwy do jego przyjęcia będzie komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej obejmujący terytorialnym zasięgiem działania siedzibę strzeżonego ośrodka, aresztu dla cudzoziemców, aresztu śledczego lub zakładu karnego.

Art. 25 i art. 26 ust. 3 stanowią realizację zasady wyrażonej w art. 7 dyrektywy 2013/32/UE, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą przewidzieć możliwość

wystąpienia przez wnioskodawcę z wnioskiem w imieniu osób towarzyszących mu i pozostających na jego utrzymaniu. Zgodnie z projektowanym art. 25 cudzoziemiec będzie mógł złożyć wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w imieniu towarzyszących mu i zależnych od niego ze względów ekonomicznych, zdrowotnych lub ze względu na wiek:

- 1) osoby pozostającej z cudzoziemcem w uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim;
- 2) małoletniego dziecka wnioskodawcy i małżonka, w tym także dziecka przysposobionego, niepozostającego w związku małżeńskim;
- 3) małoletniego dziecka wnioskodawcy, w tym także dziecka przysposobionego, niepozostającego w związku małżeńskim;
- 4) małoletniego dziecka małżonka, w tym także dziecka przysposobionego, niepozostającego w związku małżeńskim.

Aby zapewnić jednolitość orzekania wobec całej rodziny osoby występującej z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej, przepisy dotyczące osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, będą stosowane także do dziecka wnioskodawcy urodzonego w trakcie trwania:

- 1) postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej do jego zakończenia decyzją ostateczną;
- 2) ponownego postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej prowadzonego przez organ pierwszej instancji po uchyleniu przez organ wyższego stopnia decyzji w tej sprawie lub po stwierdzeniu jej nieważności.

Art. 6 ust. 3 dyrektywy 2013/32/UE dopuszcza możliwość wymagania, aby wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej były składane osobiście. Takie rozwiązanie zostało przewidziane w projektowanym art. 26 ust. 1 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony.

Jako nowe rozwiązanie proponuje się, by w imieniu małoletniego bez opieki wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej składał kurator albo przedstawiciel organizacji międzynarodowej lub pozarządowej zajmującej się udzielaniem pomocy cudzoziemcom, w tym pomocy prawnej. Zgodnie z projektowanym art. 26 ust. 2 przedstawiciel organizacji międzynarodowej lub pozarządowej przed złożeniem w imieniu małoletniego bez opieki wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej będzie obowiązany dokonać indywidualnej oceny sytuacji małoletniego bez opieki. W

przypadku gdy przedstawiciel organizacji międzynarodowej lub pozarządowej stwierdzi, iż zachodzą wobec małoletniego bez opieki przesłanki do złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, wówczas będzie mógł złożyć przedmiotowy wniosek. Projektowany art. 26 ust. 2 wdraża art. 7 ust. 3 i 4 dyrektywy 2013/32/UE.

Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej cudzoziemiec będzie składał na formularzu, o jakim mowa w art. 6 ust. 4 dyrektywy 2013/32/UE. Art. 26 ust. 3–6 wskazuje dane i informacje, jakie będą zawarte we wniosku, oraz jakie dokumenty będzie należało dołączyć do wniosku, a ust. 7 przewiduje upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru formularza wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Tak jak dotychczas objęcie wnioskiem małżonka i jego małoletniego dziecka wymagać będzie zgody małżonka wyrażonej na piśmie, uważanej za udzielenie wnioskodawcy pełnomocnictwa do działania w jego imieniu, a także w imieniu dziecka małżonka (art. 27). Jeżeli małżonek cofnie zgodę na złożenie wniosku w jego imieniu, postępowanie o udzielenie ochrony międzynarodowej wobec niego i dziecka tego małżonka zostanie umorzone (projektowany art. 40 ust. 3 pkt 1).

Dyrektywa 2013/32/UE w art. 7 ust. 2 zapewnia osobom pozostającym na utrzymaniu wnioskodawcy możliwość wystąpienia z wnioskiem we własnym imieniu. W celu wypełnienia tego zobowiązania w art. 27 ust. 3 proponuje się, aby przed przyjęciem wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej organ Straży Granicznej informował na osobności małżonka, w którego imieniu wnioskodawca zamierza złożyć wniosek, o konsekwencjach proceduralnych złożenia wniosku w jego imieniu, w tym o prawie stawienia się na przesłuchanie wnioskodawcy oraz o przysługującym małżonkowi prawie do wystąpienia z odrębnym wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Dyrektywa 2013/32/UE w art. 6 rozróżnia samą deklarację woli cudzoziemca ubiegania się o ochronę międzynarodową, od złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na formularzu. Zatem projektowane przepisy dotyczące procedury złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej uwzględniają to rozróżnienie, co odzwierciedlone zostało w art. 28.

Co do zasady, złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej będzie następować osobiście. W przypadku gdy z przyczyn leżących po stronie organu Straży Granicznej nie będzie możliwe przyjęcie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na formularzu w dniu, w którym cudzoziemiec stawił się osobiście w

siedzibie organu Straży Granicznej i zadeklarował zamiar złożenia takiego wniosku, organ Straży Granicznej będzie informował cudzoziemca w języku dla niego zrozumiałym o terminie i miejscu przyjęcia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz sporządzał na tę okoliczność protokół. W przypadku niemożności osobistego stawiennictwa w siedzibie organu Straży Granicznej osoby niepełnosprawnej, w podeszłym wieku, kobiety ciężarnej, osoby samotnie wychowującej dziecko lub przebywającej w pieczy zastępczej, szpitalu, areszcie śledczym lub zakładzie karnym, pisemna, deklaracja zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej będzie mogła zostać złożona za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1529) lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422). W omówionych wyżej przypadkach przyjęcie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i jego rejestracja będą następować niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od dnia jego złożenia, a w razie masowego napływu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu poszukiwania ochrony międzynarodowej – w terminie 10 dni roboczych. Fakt złożenia deklaracji zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej będzie odnotowywany przez organ Straży Granicznej w rejestrze spraw o udzielenie lub pozbawienie ochrony międzynarodowej oraz o udzielenie pomocy cudzoziemcom ubiegającym się o udzielenie ochrony międzynarodowej.

W art. 29 przyznaje się możliwość zapewnienia w przejściach granicznych, strzeżonych ośrodkach i aresztach dla cudzoziemców cudzoziemcowi dostępu do informacji o możliwości złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i skorzystania w tym celu z pomocy tłumacza oraz możliwość zapewnienia dostępu do cudzoziemca, który wystąpił z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej w przejściu granicznym, przedstawicielom organizacji międzynarodowych lub pozarządowych, zajmujących się udzielaniem pomocy cudzoziemcom, na wniosek cudzoziemca. Jest to wdrożeniem postanowień art. 8 dyrektywy 2013/32/UE w celu zapewnienia cudzoziemcom dostępu do informowania i doradztwa w ośrodkach zatrzymań i na przejściach granicznych.

W projektowanym art. 30 ust. 1 zostały określone obowiązki organu Straży Granicznej właściwego do przyjęcia wniosku związane z:

- 1) ustaleniem tożsamości wnioskodawcy i osób objętych wnioskiem, sfotografowaniem oraz pobraniem od nich odcisków linii papilarnych;
- 2) uzyskaniem informacji niezbędnych do wypełnienia formularza wniosku;
- 3) ustaleniem, czy wnioskodawca i osoby, w imieniu których działa wnioskodawca, posiadają dokumenty uprawniające do przekroczenia granicy lub czy przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej legalnie;
- 4) zapewnieniem przeprowadzenia badań lekarskich i niezbędnych zabiegów sanitarnych ciała i odzieży wnioskodawcy i osób, w imieniu których wnioskodawca występuje;
- 5) poinformowaniem wymienionych osób w języku dla nich zrozumiałym m.in. o zasadach i trybie, o ich prawach i obowiązkach związanych z postępowaniem w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, o adresie ośrodka recepcyjnego, zakresie pomocy socjalnej i opieki medycznej;
- 6) zapewnieniem transportu osobom niepełnosprawnym, osobom w podeszłym wieku, kobietom ciężarnym, osobom samotnie wychowującym małoletnie dzieci do ośrodka recepcyjnego, a w uzasadnionych przypadkach – wyżywienie podczas transportu;
- 7) niezwłocznym zarejestrowaniem wniosku w rejestrze, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 1 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony, i przekazaniem go Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, zwanemu dalej „Szefem Urzędu”, w ciągu 48 godzin w celu rozpatrzenia.

Realizowane przez Straż Graniczną zadania dotyczące zapewnienia transportu osobom niepełnosprawnym, osobom w podeszłym wieku, kobietom ciężarnym, rodzicom samotnie wychowującym małoletnie dzieci do ośrodka recepcyjnego, a w uzasadnionych przypadkach – wyżywienie podczas transportu są nowymi zadaniami. Jednak nie spowodują dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa. Zadania te będą finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków Bezpieczeństwo granic zewnętrznych Unii Europejskiej i terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

W celu realizacji art. 29 dyrektywy 2013/32/UE cudzoziemiec zostanie również poinformowany o możliwości wyrażenia zgody na udzielanie przedstawicielowi Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców informacji o przebiegu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej oraz na przeglądanie akt sprawy i sporządzanie z nich notatek i odpisów. Ponadto cudzoziemcowi zostaną przekazane informacje wynikające z art. 4 ust. 1 rozporządzenia 604/2013 dotyczące stosowania tego rozporządzenia oraz zostanie z nim przeprowadzona indywidualna rozmowa, o której mowa w art. 5 rozporządzenia 604/2013, w celu ułatwienia ustalenia państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

W przypadku odmowy poddania się badaniom lekarskim i zabiegom sanitarnym przez osobę, której wniosek dotyczy, organ przyjmujący wniosek zawiadomi o tym fakcie państwowego inspektora sanitarnego albo państwowego inspektora sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, właściwego ze względu na miejsce złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

W przypadkach uzasadnionych względami bezpieczeństwa i porządku organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, będzie mógł dokonać szczegółowego sprawdzenia osób, których wniosek dotyczy. Sprawdzenie będzie polegać na oględzinach ciała oraz sprawdzeniu odzieży, bielizny i obuwia, a także przedmiotów posiadanych przez tę osobę lub należących do niej. Oględziny ciała oraz sprawdzenie odzieży, bielizny i obuwia będą przeprowadzane w pomieszczeniu, bez obecności osób nieupoważnionych oraz osób odmiennej płci oraz z poszanowaniem godności osób, których sprawdzenie dotyczy. Działanie takie jest zgodne z art. 13 ust. 2 lit. d dyrektywy 2013/32/UE.

Jak wynika z projektowanego art. 31 cudzoziemiec, którego wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczy, tak jak i obecnie, będzie obowiązany przekazać dokument podróży do depozytu prowadzonego przez Szefa Urzędu, za pośrednictwem organu Straży Granicznej przyjmującego wniosek. Jest to zgodne z art. 13 ust. 2 lit. b dyrektywy 2013/32/UE. Z uwagi na dotychczasowe doświadczenia zostały doprecyzowane zasady odbioru dokumentu podróży przekazanego do depozytu. Co do zasady, Szef Urzędu wyda cudzoziemcowi dokument podróży najwcześniej w dniu, w którym decyzja kończąca postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej stała się ostateczna. W szczególnych jednak przypadkach

uzasadnionych osobistą sytuacją cudzoziemca wymagającą niezwłocznego opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokument podróży będzie mógł być wydany przed zakończeniem postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej. W takim przypadku odmowa wydania dokumentu podróży będzie następowała w drodze decyzji. Proponuje się, aby cudzoziemiec odbierał dokument podróży osobiście w siedzibie Szefa Urzędu. W przypadku niemożności osobistego odbioru dokumentu podróży z powodu choroby, niepełnosprawności lub innej niedającej się pokonać przeszkody albo w razie korzystania z pomocy w dobrowolnym powrocie, odbioru dokumentu podróży będzie mógł dokonać pełnomocnik legitymujący się pełnomocnictwem szczególnym do odbioru tego dokumentu. W przypadku przymusowego wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu lub przekazania cudzoziemca do innego państwa członkowskiego na podstawie rozporządzenia 604/2013 odbiór dokumentu podróży będzie następował w placówce Straży Granicznej albo na granicy państwa, do którego następuje doprowadzenie lub przekazanie, albo w porcie lotniczym lub morskim tego państwa. Dokument podróży nieodebrany przez cudzoziemca będzie przechowywany przez Szefa Urzędu.

Zgodnie z art. 25 ust. 5 dyrektywy 2013/32/UE w projektowanym art. 32 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony określono organ Straży Granicznej, właściwy do zapewnienia wykonania badań lekarskich w celu ustalenia rzeczywistego wieku wnioskodawcy. Przedmiotowe badania będą mogły być przeprowadzone wyłącznie wówczas, gdy organ Straży Granicznej na podstawie oświadczeń złożonych przez wnioskodawcę podającego się za małoletniego bez opieki lub na podstawie innych okoliczności poweźmie wątpliwości co do wieku wnioskodawcy. Przeprowadzenie badań lekarskich będzie wymagało zgody wnioskodawcy podającego się za małoletniego bez opieki albo jego przedstawiciela ustawowego. Badania lekarskie będą przeprowadzane w sposób zapewniający poszanowanie godności wnioskodawcy z zastosowaniem możliwie najmniej inwazyjnej techniki badania.

Tak jak w obowiązującej ustawie zachowane zostanie odstępstwo od art. 64 Kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie dotyczącym obowiązku wezwania do usunięcia braków w terminie 7 dni, z pouczeniem, że nieusunięcie ich w ww. terminie spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania. Szef Urzędu pozostawi bez rozpoznania wnioski, w którym nie wskazano imienia i nazwiska wnioskodawcy, jego adresu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub kraju pochodzenia i nie ma

możności ich ustalenia na podstawie posiadanych danych.

Zachowany zostanie dotychczasowy, szczególnie w stosunku do Kodeksu postępowania administracyjnego, termin załatwienia sprawy o udzielenie ochrony międzynarodowej, tj. 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku. Ze względu na specyfikę tego postępowania, skomplikowany przedmiot sprawy, konieczność uzyskania rzetelnych i aktualnych informacji o warunkach panujących w kraju pochodzenia cudzoziemca, a także o jego sytuacji osobistej, co jest procesem długotrwałym, wymagającym zaangażowania wielu instytucji, zarówno krajowych, jak i zagranicznych, zasadne jest wykorzystanie możliwości, jakie daje art. 31 ust. 3 dyrektywy 2013/32/UE. W związku z powyższym proponuje się dopuścić wydłużenie terminu załatwienia sprawy o kolejne 9 miesięcy ponad ww. termin 6-miesięczny, tj. do 15 miesięcy, w przypadku gdy:

- 1) sprawa jest szczególnie skomplikowana pod względem faktycznym lub prawnym;
- 2) z wnioskami o udzielenie ochrony międzynarodowej występuje w krótkich odstępach czasu duża liczba cudzoziemców i uniemożliwia to rozpoznanie wniosku w terminie sześciu miesięcy;
- 3) wnioskodawca nie wykonuje obowiązków współpracy z organem prowadzącym postępowanie, o których mowa w art. 41.

W przypadku sytuacji opisanej w pkt 2 pojęcie „duża liczba cudzoziemców” zostało zaczerpnięte z dyrektywy 2013/32/UE, w której jednakże nie zostały określone kryteria pozwalające na dokładne wskazanie, jaka faktycznie ma to być liczba. Uzależnione jest to bowiem od możliwości danego państwa członkowskiego.

W razie niezałatwienia sprawy w terminie 6 miesięcy utrzymany zostanie, wynikający także z obecnie obowiązującej ustawy, obowiązek wydania zaświadczenia potwierdzającego, że przyczyna niewydania decyzji w tym terminie nie leży po stronie cudzoziemca. Powyższe zaświadczenie wraz z tymczasowym zaświadczeniem tożsamości cudzoziemca będzie stanowiło podstawę do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149 i 357). Dotychczas zaświadczenie takie było wydawane przez Szefa Urzędu tylko na wniosek wnioskodawcy. Praktyka stosowania tego przepisu pokazała jednak, że zasadne jest, aby z wnioskiem takim mogły wystąpić także pozostałe osoby, których wniosek dotyczy.

Niezwłocznie po przekazaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej przez organ Straży Granicznej, Szef Urzędu będzie przeprowadzał postępowanie w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia 604/2013, co wynika z projektowanego art. 36. Jeżeli inne państwo członkowskie, odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o nadanie statusu uchodźcy na podstawie rozporządzenia 604/2013, wyrazi zgodę na przejęcie wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, Szef Urzędu wyda decyzję o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej i o ich przekazaniu do odpowiedzialnego państwa członkowskiego. Komendant placówki Straży Granicznej poinformuje niezwłocznie Szefa Urzędu o przekroczeniu granicy przez cudzoziemca przekazywanego na podstawie rozporządzenia 604/2013 oraz odnotuje w rejestrze spraw prowadzonych na podstawie rozporządzenia 604/2013 miejsce i datę przekroczenia granicy (projektowany art. 37). W projektowanej ustawie w celu dostosowania jej przepisów do rozporządzenia 604/2013 wskazane zostały organy właściwe w sprawach regulowanych rozporządzeniem. Są to Szef Urzędu i organy Straży Granicznej.

Zmianie ulegnie konstrukcja ustawowa niedopuszczalności wniosku (projektowany art. 38) w taki sposób, aby w fazie wstępnej postępowania możliwe było przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, czy wniosek może być uznany za niedopuszczalny, co jest konieczne zwłaszcza w odniesieniu do kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Obecne przepisy regulujące kwestie niedopuszczalności wniosku nie wdrażają w pełni przepisu art. 40 ust. 3 dyrektywy 2013/32/UE, który nakazuje w fazie wstępnego rozpatrzenia zbadać, czy zaistniały lub zostały przedstawione przez wnioskodawcę nowe elementy lub ustalenia, znacząco zwiększające prawdopodobieństwo, że wnioskodawca kwalifikuje się do udzielenia ochrony międzynarodowej. Dyrektywa 2013/32/UE zakłada, że etap wstępnego rozpatrzenia nie będzie ściśle formalny, ale będzie też miał komponent oceny merytorycznej, gdyż aby ocenić prawdopodobieństwo kwalifikowania się cudzoziemca do udzielenia ochrony międzynarodowej, należy odnieść się do wiarygodności nowych elementów i informacji oraz ich istotności dla rozstrzygnięcia. Tymczasem konsekwencje ukształtowania tej procedury w łączności z instytucją umorzenia postępowania, jak to miało miejsce dotychczas, eliminują możliwość oceny owego prawdopodobieństwa i w ogóle jakiegokolwiek oceny merytorycznej wniosku na tym

etapie. Dlatego zamiast decyzji o umorzeniu proponuje się, aby w razie stwierdzenia przesłanek uznania wniosku za niedopuszczalny Szef Urzędu wydawał decyzję o uznaniu wniosku za niedopuszczalny.

Ponadto z art. 42 ust. 3 dyrektywy 2013/32/UE odnoszącego się do wstępnego rozpatrzenia kolejnego wniosku, który gwarantuje, że wnioskodawca zostanie w odpowiedni sposób poinformowany o wyniku wstępnego rozpatrzenia, wynika, że informacja ta powinna dotyczyć nie tylko stwierdzenia niedopuszczalności wniosku, ale także jego dopuszczalności. Stąd proponuje się wprowadzenie formuły postanowienia o uznaniu kolejnego wniosku za dopuszczalny w przypadku, gdy w wyniku rozpoznania wstępnego Szef Urzędu stwierdzi, że nie zachodzi żadna z okoliczności uzasadniających uznanie wniosku za niedopuszczalny.

Postanowienie to straci ważność w razie uchylecia lub stwierdzenia nieważności decyzji Szefa Urzędu kończącej postępowanie. Taka konstrukcja nie będzie ograniczała kontroli instancyjnej i sądowej. Istotą jest, aby sprawa będąca przedmiotem ponownego rozpatrzenia wskutek uchylecia lub stwierdzenia nieważności decyzji została rozpatrzona raz jeszcze w całości, a nie od momentu uznania wniosku za dopuszczalny. Dlatego byt prawny tego postanowienia należy z wiązać z obowiązywaniem decyzji Szefa Urzędu. Nowością będzie również możliwość uznania wniosku za niedopuszczalny, w sytuacji gdy wnioskodawca pochodzi z kraju pierwszego azylu, o którym mowa w art. 35 dyrektywy 2013/32/UE.

W projekcie ustawy wykorzystana została możliwość, jaką daje art. 31 ust. 8 i art. 32 dyrektywy 2013/32/UE, tj. wprowadzenia procedury przyspieszonej rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Elementy tej procedury połączone jednak z koncepcją wniosku oczywiście bezzasadnego znajdują się także i w obecnej ustawie. Przesłanki prowadzenia procedury przyspieszonej będą się odnosić do ochrony międzynarodowej w obu jej postaciach, a nie tylko do statusu uchodźcy, tak jak było dotychczas. Spośród 10 dopuszczonych przez dyrektywę sytuacji, w których można zastosować tryb przyspieszony, wybrano 5. Jednakże, zgodnie z treścią art. 63a, postępowanie przyspieszone w stosunku do małoletniego bez opieki będzie można stosować jedynie w sytuacji, gdy wnioskodawca stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego lub był z tego powodu w przeszłości wydany z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Powyższa propozycja stanowi transpozycję do polskiego porządku prawnego art. 25 ust. 6 dyrektywy 2013/32/UE, który reguluje

zasady prowadzenia postępowania w przedmiocie udzielenia ochrony międzynarodowej względem małoletniego bez opieki.

Tak jak obecnie w przypadku wniosku oczywiście bezzasadnego, tak i w projektowanym postępowaniu w trybie przyspieszonym, postępowanie administracyjne będzie prowadzone w trybie opisanym dla wszystkich postępowań w sprawach udzielenia ochrony międzynarodowej, z uwzględnieniem następujących odstępstw:

- 1) załatwienie sprawy dotyczącej udzielenia ochrony międzynarodowej następuje w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej;
- 2) w decyzji kończącej postępowanie wskazuje się, że wniosek był rozpatrywany w trybie przyspieszonym;
- 3) odwołanie od decyzji wnosi się w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia;
- 4) w postępowaniu odwoławczym organ orzeka w składzie jednoosobowym.

Jeżeli okoliczności uzasadniające zastosowanie trybu przyspieszonego ujawnią się po upływie 30 dnia od dnia złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, tryb przyspieszony nie będzie stosowany.

Zachowane zostaną dotychczas obowiązujące przepisy szczególne określające przesłanki umożliwiające Szefowi Urzędu umorzenie postępowania, tj. cofnięcie wniosku, a także – traktowane jako domniemane cofnięcie wniosku:

- 1) niestawienie się wnioskodawcy w ośrodku recepcyjnym w terminie 2 dni od dnia złożenia wniosku, w przypadku gdy cudzoziemiec nie wskazał we wniosku innego adresu, pod którym będzie przebywał;
- 2) niestawienie się w ośrodku recepcyjnym w terminie 2 dni po zwolnieniu ze strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców, jeżeli wnioskodawca nie wskazał innego adresu we wniosku, pod którym będzie przebywał;
- 3) opuszczenie ośrodka, w którym cudzoziemiec przebywał na okres dłuższy niż 7 dni, bez usprawiedliwionej przyczyny;
- 4) opuszczenie bez zgody Szefa Urzędu miejsca pobytu lub miejscowości, określonych w decyzji Szefa Urzędu zwalniającej cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu dla cudzoziemców, lub niezgłaszanie się w określonych odstępach czasu do organu wskazanego w powyższej decyzji;
- 5) opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) niestawienie się wnioskodawcy na przesłuchanie w wyznaczonym terminie i niewykazanie w terminie 7 dni od tego dnia, że niedopełnienie niniejszego

obowiązku było spowodowane okolicznościami, za które nie ponosi odpowiedzialności.

Decyzję o umorzeniu postępowania – wydaną w przypadku domniemanego cofnięcia wniosku – pozostawiać się będzie w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia. Sytuacje tu opisane wiążą się, co do zasady, z ucieczką wnioskodawców z terytorium Polski, w których to nie jest możliwe doręczenie im decyzji w zwykłym trybie. Należy zauważyć, że pozostawienie decyzji o umorzeniu postępowania w aktach sprawy nie naruszy praw strony, jako że proponuje się jednocześnie, aby decyzja ta wygasła z mocy prawa z dniem doręczenia organowi, który ją wydał, pisemnego oświadczenia wnioskodawcy o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej. Oświadczenie tej treści będzie można złożyć w terminie 9 miesięcy od dnia wydania decyzji i tylko raz. Jeżeli oświadczenie zostanie złożone po terminie lub powtórnie po kolejnym umorzeniu postępowania z powodu cofnięcia wniosku lub domniemanego cofnięcia wniosku, nastąpi odmowa uwzględnienia oświadczenia w formie decyzji. Ponadto proponuje się wprowadzenie 5-dniowego terminu na wniesienie odwołania od decyzji o umorzeniu postępowania w związku ze złożeniem przez cudzoziemca oświadczenia o cofnięciu wniosku. Uzasadnieniem dla wprowadzania takiej regulacji jest możliwość przyspieszenia organizacji dobrowolnego powrotu do kraju pochodzenia, co pozostaje w zgodzie ze słusznym interesem cudzoziemca oraz przyczyni się do zmniejszenia kosztów utrzymania cudzoziemców objętych pomocą. Takie rozwiązanie jest zgodne z art. 28 ust. 1 dyrektywy 2013/32/UE, który przewiduje uprawnienie do ustanowienia terminów związanych z postępowaniem, w przypadku gdy wnioskodawca wycofał swój wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 41 ustawy o udzielaniu ochrony wnioskodawca będzie obowiązany przedstawić informacje niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy, a w szczególności dotyczące jego tożsamości, wieku, obywatelstwa, krewnych, kraju i miejsc poprzedniego pobytu, trasy podróży, przeszłych doświadczeń mających znaczenie dla sprawy, wcześniejszych wniosków oraz powodów złożenia wniosku, a także udostępnić posiadane dowody potwierdzające okoliczności wskazane w uzasadnieniu wniosku. Ponadto wnioskodawca będzie obowiązany do osobistego stawienia się na wezwanie organu prowadzącego postępowanie w celu przesłuchania lub złożenia wyjaśnień. Należy wskazać, iż przepis zobowiązujący do przybycia na przesłuchanie prowadzone przez Szefa Urzędu albo Radę do Spraw

Uchodźców jest przepisem szczególnym w stosunku do art. 51 k.p.a., zgodnie z którym do osobistego stawienia się wezwany jest obowiązany tylko w obrębie gminy lub miasta, w którym zamieszkuje albo przebywa, albo gdy mieszka lub przebywa w sąsiedniej gminie albo mieście.

Ponadto zostanie zachowana możliwość uznania za udowodnione tych okoliczności przedstawionych przez wnioskodawcę, co do których nie posiada on dowodów (projektowany art. 42). Bez zmian pozostaje również katalog przesłanek, jakie organ powinien wziąć pod uwagę, rozpatrując wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Co do zasady, nie przewiduje się wprowadzenia zmian w sposobie przeprowadzania szczególnego dowodu, jakim jest przesłuchanie (art. 14 dyrektywy 2013/32/UE), podejmowanym w celu wyjaśnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, z tym że o terminie przesłuchania będzie zawiadamiany także małżonek, w imieniu którego został złożony wniosek, co zapewni mu możliwość stawienia się na przesłuchanie, tak jak tego wymaga art. 14 ust. 1 dyrektywy 2013/32/UE. Do przesłuchania małżonka będą stosowane te same przepisy, które gwarantują prawa wnioskodawcy. Doprecyzowano kompetencje osób mających przeprowadzać przesłuchania. Tak jak to przewiduje dyrektywa podczas przesłuchania zapewniona zostanie, w razie potrzeby, bezpłatna pomoc tłumacza władającego językiem zrozumiałym dla wnioskodawcy. Na wniosek wnioskodawcy, osoba przesłuchująca oraz tłumacz będą tej samej płci co osoba przesłuchiwana, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że umożliwi to wyczerpujące uzasadnienie wniosku. Przebieg przesłuchania będzie mógł być utrwalony za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk, po powiadomieniu o tym osoby przesłuchiwanej. W celu zapewnienia stronom i ich pełnomocnikom pełnego dostępu do zebranego materiału dowodowego zapis tak utrwalonego przesłuchania będzie załącznikiem do protokołu przesłuchania, a wnioskodawca otrzyma poza kopią protokołu przesłuchania, na wniosek, także zapis dźwięku, w przypadku gdy przebieg przesłuchania został utrwalony za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk (projektowany art. 44).

Zgodnie z projektowanym art. 45 przed wydaniem pozytywnej decyzji w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, tak jak obecnie, organ zasięgnie informacji, czy wobec wnioskodawcy lub osoby, w której imieniu wnioskodawca występuje, zachodzą okoliczności wyłączające udzielenie tej ochrony. Rozszerzeniu uległ jedynie katalog

podmiotów biorących udział w konsultacjach o: komendanta oddziału Straży Granicznej oraz komendanta wojewódzkiego Policji. Utrzymany będzie 30-dniowy termin odpowiedzi z możliwością przedłużenia do 3 miesięcy w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

Projektowane art. 46 i art. 54c mają na celu zapewnienie zgodności z art. 25 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm.) w zakresie zasięgania opinii i udzielania informacji w sprawach udzielania ochrony międzynarodowej i pozbawiania statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej.

Zgodnie ze standardami określonymi w Konwencji Genewskiej i Protokole Nowojorskim oraz dyrektywie 2011/95/UE cudzoziemcowi, który nie może lub nie chce korzystać z ochrony kraju pochodzenia ze względu na uzasadnioną obawę przed prześladowaniem w tym kraju z powodu rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do określonej grupy społecznej, będzie nadawany status uchodźcy. Dla zachowania tzw. „zasady jedności rodzin”, nadanie statusu uchodźcy albo udzielenie ochrony uzupełniającej wnioskodawcy skutkować, będzie, co do zasady, takim samym orzeczeniem wobec pozostałych osób objętych wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej. Aby jednak zagwarantować implementację art. 11 ust. 3 dyrektywy 2013/32/UE, art. 47 ust. 2 ustawy o udzielaniu ochrony będzie przewidywał, iż organ prowadzący postępowanie nie wyda jednej decyzji odnoszącej się do wnioskodawcy i pozostałych osób, których wnioski dotyczy, gdy prowadziłyby to do ujawnienia szczególnej sytuacji wnioskodawcy lub innej osoby, której wniosek dotyczy, co mogłoby zagrozić jej interesom, w szczególności w sprawach związanych z prześladowaniem ze względu na płeć, orientację seksualną, tożsamość płciową lub wiek.

W art. 52 ust. 1 utrzymany został obowiązek powiadomienia organu Straży Granicznej o zakończeniu postępowania decyzją ostateczną, która nie przyznaje ochrony międzynarodowej. Ponadto w art. 52 ust. 2 i 3 wskazano Szefa Urzędu i Radę do Spraw Uchodźców jako organy odpowiedzialne za wykonywanie zadań, o których mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania

odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 1), a w przypadku zadań, o których mowa w art. 18 ust. 3 ww. rozporządzenia, tylko Szefa Urzędu.

Art. 53 stanowi wdrożenie art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 1 lit. f dyrektywy 2013/32/UE i zobowiązuje do zamieszczenia w decyzji o uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny, o odmowie uwzględnienia oświadczenia wnioskodawcy o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej, o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, o przekazaniu wnioskodawcy do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i umorzeniu postępowania, o odmowie nadania statusu uchodźcy albo o odmowie udzielenia ochrony uzupełniającej pouczenia o prawie do nieodpłatnej pomocy prawnej. Ponadto w przypadku ww. decyzji i decyzji o nadaniu lub odmowie nadania statusu uchodźcy albo o udzieleniu lub odmowie udzielenia ochrony uzupełniającej przepis art. 53 ust. 2 zobowiązuje do dokonania pisemnego tłumaczenia, w języku zrozumiałym dla wnioskodawcy, podstawy prawnej decyzji, rozstrzygnięcia oraz pouczenia, czy i w jakim trybie służy odwołanie od decyzji.

Zachowany zostanie dotychczasowy tryb doręczania pism, przy czym wprowadzone zostaną pewne modyfikacje. Zgodnie z nowymi regulacjami w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej wnioskodawcy, który jako adres dla doręczeń wskazał adres ośrodka dla cudzoziemców, pisma będą doręczane za pokwitowaniem odbioru, także za pośrednictwem osoby działającej w imieniu Szefa Urzędu na podstawie upoważnienia. Doprecyzowany został tryb doręczenia pism za pośrednictwem osoby upoważnionej przez Szefa Urzędu. Nowością jest rozwiązanie, zgodnie z którym zawiadomienie o zmianie miejsca pobytu wnioskodawcy i osoby, w

imieniu której wnioskodawca występuje, złożone w jednym z toczących się równocześnie przed Szefem Urzędu postępowań, będzie uznawane za złożone we wszystkich tych postępowaniach. Takie rozwiązanie wynika z art. 13 ust. 2 lit. c dyrektywy 2013/32/UE, zgodnie z którym wnioskodawcy są zobowiązani do informowania właściwych organów o swoim aktualnym miejscu pobytu lub adresie zamieszkania oraz o wszelkich zmianach w tym zakresie w najkrótszym możliwym terminie. W sytuacji gdy wnioskodawca wypełni ten obowiązek, państwo członkowskie powinno gwarantować, iż przekazana informacja będzie znana organowi rozpatrującemu jego wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej i uwzględniona we wszystkich postępowaniach prowadzonych w jego sprawie, zarówno w pierwszej, jak i drugiej instancji.

W postępowaniu w sprawie pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej termin załatwienia sprawy będzie określony w sposób szczególny w stosunku do Kodeksu postępowania administracyjnego i wyniesie 6 miesięcy. Terminy określone w Kodeksie postępowania administracyjnego są zbyt krótkie na przeprowadzenie postępowania w sprawie pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, które jest wyjątkowo skomplikowane i wiąże się z koniecznością ustalenia sytuacji w kraju pochodzenia cudzoziemca. W celu wyjaśnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy pozbawienia cudzoziemca statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej cudzoziemiec będzie podlegał przesłuchaniu, podczas którego cudzoziemiec będzie mógł przedstawić powody, dla których nie powinien być pozbawiony statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej lub będzie mógł złożyć wyjaśnienia na piśmie. Takie rozwiązanie stanowi wdrożenie art. 45 ust. 1 lit. b dyrektywy 2013/32/UE. W decyzji o pozbawieniu cudzoziemca statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej będzie zamieszczane pouczenie o prawie do nieodpłatnej pomocy prawnej. Organ właściwy do wydania takiej decyzji będzie dokonywał w języku zrozumiałym dla cudzoziemca pisemnego tłumaczenia podstawy prawnej decyzji, rozstrzygnięcia oraz pouczenia.

Projektowany art. 54f ma na celu wdrożenie art. 29 dyrektywy 2013/32/UE. Projektowane przepisy art. 54f zawierają, analogicznie do obecnie obowiązującej ustawy, normy gwarantujące w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej oraz w postępowaniu w sprawie pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej:

- 1) swobodę kontaktowania się cudzoziemca z przedstawicielem Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców oraz z organizacjami międzynarodowymi lub pozarządowymi, zajmującymi się udzielaniem pomocy cudzoziemcom, w tym pomocy prawnej;
- 2) przedstawicielowi Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców dostęp do cudzoziemca, którego postępowanie dotyczy;
- 3) możliwość przedstawiania przez przedstawiciela Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców swojej opinii w zakresie zadań wykonywanych na podstawie art. 35 Konwencji Genewskiej;
- 4) dostęp przedstawicielowi Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców do informacji o przebiegu postępowania oraz możliwość przeglądania akt sprawy i sporządzania z nich notatek i odpisów.

Te regulacje będą miały również zastosowanie do organizacji działającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w imieniu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców na podstawie umowy z Rzeczpospolitą Polską.

W rozdziale 3 w dziale II ustawy o udzielaniu ochrony dotyczącym tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca doprecyzowuje się, że zaświadczenie to wydaje się niezwłocznie po przyjęciu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, nie później jednak niż w terminie 3 dni, w celu zapewnienia zgodności z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2013/33/UE. Dodaje się również przepis dający podstawę prawną do wydania zaświadczenia tożsamości cudzoziemcowi przekazanemu przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej na podstawie rozporządzenia 604/2013, który przed opuszczeniem terytorium RP złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej na terytorium RP, niezwłocznie po złożeniu przez niego oświadczenia o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej, a także określa się organ właściwy do jego wydania. W przypadku gdy taki wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczył będzie także przekazywanego przez inne państwo członkowskie małżonka wnioskodawcy, zaświadczenie tożsamości będzie wydawane także temu małżonkowi. Takie zaświadczenie będzie ważne przez okres 10 dni i będzie wydawane, podobnie jak pierwsze zaświadczenie, z urzędu, co znalazło odzwierciedlenie w zmianie brzmienia art. 58 ust. 1.

Tak jak dotychczas zaświadczenie tożsamości wydane rodzicom obejmie ich małoletnie dzieci, w imieniu których został złożony wniosek o udzielenie ochrony

międzynarodowej. Jednak na wniosek rodziców odrębne zaświadczenie tożsamości otrzyma dziecko, które ukończyło 5. rok życia, jako że taki dokument jest przydatny w celu wykonania obowiązku szkolnego. Doprecyzowane zostało, że dokument ten uprawnia cudzoziemca i małoletnie dzieci objęte tym zaświadczeniem do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do zakończenia postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej decyzją ostateczną.

Proponuje się wydłużenie terminu ważności pierwszego zaświadczenia do 90 dni w celu obniżenia kosztów tej operacji. Po upływie ważności zaświadczenia wydawanego przez organ Straży Granicznej kolejne zaświadczenie będzie wydawane przez Szefa Urzędu na okres 6 miesięcy. W konsekwencji wprowadzenia tej regulacji został uchylony art. 57 ust. 1 pkt 3 wymieniający wśród przesłanek wymiany zaświadczenia tożsamości – upływ terminu ważności tego dokumentu. Odmowa wydania kolejnego zaświadczenia będzie następowała w drodze decyzji. W projekcie zostały określone przypadki, w których taka odmowa będzie miała miejsce.

W art. 58 w dodawanym ust. 2a nałożono na cudzoziemca obowiązek wystąpienia z wnioskiem o wydanie kolejnego zaświadczenia tożsamości niezwłocznie po upływie ważności dotychczasowego zaświadczenia. Wprowadzenie powyższego uregulowania ma na celu zapewnienie możliwości ustalenia tożsamości cudzoziemców przez cały okres postępowania o przyznanie im ochrony międzynarodowej.

Zmiany w art. 59 mają charakter redakcyjny, a propozycja zmiany brzmienia art. 60 ust. 1 pkt 1 wynika z wprowadzenia regulacji dającej podstawę prawną do wydania zaświadczenia tożsamości cudzoziemcowi przekazanemu przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej na podstawie rozporządzenia 604/2013. Konieczne będzie określenie wzoru takiego zaświadczenia.

Zmianie ulegnie tytuł rozdziału 4 w dziale II ustawy o udzielaniu ochrony w związku z objęciem regulacjami tego rozdziału wszystkich osób wymagających szczególnego traktowania, a nie jak dotychczas tylko tych, których stan psychofizyczny stwarza domniemanie, że byli poddani przemocy albo są niepełnosprawni.

Zgodnie z art. 61 małoletni bez opieki będzie miał możliwość złożenia deklaracji zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. W przypadku gdy małoletni bez opieki wystąpi z taką deklaracją, organ Straży Granicznej, w celu udokumentowania przedmiotowych okoliczności, będzie obowiązany sporządzić protokół oraz zarejestrować deklarację zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony

międzynarodowej w rejestrze spraw o udzielenie lub pozbawienie ochrony międzynarodowej, udzielenie pomocy cudzoziemcom ubiegającym się o udzielenie ochrony międzynarodowej. Mając na celu zapewnienie małoletnim bez opieki kompleksowej i skutecznej reprezentacji, organ Straży Granicznej, do którego małoletni bez opieki wystąpił z deklaracją zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, będzie obowiązany wystąpić niezwłocznie do sądu opiekuńczego właściwego ze względu na miejsce pobytu małoletniego z wnioskiem o ustanowienie kuratora do reprezentowania małoletniego w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, przekazania do innego państwa członkowskiego na podstawie rozporządzenia 604/2013, udzielenia pomocy socjalnej, udzielenia pomocy w dobrowolnym powrocie do kraju pochodzenia.

Sąd będzie ustanawiał kuratora niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni. Zgodnie z projektowanym art. 61 ust. 3 obowiązek wystąpienia do sądu z wnioskiem o ustanowienie kuratora dotyczy również przypadku, gdy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w imieniu małoletniego bez opieki złoży przedstawiciel organizacji międzynarodowej lub pozarządowej zajmującej się udzielaniem cudzoziemcom pomocy, w tym pomocy prawnej, oraz w przypadku przekazania przez inne państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia 604/2013 małoletniego bez opieki, dla którego kurator nie był wcześniej ustanowiony. Organem właściwym do wystąpienia z wnioskiem o ustanowienie kuratora do reprezentowania małoletniego bez opieki będzie komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej, który przyjął wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, lub komendant placówki Straży Granicznej, właściwy ze względu na miejsce przekazania cudzoziemca przez inne państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia 604/2013. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej złożony w imieniu małoletniego bez opieki przez kuratora będzie przyjmował i rejestrował niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od dnia ustanowienia przez sąd kuratora, organ Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu małoletniego bez opieki.

Organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, złożony w imieniu małoletniego bez opieki przez kuratora wyznaczonego przez sąd, albo komendant placówki Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce przekazania małoletniego bez opieki przez inne państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia 604/2013, zgodnie z art. 61 ust. 6, będzie

występował do sądu opiekuńczego właściwego ze względu na miejsce pobytu małoletniego z wnioskiem o umieszczenie małoletniego bez opieki w pieczy zastępczej. Zgodnie z art. 61 ust. 7 sąd obowiązany będzie do orzekania w tych sprawach niezwłocznie, nie później niż w terminie 10 dni. Z praktyki Urzędu do Spraw Cudzoziemców wynika bowiem, że od umieszczenia dziecka przez Straż Graniczną w rodzinie zastępczej zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego lub placówce opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego upływa co najmniej 1,5 miesiąca zanim sąd wyda postanowienie o umieszczeniu małoletniego w placówce opiekuńczo-wychowawczej. W celu skrócenia okresu pobytu małoletniego cudzoziemca, który wjechał na terytorium Polski z dorosłym krewnym, należy określić maksymalny czas na rozpatrzenie przez sąd wniosku, a tym samym wskazanie miejsca dalszego pobytu – w placówce opiekuńczo-wychowawczej czy z dorosłym krewnym. Należy zauważyć, że długotrwały pobyt małoletniego cudzoziemca w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego i rozdzielenie go z dorosłym krewnym będzie dla niego ciężkim przeżyciem. Wprowadzenie takiej regulacji pozwoli ograniczyć niezbędny pobyt małoletniego cudzoziemca w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego do minimum i zapewnić połączenie z innymi członkami rodziny. Powyższa propozycja jest zgodna z art. 24 dyrektywy 2013/33/UE.

W przypadku gdy w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej wyjdzie na jaw, że wnioskodawcą jest małoletni bez opieki, z wnioskiem o umieszczenie małoletniego bez opieki w pieczy zastępczej wystąpi Szef Urzędu.

W celu wdrożenia art. 24 ust. 3 dyrektywy 2013/33/UE w art. 61 ust. 8 przewiduje się regulację, zgodnie z którą niezwłocznie po otrzymaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez małoletniego bez opieki Szef Urzędu będzie podejmował działania mające na celu odnalezienie krewnych małoletniego bez opieki, w szczególności poprzez:

- 1) poinformowanie tego małoletniego o możliwości poszukiwania jego krewnych za pośrednictwem międzynarodowych organizacji pozarządowych;
- 2) udzielenie małoletniemu bez opieki pomocy w:
 - a) nawiązaniu kontaktu z międzynarodowymi organizacjami pozarządowymi,
 - b) zainicjowaniu poszukiwań jego krewnych.

Przedmiotowe działania Szef Urzędu będzie podejmował, uwzględniając zakaz określony w art. 9.

Zmiany w art. 62 ust. 1 są konsekwencją zmian wprowadzonych do art. 61 w zakresie objęcia tymi regulacjami małoletnich bez opieki przekazywanych przez inne państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia 604/2013.

Zmiana w art. 63 ma charakter redakcyjny i wiąże się z wprowadzeniem pojęcia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i postępowania w sprawie udzielenia takiej ochrony. Zmiany w art. 65 w ust. 1, w art. 66, w art. 70 w ust. 1 w pkt 1 w lit. i w tiret pierwszym oraz w art. 84 w ust. 1 mają charakter redakcyjny.

Zmiana brzmienia art. 67 ma na celu dostosowanie do rozwiązań przewidzianych w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 135, z późn. zm.), tak aby małoletniego bez opieki, któremu odmówiono nadania statusu uchodźcy i udzielenia ochrony uzupełniającej, pozostawiać w pieczy zastępczej (we wszystkich jej formach) do czasu przekazania go organom lub organizacjom kraju pochodzenia, do których zadań statutowych należą sprawy małoletnich, a nie jak dotychczas tylko w placówce opiekuńczo-wychowawczej. Koszty pozostawiania małoletniego bez opieki w pieczy zastępczej i koszty opieki medycznej będą finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

W celu wdrożenia art. 21 i art. 22 dyrektywy 2013/33/UE dotyczących osób szczególnej troski proponuje się zmianę brzmienia art. 68 i art. 69 ustawy o udzielaniu ochrony oraz dodanie art. 69a. Dyrektywa 2013/33/UE gwarantuje osobom szczególnej troski uznanym za osoby o szczególnych potrzebach zapewnienie pomocy w trakcie postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej przy uwzględnieniu charakteru tych potrzeb. I tak, art. 68 ust. 1 wskazuje, że jeżeli wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczy osoby, która może wymagać szczególnego traktowania, Szef Urzędu będzie oceniał, czy osoba ta wymaga szczególnego traktowania w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej lub w zakresie pomocy socjalnej. Takiej oceny Szef Urzędu będzie mógł dokonać w każdym czasie do zakończenia postępowania, gdy wyjdą na jaw nowe okoliczności dotyczące tej osoby. Wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, będzie się uznawać za osoby wymagające szczególnego traktowania w zakresie pomocy socjalnej, w przypadku gdy może zachodzić potrzeba:

- 1) zakwaterowania ich w ośrodku:
 - a) przystosowanym do potrzeb osób niepełnosprawnych,
 - b) zapewniającym pokój jednoosobowy,
 - c) przeznaczonym wyłącznie dla kobiet lub kobiet z dziećmi;
- 2) umieszczenia ich w zakładzie opiekuńczo-leczniczym, zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym lub hospicjum;
- 3) umieszczenia ich w pieczy zastępczej, odpowiadającej sytuacji psychofizycznej;
- 4) dostosowania diety do ich stanu zdrowia.

Pobyt osób wymagających szczególnego traktowania w zakresie pomocy socjalnej w zakładzie opiekuńczo-leczniczym, zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym lub hospicjum będzie finansowany z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu.

W celu dokonania tej oceny Szef Urzędu będzie mógł zlecić przeprowadzenie badań lekarskich lub psychologicznych. W przypadku gdy takie badania nie będą przeprowadzane, cudzoziemiec będzie mógł z własnej inicjatywy i na własny koszt zorganizować takie badanie. W przypadku cudzoziemca, który będzie uznany za osobę wymagającą szczególnego traktowania, czynności w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej będą wykonywane m.in.:

- 1) w warunkach zapewniających cudzoziemcowi swobodę wypowiedzi, w sposób dostosowany do jego stanu psychofizycznego;
- 2) w terminie dostosowanym do jego stanu psychicznego i fizycznego, wyznaczonym przy uwzględnieniu terminów korzystania przez cudzoziemca ze świadczeń zdrowotnych;
- 3) w miejscu jego pobytu, gdy jest to uzasadnione stanem zdrowia cudzoziemca;
- 4) w miarę potrzeb na wniosek cudzoziemca zapewniony będzie udział psychologa, lekarza lub tłumacza płci wskazanej przez cudzoziemca.

Art. 69a dotyczy tej samej grupy cudzoziemców, ale odnosi się do ich sytuacji przy udzielaniu pomocy socjalnej.

Dodawany art. 69b stanowi wdrożenie art. 23 ust. 1 i 2 dyrektywy 2013/33/UE wymagającego od państw członkowskich zabezpieczenia interesów małoletniego.

Nowym rozwiązaniem wprowadzanym do ustawy o udzielaniu ochrony przedmiotową nowelizacją są przepisy regulujące udzielanie informacji prawnej i pomocy prawnej wnioskodawcy i cudzoziemcowi, którego pozbawia się tej ochrony. Obowiązek

zapewnienia osobom ubiegającym się o udzielenie ochrony międzynarodowej nieodpłatnej informacji prawnej i nieodpłatnej pomocy prawnej wynika z przepisów tzw. pakietu azylowego, a mianowicie dyrektywy 2013/32/UE, dyrektywy 2013/33/UE oraz rozporządzenia 604/2013.

Zgodnie z dyspozycją art. 19 ust. 1 dyrektywy 2013/32/UE, na etapie postępowania w sprawie o udzielenie ochrony międzynarodowej, prowadzonego przez organ pierwszej instancji, państwa członkowskie zapewniają, aby informacje prawne i proceduralne były udzielane wnioskodawcom bezpłatnie na prośbę, w tym przynajmniej informacje na temat postępowania przy uwzględnieniu szczególnej sytuacji danego wnioskodawcy. W przypadku decyzji odmownej w sprawie wniosku w pierwszej instancji „państwa członkowskie udzielają także wnioskodawcom na prośbę informacje (...) mające na celu wyjaśnienie powodów takiej decyzji i sposobów jej zaskarżenia”.

Natomiast w myśl art. 20 ust. 1 dyrektywy 2013/32/UE państwa członkowskie zapewniają, aby na prośbę udzielano bezpłatnej pomocy i reprezentacji prawnej w postępowaniach odwoławczych przewidzianych w rozdziale V” (w sprawach o udzielenie ochrony międzynarodowej). „Obejmuje to co najmniej przygotowanie wymaganych dokumentów proceduralnych i udział w rozprawie przed sądem pierwszej instancji w imieniu wnioskodawcy”.

Obowiązek zapewnienia bezpłatnej pomocy prawnej wynika także z art. 25 ust. 4 dyrektywy 2013/32/UE w stosunku do małoletnich bez opieki i ich przedstawicieli prawnych oraz art. 45 ust. 4 w stosunku do osób, których pozbawiono statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej.

Dodatkowo obowiązek zapewnienia nieodpłatnej pomocy prawnej w ramach postępowania odwoławczego przed sądem dotyczy postępowania w przedmiocie przekazania wnioskodawcy do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej – zgodnie z art. 27 ust. 6 rozporządzenia 604/2013.

W celu wdrożenia do polskiego porządku prawnego przytoczonych powyżej przepisów projektowana regulacja przewiduje, iż cudzoziemcowi ubiegającemu się o udzielenie ochrony międzynarodowej i pozbawianemu statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej będzie przysługiwała – na jego wniosek – nieodpłatna pomoc prawna.

Informacji prawnej w zakresie wymaganym art. 19 dyrektywy 2013/32/UE, polegającej na udzielaniu informacji prawnych i proceduralnych, udzielać będzie Szef Urzędu,

prowadzący w pierwszej instancji postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej. Obowiązek ten realizowany będzie zgodnie z art. 9 k.p.a., który stanowi, iż organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu niezajomości prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek. W praktyce wykonanie tego obowiązku będzie polegało na opracowaniu obszernej broszury informacyjnej skierowanej do cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej opisującej tryb postępowania, jak też na indywidualnych spotkaniach z cudzoziemcami. Decyzja w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej zawiera wszystkie elementy wymagane art. 107 k.p.a. i podlega tłumaczeniu w języku zrozumiałym dla cudzoziemca. Cudzoziemiec, stosownie do art. 113 ust. 2 może, w razie wątpliwości co do treści decyzji, żądać wyjaśnienia, które organ udziela w drodze postanowienia. Opisane działania wyczerpują wymagania art. 19 dyrektywy 2013/32/UE. Udzielanie tych informacji przez organ administracji jest też przewidziane jako jeden ze sposobów wdrożenia dyrektywy przez art. 21 ust. 1 dyrektywy.

Dokonując wykładni art. 20 i art. 25 dyrektywy 2013/32/UE, w powiązaniu z art. 46 ust. 3 tej dyrektywy, należało rozważyć, czy w systemie prawa polskiego prawo do nieodpłatnej pomocy prawnej powinno być zapewnione w postępowaniu przed sądami administracyjnymi czy też w postępowaniu przed Radą do Spraw Uchodźców.

Art. 46 ust. 3 dyrektywy 2013/32/UE określa prawo do skutecznego środka zaskarżenia w sposób szeroki, uznając, że skuteczny środek zaskarżenia powinien zapewniać pełne rozpatrzenie *ex nunc* zarówno okoliczności faktycznych, jak i kwestii prawnych. Wykładnia tego przepisu prowadzić może do wniosku, iż sąd pierwszej instancji powinien brać pod uwagę i badać zagadnienia prawne, jak i okoliczności faktyczne, które miały miejsce zarówno w czasie postępowania przed organami administracji, jak i po wniesieniu skargi na decyzję, aż do wydania orzeczenia w sprawie. W tym samym zakresie powinien rozpatrywać potrzebę przyznania ochrony międzynarodowej. Oznaczałoby to, że sąd pierwszej instancji powinien być uprawniony do przyznania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej.

Rozważając sposób wdrożenia wymienionych przepisów dyrektywy, należało wziąć pod uwagę fakt, że sądy administracyjne badają działalność administracji publicznej co do jej zgodności z prawem i nie mogą rozstrzygać spraw administracyjnych co do ich istoty. Nie mogą wydawać finalnych rozstrzygnięć w sprawach administracyjnych. Z tego względu przyjęto, iż za sąd w rozumieniu dyrektywy 2013/32/UE można uznać Radę do Spraw Uchodźców.

Proponowane przepisy nie będą naruszały przepisów innych ustaw regulujących udzielanie pomocy prawnej osobom fizycznym ani nie będą ograniczały uprawnień innych podmiotów świadczących taką pomoc na podstawie tych ustaw.

Pomoc prawna, w ramach postępowań odwoławczych, będzie polegała na sporządzeniu odwołania od decyzji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz działaniu w charakterze pełnomocnika strony w postępowaniu przed organem II instancji (tzw. rozszerzona pomoc prawna).

Pomoc prawna nie będzie przysługiwała, jeśli cudzoziemiec ustanowił w swojej sprawie zawodowego pełnomocnika.

Zgodnie z projektowanymi przepisami nieodpłatna pomoc prawna przysługuje w razie wydania cudzoziemcowi przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców decyzji o: odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej, umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, przekazaniu wnioskodawcy do państwa członkowskiego Unii Europejskiej odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i umorzeniu postępowania, uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny, odmowie uwzględnienia oświadczenia wnioskodawcy o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz o pozbawieniu statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej.

Dla cudzoziemców, którym została wydana decyzja o pozbawieniu statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, dodatkowym kryterium dostępu do nieodpłatnej pomocy prawnej będzie poziom ich dochodów. Takie rozwiązanie jest zgodne z art. 21 ust. 2 lit. a dyrektywy 2013/32/UE. Przyjęto, że uzyskiwanie przez cudzoziemca dochodu nie większego niż 100% kryteriów dochodowych określonych w art. 8 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej nie pozwoli bez uszczerbku dla minimalnych warunków jego egzystencji ponieść kosztów ustanowienia pełnomocnika. Kryterium dochodowego nie będzie się stosować do wnioskodawców, a więc do pozostałych

przypadków, w których na koszt państwa jest udzielana pomoc prawna, jako że osoby te właśnie z uwagi na ich sytuację materialną otrzymują z urzędu pomoc socjalną i opiekę medyczną finansowaną ze środków budżetowych.

Przed uzyskaniem nieodpłatnej pomocy prawnej cudzoziemiec będzie obowiązany złożyć pisemne oświadczenie, że w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej albo pozbawienia go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej nie ustanowił już adwokata lub radcy prawnego, a cudzoziemiec, wobec którego została wydana decyzja o pozbawieniu go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej – także oświadczenie w sprawie wysokości dochodu. Wymienione wcześniej oświadczenia składane będą pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Ponadto, jeżeli nieodpłatnej pomocy prawnej będzie udzielać osoba niebędąca adwokatem albo radcą prawnym zatrudniona przez organizację pożytku publicznego uprawnioną do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej, cudzoziemiec będzie składał oświadczenie, że jest świadomy uzyskania nieodpłatnej pomocy prawnej od osoby niebędącej adwokatem albo radcą prawnym. W celu uproszczenia postępowania związanego z dostępem do nieodpłatnej pomocy prawnej wzory oświadczeń będą określone przez załączniki do ustawy i będzie się je składać adwokatowi lub radcy prawnemu udzielającemu nieodpłatnej pomocy prawnej, a także uprawnionej do działania w zakresie udzielania pomocy prawnej organizacji pozarządowej.

Uzyskanie tego rodzaju danych, jakie przewiduje się we wzorach oświadczeń, jest niezbędne dla celów kontrolnych, rozliczenia finansowego oraz z uwagi na konieczność ewentualnej, następnej weryfikacji udzielenia nieodpłatnej pomocy prawnej na rzecz cudzoziemca uprawnionego, a także ewentualnego dochodzenia na drodze sądowej i egzekucyjnej zwrotu równowartości nienależnie otrzymanej nieodpłatnej pomocy prawnej.

Nieodpłatnej pomocy prawnej będą udzielali adwokaci i radcy prawni oraz organizacje pozarządowe prowadzące działalność pożytku publicznego wpisane na listę prowadzoną przez Szefa Urzędu na podstawie ustawy, które mają podpisane umowy z radcami prawnymi albo adwokatami albo zatrudniające osoby niebędące adwokatem albo radcą prawnym spełniające łącznie następujące warunki:

- 1) posiadanie dyplomu ukończenia wyższych studiów prawniczych potwierdzającego uzyskanie tytułu zawodowego magistra lub dyplomu potwierdzającego ukończenie wyższych studiów prawniczych za granicą uznanego w Rzeczypospolitej Polskiej

na podstawie art. 191a ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.) albo dyplomu ukończenia wyższych studiów prawniczych za granicą uznanego za równoważny z polskim dyplomem potwierdzającym uzyskanie tytułu zawodowego magistra na podstawie umowy międzynarodowej lub w drodze nostryfikacji;

- 2) wykonywanie co najmniej przez okres 3 lat czynności bezpośrednio związanych ze świadczeniem pomocy prawnej w sprawach o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej w kancelarii adwokackiej, zespole adwokackim, spółce cywilnej, jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, o których mowa w art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615), kancelarii radcy prawnego, spółce cywilnej, jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 507), w podmiotach świadczących pomoc prawną w państwach członkowskich, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej lub w organizacji pozarządowej prowadzącej działalność pożytku publicznego;
- 3) korzystanie z pełni praw publicznych oraz posiadanie pełnej zdolności do czynności prawnych;
- 4) brak karalności za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.

Proponowana regulacja jest zgodna z art. 21 ust. 1 dyrektywy 2013/32/UE, w myśl którego nieodpłatna pomoc prawna na etapie postępowania przed organem drugiej instancji może być udzielana przez osoby dopuszczone na mocy prawa krajowego.

Cudzoziemiec będzie mógł korzystać z nieodpłatnej pomocy prawnej tylko jednego podmiotu. Aby zapobiec działaniu w jednej sprawie jednocześnie wielu podmiotów uprawnionych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej, cudzoziemiec będzie obowiązany do okazania dokumentu potwierdzającego tożsamość i oryginału decyzji, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 1. Natomiast podmiot przystępujący do udzielania tej pomocy zamieści na oryginale decyzji klauzulę o podjęciu się w określonej dacie udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej cudzoziemcowi wskazanemu jako adresat decyzji.

W celu zapewnienia funkcjonowania systemu nieodpłatnej pomocy prawnej dla cudzoziemców uprawnionych Szef Urzędu zawrze z okręgowymi radami adwokackimi i radami okręgowymi izby radców prawnych porozumienia w sprawie udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej, określające w szczególności:

- 1) liczbę adwokatów i radców prawnych, którzy będą udzielać nieodpłatnej pomocy prawnej na obszarze ich działania, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia dostępu cudzoziemców uprawnionych do nieodpłatnej pomocy prawnej;
- 2) zobowiązanie dziekanów okręgowej rady adwokackiej i rady okręgowej izby radców prawnych do imiennego wskazywania adwokatów i radców prawnych, wyznaczonych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej.

Aby zapewnić aktualizację danych dotyczących podmiotów świadczących nieodpłatną pomoc prawną, dziekani okręgowych rad adwokackich i rad okręgowych izb radców prawnych będą wskazywać corocznie Szefowi Urzędu adwokatów i radców prawnych wyznaczonych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej.

System nieodpłatnej pomocy prawnej będzie obsługiwany ponadto przy udziale organizacji pozarządowych prowadzących działalność pożytku publicznego w zakresie udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej i nieodpłatnej informacji prawnej. Listę takich organizacji będzie prowadził Szef Urzędu. Ustawa określi zasady uzyskiwania wpisu na listę. Odmowa wpisu następować będzie w drodze decyzji. Aby zapewnić zachowanie wymaganych ustawą warunków wpisu na listę, organizacje pozarządowe będą obowiązane corocznie przekazywać Szefowi Urzędu aktualną imienną listę osób, o których mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2, lub adwokatów i radców prawnych, z którymi zawarły umowy.

Projektowana ustawa przewiduje także możliwość skreślenia organizacji pozarządowej z listy, wskazując przesłanki tej czynności i tryb postępowania.

Radcy prawni, adwokaci oraz organizacje pozarządowe uprawnione do udzielania pomocy prawnej będą dokumentować na karcie nieodpłatnej pomocy prawnej każdy przypadek udzielenia cudzoziemcowi uprawnionemu nieodpłatnej pomocy prawnej przez podanie informacji dotyczących:

- 1) daty i numeru decyzji, o której mowa w art. 69e ust. 1 pkt 1;
- 2) okresu, w którym nieodpłatna pomoc prawna była udzielana;
- 3) korzystania z usług tłumacza.

Po zakończeniu udzielania cudzoziemcowi uprawnionemu nieodpłatnej pomocy prawnej w postępowaniu odwoławczym karty nieodpłatnej pomocy prawnej i oświadczenia, o których mowa w art. 69e ust. 4–6, będą przekazywane Szefowi Urzędu, który przechowa je przez trzy lata od dnia ich sporządzenia, w celu umożliwienia kontroli prawidłowości realizacji udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej. Posłużą one także, wraz z innymi dokumentami potwierdzającymi poniesienie kosztów udzielania cudzoziemcom uprawnionym nieodpłatnej pomocy prawnej, do uzyskania wynagrodzenia i zwrotu wydatków, to jest kosztów przejazdu w związku ze świadczoną usługą, określonych ustawą, i kosztów korzystania z pomocy tłumacza.

Projekt ustawy określa jednakowe dla wszystkich zasady rozliczenia z tytułu świadczenia usług w zakresie udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej, a cudzoziemcowi pozostawia prawo wyboru podmiotu, do którego zwróci się o nieodpłatną pomoc prawną. Szef Urzędu zostanie zobowiązany do zamieszczenia informacji o radcach prawnych, adwokatach i organizacjach pozarządowych prowadzących działalność pożytku publicznego wpisanych na listę na stronie internetowej urzędu obsługującego Szefa Urzędu.

Art. 21 ust. 5 dyrektywy 2013/32/UE oraz art. 9 ust. 9 dyrektywy 2013/33/UE przewidują dla państw członkowskich możliwość całkowitego lub częściowego zwrotu przez cudzoziemca poniesionych przez państwo członkowskie kosztów świadczonej nieodpłatnej pomocy prawnej, jeżeli sytuacja finansowa wnioskodawcy ulegnie znaczącej poprawie lub jeżeli decyzja o przyznaniu takich świadczeń została podjęta na podstawie fałszywych informacji. Rzeczpospolita Polska korzystać będzie jedynie z możliwości dochodzenia na drodze sądowej i egzekucyjnej zwrotu równowartości nienależnie otrzymanej nieodpłatnej pomocy prawnej na podstawie art. 405–411 Kodeksu cywilnego. Propozycja dotycząca całkowitego lub częściowego zwrotu przez cudzoziemca poniesionych przez stronę polską kosztów świadczonej nieodpłatnej pomocy prawnej, jeżeli sytuacja finansowa wnioskodawcy ulegnie znaczącej poprawie, byłaby niezwykle trudna w realizacji. Kłopotliwa mogłaby się okazać próba oszacowania rzeczywistej sytuacji finansowej osób, które przybywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z różnych państw i tam też mogą posiadać majątek. Dodatkowo tego rodzaju działania instytucji krajowych pociągnęłyby za sobą nieproporcjonalne nakłady czasu, pracy i co za tym idzie nadmierne koszty przewyższające wartość udzielanej cudzoziemcom pomocy prawnej. Tym samym

wprowadzenie takiego rozwiązania nie przyniosłoby pozytywnych rezultatów dla budżetu państwa. Wprowadzenie takiego rozwiązania oznaczałoby konieczność badania, czy sytuacja finansowa cudzoziemca uległa znaczącej poprawie oraz czy osoby te nadal przebywają w Polsce, co wymagałoby zatrudnienia dodatkowych pracowników i wskazania okresu, przez jaki konieczna byłaby coroczna weryfikacja sytuacji finansowej cudzoziemców, którym została przyznana pomoc prawna, np. okres 5 lat, tak jak w przypadku przedawnienia należności z tytułu podatków. Sam monitoring sytuacji finansowej cudzoziemca byłby pracochłonny. Konieczne byłoby przeprowadzenie wielu czynności dowodowych, dokonywanie wezwań cudzoziemców w celu złożenia wyjaśnień.

Konieczność badania sytuacji finansowej cudzoziemców dotyczyłaby wszystkich cudzoziemców składających odwołania od decyzji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców do Rady do Spraw Uchodźców, bo takim osobom będzie przysługiwała nieodpłatna pomoc prawna. Średnioroczna liczba tych odwołań to 2303. Przyjmuje się, że koszt zatrudnienia jednego pracownika mającego zajmować się badaniem sytuacji finansowej cudzoziemca to ok. 5156 zł brutto miesięcznie. Przy założeniu, że jeden pracownik będzie w stanie zająć się dwiema sprawami dziennie, a dni roboczych w miesiącu jest ok. 22, to jeden pracownik miesięcznie będzie w stanie zająć się 44 sprawami, co w skali roku oznacza 528 spraw realizowanych przez 1 pracownika. Przy założeniu, że średnia liczba odwołań wynosi ok. 2303, a 1 pracownik może zająć się ok. 528 sprawami rocznie, szacunkowo potrzebnych jest ok. 5 pracowników. Roczny koszt zatrudnienia 5 pracowników to ok. 300 000 zł ($5165 \text{ zł} \times 12 \text{ m-cy} = 61\,920 \text{ zł} \times 5 = 309\,360 \text{ zł}$). Należy zauważyć, że badanie, czy sytuacja finansowa cudzoziemca uległa znaczącej poprawie oraz czy osoby te nadal przebywają w Polsce, dotyczyłoby wszystkich cudzoziemców składających odwołania od decyzji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców do Rady do Spraw Uchodźców, ale zwrotu kosztów udzielonej pomocy prawnej można byłoby domagać się tylko od tych cudzoziemców, którzy pozostali w Polsce po uzyskaniu decyzji pozytywnej w wyniku złożenia odwołania do Rady do Spraw Uchodźców. Domaganie się zwrotu kosztów udzielonej pomocy prawnej nie byłoby możliwe w przypadku cudzoziemców, którzy opuścili terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czy to na skutek utrzymania w mocy przez Radę do Spraw Uchodźców wydanej w I instancji decyzji negatywnej, czy to w wyniku decyzji osobistej, nawet jeżeli uzyskali decyzję pozytywną w wyniku złożenia odwołania do

Rady do Spraw Uchodźców uprawniającą ich do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Z danych statystycznych Urzędu do Spraw Cudzoziemców wynika, że średnia liczba pozytywnie rozpatrzonych przez Radę do Spraw Uchodźców odwołań to rocznie ok. 54. Przy założeniu, że 100% tej liczby cudzoziemców pozostanie w Polsce, ich sytuacja finansowa ulegnie znaczącej poprawie i uda się od nich wyegzekwować koszty udzielonej pomocy prawnej, to w takim przypadku możliwa do odzyskania jest kwota 57 240 zł rocznie: $1060 \text{ zł} \times 54 = 57\,240 \text{ zł}$. Kwota 1060 zł oznacza koszt udzielonej pomocy prawnej (660 zł reprezentacja prawna + 400 zł konieczne tłumaczenia). Te założenia są jednak nierealne. Na podstawie dotychczasowych doświadczeń Urzędu do Spraw Cudzoziemców bardzo optymistycznym założeniem będzie, jeżeli ww. przesłanki (pozostanie w Polsce, znacząca poprawa sytuacji finansowej i wyegzekwowanie w 100% kosztów udzielonej pomocy prawnej) zostaną spełnione przez połowę z 54 cudzoziemców. W takim przypadku możliwa do odzyskania jest kwota 28 620 zł rocznie: $1060 \text{ zł} \times 27 = 28\,620 \text{ zł}$. Należy w tym miejscu wyraźnie podkreślić, że przedstawione wyliczenia dotyczące liczby spraw w zakresie badania, czy sytuacja finansowa cudzoziemca uległa znaczącej poprawie oraz czy osoba ta nadal przebywa w Polsce, dotyczą tylko pierwszego roku. Przy założeniu, że przez okres 5 lat będzie konieczne przeprowadzanie takiego badania, w kolejnych latach liczba spraw będzie stale narastała w związku z tym, że co roku będą składane kolejne odwołania do Rady do Spraw Uchodźców. W rezultacie będzie to powodować zwiększanie kosztów wynikających z konieczności przeprowadzania badania, czy sytuacja finansowa cudzoziemca uległa znaczącej poprawie oraz czy osoba ta nadal przebywa w Polsce.

Dyrektywa 2013/32/UE w art. 20 ust. 3 przewiduje ponadto możliwość nieudzielania nieodpłatnej pomocy prawnej, w przypadku gdy w ocenie sądu lub innego właściwego organu odwołanie wnioskodawcy nie ma realnych szans powodzenia. Projekt nie przewiduje takiej regulacji. To rozwiązanie nie znajduje bowiem zastosowania w polskim systemie prawnym, w którym nie przewidziano uznawania środków zaskarżenia jako niemających szans powodzenia. Konstrukcja tego przepisu wskazuje na to, że może on być stosowany w tych państwach członkowskich, w których system prawa przewiduje istnienie organu, który wstępnie może badać, czy odwołanie ma realne szanse powodzenia. W polskim systemie prawnym takiego organu nie ma. Ponadto należy zauważyć, że odwołanie nie wymaga zachowania żadnych sformalizowanych warunków, których niespełnienie powodowałoby odrzucenie

odwołania. Wystarczy, że strona odwołująca się wyrazi niezadowolenie z treści orzeczenia wydanego przez organ pierwszej instancji. Zatem nie można z góry założyć, że odwołanie nie będzie miało szans powodzenia.

Obowiązek zapewnienia nieodpłatnej pomocy prawnej wynikającej z przepisów dyrektywy 2013/33/UE będzie realizowany poprzez przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Zgodnie z dyrektywą 2013/33/UE prawo do nieodpłatnej pomocy prawnej powinno przysługiwać przed sądem pierwszej instancji. O ile w przypadku dyrektywy 2013/32/UE za sąd można uznać Radę do Spraw Uchodźców, to w rozumieniu dyrektywy 2013/33/UE sądem należy uznać wojewódzki sąd administracyjny. W przypadku bowiem decyzji o odmowie udzielenia pomocy socjalnej lub pozbawieniu tej pomocy nie przysługuje odwołanie do Rady do Spraw Uchodźców, tylko wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy przez Szefa Urzędu.

Proponowane zmiany w zakresie tytułu rozdziału 5 w dziale II oraz art. 70 ust. 1 pkt 2 i art. 74 ust. 1, ust. 2 pkt 3 i ust. 4 mają przede wszystkim charakter redakcyjny. Wynikają z konieczności dostosowania ww. przepisów do terminologii używanej w dyrektywie 2013/32/UE oraz z utraty mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego, które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela kraju trzeciego.

Zmiana art. 71 ma na celu zapewnienie osobom korzystającym z pomocy socjalnej w postaci świadczenia pieniężnego finansowania przejazdów środkami transportu publicznego, tak jak mają zapewnione to obecnie osoby korzystające z pomocy udzielanej w ośrodku. Będzie to dotyczyć finansowania przejazdów środkami transportu publicznego w celu wzięcia udziału w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, w celu leczenia lub poddania się szczepieniom ochronnym lub w innych szczególnie uzasadnionych przypadkach, do których można zaliczyć: dojazd do apteki po leki, które w danym momencie nie są dostępne w punkcie medycznym ośrodka, a niezbędne są do zachowania kontynuacji leczenia, czy też zakup biletu miesięcznego dla dzieci uczęszczających do szkoły w mieście. Zastosowana w przepisie klauzula generalna ma na celu uwzględnienie zmieniających się warunków i okoliczności. Wprowadzane rozwiązanie zmniejszy dysproporcję w zakresie udzielanej pomocy między cudzoziemcami korzystającymi z pomocy w postaci świadczenia

pieniężnego a cudzoziemcami przebywającymi w ośrodkach. Regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa. Wskazane zadanie będzie finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie wnioskodawcom godnego poziomu życia, do czego zobowiązuje art. 20 ust. 5 zdanie 3 dyrektywy 2013/33/UE.

Zmiany w art. 74 ust. 3 i art. 75 wynikają z przejęcia przez Komendanta Głównego Straży Granicznej zadania związanego z finansowaniem pomocy w dobrowolnym powrocie cudzoziemcowi, wobec którego została wydana decyzja o odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej. Obecnie zadanie to jest realizowane przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Komendant Główny Straży Granicznej realizuje już zadanie dotyczące finansowania pomocy w dobrowolnym powrocie cudzoziemcom wskazanym w art. 334 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. W związku z tym stosowne zmiany zostały również wprowadzone w tej ustawie. Zmiana ta służy zapewnieniu spójności ustawy o udzielaniu ochrony, ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach oraz Porozumienia między Ministrem Spraw Wewnętrznych a Międzynarodową Organizacją do Spraw Migracji w zakresie współpracy w dziedzinie dobrowolnych powrotów cudzoziemców opuszczających terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Charakter czysto redakcyjny mają także zmiany brzmienia art. 75 ust. 3a i art. 75a ust. 1. Z kolei dodawany w art. 75a ust. 3 służy dostosowaniu prawa krajowego do rozporządzenia 604/2013, a w szczególności zapewnia powiadomienie organów Straży Granicznej, odpowiedzialnych za stosowanie rozporządzenia w zakresie przekazywania cudzoziemca do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i za współpracę z tymi państwami w tym zakresie, o losach cudzoziemca, który miał się przenieść do innego państwa członkowskiego bez eskorty.

W celu zapewnienia zgodności z art. 20 ust. 4 dyrektywy 2013/33/UE proponuje się zmianę brzmienia ust. 1 w art. 76. Ponadto, w związku z zaprojektowanym art. 54 regulującym zasady doręczania pism w postępowaniach w sprawach udzielenia ochrony międzynarodowej, proponuje się uchylenie ust. 3 w art. 76 jako zbędnego.

W art. 78 w ust. 2 proponuje się, aby ponowne udzielenie pomocy cudzoziemcowi, którego dwukrotnie pozbawiono pomocy socjalnej, mogło nastąpić wyłącznie przez wypłatę świadczenia pieniężnego w wysokości połowy świadczenia pieniężnego, a nie jak obecnie w jednej trzeciej wysokości. Skala tego zjawiska jest znikoma (2 lub 3 przypadki rocznie). Proponowana zmiana wynika z konieczności wdrożenia art. 20 ust. 5 zdanie 3 dyrektywy 2013/33/UE, który zobowiązuje do zapewnienia wnioskodawcom godnego poziomu życia. W obecnie obowiązującym stanie prawnym wypłata świadczenia pieniężnego w wysokości jednej trzeciej świadczenia w przypadku samotnego cudzoziemca oznacza kwotę 250 zł na miesiąc na pokrycie we własnym zakresie kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (świadczenie pieniężne wypłacane w normalnej wysokości to 25 zł na dzień: $25 \text{ zł} \times 30 \text{ dni} = 750 \text{ zł} \times 1/3 = 250 \text{ zł}$). Taka kwota nie daje żadnych realnych możliwości utrzymania się we własnym zakresie. Cudzoziemiec w ramach tych środków musi bowiem zorganizować sobie m.in. miejsce zamieszkania, wyżywienie, środki higieny osobistej. Ponadto większość cudzoziemców ma problemy z podjęciem zatrudnienia, a co za tym idzie z pozyskaniem dodatkowych środków finansowych. Należy zauważyć, że wysokość świadczeń pieniężnych na pokrycie we własnym zakresie kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pozostaje bez zmian od 2005 r., natomiast rzeczywiste koszty utrzymania się, w tym wynajęcie mieszkania lub pokoju oraz zakup żywności, znacznie wzrosły. Proponując zwiększenie wysokości pomocy w przypadku dwukrotnego pozbawienia pomocy socjalnej, wzięto pod uwagę wysokość minimum socjalnego, które w 2005 r. wynosiło 844,13 zł dla gospodarstwa jednoosobowego przy wzroście tej kwoty w roku 2013 do 1 061,27 zł. Wskazuje to, że obecna wysokość pomocy w kwocie 250 zł jest daleka od minimum egzystencjonalnego, które w 2005 r. wynosiło 385,09 zł, a w roku 2013 wzrosło do 541,91 zł. Regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa. Wskazane zadanie będzie finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

Z tych samych względów podobne rozwiązanie zostało zaproponowane w art. 81 ust. 3, w przypadku gdy cudzoziemiec nie wyraża zgody na badania lekarskie lub niezbędne zabiegi sanitarne ciała i odzieży. Zmiana brzmienia art. 81 ust. 3 polegająca na wskazaniu obok państwowego inspektora sanitarnego, państwowego inspektora

sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych jako organu, który należy zawiadomić w przypadku niewyrażenia zgody przez cudzoziemca na badania lekarskie lub niezbędne zabiegi sanitarne ciała i odzieży, jest związana z brzmieniem art. 30 ust. 5. Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2011 r. Nr 212, poz. 1263, z późn. zm.) w Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, podmiotach leczniczych tworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz w jednostkach organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej wykonuje Państwowa Inspekcja Sanitarna Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

W celu zapewnienia takich samych reguł doręczania pism w sprawach dotyczących pomocy socjalnej jak w postępowaniach w sprawach udzielania ochrony międzynarodowej, w art. 78a proponuje się odesłanie do art. 54.

Propozycje zmian w art. 80a, art. 81 ust. 1 i 5, art. 82a pkt 3, art. 82c ust. 2 pkt 2, art. 85, art. 86 ust. 1 pkt 4, art. 86b ust. 2, art. 86c, art. 86d pkt 1, art. 86h, art. 86i ust. 2, art. 86j ust. 2, art. 89p mają charakter redakcyjno-legislacyjny. Są konsekwencją dostosowania do terminologii używanej w dyrektywie 2013/32/UE, utraty mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego, które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela kraju trzeciego oraz zmiany numeracji przepisów w nich przywołanych.

W celu zapewnienia zgodności z art. 18 ust. 6 zdanie pierwsze dyrektywy 2013/33/UE proponuje się zmianę brzmienia art. 82 ust. 1 pkt 6. Zgodnie z art. 18 ust. 6 zdanie pierwsze dyrektywy 2013/33/UE państwa członkowskie zapewniają ograniczenie przenoszenia wnioskodawców z jednego miejsca zakwaterowania do innego do przypadków, gdy jest to niezbędne. Obecne odniesienie się w art. 82 ust. 1 pkt 6 tylko do pojęcia „względów organizacyjnych” wydaje się niewystarczające.

Dodanie w art. 82a określającym prawa cudzoziemca przyjętego do ośrodka pkt 8 wskazującego na prawo do kontaktów ze swoim pełnomocnikiem w warunkach

nienaruszających prawa do prywatności ma na celu zapewnienie zgodności z art. 18 ust. 2 lit. c dyrektywy 2013/33/UE.

Zmiany w przepisach dotyczących pomocy dla cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej, uregulowanych w rozdziale 5 w dziale II ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony, nie będą miały wpływu na maksymalny limit wydatków, jak i mechanizmy korygujące, o których mowa w art. 18 i art. 19 ustawy z dnia 28 lipca 2011 r. o zalegalizowaniu pobytu niektórych cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy o cudzoziemcach (Dz. U. z 2011 r. Nr 191, poz. 1133 i Nr 291, poz. 1707).

Zmiana w art. 86b ust. 2 ma charakter redakcyjno-legislacyjny. Jest konsekwencją dostosowania do terminologii używanej w dyrektywie 2013/32/UE. Ponadto z wytycznych do wydania rozporządzenia zostało usunięte odniesienie do rzeczywistych kosztów indywidualnych programów integracji. Nie ma bowiem możliwości określenia na mocy przepisów prawnych, w tym rozporządzenia Rady Ministrów, „rzeczywistych kosztów indywidualnych programów integracji”. Jak sama nazwa wskazuje program jest programem indywidualnym i jako taki jest dostosowany do indywidualnych potrzeb i zasobów cudzoziemca lub jego rodziny. Pomoc dla cudzoziemca przewidziana w ustawie o pomocy społecznej nie jest uzależniona od spełnienia kryterium dochodowego z ustawy o pomocy społecznej. Oznacza to, że cudzoziemiec i jego rodzina mogą posiadać środki finansowe i ich posiadanie nie wyklucza udzielania wsparcia.

Zmianie ulegnie rozdział 6 w dziale II ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony regulujący kwestie postępowania w sprawie zatrzymania cudzoziemca, zastosowania wobec niego środków zapobiegawczych, w tym umieszczania go w strzeżonym ośrodku lub zastosowania wobec niego aresztu dla cudzoziemców. Regulacje zawarte w tym rozdziale są regulacjami szczególnymi w stosunku do tych, które są zawarte w rozdziale 1 działu IX „Postępowanie w sprawie zatrzymania cudzoziemca, umieszczenia go w strzeżonym ośrodku lub zastosowania wobec niego aresztu dla cudzoziemców” ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. W zakresie nieuregulowanym w ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony, do zatrzymania cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie ochrony międzynarodowej, a także jego umieszczenia w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemca zastosowanie będą miały przepisy ustawy z dnia

12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Potrzeba wprowadzenia regulacji szczególnych w odniesieniu do cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej wynika z przepisów dyrektywy 2013/33/UE oraz rozporządzenia 604/2013. Jednak z uwagi na to, że zakres przedmiotowy obu ustaw jest różny, nie ma potrzeby wprowadzania przepisu wyraźnie wskazującego, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie o udzielaniu ochrony stosuje się przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Zmiana brzmienia art. 87 wynika z konieczności wdrożenia postanowień art. 8 dyrektywy 2013/33/UE. Zgodnie z art. 87 ust. 1 wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, mogą być zatrzymani wyłącznie:

- 1) w celu ustalenia lub weryfikacji ich tożsamości;
- 2) w celu zebrania z ich udziałem informacji, na których opiera się wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, a których uzyskanie bez zatrzymania byłoby niemożliwe – w przypadku istnienia znacznego prawdopodobieństwa ich ucieczki;
- 3) w celu wydania lub wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, gdy wobec wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, toczy się postępowanie w sprawie zobowiązania do powrotu albo wnioskodawcy lub osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, została wydana decyzja o zobowiązaniu do powrotu, a wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, miał uprzednio możliwość złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i istnieje uzasadnione przypuszczenie, że wniosek ten został złożony jedynie w celu opóźnienia wydania albo opóźnienia lub uniemożliwienia wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu;
- 4) gdy wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 5) zgodnie z art. 28 rozporządzenia 604/2013 – jeżeli istnieje znaczne prawdopodobieństwo ucieczki wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, a natychmiastowe przekazanie do innego państwa członkowskiego nie jest możliwe;
- 6) gdy zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w pkt 1–5, a wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, nie wywiązuje się z obowiązków, o których mowa w art. 88 ust. 1.

Przesłanki zatrzymania określone w art. 87 ust. 1 pkt 1–5 są zgodne z art. 8 ust. 3 dyrektywy 2013/33/UE. Niewymieniona wprost w przywołanej dyrektywie podstawa zatrzymania określona w art. 87 ust. 1 pkt 6 wynika z wprowadzenia do porządku prawnego alternatywnych środków w stosunku do umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku. W przypadku gdy cudzoziemiec nie wywiązuje się z nałożonych na niego obowiązków w stosunku do umieszczenia w strzeżonym ośrodku, zasadne jest określenie przesłanki zatrzymania w celu umieszczenia go w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców.

W art. 87 ust. 2 określono przypadki znacznego prawdopodobieństwa ucieczki wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje. Projektowany przepis stanowi, iż znaczne prawdopodobieństwo ucieczki występuje w szczególności, gdy osoba nie dysponuje dokumentami poświadczającymi jej tożsamość w chwili składania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej lub przekroczyła lub usiłowała przekroczyć granicę wbrew przepisom prawa, chyba że przybyła bezpośrednio z terytorium, na którym jej życiu lub wolności zagrażało niebezpieczeństwo prześladowania lub ryzyko wyrządzenia poważnej krzywdy, przedstawiła wiarygodne przyczyny nielegalnego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i złożyła wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej niezwłocznie po przekroczeniu granicy lub wjechała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie obowiązywania wpisu do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu.

Art. 88a proponuje się nadać nowe brzmienie. Zmiana w ust. 1 ma charakter redakcyjny i wynika z art. 88, który określa stosowanie w pierwszej kolejności środków alternatywnych w stosunku do umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku. Nadanie nowego brzmienia ust. 2 ma na celu stosowanie aresztu dla cudzoziemców także w tej sytuacji, gdy cudzoziemiec nie podporządkował się zasadom pobytu obowiązującym w strzeżonym ośrodku. Przepis ust. 3 otrzymał nowe brzmienie w celu zachowania spójności z art. 400 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Projektowany przepis określa, iż wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, nie umieszcza się w strzeżonym ośrodku lub nie stosuje się wobec nich aresztu dla cudzoziemców, gdy:

- 1) mogłoby to spowodować niebezpieczeństwo dla ich życia lub zdrowia;

- 2) ich stan psychofizyczny może uzasadniać domniemanie, że byli poddani przemocy;
- 3) są małoletnimi lub osobami niepełnosprawnymi.

Dodawany w art. 88b ust. 3a ma na celu wdrożenie art. 9 ust. 4 dyrektywy 2013/33/UE i zapewnia otrzymanie przez cudzoziemca informacji o powodach umieszczenia w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców oraz możliwości wystąpienia o bezpłatną pomoc prawną i zastępstwo prawne na zasadach odpowiednio stosowanego k.p.k. (art. 404 ustawy z dnia 30 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach).

Zmiany w art. 89 ust. 2–4 mają charakter redakcyjny związany z wprowadzeniem pojęcia wniosku i sprawy o udzielenie ochrony międzynarodowej, a także poprawienie odesłania do art. 87 w nowym brzmieniu. Dodawany w tym przepisie ust. 4a stanowi wdrożenie art. 9 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy 2013/33/UE i ma charakter gwarancyjny dla zatrzymanego wnioskodawcy. Zgodnie z art. 9 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy 2013/33/UE postępowania administracyjne istotne z punktu widzenia warunków zatrzymania są przeprowadzane z należytą starannością; opóźnienia w postępowaniu administracyjnym, których nie można przypisać wnioskodawcy, nie mogą stanowić uzasadnienia dla przedłużenia zatrzymania („zatrzymanie” w znaczeniu umieszczenia wnioskodawcy w strzeżonym ośrodku). Patrząc na przesłanki umieszczenia wnioskodawcy w strzeżonym ośrodku, powyższe ma głównie znaczenie, gdy umieszczenie wnioskodawcy w strzeżonym ośrodku nastąpiło w związku z prowadzonym przez Straż Graniczną postępowaniem w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu czy też czynnościami identyfikacyjnymi lub organizacją powrotu (zwrot „postępowanie istotne z punktu widzenia dalszego istnienia okoliczności, o których mowa w art 87 ust. 1 pkt 1–5”, tj. okoliczności stanowiących podstawę umieszczenia cudzoziemca w ośrodku, oznacza wszelkie czynności podejmowane przez Straż Graniczną). Jeżeli nie zostaną one zakończone przed upływem okresu pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku z winy organu, który je prowadzi, a nie cudzoziemca, to brak będzie podstaw do przedłużenia pobytu cudzoziemca w tym ośrodku.

W art. 89 dodano ust. 7 i 8, które stanowią, że sąd, rozpatrując wniosek o przedłużeniu okresu pobytu wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku, ocenia możliwość zastosowania środków alternatywnych w stosunku do pobytu w strzeżonym ośrodku. W przypadku gdy sąd stwierdzi, że zachodzą przesłanki do zastosowania środków alternatywnych, zgodnie z

projektowanym ust. 8 wyda postanowienie o zastosowaniu środków alternatywnych. Na postanowienie będzie przysługiwało zażalenie do sądu okręgowego w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Sąd będzie rozpatrywał zażalenie w terminie 7 dni. Wprowadzona regulacja ma na celu implementację do porządku prawnego orzeczenia w sprawie C-146/14 Mahdi.

Dodany art. 89ca nakłada na organ Straży Granicznej obowiązek przekazania wnioskodawcy lub osobie w imieniu, której wnioskodawca występuje, w języku dla nich zrozumiałym, informację o adresie ośrodka pełniącego funkcję ośrodka recepcyjnego, w którym musi się on stawić w terminie 2 dni od dnia zwolnienia ze strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców, jeżeli postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej nie zakończyło się decyzją ostateczną.

Art. 89cb określa sytuację osoby, której wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczy, będącej osobą niepełnosprawną, w podeszłym wieku, kobietą ciężarną, rodzicem samotnie wychowującym dzieci, po zwolnieniu ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu dla cudzoziemców. Organ Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu tej osoby będzie obowiązany zapewnić jej transport do ośrodka recepcyjnego oraz w uzasadnionych przypadkach – wyżywienie podczas transportu. Projektowany przepis ma na celu określenie organu właściwego do zapewnienia cudzoziemcom należącym do grupy o szczególnych potrzebach transportu do ośrodka recepcyjnego oraz – w uzasadnionych przypadkach – wyżywienia podczas tego transportu.

Ponadto, w celu uwzględnienia przepisu art. 100 ust. 1 Konwencji Wykonawczej Schengen, proponuje się dodanie art. 89na, zgodnie z którym w sytuacji, gdy cudzoziemiec nie zwróci dokumentu podróży przewidzianego w Konwencji Genewskiej, gdy był do tego zobowiązany, lub też zawiadomi o utracie takiego dokumentu, wówczas Szef Urzędu umieści stosowną informację o dokumencie w Systemie Informacyjnym Schengen w celu jego zajęcia.

Zmiany w art. 89z są konsekwencją zmian wprowadzonych w ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony. Zmiana w art. 93 ust. 1 ma charakter redakcyjny i polega na wskazaniu odesłań do przepisów działu II, które uległy zmianie.

Zmiany art. 119, art. 121 i art. 121a mają charakter redakcyjny dostosowujący do przyjętej w projekcie terminologii. Ponadto została doprecyzowana nazwa dotychczasowego rejestru spraw o nadanie statusu uchodźcy i udzielenie ochrony

uzupełniającej oraz o udzielenie pomocy cudzoziemcom ubiegającym się o nadanie statusu uchodźcy, tak aby z nazwy wynikało, że rejestr ten dotyczy oprócz spraw o udzielenie ochrony międzynarodowej również spraw o pozbawienie tej ochrony.

Brzmienie art. 121 ulega zmianie w celu dostosowania do przyjętej w projekcie terminologii, tj. sprawy o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Zmiana art. 123 ma na celu zapewnienie Radzie do Spraw Uchodźców, która jest organem odwoławczym od decyzji Szefa Urzędu w sprawach z zakresu ochrony międzynarodowej, dostępu do rejestrów, o których mowa w art. 119 pkt 6 ustawy o udzielaniu ochrony, tj. rejestrów odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, o udzielenie azylu albo korzysta z ochrony czasowej.

Propozycje zmian w ustawie z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (art. 2 projektu) oraz ustawie z dnia 6 lipca 1962 r. o radcach prawnych (art. 3 projektu) są konsekwencją wprowadzenia do ustawy o udzielaniu ochrony rozwiązań dotyczących nieodpłatnej pomocy prawnej. Natomiast zmiany zaproponowane w ustawach wymienionych w art. 4–12 mają na celu dostosowanie do przyjętej w projekcie terminologii, tj. sprawy o udzielenie ochrony międzynarodowej.

W związku z wdrażaniem przepisów prawa unijnego tworzących Wspólny Europejski System Azylowy II generacji wymienionych już w uzasadnieniu, konieczne stało się także dokonanie zmian w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

W art. 22 określającym zadania Szefa Urzędu dodawane jest nowe zadanie polegające na pełnieniu funkcji punktu kontaktowego do udzielania innym państwom członkowskim Unii Europejskiej informacji w sprawach udzielania ochrony międzynarodowej oraz pozbawiania statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, co wynika z art. 49 dyrektywy 2013/32/UE. Zadanie to nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.

Zmiany dotyczące art. 99, art. 165, art. 195, art. 212, art. 213, art. 304, art. 305, art. 330 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 386, art. 403 ust. 4 mają charakter redakcyjny, dostosowują przepisy do przyjętej w projekcie terminologii, tj. wniosku i sprawy o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Zmiana art. 28 ust. 2 pkt 2 wynika z konieczności zachowania spójności przepisów ustawy o cudzoziemcach z ustawą o udzielaniu cudzoziemcom ochrony. W wyniku wprowadzenia w projektowanej ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony nowej

instytucji – deklaracji zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, zasadne jest wprowadzenie do porządku prawnego regulacji określającej przesłanki odstąpienia od wydania cudzoziemcowi, który podczas kontroli granicznej złożył przedmiotową deklarację, decyzji o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 106 ust. 1 wskazuje, jakie dane oraz informacje zamieszcza się w formularzu wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy. Uchylany pkt 4 określa, iż cudzoziemiec ubiegający się o zezwolenie na pobyt czasowy i pracę w formularzu wniosku o jego udzielenie wskazuje dane osoby upoważnionej przez podmiot powierzający wykonywanie pracy do kontaktu w sprawie wniosku. Z uwagi na fakt, że ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach dokonała połączenia procedury legalizacji pobytu cudzoziemca w Polsce z procedurą dopuszczenia go do polskiego rynku pracy, część formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy dotycząca podmiotu powierzającego cudzoziemcowi pracę wypełniana przez cudzoziemców ubiegających się o zezwolenie na pobyt czasowy i pracę jest wzorowana na formularzu wniosku o wydanie zezwolenia na pracę cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego wzór był określony w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2009 r. w sprawie wydawania zezwolenia na pracę cudzoziemca (Dz. U. z 2009 r. Nr 16, poz. 84, z późn. zm.). Powyższe rozporządzenie zostało zmienione rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 grudnia 2013 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie wydawania zezwolenia na pracę cudzoziemca (Dz. U. poz. 1674). Zmiana rozporządzenia polegała między innymi na zmianie formularza wniosku o wydanie zezwolenia na pracę cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wykreślenie z niego rubryki dotyczącej danych osoby upoważnionej do kontaktu w sprawie wniosku przez podmiot powierzający wykonywanie pracy. Takiej rubryki nie zawiera również formularz wniosku o wydanie zezwolenia na pracę cudzoziemca, którego wzór określa rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 kwietnia 2015 r. w sprawie wydawania zezwolenia na pracę cudzoziemca (Dz. U. poz. 543) oczekujące na wejście w życie. Rozporządzenie to obowiązuje od dnia 2 maja 2015 r. i zastąpi rozporządzenie z dnia 29 stycznia 2009 r.

Zmiana art. 299 przewidziana w ust. 6 polega na uzupełnieniu przepisu w zakresie „decyzji o uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za

niedopuszczalny” i ma na celu zachowanie spójności przepisów ustawy o cudzoziemcach z przepisami ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony.

W art. 302 w ust. 1 w pkt 16 uzupełniono przepis o przypadek, gdy cudzoziemiec po zakończonym postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej przebywa w strzeżonym ośrodku albo areszcie dla cudzoziemców, a więc nie stosuje się do niego art. 299 ust. 6 pkt 2. Ponadto przepis uzupełniono w zakresie „decyzji o uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny oraz decyzji o pozbawieniu cudzoziemca statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej”. Wprowadzane zmiany mają na celu zachowanie spójności przepisów ustawy o cudzoziemcach z przepisami ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony.

Zmiana w art. 303 polega na dodaniu w ust. 1 pkt 13 w celu dostosowania przepisów ustawy do postanowień rozporządzenia 604/2013.

Zmiana art. 315 ust. 2 pkt 1 i ust. 3 oraz art. 329 ust. 2 pkt 2 lit a polega na dookreśleniu zwrotu „prawdopodobieństwo ucieczki”, poprzez dodanie wyrazu „znacznego”. Przedmiotowa zmiana ma na celu zachowanie spójności przepisów ustawy o cudzoziemcach z przepisami rozporządzenia 604/2013. Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia 604/2013 państwa członkowskie mogą zatrzymać daną osobę, jeżeli istnieje znaczne ryzyko ucieczki tej osoby.

Dodanie w art. 330 w ust. 1 pkt 8, który stanowi, że decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wykonuje się, gdy cudzoziemiec zadeklarował zamiar złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, w przypadku, o którym mowa w art. 28 ust. 1 lub 2 lub art. 61 ust. 1 ustawy o udzielaniu ochrony, wyraża określoną w art. 9 ust. 1 dyrektywy 2013/32/UE zasadę zezwolenia na pozostanie cudzoziemca w państwie członkowskim, wyłącznie na potrzeby procedury udzielenia ochrony międzynarodowej, przy czym ochrona ta obejmuje już osobę, która wystąpiła z deklaracją zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, jeżeli nie upłynął jeszcze określony w prawie krajowym termin na złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Ponadto w celu pełnego określenia trybu postępowania w przypadku złożenia przez cudzoziemca deklaracji zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej wprowadzono w art. 330 dodatkowe przepisy określające zakres czasowy, w którym decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wykonuje się w przypadku złożenia przez cudzoziemca deklaracji zamiaru złożenia

wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Zgodnie z dodawanym ust. 1a decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie będzie wykonana do dnia:

- 1) upływu terminu do złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej określonego w protokole potwierdzającym złożenie deklaracji zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej – w przypadku, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) w którym organ Straży Granicznej umożliwił złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej:
 - a) cudzoziemcowi – w przypadku, o którym mowa w art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) kuratorowi w imieniu małoletniego bez opieki – w przypadku, o którym mowa w art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 330 ust. 2 stanowi realizację zasady wyrażonej w art. 41 ust. 1 lit. a i b dyrektywy 2013/32/UE, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą przewidzieć wyjątki od stosowania prawa do pozostania na terytorium, w przypadku gdy osoba:

- a) złożyła pierwszy kolejny wniosek niepodlegający rozpatrzeniu na mocy art. 40 ust. 5 tylko w celu opóźnienia lub zakłócenia wykonania decyzji, która skutkowałaby jego nieuchronnym wydaleniem z tego państwa członkowskiego, lub
- b) występuje z innym kolejnym wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej w tym samym państwie członkowskim po tym, jak wydana została ostateczna decyzja o uznaniu pierwszego kolejnego wniosku za niedopuszczalny na mocy art. 40 ust. 5 lub ostateczna decyzja o odrzuceniu tego wniosku jako bezzasadny.

Zgodnie z obowiązującym art. 330 ust. 2, w przypadku gdy cudzoziemiec złożył kolejny wniosek w sprawie nadania statusu uchodźcy, decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wykonuje się. Oznacza to, że w przypadku złożenia przez cudzoziemca każdego kolejnego wniosku w sprawie nadania statusu uchodźcy, decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu może być wykonana. Projektowany przepis stanowi odstępstwo od regulacji określonej w obowiązującym art. 330 ust. 2. Zgodnie z projektowanym art. 330 ust. 2 decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu będzie wykonywana, gdy cudzoziemiec złoży kolejny wniosek o udzielenie ochrony

międzynarodowej, który będzie pierwszym wnioskiem niedopuszczalnym z przyczyn, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 3 ustawy o udzielaniu ochrony, tj. nie zaistniały ani nie zostały przedstawione nowe dowody, okoliczności faktyczne lub prawne, znacząco zwiększające prawdopodobieństwo udzielenia ochrony międzynarodowej. Dodatkową przesłanką, jaka musi być spełniona, aby można było wykonać decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, jest stwierdzenie, że złożenie tego wniosku nastąpiło tylko w celu opóźnienia wydania albo w celu opóźnienia lub uniemożliwienia wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu. Projektowany przepis stanowi również, że decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wykonuje się, gdy cudzoziemiec złoży kolejny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej po wydaniu ostatecznej decyzji o uznaniu kolejnego wniosku za niedopuszczalny lub decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej albo decyzji o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, wydanej po rozpatrzeniu kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Proponowane zmiany w art. 334 i art. 335 wynikają z przejęcia przez Komendanta Głównego Straży Granicznej zadania związanego z finansowaniem pomocy w dobrowolnym powrocie cudzoziemcowi, wobec którego została wydana decyzja o odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej. Obecnie zadanie to jest realizowane przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Zmiany te są konsekwencją zmian wprowadzonych w art. 74 i art. 75 ustawy o udzielaniu ochrony.

Dodanie w dziale VIII rozdziału 5a ma na celu dostosowanie prawa krajowego do rozporządzenia 604/2013 i dotyczy cudzoziemca, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnego dokumentu uprawniającego go do wjazdu na to terytorium i pobytu na nim i który nie ubiega się o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Art. 393a i art. 393b wskazują organy właściwe do przeprowadzenia postępowania w sprawie wtórnego przejęcia, o którym mowa w art. 24 rozporządzenia 604/2013, przeprowadzenia postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia 604/2013, wydania decyzji o przekazaniu cudzoziemca do odpowiedzialnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wydania cudzoziemcowi przepustki, o której mowa

w art. 29 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia 604/2013, samego przekazania pod eskortą.

W art. 394 dokonuje się zmian w przepisach dotyczących zatrzymania w celu przygotowania procedury przekazania cudzoziemca do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na podstawie rozporządzenia 604/2013.

Konieczność dokonania zmian w art. 398 wynika z brzmienia art. 28 rozporządzenia 604/2013, zgodnie z którym, jeżeli istnieje znaczne ryzyko ucieczki danej osoby, państwa członkowskie mogą ją zatrzymać (w rozumieniu umieszczenia w strzeżonym ośrodku) w celu zabezpieczenia przekazania zgodnie z tym rozporządzeniem (...). Ta zmiana jest analogiczna do zmiany dokonywanej w art. 87 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium RP w odniesieniu do cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej. Należy jednak zauważyć, że rozporządzenie 604/2013 dotyczy nie tylko cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej na terytorium w danym państwie członkowskim, ale także tych nielegalnie przebywających na tym terytorium, jeżeli złożyli wniosek o udzielenie takiej ochrony w innym państwie członkowskim. Konsekwencją powyższej zmiany są zmiany w art. 403 i art. 406 ustawy o cudzoziemcach.

W art. 403 dodaje się ust. 2a, który stanowić będzie podstawę dla sądu do przedłużenia okresu pobytu w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców, gdy cudzoziemcowi przebywającemu w tym ośrodku lub areszcie została wydana ostateczna decyzja kończąca postępowanie w sprawie o udzielenie ochrony międzynarodowej, w której nie nadano mu statusu uchodźcy i nie udzielono ochrony uzupełniającej, albo do wydania ostatecznej decyzji, o której mowa w art. 393b ust. 1. Zmiana art. 403 polegająca na dodaniu ust. 2a jest konsekwencją dokonania zmiany w art. 89 ust. 4, który to przepis został znowelizowany w celu dostosowania do dyrektywy 2013/33/UE. Zważywszy na to, że regulował on dotychczas sytuację cudzoziemca tak w toku postępowania w sprawie nadania statusu uchodźcy, jak i po zakończeniu tego postępowania decyzją negatywną i w tej części odnosił się do decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, należało tę część uregulowania przenieść do ustawy o cudzoziemcach, dostosowując jej treść do rozwiązań art. 403. Należy nadmienić, że przepis ust. 2a jest zgodny z art. 15 ust. 1 dyrektywy 2008/115/WE.

W art. 403 ust. 7a oraz w art. 406 ust. 1a–1c określono przypadki możliwości zastosowania środków alternatywnych przy orzekaniu w zakresie przedłużenia pobytu

cudzoziemca w strzeżonym ośrodku, zwolnienia z urzędu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców oraz rozpatrywania wniosku o zwolnienie cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka. Wprowadzona regulacja ma na celu implementację do porządku prawnego orzeczenia w sprawie C-146/14 Mahdi.

W art. 406 ust. 5 nowe brzmienie pkt 1 uwzględnia obowiązek zwolnienia cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców, gdy upłynie okres pobytu określony w art. 89 ust. 1 lub 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony. Przepis ten jest zgodny z art. 9 ust. 3 dyrektywy 2013/33/UE. Nowe brzmienie pkt 3 jest dostosowaniem prawa krajowego do rozporządzenia 604/2013, a ponadto służy wdrożeniu art. 9 ust. 3 dyrektywy 2013/33/UE. Natomiast dodanie nowej przesłanki zwolnienia w ust. 5 w pkt 3a jest dostosowaniem prawa krajowego do rozporządzenia 604/2013, tj. art. 28 ust. 3 zdanie szóste.

Proponowane zmiany w art. 415 mają na celu wdrożenie art. 23 ust. 2 dyrektywy 2013/32/UE, zgodnie z którym „państwa członkowskie zapewniają, aby doradca lub zastępca prawny, który udziela pomocy wnioskodawcy lub go reprezentuje, miał dostęp do obszarów zamkniętych, takich jak ośrodki zatrzymań lub strefy tranzytowe, w celu konsultowania się z wnioskodawcą, zgodnie z art. 10 ust. 4 oraz art. 18 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy 2013/33/UE”.

Zmiana w art. 437 polega na dodaniu ust. 1a, w którym przewidziano, że w przypadku gdy wobec cudzoziemca toczy się postępowanie w sprawie udzielenia mu ochrony międzynarodowej, obowiązywania wpisu do wykazu nie zawiesza się, jeżeli postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej zostało wszczęte wskutek złożenia przez cudzoziemca kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Wprowadzana regulacja jest konsekwencją przyjętych w ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony rozwiązań dotyczących postępowania organów w przypadku złożenia przez cudzoziemca kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Zmiany w art. 449 i art. 462 mają charakter porządkujący i dotyczą dostosowania do przyjętej w projekcie terminologii, tj. wniosku i sprawy o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz wskazania nowego rozporządzenia 604/2013.

W projekcie przyjęto, że tymczasowe zaświadczenia tożsamości wydane cudzoziemcom przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowają ważność przez okres, na który zostały wydane.

Ponadto w przepisach przejściowych przyjęto zasadę, że do postępowań administracyjnych, których nie zakończono do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, a które zostały wszczęte przed tym dniem, powinny mieć zastosowanie przepisy dotychczasowe.

Zaprojektowane zostały także przepisy pozwalające na dalsze przetwarzanie danych zgromadzonych na podstawie dotychczasowych przepisów w rejestrze spraw o udzielenie lub pozbawienie ochrony międzynarodowej oraz o udzielenie pomocy cudzoziemcom ubiegającym się o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz w rejestrze spraw prowadzonych na podstawie rozporządzenia 604/2013.

Pozostawia się w mocy akty wykonawcze wydane na podstawie art. 81 ust. 5 i art. 86 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 do czasu wydania nowych aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 81 ust. 5 i art. 86 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Zgodnie z art. 50 ustawy z dnia 20 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych w art. 19 został określony maksymalny limit wydatków jednostek sektora finansów publicznych wynikający ze zmian wprowadzanych projektowaną ustawą oraz mechanizmy korygujące mające zastosowanie w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków. Organem odpowiedzialnym za monitowanie wykorzystania wskazanego limitu wydatków oraz wdrożenie mechanizmów korygujących będzie minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Wejście w życie projektowanej ustawy proponuje się ustalić, co do zasady, na 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów regulujących kwestie udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej. Taki zabieg pozwoli na wcześniejsze zawarcie porozumień z okręgowymi radami adwokackimi i radami okręgowych izb radców prawnych oraz stworzenie listy organizacji pozarządowych prowadzących działalność pożytku publicznego uprawnionych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej po to, aby w dacie wejścia w życie pozostałych regulacji objętych projektem cudzoziemcy mieli realną możliwość skorzystania z nieodpłatnej pomocy prawnej.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia go właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Stachańczyk – Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Andrzej Karpiak Dyrektor Departamentu Postępowań Uchodźczych Urząd do Spraw Cudzoziemców tel. 22 6017407 Andrzej.Karpiak@udsc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 6 maja 2015 r.</p> <p>Źródło Wdrożenie prawa unijnego w zakresie udzielania ochrony cudzoziemcom</p> <p>Nr w wykazie prac UC145</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Nowelizacja ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie transponowała do polskiego porządku prawnego przepisy prawa unijnego w zakresie Wspólnego Europejskiego Systemu Azylowego II generacji, tj. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 60) i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 96) oraz dostosowywała prawo krajowe do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 31).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Sprawy, które będą uregulowane w przedmiotowym projekcie, wymagają regulacji na poziomie ustawowym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowany akt normatywny stanowi wdrożenie postanowień prawa unijnego, dlatego też przedmiotowa ocena może odnosić się wyłącznie do państw członkowskich Unii Europejskiej. Jednak z uwagi na fakt, iż termin transpozycji przepisów prawa unijnego jeszcze nie upłynął, brak jest miarodajnych informacji na temat sposobu ich wdrożenia w innych państwach członkowskich.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
cudzoziemcy	Dane przedstawione w załączniku nr 1 do OSR	Dane zostały wygenerowane z krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców.	Korzystanie z ochrony międzynarodowej.
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1 urząd administracji rządowej	Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 463 i 1004)	Udzielanie ochrony międzynarodowej.
Rada do Spraw Uchodźców	1 organ administracji publicznej	Ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 1004)	Rozpatrywanie odwołań w sprawach o udzielenie ochrony międzynarodowej.

organy Policji	Komendant Główny Policji, Komendanci Wojewódzcy Policji, Komendanci Powiatowi (Miejscy), Komendant Stołeczny Policji	Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 463 i 1004)	Kontrola legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Udział w konsultacjach.
organy Straży Granicznej	Komendant Główny Straży Granicznej, Komendanci oddziałów Straży Granicznej, Komendanci placówek Straży Granicznej	Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 463 i 1004)	Kontrola legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Udział w konsultacjach.
Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego	1 Agencja	Ustawa z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.)	Udział w konsultacjach.
sądy	ok. 404	Mały rocznik statystyczny 2013 (dane za rok 2012) – udostępniony na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości	Orzekanie o sytuacji małoletniego.
minister właściwy do spraw wewnętrznych	1 urząd administracji rządowej	Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (z 2013 r. poz. 743, z późn. zm.)	Zwiększenie budżetu wydatków Urzędu do Spraw Cudzoziemców ze środków części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych w celu pokrycia wydatków związanych z zatrudnieniem w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców dodatkowych pracowników oraz kosztów tłumaczeń ustnych podczas indywidualnych spotkań z cudzoziemcami w ramach nieodpłatnej pomocy prawnej.
adwokaci, radcy prawni (wykonujący zawód)	ok. 13 485 adwokatów, ok. 27 706 radców prawnych	Dane MS	Udzielanie pomocy prawnej.
organizacje pozarządowe	ok. 300	Na podstawie badania przeprowadzonego w ramach projektu „Opracowanie kompleksowych i trwałych mechanizmów wsparcia dla poradnictwa prawnego i obywatelskiego w Polsce” przez Instytut Spraw Publicznych w 2012 r.	Udzielanie pomocy prawnej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy o zmianie ustawy udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych. W celu wykonania wynikającego z przepisów obowiązującego prawa obowiązku zasięgnięcia opinii projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Prokuratorowi Generalnemu – art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.);
- 2) Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej – art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze

(Dz. U. z 2015 r. poz. 615);

- 3) Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych – art. 60 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 507);
- 4) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego – art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2013 r. poz. 499, z późn. zm.);
- 5) Prezesowi Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa – art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 1150 i 1247);
- 6) Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych – art. 12 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1182 i 1662);
- 7) Radzie do Spraw Uchodźców – art. 89p ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 1004).

Ponadto projekt został przekazany do konsultacji publicznym Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Rzecznikowi Praw Dziecka, Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu, Prezesowi Urzędu Zamówień Publicznych oraz wojewodom.

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany:

- 1) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka;
- 2) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”;
- 3) Europejskiej Unii Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz Klasy Średniej UNICORN;
- 4) Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji (IOM);
- 5) Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR);
- 6) Sekcji Praw Człowieka Uniwersyteckiej Poradni Prawnej UJ;
- 7) Stowarzyszeniu Amnesty International;
- 8) Polskiej Akcji Humanitarnej;
- 9) Instytutowi na Rzecz Państwa Prawa;
- 10) Stowarzyszeniu Interwencji Prawnej;
- 11) Stowarzyszeniu Uchodźców w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 12) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 13) Stowarzyszeniu „Emigrant”;
- 14) Stowarzyszeniu Promocji Wielokulturowości – Interkulturalni PL;
- 15) Caritas Polska;
- 16) Fundacji Panoptykon;
- 17) Fundacji Ocalenie;
- 18) Fundacji Rozwoju Oprócz Granic;
- 19) Fundacja Multiocalenie;
- 20) Fundacja Polskie Forum Migracyjne;
- 21) Komisji Dialogu Społecznego ds. Cudzoziemców działającej przy Centrum Komunikacji Społecznej Urzędu m.st. Warszawy;
- 22) Polskiej Organizacji Turystycznej;
- 23) Polskiej Izbie Turystyki.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. W trybie tym do projektu uwag nie zgłoszono.

Dodatkowo projekt został opublikowany także na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Konsultacje publiczne zostały przeprowadzone w czasie trwania uzgodnień międzyresortowych przedmiotowego projektu. Omówienie wyników konsultacji publicznych i opiniowania zostało przedstawione w Raporcie z konsultacji.

Projekt podlegał również ponownym konsultacjom publicznym z następującymi podmiotami:

- 1) Helsińska Fundacja Praw Człowieka;
- 2) Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców;
- 3) Stowarzyszenie Amnesty International;
- 4) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 5) IOM Międzynarodowa Organizacja ds. Migracji;
- 6) Sekcja Praw Człowieka Uniwersyteckiej Poradni Prawnej UJ;

- 7) Stowarzyszenie Interwencji Prawnej;
- 8) Stowarzyszenie Uchodźców w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 9) Fundacja Polskie Forum Migracyjne;
- 10) Komisja Dialogu Społecznego ds. Cudzoziemców działająca przy Centrum Komunikacji Społecznej Urzędu m.st. Warszawy.

Stanowisko przedstawili: Helsińska Fundacja Praw Człowieka, Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców, Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć, Stowarzyszenie Interwencji Prawnej.

Projekt został również przekazany ponownie do zaopiniowania Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej oraz Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych. Stanowisko przedstawił Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej.

Omówienie wyników konsultacji publicznych i opiniowania zostało przedstawione w Raporcie z ponownych konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian											
	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	101 tys. zł	3.123 tys. zł	3.191 tys. zł	3.273 tys. zł	3.354 tys. zł	3.436 tys. zł	3.520 tys. zł	3.607 tys. zł	3.692 tys. zł	3.780 tys. zł	31.077 tys. zł	
<u>budżet państwa</u> jednorazowy koszt tłumaczenia broszur informacyjnych	24 tys. zł	-	-	-	-	-	-	-	-	-	24 tys. zł	
<u>budżet państwa</u> zatrudnienie 5 pracowników w urzędzie obsługującym Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w związku ze wzmożonym zapotrzebowaniem na udzielanie informacji prawnej i proceduralnej cudzoziemcom	-	734 tys. zł	734 tys. zł * 102,1% = 750 tys. zł	750 tys. zł * 102,5% = 769 tys. zł	769 tys. zł * 102,4% = 788 tys. zł	788 tys. zł * 102,4% = 807 tys. zł	807 tys. zł * 102,4% = 827 tys. zł	827 tys. zł * 102,4% = 847 tys. zł	847 tys. zł * 102,3% = 867 tys. zł	867 tys. zł * 102,3% = 887 tys. zł	7.276 tys. zł	
<u>budżet państwa</u> koszt tłumaczeń ustnych podczas spotkań indywidualnych z cudzoziemcami w ramach nieodpłatnej informacji prawnej w ramach postępowania uchodźczego w pierwszej instancji	-	131 tys. zł	131 tys. zł * 102,1% = 134 tys. zł	134 tys. zł * 102,5% = 138 tys. zł	138 tys. zł * 102,4% = 142 tys. zł	142 tys. zł * 102,4% = 146 tys. zł	146 tys. zł * 102,4% = 150 tys. zł	150 tys. zł * 102,4% = 154 tys. zł	154 tys. zł * 102,3% = 158 tys. zł	158 tys. zł * 102,3% = 162 tys. zł	1.315 tys. zł	
<u>budżet państwa</u> nieodpłatna pomoc prawna w ramach postępowania odwoławczego – usługi udzielania pomocy prawnej wraz z tłumaczeniami	-	1.925 tys. zł	1.925 tys. zł * 102,1% = 1.966 tys. zł	1.966 tys. zł * 102,5% = 2.016 tys. zł	2.016 tys. zł * 102,4% = 2.065 tys. zł	2.065 tys. zł * 102,4% = 2.115 tys. zł	2.115 tys. zł * 102,4% = 2.166 tys. zł	2.166 tys. zł * 102,4% = 2.218 tys. zł	2.218 tys. zł * 102,3% = 2.270 tys. zł	2.270 tys. zł * 102,3% = 2.323 tys. zł	19.064 tys. zł	
<u>budżet państwa</u> zatrudnienie 2 pracowników z mnożnikiem 2,2 w	-	148 tys. zł	148 tys. zł * 102,1% = 152 tys. zł	152 tys. zł * 102,5% = 156 tys. zł	156 tys. zł * 102,4% = 160 tys. zł	160 tys. zł * 102,4% = 164 tys. zł	164 tys. zł * 102,4% = 168 tys. zł	168 tys. zł * 102,4% = 173 tys. zł	173 tys. zł * 102,3% = 177 tys. zł	177 tys. zł * 102,3% = 182 tys. zł	1.480 tys. zł	

związku z realizacją zadań dotyczących rozliczeń z tytułu udzielonej pomocy prawnej w postępowaniu odwoławczym przez adwokatów, radców prawnych i organizacje pozarządowe												
budżet państwa badania w celu ustalenia, czy cudzoziemiec jest osobą o szczególnych potrzebach	45 tys. zł (kwota na ostatni kwartał 2015 r.)	180 tys. zł * 102,3% = 185 tys. zł	185 tys. zł * 102,1% = 189 tys. zł	189 tys. zł * 102,5% = 194 tys. zł	194 tys. zł * 102,4% = 199 tys. zł	199 tys. zł * 102,4% = 204 tys. zł	204 tys. zł * 102,4% = 209 tys. zł	209 tys. zł * 102,4% = 215 tys. zł	215 tys. zł * 102,3% = 220 tys. zł	220 tys. zł * 102,3% = 226 tys. zł		1.886 tys. zł
budżet państwa modernizacja krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców w celu umożliwienia zamieszkania we właściwym rejestrze informacji o fakcie złożenia deklaracji zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej	32 tys. zł	-	-	-	-	-	-	-	-	-		32 tys. zł
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		-
Saldo ogółem	- 101 tys. zł	-3.123 tys. zł	-3.191 tys. zł	-3.273 tys. zł	-3.354 tys. zł	-3.436 tys. zł	- 3.520 tys. zł	- 3.607 tys. zł	- 3.692 tys. zł	- 3.780 tys. zł		- 31.077 tys. zł
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Budżet państwa Budżet państwa w części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych Budżet państwa w części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń Skutki oszacowano na podstawie „Wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw. Aktualizacja – październik 2014 r.”. Podstawą szacunku były informacje przedstawione przez komórki organizacyjne Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz Straż Graniczną. Kwotę wydatków dla budżetu państwa w kolejnych latach obliczono w oparciu o wskaźnik CPI – dynamika średnioroczna. Skutki finansowe związane z wejściem w życie projektowanej regulacji wyniosą: Nieodpłatna informacja prawna i nieodpłatna pomoc prawna w ramach postępowania uchodźczego Postępowanie w pierwszej instancji – informacji prawnej w zakresie wymaganym przez art. 19 dyrektywy 2013/32/UE udzielać będzie Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, prowadzący w pierwszej instancji postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej. W praktyce wykonanie tego obowiązku będzie polegało na opracowaniu obszernej broszury informacyjnej											

skierowanej do cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej opisującej tryb postępowania, jak też na indywidualnych spotkaniach z cudzoziemcami. W związku z tym, konieczne jest zatrudnienie 5 pracowników w urzędzie obsługującym Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w związku ze wzmożonym zapotrzebowaniem na udzielanie informacji prawnej i proceduralnej cudzoziemcom oraz zapewnienie tłumaczenia opracowanej broszury informacyjnej oraz tłumaczeń ustnych podczas spotkań indywidualnych.

Skutki finansowe związane z wejściem w życie regulacji w zakresie nieodpłatnej informacji prawnej w ramach postępowania uchodźczego w pierwszej instancji:

- 1) koszt tłumaczeń ustnych podczas spotkań indywidualnych z cudzoziemcami w ramach nieodpłatnej pomocy prawnej w ramach postępowania uchodźczego w pierwszej instancji – ok. 131 tys. zł rocznie;
- 2) zatrudnienie 5 pracowników w urzędzie obsługującym Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w związku ze wzmożonym zapotrzebowaniem na udzielanie informacji prawnej i proceduralnej cudzoziemcom – 734 tys. zł;
- 3) jednorazowy koszt tłumaczenia broszur informacyjnych – ok. 24 tys. zł.

W celu pokrycia wydatków związanych z zatrudnieniem w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców 5 pracowników oraz kosztów tłumaczeń ustnych podczas indywidualnych spotkań z cudzoziemcami proponuje się zwiększenie budżetu wydatków Urzędu do Spraw Cudzoziemców o kwotę ok. 865 tys. zł ze środków części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych w zakresie wynagrodzeń i środków bieżących.

Z kolei koszt tłumaczeń broszur informacyjnych zostanie sfinansowany w ramach posiadanych środków w części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

Postępowanie odwoławcze – pomoc prawna w ramach postępowań odwoławczych będzie polegała na sporządzeniu odwołania od decyzji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz działaniu w charakterze pełnomocnika strony w postępowaniu przed organem II instancji. W tym zakresie konieczne jest również zapewnienie tłumaczeń ustnych.

Skutki finansowe związane z wejściem w życie regulacji w zakresie nieodpłatnej pomocy prawnej w ramach postępowania uchodźczego w drugiej instancji:

- 1) koszty udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej przez adwokata, radcę prawnego lub osobę niebędącą adwokatem lub radcą prawnym zatrudnioną w organizacji pozarządowej prowadzącej działalność pożytku publicznego (wraz z kosztami przejazdów) – ok. 965 tys. zł rocznie;
- 2) koszty tłumaczeń ustnych – ok. 960 tys. zł rocznie.

Przedstawione powyżej skutki finansowe w wysokości ok. 1925 tys. zł rocznie w zakresie nieodpłatnej pomocy prawnej w ramach postępowania uchodźczego w drugiej instancji będą finansowane z budżetu państwa części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Skutki te będą stanowiły podstawę do ubiegania się o zwiększenie limitów wydatków w tej części i o dodatkowe środki z budżetu państwa.

Ponadto, w związku z nowymi zadaniami nałożonymi na Szefa Urzędu, niezbędne jest zasilenie kadrowe i finansowe Urzędu w tym zakresie. Do nowych zadań Szefa Urzędu w ramach projektowanej ustawy należeć będą:

- przechowywanie dokumentacji przekazanej po zakończeniu postępowania odwoławczego,
- administrowanie danych,
- prowadzenie listy organizacji pozarządowych uprawnionych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej,
- wydawanie decyzji administracyjnych o odmowie wpisu na listę organizacji pozarządowych uprawnionych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej,
- wydawanie decyzji o skreśleniu z listy organizacji pozarządowych uprawnionych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej,
- wypłata wynagrodzeń z tytułu udzielonej pomocy prawnej,
- zwrot kosztów przejazdów

i spowodują konieczność zatrudnienia co najmniej 2 pracowników do korpusu służby cywilnej z mnożnikiem 2,2.

Założono, że przy zatrudnieniu 2 pracowników z mnożnikiem 2,2 i założeniem 15 lat wysługi, miesięczny koszt wynosić będzie 11 343,82 zł, roczny koszt wraz z wynagrodzeniem dodatkowym (13-stka) wynosić będzie 147 469,69 zł. W związku z trudną sytuacją kadrowo-finansową Urzędu w celu pokrycia wydatków związanych z zatrudnieniem w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców 2 pracowników proponuje się zwiększenie budżetu wydatków Urzędu do Spraw Cudzoziemców o kwotę ok. 148 tys. zł ze środków części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych w zakresie wynagrodzeń i pochodnych.

Metodologia wyliczenia kosztów związanych z nieodpłatną pomocą prawną została przedstawiona w załączniku nr 2 do OSR.

W ramach posiadanych środków w części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców zostaną sfinansowane koszty dotyczące:

- 1) badań w celu ustalenia, czy cudzoziemiec jest osobą o szczególnych potrzebach (art. 68 ust. 3 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej), wyniosą rocznie ok. 180 tys. zł. W celu określenia skutków finansowych w zakresie przeprowadzania badań przyjęto, że badania w celu ustalenia, czy cudzoziemiec jest osobą o szczególnych potrzebach, będą przeprowadzać 3 psychologowie wykonujący swoje czynności na podstawie umowy cywilnoprawnej. Koszty związane z zawarciem 3 umów cywilnoprawnych to ok. 15 tys. zł miesięcznie (koszt jednej umowy cywilnoprawnej ok. 5 tys. zł), co w skali roku wyniesie ok. 180 tys. zł. W 2015 r. koszt wyniesie ok. 45 tys. zł z uwagi na przewidywane wejście przedmiotowej ustawy w ostatnim kwartale 2015 r.;
- 2) modernizacji krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców w celu umożliwienia zamieszczania we właściwym rejestrze informacji o fakcie złożenia deklaracji zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej – ok. 32 tys. zł;
- 3) tłumaczeń broszur informacyjnych – ok. 24 tys. zł.

Pobyt osób wymagających szczególnego traktowania w zakresie pomocy socjalnej w zakładzie opiekuńczo-leczniczym, zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym lub hospicjum będzie również finansowany z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu.

Dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa nie będą powodowały następujące projektowane regulacje:

- 1) zapewnienie osobom niepełnosprawnym, osobom starszym, kobietom ciężarnym, rodzicom samotnie wychowującym małoletnie dzieci transport do ośrodka pełniącego funkcje ośrodka recepcyjnego dla cudzoziemców oraz – w uzasadnionych przypadkach – wyżywienie z transportem;
- 2) pełnienie przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców funkcji punktu kontaktowego do udzielania innym państwom członkowskim UE informacji w sprawach udzielania ochrony międzynarodowej oraz pozbawiania statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej;
- 3) wprowadzenie nowej terminologii i zastąpienie zwrotu „ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy” wyrażeniem „ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej”. Na skutek wprowadzenia zmian w tym zakresie nie nastąpi również rozszerzenie kręgu cudzoziemców uprawnionych do otrzymywania pomocy socjalnej;
- 4) zapewnienie osobom korzystającym z pomocy socjalnej w postaci świadczenia pieniężnego finansowania przejazdów środkami transportu publicznego;
- 5) udzielanie pomocy socjalnej w wysokości połowy świadczenia pieniężnego (w obowiązującym stanie prawnym w wysokości 1/3) w przypadku dwukrotnego pozbawienia cudzoziemca pomocy socjalnej.

Należy również wyjaśnić, że zmiany dotyczące przepisów rozdziału 5 w dziale II ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie będą miały wpływu na maksymalny limit wydatków, jak i mechanizmy korygujące, o których mowa w art. 18 i art. 19 ustawy z dnia 28 lipca 2011 r. o zalegalizowaniu pobytu niektórych cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy o cudzoziemcach.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
Niemierzalne	-							-
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanych regulacji nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	nie dotyczy
Komentarz: nie dotyczy	

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie projektowanych regulacji nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wejście w życie projektowanej ustawy proponuje się ustalić, co do zasady, na 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów regulujących kwestie udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

Taki zabieg pozwoli na wcześniejsze zawarcie porozumień z okręgowymi radami adwokackimi i radami okręgowych izb radców prawnych oraz stworzenie listy organizacji pozarządowych prowadzących działalność pożytku publicznego uprawnionych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej po to, aby w dacie wejścia w życie pozostałych regulacji objętych projektem cudzoziemcy mieli realną możliwość skorzystania z nieodpłatnej pomocy prawnej.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Planuje się dokonać ewaluacji efektów zmian po 5 i 10 latach od wejścia w życie proponowanych zmian.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Załącznik nr 1 – Zestawienie określające liczbę osób, które w latach 2007–2013 złożyły wniosek o nadanie statusu uchodźcy w RP, oraz liczbę osób, wobec których Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w latach 2007–2013 wydał decyzje w sprawie o nadanie statusu uchodźcy w RP

Załącznik nr 2 – Metodologia wyliczenia kosztów związanych z nieodpłatną informacją prawną i nieodpłatną pomocą prawną

Zestawienie określające liczbę osób, które w latach 2007-2013 złożyły wniosek o nadanie statusu uchodźcy w RP oraz liczbę osób, wobec których Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w latach 2007-2013 wydał decyzje w sprawie o nadanie statusu uchodźcy w RP

Tabela 1: Liczba osób, które w latach 2007-2013 złożyły wniosek o nadanie statusu uchodźcy w RP.

Liczba wniosków	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Razem
	10 048	8 517	10 587	6 534	6 887	10 753	15 266	68 592

Tabela 2: Liczba osób, wobec których Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w latach 2007-2013 wydał decyzje w sprawie o nadanie statusu uchodźcy w RP.

Rok	Decyzja Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców			
	Status uchodźcy	Ochrona uzupełniająca	Zgoda na pobyt tolerowany	RAZEM
2007	116	0	2876	2992
2008	186	1074	1507	2767
2009	131	2316	65	2512
2010	82	195	196	473
2011	153	155	170	478
2012	87	140	292	519
2013	208	146	401	755
OGÓLEM:	963	4 026	5 507	10 496

METODOLOGIA WYLICZENIA KOSZTÓW ZWIĄZANYCH Z NIEODPŁATNĄ INFORMACJĄ PRAWNĄ I NIEODPŁATNĄ POMOCĄ PRAWNĄ

NIEODPŁATNA INFORMACJA PRAWNA UDZIELANA CUDZOZIEMCOM W RAMACH POSTĘPOWANIA UCHODŹCZEGO W PIERWSZEJ INSTANCJI

W związku ze wzmożonym zapotrzebowaniem na udzielanie informacji prawnej i proceduralnej cudzoziemcom (w związku z implementacją dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 roku w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej) przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, konieczne będzie zatrudnienie 5 pracowników (tj. 5,0 etatu z mnożnikiem 3,2 z uwagi na charakter wykonywanych zadań). Konieczność zatrudnienia w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców dodatkowych 5 osób wynika z obowiązku wykonania określonego w art. 19 ust. 1 dyrektywy 2013/32/UE zadania zapewnienia wnioskodawcom dostępu do bezpłatnej informacji prawnej. Urząd nie ma jednak możliwości wywiązania się z realizacji tego zadania, gdyż pracownicy Urzędu w zbyt dużym stopniu są obciążeni obowiązkiem realizacji innych zadań, w szczególności przygotowaniem projektów decyzji w sprawach uchodźczych.

Jak bowiem wynika z posiadanych przez Urząd informacji średnia liczba spraw dotyczących wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, prowadzonych przez pracowników Urzędu do Spraw Cudzoziemców jest kilkunastokrotnie wyższa niż w większości innych krajów UE¹. Podczas gdy na jednego pracownika właściwej w sprawach postępowań uchodźczych komórki organizacyjnej Urzędu przypada średnio ok. 400-550 wniosków do rozpatrzenia w ciągu roku, to w innych krajach UE, obciążenie pracą jest zdecydowanie niższe i przekłada się na liczbę od ok. 30 do ok. 160 wniosków do rozpatrzenia w ciągu danego roku. Dla przykładu:

- Polska:

2012 r. – 10 750 wniosków / 28 pracowników = 383 wnioski/pracownik/rok,

2013 r. – 15 240 wniosków / 28 pracowników = 544 wnioski/pracownik/rok,

- Austria:

2012 r. – 17 415 wniosków / 117 pracowników = 149 wniosków/pracownik/rok,

2013 r. – 17 500 wniosków / 111 pracowników = 157 wniosków/pracownik/rok,

- Belgia:

2012 r. – 28 075 wniosków / 171,2 pracownika = 164 wnioski/pracownik/rok,

2013 r. – 21 030 wniosków / 162,5 pracownika = 129 wniosków/pracownik/rok,

- Czechy:

2012 r. – 740 wniosków / 19 pracowników = 39 wniosków/pracownik/rok,

2013 r. – 695 wniosków / 19 pracowników = 36 wniosków/pracownik/rok,

- Francja:

2012 r. – 61 440 wniosków / 462 pracowników = 133 wnioski/pracownik/rok,

2013 r. – 66 265 wniosków / 476 pracowników = 139 wniosków/pracownik/rok,

- Holandia:

2012 r. – 13 095 wniosków / 482 pracowników = 27 wniosków/pracownik/rok,

2013 r. – 17 160 wniosków / 499 pracowników = 34 wnioski/pracownik/rok.

Porównywalną, choć mimo wszystko niższą liczbę wniosków do rozpatrzenia, przypadających na jednego pracownika, odnotowano na Węgrzech w 2013 r. Podczas, gdy w Polsce w owym roku jeden pracownik miał do rozpatrzenia ok. 544 wnioski, to na Węgrzech liczba ta wynosiła ok. 429 wniosków. Jednakże, nie dość że średnia liczba wniosków do rozpatrzenia w ciągu roku na Węgrzech, choć wysoka, to i tak mimo wszystko była niższa niż w

¹ EMN, Odpowiedzi PCz na pytania Polski dot. liczby pracowników prowadzących sprawy wniosków cudzoziemców o udzielenie ochrony międzynarodowej, Maj 2014; EASO, *Annual Report. Situation of Asylum in the European Union. 2013*, Lipiec 2014.

Polsec, to dodatkowo wyjaśnić należy, że 2013 rok był wyjątkowy dla Węgier – liczba wniosków wzrosła wówczas z 2 155 (w 2012 r.) do 18 895, przy zachowaniu liczby pracowników na tym samym poziomie (44 pracowników). Z posiadanych informacji wynika, że w późniejszym czasie zwiększono na Węgrzech liczbę pracowników wydających decyzje w sprawach wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej do 56 osób i dodatkowo przesunięto czasowo do przynajmniej częściowego pełnienia zadań w tym zakresie pracowników innych komórek organizacyjnych/instytucji.

Z uwagi na powyższe nie ma możliwości by zadania, o których mowa w art. 19 ust. 1 dyrektywy 2013/32/UE zostały wykonane w sposób efektywny przez Urząd do Spraw Cudzoziemców bez zwiększenia jego potencjału kadrowego. Co więcej zaangażowanie się dotychczasowych pracowników właściwej w sprawach postępowań uchodźczych komórki organizacyjnej Urzędu w proces udzielania wnioskodawcom nieodpłatnej informacji prawnej, może utrudnić im wykonywanie innych obowiązków, co przełoży się na wydłużenie procedury rozpatrywania wniosków o udzielenie międzynarodowej ochrony, a co za tym idzie doprowadzi do zwiększenia się wydatków budżetowych związanych z kosztami utrzymania wnioskodawców.

KALKULACJA KOSZTÓW PRACODAWCY WRAZ Z POCHODNYMI OD WYNAGRODZENIA CZŁONKA KORPUSU SŁUŻBY CYWILNEJ

Dla mnożnika 3,2	
Kwota bazowa obowiązująca w 2014 r.	1 873,84
Zasadnicza	5 996,29
Procent wysługi	15%
Kwota wysługi	899,44
Brutto	6 895,73
Składki pracodawcy (9,76+6,5+0,93+2,45%)	1 354,33
składka emerytalna pracownika 9,76 %	673,02
składka rentowa pracownika 1,5%	103,44
składka chorobowa pracownika 2,45%	168,95
Podstawa do składki zdrowotnej	5 950,32
Składka zdrowotna 9%	535,53
Składka zdrowotna 7,75%	461,15
Koszty uzyskania przychodu	111,25
Podstawa do podatku	5 839,00
Zaliczka na podatek	544,00
Netto	4 870,79

Koszty pracodawcy przy mnożniku 3,2	
§ 4020	6 895,73
§ 4110	1 185,38
§ 4120	168,95
KOSZT PRACODAWCY	8 250,06

Koszt ogółem przy mnożniku 3,2:

	mnożnik	koszty	m-ce	koszt roczny wynagrodzenia 1 prawnika	pożądana liczba prawników	koszt roczny wynagrodzenia wszystkich prawników
przy założeniu mnożnika 3,2 i stażowego na poziomie 15%, z kosztami pracodawcy	3,2	8 250,06	13	107 250,78	5	536 253,90

pozostałe koszty

197 347,57

razem						733 601,47
--------------	--	--	--	--	--	-------------------

W kalkulacji pozostałych kosztów określonych w wysokości 197 347,57 zł uwzględniono:

- koszty podróży – około 30 000 zł – założono, że nowo zatrudnieni pracownicy będą wykonywać swoje zadania również w ośrodkach zlokalizowanych poza Warszawą, co będzie wiązać się z szacunkowo 10 wyjazdami miesięcznie. Przyjęto, że koszt jednego wyjazdu będzie wynosił około 250 zł. Koszt ten będzie obejmował wydatki na diety, dojazdy i noclegi ($250 \text{ zł} \times 10 \text{ wyjazdów} \times 12 \text{ m-cy} = 30 000 \text{ zł}$);
- zakup materiałów biurowych – około 2 500 zł – założono, że nowo zatrudnione osoby będą potrzebować szeroko rozumianych materiałów biurowych, tj. papieru, tuszu do drukarki, długopisów, teczek, segregatorów, spinaczy i innych. Oszacowano, że koszt niezbędnych materiałów na jednego pracownika to wydatek około 42 zł miesięcznie ($42 \text{ zł} \times 5 \text{ pracowników} \times 12 \text{ m-cy} = 2 520 \text{ zł}$);
- koszty przygotowania, zaprojektowania, wyprodukowania i dystrybucji materiałów informujących o możliwości otrzymania pomocy prawnej oszacowana na podstawie cen rynkowych, w tym plakaty, ulotki, reklama w środkach masowego przekazu, dystrybucja ulotek – około 47 800 zł;
- koszty utrzymania biura – około 20 000 zł – w pozycji tej przyjęto wydatki na organizację miejsc pracy dla nowo zatrudnionych pracowników umożliwiających przyjmowanie cudzoziemców podczas spotkań indywidualnych. W większości zostaną wykorzystane zasoby pozostające w dyspozycji Urzędu. W pozostałym zakresie konieczne będzie wynajęcie lokali i dostosowanie ich do potrzeb. Na koszty utrzymania biura składają się m.in. opłaty za: wynajem, energię elektryczną, energię cieplną, korzystanie z telefonów i Internetu, sprzątanie;
- zakup literatury fachowej – około 1 250 zł – kalkulacja wydatków oszacowana na podstawie cen publikacji w księgarniach;
- szkolenia pracowników – około 4 000 zł – oszacowana kwota obejmuje wydatki na specjalistyczne szkolenia psychologiczne, jak również szkolenia w zakresie zmieniających się przepisów prawa;
- nagrody dla pracowników – około 30 000 zł - oszacowana kwota obejmuje nagrodę w wysokości około 2 000 zł na 1 pracownika 3 razy w roku ($2 000 \text{ zł} \times 5 \text{ pracowników} \times 3 = 30 000 \text{ zł}$);
- wydatki na zakup sprzętu i oprogramowania informatycznego dla nowozatrudnionych pracowników – około 61 850 zł – wydatki te zostały oszacowane na podstawie kalkulacji rynkowej zakupu takiego sprzętu i oprogramowania. Ze względu na specyfikę pracy i wyjazdy pracowników do ośrodków zlokalizowanych poza Warszawą sprzęt ten powinien mieć dobre parametry techniczne i być stosunkowo lekki, co wpływa na wysokość ceny (5 pracowników \times

7 000 zł = 35 000 zł). Ponadto oprócz laptopów w niezbędny jest zakup oprogramowania i sprzętu pomocniczego takiego jak skanery, faksy, drukarki, stacje dokujące itp. (5 pracowników × 5 370 zł = 26 850 zł).

**Koszty tłumaczeń ustnych i pisemnych dla cudzoziemców
w ramach art. 19 dyrektywy proceduralnej
(bezpłatne udzielanie informacji prawnych i proceduralnych w postępowaniach w pierwszej instancji)**

Języki (wraz z podziałem na grupy cenowe), na które należy przetłumaczyć broszurę informacyjną dla cudzoziemców oraz koszty tłumaczeń.

1. Język rosyjski – grupa I
2. Język angielski – grupa I
3. Język francuski – grupa – I
4. Język hiszpański – grupa II
5. Język portugalski – grupa – II
6. Język ukraiński – grupa – II
7. Język gruziński – grupa – III
8. Język ormiański – grupa – III
9. Język uzbecki – grupa – III
10. Język wietnamski – grupa – III
11. Język koreański – grupa III
12. Język tybetański – grupa III
13. Język chiński – grupa – III
14. Język mongolski – grupa III
15. Język hindi – grupa – III
16. Język perski – grupa – III
17. Język paszto – grupa – III
18. Język urdu – grupa – III
19. Język arabski – grupa III
20. Język turecki – grupa – III
21. Język bengalski – grupa III
22. Język suahili – grupa – III
23. Język amharski – grupa – III
24. Język tigrinia – grupa – III
25. Język somalijski – grupa – III
26. Język kurdyjski (dialekt sorani) – grupa – III
27. Język kurdyjski (dialekt kurmanji) – grupa – III

Cena za tłumaczenie jednej strony w I grupie językowej – 43,05 zł

Cena za tłumaczenie jednej strony w II grupie językowej – 46,74 zł

Cena za tłumaczenie jednej strony w III grupie językowej – 98,40 zł

10 stron (I grupa językowa) x 43,05 = 430,50 zł × 3 (liczba języków) = 1 291,50

10 stron (II grupa językowa) x 46,74 = 467,74 zł × 3 (liczba języków) = 1 402,20

10 stron (III grupa językowa) x 98,40 = 984,00 zł × 21 (liczba języków) = 20 664,00

Kwota łączna na ww. tłumaczenia pisemne – **23 357,70 zł**. Przewidywane jest jednorazowe tłumaczenie broszury tj. w pierwszym roku.

Liczba cudzoziemców, którzy złożyli wnioski o nadanie statusu uchodźcy w okresie od stycznia do końca listopada 2014 r., z wyłączeniem cudzoziemców posługujących się językiem rosyjskim – 814 osób. Można przyjąć, że do końca roku będzie to 850 osób. Około 1/2 spośród tych osób oprócz językiem ojczystym posługuje się również językiem angielskim (brak potrzeby tłumacza, jeden z pracowników będzie posługiwał się j. angielskim).

Pomoc w charakterze tłumacza przy realizacji ww. pomocy prawnej dla cudzoziemców ma wynosić godzinę na jedną osobę.

Z łącznej liczby 850 osób należy odjąć 1/2 mówiącą w języku angielskim czyli około 425 osób, co daje ostateczną liczbę około 425 osób. Zgodnie z posiadanymi informacjami, kwota za godzinę tłumaczenia zwykłego w III grupie językowej wynosi – 307,50 zł.

425 osób - godzina tłumaczenia ustnego z III grupy językowej na terenie Warszawy - kwota 307,50 zł – co stanowi sumę **130 687,50 zł**.

NIEODPŁATNA POMOC PRAWNA UDZIELANA CUDZOZIEMCOM W RAMACH POSTĘPOWANIA ODWOŁAWCZEGO

Przyjmując, że pracownik Urzędu do Spraw Cudzoziemców przygotowuje rocznie projekty do 120 decyzji merytorycznych w pierwszej instancji należy założyć, iż jeden prawnik jest w stanie rocznie przygotować 120 odwołań od decyzji i w takiej ilości spraw reprezentować cudzoziemców.

Liczba odwołań składanych do Rady do Spraw Uchodźców

2009 r. – 3 570 odwołań

2010 r. – 2 966 odwołań

2011 r. – 1 821 odwołań

2012 r. – 1 538 odwołań

2013 r. – 1 621 odwołań

Średnia liczba odwołań złożonych do Rady do Spraw Uchodźców na przestrzeni ostatnich pięciu lat: **2 303 odwołania**.

Przy założeniu, że średnia liczba odwołań wynosi ok. **2 303**, a 1 prawnik może zająć się ok. **120 sprawami rocznie**, szacunkowo potrzebnych jest ok. **20 prawników**.

Przy szacowaniu kosztów usługi świadczonej przez prawników w ramach projektowanych przepisów o nieodpłatnej pomocy prawnej oparto się na rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490). Zgodnie z § 15 rozporządzenia koszty nieopłaconej pomocy prawnej ponoszone przez Skarb Państwa obejmują opłatę w wysokości nie wyższej niż 150% stawek minimalnych, o których mowa w rozdziałach 3 i 4, oraz niezbędne, udokumentowane wydatki radcy prawnego. W związku z tym do wyliczeń przyjęto kwotę określoną w § 14 ust. 2 pkt 1 lit. c ww. rozporządzenia tj. 240 zł. Jako niezbędne wydatki przyjęto koszty przejazdów do ośrodka dla cudzoziemców, strzeżonego ośrodka, aresztu dla cudzoziemców oraz do Rady do Spraw Uchodźców celem przygotowania stosownych dokumentów, w zależności od

potrzeb jednorazowo lub kilkakrotnie. Do wyliczenia przyjęto, że zwrot będzie dotyczył kosztów przejazdu do 50 km z uwagi na fakt, że zakłada się, że cudzoziemcy będą w większości korzystać z usług adwokatów, radców prawnych oraz organizacji pozarządowych udzielających pomocy prawnej najbliższej miejsca pobytu cudzoziemca.

Jako założenie przyjęto, że przejazdy będą odbywać się w granicach do 50 km, co w przeliczeniu w oparciu o stawkę za 1 km przebiegu samochodu osobowego o poj. skok. pow. 900 cm³ zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. z 2002 r. Nr 27, poz. 271, z późn. zm.) wyniesie ok. 42 zł tj. 50 km × 0,8358 = 41,79 zł.

Wyliczenie kosztów usługi świadczenia nieodpłatnej pomocy prawnej na podstawie ww. rozporządzenia: 240 zł × 150% = 360 zł + 42 zł = 402 zł

Szczegółowe wyliczenie kosztów usługi świadczonej przez prawników w ramach projektowanych przepisów o nieodpłatnej pomocy prawnej:

sporządzenie odwołania + reprezentacja prawna (1 sprawa) – ok. 402 zł × 120 spraw = 48 240 zł × 20 prawników = 964 800 zł rocznie

W związku z tym, że przedmiotowe sprawy dotyczą cudzoziemców nie posługujących się językiem polskim konieczne jest przy szacowaniu kosztów usługi świadczenia nieodpłatnej pomocy prawnej uwzględnienie kosztów związanych z zapewnieniem tłumaczeń ustnych.

Na podstawie dotychczasowej praktyki Urzędu do Spraw Cudzoziemców należy przyjąć, że zdecydowaną większość stanowią tłumaczenia z zakresu trzeciej grupy językowej tj. tłumaczenia w zakresie języków pozaeuropejskich, a w szczególności: paszto, urdu, dari, perski, arabski-dialekty wschodnie i zachodnie, hindi, pendżabi, bengalski, somali, gruziński, czeczeński, wietnamski, suahili, tigrinia, turecki.

Zakłada się zapewnienie 1h pracy tłumacza przy każdej sprawie. Jako średni koszt 1h tłumaczenia w zakresie języków z trzeciej grupy językowej przyjęto kwotę 400 zł (koszt 1h tłumaczenia ustnego na terenie Warszawy - 307,50 zł, koszt 1h tłumaczenia ustnego poza terenem Warszawy – 492 zł; średni koszt 400 zł)

Szczegółowe wyliczenie kosztów tłumaczenia:

400 zł × 120 spraw = 48 000 zł × 20 prawników = 960 000 zł rocznie

Koszt ogólny świadczenia nieodpłatnej pomocy prawnej w ramach postępowania odwoławczego:

964 800 zł + 960 000 zł = 1 924 800 zł rocznie

KOSZTY ZWIĄZANE Z OBSŁUGĄ SYSTEMU NIEODPŁATNEJ POMOCY PRAWNEJ

W związku z nowymi zadaniami nałożonymi na Szefa Urzędu niezbędne jest zasilenie kadrowe i finansowe Urzędu w tym zakresie. Do nowych zadań Szefa Urzędu w ramach projektowanej ustawy należeć będzie:

- przechowywanie dokumentacji przekazanej po zakończeniu postępowania odwoławczego,
- administrowanie danych,
- prowadzenie listy organizacji pozarządowych uprawnionych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej,
- wydawanie decyzji administracyjnych o odmowie wpisu na listę,
- wydawanie decyzji o skreśleniu z listy,
- wypłata wynagrodzeń z tytułu udzielonej pomocy prawnej,
- zwrot kosztów przejazdów,

i spowoduje konieczność zatrudnienia co najmniej 2 pracowników do korpusu służby cywilnej z mnożnikiem 2,2.

Założono, że przy zatrudnieniu 2 pracowników z mnożnikiem 2,2 i założeniem 15 lat wysługi, miesięczny koszt wynosić będzie 11 343,82 zł, roczny koszt wraz z wynagrodzeniem dodatkowym (13stka) wynosić będzie 147 469,69 zł, co przedstawia poniższa tabela. W związku z trudną sytuacją kadrowo-finansową Urzędu niezbędne będzie zwiększenie budżetu Urzędu o kwotę około 148 tys. zł w zakresie wynagrodzeń i pochodnych.

**KALKULACJA KOSZTÓW PRACODAWCY WRAZ Z POCHODNYMI OD WYNAGRODZENIA
CZŁONKA KORPUSU SŁUŻBY CYWILNEJ**

wysokość mnożnika	2,2
Liczba pracowników	2
kwota bazowa	1 873,84 zł
wynagrodzenie zasadnicze	8 244,90 zł
stażowe	1 236,73 zł
brutto	9 481,63 zł
składki pracodawcy	1 862,19 zł
razem m-cznie	11 343,82 zł
dodatkowe wynagrodzenie roczne	11 343,82 zł
razem rocznie	147 469,69 zł

Wszystkie pozostałe koszty powstałe w związku z zatrudnieniem nowych pracowników, w tym organizacja miejsca pracy, odpowiedniego sprzętu, szkoleń i innych poniesie Urząd w ramach posiadanego budżetu i posiadanych zasobów majątkowych.

RAPORT Z PONOWNYCH KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O UDZIELANIU CUDZOZIEMCOM OCHRONY NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW

1. Informacje ogólne

Zgodnie z § 36 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. poz. 979) projekty założeń projektów ustaw, projekty ustaw lub projekty rozporządzeń przedstawia się do konsultacji publicznych, w tym konsultacji z organizacjami społecznymi lub innymi zainteresowanymi podmiotami albo instytucjami w celu przedstawienia ich stanowiska. Niniejszy dokument stanowi wypełnienie obowiązku, o którym mowa w § 51 ust. 1 Regulaminu, zgodnie z którym organ wnioskujący sporządza raport z konsultacji obejmujący omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966) projektowane założenia zostały udostępnione na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz na stronie Rządowego Centrum Legislacji. Dodatkowo projekt został skierowany do podmiotów, które w ocenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych mogły być nim zainteresowane.

2. Przebieg konsultacji

W ramach ponownych konsultacji publicznych projekt został przekazany:

- 1) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka;
- 2) Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji (IOM);
- 3) Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR);
- 4) Sekcji Praw Człowieka Uniwersyteckiej Poradni Prawnej UJ;
- 5) Stowarzyszeniu Amnesty International;
- 6) Stowarzyszeniu Interwencji Prawnej;
- 7) Stowarzyszeniu Uchodźców w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 8) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 9) Fundacja Polskie Forum Migracyjne;
- 10) Komisji Dialogu Społecznego ds. Cudzoziemców działająca przy Centrum Komunikacji Społecznej Urzędu m.st. Warszawy;

Stanowisko przedstawili: Helsińska Fundacja Praw Człowieka, Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców, Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć, Stowarzyszenie Interwencji Prawnej.

Projekt został również przekazany ponownie do zaopiniowania Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej oraz Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych. Stanowisko przedstawił Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej.

3. Omówienie wyników przeprowadzonych ponownych konsultacji publicznych i opiniowania

Naczelna Rada Adwokacka

Uwaga nr 1 – Należy wyjaśnić, że przedmiotowy projekt oraz projekt ustawy o nieodpłatnej pomocy prawnej, informacji prawnej oraz edukacji prawnej wzajemnie się uzupełniają. Jak wynika z projektu o nieodpłatnej pomocy prawnej, informacji prawnej oraz edukacji prawnej prawo do nieodpłatnej pomocy prawnej przysługuje osobom fizycznym m. in. korzystającym ze świadczeń z pomocy społecznej. Zgodnie z art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej prawo do świadczeń z pomocy społecznej przysługuje cudzoziemcom, którzy już uzyskali w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą. Na podstawie zaś projektu ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw nieodpłatna pomoc prawna będzie przysługiwać cudzoziemcom ubiegającym się o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz cudzoziemcom, wobec których została wydana decyzja o pozbawieniu statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej. Cudzoziemcy ubiegający się o udzielenie ochrony międzynarodowej nie mają prawa do świadczeń z pomocy społecznej i tym samym nie będą mogli korzystać z uprawnień wynikających z ustawy o nieodpłatnej pomocy prawnej, informacji prawnej oraz edukacji prawnej. Inaczej przedstawia się sytuacja cudzoziemców, wobec których została wydana decyzja o pozbawieniu statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej. Tej grupie cudzoziemców przysługują świadczenia z pomocy społecznej do czasu, gdy decyzja o pozbawieniu ich statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej stanie się ostateczna. Jednakże w projekcie ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw została przewidziana regulacja, zgodnie z którą przed uzyskaniem nieodpłatnej pomocy prawnej cudzoziemiec będzie składał pisemne oświadczenie, zawierające jego deklarację, że w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej albo pozbawienia go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej nie ustanowił adwokata lub radcy prawnego. W przypadku, gdy cudzoziemiec będzie już korzystał z pomocy adwokata lub radcy prawnego np. na podstawie ustawy o nieodpłatnej pomocy prawnej, informacji prawnej oraz edukacji prawnej, wówczas nie będzie mógł korzystać z pomocy prawnej wynikającej z ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto należy zauważyć, że projekt ustawy o nieodpłatnej pomocy prawnej, informacji prawnej oraz edukacji prawnej nie przewiduje zastępstwa prawnego. Natomiast *dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (wersja przekształcona)* (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 60), zwana dalej „dyrektywą 2013/32/UE”, w art. 20 ust. 1 w zw. z art. 45 ust. 4 zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia cudzoziemcom, wobec których została wydana decyzja o pozbawieniu statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej zastępstwa prawnego.

Uwaga nr 2 – Prawo azyłowe jest bardzo wąską i specyficzną dziedziną, w której specjalizuje się niewielka grupa osób. Bardzo często są to prawnicy niebędący radcami prawnymi albo adwokatami działający w ramach organizacji pozarządowych zajmujących się udzielaniem pomocy cudzoziemcom, którzy w swojej codziennej pracy zdobyli ogromne doświadczenie w zakresie stosowania prawa azyłowego. Wprowadzenie ograniczenia w zakresie podmiotów uprawnionych do świadczenia pomocy prawnej dla cudzoziemców finansowanej z budżetu państwa tylko do adwokatów i radców prawnych uniemożliwiłoby wykorzystanie wiedzy i doświadczenia takich osób. Ponadto należy zauważyć, że projekt ustawy o nieodpłatnej pomocy prawnej, informacji prawnej oraz edukacji prawnej również przewiduje świadczenie pomocy prawnej przez osoby niebędące adwokatami albo radcami prawnymi.

Uwaga nr 3 – Należy wyjaśnić, że dyrektywa 2013/32/UE, dopuszcza w art. 21 ust. 1 świadczenie pomocy prawnej i informacji prawnej w postępowaniach w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej w pierwszej instancji przez specjalistów z organów publicznych. Projektodawca zdecydował się na skorzystanie z tej możliwości.

Uwaga nr 4 – Należy zauważyć, że projektowane regulacje dotyczące wynagrodzenia w wysokości 150% stawki minimalnej w postępowaniu przed sądami administracyjnymi w pierwszej instancji w sprawie, której przedmiotem nie jest należność pieniężna ani orzeczenie Urzędu Patentowego oraz zwrotu niezbędnych wydatków wynikają z § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490) oraz § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461). Z kolei wskazana w Ocenie Skutków Regulacji do przedmiotowego projektu ustawy kwota 42 zł odnosi się do kosztów przejazdów do ośrodka, strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców oraz do siedziby Rady do Spraw Uchodźców i stanowi jedynie założenie przyjęte do wyliczeń w celu przygotowania oceny skutków projektowanych regulacji. Jak wynika z Oceny Skutków Regulacji jako założenie przyjęto, że przejazdy będą odbywać się w granicach do 50 km, co w przeliczeniu w oparciu o stawkę za 1 km przebiegu samochodu osobowego o poj. skok. pow. 900 cm³ zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. z 2002 r. Nr 27, poz. 271, z późn. zm.) wyniesie ok. 42 zł. Jednakże nie oznacza to, że zwrot kosztów przejazdów do ośrodka, strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców oraz do siedziby Rady do Spraw Uchodźców będzie zawsze dotyczył 50 km i wyniesie 42 zł. Jeżeli zostaną udokumentowane koszty przejazdów w ww. zakresie na większą ilość kilometrów, to zwrotowi będzie podlegała większa kwota.

Ponadto, należy wyjaśnić, że przedmiotowy projekt nie wprowadza obowiązku zawarcia porozumień przez wszystkie okręgowe rady adwokackie i rady okręgowe izb radców prawnych. Ma obowiązywać tu zasada dobrowolności. Porozumienie będzie zawierane z tymi okręgowymi radami adwokackimi i radami okręgowymi izby radców prawnych, w których znajdują się chętni do udzielania pomocy prawnej adwokaci i radcowie prawni.

Uwaga nr 5 – Uwaga jest niezasadna. Po zakończeniu udzielania cudzoziemcowi uprawnionemu pomocy prawnej w postępowaniu odwoławczym adwokat i radca prawny są obowiązani do przekazania Szefowi Urzędu oświadczeń cudzoziemca oraz dokumentacji, na którą składają się zawarte w karcie nieodpłatnej pomocy prawnej dane dotyczące:

1) daty i numeru decyzji o:

- a) odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej,
 - b) umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej,
 - c) przekazaniu wnioskodawcy do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i umorzeniu postępowania,
 - d) uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny,
 - e) odmowie uwzględnienia oświadczenia wnioskodawcy o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej,
 - f) pozbawieniu statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, o której mowa w art. 69e ust. 1 pkt 1;
- 2) okresu, w którym nieodpłatna pomoc prawna była udzielana;
- 3) korzystania z usług tłumacza.

Mając na uwadze zakres tych danych, należy wskazać, że dane te nie stanowią informacji wymagających objęcia tajemnicą zawodową i zabezpieczenia ich przed dostępem do nich Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

Helsińska Fundacja Praw Człowieka

Uwagi dotyczące:

- **art. 9** – uwaga nieuwzględniona. Obecne brzmienie art. 9 w sposób właściwy dokonuje implementacji art. 30 lit. b dyrektywy 2013/32/UE. Należy bowiem mieć na uwadze, iż dyrektywa 2013/32/UE, zakazuje pozyskiwania jakichkolwiek informacji od domniemanego sprawcy lub sprawców prześladowania lub poważnych krzywd **w sposób, który doprowadziłby do uzyskania przez takie osoby** bezpośredniej informacji o fakcie wystąpienia z wnioskiem. Przedmiotowa uwaga była zgłaszana na etapie konsultacji społecznych, poddana już dyskusji w czasie konferencji uzgodnieniowej.

- **art. 22a** – uwaga nieuwzględniona. Oświadczenie cudzoziemca zrzekającego się ochrony międzynarodowej stanowi istotną przesłankę do uznania, iż okoliczności, z powodu których była udzielona, przestały istnieć lub zmieniły się w taki sposób, że ochrona nie jest już wymagana, a co za tym idzie złożenie takiego oświadczenia powinno skutkować wszczęciem postępowania, w toku którego organ zbada, czy w tej sprawie należy zastosować art. 21 lub 22 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotowa uwaga była zgłaszana na etapie konsultacji społecznych, poddana już dyskusji w czasie konferencji uzgodnieniowej.

- **art. 25 ust. 1** – uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z dyspozycją art. 7 ust. 2 dyrektywy 2013/32/UE możliwość złożenia wspólnego wniosku powinna dotyczyć tylko osób zależnych. Należy także mieć na uwadze, że nie zawsze dzieci wnioskodawców mające mniej niż 18 lat muszą być w jakikolwiek sposób zależne od swoich rodziców, choćby w sytuacji, gdy zawarły związek małżeński, co dopuszcza także polskie prawo w stosunku do kobiet powyżej 16 roku życia. W tej sytuacji takie osoby należy traktować jako w pełni samodzielne podmioty, które zgodnie z ogólnymi regułami powinny samodzielnie reprezentować swoje interesy w postępowaniu uchodźczym.

- **art. 26 ust. 5** – uwaga nieuwzględniona. Przepisy dyrektywy 2013/32/UE dotyczące krewnych odnoszą się tylko do małoletnich bez opieki. Przedmiotowa uwaga była zgłaszana na etapie konsultacji społecznych, poddana już dyskusji w czasie konferencji uzgodnieniowej.

- **art. 40 ust. 6** – uwaga nieuwzględniona. Wydłużenie terminu może doprowadzić do nadużywania procedury uchodźczej. Co więcej, po upływie zbyt długiego okresu czasu materiał dowodowy zgromadzony w danej sprawie może stać się nieaktualny. Projektowany termin jest zgodny z art. 28 ust. 2 dyrektywy 2013/32/UE. Przedmiotowa uwaga była zgłaszana na etapie konsultacji społecznych, poddana już dyskusji w czasie konferencji uzgodnieniowej.

- **art. 44 ust. 2 pkt 2** – uwaga nieuwzględniona. Projektodawca zdecydował się na dookreślenie, iż odstępuje się od przesłuchania w sytuacji, gdy jego przeprowadzenie jest niemożliwe w okresie trwania procedury. Termin „trwałe lub przejściowe okoliczności” jest bardzo nieprecyzyjny, co utrudnia jego stosowanie w praktyce.

- **art. 68 ust. 1** – uwaga nieuwzględniona. Przepis ten był modyfikowany na skutek uwag zgłoszonych w toku wcześniejszych prac legislacyjnych. Należy wyjaśnić, że Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców niezwłocznie po stwierdzeniu, że wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczy osoby szczególnie wrażliwej, dokona oceny, czy osoba ta wymaga szczególnego traktowania w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej lub w zakresie pomocy socjalnej. Ponadto takiej oceny Szef Urzędu może dokonać w każdym czasie do zakończenia postępowania, gdy wyjdą na jaw nowe okoliczności dotyczące tej osoby (projektowany art. 68 ust. 7).

- **art. 74 ust. 1 pkt 1** – uwaga nieuwzględniona. W opinii Ministerstwa Spraw Zagranicznych art. 74 ust. 1 pkt 1 jest zgodny z art. 17 ust. 1 *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (wersja przekształcona)* (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 96), zwaną dalej „dyrektywą 2013/33/UE”. Cudzoziemcy mogą skorzystać z pomocy socjalnej, począwszy od dnia zgłoszenia się do ośrodka dla cudzoziemców. Przepis ten gwarantuje cudzoziemcom możliwość skorzystania z pomocy socjalnej począwszy od dnia złożenia przez nich wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, z tym że, aby z niej skorzystać muszą oni stawić się w ośrodku dla cudzoziemców. Zatem przepis ten uzależnia możliwość skorzystania z pomocy socjalnej od aktywności cudzoziemca, co nie jest niezgodne z postanowieniami dyrektywy 2013/33/UE. Jednocześnie podkreślenia wymaga fakt, iż Urząd do Spraw Cudzoziemców, wychodząc naprzeciw konieczności ułatwienia cudzoziemcom stawienia się w ośrodku, uruchomił jeden z ośrodków w nieznacznej odległości od przejścia granicznego, na którym składana jest większość wniosków o udzielenie ochrony. Ponadto projekt ustawy przewiduje zagwarantowanie dla grup cudzoziemców szczególnie potrzebujących wsparcia transportu z przejścia granicznego, gdzie składali wniosek do ośrodka recepcyjnego. Wskazane udogodnienie ma na celu umożliwienie jak najszybszego skorzystania przez cudzoziemców z pomocy udzielanej przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

- **art. 74 i art. 299 ustawy o cudzoziemcach** – uwagi nieuwzględnione. Uwagi do wskazanych przepisów należy analizować łącznie, są bowiem ze sobą powiązane. Przedmiotowe uwagi były zgłaszane na etapie konsultacji społecznych, poddane już dyskusji w czasie konferencji uzgodnieniowej. Art. 46 ust. 3 dyrektywy 2013/32/UE określa prawo do skutecznego środka zaskarżenia w sposób szeroki, uznając, że skuteczny środek zaskarżenia powinien zapewniać pełne rozpatrzenie ex nunc zarówno okoliczności faktycznych, jak i kwestii prawnych. Wykładania tego przepisu prowadzić może do wniosku, iż sąd pierwszej instancji powinien brać pod uwagę i badać zagadnienia prawne, jak i okoliczności faktyczne, które miały miejsce zarówno w czasie postępowania przed organami administracji, jak i po wniesieniu skargi na decyzję aż do wydania orzeczenia w sprawie. W tym samym zakresie powinien rozpatrywać potrzebę przyznania ochrony międzynarodowej. Oznaczałoby to, że

sąd pierwszej instancji powinien być uprawniony do przyznania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej. Rozważając sposób wdrożenia wymienionych przepisów dyrektywy należało wziąć pod uwagę fakt, że sądy administracyjne badają działalność administracji publicznej co do jej zgodności z prawem i nie mogą rozstrzygać spraw administracyjnych co do ich istoty. Nie mogą wydawać finalnych rozstrzygnięć w sprawach administracyjnych. Z tego względu przyjęto, iż za sąd w rozumieniu dyrektywy 2013/32/UE można uznać Radę do Spraw Uchodźców. Oznacza to, że prawo do skutecznego środka zaskarżenia wynikające z art. 46 ust. 3 dyrektywy 2013/32/UE jest konsumowane w postępowaniu odwoławczym przed Radą do Spraw Uchodźców. Tym samym projektowany art. 299 ustawy o cudzoziemcach jest zgodny z art. 46 ust. 5 dyrektywy 2013/32/UE, zgodnie z którym państwa członkowskie zezwalają wnioskodawcom na pozostawanie na terytorium do upływu terminu, w jakim mogą oni skorzystać z prawa do skutecznego środka zaskarżenia, a jeśli z tego prawa skorzystano w przewidzianym terminie, do czasu rozpatrzenia środka zaskarżenia. Mając powyższe na uwadze, należy uznać, że art. 74 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest zgodny z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2013/33/UE, zgodnie z którym tę dyrektywę stosuje się do wszystkich obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, którzy składają wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej na terytorium państwa członkowskiego, tak długo jak posiadają oni zezwolenie na pozostanie na jego terytorium jako wnioskodawcy, a także do członków ich rodzin, jeżeli są oni objęci takim wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z prawem krajowym. Odrębną kwestią jest natomiast prawo do pozostania na terytorium RP na skutek wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji. Prawo to wynika z postanowienia sądu, nie zaś z mocy ustawy.

- **art. 81 ust. 3** – uwaga nieuwzględniona. Istota wprowadzenia obowiązku poddania się przez cudzoziemca badaniom i niezbędnym zabiegom sanitarnym ciała i odzieży przed przyjęciem do ośrodka wynika z troski o dobro wszystkich cudzoziemców korzystających z pomocy socjalnej realizowanej poprzez umieszczenie w ośrodku. Dlatego regułą powinno być to, że cudzoziemcy przebywający w ośrodku i korzystający z pomocy socjalnej będą podlegać badaniom lekarskim.

- **art. 86** – uwaga nieuwzględniona. Podkreślenia wymaga, że wysokość pomocy socjalnej regulowana jest aktem wykonawczym do ustawy, jakim jest rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie wysokości pomocy dla cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy (Dz. U. z 2011 r. Nr 261, poz. 1564). Przedmiotem zaś konsultacji są projektowane zmiany w ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto, zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2013/33/UE, podstawową formą pomocy jest pomoc realizowana poprzez umieszczenie w ośrodku dla cudzoziemców. Pomoc realizowana w postaci świadczenia pieniężnego jest zaś dodatkową formą pomocy o charakterze wnioskowym. Cudzoziemcy przed złożeniem wniosku o udzielenie pomocy w postaci świadczenia pieniężnego są informowani o wysokości przedmiotowej pomocy oraz o możliwości ponownego skorzystania z pomocy realizowanej poprzez umieszczenie w ośrodku. W przypadku, gdy cudzoziemiec korzystający z pomocy realizowanej w postaci świadczenia pieniężnego uzna, iż wysokość pomocy jest niewystarczająca, może z niej zrezygnować i ponownie korzystać z pomocy realizowanej poprzez umieszczenie w ośrodku dla cudzoziemców. Jednocześnie stanowisko, że decyzja o korzystaniu z pomocy w postaci świadczenia pieniężnego nie zawsze jest swobodną, samodzielną decyzją cudzoziemca, jest niezrozumiałe. Nie wydaje się bowiem uzasadnione, by organ administracji publicznej w trakcie rozpoznawania złożonego przez cudzoziemca wniosku miał oceniać, czy decyzja o jego złożeniu ma samodzielny i swobodny charakter. W tym kontekście ocenie podlega

spełnienie przesłanek, o których mowa w art. 72 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wobec powyższego uznać należy, iż obecnie proponowany system pomocy dla cudzoziemców jest zgodny z postanowieniami dyrektywy 2013/33/UE i zapewnia, w sposób wystarczający, odpowiedni poziom życia cudzoziemców.

- **art. 87 ust. 2** – uwaga nieuwzględniona. Projektowany przepis art. 87 ust. 2 określa otwarty katalog pojęcia „znacznego prawdopodobieństwa ucieczki wnioskodawcy, lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje”. Przepis jest zgodny z art. 28 ust. 2 rozporządzenia *Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona)* (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 31), zwanego dalej „rozporządzeniem 604/2013”.

- **art. 88 ust. 1** – uwaga nieuwzględniona. Projektowany art. 88 ust. 1 jest zgodny z art. 8 ust. 3 lit. e dyrektywy 2013/33/UE.

- **art. 88a ust. 1** – uwaga nieuwzględniona. Projektowany art. 88a ust. 1 jest zgodny z art. 8 ust. 3 lit. e dyrektywy 2013/33/UE.

- **art. 88b ust. 1** – uwaga nieuwzględniona. Obowiązujące w tym zakresie przepisy uprawniają do osobistego wysłuchania wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje. W przedmiotowej sprawie decyduje sąd orzekający o przedłużeniu okresu pobytu wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje – o ile zachodzi taka potrzeba.

- **art. 88b ust. 2** – uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z projektowanym art. 88b ust. 2 sąd rozpatrując wniosek o umieszczenie wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku ocenia możliwość zastosowania środków, o których mowa w art. 88 ust. 1. Oznacza to, iż sąd rozpatruje zastosowanie tzw. środków alternatywnych podczas rozpatrywania przedmiotowego wniosku, a więc przed wydaniem ostatecznego rozstrzygnięcia w tej sprawie. Dookreślenie treści projektowanego przepisu poprzez użycie zwrotu „ocenia w pierwszym rzędzie” w opinii projektodawcy jest bezzasadne – nie stanowi żadnej wartości dodanej.

- **art. 89 ust. 2** – uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z art. 89 ust. 2 sąd przed wydaniem postanowienia w sprawie przedłużenia okresu pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców bada, czy zachodzi przesłanka, o której mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-5. W przypadku gdy nie zachodzi przedmiotowa przesłanka sąd nie wyda postanowienia w sprawie przedłużenia okresu pobytu w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców.

- **art. 89 ust. 7** – uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z projektowanym art. 89 ust. 7 sąd rozpatrując wniosek o przedłużeniu okresu pobytu wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku ocenia możliwość zastosowania środków, o których mowa w art. 88 ust. 1. Oznacza to, iż sąd rozpatruje zastosowanie tzw. środków alternatywnych podczas rozpatrywania przedmiotowego wniosku, a więc przed wydaniem ostatecznego rozstrzygnięcia w tej sprawie. Dookreślenie treści projektowanego przepisu poprzez użycie zwrotu „ocenia w pierwszym rzędzie” w opinii projektodawcy jest bezzasadne – nie stanowi żadnej wartości dodanej.

- **art. 303 ust. 4 i art. 304 ustawy o cudzoziemcach** – uwaga nieuwzględniona. Brzmienie przepisu zostało ustalone w wyniku konferencji uzgodnieniowej.

- **art. 305 ustawy o cudzoziemcach** – uwaga nieuwzględniona. Przepis reguluje wyłącznie przypadek zawieszenia postępowania w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu, w toku którego cudzoziemiec złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej.

- **art. 330 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach** – uwaga nieuwzględniona. Art. 330 ust. 2 stanowi realizację zasady wyrażonej w art. 41 ust. 1 lit. a i b dyrektywy 2013/32/UE, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą przewidzieć wyjątki od stosowania prawa do pozostania na terytorium w przypadku, gdy osoba:

a) złożyła pierwszy kolejny wniosek niepodlegający rozpatrzeniu na mocy art. 40 ust. 5 tylko w celu opóźnienia lub zakłócenia wykonania decyzji, która skutkowałaby jego nieuchronnym wydaleniem z tego państwa członkowskiego; lub

b) występuje z innym kolejnym wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej w tym samym państwie członkowskim po tym, jak wydana została ostateczna decyzja o uznaniu pierwszego kolejnego wniosku za niedopuszczalny na mocy art. 40 ust. 5 lub ostateczna decyzja o odrzuceniu tego wniosku jako bezzasadny.

Projektowany przepis stanowi odstępstwo od regulacji określonej w obowiązującym art. 330 ust. 2. Zgodnie z projektowanym art. 330 ust. 2 decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu będzie wykonywana, gdy cudzoziemiec złoży kolejny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, który będzie pierwszym wnioskiem niedopuszczalnym z przyczyn, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, tj. nie zaistniały ani nie zostały przedstawione nowe dowody, okoliczności faktyczne lub prawne, znacząco zwiększające prawdopodobieństwo udzielenia ochrony międzynarodowej. Dodatkową przesłanką jaka musi być spełniona, aby można było wykonać decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu jest stwierdzenie, że złożenie tego wniosku nastąpiło tylko w celu opóźnienia wydania albo w celu opóźnienia lub uniemożliwienia wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu. Projektowany przepis stanowi również, iż decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wykonuje się, gdy cudzoziemiec złoży kolejny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej po wydaniu ostatecznej decyzji o uznaniu kolejnego wniosku za niedopuszczalny lub decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej albo decyzji o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, wydanej po rozpatrzeniu kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

- **art. 398 ust. 1 pkt 3a ustawy o cudzoziemcach** – uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z projektowanym art. 398 ust. 2, pkt 2 otrzymuje brzmienie: „pkt 3 i 3a.”. Oznacza to, iż cudzoziemca wobec, którego zachodzą przesłanki do umieszczenia w strzeżonym ośrodku można nie umieszczać w strzeżonym ośrodku.

- **art. 398 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach** – uwaga nieuwzględniona. Z przepisów ustawy o cudzoziemcach wynika wprost, iż organ Straży Granicznej w przypadku cudzoziemca, o którym mowa w art. 398 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz pkt 3 i 3a, w pierwszej kolejności rozpatruje możliwość zastosowania tzw. środków alternatywnych. Dodatkowo, zgodnie z art. 401 ust. 4 sąd rozpatrując wniosek o umieszczenie cudzoziemca w strzeżonym ośrodku, ocenia możliwość zastosowania tzw. środków alternatywnych. Z przepisów ustawy o cudzoziemcach wynika więc, iż zastosowanie tzw. środków alternatywnych, zarówno organ Straży Granicznej jak również sąd oceni w pierwszej kolejności przed wydaniem postanowienia o umieszczeniu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku.

- **art. 401 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach** – uwaga bezzasadna. Zgodnie z art. 401 ust. 8 na postanowienie o umieszczeniu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub o zastosowaniu wobec

cudzoziemca aresztu dla cudzoziemców przysługuje zażalenie do sądu okręgowego w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Sąd rozpatruje zażalenie w terminie 7 dni.

- **art. 415 ustawy o cudzoziemcach** – uwaga nieuwzględniona. Przepis jest zgodny z art. 23 ust. 2 dyrektywy 2013/32/UE.

- **przyznania pomocy prawnej w postępowaniu powrotowym** – uwaga nieuwzględniona. Art. 13 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich w zakresie zasad postępowania przed sądem pierwszej instancji odsyła do dyrektywy zastąpionej dyrektywą 2013/32/UE. Oznacza to, że beneficjenci tej dyrektywy mają prawo do pomocy prawnej przed sądem pierwszej instancji. Z uwagi na to, że odwołania w tym postępowaniu w sprawie zobowiązania do powrotu będą rozpatrywane w administracyjnym toku instancji, w rozumieniu dyrektywy 2008/115/UE sądem należy uznać wojewódzki sąd administracyjny. W związku z tym obowiązek zapewnienia nieodpłatnej pomocy prawnej wynikającej z przepisów dyrektywy 2008/115/UE będzie realizowany poprzez przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Zgodnie z opinią Ministerstwa Spraw Zagranicznych przyznanie pomocy prawnej beneficjentom dyrektywy 2008/115/UE w ramach administracyjnego toku postępowania wykraczałoby poza minimum wymagane przepisami dyrektywy 2013/32/UE.

Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć

Uwagi dotyczące:

- **art. 2 pkt 7a** – uwaga nieuwzględniona. Sformułowanie definicji legalnej w projektowany sposób nie spowoduje naruszenia Konwencji Genewskiej dotyczącej statusu uchodźców z 1951 roku. Rozpatrując kolejny wniosek organ nie jest zwolniony z zachowania wynikających z przepisów prawa gwarancji przysługujących konkretnemu wnioskodawcy. Zaprojektowana definicja jest zgodna z definicją kolejnego wniosku ujętą w dyrektywie 2013/32/UE.

- **art. 19 ust. 3** - uwaga nieuwzględniona. Projektowany przepis nie spowoduje naruszenia Konwencji Genewskiej dotyczącej statusu uchodźców z 1951 roku. Ma on na celu ograniczać nieuzasadnione nadużywanie procedury uchodźczej. Projektowany przepis jest zgodny z art. 5 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony.

- **art. 32** – uwaga nieuwzględniona. Przepis jest zgodny z art. 25 ust. 5 dyrektywy 2013/32/UE.

- **art. 40 ust. 2** – uwaga nieuwzględniona. Przepis jest zgodny z art. 28 ust. 1 lit. b dyrektywy 2013/32/UE.

- **art. 40 ust. 3** - uwaga nieuwzględniona. Projektowany przepis w pkt 1 przewiduje możliwość cofnięcia zgody na łączne rozpoznawanie sprawy w ramach jednego wniosku przez małżonkę poddaną przemocy ze strony męża i nie uzależnia dalszego toku postępowania od zgody męża.

- **art. 40 ust. 6** - uwaga nieuwzględniona. Wydłużenie terminu może doprowadzić do nadużywania procedury uchodźczej. Co więcej, po upływie zbyt długiego okresu czasu materiał dowodowy zgromadzony w danej sprawie może stać się nieaktualny. Projektowany termin jest zgodny z art. 28 ust. 2 dyrektywy 2013/32/UE. Przedmiotowa uwaga była

zgłaszana na etapie konsultacji społecznych, poddana już dyskusji w czasie konferencji uzgodnieniowej.

- **art. 40 ust. 7** - uwaga nieuwzględniona. Wielokrotne przystępowanie do procedury uchodźczej może doprowadzić do jej nadużywania. Projektowany przepis jest zgodny z art. 28 ust. 2 dyrektywy proceduralnej.

- **art. 40 ust. 10** – uwaga nieuwzględniona w związku ze stanowiskiem do art. 40 ust. 7.

- **art. 44 ust. 2** – uwaga nieuwzględniona. Przepis jest zgodny z art. 14 ust. 2 dyrektywy 2013/32/UE.

- **art. 61 ust. 5 pkt 1** – uwaga nieuwzględniona jako niezasadna. Ust. 5 odnosi się do ust. 4, nie zaś do ust. 1 w art. 61. Sytuacja złożenia deklaracji przez małoletniego uregulowana jest w projektowanym art. 61 ust. 1 ustawy, zaś ust. 5 dotyczy wystąpienia o ustanowienie kuratora w przypadku wystąpienia przez małoletniego z wnioskiem tj. z pominięciem etapu złożenia deklaracji.

- **art. 68 ust. 5** – uwaga nieuwzględniona. Wprowadzenie przedmiotowej regulacji ma na celu zapewnienie skuteczności wprowadzanych rozwiązań. Przepis ten pełni funkcję ochronną. Dzięki niemu sytuacja prawna cudzoziemca będzie klarowna i niezależna od uznania administracyjnego. Brak jest uzasadnienia, aby rezygnować z rozwiązań umożliwiających cudzoziemcom z własnej inicjatywy i na własny koszt zorganizować badania, jeśli uznają, iż ich przeprowadzenie jest zasadne. Przedmiotowa uwaga była zgłaszana na etapie konsultacji społecznych, poddana już dyskusji w czasie konferencji uzgodnieniowej.

- **art. 69g (obecnie art. 69f)** – uwaga nieuwzględniona. Wymóg co najmniej 3-letniego doświadczenia prawników organizacji pozarządowych w wykonywaniu czynności bezpośrednio związanych ze świadczeniem pomocy prawnej w sprawach o udzielenie ochrony międzynarodowej jest konieczny dla zapewnienia właściwego poziomu świadczenia pomocy prawnej, zaś adwokat i radca prawny jako profesjonalni pełnomocnicy dają rękojmię wykonywania usług z należytą starannością. Podobne rozwiązanie zostało przyjęte w projekcie ustawy o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnej informacji prawnej oraz edukacji prawnej społeczeństwa.

- **art. 69l ust. 2 pkt 3 (obecnie art. 69k ust. 2 pkt 3)** – uwaga nieuwzględniona. W zakresie określenia 3-letniego wpisu na listę organizacji pozarządowych prowadzących działalność pożytku publicznego uprawnionych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej oraz zobowiązania organizacji do zawarcia umowy lub promesy jej zawarcia z określonymi osobami na 3-letni okres należy wyjaśnić, że wymogi te mają na celu zabezpieczenie interesów cudzoziemców mających korzystać z pomocy prawnej udzielanej przez pracowników organizacji pozarządowych. Ma służyć zapewnieniu właściwego poziomu świadczenia pomocy prawnej. Aby uzyskać wpis na listę organizacja pozarządowa musi udowodnić, że zatrudnia osobę niebędącą adwokatem lub radcą prawnym, która spełnia łącznie warunki, o których mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2, lub zawarła umowy lub promesy ich zawarcia z adwokatem lub radcą prawnym. Z uwagi na to, że wpis jest dokonywany na okres 3 lat, został wprowadzony wymóg zawarcia umowy lub promesy jej zawarcia z określonymi osobami, w wymiarze zapewniającym współpracę przez okres 3 lat. W przypadku rezygnacji z wymogu zawarcia umowy lub promesy jej zawarcia z określonymi osobami, w wymiarze zapewniającym współpracę przez okres 3 lat konieczne byłoby wprowadzenie obowiązku każdorazowego aktualizowania listy w przypadku zmiany osób mających świadczyć pomoc prawną w ramach organizacji pozarządowej.

- **art. 74 ust. 1** – uwaga nieuwzględniona. Obecna praktyka działania Urzędu jest prawidłowa i wynika z zastosowania obowiązujących przepisów o skutkach wydania przez sąd

administracyjny postanowienia o wstrzymaniu wykonania decyzji. Przedmiotowa uwaga była zgłaszana na etapie konsultacji społecznych, poddana już dyskusji w czasie konferencji uzgodnieniowej.

- **art. 87 ust. 1 pkt 3** – Redakcja przepisu została uzgodniona na konferencji uzgodnieniowej. Treść przepisu jest zgodna z art. 8 ust. 3 lit. d dyrektywy 2013/33/UE.

- **art. 88 ust. 3** – uwaga nieuwzględniona. Określone w art. 88 ust. 1 tzw. środki alternatywne pełnią funkcję środków zapobiegawczych w przypadku, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-3 i 5. Mając na uwadze przesłanki zastosowania tzw. środków alternatywnych oraz katalog tych środków w opinii projektodawcy propozycja wprowadzenia regulacji pozwalającej na zmianę postanowienia o zastosowaniu tzw. środków alternatywnych jest bezzasadna.

- **art. 88a ust. 1** – uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z art. 88a *„W przypadku gdy wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, a także w przypadku, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-3 i 5, jeżeli zastosowanie środków, o których mowa w art. 88 ust. 1, nie jest możliwe, wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, umieszcza się w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców. Użycie w projektowanym przepisie zwrotu „a także w przypadku, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-3 i 5, jeżeli zastosowanie środków, o których mowa w art. 88 ust. 1, nie jest możliwe” oznacza, iż projektowany przepis art. 88a ust. 1 określa obligatoryjne oraz fakultatywne przesłanki umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców. Do obligatoryjnych przesłanek należy przesłanka „gdy wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, natomiast do fakultatywnych przesłanek należą przesłanki, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-3 i 5. W opinii projektodawcy zmiana redakcji przepisu art. 88a w zakresie wyróżnienia obligatoryjnych i fakultatywnych przesłanek umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców jest bezzasadne. Wprowadzenie przedmiotowej regulacji nie stanowi również wartości dodanej w zakresie stosowania tego przepisu.*

- **art. 89 ust. 4** – uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z art. 89 ust. 4 okres pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców może być przedłużony wyłącznie na czas niezbędny do zakończenia decyzją ostateczną postępowania w sprawie o udzielenie ochrony międzynarodowej, jeżeli nadal zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-5. Z treści projektowanego przepisu wynika więc, iż termin przedłużenia pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców jest oznaczony terminem wydania decyzji ostatecznej. Odnosząc się do uwagi w zakresie *„dużej niepewności co do długości takiego pobytu”* należy wskazać, iż zgodnie z projektowanym art. 89 ust. 4a *„Sąd w przypadku, o którym mowa w ust. 4, nie przedłuża pobytu wnioskodawcy, lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców, gdy postępowanie istotne z punktu widzenia dalszego istnienia okoliczności, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-5, nie zostało zakończone, a opóźnienie w tym postępowaniu nie wynika z przyczyn leżących po stronie wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje.”*. Dodatkowo, zgodnie z projektowanym art. 89 ust. 7 *„Sąd, rozpatrując wniosek o przedłużeniu okresu pobytu wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku, ocenia możliwość zastosowania środków, o których mowa w art. 88 ust. 1.”*

- **art. 89cb** – uwaga nieuwzględniona z uwagi na konieczność zachowania spójności z art. 30 ust. 1 pkt 8. Brzmienie przepisu zostało ustalone w wyniku konferencji uzgodnieniowej.

- **nicodpłatnej pomocy prawnej**

Pomocy prawnej w zakresie wymaganym art. 19 dyrektywy 2013/32/UE, polegającej na udzielaniu informacji prawnych i proceduralnych, udzielać będzie Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, prowadzący w pierwszej instancji postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej. Tworzona instytucja nieodpłatnej informacji prawnej polega na poinformowaniu o obowiązujących przepisach prawnych z zakresu udzielania lub pozbawiania ochrony międzynarodowej i przepisach regulujących postępowanie przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach z tego zakresu, przy uwzględnieniu szczególnej sytuacji danego wnioskodawcy lub cudzoziemca, wobec którego toczy się postępowanie w sprawie pozbawienia go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej. Pomoc prawna w ramach postępowań odwoławczych, będzie polegała na sporządzeniu odwołania od decyzji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz działaniu w charakterze pełnomocnika strony w postępowaniu przed organem II instancji.

W zakresie zapewnienia nieodpłatnej pomocy prawnej na etapie sporządzenia skargi do sądu administracyjnego zastosowanie będą mieć przepisy ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Przedmiotowa uwaga była zgłaszana na etapie konsultacji społecznych, poddana już dyskusji w czasie konferencji uzgodnieniowej.

W zakresie pomocy prawnej w ramach postępowania w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu należy wyjaśnić, że art. 13 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich w zakresie zasad postępowania przed sądem pierwszej instancji odsyła do dyrektywy zastąpionej dyrektywą 2013/32/UE. Oznacza to, że beneficjenci tej dyrektywy mają prawo do pomocy prawnej przed sądem pierwszej instancji. Z uwagi na to, że odwołania w tym postępowaniu w sprawie zobowiązania do powrotu będą rozpatrywane w administracyjnym toku instancji, w rozumieniu dyrektywy 2008/115/UE sądem należy uznać wojewódzki sąd administracyjny. W związku z tym obowiązek zapewnienia nieodpłatnej pomocy prawnej wynikającej z przepisów dyrektywy 2008/115/UE będzie realizowany poprzez przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Zgodnie z opinią Ministerstwa Spraw Zagranicznych przyznanie pomocy prawnej beneficjentom dyrektywy 2008/115/UE w ramach administracyjnego toku postępowania wykraczałoby poza minimum wymagane przepisami dyrektywy 2013/32/UE.

- innych zmian:

Art. 34 ust. 2 – Uwaga nieuwzględniona. Wyjątek określony w art. 34 ust. 2 dotyczy spraw szczególnie skomplikowanych pod względem faktycznym lub prawnym, a zatem czasochłonnych. Projektowany przepis nie uniemożliwia zakończenia sprawy w czasie krótszym. Ponadto w przypadkach, o których mowa w pkt 2 i 3 ust. 2 w art. 34, uzasadnione jest wprowadzenie dłuższego czasu dla rozpoznania wniosku. Duży wpływ wniosków spowoduje bowiem, iż na jednego pracownika przypadnie większa ilość spraw do rozpoznania, co spowoduje wydłużony czas oczekiwania na ich zakończenie. Brak natomiast współpracy cudzoziemca z organem odnośnie czynności bezpośrednio związanych z rozpatrzeniem wniosku musi powodować przedłużenie, gdyż podanie informacji, o których mowa w art. 41 oraz udostępnianie dowodów i stawianie się na przesłuchania jest dobrowolne.

Art. 9 – uwaga nieuwzględniona. Projektowany przepis zapewnia osobom pozostającym w procedurze uchodźczej wystarczającą ochronę przed pozyskaniem informacji ich

dotyczących przez ambasadę kraju pochodzenia. Przedmiotowa uwaga była zgłaszana na etapie konsultacji społecznych, poddana już dyskusji w czasie konferencji uzgodnieniowej.

Propozycje w zakresie zmiany w określaniu statusu członków rodzin dołączających w ramach procedury łączenia rodzin – uwaga nieuwzględniona. Celem przedmiotowej nowelizacji jest wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów tzw. pakietu azylowego, tj. m. in. dyrektywy 2013/32/UE oraz dyrektywy 2013/33/UE. Powyższa propozycja wykracza poza zakres nowelizacji.

Propozycje w zakresie wprowadzenia zakazu umieszczania w detencji małoletnich bez opieki oraz małoletnich z opiekunami – uwaga niezasadna. Z przepisów projektowanej ustawy wynika wprost, iż organ Straży Granicznej w przypadku, gdy zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-3 i 5, w pierwszej kolejności rozpatruje możliwość zastosowania wobec wnioskodawcy lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje tzw. środków alternatywnych. Dodatkowo, zgodnie z art. 88b ust. 2 sąd rozpatrując wniosek o umieszczenie wnioskodawcy lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje w strzeżonym ośrodku, ocenia możliwość zastosowania tzw. środków alternatywnych. Z projektowanych przepisów wynika więc, iż wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje umieszcza się w strzeżonym ośrodku wyłącznie wtedy, gdy zarówno organ Straży Granicznej jak również sąd ocenił, iż nie zachodzą przesłanki do zastosowania tzw. środków alternatywnych.

Stowarzyszenie Interwencji Prawnej

Uwagi dotyczące:

- **art. 29 ust. 2** – uwaga nieuwzględniona. W opinii projektodawcy art. 8 ust. 2 dyrektywy 2013/32/UE został implementowany prawidłowo.

- **art. 35 ust. 1 i 3** – uwaga nieuwzględniona. Projektodawca dążąc do spójności systemu prawnego, zgodnie z brzmieniem art. 217 § 1 KPA, także na gruncie procedury uchodźczej, przyjął zasadę, iż zaświadczenia wydaje się wnioskodawcy na jego żądanie. Możliwość złożenia odpowiedniego wniosku stanowi wystarczającą gwarancję dostępu wnioskodawców do rynku pracy. Z kolei rozciągnięcie prawa do wykonywania pracy na etap procedury sądowej jest niemożliwe z uwagi na fakt, że co do zasady cudzoziemcy mają prawo przebywać na terytorium Polski tylko do czasu wydania decyzji ostatecznej. Przepis jest zgodny z art. 15 dyrektywy 2013/33/UE.

- **art. 55b ust. 3 pkt 1** – uwaga nieuwzględniona. Projektowany art. 55b ust. 3 pkt 1 przewiduje możliwość wydania tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca także po wydaniu decyzji ostatecznej, jednakże decyzja w tej sprawie powinna zależeć od tego, czy decyzja kończąca postępowanie uchodźcze zostanie wstrzymana, a nie jedynie od tego, czy cudzoziemiec złożył wniosek o jej wstrzymanie.

- **art. 74 i art. 299 ustawy o cudzoziemcach** – uwagi nieuwzględnione. Uwagi do wskazanych przepisów należy analizować łącznie, są bowiem ze sobą powiązane. Przedmiotowe uwagi były zgłaszane na etapie konsultacji społecznych, poddana już dyskusji w czasie konferencji uzgodnieniowej. Art. 46 ust. 3 dyrektywy 2013/32/UE określa prawo do skutecznego środka zaskarżenia w sposób szeroki, uznając, że skuteczny środek zaskarżenia powinien zapewniać pełne rozpatrzenie ex nunc zarówno okoliczności faktycznych, jak i kwestii prawnych. Wykładania tego przepisu prowadzić może do wniosku, iż sąd pierwszej instancji powinien brać pod uwagę i badać zagadnienia prawne, jak i okoliczności faktyczne, które miały miejsce zarówno w czasie postępowania przed organami administracji, jak i po wniesieniu skargi na decyzję aż do wydania orzeczenia w sprawie. W tym samym zakresie powinien rozpatrywać potrzebę przyznania ochrony międzynarodowej. Oznaczałoby to, że

sąd pierwszej instancji powinien być uprawniony do przyznania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej. Rozważając sposób wdrożenia wymienionych przepisów dyrektywy należało wziąć pod uwagę fakt, że sądy administracyjne badają działalność administracji publicznej co do jej zgodności z prawem i nie mogą rozstrzygać spraw administracyjnych co do ich istoty. Nie mogą wydawać finalnych rozstrzygnięć w sprawach administracyjnych. Z tego względu przyjęto, iż za sąd w rozumieniu dyrektywy 2013/32/UE można uznać Radę do Spraw Uchodźców. Oznacza to, że prawo do skutecznego środka zaskarżenia wynikające z art. 46 ust. 3 dyrektywy 2013/32/UE jest konsumowane w postępowaniu odwoławczym przed Radą do Spraw Uchodźców. Tym samym projektowany art. 299 ustawy o cudzoziemcach jest zgodny z art. 46 ust. 5 dyrektywy 2013/32/UE, zgodnie z którym państwa członkowskie zezwalają wnioskodawcom na pozostawanie na terytorium do upływu terminu, w jakim mogą oni skorzystać z prawa do skutecznego środka zaskarżenia, a jeśli z tego prawa skorzystano w przewidzianym terminie, do czasu rozpatrzenia środka zaskarżenia. Mając powyższe na uwadze, należy wskazać, że art. 74 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest zgodny z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2013/33/UE, zgodnie z którym tę dyrektywę stosuje się do wszystkich obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, którzy składają wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej na terytorium państwa członkowskiego, tak długo jak posiadają oni zezwolenie na pozostanie na jego terytorium jako wnioskodawcy, a także do członków ich rodzin, jeżeli są oni objęci takim wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z prawem krajowym. Odrębną kwestią jest natomiast prawo do pozostania na terytorium RP na skutek wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji. Prawo to wynika z postanowienia sądu, nie zaś z mocy ustawy.

- **nieodpłatnej pomocy prawnej** – Przedmiotowy projekt nie wprowadza obowiązku zawarcia porozumień przez wszystkie okręgowe rady adwokackie i rady okręgowe izb radców prawnych. Ma obowiązywać tu zasada dobrowolności. Podobnie sytuacja przedstawia się w przypadku organizacji pozarządowych. Z kolei wymóg co najmniej 3-letniego doświadczenia prawników organizacji pozarządowych w wykonywaniu czynności bezpośrednio związanych ze świadczeniem pomocy prawnej w sprawach o udzielenie ochrony międzynarodowej jest konieczny dla zapewnienia właściwego poziomu świadczenia pomocy prawnej, zaś adwokat i radca prawny jako profesjonalni pełnomocnicy dają rękojmię wykonywania usług z należytą starannością. Podobne rozwiązanie zostało przyjęte w projekcie ustawy o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnej informacji prawnej oraz edukacji prawnej społeczeństwa. W zakresie określenia 3-letniego wpisu na listę organizacji pozarządowych prowadzących działalność pożytku publicznego uprawnionych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej oraz zobowiązania organizacji do zawarcia umowy lub promesy ich zawarcia z określonymi osobami na 3-letni okres należy wyjaśnić, że wymogi te mają na celu zabezpieczenie interesów cudzoziemców mających korzystać z pomocy prawnej udzielanej przez pracowników organizacji pozarządowych. Ma służyć zapewnieniu właściwego poziomu świadczenia pomocy prawnej. Aby uzyskać wpis na listę organizacja pozarządowa musi udowodnić, że zatrudnia osobę niebędącą adwokatem lub radcą prawnym, która spełnia łącznie warunki, o których mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2, lub zawarła umowy lub promesy ich zawarcia z adwokatem lub radcą prawnym. Z uwagi na to, że wpis jest dokonywany na okres 3 lat, został wprowadzony wymóg zawarcia umowy lub promesy jej zawarcia z określonymi osobami, w wymiarze zapewniającym współpracę przez okres 3 lat. W przypadku rezygnacji z wymogu zawarcia umowy lub promesy jej zawarcia z określonymi osobami, w wymiarze zapewniającym współpracę przez okres 3 lat konieczne byłoby wprowadzenie obowiązku każdorazowego aktualizowania listy w przypadku zmiany osób mających świadczyć pomoc prawną w ramach organizacji pozarządowej. Z wnioskiem o ponowny wpis na listę po upływie 3 lat organizacja powinna wystąpić odpowiednio

wcześniej. W przypadku zaś propozycji przywiązania cudzoziemca do organizacji nie zaś do danego prawnika, należy zauważyć, że zasadą jest, aby pomocy prawnej udzielał jeden prawnik. Natomiast na wypadek w przypadku gdyby adwokat, radca prawny lub osoba zatrudniona w organizacji pozarządowej nie będą w stanie osobiście udzielać nieodpłatnej pomocy prawnej to zgodnie z projektem będą mogli udzielić dalszego pełnomocnictwa. W zakresie uwagi do kwestii rozliczeń za udzieloną pomoc prawną przez organizację pozarządową należy zauważyć, że ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie nie wyklucza prowadzenia przez organizacje pożytku publicznego działalności gospodarczej. W odniesieniu do propozycji zwrotu kosztów superwizji psychologa dla osoby udzielającej pomocy prawnej w ramach organizacji pozarządowej lub pracowników organizacji pozarządowej uwaga nie może zostać uwzględniona ze względu na brak środków finansowych.

- rozdziału 1 „Postępowanie w sprawie zatrzymania cudzoziemca, zastosowania wobec niego środków zapobiegawczych, w tym umieszczenia go w strzeżonym ośrodku lub zastosowania wobec niego aresztu dla cudzoziemców w Dziale IX ustawy o cudzoziemcach – uwaga nieuwzględniona. Propozycja zmiany kolejności przepisów ustawy o cudzoziemcach dotyczących postępowania w sprawie zatrzymania cudzoziemca, umieszczenia go w strzeżonym ośrodku lub zastosowania wobec niego aresztu dla cudzoziemców wykracza poza zakres projektowanych zmian.

Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców

Uwagi dotyczące:

- art. 25 ust. 2 – uwaga nieuwzględniona. Zawsze istnieje możliwość złożenia odrębnego wniosku. Proponowane brzmienie tego przepisu w żadnej mierze nie utrudnia osobom, które nie zawarły związku małżeńskiego uznawanego na gruncie prawa polskiego ubiegania się o ochronę międzynarodową.

Przedmiotowa uwaga była zgłaszana na etapie konsultacji społecznych, poddana już dyskusji w czasie konferencji uzgodnieniowej.

- art. 28 ust. 2 – uwaga nieuwzględniona. Odnosząc się do propozycji uzupełnienia przepisów projektowanej ustawy w zakresie przekazania cudzoziemcowi, który złożył pisemną deklarację zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, informacji jak i gdzie może złożyć przedmiotowy wniosek, należy wskazać, iż mając na uwadze katalog osób uprawnionych do złożenia deklaracji w formie, o której mowa art. 28 ust. 2, projektodawca nałożył na organ Straży Granicznej obowiązek umożliwienia cudzoziemcowi złożenie tej deklaracji. Dodatkowo, zgodnie z art. 28 ust. 3 wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej złożony przez cudzoziemca, o którym mowa ust. 2, przyjmuje i rejestruje organ Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca. Oznacza to, iż zgodnie z projektowanymi przepisami organ Straży Granicznej jest obowiązany do przyjęcia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w miejscu pobytu cudzoziemca. W odniesieniu do propozycji uzupełnienia przepisów projektowanej ustawy w zakresie przekazania cudzoziemcowi informacji o organizacjach międzynarodowych i pozarządowych zajmujących się udzielaniem pomocy cudzoziemcom należy wskazać, iż zgodnie z projektowanym art. 30 ust. 1 pkt 5 organ Straży Granicznej właściwy do przyjęcia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej przekazuje wnioskodawcy na piśmie w języku dla niego zrozumiałym, informację o organizacjach zajmujących się udzielaniem pomocy cudzoziemcom.

Odnosząc się do propozycji zmiany przepisów projektowanej ustawy w zakresie pouczenia cudzoziemca, który złożył pisemną deklarację zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, o konsekwencjach niezłożenia wniosków, należy wyjaśnić, że przepis art. 28 jest zgodny z art. 6 dyrektywy 2013/32/UE.

- **art. 29 ust. 2 i art. 89a** – uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z art. 328 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu informuje cudzoziemca o organizacjach pozarządowych zajmujących się udzielaniem cudzoziemcom pomocy, w tym pomocy prawnej. Oznacza to, iż organ Straży Granicznej przekazuje przedmiotową informację zarówno cudzoziemcom przebywającym w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców jak również cudzoziemcom w przejściu granicznym.

- **art. 38** – uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z art. 44 ust. 1 organ prowadzący postępowanie ma obowiązek przesłuchać wnioskodawcę także przed wydaniem decyzji o niedopuszczalności wniosku.

- **art. 38 ust. 2 pkt 2 i art. 38 ust. 3** – uwaga nieuwzględniona. W projekcie nie stosuje się zasady bezpiecznego państwa trzeciego, o którym mowa w art. 38 ust. 1 dyrektywy 2013/32/UE. Zgodnie z dyrektywą 2013/32/UE nie ma obowiązku uwzględnienia kryteriów określonych w art. 38 ust. 1 dyrektywy. Przedmiotowa uwaga była zgłaszana na etapie konsultacji społecznych, poddana już dyskusji w czasie konferencji uzgodnieniowej.

- **art. 39 ust. 1 pkt 5** - uwaga nieuwzględniona. Projektowane brzmienie tego przepisu mieści się w zakresie art. 31 ust. 8 lit. j dyrektywy 2013/32/UE. Państwo ma obowiązek chronić obywateli przez zagrożeniem, dlatego też osoby, co do których istnieją poważne podstawy, aby sądzić, że stanowią zagrożenie powinny jak najszybciej opuścić terytorium RP. Rozpoznanie wniosku w trybie przyspieszonym nie wiąże się z odstąpieniem od wydania merytorycznej decyzji po przesłuchaniu wnioskodawcy, co powinno stanowić wystarczającą gwarancję dokładnego zbadania ich sprawy.

- **art. 39 ust. 1 pkt 1 i art. 39 ust. 1 pkt 3** - uwaga nieuwzględniona. Projektowanie brzmienie tych przepisu mieści się w zakresie art. 31 ust. 8 lit. a i e dyrektywy 2013/32/UE.

- **art. 39 ust. 2** – uwaga nieuwzględniona. Projektowane brzmienie przepisu spełnia wszystkie wymogi przewidziane przez dyrektywę 2013/32/UE, w szczególności dzięki temu, iż rozpoznanie wniosku w trybie przyspieszonym nie wiąże się z odstąpieniem od przesłuchaniu wnioskodawcy, wymagającego szczególnego traktowania co powinno stanowić wytaczającą gwarancję dokładnego zbadania jego sprawy. Dodatkowe gwarancje dla tej grupy wnioskodawców zawiera także art. 69.

- **art. 44** – uwaga nie może zostać uwzględniona ze względów praktycznych. Należy zauważyć, że często są to tłumaczenia w zakresie bardzo rzadkich języków, do których liczba tłumaczy jest bardzo niewielka. Przedmiotowa uwaga była zgłaszana na etapie konsultacji społecznych, poddana już dyskusji w czasie konferencji uzgodnieniowej.

- **art. 54d** – uwaga nieaktualna, zrealizowana poprzez dodanie ust. 2 art. 54 d.

- **art. 68** – projektowane przepisy gwarantują dokonanie oceny w sposób wystarczający. Należy wyjaśnić, że Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców niezwłocznie po stwierdzeniu, że wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczy osoby szczególnie wrażliwej, dokona oceny, czy osoba ta wymaga szczególnego traktowania w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej lub w zakresie pomocy socjalnej. Ponadto takiej oceny Szef Urzędu może dokonać w każdym czasie do zakończenia

postępowania, gdy wyjdą na jaw nowe okoliczności dotyczące tej osoby (projektowany art. 68 ust. 7).

- **art. 68 ust. 3 i art. 69a** – uwaga nie wymaga uwzględnienia. Wnioskodawcom oraz osobom objętym wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej przysługuje pełny zakres opieki medycznej, taki jaki przysługuje obywatelom polskim.

- **Rozdział 4a** - Pomocy prawnej w zakresie wymaganym art. 19 dyrektywy 2013/32/UE, polegającej na udzielaniu informacji prawnych i proceduralnych, udzielać będzie Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, prowadzący w pierwszej instancji postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej. Tworzona instytucja nieodpłatnej informacji prawnej polega na poinformowaniu o obowiązujących przepisach prawnych z zakresu udzielania lub pozbawiania ochrony międzynarodowej i przepisach regulujących postępowanie przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach z tego zakresu, przy uwzględnieniu szczególnej sytuacji danego wnioskodawcy lub cudzoziemca, wobec którego toczy się postępowanie w sprawie pozbawienia go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej. Pomoc prawna w ramach postępowań odwoławczych, będzie polegała na sporządzeniu odwołania od decyzji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz działaniu w charakterze pełnomocnika strony w postępowaniu przed organem II instancji. W zakresie zapewnienia nieodpłatnej pomocy prawnej na etapie sporządzenia skargi do sądu administracyjnego zastosowanie będą mieć przepisy ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

W zakresie pomocy prawnej wynikającej z dyrektywy 2013/33/UE należy wyjaśnić, że zgodnie z dyrektywą 2013/33/UE prawo do nieodpłatnej pomocy prawnej powinno przysługiwać przed sądem pierwszej instancji. O ile w przypadku dyrektywy 2013/32/UE za sąd można uznać Radę do Spraw Uchodźców, to w rozumieniu dyrektywy 2013/33/UE sądem należy uznać wojewódzki sąd administracyjny. W przypadku bowiem decyzji o odmowie udzielenia pomocy socjalnej lub pozbawieniu tej pomocy nie przysługuje odwołanie do Rady do Spraw Uchodźców, tylko wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy przez Szefa Urzędu. W związku z tym, obowiązek zapewnienia nieodpłatnej pomocy prawnej wynikającej z przepisów dyrektywy 2013/33/UE będzie realizowany poprzez przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Ponadto, projekt ustawy przewiduje bezpłatny udział tłumacza w dostępie do nieodpłatnej pomocy prawnej (vide art. 69j ust. 1 pkt 3 oraz art. 69k ust. 9).

Z kolei, *dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 60)*, zwana dalej „dyrektywą 2013/32/UE”, dopuszcza w art. 21 ust. 1 świadczenie pomocy prawnej i informacji prawnej w postępowaniach w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej w pierwszej instancji przez specjalistów z organów publicznych. Projektodawca zdecydował się na skorzystanie z tej możliwości. Przedmiotowa uwaga była zgłaszana na etapie konsultacji społecznych, poddana już dyskusji w czasie konferencji uzgodnieniowej.

- **art. 69g (aktualnie art. 69e)** – uwaga nieuwzględniona. Wymóg co najmniej 3-letniego doświadczenia prawników organizacji pozarządowych w wykonywaniu czynności bezpośrednio związanych ze świadczeniem pomocy prawnej w sprawach o udzielenie ochrony międzynarodowej jest konieczny dla zapewnienia właściwego poziomu świadczenia pomocy prawnej, zaś adwokat i radca prawny jako profesjonalni pełnomocnicy dają rękojmię wykonywania usług z należytą starannością.

- **art. 76** – uwaga nieuwzględniona. Wszystkie zalecenia w zakresie określenia sankcji mających mieć zastosowanie w przypadku szczególnie agresywnego zachowania cudzoziemca lub naruszenia przez niego postanowień regulaminu pobytu w ośrodku, wprowadzenia przepisów określających zasady i tryb postępowania odwoławczego, zapewnienia dostępu do informacji o możliwości złożenia środka zaskarżenia od decyzji pozbawiającej cudzoziemca pomocy socjalnej oraz zapewnienia gwarancji wynikających z art. 20 ust. 5 dyrektywy 2013/33/UE są uwzględnione w prawie krajowym. Projekt ustawy wskazuje, że w przypadku agresywnego zachowania cudzoziemca lub naruszenia przez niego postanowień regulaminu pobytu w ośrodku zostanie on pozbawiony pomocy socjalnej. Podkreślenia wymaga, iż każde agresywne zachowanie cudzoziemca winno być sankcjonowane, nie zaś jedynie szczególnie agresywne. Z kolei zasady i tryb postępowania odwoławczego regulują przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego. W kontekście zapewnienia dostępu do informacji o możliwości złożenia środka zaskarżenia od decyzji pozbawiającej cudzoziemca pomocy socjalnej należy zauważyć, iż w świetle obowiązujących przepisów prawa decyzje administracyjne powinny zawierać pouczenie o przysługujących od nich środkach zaskarżenia. Ponadto, należy wyjaśnić, iż wszystkie gwarancje wynikające z art. 20 ust. 5 dyrektywy 2013/33/UE znajdują już swoje odzwierciedlenie w przepisach prawa krajowego, w tym przede wszystkim w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego.

Propozycje w zakresie zmiany w określaniu statusu członków rodzin dołączających w ramach procedury łączenia rodzin – uwaga nieuwzględniona. Celem przedmiotowej nowelizacji jest wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów tzw. pakietu azylowego, tj. m. in. dyrektywy 2013/32/UE oraz dyrektywy 2013/33/UE. Powyższa propozycja wykracza poza zakres nowelizacji.

Propozycje w zakresie detencji – **art. 87** – uwaga nieuwzględniona. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do zatrzymania wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Odnosząc się do propozycji uzupełnienia przepisów projektowanej ustawy w zakresie procedur ustalania lub weryfikacji tożsamości cudzoziemców należy wskazać, iż zgodnie z art. 325 ustawy o cudzoziemcach *1. W przypadku gdy cudzoziemiec nie posiada dokumentu podróży, Komendant Główny Straży Granicznej składa do właściwego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego państwa pochodzenia cudzoziemca wniosek o wydanie takiego dokumentu.*

2. Jeżeli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie istnieje przedstawicielstwo lub urząd, o którym mowa w ust. 1, Komendant Główny Straży Granicznej składa wniosek o wydanie dokumentu podróży do właściwego organu państwa pochodzenia cudzoziemca.

3. Przed wydaniem dokumentu podróży cudzoziemcowi właściwe organy Straży Granicznej w uzasadnionych przypadkach umożliwiają przedstawicielstwom dyplomatycznym, urzędom konsularnym lub właściwym organom państw pochodzenia cudzoziemca przeprowadzenie z nim rozmowy w jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej, przedstawicielstwach dyplomatycznych lub urzędach konsularnych państw pochodzenia cudzoziemca w celu potwierdzenia jego obywatelstwa.

4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się, o ile wiążące Rzeczypospolitą Polską umowy międzynarodowe dotyczące przyjmowania i przekazywania osób, które nie spełniają warunków wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobytu na tym terytorium lub przestały spełniać te warunki, nie stanowią inaczej.

5. Rozmowę, o której mowa w ust. 3, przeprowadza się w obecności funkcjonariusza Straży Granicznej oraz w razie potrzeby w obecności tłumacza.

6. Rozmowę, o której mowa w ust. 3, przeprowadzaną w jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej utrwała się, za zgodą cudzoziemca, za pomocą środków technicznych rejestrujących dźwięk, w celu udokumentowania jej przebiegu.

7. Zgromadzone zapisy dźwięku, o których mowa w ust. 6, przechowuje się przez okres 20 dni od dnia zarejestrowania, a następnie niszczy na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej.

Należy również wskazać, iż procedura postępowania określona w art. 325 ustawy o cudzoziemcach jest realizowana z poszanowaniem zasad, o których mowa w art. 9 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

- **art. 88a ust. 3** – uwaga nieuwzględniona. W projektowanym art. 88a ust. 3 została określona zasada, zgodnie z którą wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, nie umieszcza się w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców, gdy jest małoletnim bez opieki lub osobą niepełnosprawną. Natomiast zgodnie z art. 406 postanowienie o zwolnienie cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców wydaje niezwłocznie z urzędu lub na wniosek cudzoziemca, organ Straży Granicznej, któremu podlega strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców, w przypadku: (...) stwierdzenia, że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 400, lub stwierdzenia okoliczności innych niż określone w art. 400, uniemożliwiających stosowanie tych środków, lub wydania cudzoziemcowi zaświadczenia, o którym mowa w art. 170, lub gdy toczy się postępowanie w sprawie udzielenia mu zezwolenia, o którym mowa w art. 176, lub (...). Oznacza to, iż ocena szczególnych potrzeb jest dokonywana systematycznie, zarówno przed umieszczeniem cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców jak również po umieszczeniu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców.

- **art. 89** – uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z art. 89 ust. 1 sąd wydaje postanowienie o umieszczeniu wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców na okres do 60 dni. Dodatkowo, zgodnie z art. 89 ust. 4 w przypadku gdy przed upływem 60 dni, postępowanie w sprawie o udzielenia ochrony międzynarodowej nie zostało zakończone decyzją ostateczną i nadal zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-5, sąd może przedłużyć okres pobytu wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców na czas określony niezbędny do wydania takiej decyzji. Oznacza to, iż sąd przed wydaniem postanowienia o przedłużeniu pobytu wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje bada czy nadal zachodzi którakolwiek z okoliczności, o której mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-5. Mając na uwadze przedstawione regulacje należy wskazać, iż wprowadzenie do projektowanej ustawy proponowanych zmian jest bezzasadne.

4. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia go właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

5. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (wersja przekształcona) <i>Dziennik Urzędowy UE L 180/60 z 29.6.2013 r.</i>
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. Red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. Red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
Rozdział I Przepisy ogólne						
Art. 1 Cel						
1.	Art. 1	Celem niniejszej dyrektywy jest ustanowienie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej na mocy dyrektywy 2011/95/UE.	N			
Art. 2 Definicje						
2.	Art. 2 lit. a	Na użytek niniejszej dyrektywy: a) „konwencja genewska” oznacza Konwencję z dnia 28 lipca 1951 r. dotyczącą statusu uchodźców, zmienioną protokołem nowojorskim z	T	Art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemco	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 8) Konwencja Genewska – Konwencję dotyczącą statusu uchodźców, sporządzoną w Genewie dnia 28 lipca 1951 r. (Dz. U. z 1991 r.	

		dnia 31 stycznia 1967 r.;		m ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Nr 119, poz. 515 i 516).	
3.	Art. 2 lit. b	b) „wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej” lub „wniosek” oznacza wniosek o ochronę ze strony państwa członkowskiego, z którym występuje obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec, którego można uznać za osobę ubiegającą się o status uchodźcy lub status ochrony uzupełniającej, i który nie występuje wyraźnie o inny rodzaj ochrony, pozostający poza zakresem dyrektywy 2011/95/UE, o który można osobno wystąpić;	T	Art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 13) wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej – wniosek o ochronę ze strony Rzeczypospolitej Polskiej, z którym występuje cudzoziemiec, którego można uznać za osobę ubiegającą się o status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą.	
4.	Art. 2 lit. c	c) „wnioskodawca” oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który wystąpił z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej, w odniesieniu do którego nie została jeszcze podjęta ostateczna decyzja;	T	Art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 25. 1. Cudzoziemiec, który składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, zwany, dalej „wnioskodawcą”, może złożyć ten wniosek, także w imieniu następujących osób towarzyszących mu i zależnych od niego ze względów ekonomicznych, zdrowotnych lub ze względu na wiek: (...)	
5.	Art. 2 lit. d	d) „wnioskodawca potrzebujący szczególnych gwarancji proceduralnych” oznacza wnioskodawcę, którego możliwość korzystania z praw i wywiązywania się z obowiązków przewidzianych w niniejszej dyrektywie jest ograniczona ze względu na sytuację tej osoby;	T	Art. 68 ust. 2 i art. 69 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium	Art. 68. 2. Za osobę wymagającą szczególnego traktowania w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej uważa się wnioskodawcę, wobec którego czynności w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej należy wykonywać w sposób określony w art. 69.	

				Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	<p>Art. 69. 1. W przypadku cudzoziemca, który jest osobą wymagającą szczególnego traktowania, czynności w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej wykonuje się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w warunkach zapewniających cudzoziemcowi swobodę wypowiedzi, w sposób szczególnie taktowny i dostosowany do jego stanu psychofizycznego; 2) w terminie dostosowanym do jego stanu psychicznego i fizycznego, wyznaczonym przy uwzględnieniu terminów korzystania przez cudzoziemca ze świadczeń zdrowotnych; 3) w miejscu pobytu cudzoziemca, gdy jest to uzasadnione stanem zdrowia cudzoziemca; 4) w razie potrzeby z udziałem psychologa, lekarza lub tłumacza. <p>2. Na wniosek cudzoziemca, który jest osobą wymagającą szczególnego traktowania, w przypadkach uzasadnionych jego potrzebami, czynności w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonuje wobec cudzoziemca, osoba tej samej płci; 2) wykonuje się z udziałem psychologa, lekarza lub tłumacza płci wskazanej przez cudzoziemca. 	
6.	Art. 2 lit. e	e) „ostateczna decyzja” oznacza decyzję, w której stwierdza się, czy obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi można nadać status uchodźcy lub status ochrony	T	Art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks	Art. 16. § 1. Decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, są ostateczne. Uchylenie lub zmiana takich decyzji,	

		uzupełniającej na mocy dyrektywy 2011/95/UE, i która już nie podlega środkowi zaskarżenia w ramach rozdziału V niniejszej dyrektywy, niezależnie od tego, czy skutkiem takiego środka zaskarżenia jest zezwolenie wnioskodawcom na pozostanie w danych państwach członkowskich w oczekiwaniu na jego wynik;		postępowania administracyjnego	stwierdzenie ich nieważności oraz wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w kodeksie lub ustawach szczególnych.	
7.	Art. 2 lit. f	f) „organ rozstrzygający” oznacza każdy organ quasi-sądowy lub administracyjny w państwie członkowskim odpowiedzialny za rozpatrywanie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej i właściwy do podejmowania decyzji w takich sprawach w pierwszej instancji;	T	Art. 23 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 23. Status uchodźcy nadaje lub odmawia jego nadania, ochrony uzupełniającej udziela lub odmawia jej udzielenia albo ich pozbawia, w drodze decyzji, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, zwany dalej „Szefem Urzędu”.	
8.	Art. 2 lit. g	g) „uchodźca” oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, spełniającego wymogi art. 2 lit. d) dyrektywy 2011/95/UE;	T	Art. 13 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 13. 1. Cudzoziemcowi nadaje się status uchodźcy, jeżeli na skutek uzasadnionej obawy przed prześladowaniem w kraju pochodzenia z powodu rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do określonej grupy społecznej nie może lub nie chce korzystać z ochrony tego kraju.	
9.	Art. 2 lit. h	h) „osoba kwalifikująca się do objęcia jej ochroną uzupełniająca” oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który spełnia wymogi art. 2 lit. f) dyrektywy 2011/95/UE;	T	Art. 15 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom	Art. 15. Cudzoziemcowi, który nie spełnia warunków do nadania statusu uchodźcy, udziela się ochrony uzupełniającej, w przypadku gdy powrót do kraju pochodzenia może narazić go na rzeczywiste ryzyko	

				m ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	doznania poważnej krzywdy przez: 1) orzeczenie kary śmierci lub wykonanie egzekucji, 2) tortury, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie, 3) poważne i zindywidualizowane zagrożenie dla życia lub zdrowia wynikające z powszechnego stosowania przemocy wobec ludności cywilnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego – i ze względu na to ryzyko nie może lub nie chce korzystać z ochrony kraju pochodzenia.	
10.	Art. 2 lit. i	i) „ochrona międzynarodowa” oznacza status uchodźcy lub status ochrony uzupełniającej określone w lit. j) i k);	T	Art. 2 pkt 13 i art. 47 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 13) wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej – wniosek o ochronę ze strony Rzeczypospolitej Polskiej, z którym występuje cudzoziemiec, którego można uznać za osobę ubiegającą się o status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą. Art. 47. 1. Organ prowadzący postępowanie orzeka w pierwszej kolejności o nadaniu lub odmowie nadania cudzoziemcowi statusu uchodźcy, a w przypadku odmowy nadania statusu uchodźcy orzeka o udzieleniu lub odmowie udzielenia ochrony uzupełniającej.	
11.	Art. 2 lit. j	j) „status uchodźcy” oznacza uznanie przez państwo członkowskie obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca za uchodźcę;	T	Art. 13 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na	Art. 13. 1. Cudzoziemcowi nadaje się status uchodźcy, jeżeli na skutek uzasadnionej obawy przed prześladowaniem w kraju pochodzenia z powodu rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do określonej grupy	

				terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	społecznej nie może lub nie chce korzystać z ochrony tego kraju.	
12.	Art. 2 lit. k	k) „status ochrony uzupełniającej” oznacza uznanie przez państwo członkowskie obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca za osobę kwalifikującą się do objęcia jej ochroną uzupełniającą;	T	Art. 15 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 15. Cudzoziemcowi, który nie spełnia warunków do nadania statusu uchodźcy, udziela się ochrony uzupełniającej, w przypadku gdy powrót do kraju pochodzenia może narazić go na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy przez: 1) orzeczenie kary śmierci lub wykonanie egzekucji, 2) tortury, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie, 3) poważne i zindywidualizowane zagrożenie dla życia lub zdrowia wynikające z powszechnego stosowania przemocy wobec ludności cywilnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego – i ze względu na to ryzyko nie może lub nie chce korzystać z ochrony kraju pochodzenia.	
13.	Art. 2 lit. l	l) „małoletni” oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który nie ukończył 18 lat;	T	Art. 10 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny	Art. 10. § 1. Pełnoletnim jest, kto ukończył lat osiemnaście	
14.	Art. 2 lit. m	m) „małoletni bez opieki” oznacza małoletniego bez opieki określonego w art. 2 lit. l) dyrektywy 2011/95/UE;	T	Art. 2 pkt 9a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 9a) małoletni bez opieki – małoletniego cudzoziemca, który przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium bez opieki osób dorosłych, odpowiedzialnych za niego zgodnie z prawem obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej;	

15.	Art. 2 lit. n	n) „przedstawiciel” oznacza osobę lub organizację wyznaczoną przez właściwe organy w celu udzielenia pomocy małoletniemu bez opieki i reprezentowania go w procedurach przewidzianych w niniejszej dyrektywie z myślą o zapewnieniu najlepszego zabezpieczenia interesów dziecka oraz dokonywania w jego imieniu czynności prawnych w razie potrzeby. W przypadku gdy przedstawicielem wyznaczona została organizacja, wskazuje ona osobę odpowiedzialną za wykonywanie obowiązków przedstawiciela w stosunku do małoletniego bez opieki, zgodnie z niniejszą dyrektywą;	T	<p>Art. 178 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego</p> <p>Art. 61 ust. 1pkt 3 oraz ust. 2 i 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemco m ochrony na terytorium Rzeczypospoli tej Polskiej w brzmieniu nadany projekt</p>	<p>Art. 178. § 1. Kuratora ustanawia się w wypadkach w ustawie przewidzianych.</p> <p>Art. 61. 1. W przypadku gdy małoletni bez opieki zadeklarował organowi Straży Granicznej, zamiar złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, organ, który przyjął deklarację :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sporządza na tę okoliczność protokół; 2) rejestruje deklarację zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w rejestrze, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 1; 3) występuje niezwłocznie do sądu opiekuńczego właściwego ze względu na miejsce pobytu małoletniego z wnioskiem o ustanowienie kuratora do reprezentowania małoletniego w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, przekazania do innego państwa członkowskiego na podstawie rozporządzenia 604/2013, udzielenia pomocy socjalnej oraz udzielenia pomocy w dobrowolnym powrocie do kraju pochodzenia. <p>2. Sąd ustanawia kuratora niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni.</p> <p>3. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej złożony w imieniu małoletniego bez opieki przez kuratora przyjmuje i rejestruje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni</p>	
-----	--------------------------	--	----------	--	---	--

					<p>robotycznych od dnia ustanowienia przez sąd kuratora, organ Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu małoletniego bez opieki.</p> <p>4. Przepis ust. 1 pkt 3 i ust. 2 stosuje się także w przypadku:</p> <p>1) złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w imieniu małoletniego bez opieki przez przedstawiciela organizacji międzynarodowej lub pozarządowej zajmującej się udzielaniem cudzoziemcom pomocy, w tym pomocy prawnej;</p> <p>2) przekazania przez inne państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia 604/2013 małoletniego bez opieki, dla którego kurator nie był wcześniej ustanowiony.</p>	
16.	Art. 2 lit. o	o) „cofnięcie statusu ochrony międzynarodowej” oznacza podjętą przez właściwy organ decyzję w sprawie cofnięcia, pozbawienia lub odmowy przedłużenia danej osobie statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej zgodnie z dyrektywą 2011/95/UE;	T	Art. 23 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 23. Status uchodźcy nadaje lub odmawia jego nadania, ochrony uzupełniającej udziela lub odmawia jej udzielenia albo ich pozbawia, w drodze decyzji, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, zwany dalej „Szefem Urzędu”.	
17.	Art. 2 lit. p	p) „pozostawać w państwie członkowskim” oznacza pozostawać na terytorium, w tym na granicy lub w strefach tranzytowych państwa członkowskiego, w którym wystąpiono z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej lub w którym	T	Art. 55a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na	Art. 55a. 1. Zaświadczenie tożsamości, w okresie swojej ważności, potwierdza tożsamość cudzoziemca podczas jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uprawnia go i małoletnie dzieci objęte tym zaświadczeniem do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej	

		wniosek jest rozpatrywany;		terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Polskiej do zakończenia postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej decyzją ostateczną.	
18.	Art. 2 lit. q	q) „kolejny wniosek” oznacza następny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, z którym występuje się po tym, jak ostateczna decyzja w odniesieniu do poprzedniego wniosku została podjęta, w tym w przypadkach, gdy wnioskodawca wyraźnie wycofał swój wniosek oraz w przypadkach, gdy organ rozstrzygający odrzucił wniosek w następstwie dorozumianego wycofania wniosku zgodnie z art. 28 ust. 1.	T	Art. 2 pkt 7a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 7a) kolejny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej - następny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej złożony przez cudzoziemca lub w jego imieniu po tym, jak w odniesieniu do poprzedniego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, który go dotyczył, została wydana decyzja ostateczna, w tym także o umorzeniu postępowania;	
Art. 3 Zakres stosowania						
19.	Art. 3 ust. 1	1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do wszystkich wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, z którymi wystąpiono na terytorium, w tym na granicy, na wodach terytorialnych lub w strefach tranzytowych państw członkowskich, oraz do cofania ochrony międzynarodowej.	N			
20.	Art. 3 ust. 2	2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do wniosków o azyl dyplomatyczny lub terytorialny złożonych w przedstawicielstwach państw członkowskich.	N			
21.	Art. 3 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy w procedurach	N			

		rozstrzygnięcia wniosków o wszelkie rodzaje ochrony pozostające poza zakresem dyrektywy 2011/95/UE.				
Art. 4 Organy odpowiedzialne						
22.	Art. 4 ust. 1	1. Państwa członkowskie wyznaczają dla wszystkich procedur organ rozstrzygający, który będzie odpowiedzialny za odpowiednie rozpatrywanie wniosków zgodnie z niniejszą dyrektywą. Państwa członkowskie zapewniają, aby organ ten dysponował odpowiednimi środkami, w tym wystarczającą liczbą wykwalifikowanych pracowników, aby mógł wypełniać swoje zadania zgodnie z niniejszą dyrektywą.	T	Art. 23 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 23. Status uchodźcy nadaje lub odmawia jego nadania, ochrony uzupełniającej udziela lub odmawia jej udzielenia albo ich pozbawia, w drodze decyzji, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, zwany dalej „Szefem Urzędu”.	
23.	Art. 4 ust. 2 lit. a	2. Państwa członkowskie mogą postanowić, że organ, inny niż organ, o którym mowa w ust. 1, jest odpowiedzialny za: a) rozpatrywanie spraw zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 604/2013; oraz	N			
24.	Art. 4 ust. 2 lit. b	b) przyznawanie lub odmowę pozwolenia na wjazd w ramach procedury przewidzianej w art. 43, z zastrzeżeniem warunków określonych w tym artykule i na podstawie uzasadnionej opinii organu rozstrzygającego.	N			
25.	Art. 4 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby personel organu rozstrzygającego, o którym mowa w ust. 1, został odpowiednio przeszkolony. W tym celu państwa członkowskie zapewniają stosowne szkolenia, które obejmują	N			

		elementy wymienione w art. 6 ust. 4 lit. a)–e) rozporządzenia (UE) nr 439/2010. Państwa członkowskie uwzględniają także stosowne szkolenia stworzone i rozwijane przez Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO). Osoby przesłuchujące wnioskodawców zgodnie z niniejszą dyrektywą muszą także uzyskać ogólną wiedzę o problemach, które mogłyby negatywnie wpłynąć na zdolność wnioskodawców do udziału w przesłuchaniu, na przykład o oznakach, że wnioskodawca mógł być w przeszłości poddawany torturom.				
26.	Art. 4 ust. 4	4. W przypadku wyznaczenia organu zgodnie z ust. 2, państwa członkowskie zapewniają, aby personel tego organu posiadał odpowiednią wiedzę lub przeszedł niezbędne szkolenie, tak aby mógł wypełniać swoje obowiązki, wdrażając niniejszą dyrektywę.	N			
27.	Art. 4 ust. 5	5. Wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej, z którymi wystąpiono w państwie członkowskim do organów innego państwa członkowskiego prowadzącego tam kontrolę graniczną lub imigracyjną rozpatrywane są przez państwo członkowskie, na którego terytorium wystąpiono z wnioskiem.	N			
Art. 5 Korzystniejsze przepisy						
28.	Art. 5	Państwa członkowskie mogą wprowadzić lub utrzymać korzystniejsze normy dotyczące procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej, o ile normy te są	N			

		zgodne z niniejszą dyrektywą.				
Rozdział II						
Podstawowe zasady i gwarancje						
Art. 6						
Dostęp do procedury						
29.	Art. 6 ust. 1	<p>1. Gdy osoba występuje z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej do organu, który zgodnie z prawem krajowym jest właściwy do rejestrowania takich wniosków, rejestracja odbywa się nie później niż trzy dni robocze po wystąpieniu z takim wnioskiem.</p> <p>Jeżeli wystąpiono z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej do innych organów mogących przyjmować takie wnioski, ale nie są właściwe do ich rejestrowania zgodnie z prawem krajowym, państwa członkowskie zapewniają dokonanie rejestracji nie później niż sześć dni roboczych po wystąpieniu z takim wnioskiem.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają uzyskanie stosownych informacji przez te inne organy mogące przyjmować wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej, takie jak policja, straż graniczna, urzędy imigracyjne i personel ośrodków zatrzymań, a także przeszkolenie personelu tych organów na niezbędnym poziomie, odpowiednim do wykonywanych zadań i pełnionych funkcji, a także</p>	T	Art. 28 ust. 5 i art. 30 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 28. 1. W przypadku gdy z przyczyn leżących po stronie organu Straży Granicznej, nie jest możliwe przyjęcie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na formularzu w dniu, w którym cudzoziemiec stawił się osobiście w siedzibie tego organu, o którym mowa w art. 24, i zadeklarował zamiar złożenia takiego wniosku, organ Straży Granicznej informuje cudzoziemca w języku dla niego zrozumiałym o terminie i miejscu przyjęcia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz sporządza na tę okoliczność protokół. 2. W przypadku niemożności osobistego stawiennictwa w siedzibie organu Straży Granicznej, o którym mowa w art. 24 ust. 1, osoby niepełnosprawnej, w podeszłym wieku, kobiety ciężarnej, osoby samotnie wychowującej dziecko lub przebywającej w pieczy zastępczej, szpitalu, areszcie śledczym lub zakładzie karnym, pisemna, deklaracja zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej może być złożona za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo	

		przekazanie temu personelowi instrukcji dotyczących informowania wnioskodawców o miejscu i sposobie składania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej.			<p>pocztowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1529) lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422)</p> <p>.....</p> <p>5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lub 2, przyjęcie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i jego rejestracja następuje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych, a w razie masowego napływu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu poszukiwania ochrony międzynarodowej – w terminie 10 dni roboczych.</p> <p>Art. 30. 1. Organ Straży Granicznej, właściwy do przyjęcia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej: 9) rejestruje niezwłocznie wniosek w rejestrze spraw o udzielenie ochrony międzynarodowej;</p>	
30.	Art. 6 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby osoba, która wystąpiła z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej, miała rzeczywistą możliwość jak najszybszego złożenia wniosku. W przypadku gdy wnioskodawca nie składa swojego wniosku, państwa członkowskie mogą stosować odpowiednio art. 28.	T	Art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 28. 1. W przypadku gdy z przyczyn leżących po stronie organu Straży Granicznej, nie jest możliwe przyjęcie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na formularzu w dniu, w którym cudzoziemiec stawił się osobiście w siedzibie tego organu, o którym mowa w art. 24, i zadeklarował zamiar złożenia takiego wniosku, organ Straży Granicznej informuje cudzoziemca w języku dla niego zrozumiałym o terminie i miejscu przyjęcia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej	

					<p>oraz sporządza na tę okoliczność protokół.</p> <p>2. W przypadku niemożności osobistego stawiennictwa w siedzibie organu Straży Granicznej, o którym mowa w art. 24 ust. 1, osoby niepełnosprawnej, w podeszłym wieku, kobiety ciężarnej, osoby samotnie wychowującej dziecko lub przebywającej w pieczy zastępczej, szpitalu, areszcie śledczym lub zakładzie karnym, pisemna, deklaracja zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej może być złożona za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1529) lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422)</p> <p>-----</p> <p>5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lub 2, przyjęcie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i jego rejestracja następuje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych, a w razie masowego napływu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu poszukiwania ochrony międzynarodowej – w terminie 10 dni roboczych.</p>	
31.	Art. 6 ust. 3	3. Bez uszczerbku dla ust. 2 państwa członkowskie mogą wymagać, aby wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej były składane	T	Art. 24 i art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca	Art. 24. 1. Cudzoziemiec, składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej do Szefa Urzędu za pośrednictwem komendanta oddziału	

		osobiście lub w wyznaczonym miejscu.		2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej. 2. Cudzoziemiec, który przebywa w strzeżonym ośrodku, areszcie dla cudzoziemców, areszcie śledczym lub zakładzie karnym, składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej za pośrednictwem komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej obejmującego terytorialnym zasięgiem działania siedzibę strzeżonego ośrodka, aresztu dla cudzoziemców, aresztu śledczego lub zakładu karnego. Art. 26. 1. Wnioskodawca składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej osobiście.	
32.	Art. 6 ust. 4	4. Niezależnie od ust. 3 wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej uznaje się za złożony w momencie, gdy formularz przedłożony przez wnioskodawcę lub – w przypadku gdy przewiduje to prawo krajowe – urzędowe sprawozdanie dotrą do właściwych organów danych państw członkowskich.	T	Art. 61 § 3 kpa	Art. 61. § 3. Datą wszczęcia postępowania na żądanie strony jest dzień doręczenia żądania organowi administracji publicznej.	
33.	Art. 6 ust. 5	5. W przypadku gdy z wnioskami o udzielenie ochrony międzynarodowej występuje jednocześnie duża liczba obywateli państw trzecich lub bezpieczeństwa i praktycznie bardzo utrudnia to przestrzeganie terminu określonego w ust. 1, państwa członkowskie mogą postanowić o przedłużeniu tego terminu do 10 dni roboczych.	T	Art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu	Art. 28. 1. W przypadku gdy z przyczyn leżących po stronie organu Straży Granicznej, nie jest możliwe przyjęcie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na formularzu w dniu, w którym cudzoziemiec stawiał się osobiście w siedzibie tego organu, o którym mowa w art. 24, i zadeklarował zamiar złożenia takiego wniosku, organ Straży Granicznej informuje cudzoziemca w	

				<p>nadany przez projekt</p>	<p>języku dla niego zrozumiałym o terminie i miejscu przyjęcia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz sporządza na tę okoliczność protokół.</p> <p>2. W przypadku niemożności osobistego stawiennictwa w siedzibie organu Straży Granicznej, o którym mowa w art. 24 ust. 1, osoby niepełnosprawnej, w podeszłym wieku, kobiety ciężarnej, osoby samotnie wychowującej dziecko lub przebywającej w pieczy zastępczej, szpitalu, areszcie śledczym lub zakładzie karnym, pisemna, deklaracja zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej może być złożona za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1529) lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422)</p> <p>-----</p> <p>5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lub 2, przyjęcie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i jego rejestracja następuje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych, a w razie masowego napływu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu poszukiwania ochrony międzynarodowej – w terminie 10 dni roboczych.</p>	
--	--	--	--	---------------------------------	---	--

Art. 7

Wnioski w imieniu osób pozostających na utrzymaniu lub małoletnich

34.	Art. 7 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby każda osoba dorosła posiadająca zdolność do czynności prawnych miała prawo wystąpienia we własnym imieniu z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej.	T	Art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 29. 3. Organ Straży Granicznej przed przyjęciem wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej informuje na osobności małżonka, w którego imieniu została złożona deklaracja zamiaru złożenia wniosku, o konsekwencjach proceduralnych złożenia wniosku w jego imieniu w tym o prawie stawienia się na przesłuchanie wnioskodawcy oraz o przysługującym małżonkowi prawie do wystąpienia z odrębnym wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej.	
35.	Art. 7 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą przewidzieć możliwość wystąpienia przez wnioskodawcę z wnioskiem w imieniu osób pozostających na jego utrzymaniu. W takich przypadkach państwa członkowskie zapewniają, aby osoby dorosłe pozostające na utrzymaniu wnioskodawcy wyraziły zgodę na złożenie wniosku w ich imieniu, a w przeciwnym razie miały możliwość wystąpienia z wnioskiem we własnym imieniu. Zgoda jest wymagana w momencie składania wniosku lub najpóźniej w momencie przeprowadzania przesłuchania osoby dorosłej pozostającej na utrzymaniu wnioskodawcy. Każda pozostająca na utrzymaniu osoba dorosła, przed zwróceniem się do niej o zgodę, jest informowana na osobności o odnośnych konsekwencjach	T	Art. 25 ust. 1 i art. 27 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 25. 1. Cudzoziemiec, który składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, zwany, dalej „wnioskodawcą”, może złożyć ten wniosek, także w imieniu towarzyszących mu i zależnych od niego ze względów ekonomicznych, zdrowotnych lub ze względu na wiek: 1) osoby pozostającej z cudzoziemcem w uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim, zwanej dalej „małżonką”; 2) małoletniego dziecka wnioskodawcy i małżonka, o którym mowa w pkt 1, w tym także dziecka przysposobionego, niepozostającego w związku małżeńskim; 3) małoletniego dziecka wnioskodawcy, w tym także dziecka przysposobionego, niepozostającego w związku małżeńskim; 4) małoletniego dziecka	

		proceduralnych złożenia wniosku w swoim imieniu oraz o przysługującym jej prawie do wystąpienia z odrębnym wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej.			<p>małżonka, o którym mowa w pkt 2, w tym także dziecka przysposobionego, niepozostającego w związku małżeńskim.</p> <p>Art. 27. 1. Złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, w imieniu małżonka wnioskodawcy i jego małoletniego dziecka wymaga pisemnej zgody tego małżonka. 2. Wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 1, uważa się za udzielenie wnioskodawcy pełnomocnictwa do działania w imieniu jego małżonka i dzieci tego małżonka. 3. Organ Straży Granicznej przed przyjęciem wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej informuje na osobności małżonka, w którego imieniu wnioskodawca zamierza złożyć wniosek, o konsekwencjach proceduralnych złożenia wniosku w jego imieniu w tym o prawie stawienia się na przesłuchanie wnioskodawcy oraz o przysługującym małżonkowi prawie do wystąpienia z odrębnym wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej.</p>	
36.	Art. 7 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby małoletni miał prawo do wystąpienia z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej w swoim imieniu, jeśli posiada zdolność do czynności prawnych w postępowaniach zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego, albo za pośrednictwem swoich rodziców lub innych dorosłych członków rodziny lub osoby dorosłej odpowiedzialnej za	T	Art. 30 § 1 i 2 kpa	<p>Art. 30. § 1. Zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych stron ocenia się według przepisów prawa cywilnego, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej. § 2. Osoby fizyczne nieposiadające zdolności do czynności prawnych działają przez swych ustawowych przedstawicieli.</p>	

		niego zgodnie z prawem lub praktyką danego państwa członkowskiego, albo za pośrednictwem swojego przedstawiciela.				
37.	Art. 7 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy, o których mowa w art. 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich miały prawo do złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w imieniu małoletniego bez opieki jeżeli, na podstawie indywidualnej oceny jego sytuacji osobistej, organy te są zdania, że małoletni może potrzebować ochrony na mocy dyrektywy 2011/95/UE.	T	Art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 26. 2. W imieniu małoletniego bez opieki wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej składa kurator albo przedstawiciel organizacji międzynarodowej lub pozarządowej zajmującej się udzielaniem pomocy cudzoziemcom, w tym pomocy prawnej, jeżeli na podstawie indywidualnej oceny sytuacji małoletniego bez opieki organizacja ta uzna, że może on potrzebować takiej ochrony.	
38.	Art. 7 ust. 5 lit. a	5. Państwa członkowskie mogą określić w ustawodawstwie krajowym: a) przypadki, w których małoletni może wystąpić z wnioskiem we własnym imieniu;	N			
39.	Art. 7 ust. 5 lit. b	b) przypadki, w których wniosek małoletniego bez opieki musi zostać złożony przez przedstawiciela, zgodnie z art. 25 ust. 1 lit. a);	T	Art. 61 ust. 1, i art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w	Art. 61. 1. W przypadku gdy małoletni bez opieki zadeklarował organowi Straży Granicznej, zamiar złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, organ, który przyjął deklarację : 1) sporządza na tę okoliczność protokół; 2) rejestruje deklarację zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w rejestrze, o	

				brzmieniu nadanym przez projekt	<p>którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 1; 3) występuje niezwłocznie do sądu opiekuńczego właściwego ze względu na miejsce pobytu małoletniego z wnioskiem o ustanowienie kuratora do reprezentowania małoletniego w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, przekazania do innego państwa członkowskiego na podstawie rozporządzenia 604/2013, udzielenia pomocy socjalnej oraz udzielenia pomocy w dobrowolnym powrocie do kraju pochodzenia.</p> <p>2. Sąd ustanawia kuratora niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni.</p> <p>Art. 26. 2. W imieniu małoletniego bez opieki wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej składa kurator albo przedstawiciel organizacji międzynarodowej lub pozarządowej zajmującej się udzielaniem pomocy cudzoziemcom, w tym pomocy prawnej, jeżeli na podstawie indywidualnej oceny sytuacji małoletniego bez opieki organizacja ta uzna, że może on potrzebować takiej ochrony.</p>	
40.	Art. 7 ust. 5 lit. c	c) przypadki, w których złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej jest uznawane jednocześnie za złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej dla każdego małoletniego niepozostającego w związku małżeńskim.	T	Art. 25 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospoli	Art. 25. 1. Cudzoziemiec, który składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, zwany, dalej „wnioskodawcą”, może złożyć ten wniosek, także w imieniu następujących osób towarzyszących mu i zależnych od niego ze względów ekonomicznych, zdrowotnych lub ze względu na wiek:	

				<p>tej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p> <p>1) osoby pozostającej z cudzoziemcem w uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim, zwanej dalej „małżonkiem”;</p> <p>2) małoletniego dziecka wnioskodawcy i małżonka, o którym mowa w pkt 1, w tym także dziecka przysposobionego, niepozostającego w związku małżeńskim;</p> <p>3) małoletniego dziecka wnioskodawcy, w tym także dziecka przysposobionego, niepozostającego w związku małżeńskim;</p> <p>4) małoletniego dziecka małżonka, o którym mowa w pkt 2, w tym także dziecka przysposobionego, niepozostającego w związku małżeńskim.</p> <p>2. Przepisy dotyczące osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, stosuje się także do dziecka wnioskodawcy urodzonego w okresie:</p> <p>1) trwania postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej do jego zakończenia decyzją ostateczną;</p> <p>2) gdy organ pierwszej instancji prowadzi ponownie postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej po uchyleniu decyzji przez organ wyższego stopnia lub po stwierdzeniu nieważności decyzji.</p>	
Art. 8					
Informowanie i doradztwo w ośrodkach zatrzymań i na przejściach granicznych					
41.	Art. 8 ust. 1	1. W przypadku gdy istnieją powody, aby przypuszczać, że obywatele państw	T	Art. 29 ust. 1 ustawy z dnia	Art. 29. 1. W przejściach granicznych, strzeżonych ośrodkach i aresztach dla

		trzecich lub bezpieczeństwa przetrzymywani w ośrodkach zatrzymań lub obecni na przejściach granicznych, w tym w strefach tranzytowych, na granicach zewnętrznych mogą chcieć wystąpić z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie przekazują im informacje o możliwości wystąpienia z takim wnioskiem. W takich ośrodkach i na takich przejściach granicznych państwa członkowskie zapewniają możliwość skorzystania z pomocy tłumaczy w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne do ułatwienia dostępu do procedury azylowej.		13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt Art. 304 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym przez projekt	cudzoziemców zapewnia się cudzoziemcowi w języku dla niego zrozumiałym dostęp do informacji o możliwości złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i skorzystania w tym celu z pomocy tłumacza. Art. 304. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu poucza cudzoziemca o możliwości złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.	
42.	Art. 8 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organizacje i osoby świadczące pomoc i doradztwo wnioskodawcom miały rzeczywisty dostęp do wnioskodawców obecnych na przejściach granicznych, w tym do stref tranzytowych, na granicach zewnętrznych. Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące obecności takich organizacji i osób na tych przejściach granicznych, a w szczególności postanowić, że dostęp uzależniony jest od zawarcia porozumienia z właściwymi organami państw członkowskich. Dostęp ten ograniczyć można jedynie w przypadku, gdy na mocy prawa krajowego jest to obiektywnie konieczne ze względów	T	Art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 29. 2. Organ Straży Granicznej, na wniosek wnioskodawcy, zapewnia przedstawicielom organizacji międzynarodowych lub pozarządowych, zajmujących się udzielaniem pomocy cudzoziemcom, w tym pomocy prawnej, dostęp do wnioskodawcy, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w przejściu granicznym.	

		bezpieczeństwa, porządku publicznego lub administracyjnego zarządzania danymi przejściami granicznymi, pod warunkiem że dostęp nie zostanie tym samym drastycznie ograniczony lub uniemożliwiony.				
Art. 9						
Prawo do pozostawania w państwie członkowskim do czasu rozpatrzenia wniosku						
43.	Art. 9 ust. 1	1. Wnioskodawcom zezwala się na pozostawanie w państwie członkowskim, wyłącznie na potrzeby procedury, do czasu podjęcia przez organ rozstrzygający decyzji zgodnie z procedurami obowiązującymi w pierwszej instancji określonymi w rozdziale III. To prawo do pozostawania nie oznacza uprawnienia do otrzymania zezwolenia na pobyt.	T	<p>Art. 55a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p> <p>Art. 302 ust. 2 w zw. z art. 299 ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p>	<p>Art. 55a. 1. Zaświadczenie tożsamości, w okresie swojej ważności, potwierdza tożsamość cudzoziemca podczas jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uprawnia go i małoletnie dzieci objęte tym zaświadczeniem do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do zakończenia postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej decyzją ostateczną.</p> <p>Art. 302. 2. Przepisów ust. 1 pkt 1-3 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 299 ust. 6.</p> <p>Art. 299. 6. Cudzoziemiec jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja:</p> <p>2) o odmowie nadania mu statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej, o uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny, o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia mu ochrony międzynarodowej lub decyzja o pozbawieniu go statusu uchodźcy lub</p>	

				<p>ochrony uzupełniającej, lub - stała się ostateczna, a w przypadku wydania decyzji przez organ wyższego stopnia, od dnia, w którym decyzja ostateczna została cudzoziemcowi doręczona.</p> <p>Art. 330 ust. 1 pkt 1 i 8 oraz ust. 1a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>ochrony uzupełniającej, lub - stała się ostateczna, a w przypadku wydania decyzji przez organ wyższego stopnia, od dnia, w którym decyzja ostateczna została cudzoziemcowi doręczona.</p> <p>Art. 330. 1. Decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wykonuje się, gdy:</p> <p>1) wobec cudzoziemca toczy się postępowanie w sprawie udzielenia mu ochrony międzynarodowej lub</p> <p>8) cudzoziemiec zadeklarował zamiar złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, w przypadku o którym mowa w art. 26 ust. 1 lub 2 lub art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>1a. Decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wykonuje się z powodu okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 8, do dnia:</p> <p>1) upływu terminu do złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej określonego w protokole potwierdzającym złożenie deklaracji zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej - w przypadku, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>2) w którym organ Straży Granicznej umożliwił złożenie wniosku o udzielenie ochrony</p>
--	--	--	--	--	---

					międzynarodowej: a) cudzoziemcowi – w przypadku, o którym mowa w art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) kuratorowi w imieniu małoletniego bez opieki - w przypadku, o którym mowa w art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
44.	Art. 9 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą uczynić wyjątek jedynie w przypadku, gdy osoba występuje z kolejnym wnioskiem, o którym mowa w art. 41, lub gdy wydadzą one tę osobę lub dokonają jej ekstradycji, odpowiednio, do innego państwa członkowskiego na mocy obowiązków wynikających z europejskiego nakazu aresztowania lub z innych przyczyn, bądź do państwa trzeciego lub do międzynarodowych sądów lub trybunałów karnych.	T	Art. 330 ust. 2 i art. 305 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 330. 2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się, gdy cudzoziemiec złożył kolejny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, który jest: 1) pierwszym wnioskiem niedopuszczalnym z przyczyn, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli złożenie tego wniosku nastąpiło tylko w celu opóźnienia wydania albo w celu opóźnienia lub uniemożliwienia wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu; 2) złożony po wydaniu ostatecznej decyzji o: a) uznaniu wniosku za niedopuszczalny z przyczyn, o których mowa w 38 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej	

					<p>albo decyzji o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, wydanej po rozpatrzeniu kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.</p> <p>Art. 305. 2. Postępowania w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu nie zawiesza się w przypadku, gdy cudzoziemiec złożył kolejny wniosek w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej.</p>	
45.	Art. 9 ust. 3	3. Państwo członkowskie może dokonać ekstradycji wnioskodawcy do państwa trzeciego zgodnie z ust. 2 wyłącznie w przypadku, gdy właściwe organy upewniły się, że decyzja o ekstradycji nie doprowadzi bezpośrednio lub pośrednio do odesłania w pogwałceniu zobowiązań międzynarodowych i unijnych tego państwa członkowskiego.	N		Umowy międzynarodowe	
Art. 10 Wymogi dotyczące rozpatrywania wniosków						
46.	Art. 10 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej nie były ani odrzucane, ani pozostawiane bez rozpatrzenia wyłącznie z powodu niewystąpienia z nimi w najkrótszym możliwym terminie.	T	<p>Art. 330 ust. 1a w zw. z ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p> <p>To jedyny skutek niedotrzymania terminu złożenia</p>	<p>Art. 330. 1. Decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wykonuje się, gdy:</p> <p>8) cudzoziemiec zadeklarował zamiar złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, w przypadku o którym mowa w art. 28 ust. 1 lub 2 lub art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>1a. Decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wykonuje się z powodu okoliczności, o których</p>	

				wniosku na formularzu	<p>mowa w ust. 1 pkt 8, do dnia:</p> <p>1) upływu terminu do złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej określonego w protokole potwierdzającym złożenie deklaracji zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej - w przypadku, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>2) w którym organ Straży Granicznej umożliwił złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej:</p> <p>a) cudzoziemcowi - w przypadku, o którym mowa w art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>b) kuratorowi w imieniu małoletniego bez opieki - w przypadku, o którym mowa w art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	
47.	Art. 10 ust. 2	2. Rozpatrując wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej, organ rozstrzygający ustala najpierw, czy wnioskodawców można zakwalifikować jako uchodźców, a jeśli nie, czy wnioskodawcy kwalifikują się do objęcia ich ochroną uzupełniającą.	T	Art. 47 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w	Art. 47. 1. Organ prowadzący postępowanie orzeka w pierwszej kolejności o nadaniu lub odmowie nadania cudzoziemcowi statusu uchodźcy a w przypadku odmowy nadania statusu uchodźcy orzeka o udzieleniu lub odmowie udzielenia ochrony uzupełniającej.	

				brzmieniu nadanym przez projekt	
48.	Art. 10 ust. 3 lit. a	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby decyzje organu rozstrzygającego w sprawie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej były podejmowane po odpowiednim rozpatrzeniu. W tym celu państwa członkowskie zapewniają, aby: a) wnioski były rozpatrywane, a decyzje podejmowane indywidualnie, obiektywnie i bezstronnie;	T	Art. 7 i art. 8 kpa	Art. 7. W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Art. 8. Organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej.
49.	Art. 10 ust. 3 lit. b	b) uzyskiwane były precyzyjne i aktualne informacje z różnych źródeł, takich jak EASO oraz UNHCR i właściwe organizacje międzynarodowe zajmujące się prawami człowieka, na temat ogólnej sytuacji panującej w krajach pochodzenia wnioskodawców o oraz, w razie potrzeby, w państwach, przez które przejeżdżali oni tranzytem, oraz aby takie informacje były udostępniane personelowi odpowiedzialnemu za rozpatrywanie wniosków i podejmowanie decyzji;	T	Art. 75 § 1 i art. 77 § 1 kpa	Art. 75. § 1. Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny. Art. 77. § 1. Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.
50.	Art. 10 ust. 3 lit. c	c) personel rozpatrujący wnioski i podejmujący decyzje znał stosowne normy mające zastosowanie w dziedzinie prawa azylowego i uchodźczego;	T	Art.76 ust. 1 pkt 6, art 106 i art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej	Art. 76. 1. Członek korpusu służby cywilnej jest obowiązany w szczególności: 6) rozwijać wiedzę zawodową; Art. 106. 1. Członek korpusu służby cywilnej uczestniczy w szkoleniach w służbie cywilnej. 2. Szkolenia w służbie cywilnej

				<p>obejmują:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szkolenia centralne - planowane, organizowane i nadzorowane przez Szefa Służby Cywilnej; 2) szkolenia powszechne - planowane, organizowane i nadzorowane przez dyrektora generalnego urzędu; 3) szkolenia w ramach indywidualnego programu rozwoju zawodowego członka korpusu służby cywilnej - planowane, organizowane i nadzorowane przez dyrektora generalnego urzędu w porozumieniu z zatrudnionym w danym urzędzie członkiem korpusu służby cywilnej; 4) szkolenia specjalistyczne - planowane, organizowane i nadzorowane przez dyrektora generalnego urzędu, obejmujące tematykę związaną z zadaniami urzędu. <p>Art. 108. 1. Bezpośredni przełożony ustala, odrębnie dla każdego członka korpusu służby cywilnej, z wyjątkiem dyrektora generalnego urzędu, indywidualny program rozwoju zawodowego, stanowiący podstawę do kierowania członka korpusu służby cywilnej na szkolenia, biorąc pod uwagę w szczególności:</p> <p>§ 1 i § 3 zarządzenia Nr 70 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2011 r.</p> <p>§ 1. Członek korpusu służby cywilnej przy wykonywaniu zadań kieruje się wynikającymi z przepisów prawa zasadami służby cywilnej, którymi w szczególności są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zasada legalizmu, praworządności i pogłębiania zaufania obywateli do organów administracji publicznej;
--	--	--	--	--

				(M.P. z 2011r. poz. 953)	2) zasada ochrony praw człowieka i obywatela; 3) zasada bezinteresowności; 4) zasada jawności i przejrzystości; 5) zasada dochowania tajemnicy ustawowo chronionej; 6) zasada profesjonalizmu; § 3. Przestrzegając zasady ochrony praw człowieka i obywatela, członek korpusu służby cywilnej w szczególności zna prawa człowieka i obywatela, nie proponuje ani nie podejmuje działań, które naruszają prawa człowieka i obywatela, oraz ma na uwadze, że ich skuteczna ochrona przyczynia się do wzrostu autorytetu państwa.	
51.	Art. 10 ust. 3 lit. d	d) personel rozpatrujący wnioski i podejmujący decyzje miał, w razie potrzeby, możliwość konsultacji z ekspertami na temat konkretnych zagadnień, takich jak kwestie medyczne, kulturowe, religijne oraz związane z dziećmi i płcią.	T	Art. 84 kpa	Art. 84. § 1. Gdy w sprawie wymagane są wiadomości specjalne, organ administracji publicznej może zwrócić się do biegłego lub biegłych o wydanie opinii. § 2. Biegły podlega wyłączeniu na zasadach i w trybie określonym w art. 24. Poza tym do biegłych stosuje się przepisy dotyczące przesłuchania świadków.	
52.	Art. 10 ust. 4	4. Poprzez organ rozstrzygający lub poprzez wnioskodawcę, lub w inny sposób, organy, o których mowa w rozdziale V, mają dostęp do ogólnych informacji, o których mowa w ust. 3 lit. b), niezbędnych do wypełniania ich zadań.	T	Art. 133 kpa	Art. 133. Organ administracji publicznej, który wydał decyzję, obowiązany jest przesłać odwołanie wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu w terminie siedmiu dni od dnia, w którym otrzymał odwołanie, jeżeli w tym terminie nie wydał nowej decyzji w myśl art. 132.	
53.	Art. 10 ust. 5	5. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące tłumaczenia dokumentów mających znaczenie dla	T	Art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca	Art. 11. 1. Tłumaczenie na język polski dokumentów sporządzonych w języku obcym, dopuszczonych jako	

		rozpatrywania wniosków.		2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	dowód w postępowaniu o nadanie statusu uchodźcy lub azylu, zapewnia, w razie potrzeby, organ, przed którym jest prowadzone postępowanie.	
Art. 11 Wymogi dotyczące podejmowania decyzji przez organ rozstrzygający						
54.	Art. 11 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby decyzje w sprawie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej były wydawane na piśmie.	T	Art. 14 kpa	Art. 14. § 1. Sprawy należy załatwiać w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235), doręczanego środkami komunikacji elektronicznej.	
55.	Art. 11 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają również, aby w przypadku odrzucenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy lub udzielenie ochrony międzynarodowej decyzja zawierała pisemne uzasadnienie faktyczne i prawne oraz informację o trybie odwołania się od decyzji odmownej. Państwa członkowskie nie muszą podawać pisemnej informacji na temat trybu odwołania od decyzji odmownej w treści decyzji w przypadku, gdy wnioskodawca otrzymał taką informację na wcześniejszym etapie na piśmie lub poprzez dostępne mu media elektroniczne.	T	Art. 107 § 1-3 kpa	Art. 107. § 1. Decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Decyzja, w stosunku do	

					<p>której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.</p> <p>§ 2. Przepisy szczególne mogą określać także inne składniki, które powinna zawierać decyzja.</p> <p>§ 3. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.</p>	
56.	Art. 11 ust. 3	3. Do celów art. 7 ust. 2 oraz w każdym przypadku, gdy wniosek oparty jest na tych samych podstawach, państwa członkowskie mogą podjąć jedną decyzję odnoszącą się do wszystkich osób pozostających na utrzymaniu wnioskodawcy, chyba że prowadziłyby to do ujawnienia szczególnej sytuacji wnioskodawcy, co mogłoby zagrozić jego interesom, w szczególności w sprawach związanych z prześladowaniem ze względu na płeć, orientację seksualną, tożsamość płciową lub wiek. W takich sprawach wydaje się osobną decyzję dotyczącą danej osoby.	T	Art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 47. 2. Organ prowadzący postępowanie wydaje jedną decyzję odnoszącą się do wnioskodawcy i pozostałych osób, w imieniu których wnioskodawca występuje, chyba że wydanie jednej decyzji prowadziłyby do ujawnienia szczególnej sytuacji wnioskodawcy lub osoby w imieniu której wnioskodawca występuje, co mogłoby zagrozić jej interesom, w szczególności w sprawach związanych z prześladowaniem ze względu na płeć, orientację seksualną, tożsamość płciową lub wiek.	
Art. 12 Gwarancje dla wnioskodawców						

57.	Art. 12 ust. 1 lit. a	<p>1. W odniesieniu do procedur przewidzianych w rozdziale III, państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkim wnioskodawcom udzielano następujących gwarancji:</p> <p>a) są oni informowani w języku, który rozumieją lub co do którego można zasadnie przyjąć, że zostanie przez nich zrozumiany, o procedurze, której należy się poddać, oraz o swoich prawach i obowiązkach w trakcie tej procedury, jak również potencjalnych skutkach niewywiązywania się z tych obowiązków i braku współpracy z organami. Są oni informowani o terminach, o przysługujących im środkach służących spełnieniu obowiązku przedstawienia elementów, o których mowa w art. 4 dyrektywy 2011/95/UE, jak również o konsekwencjach wyraźnego lub dorozumianego wycofania wniosku. Informacje te są udzielane w terminie umożliwiającym im skorzystanie z praw zagwarantowanych niniejszą dyrektywą i wywiązanie się z obowiązków opisanych w art. 13;</p>	T	Art. 30 ust. 1 pkt 5 lit. a i b ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 30. 1. Organ Straży Granicznej, właściwy do przyjęcia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej: 5) przekazuje wnioskodawcy w języku dla niego zrozumiałym, informacje o: a) zasadach i trybie postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, b) przysługujących mu prawach, ciążących na nim obowiązkach i skutkach ich niewykonania oraz o konsekwencjach wyraźnego i dorozumianego cofnięcia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej,	
58.	Art. 12 ust. 1 lit. b	<p>b) w razie potrzeby mogą oni skorzystać z pomocy tłumacza w celu przedłożenia swojej sprawy właściwym organom. Państwa członkowskie uznają za konieczne zapewnienie takiej pomocy przynajmniej w przypadku, gdy wnioskodawca ma być poddany przesłuchaniu, o którym mowa w art. 14–17 i 34, a bez takiej pomocy nie można zapewnić odpowiedniej</p>	T	Art. 44 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu	Art. 44. 4. Przesłuchanie odbywa się bez udziału innych osób, na których obecność wnioskodawca nie wyraził zgody, w warunkach zapewniających odpowiedni stopień poufności i pozwalających wnioskodawcy na wyczerpujące przedstawienie powodów złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. W tym celu organ prowadzący postępowanie zapewnia:	

		komunikacji. W takim przypadku oraz w innych przypadkach, gdy właściwe organy wzywają wnioskodawcę, koszty takiej pomocy są pokrywane ze środków publicznych;		nadany przez projekt	3) w razie potrzeby, bezpłatną pomoc tłumacza władającego językiem zrozumiałym dla wnioskodawcy, przy czym na wniosek wnioskodawcy – pomoc tłumacza tej samej płci, chyba że z okoliczności sprawy wynika, że podstawą takiego wniosku nie są trudności po stronie wnioskodawcy dotyczące przedstawienia wyczerpującego uzasadnienia wniosku.	
59.	Art. 12 ust. 1 lit. c	c) nie odmawia się im możliwości kontaktu z UNHCR lub jakąkolwiek inną organizacją świadczącą pomoc prawną lub inne doradztwo wnioskodawcom zgodnie z prawem krajowym danego państwa członkowskiego;	T	Art. 54f ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 54f. 1. W postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej oraz w postępowaniu w sprawie pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej zapewnia się: 1) swobodę kontaktowania się cudzoziemca z przedstawicielem Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców oraz z organizacjami międzynarodowymi lub pozarządowymi zajmującymi się udzielaniem pomocy cudzoziemcom w tym pomocy prawnej.	
60.	Art. 12 ust. 1 lit. d	d) mają oni, a także, w stosownych przypadkach, ich doradcy lub zastępcy prawni zgodnie z art. 23 ust. 1 dostęp do informacji, o których mowa w art. 10 ust. 3 lit. b), oraz do informacji przekazywanych przez ekspertów, o których mowa w art. 10 ust. 3 lit. d), w przypadku gdy organ rozstrzygający uwzględnił te informacje przy podejmowaniu decyzji w sprawie ich wniosku;	T	Art. 54f ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 54f. 2. Organ prowadzący postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej udziela przedstawicielowi Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców, na jego wniosek i za pisemną zgodą cudzoziemca, którego postępowanie dotyczy, informacji o przebiegu postępowania oraz umożliwia przeglądanie akt sprawy i sporządzanie z nich notatek i odpisów, z wyłączeniem akt, o których mowa w art. 74§ 1 Kodeksu	

				<p>Art. 73 § 1 i art. 32 kpa</p>	<p>postępowania administracyjnego.</p> <p>Art. 73. § 1. Strona ma prawo wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów. Prawo to przysługuje również po zakończeniu postępowania.</p> <p>Art. 32. Strona może działać przez pełnomocnika, chyba że charakter czynności wymaga jej osobistego działania.</p>	
61.	<p>Art. 12 ust. 1 lit. e</p>	<p>e) otrzymują oni w rozsądnym terminie zawiadomienie o decyzji organu rozstrzygającego w sprawie ich wniosku. Jeżeli doradca lub zastępca prawny jest prawnym przedstawicielem wnioskodawcy, państwa członkowskie mogą powiadomić go o swojej decyzji zamiast powiadamiać wnioskodawcę;</p>	T	<p>Art. 34 ust. 1 i art. 54</p> <p>ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>Art. 34. 1. Załatwienie sprawy dotyczącej udzielenia ochrony międzynarodowej z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 39 ust. 1, następuje w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku na formularzu.</p> <p>Art. 54. 1. W postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej pisma doręcza się osobom fizycznym pod wskazanym przez nie adresem albo w każdym miejscu, w którym się adresata zastanie.</p> <p>2. Cudzoziemcowi, którego miejscem pobytu jest ośrodek pisma doręcza się za pośrednictwem osoby upoważnionej przez Szefa Urzędu.</p> <p>3. Osoba upoważniona przez Szefa Urzędu wydaje cudzoziemcowi pismo z dołączonym potwierdzeniem odbioru po wpisaniu przez niego daty i potwierdzeniu odbioru pisma czytelnym podpisem zawierającym imię i nazwisko.</p> <p>4. Wydanie pisma bez dołączonego potwierdzenia odbioru następuje po</p>	

				<p>potwierdzeniu odbioru pisma, w sposób określony w ust. 3, w rejestrze prowadzonym w ośrodku.</p> <p>5. W razie niemożności doręczenia pisma w sposób określony w ust. 3 lub 4 osoba upoważniona przez Szefa Urzędu przechowuje pismo przez okres 7 dni.</p> <p>6. Zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia w miejscu określonym w § 1, w języku zrozumiałym dla cudzoziemca, umieszcza się na tablicy ogłoszeń w ośrodku.</p> <p>7. Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w ust. 5.</p> <p>8. Osoba upoważniona przez Szefa Urzędu przekazuje nadawcy pisma formularz z pokwitowaniem odbioru pisma lub zawiadamia nadawcę o terminie, w którym nastąpiło doręczenie pisma w sposób określony w ust. 4 lub 5.</p> <p>9. Zawiadomienie o zmianie miejsca pobytu wnioskodawcy i osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, złożone w jednym z toczących się równocześnie przed Szefem Urzędu postępowań, uznaje się za złożone we wszystkich tych postępowaniach.</p>	
			<p>Art. 40 § 1 kpa</p>	<p>Art. 40. § 1. Pisma doręcza się stronie, a gdy strona działa przez przedstawiciela – temu przedstawicielowi.</p>	

62.	Art. 12 ust. 1 lit. f	f) są oni informowani o wyniku decyzji organu rozstrzygającego w języku, który rozumieją lub co do którego można zasadnie przyjąć, że zostanie przez nich zrozumiany, w przypadku gdy nie korzystają z pomocy lub nie są reprezentowani przez doradcę lub zastępcę prawnego. Udzielone informacje obejmują informację o trybie odwołania od decyzji odmownej zgodnie z art. 11 ust. 2.	T	Art. 53 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 53. 1. W decyzji o: 1) uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny; 2) odmowie uwzględnienia oświadczenia wnioskodawcy o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej; 3) umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej 4) przekazaniu wnioskodawcy do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i umorzeniu postępowania; 5) odmowie nadania statusu uchodźcy; 6) odmowie udzielenia ochrony uzupełniającej - zamieszcza się pouczenie o prawie do nieodpłatnej pomocy prawnej. 2. Organ, który wydał decyzję, o której mowa w ust. 1, lub decyzję o nadaniu statusu uchodźcy albo o udzieleniu ochrony uzupełniającej, dokonuje w języku zrozumiałym dla wnioskodawcy pisemnego tłumaczenia podstawy prawnej decyzji, rozstrzygnięcia oraz pouczenia.	
63.	Art. 12 ust. 2	2. W odniesieniu do procedur przewidzianych w rozdziale V, państwa członkowskie zapewniają, aby wszyscy wnioskodawcy o korzystali z gwarancji równoważnych gwarancjom, o których mowa w ust. 1 lit. b)–e).	T	Art. 136 kpa	Art. 136. Organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję.	

				<p>Art. 44 ust. 4 pkt 3, art. 54f ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 34 ust. 1 i art. 54 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p> <p>Art. 40 § 1, art. 73 § 1 i art. 32 kpa</p>	<p>Patrz poz. 58-61</p> <p>Patrz poz. 58-61</p>	
<p>Art. 13 Obowiązki wnioskodawców</p>						
64.	Art. 13 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie nakładają na wnioskodawców obowiązek współpracy z właściwymi organami w celu ustalenia ich tożsamości oraz innych elementów, o których mowa w art. 4 ust. 2 dyrektywy 2011/95/UE. Państwa członkowskie mogą nałożyć na wnioskodawców inne obowiązki w zakresie współpracy z właściwymi organami, o ile obowiązki takie są konieczne dla rozpatrzenia wniosku.</p>	T	<p>Art. 41 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>Art. 41. W toku postępowania w sprawie udzielenia wnioskodawcy ochrony międzynarodowej wnioskodawca jest obowiązany:</p> <p>1) przedstawić informacje niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy, a w szczególności dotyczące jego wieku, przeszłych doświadczeń mających znaczenie dla sprawy, tożsamości, obywatelstwa, krewnych, kraju i miejsc poprzedniego pobytu, wcześniejszych wniosków, trasy podróży oraz powodów złożenia wniosku;</p> <p>2) udostępnić posiadane dowody</p>	

					potwierdzające okoliczności wskazane w uzasadnieniu wniosku; 3) stawiać się na wezwanie organu prowadzącego postępowanie w celu przesłuchania lub złożenia wyjaśnień.	
65.	Art. 13 ust. 2 lit. a	2. Państwa członkowskie mogą postanowić w szczególności, że: a) wnioskodawcy są zobowiązani do kontaktowania się z właściwymi organami lub do osobistego stawiennictwa przed nimi, niezwłocznie albo w wyznaczonych terminach;	T	Art. 41 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 41. W toku postępowania w sprawie udzielenia wnioskodawcy ochrony międzynarodowej wnioskodawca jest obowiązany: 3) stawiać się na wezwanie organu prowadzącego postępowanie w celu przesłuchania lub złożenia wyjaśnień.	
66.	Art. 13 ust. 2 lit. b	b) wnioskodawcy muszą przekazać posiadane przez nich dokumenty mające znaczenie dla rozpatrzenia wniosku, takie jak swoje paszporty;	T	Art. 41 pkt 2 i art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 41. W toku postępowania w sprawie udzielenia wnioskodawcy ochrony międzynarodowej wnioskodawca jest obowiązany: 2) udostępnić posiadane dowody potwierdzające okoliczności wskazane w uzasadnieniu wniosku; Art. 31. 1. Osoba, której wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczy jest obowiązana, po złożeniu wniosku, przekazać swój dokument podróży do depozytu Szefa Urzędu, za pośrednictwem organu Straży Granicznej, który przyjął wniosek.	
67.	Art. 13 ust. 2 lit. c	c) wnioskodawcy są zobowiązani do informowania właściwych organów o swoim aktualnym miejscu pobytu lub adresie zamieszkania oraz o wszelkich zmianach w tym zakresie w najkrótszym możliwym terminie.	T	Art. 41 kpa	Art. 41. § 1. W toku postępowania strony oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadomić organ administracji publicznej o każdej zmianie swojego adresu, w tym adresu elektronicznego.	

		Państwa członkowskie mogą postanowić, że wnioskodawca musi przyjmować wszelką korespondencję odpowiednio w ostatnim wskazanym miejscu pobytu lub pod ostatnim wskazanym adresem zamieszkania;		Art. 54 ust. 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	§ 2. W razie zaniedbania obowiązku określonego w § 1 doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny. Art. 54. 9. Zawiadomienie o zmianie miejsca pobytu wnioskodawcy i osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, złożone w jednym z toczących się równocześnie przed Szefem Urzędu postępowań, uznaje się za złożone we wszystkich tych postępowaniach.
68.	Art. 13 ust. 2 lit. d	d) właściwe organy mogą przeszukiwać wnioskodawcę oraz przedmioty, które nosi przy sobie. Bez uszczerbku dla wszelkich przeszkowań przeprowadzanych ze względów bezpieczeństwa, przeszukanie osoby wnioskodawcy na mocy niniejszej dyrektywy zostaje przeprowadzone przez osobę tej samej płci, z pełnym poszanowaniem zasad godności ludzkiej oraz integralności fizycznej i psychicznej;	T	Art. 30 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 30. 3. Organ Straży Granicznej, o którym mowa w ust. 1, w przypadkach uzasadnionych względami bezpieczeństwa i porządku może dokonać szczegółowego sprawdzenia osoby, której wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczy. 4. Szczegółowe sprawdzenie osoby, której wniosek dotyczy, polega na oględzinach ciała oraz sprawdzeniu odzieży, bielizny i obuwia, a także przedmiotów posiadanych przez tą osobę lub należących do niej. Oględziny ciała oraz sprawdzenie odzieży, bielizny i obuwia przeprowadza się w pomieszczeniu, bez obecności osób nieupoważnionych, osób odmiennej płci oraz z poszanowaniem godności osób, których sprawdzenie dotyczy.

69.	Art. 13 ust. 2 lit. e	e) właściwe organy mogą wykonywać fotografie wnioskodawcy; oraz	T	Art. 30 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 30. 1. Organ Straży Granicznej, właściwy do przyjęcia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej: 3) fotografuje osobę, której wniosek dotyczy, i pobiera od niej odciski linii papilarnych za pomocą kart daktyloskopijnych lub urządzenia do elektronicznego pobierania odcisków;	
70.	Art. 13 ust. 2 lit. f	f) właściwe organy mogą utrwalać treść ustnych wypowiedzi wnioskodawcy, pod warunkiem że został on o tym uprzednio poinformowany.	T	Art. 44 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 44. 5. Organ prowadzący postępowanie może utrwalić przebieg przesłuchania za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk, jeżeli wnioskodawca został o tym poinformowany. Zapis taki jest załącznikiem do protokołu.	
Art. 14 Przesłuchanie						
71.	Art. 14 ust. 1	1. Zanim organ rozstrzygający podejmie decyzję, wnioskodawcy o przysługuje możliwość stawienia się na przesłuchanie w sprawie jego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, które prowadzi osoba właściwa na mocy prawa krajowego do prowadzenia tego rodzaju przesłuchań. Przesłuchanie dotyczące merytorycznej treści	T	Art. 44 ust. 1 i ust. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w	Art. 44. 1. Organ prowadzący postępowanie przesłuchuje wnioskodawcę, w celu wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy w tym umożliwia mu złożenie wyjaśnień dotyczących ewentualnych brakujących elementów, niespójności lub sprzeczności w oświadczeniach wnioskodawcy.	

	<p>wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej przeprowadzane jest przez personel organu rozstrzygającego. Niniejszy akapit pozostaje bez uszczerbku dla art. 42 ust. 2 lit. b).</p> <p>W przypadku gdy z wnioskami o udzielenie ochrony międzynarodowej występuje jednocześnie duża liczba obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców i praktycznie uniemożliwia to organowi rozstrzygającemu terminowe przeprowadzanie przesłuchań dotyczących merytorycznej treści każdego wniosku, państwa członkowskie mogą postanowić, że personel innego organu będzie czasowo zaangażowany w przeprowadzanie tych przesłuchań. W takich przypadkach personel takiego innego organu przechodzi uprzednio stosowne szkolenie, które obejmuje elementy wymienione w art. 6 ust. 4 lit. a)–e) rozporządzenia (UE) nr 439/2010. Osoby prowadzące przesłuchania wnioskodawców zgodnie z niniejszą dyrektywą uzyskują także ogólną wiedzę o problemach, które mogłyby negatywnie wpłynąć na zdolność wnioskodawców do udziału w przesłuchaniu, na przykład o oznakach, że wnioskodawca mógł być w przeszłości poddawany torturom.</p> <p>W przypadku gdy osoba złożyła wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w imieniu osób</p>		brzmieniu nadanym przez projekt	7. Przepisy ust. 1-5 stosuje się także do małżonka, w imieniu którego wnioskodawca występuje, jeżeli małżonek zażądał przesłuchania go.	
--	--	--	---------------------------------	---	--

		pozostających na jej utrzymaniu, każdej osobie dorosłej pozostającej na utrzymaniu zapewnia się możliwość stawienia się na przesłuchanie. Państwa członkowskie mogą określić w ustawodawstwie krajowym przypadki, w których możliwość stawienia się na przesłuchanie przysługuje małoletniemu.				
72.	Art. 14 ust. 2 lit. a	2. Odstąpienie od przesłuchania dotyczącego merytorycznej treści wniosku możliwe jest w przypadkach, gdy: a) organ rozstrzygający jest w stanie podjąć pozytywną decyzję w odniesieniu do nadania statusu uchodźcy na podstawie dostępnych dowodów; lub	T	Art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 44. 2. Odstępuje się od przesłuchania gdy: 1) wydanie decyzji o nadaniu statusu uchodźcy jest możliwe na podstawie zebranego materiału dowodowego lub 2) stan zdrowia wnioskodawcy lub względy psychologiczne uniemożliwiają jego przesłuchanie w terminie, o jakim mowa w art. 34. ust. 1.	
73.	Art. 14 ust. 2 lit. b	b) organ rozstrzygający uważa, że wnioskodawca nie jest zdolny do uczestnictwa lub nie jest w stanie uczestniczyć w przesłuchaniu z powodu utrzymujących się okoliczności, na które nie ma on wpływu. W przypadku wątpliwości, organ rozstrzygający konsultuje się z lekarzem w celu ustalenia, czy okoliczności sprawiające, że wnioskodawca nie jest zdolny do uczestnictwa lub nie jest w stanie uczestniczyć w przesłuchaniu, mają charakter przejściowy czy trwały.	T	Art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt Art. 78 kpa	Art. 44. 2. Odstępuje się od przesłuchania gdy: 1) wydanie decyzji o nadaniu statusu uchodźcy jest możliwe na podstawie zebranego materiału dowodowego lub 2) stan zdrowia wnioskodawcy lub względy psychologiczne uniemożliwiają jego przesłuchanie w terminie, o jakim mowa w art. 34. ust. 1. Art. 78. § 1. Żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy	

		W przypadku gdy nie przeprowadza się przesłuchania zgodnie z lit. b) lub, w stosownych przypadkach, przesłuchania osoby pozostającej na utrzymaniu wnioskodawcy, podejmuje się rozsądne wysiłki w celu pozwolenia wnioskodawcy lub osobie pozostającej na utrzymaniu, na przedłożenie dalszych informacji.			uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. § 2. Organ administracji publicznej może nie uwzględnić żądania (§ 1), które nie zostało zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów lub w czasie rozprawy, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, chyba że mają one znaczenie dla sprawy.	
74.	Art. 14 ust. 3	3. Brak przesłuchania zgodnie z niniejszym artykułem nie stanowi przeszkody dla podjęcia przez organ rozstrzygający decyzji w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.	T	Art. 80 kpa	Art. 80. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.	
75.	Art. 14 ust. 4	4. Brak przesłuchania zgodnie z ust. 2 lit. b) nie wpływa negatywnie na decyzję organu rozstrzygającego.	T	Art. 80 i art. 7 kpa	Art. 80. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Art. 7. W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.	
76.	Art. 14 ust. 5	5. Niezależnie od art. 28 ust. 1 państwa członkowskie, podejmując decyzję w sprawie wniosku o udzielenie ochrony	T	Art. 40 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 13	Art. 40. 2. Uważa się, że wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej został w sposób dorozumiany	

		międzynarodowej, mogą uwzględnić niestawiennictwo wnioskodawcy na przesłuchanie, chyba że miał on uzasadnione powody takiego niestawiennictwa.		czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	wycofany gdy wnioskodawca: 6) nie stawił się na przesłuchanie i nie wykaże w terminie 7 dni od dnia wyznaczonego na przesłuchanie, że niedopełnienie tego obowiązku było spowodowane okolicznościami, za które nie ponosi odpowiedzialności.	
Art. 15						
Wymogi dotyczące przesłuchania						
77.	Art. 15 ust. 1	1. Przesłuchanie odbywa się co do zasady bez obecności członków rodziny, chyba że organ rozstrzygający uważa obecność innych członków rodziny za konieczną dla odpowiedniego rozpatrzenia wniosku.	T	Art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 44. 3. Przesłuchanie odbywa się bez obecności pozostałych osób, których wniosek dotyczy, chyba że organ prowadzący postępowanie uważa ich obecność za konieczną dla wyjaśnienia sprawy. Art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.	
78.	Art. 15 ust. 2	2. Przesłuchanie odbywa się w warunkach zapewniających odpowiedni stopień poufności.	T	Art. 44 ust. 4 zdanie 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym	Art. 44. 4. Przesłuchanie odbywa się bez udziału innych osób, na których obecność wnioskodawca nie wyraził zgody, w warunkach zapewniających odpowiedni stopień poufności i pozwalających wnioskodawcy na wyczerpujące przedstawienie powodów złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.	

				przez projekt		
79.	Art. 15 ust. 3 lit. a	<p>3. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie kroki w celu zapewnienia, aby przesłuchania prowadzone były w warunkach, które pozwalają wnioskodawcom na wyczerpujące przedstawienie powodów złożenia wniosku. W tym celu państwa członkowskie:</p> <p>a) zapewniają, aby osoba prowadząca przesłuchanie posiadała kompetencje pozwalające uwzględnić osobiste i ogólne okoliczności towarzyszące złożeniu wniosku, w tym pochodzenie kulturowe, płeć, orientację seksualną, tożsamość płciową lub szczególne potrzeby wnioskodawcy.</p>	T	Art. 44 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 44. 4. Przesłuchanie odbywa się bez udziału innych osób, na których obecność wnioskodawca nie wyraził zgody, w warunkach zapewniających odpowiedni stopień poufności i pozwalających wnioskodawcy na wyczerpujące przedstawienie powodów złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. W tym celu organ prowadzący postępowanie zapewnia: 1) aby osoba prowadząca przesłuchanie była przeszkolona w zakresie technik prowadzenia przesłuchań w tym technik prowadzenia przesłuchań osób szczególnie wrażliwych oraz wykorzystywania informacji o krajach pochodzenia;	
80.	Art. 15 ust. 3 lit. b	<p>b) w każdym możliwym przypadku, jeśli wnioskodawca wystąpi z taką prośbą, zapewniają przesłuchanie go przez osobę tej samej płci, chyba że organ rozstrzygający ma powody, aby uważać, że podstawą takiej prośby nie są trudności po stronie wnioskodawcy dotyczące przedstawienia wyczerpującego uzasadnienia jego wniosku;</p>	T	Art. 44 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 44. 4. Przesłuchanie odbywa się bez udziału innych osób, na których obecność wnioskodawca nie wyraził zgody, w warunkach zapewniających odpowiedni stopień poufności i pozwalających wnioskodawcy na wyczerpujące przedstawienie powodów złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. W tym celu organ prowadzący postępowanie zapewnia: 2) na wniosek wnioskodawcy, przesłuchanie go przez osobę tej samej płci, chyba że z okoliczności sprawy wynika, że podstawą takiego wniosku nie są trudności po stronie wnioskodawcy dotyczące	

					przedstawienia wyczerpującego uzasadnienia wniosku;	
81.	Art. 15 ust. 3 lit. c	c) wyznaczają tłumacza, który jest w stanie zapewnić odpowiednią komunikację pomiędzy wnioskodawcą a osobą prowadzącą przesłuchanie. Komunikacja taka odbywa się w języku preferowanym przez wnioskodawcę, chyba że jest inny język, który wnioskodawca rozumie oraz w którym jest w stanie jasno się komunikować. W każdym możliwym przypadku państwa członkowskie zapewniają usługi tłumacza tej samej płci, jeśli wnioskodawca wystąpi z taką prośbą, chyba że organ rozstrzygający ma powody, by uważać, że podstawą takiej prośby nie są trudności po stronie wnioskodawcy dotyczące przedstawienia wyczerpującego uzasadnienia jego wniosku;	T	Art. 44 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 44. 4. Przesłuchanie odbywa się bez udziału innych osób, na których obecność wnioskodawca nie wyraził zgody, w warunkach zapewniających odpowiedni stopień poufności i pozwalających wnioskodawcy na wyczerpujące przedstawienie powodów złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. W tym celu organ prowadzący postępowanie zapewnia: 3) w razie potrzeby, bezpłatną pomoc tłumacza władającego językiem zrozumiałym dla wnioskodawcy, przy czym na wniosek wnioskodawcy – pomoc tłumacza tej samej płci, chyba że z okoliczności sprawy wynika, że podstawą takiego wniosku nie są trudności po stronie wnioskodawcy dotyczące przedstawienia wyczerpującego uzasadnienia wniosku.	
82.	Art. 15 ust. 3 lit. d	d) zapewniają, aby osoba prowadząca przesłuchanie dotyczące zasadniczej treści wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej nie nosiła munduru wojskowego ani policyjnego;	T	Art. 23 i art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 23. Status uchodźcy nadaje lub odmawia jego nadania, ochrony uzupełniającej udziela lub odmawia jej udzielenia albo ich pozbawia, w drodze decyzji, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, zwany dalej „Szefem Urzędu”. Art. 44. 1. Organ prowadzący postępowanie przesłuchuje wnioskodawcę, w celu wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy w tym umożliwia mu złożenie wyjaśnień dotyczących ewentualnych	

					brakujących elementów, niespójności lub sprzeczności w oświadczeniach wnioskodawcy.
83.	Art. 15 ust. 3 lit. e	e) zapewniają, aby przesłuchania małoletnich były prowadzone w sposób uwzględniający potrzeby dzieci.	T	Art. 65 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 65. 1. Szef Urzędu przed przesłuchaniem poucza małoletniego bez opieki o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na wynik postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, oraz o możliwości zgłoszenia żądania, aby przesłuchanie odbyło się w obecności wskazanej przez małoletniego osoby dorosłej. 2. Przesłuchanie odbywa się w języku zrozumiałym dla małoletniego bez opieki, w sposób dostosowany do jego wieku, stopnia dojrzałości i rozwoju umysłowego, z uwzględnieniem okoliczności, że może mieć on ograniczoną wiedzę o faktycznej sytuacji w kraju pochodzenia. 3. Małoletniego bez opieki przesłuchuje się w obecności: 1) kuratora; 2) wskazanej przez niego osoby dorosłej, jeżeli nie utrudni to postępowania; 3) psychologa lub pedagoga, który sporządza opinię o stanie psychofizycznym małoletniego. 4. Podczas przesłuchania kurator może zadawać pytania lub zgłaszać uwagi. 5. Organ prowadzący postępowanie informuje kuratora o możliwości utrwalenia przebiegu przesłuchania za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk.

84.	Art. 15 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące obecności osób trzecich w trakcie przesłuchania.	T	Art. 65 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 65. 3. Małoletniego bez opieki przesłuchuje się w obecności: 1) kuratora; 2) wskazanej przez niego osoby dorosłej, jeżeli nie utrudni to postępowania; 3) psychologa lub pedagoga, który sporządza opinię o stanie psychofizycznym małoletniego.	
Art. 16 Zakres przesłuchania						
85.	Art. 16	Prowadząc przesłuchanie dotyczące merytorycznej treści wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, organ rozstrzygający zapewnia, aby wnioskodawcy zapewniono odpowiednią możliwość jak najpełniejszego przedstawienia elementów niezbędnych do uzasadnienia wniosku, zgodnie z art. 4 dyrektywy 2011/95/UE. Obejmuje to możliwość złożenia wyjaśnień dotyczących ewentualnych brakujących elementów lub niespójności bądź sprzeczności w oświadczeniach wnioskodawcy.	T	Art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 44. 1. Organ prowadzący postępowanie przesłuchuje wnioskodawcę, w celu wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy w tym umożliwi mu złożenie wyjaśnień dotyczących ewentualnych brakujących elementów, niespójności lub sprzeczności w oświadczeniach wnioskodawcy.	
Art. 17 Protokół i zapis przesłuchania						
86.	Art. 17 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby z każdego przesłuchania sporządzany był szczegółowy i oparty na faktach protokół zawierające wszystkie istotne elementy albo stenogram.	T	Art. 67 i art. 68 § 1 kpa	Art. 67. § 1. Organ administracji publicznej sporządza zwięzły protokół z każdej czynności postępowania, mającej istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, chyba że czynność została w inny sposób utrwalona na piśmie. § 2. W szczególności sporządza się protokół:	

					<p>1) przyjęcia wniesionego ustnie podania;</p> <p>2) przesłuchania strony, świadka i biegłego;</p> <p>3) oględzin i ekspertyz dokonywanych przy udziale przedstawiciela organu administracji publicznej;</p> <p>4) rozprawy;</p> <p>5) ustnego ogłoszenia decyzji i postanowienia.</p> <p>Art. 68. § 1. Protokół sporządza się tak, aby z niego wynikało, kto, kiedy, gdzie i jakich czynności dokonał, kto i w jakim charakterze był przy tym obecny, co i w jaki sposób w wyniku tych czynności ustalono i jakie uwagi zgłosiły obecne osoby.</p>	
87.	Art. 17 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą postanowić o audio lub audiowizualnym zapisie przesłuchania. W przypadku takiego zapisu państwa członkowskie zapewniają, aby zapis lub jego stenogram był dostępny wraz z aktami wnioskodawcy.	T	Art. 44 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 44. 5. Organ prowadzący postępowanie może utrwalić przebieg przesłuchania za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk, jeżeli wnioskodawca został o tym poinformowany. Zapis taki jest załącznikiem do protokołu. 6. Wnioskodawca otrzymuje kopię protokołu przesłuchania oraz, na wniosek, zapis dźwięku w przypadku gdy przebieg przesłuchania został utrwalony za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk.	
88.	Art. 17 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają wnioskodawcy możliwość przedstawienia uwag lub wyjaśnień, ustnie lub pisemnie, dotyczących błędów w tłumaczeniu lub interpretacji w tekście protokołu lub stenogramu na	T	Art. 68, 69 i 71 kpa	Art. 68. § 1. Protokół sporządza się tak, aby z niego wynikało, kto, kiedy, gdzie i jakich czynności dokonał, kto i w jakim charakterze był przy tym obecny, co i w jaki sposób w wyniku tych czynności ustalono i jakie uwagi	

		<p>końcu przesłuchania lub w określonym terminie, zanim organ rozstrzygający podejmie decyzję. W tym celu państwa członkowskie zapewniają, aby wnioskodawca został w pełni poinformowany o treści protokołu lub o istotnych elementach stenogramu, w razie potrzeby przy pomocy tłumacza. Państwa członkowskie zwracają się wtedy do wnioskodawcy o potwierdzenie, że treść protokołu lub stenogram poprawnie oddają treść przesłuchania.</p>		<p>Art. 44 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w</p>	<p>zgłosiły obecne osoby. § 2. Protokół odczytuje się wszystkim osobom obecnym, biorącym udział w czynności urzędowej, które powinny następnie protokół podpisać. Odmowę lub brak podpisu którejkolwiek osoby należy omówić w protokole.</p> <p>Art. 69. § 1. Protokół przesłuchania powinien być odczytany i przedstawiony do podpisu osobie zeznającej niezwłocznie po złożeniu zeznania. § 2. W protokołach przesłuchania osoby, która złożyła zeznanie w języku obcym, należy podać w przekładzie na język polski treść złożonego zeznania oraz wskazać osobę i adres tłumacza, który dokonał przekładu; tłumacz ten powinien podpisać protokół przesłuchania.</p> <p>Art. 71. Skreśleń i poprawek w protokole należy tak dokonywać, aby wyrazy skreślone i poprawione były czytelne. Skreślenia i poprawki powinny być stwierdzone w protokole przed jego podpisaniem.</p> <p>Art. 44. 5. Organ prowadzący postępowanie może utrwalić przebieg przesłuchania za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk, jeżeli wnioskodawca został o tym poinformowany. Zapis taki jest załącznikiem do protokołu.</p>	
--	--	---	--	---	---	--

		<p>W przypadku gdy przesłuchanie jest rejestrowane zgodnie z ust. 2 i jeżeli jego zapis jest dopuszczalny jako dowód w postępowaniach odwoławczych, o których mowa w rozdziale V, państwa członkowskie nie muszą zwracać się do wnioskodawcy o potwierdzenie, że treść protokołu lub stenogram poprawnie oddają treść przesłuchania. Bez uszczerbku dla art. 16, w przypadku gdy państwa członkowskie zapewniają zarówno stenogram, jak i zapis przesłuchania, nie muszą one zezwolić wnioskodawcy na przedstawienie uwag lub wyjaśnień do stenogramu.</p>		<p>brzmieniu nadanym przez projekt w zw. z art. 133 kpa</p>	<p>Art. 133. Organ administracji publicznej, który wydał decyzję, obowiązany jest przesłać odwołanie wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu w terminie siedmiu dni od dnia, w którym otrzymał odwołanie, jeżeli w tym terminie nie wydał nowej decyzji w myśl art. 132.</p>	
89.	Art. 17 ust. 4	<p>4. W przypadku gdy wnioskodawca odmawia potwierdzenia, że treść protokołu lub stenogram poprawnie oddają treść przesłuchania, powody tej odmowy wpisuje się do akt wnioskodawcy.</p> <p>Taka odmowa nie uniemożliwia organowi rozstrzygającemu podjęcia decyzji w sprawie wniosku.</p>	T	Art. 68 ust. 2 kpa	<p>Art. 68. § 2. Protokół odczytuje się wszystkim osobom obecnym, biorącym udział w czynności urzędowej, które powinny następnie protokół podpisać. Odmowę lub brak podpisu którejkolwiek osoby należy omówić w protokole.</p>	
90.	Art. 17 ust. 5	<p>5. Przed podjęciem decyzji przez organ rozstrzygający wnioskodawcy lub ich doradcy lub zastępcy prawni określani w art. 23 mają dostęp do protokołu lub stenogramu oraz, w stosownych przypadkach, zapisu.</p>	T	Art. 10 kpa	<p>Art. 10. § 1. Organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych</p>	

		<p>W przypadku gdy państwa członkowskie przewidują zarówno stenogram, jak i zapis przesłuchania, nie muszą zapewniać dostępu do zapisu w postępowaniach w pierwszej instancji, o których mowa w rozdziale III. W takich przypadkach zapewniają dostęp do zapisu w postępowaniach odwoławczych, o których mowa w rozdziale V.</p> <p>Bez uszczerbku dla ust. 3 niniejszego artykułu w przypadku gdy wniosek jest rozpatrywany zgodnie z art. 31 ust. 8, państwa członkowskie mogą postanowić, że dostęp do protokołu lub stenogramu, a w stosownych przypadkach – do zapisu, jest przyznawany jednocześnie z podjęciem decyzji.</p>			<p>dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.</p> <p>§ 2. Organy administracji publicznej mogą odstąpić od zasady określonej w § 1 tylko w przypadkach, gdy załatwienie sprawy nie cierpi zwłoki ze względu na niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego albo ze względu na grożącą niepowetowaną szkodę materialną.</p>	
<p>Art. 18 Badania lekarskie</p>						
91.	Art. 18 ust. 1	<p>1. W przypadku gdy organ rozstrzygający uzna to za mające znaczenie dla oceny wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z art. 4 dyrektywy 2011/95/UE, państwa członkowskie organizują, z zastrzeżeniem zgody wnioskodawcy, badanie lekarskie wnioskodawcy pod kątem oznak które mogłyby świadczyć o prześladowaniach lub poważnej krzywdzie doznanych w przeszłości. Ewentualnie państwa członkowskie mogą postanowić, że wnioskodawca sam organizuje takie badanie lekarskie.</p>	T	Art. 68 ust. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 68. Szef Urzędu niezwłocznie po stwierdzeniu, że wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczy osoby szczególnie wrażliwej w tym: <ol style="list-style-type: none"> 1) małoletniej; 2) niepełnosprawnej; 3) w podeszłym wieku; 4) ciężarnej; 5) samotnie wychowującej dziecko; 6) będącej ofiarą handlu ludźmi; 7) obłożnie chorej; 8) z zaburzeniami psychicznymi; 9) poddanej torturom; 10) będącej ofiarą przemocy psychicznej, fizycznej w tym 	

		<p>Badania lekarskie, o których mowa w akapicie pierwszym, są przeprowadzane przez wykwalifikowany personel medyczny, a ich wyniki są w najkrótszym możliwym terminie przekazywane organowi rozstrzygającemu. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć personel medyczny, który może przeprowadzać takie badania lekarskie. Odmowa poddania się takim badaniom ze strony wnioskodawcy nie uniemożliwia organowi rozstrzygającemu podjęcia decyzji w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.</p> <p>Koszty badań lekarskich przeprowadzanych zgodnie z niniejszym ustępem są pokrywane ze środków publicznych.</p>		<p>seksualnej, a także ze względu na płeć, orientację seksualną i tożsamość płciową</p> <p>- dokonuje oceny, czy osoba ta wymaga szczególnego traktowania w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej lub w zakresie pomocy socjalnej.</p> <p>2. Za osobę wymagającą szczególnego traktowania w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej uważa się wnioskodawcę, wobec którego czynności w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej należy wykonywać w sposób określony w art. 69.</p> <p>4. Szef Urzędu w celu dokonania oceny czy osoba, o której mowa w ust. 1, wymaga szczególnego traktowania, może zlecić przeprowadzenie badań lekarskich lub psychologicznych, których koszt pokrywa się z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu.</p>		
92.	Art. 18 ust. 2	<p>2. Gdy nie przeprowadza się żadnych badań lekarskich zgodnie z ust. 1, państwa członkowskie informują wnioskodawców, że mogą oni z własnej inicjatywy i na własny koszt zorganizować badanie lekarskie pod kątem oznak, które mogłyby świadczyć o prześladowaniach lub poważnej krzywdzie doznanych w przeszłości.</p>	T	Art. 68 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym	Art. 68. 5. W przypadku gdy Szef Urzędu nie przeprowadza badań lekarskich lub psychologicznych, o których mowa w ust. 5, informuje osobę, o której mowa w ust. 1, że może ona z własnej inicjatywy i na własny koszt zorganizować takie badanie.	

				przez projekt		
93.	Art. 18 ust. 3	3. Wyniki badań lekarskich, o których mowa w ust. 1 i 2, są oceniane przez organ rozstrzygający łącznie z innymi elementami wniosku.	T	Art. 75 § 1 i art. 77 § 1 kpa	Art. 75. § 1. Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny. Art. 77. § 1. Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.	
Art. 19						
Bezpłatne udzielanie informacji prawnych i proceduralnych w postępowaniach w pierwszej instancji						
94.	Art. 19 ust. 1	1. W postępowaniach w pierwszej instancji przewidzianych w rozdziale III państwa członkowskie zapewniają, aby informacje prawne i proceduralne były udzielane wnioskodawcom bezpłatnie na prośbę, w tym przynajmniej informacje na temat postępowania przy uwzględnieniu szczególnej sytuacji danego wnioskodawcy W przypadku decyzji odmownej w sprawie wniosku w pierwszej instancji państwa członkowskie udzielają także wnioskodawcom na prośbę informacje – obok informacji, których udziela się zgodnie z art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 1 lit. f) – mające na celu wyjaśnienie powodów takiej decyzji i sposobów jej zaskarżenia.	T	Art. 69c ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt Art. 9 i art. 113 § 2 kpa	Art. 69c. 1. Wnioskodawcy i cudzoziemcowi, wobec którego toczy się postępowanie w sprawie pozbawienia go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej przysługuje nieodpłatna informacja prawna w postępowaniu w pierwszej instancji. 2. Nieodpłatna informacja prawna polega na poinformowaniu o obowiązujących przepisach prawnych z zakresu udzielania lub pozbawiania ochrony międzynarodowej i przepisach regulujących postępowanie przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach z tego zakresu, przy uwzględnieniu szczególnej sytuacji danego wnioskodawcy lub cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1. 3. Nieodpłatnej informacji prawnej	

					<p>udzielają pracownicy urzędu obsługującego Szefa Urzędu.</p> <p>Art. 9. Organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu niezajomości prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek.</p> <p>Art. 113. § 2. Organ, który wydał decyzję, wyjaśnia w drodze postanowienia na żądanie organu egzekucyjnego lub strony wątpliwości co do treści decyzji.</p> <p>§ 3. Na postanowienie w sprawie sprostowania i wyjaśnienia służy zażalenie.</p>	
95.	Art. 19 ust. 2	2. Bezpłatne udzielanie informacji prawnych i proceduralnych podlega warunkom określonym w art. 21.	N			
Art. 20						
Bezpłatna pomoc i reprezentacja prawna w postępowaniach odwoławczych						
96.	Art. 20 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby na prośbę udzielano bezpłatnej pomocy i reprezentacji prawnej w postępowaniach odwoławczych przewidzianych w rozdziale V. Obejmuje to co najmniej przygotowanie wymaganych	T	Art. 69d ust. 1 i art. 69e ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemco	Art. 69d. 1. Nieodpłatna pomoc prawna przysługuje wnioskodawcy i cudzoziemcowi, wobec którego została wydana decyzja o pozbawieniu go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, zwanemu dalej „cudzoziemcem uprawnionym”, który	

		dokumentów proceduralnych i udział w rozprawie przed sądem pierwszej instancji w imieniu wnioskodawcy.		<p>m ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>działa bez adwokata lub radcy prawnego.</p> <p>Art. 69e. 1. Nieodpłatna pomoc prawna obejmuje:</p> <p>1) sporządzenie odwołania od decyzji o:</p> <p>a) odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej,</p> <p>b) umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej,</p> <p>c) przekazaniu wnioskodawcy do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i umorzeniu postępowania,</p> <p>d) uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny,</p> <p>e) odmowie uwzględnienia oświadczenia wnioskodawcy o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej,</p> <p>f) pozbawieniu statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej;</p> <p>2) zastępstwo prawne w postępowaniu odwoławczym w sprawie:</p> <p>a) udzielenia ochrony międzynarodowej,</p> <p>b) przekazania wnioskodawcy do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej,</p>
--	--	--	--	--	---

					c) pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej.	
97.	Art. 20 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą również zapewniać bezpłatną pomoc lub reprezentację prawną w postępowaniach w pierwszej instancji przewidzianych w rozdziale III. W takich przypadkach art. 19 nie ma zastosowania.	N			
98.	Art. 20 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że bezpłatnej pomocy i reprezentacji prawnej nie udziela się w przypadku gdy w ocenie sądu lub innego właściwego organu odwołanie wnioskodawcy nie ma realnych szans powodzenia. W przypadku gdy decyzję o nieudzieleniu bezpłatnej pomocy i reprezentacji prawnej podejmuje zgodnie z niniejszym ustępem organ, który nie jest sądem, państwa członkowskie zapewniają, aby wnioskodawca miał prawo do skutecznego środka zaskarżenia przed sądem przeciwko tej decyzji. Stosując przepisy niniejszego ustępu, państwa członkowskie zapewniają, aby pomoc i reprezentacja prawna nie były arbitralnie ograniczane i aby skuteczny dostęp wnioskodawcy do wymiaru sprawiedliwości nie był utrudniony.	N			
99.	Art. 20 ust. 4	4. Bezpłatna pomoc i reprezentacja prawna podlegają warunkom określonym w art. 21.	N			
Art. 21 Warunki bezpłatnego udzielania informacji prawnych i proceduralnych oraz bezpłatnej pomocy i reprezentacji prawnej						

100.	Art. 21 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie mogą postanowić, że bezpłatnych informacji prawnych i proceduralnych, o których mowa w art. 19, udzielają organizacje pozarządowe, specjaliści z organów publicznych lub wyspecjalizowane służby państwowe.</p> <p>Bezpłatna pomoc i reprezentacja prawna, o których mowa w art. 20, jest udzielana przez takie osoby dopuszczone lub uprawnione na mocy prawa krajowego.</p>	T	<p>Art. 69c ust. 3, art. 69f ust. 1 i art. 69k ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>Art. 69c. 3. Nieodpłatnej informacji prawnej udzielają pracownicy urzędu obsługującego Szefa Urzędu.</p> <p>Art. 69f. 1. Nieodpłatnej pomocy prawnej udziela osobiście:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) adwokat lub radca prawny lub 2) osoba niebędąca adwokatem lub radcą prawnym zatrudniona w organizacji pozarządowej prowadzącej działalność pożytku publicznego, o której mowa w art. 69k ust. 1, spełniająca łącznie następujące warunki: <ol style="list-style-type: none"> a) posiada dyplom ukończenia wyższych studiów prawniczych potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego magistra lub, dyplom potwierdzający ukończenie wyższych studiów prawniczych za granicą uznany w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 191a ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.) albo dyplom ukończenia wyższych studiów prawniczych za granicą uznany za równoważny z polskim dyplomem potwierdzającym uzyskanie tytułu zawodowego magistra na podstawie umowy międzynarodowej lub w drodze nostryfikacji, b) co najmniej przez okres 3 lat 	
------	-----------------------	--	---	---	--	--

					<p>wykonywała czynności bezpośrednio związane ze świadczeniem pomocy prawnej w sprawach o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej w kancelarii adwokackiej, zespole adwokackim, spółce cywilnej, jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, o których mowa w art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2014 r. poz. 635, 993 i 1778), kancelarii radcy prawnego, spółce cywilnej, jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 637, 993 i 1778), w podmiotach świadczących pomoc prawną w państwach członkowskich, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej lub w organizacji pozarządowej prowadzącej działalność pożytku</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>publicznego,</p> <p>c) korzysta z pełni praw publicznych oraz ma pełną zdolność do czynności prawnych,</p> <p>d) nie była karana za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.</p> <p>Art. 69k. 1. Szef Urzędu prowadzi listę organizacji pozarządowych prowadzących działalność pożytku publicznego uprawnionych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej.</p>	
101.	Art. 21 ust. 2 lit. a	<p>2. Państwa członkowskie mogą postanowić, że bezpłatne informacje prawne i proceduralne, o których mowa w art. 19, oraz bezpłatna pomoc i reprezentacja prawna, o których mowa w art. 20, przysługują:</p> <p>a) jedynie osobom, które nie posiadają wystarczających środków; lub</p>	T	Art. 69d ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 69d. 2. Nieodpłatna pomoc prawna nie przysługuje cudzoziemcowi, wobec którego została wydana decyzja o pozbawieniu go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, w przypadku gdy uzyskuje dochód większy niż 100% kryteriów dochodowych określonych w art. 8 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.	
102.	Art. 21 ust. 2 lit. b	<p>b) jedynie za pomocą usług świadczonych przez doradców lub zastępców prawnych wyraźnie wyznaczonych w ustawodawstwie krajowym do pomocy lub reprezentacji wnioskodawców.</p> <p>Państwa członkowskie mogą postanowić, że bezpłatna pomoc lub reprezentacja prawna, o której mowa w</p>	T	Art. 69i, art. 69k ust. 1 i art. 69e ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium	Art. 69i. 1. Szef Urzędu zawiera z okręgowymi radami adwokackimi i radami okręgowymi izby radców prawnych porozumienia w sprawie udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej, określające w szczególności: <p>1) liczbę adwokatów i radców prawnych, którzy będą udzielać nieodpłatnej pomocy prawnej na obszarze ich działania, z</p>	

	<p>art. 20, przysługuje jedynie w przypadku postępowań odwoławczych zgodnie z rozdziałem V przed sądem pierwszej instancji, a nie w odniesieniu do jakichkolwiek dalszych odwołań lub wniosków o ponowne rozpoznanie, przewidzianych w prawie krajowym, w tym ponownych rozpraw lub ponownego rozpoznania odwołań.</p> <p>Państwa członkowskie mogą także postanowić o nieudzielaniu bezpłatnej pomocy lub reprezentacji prawnej, o których mowa w art. 20, wnioskodawcom, którzy nie przebywają już na ich terytorium, zgodnie z art. 41 ust. 2 lit. c).</p>		<p>Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>uwzględnieniem potrzeby zapewnienia dostępu cudzoziemców uprawnionych do nieodpłatnej pomocy prawnej;</p> <p>2) zobowiązanie dziekanów okręgowej rady adwokackiej i rady okręgowej izby radców prawnych do imiennego wskazywania adwokatów i radców prawnych oraz ich zastępców, wyznaczonych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej.</p> <p>2. Dziekani okręgowych rad adwokackich i rad okręgowych izb radców prawnych wskazują corocznie do 30 listopada Szefowi Urzędu adwokatów i radców prawnych wyznaczonych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej</p> <p>Art. 69k. 1. Szef Urzędu prowadzi listę organizacji pozarządowych prowadzących działalność pożytku publicznego uprawnionych do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej.</p> <p>Art. 69e. 1. Nieodpłatna pomoc prawna obejmuje:</p> <p>1) sporządzenie odwołania od decyzji o:</p> <p>a) odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej,</p> <p>b) umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej,</p> <p>c) przekazaniu wnioskodawcy do</p>	
--	---	--	--	--	--

					<p>państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i umorzeniu postępowania,</p> <p>d) uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny,</p> <p>e) odmowie uwzględnienia oświadczenia wnioskodawcy o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej,</p> <p>f) pozbawieniu statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej;</p> <p>2) zastępstwo prawne w postępowaniu odwoławczym w sprawie:</p> <p>a) udzielenia ochrony międzynarodowej,</p> <p>b) przekazania wnioskodawcy do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej,</p> <p>c) pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej.</p>	
103.	Art. 21 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące zasad wypełniania i rozpatrywania wniosków o udzielenie bezpłatnych informacji prawnych i proceduralnych na mocy art. 19 oraz bezpłatnej pomocy i reprezentacji prawnej na mocy art. 20.	T	Art. 69d ust. 4-9, art. 69h i art. 69i ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospoli	Art. 69d. 4. Cudzoziemiec uprawniony przed uzyskaniem nieodpłatnej pomocy prawnej składa pisemne oświadczenie, zawierające deklarację cudzoziemca, że w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej albo pozbawienia go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej nie ustanowił adwokata lub radcy prawnego. 5. Cudzoziemiec, wobec którego została wydana decyzja o pozbawieniu	

				<p>tej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, przed uzyskaniem nieodpłatnej pomocy prawnej składa pisemne oświadczenie, iż nie zachodzi okoliczność , o której mowa w ust. 2.</p> <p>6. W przypadku gdy nieodpłatnej pomocy prawnej udziela osoba, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2, cudzoziemiec uprawniony, przed uzyskaniem nieodpłatnej pomocy prawnej, składa organizacji pozarządowej prowadzącej działalność pożytku publicznego, o której mowa w art. 69k ust. 1, pisemne oświadczenie, że jest świadomy uzyskania nieodpłatnej pomocy prawnej od osoby adwokatem albo radcą prawnym.</p> <p>7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 lub 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.</p> <p>8. Wzory oświadczeń, o których mowa w:</p> <p>1) ust. 4 określa załącznik nr 1 do ustawy;</p> <p>2) ust. 5 określa załącznik nr 2 do ustawy;</p> <p>3) ust. 6 określa załącznik nr 2 do ustawy .</p> <p>9. Oświadczenia, o których mowa w</p>	
--	--	--	--	---	---	--

				<p>ust. 3 lub 4, składa się adwokatowi lub radcy prawnemu udzielającemu nieodpłatnej pomocy prawnej albo organizacji pozarządowej prowadzącej działalność pożytku publicznego, o której mowa w art. 69k ust. 1, przed przystąpieniem do udzielania pomocy prawnej przez zatrudnioną w tej organizacji osobę, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2.</p> <p>Art. 69g. Cudzoziemiec uprawniony może korzystać w postępowaniu odwoławczym z nieodpłatnej pomocy prawnej tylko jednego adwokata, radcy prawnego lub osoby, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2.</p> <p>Art. 69h. 1. Cudzoziemiec uprawniony okazuje adwokatowi, radcy prawnemu lub osobie, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2, przed udzieleniem nieodpłatnej pomocy prawnej, dokument potwierdzający tożsamość i oryginał decyzji, o której mowa w art. 69e ust. 1 pkt 1.</p> <p>2. Do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej konieczne jest udzielenie przez cudzoziemca uprawnionego adwokatowi, radcy prawnemu lub osobie, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2, pełnomocnictwa na piśmie.</p> <p>3. Pełnomocnictwo, o którym mowa w ust. 2, obejmuje z samego prawa umocowanie do udzielenia dalszego pełnomocnictwa adwokatowi, radcy prawnemu lub osobie, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2.</p> <p>4. Adwokat, radca prawny lub osoba,</p>	
--	--	--	--	--	--

					o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2, zamieszcza niezwłocznie na oryginale decyzji, o której mowa w art. 69e ust. 1 pkt 1, klauzulę o podjęciu się w określonej dacie udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej cudzoziemcowi wskazanemu jako adresat decyzji.	
104.	Art. 21 ust. 4 lit. a	4. Państwa członkowskie mogą również: a) nałożyć ograniczenia kwotowe lub czasowe w zakresie bezpłatnego udzielania informacji prawnych i proceduralnych, o którym mowa w art. 19, oraz świadczenia bezpłatnej pomocy i reprezentacji prawnej, o których mowa w art. 20, pod warunkiem że nie ograniczają one arbitralnie dostępu do udzielania informacji prawnych i proceduralnych oraz pomocy i reprezentacji prawnej;	N			
105.	Art. 21 ust. 4 lit. b	b) przewidzieć, że w odniesieniu do opłat i innych kosztów, w sprawach związanych z pomocą prawną, wnioskodawcy nie są traktowani korzystniej niż ich własni obywatele.	N			
106.	Art. 21 ust. 5	5. Państwa członkowskie mogą wymagać całkowitego lub częściowego zwrotu wszelkich poniesionych kosztów, jeżeli i gdy sytuacja finansowa wnioskodawcy ulegnie znaczącej poprawie lub jeżeli decyzja o przyznaniu zwolnienia od kosztów została podjęta na podstawie nieprawdziwych informacji przedstawionych przez wnioskodawcę.	N	Art. 405- 411 Kodeksu cywilnego	Art. 405. Kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. Art. 406. Obowiązek wydania korzyści obejmuje nie tylko korzyść bezpośrednio uzyskaną, lecz także wszystko, co w razie zbycia, utraty lub uszkodzenia zostało uzyskane w	

				<p>zamian tej korzyści albo jako naprawienie szkody.</p> <p>Art. 407. Jeżeli ten, kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, rozporządził korzyścią na rzecz osoby trzeciej bezpłatnie, obowiązek wydania korzyści przechodzi na tę osobę trzecią.</p> <p>Art. 408. § 1. Zobowiązany do wydania korzyści może żądać zwrotu nakładów koniecznych o tyle, o ile nie znalazły pokrycia w użytku, który z nich osiągnął. Zwrotu innych nakładów może żądać o tyle, o ile zwiększają wartość korzyści w chwili jej wydania; może jednak zabrać te nakłady, przywracając stan poprzedni.</p> <p>§ 2. Kto czyniąc nakłady wiedział, że korzyść mu się nie należy, ten może żądać zwrotu nakładów tylko o tyle, o ile zwiększają wartość korzyści w chwili jej wydania.</p> <p>§ 3. Jeżeli żądający wydania korzyści jest zobowiązany do zwrotu nakładów, sąd może zamiast wydania korzyści w naturze nakazać zwrot jej wartości w pieniądzu z odliczeniem wartości nakładów, które żądający byłby obowiązany zwrócić.</p> <p>Art. 409. Obowiązek wydania korzyści lub zwrotu jej wartości wygasa, jeżeli ten, kto korzyść uzyskał, zużył ją lub utracił w taki sposób, że nie jest już wzbogacony, chyba że wyzbywając się korzyści lub zużywając ją powinien był</p>	
--	--	--	--	--	--

					<p>liczyć się z obowiązkiem zwrotu.</p> <p>Art. 410. § 1. Przepisy artykułów poprzedzających stosuje się w szczególności do świadczenia nienależnego.</p> <p>§ 2. Świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia.</p> <p>Art. 411. Nie można żądać zwrotu świadczenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jeżeli spełniający świadczenie wiedział, że nie był do świadczenia zobowiązany, chyba że spełnienie świadczenia nastąpiło z zastrzeżeniem zwrotu albo w celu uniknięcia przymusu lub w wykonaniu nieważnej czynności prawnej; 2) jeżeli spełnienie świadczenia czyni zadość zasadom współżycia społecznego; 3) jeżeli świadczenie zostało spełnione w celu zadośćuczynienia przedawnionemu roszczeniu; 4) jeżeli świadczenie zostało spełnione, zanim wierzytelność stała się wymagalna. 	
<p>Art. 22</p> <p>Prawo do pomocy i reprezentacji prawnej na wszystkich etapach postępowania</p>						

107.	Art. 22 ust. 1	1. Wnioskodawcom zapewnia się możliwość skutecznej konsultacji na ich własny koszt, z doradcą lub zastępcą prawnym, dopuszczonym lub uprawnionym do takiej działalności na mocy prawa krajowego, w sprawach związanych z ich wnioskami o udzielenie ochrony międzynarodowej, na wszystkich etapach postępowania, w tym po wydaniu decyzji odmownej.	T	Art. 32 kpa	Art. 32. Strona może działać przez pełnomocnika, chyba że charakter czynności wymaga jej osobistego działania.	
108.	Art. 22 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą zezwolić organizacjom pozarządowym na zapewnianie wnioskodawcom pomocy lub reprezentacji prawnej w postępowaniach przewidzianych w rozdziale III i rozdziale V zgodnie z prawem krajowym.	N			
Art. 23 Utrzymanie jedności rodziny						
109.	Art. 23 ust. 1 lit. a	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby doradca lub zastępca prawni dopuszczony lub uprawniony do takiej działalności na mocy prawa krajowego, i który udziela pomocy prawnej wnioskodawcy lub reprezentuje go na warunkach określonych w prawie krajowym, korzystał z dostępu do informacji zawartych w aktach wnioskodawcy, na podstawie których decyzja jest podejmowana lub zostanie podjęta zostanie. Państwa członkowskie mogą uczynić wyjątek w przypadku, gdy ujawnienie informacji lub źródeł stanowiłoby zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego, bezpieczeństwa organizacji lub osób, które dostarczyły	T	Art. 32, art. 73 § 1 i art. 74 kpa	Art. 32. Strona może działać przez pełnomocnika, chyba że charakter czynności wymaga jej osobistego działania. Art. 73. § 1. Strona ma prawo wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów. Prawo to przysługuje również po zakończeniu postępowania. Art. 74. § 1. Przepisu art. 73 nie stosuje się do akt sprawy zawierających informacje niejawnie o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”, a także do innych akt, które organ administracji publicznej wyłączy ze względu na ważny interes państwowy.	

		<p>informacji, lub bezpieczeństwa osoby lub osób, do których odnosi się informacja, lub w przypadku, gdy mogłoby to zagrozić interesom dochodzenia związanego z rozpatrywaniem wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej przez właściwe organy państw członkowskich lub stosunkom międzynarodowym państw członkowskich.</p> <p>W takich przypadkach państwa członkowskie:</p> <p>a) umożliwiają dostęp do takich informacji lub źródeł organom, o których mowa w rozdziale V; oraz</p>		<p>Art. 133 kpa</p> <p>§ 2. Odmowa umożliwienia stronie przeglądania akt sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii i odpisów, uwierzytelnienia takich kopii i odpisów lub wydania uwierzytelnionych odpisów następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.</p> <p>Art. 133. Organ administracji publicznej, który wydał decyzję, obowiązany jest przesłać odwołanie wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu w terminie siedmiu dni od dnia, w którym otrzymał odwołanie, jeżeli w tym terminie nie wydał nowej decyzji w myśl art. 132.</p>	
110.	Art. 23 ust. 1 lit. b	<p>b) ustanawiają w prawie krajowym procedury, które gwarantują przestrzeganie praw wnioskodawcy do obrony.</p> <p>W odniesieniu do lit. b) państwa członkowskie mogą w szczególności udzielić dostępu do informacji lub źródeł doradcy lub innego zastępcy prawnemu, których sprawdzono pod względem bezpieczeństwa osobowego, o ile informacje te mają znaczenie dla rozpatrzenia wniosku lub podjęcia decyzji o cofnięciu ochrony międzynarodowej;</p>	T	<p>Art. 127 kpa</p> <p>Art. 89p ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p> <p>Art. 127. § 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji. § 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy.</p> <p>Art. 89p. 1. Rada do Spraw Uchodźców, zwana dalej „Radą”, jest organem administracji publicznej rozpatrującym odwołania od decyzji i zażalenia na postanowienia wydane przez Szefa Urzędu w sprawach prowadzonych na podstawie przepisów niniejszego działu, z wyjątkiem spraw, o których mowa w rozdziale 4a i rozdziale 5.</p>	

111.	Art. 23 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby doradca lub zastępca prawny, który udziela pomocy wnioskodawcy lub go reprezentuje, miał dostęp do obszarów zamkniętych, takich jak ośrodki zatrzymań lub strefy tranzytowe, w celu konsultowania się z wnioskodawcą, zgodnie z art. 10 ust. 4 oraz art. 18 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy 2013/33/UE.	T	Art. 415 ust. 1 pkt 2-3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 415. 1. Cudzoziemiec umieszczony w strzeżonym ośrodku lub przebywający w areszcie dla cudzoziemców ma prawo do: 2) kontaktowania się z organizacjami pozarządowymi lub międzynarodowymi zajmującymi się udzielaniem cudzoziemcom pomocy, w tym pomocy prawnej; 3) kontaktowania się i widzeń ze swoim pełnomocnikiem w warunkach nienaruszających prawa do poszanowania prywatności;	
112.	Art. 23 lit. 3	3. Państwa członkowskie zezwalają wnioskodawcy na stawienie się na przesłuchanie wraz z doradcą lub zastępcą prawnym, dopuszczonymi lub uprawnionymi do takiej działalności na mocy prawa krajowego. Państwa członkowskie mogą postanowić, że doradca lub zastępca prawny mogą zabrać głos tylko na końcu przesłuchania.	T N	Art. 32 kpa	Art. 32. Strona może działać przez pełnomocnika, chyba że charakter czynności wymaga jej osobistego działania.	
113.	Art. 23 ust. 4	4. Bez uszczerbku dla niniejszego artykułu lub dla art. 25 ust. 1 lit. b) państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące obecności doradców lub zastępców prawnych w trakcie wszelkich przesłuchań odbywanych w ramach postępowania. Państwa członkowskie mogą wymagać obecności wnioskodawcy na przesłuchaniu, nawet jeżeli jest on reprezentowany na warunkach określonych prawem krajowym przez doradcę lub zastępcę prawnego, oraz mogą wymagać, aby wnioskodawca	N			

		osobiście odpowiadał na zadawane pytania. Bez uszczerbku dla art. 25 ust. 1 lit. b) nieobecność doradcy lub zastępcy prawnego nie uniemożliwia właściwemu organowi przeprowadzenia przesłuchania wnioskodawcy.				
Art. 24 Wnioskodawcy potrzebujący szczególnych gwarancji proceduralnych						
114.	Art. 24 ust. 1	1. Państwa członkowskie oceniają, w rozsądnym terminie po złożeniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, czy wnioskodawca jest wnioskodawcą potrzebującym szczególnych gwarancji proceduralnych.	T	Art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 68. 1. Szef Urzędu niezwłocznie po stwierdzeniu, że wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczy osoby szczególnie wrażliwej, w tym: 1) małoletniej, 2) niepełnosprawnej, 3) w podeszłym wieku, 4) ciężarnej, 5) samotnie wychowującej dziecko, 6) będącej ofiarą handlu ludźmi, 7) obłożnie chorej, 8) z zaburzeniami psychicznymi, 9) poddanej torturom, 10) będącej ofiarą przemocy psychicznej, fizycznej, w tym seksualnej, a także ze względu na płeć, orientację seksualną i tożsamość płciową - dokonuje oceny, czy osoba ta wymaga szczególnego traktowania w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej lub w zakresie pomocy socjalnej.	
115.	Art. 24 ust. 2	2. Ocena, o której mowa w ust. 1, może zostać włączona do istniejących procedur krajowych lub do oceny, o	N			

		której mowa w art. 22 dyrektywy 2013/33/UE, i nie musi mieć formy procedury administracyjnej.				
116.	Art. 24 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają udzielenie wnioskodawcom, w przypadku gdy zidentyfikowano ich jako wnioskodawców potrzebujących szczególnych gwarancji proceduralnych, odpowiedniego wsparcia, aby umożliwić im korzystanie z praw i wywiązywanie się z obowiązków przewidzianych w niniejszej dyrektywie w trakcie całej procedury azylowej.</p> <p>W przypadku gdy takie odpowiednie wsparcie nie może zostać udzielone w ramach procedur, o których mowa w art. 31 ust. 8 i art. 43, w szczególności gdy państwa członkowskie uważają, że wnioskodawca potrzebuje szczególnych gwarancji proceduralnych w związku z torturami, zgwałceniem lub innymi poważnymi formami przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej, państwa członkowskie nie stosują art. 31 ust. 8 i art. 43 lub przestają je stosować. W przypadku gdy państwa członkowskie stosują art. 46 ust. 6 wobec wnioskodawców, do których nie można stosować art. 31 ust. 8 i art. 43 zgodnie z niniejszym akapitem, państwa członkowskie zapewniają co najmniej gwarancje przewidziane w art. 46 ust. 7.</p>	T	Art. 69 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 69. 1. W przypadku cudzoziemca, który jest osobą wymagającą szczególnego traktowania, czynności w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej wykonuje się: <ol style="list-style-type: none"> 1) w warunkach zapewniających cudzoziemcowi swobodę wypowiedzi, w sposób szczególnie taktowny i dostosowany do jego stanu psychofizycznego; 2) w terminie dostosowanym do jego stanu psychicznego i fizycznego, wyznaczonym przy uwzględnieniu terminów korzystania przez cudzoziemca ze świadczeń zdrowotnych; 3) w miejscu pobytu cudzoziemca, gdy jest to uzasadnione stanem zdrowia cudzoziemca; 4) w razie potrzeby z udziałem psychologa, lekarza lub tłumacza. 2. Na wniosek cudzoziemca, który jest osobą wymagającą szczególnego traktowania, w przypadkach uzasadnionych jego potrzebami, czynności w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej: <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonuje wobec cudzoziemca, osoba tej samej płci; 2) wykonuje się z udziałem psychologa, lekarza lub tłumacza płci wskazanej przez cudzoziemca. 	

117.	Art. 24 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, bez konieczności ponownego wszyczenia procedury, zaspokojenie szczególnych potrzeb proceduralnych zgodnie z niniejszą dyrektywą w przypadku gdy takie potrzeby ujawnią się na późniejszym etapie procedury.	T	Jak w poz. 116		
Art. 25 Gwarancje dla małoletnich bez opieki						
118.	Art. 25 ust. 1 lit. a	1. W odniesieniu do wszystkich procedur przewidzianych w niniejszej dyrektywie oraz bez uszczerbku dla art. 14–17 państwa członkowskie: a) podejmują środki w najkrótszym możliwym terminie w celu zapewnienia, aby przedstawiciel reprezentował małoletniego bez opieki i udzielał mu pomocy, aby mógł on korzystać z praw i dopełnić obowiązków przewidzianych w niniejszej dyrektywie. Małoletni bez opieki zostaje niezwłocznie poinformowany o wyznaczeniu przedstawiciela. Przedstawiciel wykonuje swoje obowiązki zgodnie z zasadą najlepszego zabezpieczenia interesów dziecka i posiada niezbędną wiedzę w tym zakresie. Zmiana osoby działającej jako przedstawiciel następuje tylko w razie konieczności. Organizacje lub osoby, których interesy są sprzeczne lub mogą być sprzeczne z interesami małoletniego bez opieki, nie powinny kwalifikować się do roli przedstawiciela. Przedstawicielem może być również przedstawiciel, o którym mowa w	T	Art. 61 ust. 1-4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 61. 1. W przypadku gdy małoletni bez opieki zadeklarował organowi Straży Granicznej, zamiar złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, organ, który przyjął deklarację: 1) sporządza na tę okoliczność protokół; 2) rejestruje deklarację zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w rejestrze, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 1; 3) występuje niezwłocznie do sądu opiekuńczego właściwego ze względu na miejsce pobytu małoletniego z wnioskiem o ustanowienie kuratora do reprezentowania małoletniego w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, przekazania do innego państwa członkowskiego na podstawie rozporządzenia 604/2013, udzielenia pomocy socjalnej oraz udzielenia pomocy w dobrowolnym powrocie do kraju pochodzenia. 2. Sąd ustanawia kuratora niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni. 3. Wniosek o udzielenie ochrony	

		dyrektywie 2013/33/UE;			międzynarodowej złożony w imieniu małoletniego bez opieki przez kuratora przyjmuje i rejestruje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od dnia ustanowienia przez sąd kuratora, organ Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu małoletniego bez opieki.
119.	Art. 25 ust. 1 lit. b	<p>b) zapewniają, aby przedstawiciel małoletniego bez opieki miał możliwość poinformowania go o znaczeniu i możliwych skutkach przesłuchania oraz, w stosownych przypadkach, o sposobie przygotowania się do przesłuchania. Państwa członkowskie zapewniają obecność przedstawiciela bądź doradcy lub zastępcy prawnego dopuszczonych lub uprawnionych do takiej działalności na mocy prawa krajowego podczas przesłuchania oraz możliwość zadawania pytań lub zgłaszania uwag w ramach określonych przez osobę prowadzącą przesłuchanie.</p> <p>Państwa członkowskie mogą wymagać obecności małoletniego bez opieki na przesłuchaniu, nawet jeżeli obecny jest jego przedstawiciel.</p>	T	Art. 65 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej	<p>Art. 65. 1. Szef Urzędu przed przesłuchaniem poucza małoletniego bez opieki o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na wynik postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, oraz o możliwości zgłoszenia żądania, aby przesłuchanie odbyło się w obecności wskazanej przez małoletniego osoby dorosłej.</p> <p>2. Przesłuchanie odbywa się w języku zrozumiałym dla małoletniego bez opieki, w sposób dostosowany do jego wieku, stopnia dojrzałości i rozwoju umysłowego, z uwzględnieniem okoliczności, że może mieć on ograniczoną wiedzę o faktycznej sytuacji w kraju pochodzenia.</p> <p>3. Małoletniego bez opieki przesłuchuje się w obecności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kuratora; 2) wskazanej przez niego osoby dorosłej, jeżeli nie utrudni to postępowania; 3) psychologa lub pedagoga, który sporządza opinię o stanie psychofizycznym małoletniego. <p>4. Podczas przesłuchania kurator może zadawać pytania lub zgłaszać uwagi.</p> <p>5. Organ prowadzący postępowanie informuje kuratora o możliwości</p>

					utrwalenia przebiegu przesłuchania za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk.	
120.	Art. 25 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą odstąpić od wyznaczenia przedstawiciela w przypadkach, gdy małoletni bez opieki według wszelkiego prawdopodobieństwa osiągnie wiek 18 lat przed wydaniem decyzji w pierwszej instancji.	N			
121.	Art. 25 ust. 3 lit. a	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby: a) w przypadku gdy małoletni bez opieki uczestniczy w przesłuchaniu dotyczącym jego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, o którym mowa w art. 14–17 i 34, przesłuchanie to było prowadzone przez osobę posiadającą niezbędną wiedzę o szczególnych potrzebach małoletnich;	T	Art. 66 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 66. Czynności w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej z udziałem małoletniego bez opieki może dokonywać osoba, która spełnia co najmniej jeden z następujących warunków: 1) ukończyła studia wyższe magisterskie na kierunku prawo i posiada 2-letni staż pracy w instytucjach, których zakres działania obejmuje opiekę nad dzieckiem; 2) ukończyła studia wyższe magisterskie lub wyższe zawodowe i posiada 2-letni staż pracy w administracji publicznej oraz odbyła przeszkolenie w zakresie prowadzenia postępowań w sprawie nadania statusu uchodźcy z udziałem małoletnich; 3) ukończyła studia wyższe magisterskie na kierunkach: pedagogika, psychologia lub socjologia oraz posiada 2-letni staż pracy w administracji publicznej.	
122.	Art. 25 ust. 3 lit. b	b) decyzje organu rozstrzygającego wniosek małoletniego bez opieki były przygotowywane przez urzędnika posiadającego niezbędną wiedzę o szczególnych potrzebach małoletnich.	T	Art. 66 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu	Art. 66. Czynności w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej z udziałem małoletniego bez opieki może dokonywać osoba, która spełnia co	

				<p>cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p>	<p>najmniej jeden z następujących warunków:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ukończyła studia wyższe magisterskie na kierunku prawo i posiada 2-letni staż pracy w instytucjach, których zakres działania obejmuje opiekę nad dzieckiem; 2) ukończyła studia wyższe magisterskie lub wyższe zawodowe i posiada 2-letni staż pracy w administracji publicznej oraz odbyła przeszkolenie w zakresie prowadzenia postępowań w sprawie nadania statusu uchodźcy z udziałem małoletnich; 3) ukończyła studia wyższe magisterskie na kierunkach: pedagogika, psychologia lub socjologia oraz posiada 2-letni staż pracy w administracji publicznej. 	
123.	Art. 25 ust. 4	4. Małoletnim bez opieki oraz ich przedstawicielom udziela się bezpłatnie informacji prawnych i proceduralnych, o których mowa w art. 19, także w przypadku procedur cofnięcia ochrony międzynarodowej przewidzianych w rozdziale IV.	T	Art. 69c ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 69c. 1. Wnioskodawcy i cudzoziemcowi, wobec którego toczy się postępowanie w sprawie pozbawienia go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej przysługuje nieodpłatna informacja prawna w postępowaniu w pierwszej instancji. 2. Nieodpłatna informacja prawna polega na poinformowaniu o obowiązujących przepisach prawnych z zakresu udzielania lub pozbawiania ochrony międzynarodowej i przepisach regulujących postępowanie przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach z tego zakresu, przy uwzględnieniu szczególnej sytuacji danego wnioskodawcy lub cudzoziemca, o	

				<p>którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Nieodpłatnej informacji prawnej udzielają pracownicy urzędu obsługującego Szefa Urzędu.</p> <p>Art. 9 kpa</p> <p>Art. 9. Organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu niezajomości prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek.</p> <p>Art. 243, art. 244 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi</p> <p>Art. 243. § 1. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.</p> <p>§ 2. Przyznanie prawa pomocy przed lub w toku postępowania rozpoznawczego obejmuje także postępowanie egzekucyjne.</p> <p>Art. 244. § 1. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.</p> <p>§ 2. Ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego w ramach</p>	
--	--	--	--	--	--

					<p>prawa pomocy jest równoznaczne z udzieleniem pełnomocnictwa.</p> <p>§ 3. Jeżeli strona we wniosku wskazała adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego lub rzecznika patentowego, właściwa okręgowa rada adwokacka, rada okręgowej izby radców prawnych, Krajowa Rada Doradców Podatkowych lub Krajowa Rada Rzeczników Patentowych, w miarę możliwości i w porozumieniu ze wskazanym adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym, wyznaczy adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego lub rzecznika patentowego wskazanego przez stronę.</p> <p>Art. 246. § 1. Przyznanie prawa pomocy osobie fizycznej następuje:</p> <p>1) w zakresie całkowitym – gdy osoba ta wykaze, że nie jest w stanie ponieść jakichkolwiek kosztów postępowania;</p> <p>2) w zakresie częściowym – gdy wykaze, że nie jest w stanie ponieść pełnych kosztów postępowania, bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.</p>	
124.	Art. 25 ust. 5 lit. a	5. Państwa członkowskie mogą przeprowadzać w ramach rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej badania lekarskie mające na celu ustalenie wieku małoletnich bez opieki w przypadku, gdy na podstawie ogólnych oświadczeń lub innych stosownych oznak, państwa członkowskie mają wątpliwości co do wieku	T	Art. 32 ust. 1, 3, 4 i 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w	Art. 32. 1. Organ Straży Granicznej, który na podstawie oświadczeń złożonych przez wnioskodawcę podającego się za małoletniego bez opieki lub na podstawie innych okoliczności powziął wątpliwość co do wieku wnioskodawcy, zapewnia wykonanie badań lekarskich w celu ustalenia rzeczywistego wieku wnioskodawcy.	

		<p>wnioskodawcy. Jednakże jeśli państwa członkowskie nadal mają takie wątpliwości po badaniach lekarskich, przyjmują, że wnioskodawca jest małoletni.</p> <p>Wszelkie badania lekarskie przeprowadzane są z pełnym poszanowaniem godności jednostki, są jak najmniej inwazyjne i przeprowadzane przez wykwalifikowany personel medyczny, tak aby możliwe było uzyskanie jak najbardziej rzetelnego wyniku.</p> <p>W przypadku przeprowadzania badań lekarskich państwa członkowskie zapewniają, aby:</p> <p>a) małoletni bez opieki zostali poinformowani przed rozpatrzeniem ich wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz w języku, który rozumieją, lub co do którego można zasadnie przyjąć, że zostanie przez nich zrozumiany, o możliwości ustalenia ich wieku w drodze badania lekarskiego. Obejmuje to informację na temat sposobu przeprowadzenia badania i ewentualnych konsekwencjach wyniku badania lekarskiego dla rozpatrzenia wniosku o ochronę międzynarodową, jak również konsekwencjach odmowy przez małoletniego bez opieki poddania się badaniu lekarskiemu;</p>		<p>brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>3. Przed przystąpieniem do badania lekarskiego, organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek, informuje wnioskodawcę podającego się za małoletniego bez opieki w języku dla niego zrozumiałym o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) możliwości ustalenia jego wieku w drodze badań lekarskich; 2) sposobie przeprowadzenia badań lekarskich; 3) znaczeniu wyniku badań lekarskich w postępowaniu w sprawie udzielenia mu ochrony międzynarodowej; 4) skutku odmowy poddania się badaniom lekarskim. <p>4. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się w sposób zapewniający poszanowanie godności wnioskodawcy z zastosowaniem możliwie najmniej inwazyjnej techniki badania.</p> <p>6. Wnioskodawcę podającego się za małoletniego, w razie braku zgody na przeprowadzenie badań lekarskich, o których mowa w ust. 1, uważa się za osobę pełnoletnią.</p>	
125.	Art. 25 ust. 5 lit. b	b) małoletni bez opieki lub ich przedstawiciele wyrazili zgodę na przeprowadzenie badania lekarskiego	T	Art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca	Art. 32. 2. Przeprowadzenie badań lekarskich, o którym mowa w ust. 1, wymaga zgody osoby podającej się za	

		w celu ustalenia wieku danych małoletnich;		2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	małoletniego bez opieki lub jej przedstawiciela ustawowego.	
126.	Art. 25 ust. 5 lit. c	c) decyzja o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez małoletniego bez opieki, który odmówił poddania się badaniu lekarskiemu, nie była oparta wyłącznie na fakcie tej odmowy. Odmowa przez małoletniego bez opieki poddania się badaniu lekarskiemu nie uniemożliwia organowi rozstrzygającemu podjęcia decyzji w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.	T	Art. 32 ust. 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 32. 6. Wnioskodawcę podającego się za małoletniego, w razie braku zgody na przeprowadzenie badań lekarskich, o których mowa w ust. 1, uważa się za osobę pełnoletnią.	
127.	Art. 25 ust. 6 lit. a (i)	Wdrażając niniejszą dyrektywę, państwa członkowskie dążą w pierwszym rzędzie do najlepszego zabezpieczenia interesów dziecka. W przypadku gdy państwa członkowskie w trakcie procedury azylowej zidentyfikują daną osobę jako małoletniego bez opieki, mogą: a) zastosować lub nadal stosować art. 31 ust. 8, tylko jeśli: (i) wnioskodawca pochodzi z kraju, który spełnia kryteria bezpiecznego kraju pochodzenia w rozumieniu	N			

		niniejszej dyrektywy; lub				
128.	Art. 25 ust. 6 lit. a (ii)	(ii) wnioskodawca wystąpił z kolejnym wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej, który nie jest niedopuszczalny zgodnie z art. 40 ust. 5; lub	N			
129.	Art. 25 ust. 6 lit. a (iii)	(iii) wnioskodawca może z poważnych przyczyn być uznany za zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego państwa członkowskiego, lub wnioskodawca został przymusowo wydalony z poważnych względów bezpieczeństwa publicznego lub porządku publicznego zgodnie z prawem krajowym;	T	Art. 63a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 63a. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej złożony przez małoletniego bez opieki rozpatruje się w trybie przyśpieszonym tylko w przypadku, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 5.	
130.	Art. 25 ust. 6 lit. b (i)	b) zastosować lub nadal stosować art. 43, zgodnie z art. 8–11 dyrektywy 2013/33/UE, tylko jeśli: (i) wnioskodawca pochodzi z kraju, który spełnia kryteria bezpiecznego kraju pochodzenia w rozumieniu niniejszej dyrektywy; lub	N			
131.	Art. 25 ust. 6 lit. b (ii)	(ii) wnioskodawca wystąpił z kolejnym wnioskiem; lub	N			
132.	Art. 25 ust. 6 lit. b (iii)	(iii) wnioskodawca może z poważnych przyczyn być uznany za zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego państwa członkowskiego, lub wnioskodawca został przymusowo wydalony z poważnych względów bezpieczeństwa	N			

		publicznego lub porządku publicznego zgodnie z prawem krajowym; lub				
133.	Art. 25 ust. 6 lit. b (iv)	(iv) istnieją uzasadnione powody, aby uznać że kraj, który nie jest państwem członkowskim, jest bezpiecznym krajem trzecim dla wnioskodawcy, zgodnie z art. 38; lub	N			
134.	Art. 25 ust. 6 lit. b (v)	(v) wnioskodawca wprowadził organy w błąd, przedstawiając fałszywe dokumenty; lub	N			
135.	Art. 25 ust. 6 lit. b (vi)	(vi) działając w złej wierze, wnioskodawca zniszczył dokument tożsamości lub dokument podróży, które pomogłyby ustalić jego tożsamość lub obywatelstwo, lub pozbył się tych dokumentów. Państwa członkowskie mogą stosować ppkt (v) i (vi) jedynie w indywidualnych przypadkach, gdy istnieją poważne podstawy, by uważać, że wnioskodawca próbuje ukryć istotne elementy, które prawdopodobnie doprowadziłyby do wydania decyzji odmownej, oraz pod warunkiem że wnioskodawcy udostępniono wszystkie możliwości, z uwzględnieniem szczególnych potrzeb proceduralnych małoletnich bez opieki, przedstawienia ważnej przyczyny działań, o których mowa w ppkt (v) i (vi), w tym w drodze konsultacji z jego przedstawicielem;	N			
136.	Art. 25 ust. 6 lit. c	c) uznać wniosek za niedopuszczalny zgodnie z art. 33 ust. 2 lit. c), jeżeli kraj, który nie jest państwem członkowskim, uważa się za bezpieczny kraj trzeci dla	N			

		wnioskodawcy, zgodnie z art. 38, pod warunkiem że służy to najlepszemu zabezpieczeniu interesów małoletniego;				
137.	Art. 25 ust. 6 lit. d	d) zastosować procedurę, o której mowa w art. 20 ust. 3, w przypadku gdy przedstawiciel małoletniego ma uprawnienia do wykonywania zawodu adwokata lub radcy prawnego zgodnie z prawem krajowym. Bez uszczerbku dla art. 41, stosując artykuł 46 ust. 6 do małoletnich bez opieki, państwa członkowskie zapewniają co najmniej gwarancje przewidziane w art. 46 ust. 7 we wszystkich przypadkach.	N			
Art. 26 Zatrzymanie						
138.	Art. 26 ust. 1	1. Państwa członkowskie nie zatrzymują żadnej osoby wyłącznie na podstawie faktu, że jest ona wnioskodawcą. Podstawy i warunki zatrzymania oraz gwarancje dostępne dla zatrzymanych wnioskodawców muszą być zgodne z dyrektywą 2013/33/UE.	T	Art. 87 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 87. 1. Wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, mogą być zatrzymani wyłącznie: 1) w celu ustalenia lub weryfikacji ich tożsamości; 2) w celu zebrania z ich udziałem informacji, na których opiera się wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, a których uzyskanie bez zatrzymania byłoby niemożliwe, w przypadku istnienia znacznego prawdopodobieństwa ucieczki; 3) w celu wydania lub wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu gdy wobec wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, toczy się postępowanie w sprawie zobowiązania	

				<p>do powrotu albo wnioskodawcy lub osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, została wydana decyzja o zobowiązaniu do powrotu, a wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, miał uprzednio możliwość złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i istnieje uzasadnione przypuszczenie, że wniosek ten został złożony jedynie w celu opóźnienia wydania albo opóźnienia lub uniemożliwienia wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu;</p> <p>4) gdy wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego;</p> <p>5) zgodnie z art. 28 rozporządzenia 604/2013, w przypadku gdy istnieje znaczne prawdopodobieństwo ucieczki wnioskodawcy, lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, a natychmiastowe przekazanie do innego państwa członkowskiego nie jest możliwe;</p> <p>6) gdy zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w pkt 1-5, a wnioskodawca, lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, nie wywiązuje się z obowiązków, o których mowa w art. 88a ust. 1.</p> <p>2. Znaczne prawdopodobieństwo ucieczki wnioskodawcy, lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, istnieje w szczególności, gdy osoba ta:</p>	
--	--	--	--	---	--

					<p>1) nie dysponuje dokumentami poświadczającymi jego tożsamość w chwili składania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, lub</p> <p>2) przekroczyła lub usiłowała przekroczyć granicę wbrew przepisom prawa, chyba że przybyła bezpośrednio z terytorium, na którym jej życiu lub wolności zagrażało niebezpieczeństwo prześladowania lub ryzyko wyrządzenia poważnej krzywdy, przedstawiła wiarygodne przyczyny nielegalnego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i złożyła wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej niezwłocznie po przekroczeniu granicy, lub</p> <p>3) wjechała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie obowiązywania wpisu do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu.</p>	
139.	Art. 26 ust. 2	2. W przypadku gdy wnioskodawca zostanie zatrzymany, państwa członkowskie zapewniają możliwość szybkiej kontroli sądowej zgodnie z dyrektywą 2013/33/UE.	T	Art. 88b ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 88b. 1. Sąd wydaje postanowienie o umieszczeniu wnioskodawcy lub osoby, w której imieniu wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub o zastosowaniu wobec nich aresztu dla cudzoziemców, na wniosek organu Straży Granicznej, który zatrzymał wnioskodawcę lub osobę, w której imieniu wnioskodawca występuje. Sąd wydaje postanowienie po wysłuchaniu wnioskodawcy lub osoby, w której imieniu wnioskodawca występuje. 2. Sąd, rozpatrując wniosek o umieszczenie wnioskodawcy lub	

					osoby, w której imieniu wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku, ocenia możliwość zastosowania środków, o których mowa w art. 88 ust. 1. 3. Sąd wydaje postanowienie o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 88 ust. 1. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu okręgowego w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Sąd rozpatruje zażalenie w terminie 7 dni.	
Art. 27 Postępowanie w przypadku wycofania wniosku						
140.	Art. 27 ust. 1	1. Jeżeli państwa członkowskie przewidują możliwość wyraźnego wycofania wniosku na mocy prawa krajowego, kiedy wnioskodawca wyraźnie wycofa swój wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie zapewniają, aby organ rozstrzygający podjął decyzję o umorzeniu postępowania albo o odrzuceniu wniosku.	T	Art. 40 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 40. 1. W przypadku gdy wnioskodawca: 1) oświadczył, że cofa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej lub - organ prowadzący postępowanie wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym.	
141.	Art. 27 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą również postanowić, że organ rozstrzygający może zdecydować o umorzeniu postępowania bez podejmowania decyzji. W takim przypadku państwa członkowskie zapewniają, aby organ rozstrzygający zamieścił odpowiednią informację w aktach wnioskodawcy.	N			
Art. 28 Procedura w przypadku dorozumianego wycofania lub zaprzestania popierania wniosku						

		<p>zgłaszania się lub innych obowiązków kontaktowania się, chyba że wnioskodawca wykaże, że było to spowodowane okolicznościami, na które nie miał wpływu. Państwa członkowskie mogą ustanowić terminy lub wytyczne do celów wdrażania tych przepisów.</p>		<p>cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>to sprzeczne z interesem społecznym. 2. Uważa się, że wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej został w sposób dorozumiany wycofany gdy wnioskodawca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie stawił się w ośrodku recepcyjnym w terminie 2 dni od dnia złożenia wniosku jeżeli nie wskazał we wniosku innego adresu pod którym będzie przebywał; 2) nie stawił się w ośrodku recepcyjnym w terminie 2 dni po zwolnieniu ze strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców w przypadku gdy przepisu art. 89 c nie stosuje się, jeżeli nie wskazał innego adresu we wniosku, pod którym będzie przebywał; 3) opuścił ośrodek i nie powrócił do niego przez okres dłuższy niż 7 dni bez usprawiedliwionej przyczyny; 4) opuścił bez zgody Szefa Urzędu miejsce pobytu lub miejscowość, określone w decyzji, o w decyzji Szefa Urzędu zwalnającej cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu dla cudzoziemców lub nie zgłasza się w określonych odstępach czasu do organu wskazanego w tej decyzji; 5) opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 6) nie stawił się na przesłuchanie i nie wykaże w terminie 7 dni od dnia wyznaczonego na przesłuchanie, że niedopełnienie tego obowiązku było spowodowane okolicznościami, za które nie ponosi odpowiedzialności. 	
--	--	--	--	---	--	--

144.	Art. 28 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby wnioskodawca, który zgłosi się ponownie do właściwego organu po podjęciu decyzji o umorzeniu postępowania, o której mowa w ust., miał prawo do wystąpienia o ponowne otwarcie sprawy lub do wystąpienia z nowym wnioskiem, który nie podlega procedurze, o której mowa w art. 40 i 41.</p> <p>Państwa członkowskie mogą ustanowić termin wynoszący co najmniej dziewięć miesięcy, po upływie którego niemożliwe jest ponowne otwarcie sprawy wnioskodawcy, a nowy wniosek może być traktowany jak kolejny wniosek i podlegać procedurze, o której mowa w art. 40 i 41. Państwa członkowskie mogą postanowić, że sprawa wnioskodawcy może zostać ponownie otwarta tylko raz.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby taka osoba nie została wydalona z naruszeniem zasady non-refoulement.</p> <p>Państwa członkowskie mogą zezwolić organowi rozstrzygającemu na podjęcie rozpatrywania od etapu, na którym zostało ono umorzone.</p>	T	<p>Art. 40 ust. 6 - 8, 10 i 12 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p> <p>Art. 330 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o</p>	<p>Art. 40. 6. Jeżeli wnioskodawca oświadczy na piśmie Szefowi Urzędu w terminie 9 miesięcy od dnia wydania decyzji o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, że zamierza w dalszym ciągu ubiegać się o udzielenie tej ochrony, decyzja o umorzeniu postępowania wygasa z mocy prawa z dniem otrzymania przez organ oświadczenia.</p> <p>7. Oświadczenie o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie tej ochrony międzynarodowej nie może być złożone powtórnie.</p> <p>8. Oświadczenie o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej składa się za pośrednictwem komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej.</p> <p>-----</p> <p>10. Jeżeli oświadczenie o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej zostało złożone po terminie albo powtórnie Szef Urzędu odmówi, w drodze decyzji, uwzględnienia tego oświadczenia.</p> <p>12. Czynności podjęte w toku postępowania umorzonego pozostają w mocy.</p> <p>Art. 330. 1. Decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wykonuje się, gdy:</p> <p>1) wobec cudzoziemca toczy się postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej lub</p>	
------	-----------------------	--	---	---	---	--

				cudzoziemcach w brzmieniu nadanym przez projekt	
145.	Art. 28 ust. 3	3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) 604/2013.	T	Art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 87. 1. Wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje mogą być zatrzymani wyłącznie: 5) zgodnie z art. 28 rozporządzenia nr 604/2013, w przypadku gdy istnieje znaczne prawdopodobieństwo ucieczki wnioskodawcy, lub osoby w imieniu której wnioskodawca występuje, a natychmiastowe przekazanie do innego państwa członkowskiego nie jest możliwe;
Art. 29 Rola UNHCR					
146.	Art. 29 ust. 1 lit. a	1. Państwa członkowskie zezwalają UNHCR na: a) dostęp do wnioskodawców, w tym osób zatrzymanych, znajdujących się na granicy oraz w strefach tranzytowych;	T	Art. 54f ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 54f. 1. W postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej oraz w postępowaniu w sprawie pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej zapewnia się: 2) przedstawicielowi Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców dostęp do cudzoziemca, którego postępowanie dotyczy,
147.	Art. 29 ust. 1 lit. b	b) dostęp do informacji na temat poszczególnych wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, przebiegu postępowania oraz na temat podjętych decyzji, pod warunkiem że wyrazi na to zgodę wnioskodawca;	T	Art. 54f ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom	Art. 54f. 2. Organ prowadzący postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej udziela przedstawicielowi Urzędu Wysokiego

				m ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców, na jego wniosek i za pisemną zgodą cudzoziemca, którego postępowanie dotyczy, informacji o przebiegu postępowania oraz umożliwia przeglądanie akt sprawy i sporządzanie z nich notatek i odpisów, z wyłączeniem akt, o których mowa w art. 74§ 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.	
148.	Art. 29 ust. 1 lit. c	c) przedstawianie wszelkim właściwym organom swojej opinii, w ramach wykonania jego zadań nadzorczych na mocy art. 35 konwencji genewskiej, w odniesieniu do poszczególnych wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej na każdym etapie postępowania.	T	Art. 54f ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 54f. 1. W postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej oraz w postępowaniu w sprawie pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej zapewnia się: 3) możliwość przedstawiania przez przedstawiciela Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców swojej opinii w ramach wykonywania zadań wykonywanych na podstawie art. 35 Konwencji Genewskiej.	
149.	Art. 29 ust. 2	2. Ust. 1 stosuje się również do każdej organizacji działającej na terytorium danego państwa członkowskiego w imieniu UNHCR na podstawie umowy z tym państwem członkowskim.	T	Art. 54f ust. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 54f. 7. Przepisy ust. 1-6 stosuje się do organizacji działającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w imieniu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców na podstawie umowy z Rzeczpospolitą Polską.	
Art. 30 Gromadzenie informacji w poszczególnych sprawach						

150.	Art. 30 lit. a	<p>Przy rozpatrywaniu poszczególnych spraw państwa członkowskie:</p> <p>a) nie ujawniają informacji odnoszących się do poszczególnych wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, ani do samego faktu wystąpienia z takim wnioskiem, domniemanemu sprawcy lub sprawcom prześladowań lub poważnych krzywd;</p>	T	<p>Art. 9 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>Art. 9. 1. Dane cudzoziemca, na podstawie których jest możliwe ustalenie, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) postępowanie w sprawie udzielenia lub pozbawienia ochrony międzynarodowej lub udzielenia lub pozbawienia azylu wobec cudzoziemca jest w toku lub zakończyło się, 2) cudzoziemcowi nadano lub odmówiono nadania statusu uchodźcy, 3) cudzoziemcowi udzielono lub odmówiono udzielenia azylu, 4) cudzoziemcowi udzielono lub odmówiono udzielenia ochrony uzupełniającej <p>– nie mogą być udostępniane domniemanym podmiotom dopuszczającym się prześladowań lub wyrządzającym poważną krzywdę, o których mowa w art. 16 ust. 1, ani od nich pozyskiwane.</p>	
151.	Art. 30 lit. b	<p>b) nie uzyskują jakichkolwiek informacji od domniemanego sprawcy lub sprawców prześladowania lub poważnych krzywd w sposób, który doprowadziłby do uzyskania przez takie osoby bezpośredniej informacji o fakcie wystąpienia z wnioskiem przez danego wnioskodawcę oraz zagrozić integralności fizycznej wnioskodawcy lub osób pozostających na jego utrzymaniu bądź wolności i bezpieczeństwu członków jego rodziny pozostających w kraju pochodzenia.</p>	T	<p>Art. 9 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>Art. 9. 1. Dane cudzoziemca, na podstawie których jest możliwe ustalenie, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) postępowanie w sprawie udzielenia lub pozbawienia ochrony międzynarodowej lub udzielenia lub pozbawienia azylu wobec cudzoziemca jest w toku lub zakończyło się, 2) cudzoziemcowi nadano lub odmówiono nadania statusu uchodźcy, 3) cudzoziemcowi udzielono lub odmówiono udzielenia azylu, 4) cudzoziemcowi udzielono lub odmówiono udzielenia ochrony 	

					uzupełniającej – nie mogą być udostępniane domniemanym podmiotom dopuszczającym się prześladowań lub wyrządzającym poważną krzywdę, o których mowa w art. 16 ust. 1, ani od nich pozyskiwane.	
Rozdział III						
Postępowanie w pierwszej instancji						
SEKCJA I						
Art. 31						
Procedura rozpatrywania wniosku						
152.	Art. 31 ust. 1	1. Państwa członkowskie rozpatrują wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej w drodze procedury rozpatrywania wniosku zgodnie z podstawowymi zasadami i gwarancjami określonymi w rozdziale II.	T	Dział II Rozdział 2, 4, 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt		
153.	Art. 31 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby procedura rozpatrywania wniosku została zakończona w najkrótszym możliwym terminie, bez uszczerbku dla odpowiedniego i pełnego rozpatrzenia.	T	Art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym	Art. 34. 1. Załatwienie sprawy dotyczącej udzielenia ochrony międzynarodowej z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 39 ust. 1, następuje w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku na formularzu.	

				przez projekt		
154.	Art. 31 ust. 3 lit. a	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby procedura rozpatrywania wniosku została zakończona w ciągu sześciu miesięcy od złożenia wniosku.</p> <p>W przypadku gdy wniosek podlega procedurze określonej w rozporządzeniu (UE) 604/2013, wspomniany sześciomiesięczny okres rozpoczyna się w momencie, gdy ustalono państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku zgodnie z tym rozporządzeniem, wnioskodawca znajduje się na terytorium tego państwa członkowskiego i zajął się nim właściwy organ.</p> <p>Państwa członkowskie mogą przedłużyć sześciomiesięczny termin określony w niniejszym ustępie o nie więcej niż kolejne dziewięć miesięcy w przypadku, gdy:</p> <p>a) występują złożone kwestie faktyczne lub prawne;</p>	T	Art. 34 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 34. 1. Załatwienie sprawy dotyczącej udzielenia ochrony międzynarodowej z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 39 ust. 1, następuje w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku na formularzu. 2. Termin, o którym mowa w ust. 1, może być przedłużony do 15 miesięcy w przypadku gdy: 1) sprawa jest szczególnie skomplikowana pod względem faktycznym lub prawnym;	
155.	Art. 31 ust. 3 lit. b	b) o udzielenie ochrony międzynarodowej występuje jednocześnie duża liczba obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców,	T	Art. 34 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003	Art. 34. 2. Termin, o którym mowa w ust. 1, może być przedłużony do 15 miesięcy w przypadku gdy: 2) z wnioskami o udzielenie ochrony	

		i praktycznie bardzo utrudnia to zakończenie procedury w terminie sześciu miesięcy;		r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	międzynarodowej występuje w krótkich odstępach czasu duża liczba cudzoziemców i uniemożliwia to rozpoznanie wniosku w ciągu sześciu miesięcy;	
156.	Art. 31 ust. 3 lit. c	c) opóźnienie może być jednoznacznie przypisane niewywiązaniu się przez wnioskodawcę z obowiązków ciążących na nim na mocy art. 13. W drodze wyjątku państwa członkowskie mogą, w należycie uzasadnionych okolicznościach, przedłużyć terminy określone w niniejszym ustępie o maksymalnie trzy miesiące, w przypadku gdy konieczne jest odpowiednie i kompletne rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.	T	Art. 34 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 34. 2. Termin, o którym mowa w ust. 1, może być przedłużony do 15 miesięcy w przypadku gdy: 3) wnioskodawca nie wykonuje obowiązków współpracy z organem prowadzącym postępowanie, o których mowa w art. 41.	
157.	Art. 31 ust. 4 lit. a	4. Bez uszczerbku dla art. 13 i 18 dyrektywy 2011/95/UE państwa członkowskie mogą przesunąć termin zakończenia procedury rozpatrywania wniosku w przypadku, gdy nie można zasadnie oczekiwać, by organ rozstrzygający podjął decyzję w terminach określonych w ust. 3 ze względu na niepewną sytuację w kraju pochodzenia, której charakter jest przypuszczalnie tymczasowy. W takim przypadku państwa członkowskie: a) dokonują przeglądu sytuacji w tym kraju pochodzenia co najmniej raz na sześć miesięcy;	N			

158.	Art. 31 ust. 4 lit. b	b) informują zainteresowanych wnioskodawców w rozsądnym terminie o powodach przesunięcia terminu;	N			
159.	Art. 31 ust. 4 lit. c	c) informują Komisję w rozsądnym terminie o przesunięcia terminu zakończenia procedur w odniesieniu do tego kraju pochodzenia.	N			
160.	Art. 31 ust. 5	5. W każdym wypadku państwa członkowskie kończą procedurę rozpatrywania wniosku w maksymalnym terminie 21 miesięcy od złożenia wniosku.	T	Art. 34 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 34. 1. Załatwienie sprawy dotyczącej udzielenia ochrony międzynarodowej z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 39 ust.1, następuje w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku na formularzu. 2. Termin, o którym mowa w ust. 1, może być przedłużony do 15 miesięcy w przypadku gdy: 1) sprawa jest szczególnie skomplikowana pod względem faktycznym lub prawnym; 2) z wnioskami o udzielenie ochrony międzynarodowej występuje w krótkich odstępach czasu duża liczba cudzoziemców i uniemożliwia to rozpoznanie wniosku w ciągu sześciu miesięcy; 3) wnioskodawca nie wykonuje obowiązków współpracy z organem prowadzącym postępowanie, o których mowa w art. 41.	
161.	Art. 31 ust. 6 lit. a	6. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy decyzja nie może zostać podjęta w terminie sześciu miesięcy, zainteresowany wnioskodawca: a) został poinformowany o opóźnieniu; oraz	T	Art. 36 § 1 kpa	Art. 36. § 1. O każdym przypadku niezakończenia sprawy w terminie określonym w art. 35 lub w przepisach szczególnych organ administracji publicznej jest obowiązany zawiadomić strony, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.	

162.	Art. 31 ust. 6 lit. b	b) otrzymał, na swoją prośbę, informację na temat przyczyn opóźnienia oraz terminu, w którym należy się spodziewać podjęcia decyzji w sprawie jego wniosku.	T	Art. 36 § 1 kpa	Art. 36. § 1. O każdym przypadku niezakończona sprawy w terminie określonym w art. 35 lub w przepisach szczególnych organ administracji publicznej jest obowiązany zawiadomić strony, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin zakończenia sprawy.
163.	Art. 31 ust. 7 lit. a	7. Państwa członkowskie mogą nadać priorytet rozpatrzeniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z podstawowymi zasadami i gwarancjami określonymi w rozdziale II, w szczególności: a) w przypadku gdy wniosek wydaje się być uzasadniony;	N		
164.	Art. 31 ust. 7 lit. b	b) w przypadku gdy wnioskodawca jest osobą szczególnej troski w rozumieniu art. 22 dyrektywy 2013/33/UE lub potrzebuje szczególnych gwarancji proceduralnych, w szczególności małoletnim bez opieki;	N		
165.	Art. 31 ust. 8 lit. a	8. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że procedura rozpatrywania wniosku zgodnie z podstawowymi zasadami i gwarancjami określonymi w rozdziale II prowadzona jest w trybie przyspieszonym lub przeprowadzana na granicy lub w strefach tranzytowych zgodnie z art. 43, jeżeli: a) wnioskodawca, składając wniosek i przedstawiając stan faktyczny, poruszył jedynie kwestie, które nie mają znaczenia dla oceny, czy można go zakwalifikować jako beneficjenta ochrony międzynarodowej na mocy	T	Art. 39 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 39. 1. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej rozpatruje się w trybie przyspieszonym, gdy wnioskodawca: 1) podał inne przyczyny złożenia wniosku niż obawa przed prześladowaniem z powodu rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do określonej grupy społecznej lub ryzyko doznania poważnej krzywdy albo nie podał żadnych informacji o okolicznościach związanych z obawą przed prześladowaniem lub ryzykiem doznania poważnej krzywdy;

		dyrektywy 2011/95/UE; lub				
166.	Art. 31 ust. 8 lit. b	b) wnioskodawca pochodzi z bezpiecznego kraju pochodzenia w rozumieniu niniejszej dyrektywy; lub	N			
167.	Art. 31 ust. 8 lit. c	c) wnioskodawca wprowadził organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty bądź zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jego tożsamości lub obywatelstwa, które mogłyby mieć negatywny wpływ na decyzję; lub	T	Art. 39 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 39. 1. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej rozpatruje się w trybie przyśpieszonym, gdy wnioskodawca: 2) wprowadził organ rozpatrujący wniosek w błąd przez zatajenie informacji lub dokumentów dotyczących jego tożsamości lub obywatelstwa albo przedstawienie fałszywych informacji lub dokumentów o istotnym znaczeniu dla nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej;	
168.	Art. 31 ust. 8 lit. d	d) jest prawdopodobne, że wnioskodawca w złej wierze zniszczył lub pozbył się dokumentu tożsamości lub dokumentu podróży, który pomógłby w ustaleniu jego tożsamości lub obywatelstwa; lub	N			
169.	Art. 31 ust. 8 lit. e	e) wnioskodawca przedstawił wyraźnie niespójne i sprzeczne, wyraźnie nieprawdziwe lub ewidentnie nieprawdopodobne wyjaśnienia, które są sprzeczne z wystarczająco sprawdzonymi informacjami dotyczącymi kraju pochodzenia, czyniąc tym samym swój wniosek w sposób oczywisty nieprzekonującym w odniesieniu do tego, czy kwalifikuje się jako beneficjent ochrony międzynarodowej na mocy dyrektywy 2011/95/UE; lub	T	Art. 39 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 39. 1. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej rozpatruje się w trybie przyśpieszonym, gdy wnioskodawca: 3) przedstawił wyraźnie niespójne, sprzeczne, nieprawdopodobne wyjaśnienia na potwierdzenie faktu prześladowania ryzyka doznania poważnej krzywdy, które są sprzeczne ze sprawdzonymi informacjami dotyczącymi kraju pochodzenia;	

170.	Art. 31 ust. 8 lit. f	f) wnioskodawca złożył kolejny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, który nie jest niedopuszczalny zgodnie z art. 40 ust. 5; lub	N			
171.	Art. 31 ust. 8 lit. g	g) wnioskodawca wystąpił z wnioskiem jedynie w celu opóźnienia lub zakłócenia wykonania wcześniejszej lub mającej zostać wkrótce podjętej decyzji skutkującej jego wydaleniem; lub	T	Art. 39 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 39. 1. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej rozpatruje się w trybie przyśpieszonym, gdy wnioskodawca: 4) złożył wniosek jedynie w celu opóźnienia lub zakłócenia wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu;	
172.	Art. 31 ust. 8 lit. h	h) wnioskodawca wjechał nielegalnie na terytorium państwa członkowskiego lub przedłużył nielegalnie swój pobyt oraz bez ważnego powodu nie zgłosił się do organów albo nie złożył wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w najkrótszym możliwym terminie, zważywszy na takie okoliczności jego wjazdu; lub	N			
173.	Art. 31 ust. 8 lit. i	i) wnioskodawca odmawia wywiązania się z obowiązku poddania się pobraniu odcisków palców przewidzianego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa	N			

		członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca oraz w celu występowania o porównanie z danymi systemu Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, lub				
174.	Art. 31 ust. 8 lit. j	j) wnioskodawca może być z poważnych powodów uznany za zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego państwa członkowskiego, lub wnioskodawca został już wcześniej przymusowo wydalony z poważnych powodów związanych z bezpieczeństwem lub porządkiem publicznym na mocy prawa krajowego.	T	Art. 39 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 39. 1. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej rozpatruje się w trybie przyspieszonym gdy: 5) stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego lub był z tego powodu w przeszłości wydalony z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;	
175.	Art. 31 ust. 9	9. Państwa członkowskie określają terminy podjęcia decyzji w postępowaniu w pierwszej instancji zgodnie z ust. 8. Terminy te muszą być rozsądne. Bez uszczerbku dla ust. 3–5 państwa członkowskie mogą przedłużyć te terminy, w przypadku gdy konieczne jest odpowiednie i kompletne rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.	T	Art. 39 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 39. 2. W postępowaniu prowadzonym w trybie przyspieszonym stosuje się przepisy niniejszego rozdziału, z tym że: 1) załatwienie sprawy dotyczącej udzielenia ochrony międzynarodowej następuje w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej;	

Art. 32
Wnioski bezzasadne

176.	Art. 32 ust. 1	1. Bez uszczerbku dla art. 27, państwa członkowskie mogą uznać wniosek o za bezzasadny jedynie w przypadku, gdy organ rozstrzygający ustalił, że wnioskodawca nie kwalifikuje się do objęcia go ochroną międzynarodową zgodnie z dyrektywą 2011/95/UE.	T	Art. 19 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 19. 1. Cudzoziemcowi odmawia się nadania statusu uchodźcy, jeżeli: 1) nie istnieje uzasadniona obawa przed prześladowaniem w kraju pochodzenia; 2) korzysta z ochrony lub pomocy organów lub agencji Narodów Zjednoczonych innych niż Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców, pod warunkiem że w danych okolicznościach cudzoziemiec ma praktyczną i prawną możliwość powrotu na terytorium, gdzie taka ochrona lub pomoc jest dostępna, bez zagrożenia jego życia, bezpieczeństwa osobistego lub wolności; 3) istnieją poważne podstawy, aby sądzić, że: a) popełnił zbrodnię przeciwko pokojowi, zbrodnię wojenną lub zbrodnię przeciwko ludzkości w rozumieniu prawa międzynarodowego, b) jest winny działań sprzecznych z celami i zasadami Narodów Zjednoczonych określonymi w Preambule i art. 1 i 2 Karty Narodów Zjednoczonych, c) popełnił zbrodnię o charakterze innym niż polityczny poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przed złożeniem wniosku o nadanie statusu uchodźcy; 4) jest uważany przez organy władzy Rzeczypospolitej Polskiej za osobę mającą prawa i obowiązki związane z
-------------	-----------------------	--	----------	--	--

				<p>posiadaniem obywatelstwa polskiego.</p> <p>2. Nadania statusu uchodźcy odmawia się także cudzoziemcowi, wobec którego istnieją poważne podstawy, aby sądzić, że podzegał albo w inny sposób brał udział w popełnieniu zbrodni lub czynów, o których mowa w ust. 1 pkt 3.</p> <p>3. Cudzoziemcowi, który złożył kolejny wniosek o nadanie statusu uchodźcy, można ponadto odmówić nadania statusu uchodźcy, jeżeli obawa przed prześladowaniem jest oparta na okolicznościach, które celowo wytworzył po ostatniej odmowie nadania statusu uchodźcy.</p>	
			<p>Art. 20 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemco m ochrony na terytorium Rzeczypospoli tej Polskiej</p>	<p>Art. 20. 1. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia ochrony uzupełniającej, jeżeli:</p> <p>1) nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy;</p> <p>2) istnieją poważne podstawy, aby sądzić, że:</p> <p>a) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 3 lit. a lub b,</p> <p>b) popełnił na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zbrodnię lub popełnił poza tym terytorium czyn, który jest zbrodnią według prawa polskiego,</p> <p>c) stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa lub społeczeństwa.</p> <p>2. Udzielenia ochrony uzupełniającej odmawia się także cudzoziemcowi, wobec którego istnieją poważne podstawy, aby sądzić, że podzegał albo w inny sposób brał udział w</p>	

					<p>popelnieniu zbrodni lub czynów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b lub w art. 19 ust. 1 pkt 3 lit. a lub b.</p> <p>3. Cudzoziemcowi, który przed przybyciem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej popełnił inny niż określony w ust. 1 pkt 2 lit. b lub w art. 19 ust. 1 pkt 3 lit. a lub b czyn, który jest przestępstwem według prawa polskiego zagrożonym karą pozbawienia wolności, można odmówić udzielenia ochrony uzupełniającej, jeżeli opuścił on kraj pochodzenia wyłącznie w celu uniknięcia kary.</p>	
177.	Art. 32 ust. 2	2. W przypadkach wniosków bezzasadnych, w których zachodzą którekolwiek z okoliczności wymienionych w art. 31 ust. 8, państwa członkowskie mogą również uznać wniosek za oczywiście bezzasadny w przypadkach określonych w ustawodawstwie krajowym.	N			
SEKCJA II Art. 33 Wnioski niedopuszczalne						
178.	Art. 33 ust. 1	1. Oprócz przypadków, w których wniosek nie jest rozpatrywany zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 604/2013, od państw członkowskich nie wymaga się oceny, czy wnioskodawca kwalifikuje się do objęcia go ochroną międzynarodową zgodnie z dyrektywą 2011/95/UE, w przypadku gdy wniosek jest uznany za niedopuszczalny na mocy niniejszego artykułu.	T	Art. 38 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym	Art. 38. 1. Szef Urzędu ustala, czy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest wnioskiem niedopuszczalnym. ----- 5. W przypadku gdy wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w ust. 2, Szef Urzędu wydaje decyzję o uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny.	

				przez projekt		
179.	Art. 33 ust. 2 lit. a	2. Państwa członkowskie mogą uznać wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny wyłącznie jeżeli: a) inne państwo członkowskie udzieliło już ochrony międzynarodowej;	T	Art. 38 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 38. 2. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest wnioskiem niedopuszczalnym gdy: 1) inne państwo członkowskie udzieliło już wnioskodawcy ochrony międzynarodowej;	
180.	Art. 33 ust. 2 lit. b	b) państwo niebędące państwem członkowskim jest uznawane za kraj pierwszego azylu w odniesieniu do wnioskodawcy zgodnie z art. 35;	T	Art. 38 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 38. 2. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest wnioskiem niedopuszczalnym gdy: 2) państwo niebędące państwem członkowskim jest uważane za kraj pierwszego azylu w odniesieniu do wnioskodawcy; 3. Państwo niebędące państwem członkowskim jest uważane za kraj pierwszego azylu w odniesieniu do wnioskodawcy, jeżeli 1) został on uznany w tym państwie za uchodźcę i nadal może korzystać ze związanej z tym faktem ochrony lub 2) w inny sposób korzysta z wystarczającej ochrony w tym państwie w tym z ochrony przed wydaleniem lub zawróceniem, o którym mowa w art. 33 Konwencji Genewskiej - pod warunkiem, że będzie on mógł zostać przyjęty przez to państwo.	

181.	Art. 33 ust. 2 lit. c	c) państwo niebędące państwem członkowskim jest uznawane za bezpieczny kraj trzeci w odniesieniu do wnioskodawcy zgodnie z art. 38;	N			
182.	Art. 33 ust. 2 lit. d	d) wniosek jest kolejnym wnioskiem i nie zaistniały ani nie zostały przedstawione przez wnioskodawcę żadne nowe elementy lub oceny, czy wnioskodawca kwalifikuje się jako beneficjent ochrony międzynarodowej na mocy dyrektywy 2011/95/UE; lub	T	Art. 38 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 38. 2. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest wnioskiem niedopuszczalnym gdy: 3) jest kolejnym wnioskiem i nie zaistniały ani nie zostały przedstawione przez wnioskodawcę nowe dowody, okoliczności faktyczne lub prawne, znacząco zwiększające prawdopodobieństwo udzielenia ochrony międzynarodowej;	
183.	Art. 33 ust. 2 lit. e	e) osoba pozostająca na utrzymaniu wnioskodawcy złożyła wniosek po tym, jak na mocy art. 7 ust. 2 wyraziła zgodę, aby jej sprawa została rozpatrzona na podstawie wniosku złożonego w jej imieniu, i nie zachodzą okoliczności faktyczne związane z sytuacją tej osoby uzasadniające odrębny wniosek.	T	Art. 38 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 38. 2. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest wnioskiem niedopuszczalnym gdy: 4) małżonek, który uprzednio wyraził zgodę na złożenie wniosku przez wnioskodawcę w jego imieniu, złożył odrębny wniosek i nie zachodzą okoliczności faktyczne dotyczące tego małżonka uzasadniające odrębny wniosek.	
Art. 34						
Przepisy szczególne dotyczące przesłuchania dotyczącego dopuszczalności						
184.	Art. 34 ust. 1	1. Państwa członkowskie zezwalają wnioskodawcom na przedstawienie ich stanowiska w odniesieniu do zastosowania w ich szczególnej sytuacji przesłanek, o których mowa w art. 33, przed podjęciem przez organ	T	Art. 44 ust.1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom	Art. 44. 1. Organ prowadzący postępowanie przesłuchuje wnioskodawcę, w celu wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy w tym umożliwia mu złożenie wyjaśnień	

		rozstrzygający decyzji w sprawie dopuszczalności wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. W tym celu państwa członkowskie przeprowadzają przesłuchanie dotyczące dopuszczalności wniosku. Państwa członkowskie mogą uczynić wyjątek wyłącznie zgodnie z art. 42, w przypadku kolejnego wniosku. Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla art. 4 ust. 2 lit. a) niniejszej dyrektywy oraz art. 5 rozporządzenia (UE) nr 604/2013.		m ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	dotyczących ewentualnych brakujących elementów, niespójności lub sprzeczności w oświadczeniach wnioskodawcy. 2. Odstępuje się od przesłuchania gdy: 1) wydanie decyzji o nadaniu statusu uchodźcy jest możliwe na podstawie zebranego materiału dowodowego lub 2) stan zdrowia wnioskodawcy lub względy psychologiczne uniemożliwiają jego przesłuchanie w terminie, o jakim mowa w art. 34. ust. 1.	
185.	Art. 34 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że personel organów innych niż organ rozstrzygający prowadzi przesłuchanie dotyczące dopuszczalności wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. W takich przypadkach państwa członkowskie zapewniają, aby taki personel przeszedł uprzednio niezbędne podstawowe szkolenie, w szczególności dotyczące prawa międzynarodowego praw człowieka, unijnego dorobku prawnego w zakresie azylu oraz technik przesłuchania.	N			
SEKCJA III Art. 35 Koncepcja kraju pierwszego azylu						
186.	Art. 35 lit. a	Państwo może być uważane za kraj pierwszego azylu dla konkretnego wnioskodawcy, jeżeli: a) został on uznany w tym państwie za uchodźcę i nadal może korzystać ze związanej z tym faktem ochrony; lub	T	Art. 38 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium	Art. 38. 3. Państwo niebędące państwem członkowskim jest uważane za kraj pierwszego azylu w odniesieniu do wnioskodawcy, jeżeli: 1) został on uznany w tym państwie za uchodźcę i nadal może korzystać ze związanej z tym faktem ochrony lub - pod warunkiem, że będzie on mógł	

				Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	zostać przyjęty przez to państwo.	
187.	Art. 35 lit. b	<p>b) w inny sposób korzysta z wystarczającej ochrony w tym państwie, w tym z zasady non-refoulement;</p> <p>pod warunkiem że będzie on podlegać readmisji do państwa.</p> <p>Stosując koncepcję kraju pierwszego azylu w szczególnej sytuacji wnioskodawcy, państwa członkowskie mogą uwzględnić art. 38 ust. 1. Wnioskodawcy zezwala się na odwołanie się od zastosowania koncepcji kraju pierwszego azylu w jego szczególnej sytuacji.</p>	T	Art. 38 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 38. 3. Państwo niebędące państwem członkowskim jest uważane za kraj pierwszego azylu w odniesieniu do wnioskodawcy, jeżeli: 2) w inny sposób korzysta z wystarczającej ochrony w tym państwie w tym z ochrony przed wydaleniem lub zawróceniem, o którym mowa w art. 33 Konwencji Genewskiej - pod warunkiem, że będzie on mógł zostać przyjęty przez to państwo.	
Art. 36 Koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia						
188.	Art. 36 ust. 1 lit. a	<p>1. Państwo trzecie uznane za bezpieczny kraj pochodzenia na mocy niniejszej dyrektywy może, w następstwie indywidualnej oceny wniosku, zostać uznane za bezpieczny kraj pochodzenia dla konkretnego wnioskodawcy tylko jeżeli:</p> <p>a) posiada on obywatelstwo tego państwa; lub</p>	N			
189.	Art. 36 ust. 1 lit. b	<p>b) jest on bezpaństwowcem i uprzednio stale zamieszkiwał w tym państwie;</p> <p>oraz nie podał żadnych poważnych podstaw do nieuznawania tego państwa</p>	N			

		za bezpieczny kraj pochodzenia, odnoszących się do jego szczególnej sytuacji oraz do zakwalifikowania go jako beneficjenta ochrony międzynarodowej zgodnie z dyrektywą 2011/95/UE.				
190.	Art. 36 ust. 2	2. Państwa członkowskie ustanawiają w ustawodawstwie krajowym dalsze przepisy i zasady stosowania koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia.	N			
Art. 37 Uznanie krajów trzecich na poziomie krajowym za bezpieczne kraje pochodzenia						
191.	Art. 37 ust. 1	1. Państwa członkowskie mogą zachować lub wprowadzić ustawodawstwo pozwalające, zgodnie z załącznikiem I, na określenie na poziomie krajowym bezpiecznych krajów pochodzenia na potrzeby rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej.	N			
192.	Art. 37 ust. 2	2. Państwa członkowskie dokonują regularnego przeglądu sytuacji w krajach trzecich uznanych za bezpieczne kraje pochodzenia zgodnie z niniejszym artykułem.	N			
193.	Art. 37 ust. 3	3. Ocena, czy państwo jest bezpiecznym krajem pochodzenia w rozumieniu niniejszego artykułu, opiera się na zróżnicowanych źródłach informacji, w tym w szczególności na informacjach z innych państw członkowskich, EASO, UNHCR, Rady Europy i innych właściwych organizacji międzynarodowych.	N			
194.	Art. 37 ust. 4	4. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji państwa uznane za bezpieczne kraje pochodzenia zgodnie z niniejszym artykułem.	N			

Art. 38
Koncepcja bezpiecznego kraju trzeciego

195.	Art. 38 ust. 1 lit. a	1. Państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego jedynie w przypadku, gdy właściwe organy upewniły się, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową będzie traktowana w danym państwie trzecim zgodnie z następującymi zasadami: a) życie i wolność tej osoby nie są zagrożone z powodu rasy, religii, narodowości, przynależności do określonej grupy społecznej lub poglądów politycznych;	N			
196.	Art. 38 ust. 1 lit. b	b) nie zachodzi ryzyko doznania przez nią poważnej krzywdy określonej w dyrektywie 2011/95/UE;	N			
197.	Art. 38 ust. 1 lit. c	c) przestrzegana jest zasada non-refoulement zgodnie z konwencją genewską;	N			
198.	Art. 38 ust. 1 lit. d	d) przestrzegany jest ustanowiony w prawie międzynarodowym zakaz wydalania, gdy jest on sprzeczny z prawem do wolności od tortur oraz okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania; oraz	N			
199.	Art. 38 ust. 1 lit. e	e) istnieje możliwość ubiegania się o nadanie statusu uchodźcy i, jeśli status taki zostanie przyznany, uzyskania ochrony zgodnie z konwencją genewską.	N			
200.	Art. 38 ust. 2 lit. a	2. Stosowanie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego podlega przepisom ustanowionym w prawie krajowym, w tym:	N			

		a) przepisom wymagającym istnienia związku między wnioskodawcą a danym państwem trzecim, na podstawie których udanie się do tego państwa byłoby rozsądne z punktu widzenia tej osoby;				
201.	Art. 38 ust. 2 lit. b	b) przepisom dotyczącym metodologii, za pomocą której właściwe organy upewniają się, że można zastosować koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego w odniesieniu do konkretnego państwa lub konkretnego wnioskodawcy. Metodologia taka obejmuje rozważenie w poszczególnych przypadkach, czy dane państwo jest bezpieczne dla konkretnego wnioskodawcy lub uznanie na poziomie krajowym państw ogólnie uznawanych za bezpieczne;	N			
202.	Art. 38 ust. 2 lit. c	c) przepisom zezwalającym, zgodnie z prawem międzynarodowym, na odrębne badanie, czy dane państwo trzecie jest bezpieczne dla konkretnego wnioskodawcy, które, co najmniej, zezwalają wnioskodawcy na odwołanie się od zastosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego na takiej podstawie, że dane państwo trzecie nie jest bezpieczne w jego szczególnej sytuacji. Wnioskodawcy zezwala się również na podważenie istnienia związku łączącego go z państwem trzecim, o którym mowa w lit. a).	N			
203.	Art. 38 ust. 3 lit. a	3. Wykonując decyzję opartą wyłącznie na niniejszym artykule, państwa członkowskie: a) informują odpowiednio wnioskodawcę; oraz	N			

204.	Art. 38 ust. 3 lit. b	b) wydają mu dokument informujący organy państwa trzeciego, w języku tego państwa, że wniosek nie został rozpatrzony merytorycznie.	N			
205.	Art. 38 ust. 4	4. W przypadku gdy państwo trzecie nie zezwala wnioskodawcy na wjazd na swoje terytorium, państwa członkowskie zapewniają dostęp do procedury zgodnie z podstawowymi zasadami i gwarancjami opisanymi w rozdziale II.	N			
206.	Art. 38 ust. 5	5. Państwa członkowskie okresowo informują Komisję o państwach, do których stosowana jest ta koncepcja zgodnie z niniejszym artykułem.	N			
Art. 39 Koncepcja europejskiego kraju trzeciego						
207.	Art. 39 ust. 1	1. Państwa członkowskie mogą przewidzieć odstępnie od rozpatrzenia lub rozpatrzenia w całości wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz oceny kwestii bezpieczeństwa wnioskodawcy w jego szczególnej sytuacji, opisanej w rozdziale II, w przypadkach, w których właściwy organ ustalił na podstawie faktów, że wnioskodawca próbuje wjechać lub wjechał nielegalnie na jego terytorium z bezpiecznego kraju trzeciego zgodnie z ust. 2.	N			
208.	Art. 39 ust. 2 lit. a	2. Państwo trzecie może być uznane za bezpieczny kraj trzeci na potrzeby ust. 1 w przypadku, gdy: a) ratyfikowało konwencję genewską i przestrzega jej postanowień bez jakichkolwiek ograniczeń geograficznych;	N			

209.	Art. 39 ust. 2 lit. b	b) posiada ustanowione prawem procedury azylowe; oraz	N			
210.	Art. 39 ust. 2 lit. c	c) ratyfikowało europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i przestrzega jej postanowień, w tym norm odnoszących się do skutecznych środków zaskarżenia.	N			
211.	Art. 39 ust. 3	3. Wnioskodawcy zezwala się na zaskarżenie zastosowania koncepcji europejskiego bezpiecznego kraju trzeciego na podstawie tego, że dany kraj trzeci nie jest dla niego bezpieczny ze względu na jego szczególną sytuację.	N			
212.	Art. 39 ust. 4	4. Dane państwa członkowskie ustanawiają w prawie krajowym zasady wdrażania ust. 1 i konsekwencje decyzji podjętych na mocy tych przepisów zgodnie z zasadą non-refoulement, w tym przewidując wyjątki w stosowaniu niniejszego artykułu wynikające z przyczyn humanitarnych lub politycznych lub z przyczyn wynikających z międzynarodowego prawa publicznego.	N			
213.	Art. 39 ust. 5 lit. a	5. Wykonując decyzję opartą wyłącznie na niniejszym artykule, dane państwa członkowskie: a) informują odpowiednio wnioskodawcę; oraz	N			
214.	Art. 39 ust. 5 lit. b	b) wydają mu dokument informujący organy państwa trzeciego, w języku tego państwa, że wniosek nie został rozpatrzony merytorycznie.	N			

215.	Art. 39 ust. 6	6. W przypadku gdy bezpieczny kraj trzeci nie dokona readmisji wnioskodawcy, państwa członkowskie zapewniają dostęp do procedury zgodnie z podstawowymi zasadami i gwarancjami opisanymi w rozdziale II.	N			
216.	Art. 39 ust. 7	7. Państwa członkowskie okresowo informują Komisję o państwach, do których stosowana jest ta koncepcja zgodnie z niniejszym artykułem.	N			
SEKCJA IV Art. 40 Kolejne wnioski						
217.	Art. 40 ust. 1	1. W przypadku gdy osoba, która złożyła wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w państwie członkowskim, przedstawi dalsze informacje lub złoży kolejny wniosek w tym samym państwie członkowskim, to państwo członkowskie może zbadać te dalsze informacje lub elementy kolejnego wniosku w ramach rozpatrzenia poprzedniego wniosku lub w ramach kontroli decyzji na skutek wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie lub odwołania, o ile właściwe organy mogą w tych ramach uwzględnić i rozważyć wszystkie elementy zawarte w dalszych informacjach lub kolejnym wniosku.	N			
218.	Art. 40 ust. 2	2. Do celów podjęcia decyzji w sprawie dopuszczalności wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z art. 33 ust. 2 lit. d) kolejny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest poddawany najpierw wstępnemu rozpatrzeniu, czy zaistniały lub zostały przedstawione przez wnioskodawcę nowe elementy	T	Art. 38 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium	Art. 38. 1. Szef Urzędu ustala czy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest wnioskiem niedopuszczalnym. 2. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest wnioskiem niedopuszczalnym gdy: 3) jest kolejnym wnioskiem i nie zaistniały ani nie zostały przedstawione	

		lub ustalenia odnoszące się do rozpatrzenia, czy wnioskodawca kwalifikuje się jako beneficjent ochrony międzynarodowej na mocy dyrektywy 2011/95/UE.		Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	przez wnioskodawcę nowe dowody, okoliczności faktyczne lub prawne, znacząco zwiększające prawdopodobieństwo udzielenia ochrony międzynarodowej;	
219.	Art. 40 ust. 3	3. Jeżeli we wstępnym rozpatrzeniu, o którym mowa w ust. 2, stwierdza się, że zaistniały lub zostały przedstawione przez wnioskodawcę nowe elementy lub ustalenia, znacząco zwiększające prawdopodobieństwo, że wnioskodawca kwalifikuje się jako beneficjent ochrony międzynarodowej na mocy dyrektywy 2011/95/UE, wniosek jest rozpatrywany dalej zgodnie z rozdziałem II. Państwa członkowskie mogą również postanowić o dalszym rozpatrywaniu kolejnego wniosku z innych powodów.	T	Art. 38 ust. 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 38. 6. W postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, wszczętym wskutek złożenia kolejnego wniosku przez wnioskodawcę lub przez małżonka, który był uprzednio objęty wnioskiem wnioskodawcy, Szef Urzędu, w razie stwierdzenia że nie zachodzi żadna z okoliczności, o których mowa w ust. 2, wydaje postanowienie o uznaniu kolejnego wniosku za dopuszczalny.	
220.	Art. 40 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą postanowić, że wniosek będzie dalej rozpatrywany jedynie wtedy, gdy dany wnioskodawca nie ze swej winy nie był w stanie powołać się na okoliczności, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu w trakcie uprzedniego postępowania, w szczególności wykonując prawo do skutecznego środka zaskarżenia zgodnie z art. 46.	N			
221.	Art. 40 ust. 5	5. Gdy kolejny wniosek nie jest dalej rozpatrywany na mocy niniejszego artykułu, uznawany jest za niedopuszczalny zgodnie z art. 33 ust. 2 lit. d).	T	Art. 38 ust. 3-6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w	Art. 38. 3. Państwo niebędące państwem członkowskim jest uważane za kraj pierwszego azylu w odniesieniu do wnioskodawcy, jeżeli: 1) został on uznany w tym państwie za uchodźcę i nadal może korzystać ze związanej z tym faktem ochrony lub 2) w inny sposób korzysta z wystarczającej ochrony w tym państwie w tym z ochrony przed	

				brzmieniu nadanym przez projekt	wydaleniem lub zawróceniem, o którym mowa w art. 33 Konwencji Genewskiej - pod warunkiem, że będzie on mógł zostać przyjęty przez to państwo. 4. Szef Urzędu informuje organ Straży Granicznej w terminie 7 dni od dnia przekazania pierwszego kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, że zachodzą okoliczności uznania tego wniosku za niedopuszczalny z przyczyn, o których mowa w ust. 2 pkt 3. 5. W przypadku gdy wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w ust. 2, Szef Urzędu wydaje decyzję o uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny. 6. W postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, wszczętym wskutek złożenia kolejnego wniosku przez wnioskodawcę lub przez małżonka, który był uprzednio objęty wnioskiem wnioskodawcy, Szef Urzędu, w razie stwierdzenia że nie zachodzi żadna z okoliczności, o których mowa w ust. 2, wydaje postanowienie o uznaniu kolejnego wniosku za dopuszczalny.	
222.	Art. 40 ust. 6 lit. a	6. Procedura, o której mowa w niniejszym artykule, może być stosowana również w przypadku: a) osoby pozostającej na utrzymaniu, która składa wniosek po tym, jak zgodnie z art. 7 ust. 2 wyraziła zgodę, aby jej sprawa została rozpatrzona na podstawie wniosku złożonego w jej	T	Art. 38 ust. 3-6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospoli	Art. 38. 3. Państwo niebędące państwem członkowskim jest uważane za kraj pierwszego azylu w odniesieniu do wnioskodawcy, jeżeli 1) został on uznany w tym państwie za uchodźcę i nadal może korzystać ze związanej z tym faktem ochrony lub 2) w inny sposób korzysta z wystarczającej ochrony w tym	

		imieniu; lub		tej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	<p>państwie w tym z ochrony przed wydalaniem lub zawróceniem, o którym mowa w art. 33 Konwencji Geneńskiej</p> <p>- pod warunkiem, że będzie on mógł zostać przyjęty przez to państwo.</p> <p>4. Szef Urzędu informuje organ Straży Granicznej w terminie 7 dni od dnia przekazania pierwszego kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, że zachodzą okoliczności uznania tego wniosku za niedopuszczalny z przyczyn, o których mowa w ust. 2 pkt 3.</p> <p>5. W przypadku gdy wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w ust. 2, Szef Urzędu wydaje decyzję o uznaniu wniosku za niedopuszczalny.</p> <p>6. W postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, wszczętym wskutek złożenia kolejnego wniosku przez wnioskodawcę lub przez małżonka, który był uprzednio objęty wnioskiem wnioskodawcy, Szef Urzędu, w razie stwierdzenia że nie zachodzi żadna z okoliczności, o których mowa w ust. 2, wydaje postanowienie o uznaniu kolejnego wniosku za dopuszczalny.</p>	
223.	Art. 40 ust. 6 lit. b	<p>b) małoletniego niepozostającego w związku małżeńskim, który składa wniosek po tym, jak złożono wniosek w jego imieniu zgodnie z art. 7 ust. 5 lit. c).</p> <p>W takich przypadkach, wstępne rozpatrzenie, o którym mowa w ust. 2, polega na sprawdzeniu, czy istnieją okoliczności faktyczne odnoszące się</p>	N			

		do sytuacji osoby pozostającej na utrzymaniu lub małoletniego niepozostającego w związku małżeńskim, które uzasadniają odrębny wniosek.				
224.	Art. 40 ust. 7	7. W przypadku gdy osoba, wobec której należy wykonać decyzję o przekazaniu na mocy rozporządzenia (UE) nr 604/2013, przedstawia dalsze informacje lub składa kolejny wniosek w przekazującym państwie członkowskim, informacje te lub kolejne wnioski rozpatrywane są przez odpowiedzialne państwo członkowskie określone w tym rozporządzeniu, zgodnie z niniejszą dyrektywą.	N			
Art. 41						
Wyjątki od stosowania prawa do pozostania na terytorium w przypadku kolejnych wniosków						
225.	Art. 41 ust. 1 lit. a	1. Państwa członkowskie mogą przewidzieć wyjątki od stosowania prawa do pozostania na terytorium w przypadku, gdy osoba: a) złożyła pierwszy kolejny wniosek niepodlegający dalszemu rozpatrzeniu na mocy art. 40 ust. 5 tylko w celu opóźnienia lub zakłócenia wykonania decyzji, która skutkowałaby jego nieuchronnym wydaleniem z tego państwa członkowskiego; lub	T	Art. 305 ust. 2 oraz art. 330 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 305. 2. Postępowania w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu nie zawiesza się w przypadku, gdy cudzoziemiec złożył kolejny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej. Art. 330. 1. Decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wykonuje się, gdy: 1) wobec cudzoziemca toczy się postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej lub 2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się, gdy cudzoziemiec złożył kolejny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, który jest: 1) pierwszym wnioskiem niedopuszczalnym z przyczyn, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r.	

					<p>o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli złożenie tego wniosku nastąpiło tylko w celu opóźnienia wydania albo w celu opóźnienia lub uniemożliwienia wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu;</p> <p>2) złożony po wydaniu ostatecznej decyzji o:</p> <p>a) uznaniu wniosku za niedopuszczalny z przyczyn, o których mowa w 38 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>b) odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej albo decyzji o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, wydanej po rozpatrzeniu kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.</p>	
226.	Art. 41 ust. 1 lit. b	<p>b) występuje z innym kolejnym wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej w tym samym państwie członkowskim po tym, jak wydana została ostateczna decyzja o uznaniu pierwszego kolejnego wniosku za niedopuszczalny na mocy art. 40 ust. 5 lub ostateczna decyzja o odrzuceniu tego wniosku jako bezzasadnego.</p> <p>Państwa członkowskie mogą przewidzieć taki wyjątek tylko w przypadku, gdy organ rozstrzygający uważa, że decyzja nakazująca powrót nie doprowadzi bezpośrednio lub</p>	T	<p>Art. 330 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>Art. 330. 1. Decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu nie wykonuje się, gdy:</p> <p>1) wobec cudzoziemca toczy się postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej lub</p> <p>2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się, gdy cudzoziemiec złożył kolejny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, który jest:</p> <p>1) pierwszym wnioskiem niedopuszczalnym z przyczyn, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p>	

		pośrednio do odesłania z naruszeniem międzynarodowych i unijnych zobowiązań tego państwa członkowskiego;			jeżeli złożenie tego wniosku nastąpiło tylko w celu opóźnienia wydania albo w celu opóźnienia lub uniemożliwienia wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu; 2) złożony po wydaniu ostatecznej decyzji o: a) uznaniu wniosku za niedopuszczalny z przyczyn, o których mowa w 38 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej albo decyzji o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, wydanej po rozpatrzeniu kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.	
227.	Art. 41 ust. 2 lit. a	2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie mogą także: a) odstąpić od przestrzegania terminów mających zwykle zastosowanie w postępowaniu prowadzonym w trybie przyśpieszonym, zgodnie z prawem krajowym, w przypadku gdy procedura rozpatrywania wniosku jest prowadzona w trybie przyśpieszonym zgodnie z art. 31 ust. 8 lit. g);	N			
228.	Art. 41 ust. 2 lit. b	b) odstąpić od przestrzegania terminów mających zwykle zastosowanie w procedurach badania dopuszczalności przewidzianych w art. 33 i 34, zgodnie z prawem krajowym; lub	N			

229.	Art. 41 ust. 2 lit. c	c) odstąpić od stosowania art. 46 ust. 8.	N			
Art. 42 Przepisy proceduralne						
230.	Art. 42 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wnioskodawcy, których wniosek podlega wstępnemu rozpatrzeniu na mocy art. 40, korzystały z gwarancji przewidzianych w art. 12 ust. 1.	T	Patrz poz. 57-62.	Patrz poz. 57-62.	
231.	Art. 42 ust. 2 lit. a	2. Państwa członkowskie mogą ustanowić w prawie krajowym przepisy dotyczące wstępnego rozpatrzenia na mocy art. 40. Przepisy te mogą, między innymi: a) zobowiązywać danego wnioskodawcę do wskazania faktów i przedstawienia dowodów, które uzasadniają nowe postępowanie;	N			
232.	Art. 42 ust. 2 lit. b	b) zezwalać na wstępne rozpatrzenie wyłącznie na podstawie pisemnych oświadczeń bez przesłuchania, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 40 ust. 6. Przepisy te nie mogą uniemożliwiać dostępu wnioskodawców o do nowego postępowania, ani skutkować faktycznym zablokowaniem lub poważnym ograniczeniem takiego dostępu.	N			
233.	Art. 42 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wnioskodawca został w odpowiedni sposób poinformowany o wyniku wstępnego rozpatrzenia oraz, jeżeli wniosek nie będzie dalej rozpatrywany, o powodach takiej	T	Art. 38 ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemco	Art. 38. 5. W przypadku gdy wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w ust. 2, Szef Urzędu wydaje decyzję o uznaniu wniosku za niedopuszczalny. 6. W postępowaniu w sprawie	

		decyzji i możliwościach wniesienia od niej odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie.		m ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	udzielenia ochrony międzynarodowej, wszczętym wskutek złożenia kolejnego wniosku przez wnioskodawcę lub przez małżonka, który był uprzednio objęty wnioskiem wnioskodawcy, Szef Urzędu, w razie stwierdzenia że nie zachodzi żadna z okoliczności, o których mowa w ust. 2, wydaje postanowienie o uznaniu kolejnego wniosku za dopuszczalny.	
SEKCJA V						
Art. 43						
Procedury graniczne						
234.	Art. 43 ust. 1 lit. a	1. Państwa członkowskie mogą, zgodnie z podstawowymi zasadami i gwarancjami określonymi w rozdziale II, przewidzieć procedury pozwalające podejmować na granicach lub w strefach tranzytowych państw członkowskich decyzje dotyczące: a) dopuszczalności wniosku zgodnie z art. 33, z którymi wystąpiono w takich miejscach; lub	N			
235.	Art. 43 ust. 1 lit. b	b) merytorycznej treści wniosku w postępowaniu zgodnie z art. 31 ust. 8.	N			
236.	Art. 43 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby decyzja podejmowana w ramach procedur przewidzianych w ust. 1 została podjęta w rozsądnym terminie. Jeżeli decyzja nie została podjęta w terminie czterech tygodni, wnioskodawca o otrzymuje pozwolenie na wjazd na terytorium państwa członkowskiego w celu rozpatrzenia jego wniosku zgodnie z innymi przepisami niniejszej dyrektywy.	N			

237.	Art. 43 ust. 3	3. W przypadku przyjazdu dużej liczby obywateli państwa trzeciego lub bezpaństwowców składających wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej na granicy lub w strefie tranzytowej, co praktycznie uniemożliwia stosowanie przepisów ust. 1, procedury te mogą również być stosowane w przypadku gdy ci obywatele państwa trzeciego lub bezpaństwowcy są normalnie zakwaterowani w miejscach znajdujących się w pobliżu granicy lub strefy tranzytowej oraz przez okres takiego zakwaterowania.	N			
Rozdział IV						
Procedury cofania ochrony międzynarodowej						
Art. 44						
Cofnięcie ochrony międzynarodowej						
238.	Art. 44	Państwa członkowskie zapewniają, aby można było rozpocząć rozpatrywanie cofnięcia ochrony międzynarodowej konkretnej osobie, gdy pojawią się nowe elementy lub ustalenia wskazujące, że występują powody dla ponownego rozpatrzenia zasadności udzielenia ochrony międzynarodowej.	T	Art. 54b ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 54b. Szef Urzędu wszczyna postępowanie w sprawie pozbawienia cudzoziemca statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej z urzędu lub na wniosek komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta wojewódzkiego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Ministra Sprawiedliwości.	
Art. 45						
Przepisy proceduralne						
239.	Art. 45 ust. 1 lit. a	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadkach, gdy właściwy organ rozważy cofnięcie ochrony	T	Art. 61 § 4 kpa	Art. 61. § 4. O wszczęciu postępowania z urzędu lub na żądanie jednej ze stron należy zawiadomić	

		międzynarodowej przyznanego obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi zgodnie z art. 14 lub 19 dyrektywy 2011/95/UE, osoba ta korzystała z następujących gwarancji: a) otrzymania pisemnej informacji, że właściwy organ ponownie rozpatruje, czy kwalifikuje się jako beneficjent ochrony międzynarodowej wraz z podaniem powodów takiego ponownego rozpatrzenia; oraz			wszystkie osoby będące stronami w sprawie.	
240.	Art. 45 ust. 1 lit. b	b) możliwości przedstawienia, w trakcie przesłuchania zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. b) oraz art. 14–17 lub w formie oświadczenia pisemnego, powodów, dla których udzielona jej ochrona międzynarodowa nie powinna zostać cofnięta.	T	Art. 54d ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 54d. 1. Organ prowadzący postępowanie w sprawie pozbawienia cudzoziemca statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej przesłuchuje go w celu wyjaśnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności umożliwia mu przedstawienie powodów, dla których nie powinien być pozbawiony statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej lub umożliwia mu złożenie wyjaśnień na piśmie. 2. Do przesłuchania cudzoziemca w postępowaniu w sprawie pozbawienia cudzoziemca statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej stosuje się art. 43 ust. 3- 6.	
241.	Art. 45 ust. 2 lit. a	2. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, aby w ramach postępowania określonego w ust. 1: a) właściwy organ mógł otrzymywać precyzyjne i aktualne informacje z różnych źródeł, takich jak, w stosownych przypadkach, EASO oraz UNHCR, na temat ogólnej sytuacji panującej w krajach pochodzenia	T	Art. 75 § 1 i art. 77 § 1 kpa	Art. 75. § 1. Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny. Art. 77. § 1. Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób	

		danych osób; oraz			wyczerpujący zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy.	
242.	Art. 45 ust. 2 lit. b	b) w przypadku gdy gromadzone są informacje dotyczące indywidualnej sprawy do celów ponownego rozpatrzenia ochrony międzynarodowej, nie są one uzyskiwane od osoby lub osób będących sprawcami prześladowań lub poważnej krzywdy w sposób, który mógłby doprowadzić takie osoby do uzyskania bezpośrednich informacji o tym, że dana osoba jest beneficjentem ochrony międzynarodowej i że jej status jest poddawany ponownemu rozpatrzeniu, lub w sposób stwarzający zagrożenie dla integralności fizycznej tej osoby lub osób pozostających na jej utrzymaniu, lub dla wolności i bezpieczeństwa członków jej rodziny pozostających w kraju pochodzenia.	T	Art. 9 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 9. 1. Dane cudzoziemca, na podstawie których jest możliwe ustalenie, że: 1) postępowanie w sprawie udzielenia lub pozbawienia ochrony międzynarodowej lub udzielenia lub pozbawienia azylu wobec cudzoziemca jest w toku lub zakończyło się, 2) cudzoziemcowi nadano lub odmówiono nadania statusu uchodźcy, 3) cudzoziemcowi udzielono lub odmówiono udzielenia azylu, 4) cudzoziemcowi udzielono lub odmówiono udzielenia ochrony uzupełniającej – nie mogą być udostępniane domniemanym podmiotom dopuszczającym się prześladowań lub wyrządzającym poważną krzywdę, o których mowa w art. 16 ust. 1, ani od nich pozyskiwane.	
243.	Art. 45 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby decyzja właściwego organu o cofnięciu ochrony międzynarodowej została wydana na piśmie. Decyzja zawiera uzasadnienie faktyczne i prawne, a informacja o trybie odwołania się od decyzji jest przedstawiana na piśmie.	T	Art. 14 § 1 i art. 107 § 1 kpa	Art. 14. § 1. Sprawy należy załatwiać w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235), doręczanego środkami komunikacji elektronicznej. Art. 107. § 1. Decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania,	

				<p>Art. 54e ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.</p> <p>Art. 54e. 1. W decyzji o pozbawieniu cudzoziemca statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, w stosunku do której może być wniesiona skarga do sądu administracyjnego, zamieszcza się pouczenie o prawie do nieodpłatnej pomocy prawnej. 2. Organ, który wydał decyzję, o której mowa w ust. 1, dokonuje w języku zrozumiałym dla cudzoziemca pisemnego tłumaczenia podstawy prawnej decyzji, rozstrzygnięcia oraz pouczenia.</p>	
244.	Art. 45 ust. 4	4. Po podjęciu przez właściwy organ decyzji o cofnięciu ochrony międzynarodowej w stosuje się również art. 20, 22, art. 23 ust. 1 i art. 29.	T	jak w poz. 107, 109, 110 i 146	jak w poz. 107, 109, 110 i 146	

245.	Art. 45 ust. 5	5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1–4 niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą zdecydować, że ochrona międzynarodowa ustaje z mocy prawa, w przypadku gdy beneficjent ochrony międzynarodowej w sposób jednoznaczny zrzekł się tej ochrony. Państwo członkowskie może również postanowić, że ochrona międzynarodowa ustaje z mocy prawa w przypadku, gdy beneficjent ochrony międzynarodowej uzyskał obywatelstwo tego państwa członkowskiego.	T	Art. 22a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 22a. Decyzja o nadaniu cudzoziemcowi statusu uchodźcy albo udzieleniu ochrony uzupełniającej wygasa z mocy prawa z dniem nabycia przez cudzoziemca obywatelstwa polskiego.	
Rozdział V Postępowania odwoławcze						
Art. 46 Prawo do skutecznego środka zaskarżenia						
246.	Art. 46 ust. 1 lit. a (i)	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wnioskodawcy mieli prawo do skutecznego środka zaskarżenia przed sądem w następujących sytuacjach: a) decyzji podjętej w sprawie ich wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, w tym decyzji: (i) o uznaniu wniosku za bezzasadny w zakresie dotyczącym nadania statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej;	T	Art. 127 kpa Art. 89p ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w	Art. 127. § 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji. § 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy Art. 89p. 1. Rada do Spraw Uchodźców, zwana dalej „Radą”, jest organem administracji publicznej rozpatrującym odwołania od decyzji i zażalenia na postanowienia wydane przez Szefa Urzędu w sprawach prowadzonych na podstawie przepisów niniejszego działu, z wyjątkiem spraw, o których mowa w rozdziale 5. 2. Radzie przysługują uprawnienia	

				brzmieniu nadanym projektem Art. 3 i art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi	organu wyższego stopnia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Art. 3. § 1. Sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie. § 2. Kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na: 1) decyzje administracyjne; Art. 52. § 1. Skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka. § 2. Przez wyczerpanie środków zaskarżenia należy rozumieć sytuację, w której stronie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, taki jak zażalenie, odwołanie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, przewidziany w ustawie.	
247.	Art. 46 ust. 1 lit. a (ii)	(ii) o uznaniu wniosku za niedopuszczalny zgodnie z art. 33 ust. 2;	T	jak w poz. 246	jak w poz. 246	
248.	Art. 46 ust. 1 lit. a (iii)	(iii) podjętej na granicy lub w strefie tranzytowej państwa członkowskiego zgodnie z art. 43 ust. 1;	N	jak w poz. 246	jak w poz. 246	
249.	Art. 46 ust. 1 lit. a (iv)	(iv) o odstąpieniu od rozpatrzenia wniosku zgodnie z art. 39.	N			

250.	Art. 46 ust. 1 lit. b	b) odmowy wznowienia rozpatrywania wniosku po jego umorzeniu zgodnie z art. 27 i 28;	T			
251.	Art. 46 ust. 1 lit. c	c) decyzji o cofnięciu statusu ochrony międzynarodowej zgodnie z art. 45.	T	jak w poz. 246	jak w poz. 246	
252.	Art. 46 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby osoby uznane przez organ rozstrzygający za osoby kwalifikujące się do objęcia ich ochroną uzupełniającą miały prawo do skutecznego środka zaskarżenia zgodnie z ust. 1 od decyzji o uznaniu ich wniosku za bezzasadny w zakresie dotyczącym statusu uchodźcy. Bez uszczerbku dla ust. 1 lit. c), w przypadku gdy status ochrony uzupełniającej przyznany przez państwo członkowskie zapewnia te same prawa i korzyści co prawa i korzyści zapewniane przez status uchodźcy na mocy prawa unijnego i prawa krajowego, to państwo członkowskie może uznać odwołanie od decyzji o uznaniu wniosku za bezzasadne w zakresie dotyczącym nadania statusu uchodźcy za niedopuszczalne ze względu na niewystarczający interes wnioskodawcy w odniesieniu do kontynuacji postępowania.	T	jak w poz. 246	jak w poz. 246	
253.	Art. 46 ust. 3	3. Aby spełnić wymogi w ust. 1, państwa członkowskie zapewniają, aby skuteczny środek zaskarżenia zapewniał pełne rozpatrzenie ex nunc zarówno okoliczności faktycznych, jak i kwestii prawnych, w tym, w stosownych przypadkach, rozpatrzenie	T	Art. 127 § 1 kpa	Art. 127. § 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji. § 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ	

		<p>potrzeby zapewnienia ochrony międzynarodowej na mocy dyrektywy 2011/95/UE, co najmniej w postępowaniach odwoławczych przed sądem pierwszej instancji.</p>		<p>Art. 89p ust. 1 i art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p> <p>Art. 3 i art. 145 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi</p>	<p>odwoławczy.</p> <p>Art. 89p. 1. Rada do Spraw Uchodźców, zwana dalej „Radą”, jest organem administracji publicznej rozpatrującym odwołania od decyzji i zażalenia na postanowienia wydane przez Szefa Urzędu w sprawach prowadzonych na podstawie przepisów niniejszego działu, z wyjątkiem spraw, o których mowa w rozdziale 5.</p> <p>2. Radzie przysługują uprawnienia organu wyższego stopnia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego .</p> <p>Art. 47. 1. Organ prowadzący postępowanie orzeka w pierwszej kolejności o nadaniu lub odmowie nadania cudzoziemcowi statusu uchodźcy a w przypadku odmowy nadania statusu uchodźcy orzeka o udzieleniu lub odmowie udzielenia ochrony uzupełniającej.</p> <p>Art. 3. § 1. Sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie. § 2. Kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na: 1) decyzje administracyjne;</p> <p>Art. 145. § 1. Sąd uwzględniając skargę na decyzję lub postanowienie: 1) uchyla decyzję lub postanowienie w całości albo w części, jeżeli</p>	
--	--	--	--	---	--	--

				<p>stwierdzi: naruszenie prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, naruszenie prawa dające podstawę do wznowienia postępowania administracyjnego, inne naruszenie przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na wynik sprawy; 2) stwierdza nieważność decyzji lub postanowienia w całości lub w części, jeżeli zachodzą przyczyny określone w art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego lub w innych przepisach; 3) stwierdza wydanie decyzji lub postanowienia z naruszeniem prawa, jeżeli zachodzą przyczyny określone w Kodeksie postępowania administracyjnego lub w innych przepisach.</p> <p>§ 2. W sprawach skarg na decyzje i postanowienia wydane w innym postępowaniu, niż uregulowane w Kodeksie postępowania administracyjnego i w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, przepisy § 1 stosuje się z uwzględnieniem przepisów regulujących postępowanie, w którym wydano zaskarżoną decyzję lub postanowienie.</p>	
			<p>Art. 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r Prawo o ustroju sądów administracyjnych</p>	<p>Art. 1. § 1. Sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej oraz rozstrzyganie sporów kompetencyjnych i o właściwość</p>	

				ych	między organami jednostek samorządu terytorialnego, samorządowymi kolegiami odwoławczymi i między tymi organami a organami administracji rządowej. § 2. Kontrola, o której mowa w § 1, sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej.	
254.	Art. 46 ust. 4	4. Państwa członkowskie ustanawiają rozsądne terminy i inne przepisy konieczne, aby wnioskodawca mógł korzystać z prawa do skutecznego środka zaskarżenia na mocy ust. 1. Terminy nie mogą uniemożliwiać ani nadmiernie utrudniać wnioskodawcom korzystania z tego prawa na mocy ust. 1. Państwa członkowskie mogą również przewidzieć kontrolę z urzędu decyzji podejmowanych na mocy art. 43.	T	Art. 129 § 2 kpa Art. 39 ust. 2 pkt 4 i art. 40 ust. 5 w zw. z ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 129. § 2. Odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. Art. 39. 2. W postępowaniu prowadzonym w trybie przyspieszonym stosuje się przepisy niniejszego rozdziału, z tym że: 4) odwołanie od decyzji wnosi się w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia; Art. 40. 1. W przypadku gdy wnioskodawca: 1) oświadczył, że cofa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej lub 5. Odwołanie od decyzji wydanej ze względu na okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wnosi się w terminie 5 dni od jej doręczenia.	
255.	Art. 46 ust. 5	5. Bez uszczerbku dla ust. 6 państwa członkowskie zezwalają wnioskodawcom na pozostawanie na terytorium do upływu terminu, w jakim mogą oni skorzystać z prawa do skutecznego środka zaskarżenia, a jeśli z tego prawa skorzystano w	T	Art. 130 kpa Art. 299 ust. 6	Art. 130. § 1. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu. § 2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji. Art. 299. 6. Cudzoziemiec jest	

		przewidzianym terminie, do czasu rozpatrzenia środka zaskarżenia.		pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym przez projekt	obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja: 2) o odmowie nadania mu statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej, o uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny, o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia mu ochrony międzynarodowej lub decyzja o pozbawieniu go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, lub - stała się ostateczna, a w przypadku wydania decyzji przez organ wyższego stopnia, od dnia, w którym decyzja ostateczna została cudzoziemcowi doręczona.	
256.	Art. 46 ust. 6 lit. a	6. W przypadku decyzji: a) o uznaniu wniosku za oczywiście bezzasadny zgodnie z art. 32 ust. 2 lub bezzasadny, po rozpatrzeniu go zgodnie z art. 31 ust. 8, z wyjątkiem przypadków, gdy decyzje te opierają się na okolicznościach, o których mowa w art. 31 ust. 8 lit. h);	N			
257.	Art. 46 ust. 6 lit. b	b) o uznaniu wniosku za niedopuszczalny zgodnie z art. 33 ust. 2 lit. a), b) lub d);	N			
258.	Art. 46 ust. 6 lit. c	c) o odmowie ponownego otwarcia sprawy wnioskodawcy po jej umorzeniu zgodnie z art. 28; lub	N			
259.	Art. 46 ust. 6 lit. d	d) o nierozpatrywaniu lub niepełnym rozpatrywaniu wniosku zgodnie z art. 39 sąd uprawniony jest do rozstrzygnięcia,	N			

		czy wnioskodawca może pozostać na terytorium państwa członkowskiego, na wniosek wnioskodawcy albo z urzędu, jeżeli skutkiem tej decyzji jest odebranie wnioskodawcy prawa do pozostawania w państwie członkowskim oraz jeżeli w takich przypadkach prawo krajowe nie przewiduje prawa do pozostawania w państwie członkowskim do czasu rozpatrzenia środka zaskarżenia.				
260.	Art. 46 ust. 7 lit. a	7. ust. 6 ma zastosowanie jedynie do procedur, o których mowa w art. 43, pod warunkiem że: a) wnioskodawca ma niezbędne tłumaczenie, pomoc prawną i co najmniej tydzień, aby przygotować wniosek i przedłożyć sądowi argumenty za przyznaniem mu prawa do pozostania na terytorium do czasu rozpatrzenia środka zaskarżenia; oraz	N			
261.	Art. 46 ust. 7 lit. b	b) w ramach rozpatrywania wniosku, o którym mowa w ust. 6, sąd bada decyzję odmowną organu rozstrzygającego pod względem faktycznym i prawnym. Jeżeli warunki, o których mowa w lit. a) i b) nie są spełnione, zastosowanie ma ust. 5.	N N			
262.	Art. 46 ust. 8	8. Państwa członkowskie zezwalają wnioskodawcy na pozostawanie na terytorium do czasu zakończenia postępowania, o którym mowa w ust. 6 i 7, mającego na celu rozstrzygnięcie, czy wnioskodawca może pozostać na terytorium.	N			

263.	Art. 46 ust. 9	9. Ust. 5, 6 i 7 pozostają bez uszczerbku dla art. 26 rozporządzenia (UE) nr 604/2013.	N			
264.	Art. 46 ust. 10	10. Państwa członkowskie mogą ustanowić terminy obowiązujące sąd na mocy ust. 1 na zbadanie decyzji organu rozstrzygającego.	N			
265.	Art. 46 ust. 11	11. Państwa członkowskie mogą również ustanowić w ustawodawstwie krajowym warunki, na jakich można domniemywać, że wnioskodawca wycofał środek zaskarżenia lub zaprzestał jego popierania zgodnie z ust. 1, wraz z normami proceduralnymi, których należy przy tym przestrzegać.	N			
Rozdział VI						
Przepisy ogólne i końcowe						
Art. 47						
Możliwość odwołania się przez organy publiczne						
266.	Art. 47	Niniejsza dyrektywa nie wpływa na możliwość odwołania się przez organy publiczne od decyzji administracyjnych lub orzeczeń sądowych zgodnie z ustawodawstwem krajowym.	N			
Art. 48						
Poufność						
267.	Art. 48	Państwa członkowskie zapewniają, aby organy wdrażające niniejszą dyrektywę zostały zobowiązane do przestrzegania zasady poufności określonej w prawie krajowym, w odniesieniu do wszelkich informacji, które uzyskują w trakcie swojej pracy.	T	Art. 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w	Art. 9. 1. Dane cudzoziemca, na podstawie których jest możliwe ustalenie, że: 1) postępowanie w sprawie udzielenia lub pozbawienia ochrony międzynarodowej lub udzielenia lub pozbawienia azylu wobec cudzoziemca jest w toku lub zakończyło się,	

				brzmieniu nadanym przez projekt	<p>2) cudzoziemcowi nadano lub odmówiono nadania statusu uchodźcy,</p> <p>3) cudzoziemcowi udzielono lub odmówiono udzielenia azylu,</p> <p>4) cudzoziemcowi udzielono lub odmówiono udzielenia ochrony uzupełniającej</p> <p>– nie mogą być udostępniane domniemanym podmiotom dopuszczającym się prześladowań lub wyrządzającym poważną krzywdę, o których mowa w art. 16 ust. 1, ani od nich pozyskiwane.</p> <p>2. Informacje, na podstawie których Szef Urzędu może wydać decyzję o pozbawieniu cudzoziemca statusu uchodźcy, ochrony uzupełniającej lub azylu nie mogą być pozyskiwane od domniemanych podmiotów dopuszczających się prześladowań lub wyrządzających poważną krzywdę, o których mowa w art. 16 ust. 1.</p>	
Art. 49 Współpraca						
268.	Art. 49	<p>Każde z państw członkowskich wyznacza krajowy punkt kontaktowy i przekazuje jego adres Komisji. Komisja przekazuje tę informację pozostałym państwom członkowskim.</p> <p>Państwa członkowskie, w porozumieniu z Komisją, podejmują wszystkie odpowiednie środki, aby właściwe organy nawiązały bezpośrednią współpracę i wymieniały informacje.</p>	T	Art. 22 ust. 1 pkt 10a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem	Art. 22. 1. Do zadań Szefa Urzędu należy: 10a) pełnienie funkcji punktu kontaktowego do udzielania innym państwom członkowskim informacji w sprawach udzielania ochrony międzynarodowej oraz pozbawiania statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej;	

		Stosując środki, o których mowa w art. 6 ust. 5, art. 14 ust. 1 akapit drugi i art. 31 ust. 3 lit. b), państwa członkowskie, przynajmniej raz w roku, informują Komisję gdy tylko powody, dla których zaprzestano stosowania tych środków wyjątkowych przestały istnieć. Informacje te obejmują, jeżeli to możliwe, dane dotyczące odsetka wniosków, w odniesieniu do których zastosowano odstępstwa, w stosunku do ogólnej liczby wniosków przetworzonych w tym okresie.				
Art. 50 Sprawozdanie						
269.	Art. 50	<p>Nie później niż w dniu 20 lipca 2017 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy w państwach członkowskich i proponuje wszelkie niezbędne zmiany. Państwa członkowskie przekazują Komisji wszystkie informacje odpowiednie do sporządzenia jej sprawozdania. Po przedstawieniu sprawozdania, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie przynajmniej co pięć lat sprawozdania w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy w państwach członkowskich.</p> <p>W ramach pierwszego sprawozdania Komisja informuje w szczególności o stosowaniu art. 17 i różnych narzędzi wykorzystywanych do informowania o przesłuchaniach.</p>	N			

Art. 51
Transpozycja

270.	Art. 51 ust. 1	1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1–30, art. 31 ust. 1, 2, 6–9, art. 32–46, art. 49 i 50 oraz załącznika I najpóźniej do dnia 20 lipca 2015 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.	N			
271.	Art. 51 ust. 2	2. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 31 ust. 3, 4 i 5 do dnia 20 lipca 2018 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.	N			
272.	Art. 51 ust. 3	3. Przyjęte przez państwa członkowskie przepisy, o których mowa w ust. 1 i 2, zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.	N			
273.	Art. 51 ust. 4	4. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N			

Art. 52
Przepisy przejściowe

274.	Art. 52	<p>Państwa członkowskie stosują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, o których mowa w art. 51 ust. 1, do wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych po dniu 20 lipca 2015 r. lub wcześniej oraz do procedur cofnięcia ochrony międzynarodowej wszczętych po dniu ... lub wcześniej. Wnioski złożone przed dniem 20 lipca 2015 r. oraz procedury cofnięcia statusu uchodźcy wszczęte przed tą datą regulowane są przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi, przyjętymi zgodnie z dyrektywą 2005/85/WE.</p> <p>Państwa członkowskie stosują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, o których mowa w art. 51 ust. 2 do wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych po dniu 20 lipca 2018 r. lub wcześniej. Wnioski złożone przed tą datą regulowane są przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi, zgodnie z dyrektywą 2005/85/WE.</p>	N			
-------------	----------------	---	----------	--	--	--

Art. 53
Uchylenie

275.	Art. 53	<p>Dyrektywa 2005/85/WE traci moc w odniesieniu do państw członkowskich, które są nią związane, ze skutkiem od dnia 21 lipca 2015 r., bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących terminu transpozycji do prawa krajowego</p>	N			
-------------	----------------	--	----------	--	--	--

		dyrektywy określonego w załączniku II część B. Odesłanie do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłanie do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.				
Art. 54 Wejście w życie i stosowanie						
276.	Art. 54	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Art. 47 i 48 stosuje się od dnia 21 lipca 2015 r.	N			
Art. 55 Adresaci						
277.	Art. 55	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.	N			
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (wersja przekształcona) <i>Dziennik Urzędowy UE L 180/96 z 29.6.2013 r.</i>
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
Rozdział I Cel , definicje i zakres						
Art. 1 Cel						
1.	Art. 1	Celem niniejszej dyrektywy jest ustanowienie norm dotyczących przyjmowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową (zwanymi dalej "wnioskodawcami") w państwach członkowskich.	N			
Art. 2 Definicje						

2.	Art. 2 lit. a	Na użytek niniejszej dyrektywy: a) "wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej" oznacza wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej zdefiniowany w art. 2 lit. h) dyrektywy 2011/95/UE;	T	Art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 13) wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej – wniosek o ochronę ze strony Rzeczypospolitej Polskiej, z którym występuje cudzoziemiec, którego można uznać za osobę ubiegającą się o status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą.	
3.	Art. 2 lit. b	b) "wnioskodawca" oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, w odniesieniu do którego nie została jeszcze podjęta ostateczna decyzja;	T	Art. 25 ust. 1 w zw. z art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 25. 1. Cudzoziemiec, który składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, zwany, dalej „wnioskodawcą”, może złożyć ten wniosek, także w imieniu następujących osób towarzyszących mu i zależnych od niego ze względów ekonomicznych, zdrowotnych lub ze względu na wiek: 1) osoby pozostającej z cudzoziemcem w uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim, zwanej dalej „małżonkiem”; 2) małoletniego dziecka wnioskodawcy i małżonka, o którym mowa w pkt 1, w tym także dziecka przysposobionego, niepozostającego w związku małżeńskim; 3) małoletniego dziecka wnioskodawcy, w tym także dziecka przysposobionego, niepozostającego w związku małżeńskim; 4) małoletniego dziecka małżonka, o którym mowa w pkt 2, w tym także dziecka przysposobionego, niepozostającego w związku małżeńskim. Art. 70. 1. Wnioskodawcy, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, oraz osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, zapewnia się pomoc socjalną i opiekę medyczną oraz można zapewnić: 1) pomoc w dobrowolnym powrocie do kraju, do którego mają prawo wjazdu, zwaną dalej „pomocą w dobrowolnym powrocie”; 2) pomoc w przypadku przeniesienia cudzoziemca do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na	

					podstawie rozporządzenia 604/2013.	
4.	Art. 2 lit. c	<p>c) "członkowie rodziny" oznaczają, o ile rodzina istniała już w kraju pochodzenia, następujących członków rodziny wnioskodawcy, którzy przebywają w tym samym państwie członkowskim w związku z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - małżonka wnioskodawcy lub jego partnera stanu wolnego, z którym pozostaje w stałym związku, w przypadku, gdy prawo lub praktyka danego państwa członkowskiego traktuje związki niemałżeńskie w sposób porównywalny do związków małżeńskich na mocy przepisów prawa tego państwa członkowskiego odnoszących się do obywateli państw trzecich, - małoletnie dzieci pochodzące ze związków, o których mowa w tiret pierwszym, lub małoletnie dzieci wnioskodawcy, pod warunkiem, że nie pozostają w związku małżeńskim oraz bez względu na to, czy zostały urodzone w małżeństwie czy poza nim lub przysposobione zgodnie z przepisami prawa krajowego, - ojca, matkę lub inną osobę dorosłą, która zgodnie z prawem lub z praktyką danego państwa członkowskiego odpowiada za wnioskodawcę, gdy jest on małoletni i nie pozostaje w związku małżeńskim; 	T	Art. 25 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	<p>Art. 25. 1. Wnioskodawca może złożyć wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, także w imieniu towarzyszących mu i zależnych od niego ze względów ekonomicznych, zdrowotnych lub ze względu na wiek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 5) osoby pozostającej z cudzoziemcem w uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim, zwanej dalej „małżonką”; 6) małoletniego dziecka wnioskodawcy i małżonka, o którym mowa w pkt 1, w tym także dziecka przysposobionego, niepozostającego w związku małżeńskim; 7) małoletniego dziecka wnioskodawcy, w tym także dziecka przysposobionego, niepozostającego w związku małżeńskim; 8) małoletniego dziecka małżonka, o którym mowa w pkt 2, w tym także dziecka przysposobionego, niepozostającego w związku małżeńskim. <p>2. Przepisy dotyczące osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, stosuje się także do dziecka wnioskodawcy urodzonego w okresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) trwania postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej do jego zakończenia decyzją ostateczną; 2) gdy organ pierwszej instancji prowadzi ponownie postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej po uchyleniu decyzji przez organ wyższego stopnia lub po stwierdzeniu nieważności decyzji. 	
5.	Art. 2 lit. d	d) "małoletni" oznacza obywatela państwa trzeciego albo bezpaństwowca, który nie ukończył 18 lat;	T	Art. 10 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks	Art. 10. § 1. Pełnoletnim jest, kto ukończył lat osiemnaście.	

				cywilny		
6.	Art. 2 lit. e	e) "małoletni bez opieki" oznacza małoletniego, który przybywa na terytorium państw członkowskich bez opieki osoby dorosłej, odpowiedzialnej za niego zgodnie z prawem lub z praktyką danego państwa członkowskiego, dopóki nie zostanie on skutecznie objęty opieką takiej osoby; pojęcie to obejmuje również małoletniego, który zostaje pozostawiony bez opieki po przybyciu na terytorium państw członkowskich;	T	Art. 2 pkt 9a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 9a) małoletni bez opieki – małoletniego cudzoziemca, który przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium bez opieki osób dorosłych, odpowiedzialnych za niego zgodnie z prawem obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej;	
7.	Art. 2 lit. f	f) "warunki przyjmowania" oznaczają pełen zestaw środków, które państwa członkowskie przyznają wnioskodawcom zgodnie z niniejszą dyrektywą;	T	Art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 70. 1. Wnioskodawcy, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, oraz osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, zapewnia się pomoc socjalną i opiekę medyczną oraz można zapewnić: 1) pomoc w dobrowolnym powrocie do kraju, do którego mają prawo wjazdu, zwaną dalej „pomocą w dobrowolnym powrocie”; 2) pomoc w przypadku przeniesienia cudzoziemca do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013.	
8.	Art. 2 lit. g	g) "świadczenia materialne w ramach przyjmowania" oznaczają warunki przyjmowania, które obejmują zakwaterowanie, wyżywienie i odzież świadczone w naturze lub jako świadczenia pieniężne, talony, lub połączenie tych trzech form pomocy oraz dzienne diety;	T	Art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 71. 1. Pomoc socjalna obejmuje: 1) pomoc udzielaną w ośrodku, w tym: a) zakwaterowanie, b) całodzienne wyżywienie zbiorowe lub ekwiwalent pieniężny w zamian za wyżywienie, c) kieszonkowe na drobne wydatki osobiste, d) stałą pomoc pieniężną na zakup środków czystości i higieny osobistej, e) jednorazową pomoc pieniężną lub bony towarowe na zakup odzieży i obuwia, f) naukę języka polskiego i podstawowe materiały niezbędne do nauki tego języka,	

					<p>g) pomoce dydaktyczne dla dzieci korzystających z nauki i opieki w publicznych placówkach, szkołach podstawowych, gimnazjach lub szkołach ponadgimnazjalnych,</p> <p>h) pokrycie, w miarę możliwości, kosztów zajęć pozalekcyjnych i rekreacyjno-sportowych dzieci,</p> <p>i) finansowanie przejazdów środkami transportu publicznego:</p> <ul style="list-style-type: none"> – w celu wzięcia udziału w postępowaniu w sprawie nadania statusu uchodźcy, – w celu leczenia lub poddania się szczepieniom ochronnym, – w innych szczególnie uzasadnionych przypadkach albo <p>2) pomoc udzielaną poza ośrodkiem, polegającą na wypłacie świadczenia pieniężnego na pokrycie we własnym zakresie kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem kosztów opieki medycznej, zwaną dalej „świadczeniem pieniężnym”.</p>	
9.	Art. 2 lit. h	h) "zatrzymanie" oznacza umieszczenie wnioskodawcy przez państwo członkowskie w określonym miejscu, gdzie wnioskodawca jest pozbawiony swobody przemieszczania się;	T	Art. 88b ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 88b. 1. Sąd wydaje postanowienie o umieszczeniu wnioskodawcy lub osoby, w której imieniu wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub o zastosowaniu wobec nich aresztu dla cudzoziemców, na wniosek organu Straży Granicznej, który zatrzymał wnioskodawcę lub osobę, w której imieniu wnioskodawca występuje. Sąd wydaje postanowienie po wysłuchaniu wnioskodawcy lub osoby, w której imieniu wnioskodawca występuje.	
10.	Art. 2 lit. i	i) "ośrodek dla cudzoziemców" oznacza każde miejsce używane jako miejsce zbiorowego zakwaterowania wnioskodawców;	T	Art. 71 ust. 1 lit. a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 71. 1. Pomoc socjalna obejmuje: 1) pomoc udzielaną w ośrodku, w tym: a) zakwaterowanie,	
11.	Art. 2 lit. j	j) "przedstawiciel" oznacza osobę lub organizację wyznaczoną przez właściwe organy, mającą pomagać małoletniemu bez opieki i reprezentować go w postępowaniach przewidzianych w niniejszej dyrektywie, w celu	T	Art. 178 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego	Art. 178. § 1. Kuratora ustanawia się w wypadkach w ustawie przewidzianych. 2. W zakresie nieuregulowanym przez przepisy, które przewidują ustanowienie kuratora, stosuje się odpowiednio do kurateli przepisy o opiece z zachowaniem przepisów poniższych.	

		najlepszego zabezpieczenia interesów dziecka, jak również, w razie potrzeby, dokonywać czynności prawnych w jego imieniu. Jeżeli na przedstawiciela wyznaczona jest organizacja, wskazuje ona osobę odpowiedzialną za wypełnianie obowiązków przedstawiciela wobec małoletniego bez opieki zgodnie z niniejszą dyrektywą;		Art. 61 ust. 1-2 i 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 61. 1. W przypadku gdy małoletni bez opieki zadeklarował organowi Straży Granicznej, zamiar złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, organ, który przyjął deklarację : 1) sporządza na tę okoliczność protokół; 2) rejestruje deklarację zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w rejestrze, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 1; 3) występuje niezwłocznie do sądu opiekuńczego właściwego ze względu na miejsce pobytu małoletniego z wnioskiem o ustanowienie kuratora do reprezentowania małoletniego w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, przekazania do innego państwa członkowskiego na podstawie rozporządzenia 604/2013, udzielenia pomocy socjalnej oraz udzielenia pomocy w dobrowolnym powrocie do kraju pochodzenia. 2. Sąd ustanawia kuratora niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni. 5. Przepis ust. 1 pkt 3 i ust. 2 stosuje się także w przypadku: 1) złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w imieniu małoletniego bez opieki przez przedstawiciela organizacji międzynarodowej lub pozarządowej zajmującej się udzielaniem cudzoziemcom pomocy, w tym pomocy prawnej; 2) przekazania przez inne państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia 604/2013 małoletniego bez opieki, dla którego kurator nie był wcześniej ustanowiony.	
12.	Art. 2 lit. k	k) "wnioskodawca o szczególnych potrzebach w zakresie przyjmowania" oznacza osobę szczególnej troski, zgodnie z art. 21, która potrzebuje specjalnych gwarancji, aby korzystać z praw i wypełniać obowiązki, o których mowa w niniejszej dyrektywie.	T	Art. 68 ust. 1-3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez	Art. 68. 1. Szef Urzędu niezwłocznie po stwierdzeniu, że wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczy osoby szczególnie wrażliwej, w tym: 1) małoletniej; 2) niepełnosprawnej; 3) w podeszłym wieku; 4) ciężarnej; 5) samotnie wychowującej dziecko; 6) będącej ofiarą handlu ludźmi; 7) obłożnie chorej; 8) z zaburzeniami psychicznymi;	

				projekt	<p>9) poddanej torturom;</p> <p>10) będącej ofiarą przemocy psychicznej, fizycznej, w tym seksualnej a także ze względu na płeć, orientację seksualną i tożsamość płciową</p> <p>- dokonuje oceny, czy osoba ta wymaga szczególnego traktowania w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej lub w zakresie pomocy socjalnej.</p> <p>2. Za osobę wymagającą szczególnego traktowania w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej uważa się wnioskodawcę, wobec którego czynności w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej należy wykonywać w sposób określony w art. 69.</p> <p>3. Za osobę wymagającą szczególnego traktowania w zakresie pomocy socjalnej uważa się wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, w przypadku gdy ze względu na okoliczności, o których mowa w ust.1, zachodzić może potrzeba:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakwaterowania w ośrodku: <ol style="list-style-type: none"> a) przystosowanym do potrzeb osób niepełnosprawnych, b) zapewniającym pokój jednoosobowy, c) przeznaczonym wyłącznie dla kobiet lub kobiet z dziećmi; 2) umieszczenia w zakładzie opiekuńczo-leczniczym, zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym lub hospicjum; 3) umieszczenia w pieczy zastępczej, odpowiadającej sytuacji psychofizycznej tej osoby; 4) dostosowania diety do stanu zdrowia tej osoby. 	
Art. 3						
Zakres						
13.	Art. 3 ust. 1	1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do wszystkich obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, którzy składają wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej na terytorium, w tym na granicy, na wodach terytorialnych lub w strefach tranzytowych państwa członkowskiego, tak długo jak posiadają oni zezwolenie na pozostanie na jego	N	Art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w	Art. 70. 1. Wnioskodawcy, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, oraz osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, zapewnia się pomoc socjalną i opiekę medyczną oraz można zapewnić: <ol style="list-style-type: none"> 1) pomoc w dobrowolnym powrocie do kraju, do którego mają prawo wjazdu, zwaną dalej „pomocą w dobrowolnym powrocie”; 2) pomoc w przypadku przeniesienia cudzoziemca do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie 	

		terytorium jako wnioskodawcy, a także do członków ich rodzin, jeżeli są oni objęci takim wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z prawem krajowym		brzmieniu nadanym przez projekt	wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013.	
14.	Art. 3 ust. 2	2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się w przypadkach wniosków o azyl dyplomatyczny lub terytorialny złożonych w przedstawicielstwach państw członkowskich.	N			
15.	Art. 3 ust. 3	3. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się w przypadku, gdy zastosowanie mają przepisy dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami .	N			
16.	Art. 3 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy w związku z postępowaniami w sprawie wniosków o ochronę innego rodzaju niż wynikająca z dyrektywy 2011/95/UE.	N			
Art. 4 Korzystniejsze przepisy						
17.	Art. 4	Państwa członkowskie mogą wprowadzić lub utrzymać korzystniejsze przepisy dotyczące warunków przyjmowania wnioskodawców i innych bliskich krewnych wnioskodawcy przebywających w tym samym państwie członkowskim, którzy są na jego utrzymaniu, lub ze względów humanitarnych, w zakresie, w jakim	N		Przepis fakultatywny.	

		przepisy te są zgodne z niniejszą dyrektywą.			
Rozdział II					
Przepisy dotyczące warunków przyjmowania					
Art. 5					
Informacje					
18.	Art. 5 ust. 1	<p>1. W rozsądnym czasie nieprzekraczającym piętnastu dni od złożenia do właściwego organu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powiadają wnioskodawców przynajmniej o ustalonych świadczeniach oraz o obowiązkach dotyczących warunków przyjmowania, które osoby te muszą wypełniać.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają dostarczanie wnioskodawcom informacji o organizacjach lub grupach osób świadczących szczególną pomoc prawną oraz o organizacjach, które mogą świadczyć pomoc lub udzielić informacji o dostępnych warunkach przyjmowania, w tym o opiece zdrowotnej.</p>	T	<p>Art. 74 ust. 1 pkt 1</p> <p>ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p> <p>Art. 30 ust. 1 pkt 5 lit. f-i</p> <p>ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>Art. 74. 1. Pomoc socjalną i opiekę medyczną zapewnia się w okresie:</p> <p>1) postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, począwszy od dnia zgłoszenia się cudzoziemca w ośrodku, z tym że w sytuacjach szczególnych, związanych z zagrożeniem życia lub zdrowia cudzoziemca, opieka medyczna przysługuje od dnia złożenia przez cudzoziemca wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej;</p> <p>Art. 30. 1. Organ Straży Granicznej, właściwy do przyjęcia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej:</p> <p>5) przekazuje wnioskodawcy w języku dla niego zrozumiałym, informacje o:</p> <p>f) organizacjach zajmujących się udzielaniem cudzoziemcom pomocy,</p> <p>g) o zakresie pomocy socjalnej i opieki medycznej, okresie ich przysługiwania, możliwości ubiegania się o pomoc w postaci świadczenia pieniężnego oraz zasadach przyjęcia do ośrodka dla cudzoziemców, zwanego dalej „ośrodkiem”,</p> <p>h) trybie i zasadach udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej oraz podmiotach świadczących tę pomoc,</p> <p>i) adresie ośrodka recepcyjnego, w którym obowiązany jest stawić się w terminie 2 dni, jeżeli cudzoziemiec nie wskazał we wniosku innego adresu, pod którym będzie</p>

					przebywał albo nie przebywa w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców;	
19.	Art. 5 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają przekazywanie informacji, o których mowa w ust. 1, w formie pisemnej oraz w języku zrozumiałym dla wnioskodawcy, lub co do którego można zasadnie przypuszczać, że jest dla niego zrozumiały. W stosownych przypadkach takie informacje mogą być przekazane również ustnie.	T	Art. 30 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 30. 1. Organ Straży Granicznej, właściwy do przyjęcia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej: 5) przekazuje wnioskodawcy na piśmie w języku dla niego zrozumiałym, informacje o:	
Art. 6 Dokumenty						
20.	Art. 6 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają doręczenie wnioskodawcy, w terminie trzech dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, dokumentu wydanego na jego nazwisko, potwierdzającego jego status wnioskodawcy lub poświadczającego, że uzyskał on zezwolenie na pobyt na terytorium państwa członkowskiego, podczas gdy jego wniosek ma być lub jest rozpatrywany. Jeżeli posiadacz takiego dokumentu nie może swobodnie przemieszczać się po całości lub części terytorium państwa członkowskiego, dokument powinien stwierdzać także ten fakt.	T	Art. 55 ust. 1, art. 55a ust. 1, art. 55b ust. 1 pkt 1 ustawy z 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 55. 1. Wnioskodawcy i małżonkowi, w imieniu którego wnioskodawca występuje, wydaje się, niezwłocznie po przyjęciu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, nie później jednak niż w terminie 3 dni, tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca, zwane dalej „zaświadczeniem tożsamości”. Art. 55a. 1. Zaświadczenie tożsamości, w okresie swojej ważności, potwierdza tożsamość cudzoziemca podczas jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uprawnia go i małoletnie dzieci objęte tym zaświadczeniem do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do zakończenia postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej decyzją ostateczną. Art. 55b. 1. Zaświadczenie tożsamości wydaje w przypadku, o którym mowa w art. 55: 1) ust. 1 - organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej;	
21.	Art. 6 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą wyłączyć stosowanie niniejszego artykułu, jeżeli wnioskodawca został zatrzymany, oraz	N			

		na czas rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego na granicy lub w kontekście postępowania w sprawie prawa wnioskodawcy do wjazdu na terytorium państwa członkowskiego. W szczególnych przypadkach państwa członkowskie mogą na czas rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej wydać wnioskodawcom inne dowody równoważne dokumentowi, o którym mowa w ust. 1.				
22.	Art. 6 ust. 3	3. Dokument, o którym mowa w ust. 1, nie musi poświadczать tożsamości wnioskodawcy.	T	Art. 55a ust. 1 ustawy z 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 55a. 1. Zaświadczenie tożsamości, w okresie swojej ważności, potwierdza tożsamość cudzoziemca podczas jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uprawnia go i małoletnie dzieci objęte tym zaświadczeniem do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do zakończenia postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej decyzją ostateczną.	
23.	Art. 6 ust. 4	4. Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do wydawania wnioskodawcom dokumentów, o których mowa w ust. 1, które muszą być ważne tak długo, jak długo osoby te posiadają zezwolenie na pobyt na terytorium danego państwa członkowskiego.	T	Art. 55a ustawy z 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 55a. 1. Zaświadczenie tożsamości, w okresie swojej ważności, potwierdza tożsamość cudzoziemca podczas jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uprawnia go i małoletnie dzieci objęte tym zaświadczeniem do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do zakończenia postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej decyzją ostateczną. 2. Zaświadczenie tożsamości, o którym mowa w art. 55: 1) ust. 1, jest ważne przez okres 90 dni, 2) ust. 2, jest ważne przez okres 10 dni. 3. Po upływie ważności zaświadczenia tożsamości, o którym mowa w ust. 2, wydaje się kolejne zaświadczenie tożsamości, które jest ważne przez okres 6 miesięcy.	

24.	Art. 6 ust. 5	5. Państwa członkowskie mogą wydać wnioskodawcom dokument podróży, jeśli zaistnieją ważne powody humanitarne wymagające obecności tych osób w innym państwie.	N			
25.	Art. 6 ust. 6	6. Państwa członkowskie nie mogą stosować wobec wnioskodawców wymogów dotyczących dokumentacji lub innych wymogów administracyjnych, które nie są konieczne, lub które są niewspółmierne, przed przyznaniem praw, które przysługują wnioskodawcom na mocy niniejszej dyrektywy, wyłącznie z powodu ubiegania się przez nich o ochronę międzynarodową.	T	Art. 70. ust. 1 ustawy z 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 70. 1. Wnioskodawcy, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, zapewnia się pomoc socjalną i opiekę medyczną oraz można zapewnić: 1) pomoc w dobrowolnym powrocie do kraju, do którego mają prawo wjazdu, zwaną dalej „pomocą w dobrowolnym powrocie”; 2) pomoc w przypadku przeniesienia cudzoziemca do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013.	
Art. 7 Pobyty i swoboda przemieszczania się						
26.	Art. 7 ust. 1	1. Wnioskodawcy mogą swobodnie przemieszczać się w granicach terytorium przyjmującego państwa członkowskiego lub na obszarze wyznaczonym im przez to państwo członkowskie. Wyznaczony obszar nie może mieć wpływu na nienaruszalną sferę życia prywatnego i musi zapewniać wystarczającą swobodę gwarantującą dostęp do wszystkich świadczeń na mocy niniejszej dyrektywy.	T		Brak przepisu, który taką swobodę poruszania się wyłącza.	
27.	Art. 7 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą podejmować decyzje dotyczące miejsca pobytu wnioskodawcy, jeśli przemawia za tym interes publiczny, porządek publiczny lub, w razie konieczności, ze względu na sprawne rozpatrzenie i skuteczne monitorowanie wniosku o ochronę międzynarodową.	N			

28.	Art. 7 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą uzależnić korzystanie ze świadczeń materialnych w ramach przyjmowania, od rzeczywistego pobytu wnioskodawcy w konkretnym miejscu, które zostanie określone przez państwa członkowskie. Taka decyzja, która może mieć charakter ogólny, jest podejmowana indywidualnie, i na podstawie prawa krajowego.	N			
29.	Art. 7 ust. 4	4. Państwa członkowskie określają przypadki, w których wnioskodawcom może zostać wydane tymczasowe zezwolenie na opuszczenie miejsca pobytu, o którym mowa w ust. 2 i 3, lub wyznaczonego obszaru, o którym mowa w ust. 1. Decyzje są podejmowane indywidualnie, obiektywnie i bezstronnie, a decyzja odmowna jest uzasadniana. Wnioskodawca nie musi posiadać zezwolenia na stawienie się przed organami lub sądami, jeżeli jego obecność jest niezbędna.	N			
30.	Art. 7 ust. 5	5. Państwa członkowskie zobowiązują wnioskodawców do niezwłocznego powiadomienia właściwych organów o ich aktualnym adresie oraz o każdej zmianie adresu.	T	Art. 41 kpa i art. 54 ust. 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 41. § 1. W toku postępowania strony oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadomić organ administracji publicznej o każdej zmianie swojego adresu, w tym adresu elektronicznego. § 2. W razie zaniedbania obowiązku określonego w § 1 doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny. Art. 54. 9. Zawiadomienie o zmianie miejsca pobytu wnioskodawcy i osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, złożone w jednym z toczących się równocześnie przed Szefem Urzędu postępowań, uznaje się za złożone we wszystkich tych postępowaniach.	

Art. 8
Zatrzymanie

31.	Art. 8 ust. 1	1. Państwa członkowskie nie zatrzymują żadnej osoby wyłącznie ze względu na fakt, że jest ona wnioskodawcą zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej [8].	T	Art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 87. 1. Wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, mogą być zatrzymani wyłącznie: 1) w celu ustalenia lub weryfikacji ich tożsamości; 2) w celu zebrania z ich udziałem informacji, na których opiera się wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, a których uzyskanie bez zatrzymania byłoby niemożliwe, w przypadku istnienia znacznego prawdopodobieństwa ucieczki; 3) w celu wydania lub wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, gdy wobec wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, toczy się postępowanie w sprawie zobowiązania do powrotu albo wnioskodawcy lub osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, została wydana decyzja o zobowiązaniu do powrotu, a wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, miał uprzednio możliwość złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i istnieje uzasadnione przypuszczenie, że wniosek ten został złożony jedynie w celu opóźnienia wydania albo opóźnienia lub uniemożliwienia wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu; 4) gdy wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego; 5) zgodnie z art. 28 rozporządzenia 604/2013, w przypadku gdy istnieje znaczne prawdopodobieństwo ucieczki wnioskodawcy, lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, a natychmiastowe przekazanie do innego państwa członkowskiego nie jest możliwe; 6) gdy zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w pkt 1-5, a wnioskodawca, lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, nie wywiązuje się z obowiązków, o których mowa w art. 88 ust. 1.	
32.	Art. 8 ust. 2	2. W przypadkach gdy jest to konieczne, państwa członkowskie mogą, po indywidualnym zbadaniu każdej sprawy,	T	Art. 88a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o	Art. 88a. 1. W przypadku gdy wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, a także w przypadku,	

		zatrzymać wnioskodawcę, jeżeli nie można skutecznie zastosować łagodniejszych środków przymusu.		udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	o którym mowa w art. 87 ust. 1pkt 1-3 i 5, jeżeli zastosowanie środków, o których mowa w art. 88 ust. 1, nie jest możliwe, wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, umieszcza się w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców. 2. Areszt dla cudzoziemców stosuje się, gdy wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, nie podporządkował się zasadom pobytu obowiązującym w strzeżonym ośrodku lub istnieje ryzyko, że nie podporządkuje się tym zasadom. 3. Poza przypadkami, o których mowa w art. 400 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, nie umieszcza się w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców, gdy jest małoletnim bez opieki lub osobą niepełnosprawną.	
				Art. 88b ust. 1-3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 88b. 1. Sąd wydaje postanowienie o umieszczeniu wnioskodawcy lub osoby, w której imieniu wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub o zastosowaniu wobec nich aresztu dla cudzoziemców, na wniosek organu Straży Granicznej, który zatrzymał wnioskodawcę lub osobę, w której imieniu wnioskodawca występuje. Sąd wydaje postanowienie po wysłuchaniu wnioskodawcy lub osoby, w której imieniu wnioskodawca występuje. 2. Sąd, rozpatrując wniosek o umieszczenie wnioskodawcy lub osoby, w której imieniu wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku, ocenia możliwość zastosowania środków, o których mowa w art. 88a ust. 1. 3. Sąd wydaje postanowienie o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 88a ust. 1. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu okręgowego w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Sąd rozpatruje zażalenie w terminie 7 dni.	
33.	Art. 8 ust. 3 lit. a	3. Wnioskodawcę można zatrzymać wyłącznie: a) w celu ustalenia lub weryfikacji jego tożsamości lub obywatelstwa;	T	Art. 87 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom	Art. 87. 1. Wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, mogą być zatrzymani wyłącznie: 1) w celu ustalenia lub weryfikacji ich tożsamości;	

				ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt		
34.	Art. 8 ust. 3 lit. b	b) w celu uzyskania informacji, na których opiera się wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, a których uzyskanie bez zatrzymania byłoby niemożliwe, szczególnie gdy istnieje ryzyko ucieczki wnioskodawcy;	T	Art. 87 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 87. 1. Wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, mogą być zatrzymani wyłącznie: 2) w celu zebrania z ich udziałem informacji, na których opiera się wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, a których uzyskanie bez zatrzymania byłoby niemożliwe, w przypadku istnienia znacznego prawdopodobieństwa ucieczki;	
35.	Art. 8 ust. 3 lit. c	c) w związku z postępowaniem mającym na celu podjęcie decyzji w sprawie prawa wnioskodawcy do przybycia na terytorium państwa członkowskiego;	T		Przepis fakultatywny. Nie wprowadza się procedur granicznych.	
36.	Art. 8 ust. 3 lit. d	d) gdy zatrzymanie to wiąże się z procedurą powrotu na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich i ma służyć przygotowaniu powrotu lub przeprowadzeniu procesu wydalania, a dane państwo członkowskie może wykazać na podstawie obiektywnych kryteriów, w tym informacji, że wnioskodawca już uprzednio miał	T	Art. 87 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 87. 1. Wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, mogą być zatrzymani wyłącznie: 3) w celu wydania lub wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, gdy wobec wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, toczy się postępowanie w sprawie zobowiązania do powrotu albo wnioskodawcy lub osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, została wydana decyzja o zobowiązaniu do powrotu, a wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, miał uprzednio możliwość złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i istnieje uzasadnione przypuszczenie, że wniosek ten został złożony jedynie w celu opóźnienia wydania albo opóźnienia lub uniemożliwienia wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu;	

		możliwość skorzystania z procedury azylowej, istnienie racjonalnych przesłanek, by sądzić, że wnioskodawca wystąpił o ochronę międzynarodową tylko w celu opóźnienia lub uniemożliwienia wykonania decyzji nakazującej powrót;				
37.	Art. 8 ust. 3 lit. e	e) jeżeli wymaga tego bezpieczeństwo narodowe lub porządek publiczny;	T	Art. 87 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 87. 1. Wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, mogą być zatrzymani wyłącznie: 4) gdy wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego;	
38.	Art. 8 ust. 3 lit. f	f) zgodnie z art. 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca . Powody zatrzymania są określane w prawie krajowym.	T	Art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 87. 1. Wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, mogą być zatrzymani wyłącznie: 5) zgodnie z art. 28 rozporządzenia 604/2013, jeżeli istnieje znaczne prawdopodobieństwo ucieczki wnioskodawcy, lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, a natychmiastowe przekazanie do innego państwa członkowskiego nie jest możliwe;	
39.	Art. 8 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewnią określenie w prawie krajowym alternatyw dla zatrzymania, takich jak regularne zgłaszanie się do wskazanych organów, złożenie poręczenia	T	Art. 88 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom	Art. 88. 1. Wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, w przypadku, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-3 i 5, można zobowiązać do 1) zgłaszania się w określonych odstępach czasu do organu wskazanego w postanowieniu,	

		majątkowego lub nakaz przebywania w określonym miejscu pobytu.		ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	<p>2) wpłaty zabezpieczenia pieniężnego w wysokości określonej w postanowieniu, nie niższej niż dwukrotność minimalnego wynagrodzenia przewidzianego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę,</p> <p>3) zamieszkiwania w miejscu wyznaczonym w postanowieniu – do czasu, gdy decyzja w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej stanie się ostateczna.</p> <p>2. Postanowienie o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 1, wydaje organ Straży Granicznej, który zatrzymał wnioskodawcę lub osobę, w której imieniu wnioskodawca występuje. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu rejonowego właściwego ze względu na siedzibę organu Straży Granicznej, który wydał postanowienie, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Sąd rozpatruje zażalenie w terminie 7 dni.</p> <p>3. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 2, można orzec o zastosowaniu jednego lub więcej niż jednego środka, o którym mowa w ust. 1.</p>	
Art. 9						
Gwarancje dla zatrzymanych wnioskodawców						
40.	Art. 9 ust. 1	<p>1. Zatrzymanie stosuje się wobec wnioskodawców na możliwie najkrótszy okres i jedynie tak długo, jak zastosowanie mają warunki określone w art. 8 ust. 3.</p> <p>Postępowania administracyjne istotne z punktu widzenia warunków zatrzymania, o których mowa w art. 8 ust. 3, są przeprowadzane z należytą starannością. Opóźnienia w postępowaniu administracyjnym, których nie można przypisać wnioskodawcy, nie mogą stanowić uzasadnienia dla przedłużenia zatrzymania.</p>	T	Art. 89 ust. 1-4a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 89. 1. Sąd wydaje postanowienie o umieszczeniu wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców na okres od 30 do 60 dni. 2. W przypadku gdy cudzoziemiec przebywający w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców wskutek wykonania postanowienia sądu, wydanego na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, sąd wydaje postanowienie w sprawie przedłużenia okresu pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców, jeżeli stwierdzi, że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 87 pkt 1-5. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, okres pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców przedłuża się do 90 dni, począwszy od dnia złożenia przez cudzoziemca wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. 4. Jeżeli przed upływem okresów, o których mowa w ust. 1 i 3,	

				<p>postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej nie zostało zakończone decyzją ostateczną i nadal zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-5, sąd może przedłużyć okres pobytu wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców na czas określony niezbędny do wydania takiej decyzji.</p> <p>4a. Sąd w przypadku, o którym mowa w ust. 4, nie przedłuża pobytu wnioskodawcy, lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców, gdy postępowanie istotne z punktu widzenia dalszego istnienia okoliczności, o których mowa w art. 87 ust. 1-5, nie zostało zakończone, a opóźnienie w tym postępowaniu nie wynika z przyczyn leżących po stronie wnioskodawcy, lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje.</p> <p>5. Okres pobytu w strzeżonym ośrodku i areszcie dla cudzoziemców, o którym mowa w ust. 1-4, nie może przekroczyć 6 miesięcy.</p> <p>6. Postanowienie w sprawie przedłużenia okresu pobytu w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców wydaje, na wniosek organu Straży Granicznej, sąd rejonowy, właściwy dla siedziby tego organu.</p>	
41.	Art. 9 ust. 2	2. Decyzja o zatrzymaniu wnioskodawcy wydawana jest na piśmie przez organy sądowe lub administracyjne. W nakazie zatrzymania wskazuje się przesłanki prawne i faktyczne dla jego wydania.	T	<p>Art. 89 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p> <p>Art. 88b ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p> <p>Art. 88b ust. 3a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o</p>	<p>Art. 88b. 1. Sąd wydaje postanowienie o umieszczeniu wnioskodawcy lub osoby, w której imieniu wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub o zastosowaniu wobec nich aresztu dla cudzoziemców (...)</p> <p>Art. 88b. 3a. Sąd powiadamia wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, w języku dla nich zrozumiałym o przyczynach umieszczenia w strzeżonym</p>

				udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	ośrodki lub areszcie dla cudzoziemców i o przysługujących im prawach, w tym o możliwości złożenia zażalenia na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, oraz o prawie do skorzystania z bezpłatnej pomocy prawnej i zastępstwa procesowego przed sądem rozpatrującym zażalenie.	
42.	Art. 9 ust. 3	<p>3. W przypadku zarządzenia zatrzymania przez organy administracyjne, państwa członkowskie zapewniają – z urzędu lub na żądanie wnioskodawcy – szybką sądową kontrolę legalności zatrzymania. W razie kontroli z urzędu, legalność zatrzymania jest ustalana możliwie jak najszybciej po dokonaniu zatrzymania. W razie żądania wnioskodawcy, legalność zatrzymania jest kontrolowana możliwie jak najszybciej po wszczęciu odnośnego postępowania. W tym celu państwa członkowskie określają w prawie krajowym terminy przeprowadzania kontroli sądowej z urzędu lub kontroli sądowej na żądanie wnioskodawcy.</p> <p>Jeżeli zatrzymanie zostało w wyniku kontroli sądowej uznane za niezgodne z prawem, dany wnioskodawca jest natychmiast zwalniany.</p>	T	<p>Art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p> <p>Art. 89 ust. 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p> <p>Art. 403 ust. 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p> <p>Art. 406 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12</p>	<p>Art. 89. 1. Sąd wydaje postanowienie o umieszczeniu wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców na okres do 60 dni.</p> <p>Art. 89. 6. Postanowienie w sprawie przedłużenia okresu pobytu w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców wydaje, na wniosek organu Straży Granicznej, sąd rejonowy, właściwy dla siedziby tego organu.</p> <p>Art. 403. 6. cudzoziemca umieszcza się w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców na możliwie najkrótszy okres.</p> <p>Art. 406. 1. Postanowienie o zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu dla cudzoziemców wydaje</p>	

			<p>grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p> <p>Art. 406 ust. 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym przez projekt (pkt 1, 3 i 3a)</p> <p>Art. 426 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p>	<p>niezwłocznie z urzędu lub na wniosek cudzoziemca (...)</p> <p>2. Na postanowienie organu SG o odmowie uwzględnienia wniosku o zwolnienie cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców przysługuje zażalenie (...)</p> <p>Art. 406. 5. Cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców zwalnia się w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) upływu okresu pobytu określonego w postanowieniu, o którym mowa w art. 403 ust. 1 lub 7, albo w art. 89 ust. 1 lub 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub 2) wydania postanowienia lub zarządzenia o zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka albo z aresztu dla cudzoziemców, lub 3) przymusowego wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu albo przekazania cudzoziemca do odpowiedzialnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na podstawie rozporządzenia 604/2013, lub 3a) upływu terminów przekazania cudzoziemca do odpowiedzialnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 28 ust. 3 akapit 3 rozporządzenia 604/2013 w odniesieniu do cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku albo areszcie dla cudzoziemców w przypadku, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub; 4) doręczenia cudzoziemcowi decyzji o (...) <p>Art. 426. 1. Nadzór nad legalnością i prawidłowością pobytu cudzoziemców w strzeżonych ośrodkach i aresztach dla cudzoziemców sprawuje sędzia penitencjarny sądu okręgowego, zwany dalej „sędzią penitencjarnym”, właściwego ze względu na miejsce położenia strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców.</p>	
--	--	--	--	--	--

				Art. 426 ust. 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 426. 4. Jeżeli zdaniem sędziego penitencjarnego zachodzi potrzeba wydania decyzji nienależącej do jego właściwości, a w szczególności decyzji administracyjnej, przekazuje on swoje spostrzeżenia wraz z odpowiednimi wnioskami organowi SG, któremu podlega strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców.	
43.	Art. 9 ust. 4	4. Zatrzymani wnioskodawcy są natychmiast informowani na piśmie – w języku dla nich zrozumiałym lub co do którego można zasadnie przypuszczać, że jest dla nich zrozumiały – o powodach zatrzymania, o określonych w prawie krajowym procedurach zaskarżenia nakazu zatrzymania oraz o możliwości wystąpienia o bezpłatną pomoc prawną i zastępstwo prawne.	T	Art. 88b ust. 3a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 88b. 3a. Sąd powiadamia wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, w języku dla nich zrozumiałym o przyczynach umieszczenia w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców i o przysługujących im prawach, w tym o możliwości złożenia zażalenia na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, oraz o prawie do skorzystania z bezpłatnej pomocy prawnej i zastępstwa procesowego przed sądem rozpatrującym zażalenie.	
44.	Art. 9 ust. 5	5. Zatrzymanie podlega kontroli przez organ sądowy w rozsądnych odstępach czasu, z urzędu lub na żądanie danego wnioskodawcy, w szczególności w przypadku dłuższego okresu zatrzymania, zaistnienia nowych okoliczności lub jeśli dostępne będą nowe informacje, które mogą wpływać na legalność zatrzymania.	T	Art. 406 ust. 1 pkt 1 i 2, ust. 2 i 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 406 ust. 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym przez projekt (pkt 1, 3 i 3a)	Art. 406. 1. Postanowienie o zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu dla cudzoziemców wydaje niezwłocznie z urzędu lub na wniosek cudzoziemca, organ Straży Granicznej, któremu podlega strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców, w przypadku: 1) ustania przyczyn uzasadniających stosowanie tych środków lub 2) stwierdzenia, że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 400, lub (...) 2. Na postanowienie organu SG o odmowie uwzględnienia wniosku o zwolnienie cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców przysługuje zażalenie (...) Art. 406. 5. Cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców zwalnia się w przypadku: 1) upływu okresu pobytu określonego w postanowieniu, o którym mowa w art. 403 ust. 1 lub 7 albo w art. 89 ust. 1 lub 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub	

				<p>2) wydania postanowienia lub zarządzenia o zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka albo z aresztu dla cudzoziemców, lub</p> <p>3) przymusowego wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu albo przekazania cudzoziemca do odpowiedzialnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na podstawie rozporządzenia 604/2013, lub</p> <p>3a) upływu terminów przekazania cudzoziemca do odpowiedzialnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 28 ust. 3 akapit 3 rozporządzenia 604/2013 w odniesieniu do cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku albo areszcie dla cudzoziemców w przypadku, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub</p> <p>4) doręczenia cudzoziemcowi decyzji o (...)</p>	
			<p>Art. 426 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p> <p>Art. 426 ust. 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p>	<p>Art. 426. 1. Nadzór nad legalnością i prawidłowością pobytu cudzoziemców w strzeżonych ośrodkach i aresztach dla cudzoziemców sprawuje sędzia penitencjarny sądu okręgowego, zwany dalej „sędzią penitencjarnym”, właściwego ze względu na miejsce położenia strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców.</p> <p>Art. 426. 4. Jeżeli zdaniem sędziego penitencjarnego zachodzi potrzeba wydania decyzji nienależącej do jego właściwości, a w szczególności decyzji administracyjnej, przekazuje on swoje spostrzeżenia wraz z odpowiednimi wnioskami organowi SG, któremu podlega strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców.</p>	
45.	Art. 9 ust. 6	6. W przypadku kontroli nakazu zatrzymania, przewidzianej w ust. 3, państwa członkowskie zapewniają wnioskodawcy dostęp do bezpłatnej pomocy prawnej i zastępstwa prawnego. Obejmuje to co najmniej przygotowanie wymaganych w ramach postępowania dokumentów oraz udział w rozprawie	T	<p>Art. 404 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p> <p>Art. 404. Do postępowania w sprawie umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku, zastosowania wobec niego aresztu dla cudzoziemców, przedłużenia okresu pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców oraz zwolnienia cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu dla cudzoziemców stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego, z tym że czynności zastrzeżone dla prokuratora może wykonywać</p>	

		<p>przed organami sądowymi w imieniu wnioskodawcy.</p> <p>Bezpłatna pomoc prawna i zastępstwo prawne są świadczone przez odpowiednio wykwalifikowane osoby – tak jak to dopuszcza lub na to zezwala prawo krajowe – których interes nie jest sprzeczny, ani faktycznie, ani potencjalnie, z interesem wnioskodawcy.</p>		<p>Art. 78 Kodeksu postępowania karnego</p>	<p>funkcjonariusz Straży Granicznej.</p> <p>Art. 78. § 1. Oskarżony, który nie ma obrońcy z wyboru, może żądać, aby mu wyznaczono obrońcę z urzędu, jeżeli w sposób należyty wykaże, że nie jest w stanie ponieść kosztów obrony bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny.</p>	
46.	Art. 9 ust. 7 lit. a	<p>7. Państwa członkowskie mogą także postanowić, że bezpłatna pomoc prawna i zastępstwo prawne przysługują:</p> <p>a) jedynie osobom pozbawionym wystarczających zasobów; lub</p>	T	<p>Art. 404 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p> <p>Art. 78 Kodeksu postępowania karnego</p>	<p>Art. 404. Do postępowania w sprawie umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku, zastosowania wobec niego aresztu dla cudzoziemców, przedłużenia okresu pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców oraz zwolnienia cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu dla cudzoziemców stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego, z tym że czynności zastrzeżone dla prokuratora może wykonywać funkcjonariusz Straży Granicznej.</p> <p>Art. 78. § 1. Oskarżony, który nie ma obrońcy z wyboru, może żądać, aby mu wyznaczono obrońcę z urzędu, jeżeli w sposób należyty wykaże, że nie jest w stanie ponieść kosztów obrony bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny.</p>	
47.	Art. 9 ust. 7 lit. b	<p>b) jedynie w postaci usług świadczonych przez doradców prawnych lub innych doradców wyraźnie wyznaczonych zgodnie z prawem krajowym do pomocy wnioskodawcom i do ich reprezentowania.</p>	T	<p>Art. 404 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p> <p>Art. 78 Kodeksu postępowania karnego</p>	<p>Art. 404. Do postępowania w sprawie umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku, zastosowania wobec niego aresztu dla cudzoziemców, przedłużenia okresu pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców oraz zwolnienia cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu dla cudzoziemców stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego, z tym że czynności zastrzeżone dla prokuratora może wykonywać funkcjonariusz Straży Granicznej.</p> <p>Art. 78. § 1. Oskarżony, który nie ma obrońcy z wyboru, może żądać, aby mu wyznaczono obrońcę z urzędu, jeżeli w sposób należyty wykaże, że nie jest w stanie ponieść kosztów obrony bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny.</p>	

48.	Art. 9 ust. 8 lit. a	8. Państwa członkowskie mogą także: a) określić limity – pieniężne lub czasowe – w odniesieniu do udzielania bezpłatnej pomocy prawnej oraz zastępstwa prawnego, pod warunkiem że takie limity nie ograniczają w sposób arbitralny dostępu do pomocy prawnej oraz do zastępstwa prawnego;	N			
49.	Art. 9 ust. 8 lit. b	b) ustalić, że w odniesieniu do opłat i innych kosztów traktowanie wnioskodawców nie może być korzystniejsze niż standardowe traktowanie własnych obywateli w kwestiach związanych z pomocą prawną.	N			
50.	Art. 9 ust. 9	9. Państwa członkowskie mogą żądać całkowitego lub częściowego zwrotu wszelkich przyznanych świadczeń w przypadku znacznej poprawy sytuacji finansowej wnioskodawcy lub jeżeli decyzja o przyznaniu takich świadczeń zapadła na podstawie fałszywych informacji dostarczonych przez wnioskodawcę.	N			
51.	Art. 9 ust.10	10. Procedury dotyczące dostępu do pomocy prawnej oraz zastępstwa prawnego są określone w prawie krajowym.	T	Art. 404 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 78 Kodeksu postępowania karnego	Art. 404. Do postępowania w sprawie umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku, zastosowania wobec niego aresztu dla cudzoziemców, przedłużenia okresu pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców oraz zwolnienia cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu dla cudzoziemców stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego, z tym że czynności zastrzeżone dla prokuratora może wykonywać funkcjonariusz Straży Granicznej. Art. 78. § 1. Oskarżony, który nie ma obrońcy z wyboru, może żądać, aby mu wyznaczono obrońcę z urzędu, jeżeli w sposób należyty wykáže, że nie jest w stanie ponieść kosztów obrony bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny.	

Art. 10
Warunki zatrzymania

52.	Art. 10 ust. 1	<p>1. Co do zasady na czas zatrzymania wnioskodawcy są umieszczani w specjalnych ośrodkach zatrzymań. Jeżeli państwo członkowskie nie może zapewnić zakwaterowania w specjalnym ośrodku zatrzymań i musi posiłkować się zakwaterowaniem w więzieniu, zatrzymanego wnioskodawcę umieszcza się oddzielnie od zwykłych więźniów i zastosowanie mają warunki zatrzymania określone w niniejszej dyrektywie.</p> <p>W zakresie, w jakim jest to możliwe, w czasie trwania zatrzymania wnioskodawców umieszcza się oddzielnie od innych obywateli państw trzecich, którzy nie złożyli wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.</p> <p>Jeżeli wnioskodawców nie można umieścić osobno od innych obywateli państw trzecich, dane państwo członkowskie zapewnia, aby zastosowanie miały warunki zatrzymania określone w niniejszej dyrektywie.</p>	T	<p>Art. 88a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>Art. 88a. 1. W przypadku gdy wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego a także w przypadku, o którym mowa w art. 87 ust. 1pkt 1-3 i 5, jeżeli zastosowanie środków, o których mowa w art. 88 ust. 1, nie jest możliwe, wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, umieszcza się w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców.</p> <p>2. Areszt dla cudzoziemców stosuje się, gdy wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, nie podporządkował się zasadom pobytu obowiązującym w strzeżonym ośrodku lub istnieje ryzyko, że nie podporządkuje się tym zasadom.</p>	
53.	Art. 10 ust. 2	<p>2. Zatrzymani wnioskodawcy muszą mieć dostęp do stref znajdujących się na świeżym powietrzu.</p>	T	<p>Art. 416 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p> <p>Art. 416 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o</p>	<p>Art. 416. 1. Cudzoziemiec umieszczony w strzeżonym ośrodku poza uprawnieniami, o których mowa w art. 415 ust. 1, ma prawo do:</p> <p>2) poruszania się po terenie ośrodka w godzinach od 7.00 do 22.00, a w dni świąteczne w godzinach od 8.00 do 22.00 z wyjątkiem miejsc, do których administracja ośrodka wydała zakaz wstępu.</p> <p>Art. 416. 3. Cudzoziemiec przebywający w areszcie dla cudzoziemców poza uprawnieniami, o których mowa w art. 415 ust. 1, ma ponadto prawo do:</p>	

				cudzoziemcach	1) odbywania codziennie co najmniej dwugodzinnego spaceru na wolnym powietrzu, chyba że co innego wynika z zaleceń lekarza; (...)	
54.	Art. 10 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają przedstawicielom Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) możliwość kontaktowania się z wnioskodawcami i możliwość ich odwiedzania w warunkach nienaruszających prywatności. Dotyczy to również organizacji działającej na terytorium danego państwa członkowskiego w imieniu UNHCR na podstawie umowy z tym państwem członkowskim.	T	Art. 89a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 89a. 1. Kierownik strzeżonego ośrodka lub funkcjonariusz odpowiedzialny za funkcjonowanie aresztu dla cudzoziemców umożliwia wnioskodawcy lub osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, umieszczonym w strzeżonym ośrodku lub wobec których zastosowano areszt dla cudzoziemców: 1) kontakt korespondencyjny lub telefoniczny z organizacjami, do których zadań statutowych należą sprawy uchodźców; 2) kontakt osobisty z przedstawicielem Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców lub organizacji, do której zadań należy udzielanie pomocy cudzoziemcom, w tym pomocy prawnej - w warunkach nienaruszających prawa do poszanowania prywatności.	
55.	Art. 10 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają członkom rodziny, doradcom prawnym lub innym doradcom oraz osobom reprezentującym odnośne organizacje pozarządowe uznane przez dane państwo członkowskie możliwość kontaktu z wnioskodawcami i możliwość ich odwiedzania w warunkach nienaruszających prywatności. Ograniczenia dostępu do ośrodka zatrzymań mogą być wprowadzane wyłącznie w przypadkach, w których, na mocy prawa krajowego, są one obiektywnie konieczne ze względu na bezpieczeństwo, porządek publiczny lub zarządzanie ośrodkiem zatrzymań, pod warunkiem że dostęp nie zostanie w ten sposób znacząco ograniczony lub uniemożliwiony.	T	Art. 415 ust. 1 pkt 2, 3 i 19 oraz ust. 1a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 415. 1. Cudzoziemiec umieszczony w strzeżonym ośrodku lub przebywający w areszcie dla cudzoziemców ma prawo: 2) kontaktowania się z organizacjami pozarządowymi lub międzynarodowymi zajmującymi się udzielaniem cudzoziemcom pomocy, w tym pomocy prawnej; 3) kontaktowania się i widzeń ze swoim pełnomocnikiem w warunkach nienaruszających prawa do poszanowania prywatności; (...) 19) widzeń z osobami bliskimi w specjalnie do tego przeznaczonych pomieszczeniach, za zgodą organu SG, któremu podlega strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców, lub osoby przez ten organ upoważnionej. 1a. Zgody na widzenie z osobami bliskimi, o której mowa w ust. 1 pkt 19, można odmówić cudzoziemcowi gdy wymaga tego konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego lub przestrzegania postanowień regulaminu organizacyjno – porządkowego pobytu w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców.	
56.	Art. 10 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają, by zatrzymani wnioskodawcy byli systematycznie informowani o regulach obowiązujących w ośrodku oraz o		Art. 411 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 411. Cudzoziemca przyjmowanego do strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców poucza się w zrozumiałym dla niego języku o przysługujących mu prawach i o obowiązkach oraz zapoznaje się z przepisami regulującymi pobyt w	

		swoich prawach i obowiązkach w języku dla nich zrozumiałym, lub co do którego można w uzasadniony sposób przypuszczać, że jest dla nich zrozumiały. W uzasadnionych przypadkach oraz na rozsądny, możliwie najkrótszy okres, państwa członkowskie mogą odstąpić od wypełniania tego obowiązku, jeżeli zatrzymanie wnioskodawcy nastąpiło na przejściu granicznym lub w strefie tranzytowej. Odstępstwo to nie ma zastosowania w przypadkach, o których mowa w art. 43 dyrektywy 2013/32/UE.			strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców. Fakt pouczenia cudzoziemiec potwierdza własnoręcznym podpisem.	
Art. 11						
Zatrzymanie osób wymagających szczególnej troski i wnioskodawców o szczególnych potrzebach w zakresie przyjmowania						
57.	Art. 11 ust. 1	1. Organy krajowe biorą pod uwagę przede wszystkim stan zdrowia, w tym stan zdrowia psychicznego, zatrzymanych wnioskodawców, którzy wymagają szczególnej troski. W przypadku zatrzymania osób wymagających szczególnej troski państwa członkowskie zapewniają regularne monitorowanie oraz odpowiednią pomoc z uwzględnieniem szczególnej sytuacji takich osób, w tym stanu ich zdrowia.	T	Art. 88a ust. 1 i 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 88a. 1. W przypadku gdy wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, a także w przypadku, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-3 i 5, jeżeli zastosowanie środków, o których mowa w art. 88 ust. 1, nie jest możliwe, wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, umieszcza się w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców. 3. Poza przypadkami, o których mowa w art. 400 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, nie umieszcza się w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców gdy jest małoletnim bez opieki lub osobą niepełnosprawną.	
58.	Art. 11 ust. 2	2. Małoletnich zatrzymuje się tylko w ostateczności, gdy zostanie ustalone, że nie można skutecznie zastosować łagodniejszych środków przymusu. Zatrzymanie takie zarządza się na możliwie najkrótszy okres oraz podejmuje się starania zmierzające do zwolnienia zatrzymanych małoletnich i umieszczenia ich w odpowiednich	T	Art. 88 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w	Art. 88. 1. Wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, w przypadku, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-3 i 5, można zobowiązać do: 1) zgłaszania się w określonych odstępach czasu do organu wskazanego w postanowieniu, 2) wpłaty zabezpieczenia pieniężnego w wysokości określonej w postanowieniu, nie niższej niż dwukrotność minimalnego wynagrodzenia przewidzianego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę,	

		<p>miejscach zakwaterowania dla małoletnich.</p> <p>Naczelnym kryterium dla państw członkowskich jest interes małoletniego zgodnie z art. 23 ust. 2.</p> <p>Zatrzymani małoletni mają możliwość uczestniczenia w zajęciach wypoczynkowych, w tym w grach i zajęciach rekreacyjnych odpowiednich dla ich wieku.</p>		<p>brzmieniu nadanym przez projekt</p> <p>Art. 416 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p>	<p>3) zamieszkiwania w miejscu wyznaczonym w postanowieniu – do czasu, gdy decyzja w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej stanie się ostateczna.</p> <p>3. Poza przypadkami, o których mowa w art. 400 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, nie umieszcza się w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców gdy jest małoletnim bez opieki lub osobą niepełnosprawną.</p> <p>Art. 416. 2. Małoletni przebywający w strzeżonym ośrodku ma prawo do uczestniczenia, w czasie i miejscu określonych przez kierownika ośrodka, w zajęciach dydaktyczno-wychowawczych i rekreacyjno-sportowych. program zajęć powinien być dostosowany do wieku małoletniego i długości jego pobytu na terytorium RP.</p>	
59.	Art. 11 ust. 3	<p>3. Małoletnich bez opieki zatrzymuje się tylko w wyjątkowych okolicznościach. Dokłada się wszelkich starań, aby zatrzymanego małoletniego bez opieki jak najszybciej zwolnić.</p> <p>Małoletnich bez opieki nigdy nie zatrzymuje się w więzieniach. Małoletnim bez opieki zapewnia się w zakresie, w jakim jest to możliwe, zakwaterowanie w placówkach dysponujących personelem i udogodnieniami, które odpowiadają potrzebom osób w ich wieku.</p> <p>W przypadku zatrzymania małoletnich bez opieki państwa członkowskie zapewniają zakwaterowanie ich oddzielnie od dorosłych.</p>	T	<p>Art. 88a ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>Art. 88a. 3. Poza przypadkami, o których mowa w art. 400 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, nie umieszcza się w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców gdy jest małoletnim bez opieki lub osobą niepełnosprawną.</p>	
60.	Art. 11 ust. 4	<p>4. Zatrzymanym rodzinom zapewnia się oddzielne pomieszczenia gwarantujące odpowiedni zakres prywatności.</p>	T	<p>Art. 414 ust. 3 i 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p>	<p>Art. 414. 3. Cudzoziemcowi umieszczonemu w strzeżonym ośrodku wraz z członkami jego rodziny lub z małoletnim pozostającym pod jego opieką zapewnia się wspólny pokój dla cudzoziemców.</p> <p>5. Cudzoziemców, którzy oświadczają, że są osobami sobie</p>	

					najbliższymi, umieszcza się, na ich pisemny wniosek, w miarę możliwości w jednym pokoju dla cudzoziemców.	
61.	Art. 11 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają umieszczanie zatrzymanych wnioskodawców będących kobietami w oddzielnych pomieszczeniach od wnioskodawców będących mężczyznami, chyba że są oni członkami rodziny i wszystkie zainteresowane osoby wyrażą na to zgodę. Odstępstwa od akapitu pierwszego mogą dotyczyć wykorzystania pomieszczeń wspólnych przeznaczonych do zajęć rekreacyjnych i socjalnych, w tym wydawania posiłków.	T	Art. 414 ust. 2 i 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 414. 2. Cudzoziemców odmiennej płci umieszcza się oddzielnie. 5. Cudzoziemców, którzy oświadczają, że są osobami sobie najbliższymi, umieszcza się, na ich pisemny wniosek, w miarę możliwości w jednym pokoju dla cudzoziemców.	
62.	Art. 11 ust. 6	6. W uzasadnionych przypadkach i na rozsądny, możliwie najkrótszy okres, państwa członkowskie mogą odstąpić od ust. 2 akapit trzeci, ust. 4 i ust. 5 akapit pierwszy w przypadku zatrzymania wnioskodawcy na przejściu granicznym lub w strefie tranzytowej, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 43 dyrektywy 2013/32/UE.	N			
Art. 12 Rodziny						
63.	Art. 12	Zapewniając zakwaterowanie wnioskodawcom, państwa członkowskie podejmują właściwe środki w celu utrzymania, w możliwie jak najszerszym zakresie, jedności rodziny w postaci, w jakiej przebywa na ich terytorium. Środki takie są wdrażane za zgodą wnioskodawcy.	T	Art. 70 ust. 1 i art. 74 ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu	Art. 70. 1. Wnioskodawcy, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, zapewnia się pomoc socjalną i opiekę medyczną oraz można zapewnić: 1) pomoc w dobrowolnym powrocie do kraju, do którego mają prawo wjazdu, zwaną dalej „pomocą w dobrowolnym powrocie”; 2) pomoc w przypadku przeniesienia cudzoziemca do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013.	

				<p>nadany przez projekt</p> <p>Art. 72 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p> <p>§ 4 ust. 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 2011 r. w sprawie regulaminu pobytu w ośrodku dla cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy.</p>	<p>4. W przypadku gdy w stosunku do małżonków lub ich małoletnich dzieci, przebywających w ośrodku, toczą się odrębne postępowania w sprawie udzielania ochrony międzynarodowej, okresy pomocy udzielanej małżonkom i ich małoletnim dzieciom kończą się jednocześnie z upływem okresu udzielania pomocy, który jest dłuższy.</p> <p>Art. 72. 1. Świadczenie pieniężne może przysługiwać, w przypadku gdy wymagają tego względy organizacyjne albo jest to niezbędne do: (...)</p> <p>3) ochrony i utrzymania więzi rodzinnych; (...)</p> <p>§ 4. 1. Cudzoziemca kwateruje się w pomieszczeniu mieszkalnym ośrodka, w miarę możliwości wraz z innymi członkami jego rodziny, i wyznacza mu się miejsce do spania.</p>	
<p>Art. 13 Profilaktyczne badania medyczne</p>						
64.	Art. 13	Państwa członkowskie mogą wymagać od wnioskodawców poddania się profilaktycznemu badaniu medycznemu uzasadnionemu względami zdrowia publicznego.	T	Art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom	Art. 81. 1. Cudzoziemiec, który podczas przyjmowania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej nie podlegał badaniom lekarskim lub zabiegom sanitarnym ciała i odzieży, jest obowiązany poddać się im przed przyjęciem do ośrodka.	

				ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt		
				Art. 82 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 82. 1. Cudzoziemiec przebywający w ośrodku jest obowiązany: 4) poddawać się badaniom lekarskim i zabiegom sanitarnym zleconym przez lekarza sprawującego opiekę medyczną w ośrodku; 5) w przypadku wystąpienia objawów choroby lub zaistnienia zdarzenia grożącego powstaniem szkody w mieniu ośrodka niezwłocznie powiadomić o tym personel ośrodka;	
Art. 14 Nauka szkolna i kształcenie małoletnich						
65.	Art. 14 ust. 1	1. Państwa członkowskie przyznają małoletnim dzieciom wnioskodawców oraz wnioskodawcom, którzy są małoletni, dostęp do systemu kształcenia na podobnych warunkach, jak własnym obywatelom, do czasu faktycznego wykonania wobec nich lub ich rodziców środka w postaci wydalenia. Takie kształcenie może być prowadzone w ośrodku dla cudzoziemców. Dane państwo członkowskie może zastrzec, że taki dostęp musi być ograniczony do państwowego systemu kształcenia. Państwa członkowskie nie odmawiają	T	Art. 70 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej Art. 94a ust. 1 i 1a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.), Art. 71 ust. 1 pkt	Art. 70. 1. Każdy ma prawo do nauki. Nauka do 18 roku życia jest obowiązkowa. Sposób wykonywania obowiązku szkolnego określa ustawa. 2. Nauka w szkołach publicznych jest bezpłatna. Art. 94a. 1. Osoby niebędące obywatelami polskimi korzystają z nauki i opieki w publicznych przedszkolach, a podlegające obowiązkowi szkolnemu korzystają z nauki i opieki w publicznych szkołach podstawowych, gimnazjach, publicznych szkołach artystycznych oraz w placówkach, w tym placówkach artystycznych, na warunkach dotyczących obywateli polskich. 1a. Osoby niebędące obywatelami polskimi, podlegające obowiązkowi nauki, korzystają z nauki i opieki w publicznych szkołach ponadgimnazjalnych na warunkach dotyczących obywateli polskich do ukończenia 18 lat lub ukończenia szkoły ponadgimnazjalnej. Art. 71. 1. Pomoc socjalna obejmuje:	

		prawa do kształcenia średniego z tej tylko przyczyny, że małoletni osiągnął pełnoletniość.		1 lit. f i g oraz ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	1) pomoc udzielaną w ośrodku w tym: (...) f) naukę języka polskiego i podstawowe materiały niezbędne do nauki tego języka, g) pomoce dydaktyczne dla dzieci korzystających z nauki i opieki w publicznych placówkach, szkołach podstawowych, gimnazjach lub szkołach ponadgimnazjalnych, (...) 4. Cudzoziemcom otrzymującym pomoc socjalną w postaci świadczenia pieniężnego przysługuje: 1) pomoc w formie nauki języka polskiego i podstawowych materiałów niezbędnych do nauki tego języka; 2) pomoce dydaktyczne dla dzieci korzystających z nauki i opieki w publicznych placówkach, szkołach podstawowych, gimnazjach lub szkołach ponadgimnazjalnych; (...)	
66.	Art. 14 ust. 2	2. Dostępu do systemu kształcenia nie odracza się na okres dłuższy niż trzy miesiące od daty złożenia przez małoletniego lub w jego imieniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. W razie potrzeby dla małoletnich organizuje się zajęcia przygotowawcze, w tym kursy językowe, mające na celu ułatwienie im dostępu do systemu kształcenia oraz uczestnictwa w tym systemie zgodnie z ust. 1.	T	Art. 70 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej Art. 94a ust. 1 i 1a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.),	Art. 70. 1. Każdy ma prawo do nauki. Nauka do 18 roku życia jest obowiązkowa. Sposób wykonywania obowiązku szkolnego określa ustawa. 2. Nauka w szkołach publicznych jest bezpłatna. Art. 94a. 1. Osoby niebędące obywatelami polskimi korzystają z nauki i opieki w publicznych przedszkolach, a podlegające obowiązkowi szkolnemu korzystają z nauki i opieki w publicznych szkołach podstawowych, gimnazjach, publicznych szkołach artystycznych oraz w placówkach, w tym placówkach artystycznych, na warunkach dotyczących obywateli polskich. 1a. Osoby niebędące obywatelami polskimi, podlegające obowiązkowi nauki, korzystają z nauki i opieki w publicznych szkołach ponadgimnazjalnych na warunkach dotyczących obywateli polskich do ukończenia 18 lat lub ukończenia szkoły ponadgimnazjalnej.	
67.	Art. 14 ust. 3	3. W przypadku gdy dostęp do systemu kształcenia, o którym mowa w ust. 1, nie jest możliwy ze względu na szczególną sytuację małoletniego, dane państwo członkowskie udostępnia inne formy kształcenia zgodne ze swoim prawem krajowym i swoją praktyką.	N			
Art. 15 Zatrudnienie						

68.	Art. 15 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają wnioskodawcom dostęp do rynku pracy nie później niż 9 miesięcy od dnia złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, jeżeli właściwy organ nie podjął jeszcze decyzji w pierwszej instancji, a wnioskodawca nie ponosi odpowiedzialności za tę zwłokę.	T	<p>Art. 35 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p> <p>Art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. k i art. 87 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149) w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>Art. 35. 1. Jeżeli sprawa dotycząca udzielenia ochrony międzynarodowej nie została załatwiona w terminie, o którym mowa w art. 33 ust. 1, i opóźnienie nie zostało spowodowane z winy wnioskodawcy, Szef Urzędu, na wniosek osoby, której wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczy, wydaje zaświadczenie, które wraz z tymczasowym zaświadczeniem tożsamości cudzoziemca stanowi uprawnienie tej osoby, do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013 r., poz. 674, z późn. zm.).</p> <p>2. W zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, potwierdza się, że sprawa dotycząca udzielenia ochrony międzynarodowej nie została zakończona w terminie 6 miesięcy i opóźnienie nie zostało spowodowane z winy wnioskodawcy, oraz wskazuje się imię i nazwisko cudzoziemca uprawnionego do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.</p> <p>3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest ważne do dnia, w którym decyzja w sprawie o udzielenie ochrony międzynarodowej stanie się ostateczna.</p> <p>Art. 1. 3. Ustawa ma zastosowanie do: (...)</p> <p>2) cudzoziemców zamierzających wykonywać lub wykonujących pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: (...)</p> <p>k) ubiegających się w Rzeczypospolitej Polskiej o udzielenie ochrony międzynarodowej i małżonków, w imieniu których występują z wnioskiem o udzieleniu ochrony międzynarodowej, którzy posiadają zaświadczenie wydane na podstawie art. 35 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 1004),</p> <p>Art. 87. 2. Z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę jest zwolniony cudzoziemiec: (...)</p> <p>7) ubiegający się o udzielenie ochrony międzynarodowej lub</p>	
-----	-----------------------	--	----------	---	---	--

					będący małżonkiem, w imieniu którego został złożony wniosek udzielenie ochrony międzynarodowej, pod warunkiem posiadania zaświadczenia wydanego na podstawie art. 35 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;	
69.	Art. 15 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie podejmują decyzję dotyczącą warunków przyznania wnioskodawcy dostępu do rynku pracy zgodnie ze swoim prawem krajowym, zapewniając jednocześnie wnioskodawcom faktyczny dostęp do rynku pracy.</p> <p>Ze względów związanych z polityką rynku pracy państwa członkowskie mogą przyznać pierwszeństwo obywatelom Unii oraz obywatelom państw, które są stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także legalnie przebywającym obywatelom państw trzecich.</p>	T	j.w.	j.w.	
70.	Art. 15 ust. 3	3. Dostęp do rynku pracy nie może zostać cofnięty podczas trwania postępowania odwoławczego w przypadku, gdy odwołanie się od decyzji odmownej w zwykłym trybie ma skutek zawieszający, do momentu doręczenia odmownej decyzji w sprawie odwołania.	T	j.w.	j.w.	
Art. 16 Szkolenie zawodowe						
71.	Art. 16	<p>Państwa członkowskie mogą zezwolić wnioskodawcom na dostęp do szkolenia zawodowego niezależnie od tego, czy mają oni dostęp do rynku pracy.</p> <p>Dostęp do szkolenia zawodowego związanego z umową o pracę zależy od</p>	N			

		zakresu, w jakim wnioskodawca ma dostęp do rynku pracy, zgodnie z art. 15.				
Art. 17						
Ogólne zasady dotyczące świadczeń materialnych w ramach przyjmowania oraz opieki zdrowotnej						
72.	Art. 17 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają udostępnienie wnioskodawcom świadczeń materialnych w ramach przyjmowania w momencie złożenia przez nich wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.	T	Art. 70 ust. 1 i art. 74 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 70. 1. Wnioskodawcy, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, zapewnia się pomoc socjalną i opiekę medyczną oraz można zapewnić: 1) pomoc w dobrowolnym powrocie do kraju, do którego mają prawo wjazdu, zwaną dalej „pomocą w dobrowolnym powrocie”; 2) pomoc w przypadku przeniesienia cudzoziemca do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013. Art. 74. 1. Pomoc socjalną i opiekę medyczną zapewnia się w okresie: 1) postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, począwszy od dnia zgłoszenia się cudzoziemca w ośrodku, z tym że w sytuacjach szczególnych, związanych z zagrożeniem życia lub zdrowia cudzoziemca, opieka medyczna przysługuje od dnia złożenia przez cudzoziemca wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej; (...)	
73.	Art. 17 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają świadczenia materialne w ramach przyjmowania pozwalające wnioskodawcom na odpowiedni poziom życia, gwarantujący im utrzymanie i ochronę zdrowia fizycznego i psychicznego. Państwa członkowskie zapewniają, by taki poziom życia był zapewniany w przypadku osób szczególnej troski, zgodnie z art. 21, jak również w przypadku osób zatrzymanych.	T	Art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 70. 1. Wnioskodawcy, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, zapewnia się pomoc socjalną i opiekę medyczną oraz można zapewnić: 1) pomoc w dobrowolnym powrocie do kraju, do którego mają prawo wjazdu, zwaną dalej „pomocą w dobrowolnym powrocie”; 2) pomoc w przypadku przeniesienia cudzoziemca do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013.	

			<p>Art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p> <p>Art. 71 ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium</p>	<p>Art. 71. 1. Pomoc socjalna obejmuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pomoc udzielaną w ośrodku, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) zakwaterowanie, b) całodzienne wyżywienie zbiorowe lub ekwiwalent pieniężny w zamian za wyżywienie, c) kieszonkowe na drobne wydatki osobiste, d) stałą pomoc pieniężną na zakup środków czystości i higieny osobistej, e) jednorazową pomoc pieniężną lub bony towarowe na zakup odzieży i obuwia, f) naukę języka polskiego i podstawowe materiały niezbędne do nauki tego języka, g) pomoce dydaktyczne dla dzieci korzystających z nauki i opieki w publicznych placówkach, szkołach podstawowych, gimnazjach lub szkołach ponadgimnazjalnych, h) pokrycie, w miarę możliwości, kosztów zajęć pozalekcyjnych i rekreacyjno-sportowych dzieci, i) finansowanie przejazdów środkami transportu publicznego: <ul style="list-style-type: none"> – w celu wzięcia udziału w postępowaniu w sprawie nadania statusu uchodźcy, – w celu leczenia lub poddania się szczepieniom ochronnym, – w innych szczególnie uzasadnionych przypadkach albo 2) pomoc udzielaną poza ośrodkiem, polegającą na wypłacie świadczenia pieniężnego na pokrycie we własnym zakresie kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem kosztów opieki medycznej, zwaną dalej „świadczeniem pieniężnym”. <p>Art. 71. 4. Cudzoziemcom otrzymującym pomoc socjalną w postaci świadczenia pieniężnego przysługuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pomoc w formie nauki języka polskiego i podstawowych materiałów niezbędnych do nauki tego języka; 2) pomoce dydaktyczne dla dzieci korzystających z nauki i opieki w publicznych placówkach, szkołach podstawowych, gimnazjach lub szkołach ponadgimnazjalnych; 	
--	--	--	---	---	--

			<p>Rzeczypospolitej Polskiej, w brzmieniu nadanym przez projekt – dodany pkt 4</p> <p>Art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p> <p>Art. 69a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p> <p>Art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na</p>	<p>3) pokrycie, w miarę możliwości, kosztów zajęć pozalekcyjnych i rekreacyjno-sportowych dzieci;</p> <p>4) finansowanie przejazdów środkami transportu publicznego:</p> <p>a) w celu wzięcia udziału w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej,</p> <p>b) w celu leczenia lub poddania się szczepieniom ochronnym, w innych szczególnie uzasadnionych przypadkach.</p> <p>Art. 72. 1. Świadczenie pieniężne może przysługiwać, w przypadku gdy wymagają tego względy organizacyjne albo jest to niezbędne do:</p> <p>1) zapewnienia bezpieczeństwa cudzoziemcowi, z uwzględnieniem szczególnej sytuacji samotnych kobiet; (...)</p> <p>Art. 69a. Przy udzielaniu pomocy socjalnej, o której mowa w art. 71 ust. 1, cudzoziemcowi, który jest osobą o szczególnych potrzebach uwzględnia się szczególne potrzeby takiej osoby w zakresie zakwaterowania i wyżywienia.</p> <p>Art. 73. 1. Opieka medyczna obejmuje świadczenia opieki zdrowotnej w zakresie, w jakim osobom objętym obowiązkowym lub dobrowolnym ubezpieczeniem zdrowotnym przysługuje prawo do świadczeń na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr</p>	
--	--	--	---	--	--

			<p>terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p> <p>Art. 15 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn.zm.)</p>	<p>164, poz. 1027, z późn. zm.), z wyłączeniem leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej.</p> <p>Art. 15. 1. Świadczeniobiorcy mają, na zasadach określonych w ustawie, prawo do świadczeń opieki zdrowotnej, których celem jest zachowanie zdrowia, zapobieganie chorobom i urazom, wczesne wykrywanie chorób, leczenie, pielęgnacja oraz zapobieganie niepełnosprawności i jej ograniczanie.</p> <p>2. Świadczeniobiorcy przysługują świadczenia gwarantowane z zakresu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podstawowej opieki zdrowotnej; 2) ambulatoryjnej opieki specjalistycznej; 3) leczenia szpitalnego; 4) opieki psychiatrycznej i leczenia uzależnień; 5) rehabilitacji leczniczej; 6) świadczeń pielęgnacyjnych i opiekuńczych w ramach opieki długoterminowej; 7) leczenia stomatologicznego; 8) lecznictwa uzdrowiskowego; 9) zaopatrzenia w wyroby medyczne, na zlecenie osoby uprawnionej, oraz ich naprawy, o których mowa w ustawie o refundacji; 10) ratownictwa medycznego; 11) opieki paliatywnej i hospicyjnej; 12) świadczeń wyspecjalistycznych; 13) programów zdrowotnych; 14) leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych dostępnych w aptece na receptę; 15) programów lekowych określonych w przepisach ustawy o refundacji; 16) leków stosowanych w chemioterapii określonych w przepisach ustawy o refundacji; 17) leków nieposiadających pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, sprowadzanych z zagranicy na warunkach i w trybie określonym w art. 4 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.14)), pod warunkiem, że w 	
--	--	--	---	---	--

				<p>Art. 415 ust. 1 pkt 5 i art. 417 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p>	<p>stosunku do tych leków wydano decyzję o objęciu refundacją na podstawie ustawy o refundacji;</p> <p>18) środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego, sprowadzonych z zagranicy na warunkach i w trybie określonym w art. 29a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, pod warunkiem, że w stosunku do tych środków wydano decyzję o objęciu refundacją na podstawie ustawy o refundacji.</p> <p>Art. 415. 1. Cudzoziemiec umieszczony w strzeżonym ośrodku lub przebywający w areszcie dla cudzoziemców ma prawo do: (...)</p> <p>5) korzystania z opieki medycznej i do pobytu w szpitalu lub podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne, jeżeli stan jego zdrowia tego wymaga; (...)</p> <p>Art. 417. 1. Cudzoziemiec umieszczony w strzeżonym ośrodku lub przebywający w areszcie dla cudzoziemców otrzymuje świadczenia zdrowotne, leki, artykuły sanitarne oraz posiłki i napoje.</p> <p>2. Cudzoziemiec otrzymuje świadczenia zdrowotne, leki i artykuły sanitarne na zasadach określonych w art. 115 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem karnym wykonawczym”.</p>	
74.	Art. 17 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą uzależnić przyznanie wszystkich lub niektórych świadczeń materialnych w ramach przyjmowania oraz opieki zdrowotnej od faktu, że wnioskodawcy nie posiadają środków wystarczających do życia na poziomie odpowiednim do ich stanu zdrowia oraz zapewnienia im utrzymania.	N			
75.	Art. 17 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby wnioskodawcy pokrywali w całości lub w części koszty świadczeń materialnych w ramach przyjmowania	N			

		<p>oraz opieki zdrowotnej przewidzianych w niniejszej dyrektywie, zgodnie z ust. 3, jeżeli wnioskodawcy posiadają wystarczające środki, na przykład jeżeli pracowali przez wystarczający okres.</p> <p>Jeżeli okaże się, że wnioskodawca posiadał środki wystarczające do pokrycia kosztów świadczeń materialnych w ramach przyjmowania oraz opieki zdrowotnej w czasie, gdy te podstawowe potrzeby były zaspokajane, państwa członkowskie mogą zażądać od wnioskodawcy zwrotu poniesionych kosztów.</p>			
76.	Art. 17 ust. 5	<p>5. Jeżeli państwa członkowskie przyznają świadczenia materialne w ramach przyjmowania w formie świadczeń finansowych lub talonów, ich wartość jest ustalana na podstawie poziomów określonych prawem lub praktyką danego państwa członkowskiego w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu życia własnym obywatelom. Państwa członkowskie mogą w tym kontekście traktować wnioskodawców mniej korzystnie niż własnych obywateli, zwłaszcza jeżeli wsparcia materialnego udziela się częściowo w naturze lub jeżeli te poziomy, stosowane względem własnych obywateli, mają zapewnić poziom życia wyższy od tego, który wobec wnioskodawców przewiduje niniejsza dyrektywa.</p>	N	Art. 86 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	<p>Art. 86. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wysokość jednorazowej pomocy pieniężnej lub wartość bonów towarowych na zakup odzieży i obuwia, związanych z pobytem w ośrodku; 2) wysokość stałej pomocy pieniężnej na zakup środków higieny osobistej, kieszonkowego oraz ekwiwalentu pieniężnego w zamian za wyżywienie, związanych z pobytem w ośrodku; 3) wysokość świadczenia pieniężnego na pokrycie we własnym zakresie kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 4) wysokość pomocy na pokrycie kosztów wyżywienia cudzoziemca w podróży w związku z dobrowolnym powrotem do kraju, do którego cudzoziemiec ma prawo wjazdu, lub przeniesieniem do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013; 5) termin i sposób wypłaty świadczeń, o których mowa w pkt 1-4; 6) wysokość stawki dziennej wyżywienia zbiorowego w ośrodku. <p>2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, minister</p>

					<p>właściwy do spraw wewnętrznych uwzględni:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) minimalne koszty uzupełnienia odzieży cudzoziemca w celu jej dostosowania do pory roku; 2) koszty nabycia podstawowych środków higieny osobistej; 3) konieczność zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb cudzoziemca oraz jego rodziny; 4) liczbę członków rodziny cudzoziemca; 5) zróżnicowanie wysokości kieszonkowego ze względu na działania cudzoziemca na rzecz ośrodka i przebywających w nim osób; 6) konieczność zapewnienia odpowiedniego dostępu do pomocy dla cudzoziemców przy określaniu terminu i sposobu jej wypłaty. 	
<p>Art. 18 Formy świadczeń materialnych w ramach przyjmowania</p>						
77.	Art. 18 ust. 1 lit. a	<p>1. W przypadku gdy zakwaterowanie jest świadczone w naturze, powinno ono przyjąć jedną z następujących form lub ich kombinację:</p> <p>a) lokali wykorzystywanych do celów zakwaterowania wnioskodawców na czas rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego na granicy lub w strefach tranzytowych;</p>	N			
78.	Art. 18 ust. 1 lit. b	<p>b) ośrodków dla cudzoziemców, które gwarantują odpowiedni poziom życia;</p>	N	Art. 71 ust. 1 pkt 1 i art. 79 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 71. Pomoc socjalna obejmuje: <ol style="list-style-type: none"> 1) pomoc udzielaną w ośrodku w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) zakwaterowanie, b) całodienne wyżywienie zbiorowe lub ekwiwalent pieniężny w zamian za wyżywienie, c) kieszonkowe na drobne wydatki osobiste, d) stałą pomoc pieniężną na zakup środków czystości i higieny osobistej, e) jednorazową pomoc pieniężną lub bony towarowe na zakup odzieży i obuwia, f) naukę języka polskiego i podstawowe materiały niezbędne do nauki tego języka, g) pomoce dydaktyczne dla dzieci korzystających z nauki i 	

					<p>opieki w publicznych placówkach, szkołach podstawowych, gimnazjach lub szkołach ponadgimnazjalnych,</p> <p>h) pokrycie, w miarę możliwości, kosztów zajęć pozalekcyjnych i rekreacyjno-sportowych dzieci,</p> <p>i) finansowanie przejazdów środkami transportu publicznego:</p> <ul style="list-style-type: none"> – w celu wzięcia udziału w postępowaniu w sprawie nadania statusu uchodźcy, – w celu leczenia lub poddania się szczepieniom ochronnym, – w innych szczególnie uzasadnionych przypadkach albo (...) <p>Art. 79. 1. Szef Urzędu zapewnia i organizuje prowadzenie ośrodków. 2. Szef Urzędu może zlecić prowadzenie ośrodków organizacjom społecznym, stowarzyszeniom lub innym osobom prawnym albo osobom fizycznym.</p>	
79.	Art. 18 ust. 1 lit. c	c) domów prywatnych, mieszkań, hoteli lub innych lokali zaadaptowanych na potrzeby zakwaterowania wnioskodawców.	N			
80.	Art. 18 ust. 2 lit. a	2. Bez uszczerbku dla szczególnych warunków zatrzymania przewidzianych w art. 10 i 11, w odniesieniu do zakwaterowania, o którym mowa w ust. 1 lit. a), b) i c) niniejszego artykułu, państwa członkowskie zapewniają:	T	<p>Art. 74 ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p> <p>§ 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw</p>	<p>Art. 74. 4. W przypadku gdy w stosunku do małżonków lub ich małoletnich dzieci, przebywających w ośrodku, toczą się odrębne postępowania w sprawie udzielania ochrony międzynarodowej, okresy pomocy udzielanej małżonkom i ich małoletnim dzieciom kończą się jednocześnie z upływem okresu udzielania pomocy, który jest dłuższy.</p> <p>§ 4. 1. Cudzoziemca kwateruje się w pomieszczeniu mieszkalnym ośrodka, w miarę możliwości wraz z innymi członkami jego rodziny, i wyznacza mu się miejsce do spania.</p>	

				Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 2011 r. w sprawie regulaminu pobytu w ośrodku dla cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy.	
81.	Art. 18 ust. 2 lit. b	b) wnioskodawcom – możliwość kontaktowania się z krewnymi, doradcami prawnymi lub innymi doradcami oraz z osobami reprezentującymi UNHCR i inne odpowiednie organizacje i organy krajowe, międzynarodowe oraz pozarządowe;	T	Art. 82a pkt 2-4 oraz pkt 6 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 82a. Cudzoziemiec przyjęty do ośrodka ma prawo do: (...) 2) swobodnego poruszania się po terenie ośrodka z wyłączeniem miejsc objętych zakazem wstępu; 3) dostępu do informacji o podmiotach udzielających bezpłatnej pomocy prawnej w sprawach o udzielenie ochrony międzynarodowej; 4) dostępu do informacji o organizacjach pozarządowych lub międzynarodowych, do których zadań statutowych należą sprawy uchodźców; (...) 6) przyjmowania odwiedzin w przeznaczonych do tego pomieszczeniach; (...)
82.	Art. 18 ust. 2 lit. c	c) członkom rodzin, doradcom prawnym lub innym doradcom, osobom reprezentującym UNHCR oraz odpowiednim organizacjom pozarządowym uznawanym przez dane państwo członkowskie – dostęp w celu udzielania pomocy wnioskodawcom. Ograniczenia dotyczące takiego dostępu mogą być nałożone wyłącznie ze względu na bezpieczeństwo tych pomieszczeń oraz wnioskodawców.	T	Art. 82a pkt 6 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz pkt 8 w brzmieniu nadanym przez projekt Art. 82 ust. 2 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na	Art. 82a. Cudzoziemiec przyjęty do ośrodka ma prawo do: (...) 6) przyjmowania odwiedzin w przeznaczonych do tego pomieszczeniach; (...) 8) kontaktów ze swoim pełnomocnikiem w warunkach nienaruszających prawa do prywatności. Art. 82. 2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, regulamin pobytu w ośrodku, obejmujący warunki wstępu na teren ośrodka oraz odwiedzin, sposób organizacji posiłków, przepisy porządkowe oraz sposób przyjmowania wniosków i skarg, uwzględniając w

			<p>terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p> <p>§ 6 załącznika do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 2011 r. w sprawie regulaminu pobytu w ośrodku dla cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy (Dz. U. z 2011 r. Nr 282, poz. 1654)</p>	<p>szczegółności potrzeby cudzoziemców przebywających w ośrodku, a także konieczność zapewnienia bezpiecznych warunków pobytu na terenie ośrodka oraz sprawnego jego funkcjonowania.</p> <p>§ 6. 1. Wejście na teren ośrodka osób niebędących jego mieszkańcami wymaga każdorazowo zgody</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kierownika ośrodka - w przypadku cudzoziemców korzystających z pomocy socjalnej udzielanej na podstawie ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców - w przypadku pozostałych osób. <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedstawiciela Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców, 2) funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej oraz innych organów porządku publicznego <p>- którzy mogą wejść na teren ośrodka, po uprzednim zawiadomieniu kierownika ośrodka.</p> <p>2. W przypadku przedstawicieli organizacji, do których zadań statutowych należą sprawy uchodźców oraz podmiotów udzielających pomocy prawnej w sprawach o nadanie statusu uchodźcy, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców może udzielić zgody na wejście na teren ośrodka na okres prowadzenia przez nich działań na rzecz cudzoziemców przebywających w ośrodku.</p>	
83.	Art. 18 ust. 3	3. W odniesieniu do wnioskodawców umieszczonych w lokalach i ośrodkach dla cudzoziemców, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), państwa członkowskie biorą pod uwagę szczególne względy wynikające z płci i wieku oraz sytuację osób szczególnej troski.	T	Art. 69a ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez	Art. 69a. Przy udzielaniu pomocy socjalnej, o której mowa w art. 71 ust. 1, cudzoziemcowi, który jest osobą o szczególnych potrzebach uwzględnia się szczególne potrzeby takiej osoby w zakresie zakwaterowania i wyżywienia.

				projekt		
				Art. 82 ust. 2 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Art. 82.2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, regulamin pobytu w ośrodku, obejmujący warunki wstępu na teren ośrodka oraz odwiedzin, sposób organizacji posiłków, przepisy porządkowe oraz sposób przyjmowania wniosków i skarg, uwzględniając w szczególności potrzeby cudzoziemców przebywających w ośrodku, a także konieczność zapewnienia bezpiecznych warunków pobytu na terenie ośrodka oraz sprawnego jego funkcjonowania.	
84.	Art. 18 ust. 4	4. Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie środki zapobiegające napadom oraz przemocy ze względu na płeć, w tym napadom na tle seksualnym i molestowaniu, w lokalach i ośrodkach dla cudzoziemców, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b).	T	Art. 82a ust. 1 pkt 5 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej § 12 załącznika do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 2011 r. w sprawie regulaminu pobytu w ośrodku dla cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy	Art. 82a. Cudzoziemiec przyjęty do ośrodka ma prawo do: (...) 5) dostępu do informacji o procedurach przeciwdziałania oraz reagowania na przypadki przemocy, w tym na tle seksualnym lub ze względu na płeć; (...) § 12. W ośrodku stosuje się procedury przeciwdziałania oraz reagowania na przypadki przemocy, w tym na tle seksualnym lub ze względu na płeć.	
85.	Art. 18 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają małoletnim dzieciom wnioskodawców lub małoletnim wnioskodawcom zakwaterowanie z ich rodzicami, z ich małoletnim rodzeństwem	T	§ 4 ust. 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z	§ 4. 1. Cudzoziemca kwateruje się w pomieszczeniu mieszkalnym ośrodka, w miarę możliwości wraz z innymi członkami jego rodziny, i wyznacza mu się miejsce do spania.	

		niepozostającym w związku małżeńskim lub z dorosłymi odpowiedzialnymi za nich zgodnie z prawem lub praktyką danego państwa członkowskiego, pod warunkiem że służy to najlepszemu zabezpieczeniu interesów tych małoletnich.		dnia 6 grudnia 2011 r. w sprawie regulaminu pobytu w ośrodku dla cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy		
86.	Art. 18 ust. 6	6. Państwa członkowskie zapewniają ograniczenie przenoszenia wnioskodawców z jednego miejsca zakwaterowania do innego do przypadków, gdy jest to niezbędne. Państwa członkowskie zapewniają wnioskodawcom możliwość powiadamiania swoich doradców prawnych lub innych doradców o przeniesieniu oraz o nowym adresie.	T	Art. 82 pkt 6 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 82. Cudzoziemiec przebywający w ośrodku jest obowiązany: (...) 6) przenieść się do innego ośrodka, gdy jest to niezbędne ze względów organizacyjnych.	
87.	Art. 18 ust. 7	7. Osoby pracujące w ośrodkach dla cudzoziemców są odpowiednio przeszkolone i związane krajowymi przepisami dotyczącymi poufności, w odniesieniu do wszelkich informacji uzyskanych w trakcie wykonywania pracy.	T	Art. 9 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 9. 1. Dane cudzoziemca, na podstawie których jest możliwe ustalenie, że: 1) postępowanie w sprawie udzielenia lub pozbawienia ochrony międzynarodowej lub udzielenia lub pozbawienia azylu wobec cudzoziemca jest w toku lub zakończyło się, 2) cudzoziemcowi nadano lub odmówiono nadania statusu uchodźcy, 3) cudzoziemcowi udzielono lub odmówiono udzielenia azylu, 4) cudzoziemcowi udzielono lub odmówiono udzielenia ochrony uzupełniającej – nie mogą być udostępniane domniemanym podmiotom dopuszczającym się prześladowań lub wyrządzającym poważną krzywdę, o których mowa w art. 16 ust. 1, ani od nich pozyskiwane. 2. Informacje, na podstawie których Szef Urzędu może wydać decyzję o pozbawieniu cudzoziemca statusu uchodźcy, ochrony uzupełniającej lub azylu nie mogą być pozyskiwane od domniemanych podmiotów dopuszczających się prześladowań lub wyrządzających poważną krzywdę, o których mowa w art.	

				<p>Art. 51 i art. 52 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz.1182)</p>	<p>16 ust. 1.</p> <p>Art. 51. 1. Kto administrując zbiorem danych lub będąc obowiązany do ochrony danych osobowych udostępnia je lub umożliwia dostęp do nich osobom nieupoważnionym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.</p> <p>Art. 52. Kto administrując danymi narusza choćby nieumyślnie obowiązek zabezpieczenia ich przed zabraniem przez osobę nieuprawnioną, uszkodzeniem lub zniszczeniem, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.</p>	
88.	Art. 18 ust. 8	8. Państwa członkowskie mogą włączyć wnioskodawców w zarządzanie zasobami materialnymi oraz niematerialnymi aspektami życia w ośrodku poprzez organ doradczy lub radę reprezentującą mieszkańców.	N			
89.	Art. 18 ust. 9 lit. a	9. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą wyjątkowo, na rozsądny i możliwie najkrótszy okres, ustalić inne formy świadczeń materialnych w ramach przyjmowania niż przewidziane w niniejszym artykule, jeżeli:	T	<p>Art. 71 ust. 1 pkt 2 i art. 72 ust. 1 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p>	<p>Art. 71. 1. Pomoc socjalna obejmuje: (...)</p> <p>2) pomoc udzielaną poza ośrodkiem, polegającą na wypłacie świadczenia pieniężnego na pokrycie we własnym zakresie kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem kosztów opieki medycznej, zwaną dalej „świadczeniem pieniężnym”.</p> <p>Art. 72. 1. Świadczenie pieniężne może przysługiwać, w przypadku, gdy wymagają tego względy organizacyjne albo jest to niezbędne do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnienia bezpieczeństwa cudzoziemcowi, z uwzględnieniem szczególnej sytuacji samotnych kobiet 2) ochrony porządku publicznego; 3) ochrony i utrzymania więzi rodzinnych; 4) przygotowania cudzoziemca do prowadzenia samodzielnego życia poza ośrodkiem, po otrzymaniu decyzji o nadaniu statusu uchodźcy albo decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy, w której udzielono ochrony uzupełniającej. 	

90.	Art. 18 ust. 9 lit. b	b) zwykle dostępne zasoby mieszkaniowe są tymczasowo wyczerpane. Takie inne warunki w każdym przypadku muszą zaspokajać podstawowe potrzeby.	N			
Art. 19 Opieka zdrowotna						
91.	Art. 19 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają wnioskodawcom niezbędną opiekę zdrowotną, która obejmuje przynajmniej opiekę medyczną w nagłych przypadkach oraz podstawowe leczenie chorób i poważnych zaburzeń psychicznych.	T	<p>Art. 70 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p> <p>Art. 73 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p> <p>Art. 15. ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr</p>	<p>Art. 70. 1. Wnioskodawcy który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz osobie, w imieniu, której wnioskodawca występuje, zapewnia się pomoc socjalną i opiekę medyczną oraz można zapewnić:</p> <p>1) pomoc w dobrowolnym powrocie do kraju, do którego mają prawo wjazdu, zwaną dalej „pomocą w dobrowolnym powrocie”;</p> <p>2) pomoc w przypadku przeniesienia cudzoziemca do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013.</p> <p>Art. 73. 1. Opieka medyczna obejmuje świadczenia opieki zdrowotnej w zakresie, w jakim osobom objętym obowiązkowym lub dobrowolnym ubezpieczeniem zdrowotnym przysługuje prawo do świadczeń na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.), z wyłączeniem leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej.</p> <p>Art. 15. 1. Świadczeniobiorcy mają, na zasadach określonych w ustawie, prawo do świadczeń opieki zdrowotnej, których celem jest zachowanie zdrowia, zapobieganie chorobom i urazom, wczesne wykrywanie chorób, leczenie, pielęgnacja oraz zapobieganie niepełnosprawności i jej ograniczanie.</p> <p>2. Świadczeniobiorcy przysługują świadczenia gwarantowane z zakresu:</p> <p>1) podstawowej opieki zdrowotnej;</p> <p>2) ambulatoryjnej opieki specjalistycznej;</p>	

				164, poz. 1027, z późn. zm.)	<ul style="list-style-type: none"> 3) leczenia szpitalnego; 4) opieki psychiatrycznej i leczenia uzależnień; 5) rehabilitacji leczniczej; 6) świadczeń pielęgnacyjnych i opiekuńczych w ramach opieki długoterminowej; 7) leczenia stomatologicznego; 8) leczenia uzdrowiskowego; 9) zaopatrzenia w wyroby medyczne, na zlecenie osoby uprawnionej, oraz ich naprawy, o których mowa w ustawie o refundacji; 10) ratownictwa medycznego; 11) opieki paliatywnej i hospicyjnej; 12) świadczeń wysokospecjalistycznych; 13) programów zdrowotnych; 14) leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych dostępnych w aptece na receptę; 15) programów lekowych określonych w przepisach ustawy o refundacji; 16) leków stosowanych w chemioterapii określonych w przepisach ustawy o refundacji; 17) leków nieposiadających pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, sprowadzanych z zagranicy na warunkach i w trybie określonym w art. 4 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.), pod warunkiem, że w stosunku do tych leków wydano decyzję o objęciu refundacją na podstawie ustawy o refundacji; 18) środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego, sprowadzonych z zagranicy na warunkach i w trybie określonym w art. 29a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, pod warunkiem, że w stosunku do tych środków wydano decyzję o objęciu refundacją na podstawie ustawy o refundacji. 	
92.	Art. 19 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają wnioskodawcom o szczególnych potrzebach w zakresie przyjmowania pomocy medycznej i lub inną, w tym, w stosownych przypadkach, odpowiednią	T	jw.		

		opiekę medyczną w zakresie zdrowia psychicznego.				
Rozdział III						
Ograniczenie lub cofnięcie świadczeń materialnych w ramach przyjmowania						
Art. 20						
Ograniczenie lub cofnięcie świadczeń materialnych w ramach przyjmowania						
93.	Art. 20 ust. 1 lit. a	1. Państwa członkowskie mogą ograniczyć lub – w wyjątkowych i odpowiednio uzasadnionych przypadkach – cofnąć świadczenia materialne w ramach przyjmowania w przypadku gdy wnioskodawca: a) opuszcza miejsce zamieszkania ustalone przez właściwy organ bez powiadomienia lub bez zezwolenia, jeśli jest ono wymagane;	T	Art. 77 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Art. 40 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 3 w zw. z art. 74 ust. 2 pkt 1 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 77. W przypadku, gdy cudzoziemiec korzystający z pomocy socjalnej w ośrodku przebywa poza tym ośrodkiem przez okres dłuższy niż 2 dni, udzielanie tej pomocy wstrzymuje się z mocy prawa do czasu jego powrotu. Art. 40. 1. W przypadku gdy wnioskodawca: (...) 2) w sposób dorozumiany wycofał wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej - organ prowadzący postępowanie wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym. 2. Uważa się, że wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej został w sposób dorozumiany wycofany, gdy wnioskodawca: (...) 3) opuścił ośrodek i nie powrócił do niego przez okres dłuższy niż 7 dni bez usprawiedliwionej przyczyny; (...) Art. 74. 2. Pomocy socjalnej i opieki medycznej nie udziela się po upływie: 1) 14 dni od dnia doręczenia decyzji ostatecznej o umorzeniu postępowania, w przypadku gdy postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej zostało umorzone; (...)	
94.	Art. 20 ust. 1 lit. b	b) nie spełnia obowiązków zgłaszania się lub dostarczania informacji lub stawiania się na rozmowy osobiste dotyczące postępowania w sprawie azylu, w rozsądnym okresie określonym w prawie krajowym; lub	T	Art. 40 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 6 w zw. z art. 74 ust. 2 pkt 1 ustawy o udzielaniu	Art. 40. 1. W przypadku gdy wnioskodawca: (...) 2) w sposób dorozumiany wycofał wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej - organ prowadzący postępowanie wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym 2. Uważa się, że wniosek o udzielenie ochrony	

				<p>cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>międzynarodowej został w sposób dorozumiany wycofany, gdy wnioskodawca: (...)</p> <p>6) nie stawił się na przesłuchanie i nie wykaże w terminie 7 dni od dnia wyznaczonego na przesłuchanie, że niedopełnienie tego obowiązku było spowodowane okolicznościami, za które nie ponosi odpowiedzialności– wniosek uważa się za dorozumianie wycofany.</p> <p>Art. 74. 2. Pomocy socjalnej i opieki medycznej nie udziela się po upływie:</p> <p>1) 14 dni od dnia doręczenia decyzji ostatecznej o umorzeniu postępowania, w przypadku gdy postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej zostało umorzone; (...)</p>	
95.	Art. 20 ust. 1 lit. c	<p>c) złożył kolejny wniosek w rozumieniu art. 2 lit. q) dyrektywy 2013/32/UE.</p> <p>W odniesieniu do przypadków, o których mowa w lit. a) i b), jeżeli wnioskodawca zostanie odnaleziony lub dobrowolnie zgłosi się do właściwego organu, wydaje się należycie uzasadnioną decyzję w sprawie ponownego przyznania części lub całości tych świadczeń materialnych w ramach przyjmowania, które zostały</p>	N			

		cofnięte lub ograniczone, biorąc pod uwagę powody opuszczenia miejsca zamieszkania.				
96.	Art. 20 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą także ograniczyć świadczenia materialne w ramach przyjmowania, jeżeli stwierdzą, że wnioskodawca bez uzasadnionego powodu nie złożył wniosku o ochronę międzynarodową, gdy tylko złożenie go stało się racjonalnie wykonalne po przybyciu do danego państwa członkowskiego.	N			
97.	Art. 20 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą ograniczyć lub cofnąć świadczenia materialne w ramach przyjmowania, jeżeli wnioskodawca zataił, iż dysponuje środkami finansowymi i dzięki temu bezzasadnie skorzystał ze świadczeń materialnych w ramach przyjmowania.	N			
98.	Art. 20 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą określić sankcje mające zastosowanie w przypadku poważnego naruszenia reguł obowiązujących w ośrodkach dla cudzoziemców oraz szczególnie agresywnego zachowania.	T	Art. 76 ust. 1 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 76. 1. Cudzoziemca, który: 1) rażąco narusza regulamin pobytu w ośrodku lub 2) zachowuje się agresywnie wobec innych cudzoziemców przebywających w ośrodku lub personelu ośrodka - pozbawia się pomocy socjalnej.	
99.	Art. 20 ust. 5	5. Decyzje dotyczące ograniczenia lub cofnięcia świadczeń materialnych w ramach przyjmowania lub decyzje dotyczące sankcji, o których mowa w ust. 1, 2, 3 i 4 niniejszego artykułu, podejmowane są indywidualnie, obiektywnie i bezstronnie, a każda decyzja jest uzasadniana. Decyzje opierają się na konkretnej sytuacji danej	T	Art. 76 ust. 2 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Art. 78	Art. 76. 2. Decyzję w sprawie pozbawienia pomocy socjalnej wydaje Szef Urzędu i nadaje jej rygor natychmiastowej wykonalności. Art. 78. 1. Udzielanie pomocy socjalnej, której cudzoziemiec	

		osoby, szczególnie w odniesieniu do osób objętych art. 21, uwzględniając zasadę proporcjonalności. Państwa członkowskie w każdym wypadku zapewniają dostęp do opieki zdrowotnej zgodnie z art. 19 oraz zapewniają wszystkim wnioskodawcom godny poziom życia.		ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – ust. 2 w brzmieniu nadanym przez projekt	został pozbawiony na podstawie decyzji, o której mowa w art. 76 ust. 2, może być jednorazowo przywrócone na dotychczasowych zasadach. 2. Po dwukrotnym pozbawieniu cudzoziemca pomocy socjalnej na podstawie decyzji, o której mowa w art. 76 ust. 2, ponowne udzielenie tej pomocy może nastąpić wyłącznie przez wypłatę świadczenia pieniężnego w wysokości połowy świadczenia pieniężnego udzielanego w przypadkach, o których mowa w art. 72. 3. Szef Urzędu wydaje decyzje w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, na wniosek cudzoziemca.	
100.	Art. 20 ust. 6	6. Państwa członkowskie zapewniają, aby świadczenia materialne w ramach przyjmowania nie były cofane ani ograniczane przed wydaniem decyzji zgodnie z ust. 5.	T	Art. 76 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – ust. 1 w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 76. 1. Cudzoziemca, który: 1) rażąco narusza regulamin pobytu w ośrodku lub 2) zachowuje się agresywnie wobec innych cudzoziemców przebywających w ośrodku lub personelu ośrodka - pozbawia się pomocy socjalnej. 2. Decyzję w sprawie pozbawienia pomocy socjalnej wydaje Szef Urzędu i nadaje jej rygor natychmiastowej wykonalności.	
Rozdział IV						
Przepisy dotyczące osób szczególnej troski						
Art. 21						
Zasada ogólna						
101.	Art. 21	Państwa członkowskie uwzględniają w prawie krajowym wprowadzającym w życie niniejszą dyrektywę szczególną sytuację osób szczególnej troski – takich jak małoletni, małoletni bez opieki, osoby niepełnosprawne, osoby starsze, kobiety ciężarne, rodzice samotnie wychowujący małoletnie dzieci, ofiary handlu ludźmi, osoby cierpiące na	T	Art. 68 ust. 1-3 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu	Art. 68. 1. Szef Urzędu niezwłocznie po stwierdzeniu, że wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczy osoby szczególnie wrażliwej w tym: 1) małoletniej, 2) niepełnosprawnej, 3) w podeszłym wieku, 4) ciężarnej, 5) samotnie wychowującej dziecko, 6) będącej ofiarą handlu ludźmi,	

		poważne choroby, osoby z zaburzeniami umysłowymi oraz osoby, które zostały poddane torturom, ofiary zgwałcenia lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej, takie jak ofiary okaleczania żeńskich narządów płciowych.		nadanym przez projekt	<p>7) obłożnie chorej,</p> <p>8) z zaburzeniami psychicznymi,</p> <p>9) poddanej torturom,</p> <p>10) będącej ofiarą przemocy psychicznej, fizycznej w tym seksualnej, a także ze względu na płeć, orientację seksualną i tożsamość płciową</p> <p>- dokonuje oceny, czy osoba ta wymaga szczególnego traktowania w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej lub w zakresie pomocy socjalnej.</p> <p>2. Za osobę wymagającą szczególnego traktowania w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej uważa się wnioskodawcę, wobec którego czynności w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej należy wykonywać w sposób określony w art. 69.</p> <p>3. Za osobę wymagającą szczególnego traktowania w zakresie pomocy socjalnej uważa się wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, w przypadku gdy ze względu na okoliczności, o których mowa w ust.1, zachodzić może potrzeba:</p> <p>1) zakwaterowania w ośrodku:</p> <p>a) przystosowanym do potrzeb osób niepełnosprawnych,</p> <p>b) zapewniającym pokój jednoosobowy,</p> <p>c) przeznaczonym wyłącznie dla kobiet lub kobiet z dziećmi;</p> <p>2) umieszczenia w zakładzie opiekuńczo-leczniczym, zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym lub hospicjum;</p> <p>3) umieszczenia w pieczy zastępczej, odpowiadającej sytuacji psychofizycznej tej osoby;</p> <p>4) dostosowania diety do stanu zdrowia tej osoby.</p>	
Art. 22						
Ocena szczególnych potrzeb w zakresie przyjmowania osób szczególnej troski						
102.	Art. 22 ust. 1	1. Aby skutecznie wdrożyć art. 21, państwa członkowskie oceniają, czy wnioskodawca jest wnioskodawcą o szczególnych potrzebach w zakresie przyjmowania. Państwa członkowskie ustalają również charakter takich potrzeb.	T	Art. 68 ust. 4 i 5 i Art. 69-69b ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium	Art. 68. 4. Szef Urzędu w celu dokonania oceny czy osoba, o której mowa w ust. 1, wymaga szczególnego traktowania, może zlecić przeprowadzenie badań lekarskich lub psychologicznych, których koszt pokrywa się z budżetu państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu. 5. W przypadku gdy Szef Urzędu nie przeprowadza badań	

	<p>Ocenę taką podejmuje się w rozsądnym terminie po złożeniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i można ją włączyć do istniejących procedur krajowych. Państwa członkowskie zapewniają uwzględnienie tych szczególnych potrzeb zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy także w przypadkach, gdy ujawnią się one na późniejszym etapie postępowania w sprawie azylu.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby pomoc udzielana zgodnie z niniejszą dyrektywą wnioskodawcom o szczególnych potrzebach w zakresie przyjmowania uwzględniała w trakcie całego postępowania w sprawie azylu ich specjalne potrzeby w zakresie przyjmowania, oraz przewidują odpowiednie monitorowanie sytuacji tych osób.</p>	<p>Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>lekarskich lub psychologicznych, o których mowa w ust. 5, informuje osobę, o której mowa w ust. 1, że może ona z własnej inicjatywy i na własny koszt zorganizować takie badanie.</p> <p>Art. 69. 1. W przypadku cudzoziemca, który jest osobą o szczególnych potrzebach czynności w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej wykonuje się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w warunkach zapewniających cudzoziemcowi swobodę wypowiedzi, w sposób szczególnie taktowny i dostosowany do jego stanu psychofizycznego; 2) w terminie dostosowanym do jego stanu psychicznego i fizycznego, wyznaczonym przy uwzględnieniu terminów korzystania przez cudzoziemca ze świadczeń zdrowotnych; 3) w miejscu pobytu cudzoziemca, gdy jest to uzasadnione stanem zdrowia cudzoziemca; 4) w razie potrzeby z udziałem psychologa, lekarza lub tłumacza. <p>2. W przypadkach uzasadnionych potrzebami cudzoziemców o szczególnych potrzebach, na wniosek cudzoziemca, czynności wobec niego, w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonuje osoba tej samej płci; 2) wykonuje się z udziałem psychologa, lekarza lub tłumacza płci wskazanej przez cudzoziemca. <p>Art. 69a. Przy udzielaniu pomocy socjalnej cudzoziemcowi, który jest osobą o szczególnych potrzebach uwzględnia się szczególne potrzeby takiej osoby w zakresie zakwaterowania i wyżywienia.</p> <p>Art. 69b. Przy udzielaniu pomocy socjalnej małoletniemu uwzględnia się konieczność zabezpieczenia jego interesów, biorąc pod uwagę w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) możliwość połączenia rodziny; 2) dobro dziecka i jego rozwój społeczny; 3) względy bezpieczeństwa i ochrony; 4) zdanie małoletniego odpowiednio do jego wieku i dojrzałości. 	
--	--	--	---	--

103.	Art. 22 ust. 2	2. Ocena, o której mowa w ust. 1, nie musi mieć formy postępowania administracyjnego.	T	Art. 68 ust. 1-5 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	<p>Art. 68. 1. Szef Urzędu niezwłocznie po stwierdzeniu, że wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczy osoby szczególnie wrażliwej, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) małoletniej, 2) niepełnosprawnej, 3) w podeszłym wieku, 4) ciężarnej, 5) samotnie wychowującej dziecko, 6) będącej ofiarą handlu ludźmi, 7) obłożnie chorej, 8) z zaburzeniami psychicznymi, 9) poddanej torturom, 10) będącej ofiarą przemocy psychicznej, fizycznej w tym seksualnej, a także ze względu na płeć, orientację seksualną i tożsamość płciową <p>- dokonuje oceny, czy osoba ta wymaga szczególnego traktowania w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej lub w zakresie pomocy socjalnej.</p> <p>2. Za osobę wymagającą szczególnego traktowania w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej uważa się wnioskodawcę, wobec którego czynności w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej należy wykonywać w sposób określony w art. 69.</p> <p>3. Za osobę wymagającą szczególnego traktowania w zakresie pomocy socjalnej uważa się wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, w przypadku gdy ze względu na okoliczności, o których mowa w ust.1, zachodzić może potrzeba:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakwaterowania w ośrodku: <ol style="list-style-type: none"> a) przystosowanym do potrzeb osób niepełnosprawnych, b) zapewniającym pokój jednoosobowy, c) przeznaczonym wyłącznie dla kobiet lub kobiet z dziećmi; 2) umieszczenia w zakładzie opiekuńczo-leczniczym, zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym lub hospicjum; 3) umieszczenia w pieczy zastępczej, odpowiadającej sytuacji psychofizycznej tej osoby; 4) dostosowania diety do stanu zdrowia tej osoby. <p>4. Szef Urzędu w celu dokonania oceny czy osoba, o której</p>
------	-----------------------	---	----------	--	--

					<p>mowa w ust. 1, wymaga szczególnego traktowania, może zlecić przeprowadzenie badań lekarskich lub psychologicznych, których koszt pokrywa się z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu.</p> <p>5. W przypadku gdy Szef Urzędu nie przeprowadza badań lekarskich lub psychologicznych, o których mowa w ust. 5, informuje osobę, o której mowa w ust. 1, że może ona z własnej inicjatywy i na własny koszt zorganizować takie badanie.</p>
104.	Art. 22 ust. 3	3. Tylko osoby szczególnej troski, zgodnie z art. 21, można uznać za mające specjalne potrzeby w zakresie przyjmowania i tym samym mogące korzystać ze szczególnej pomocy udzielanej zgodnie z niniejszą dyrektywą.	Art. 68 ust. 1-5 i art. 69-69b ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 68 ust. 1-5 jw. Art. 69. 1. W przypadku cudzoziemca, który jest osobą o szczególnych potrzebach czynności w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej wykonuje się: 1) w warunkach zapewniających cudzoziemcowi swobodę wypowiedzi, w sposób szczególnie taktowny i dostosowany do jego stanu psychofizycznego; 2) w terminie dostosowanym do jego stanu psychicznego i fizycznego, wyznaczonym przy uwzględnieniu terminów korzystania przez cudzoziemca ze świadczeń zdrowotnych; 3) w miejscu pobytu cudzoziemca, gdy jest to uzasadnione stanem zdrowia cudzoziemca; 4) w razie potrzeby z udziałem psychologa, lekarza lub tłumacza. 2. W przypadkach uzasadnionych potrzebami cudzoziemców o szczególnych potrzebach, na wniosek cudzoziemca, czynności wobec niego, w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej: 1) wykonuje osoba tej samej płci; 2) wykonuje się z udziałem psychologa, lekarza lub tłumacza płci wskazanej przez cudzoziemca. Art. 69a. Przy udzielaniu pomocy socjalnej cudzoziemcowi, który jest osobą o szczególnych potrzebach uwzględnia się szczególne potrzeby takiej osoby w zakresie zakwaterowania i wyżywienia. Art. 69b. Przy udzielaniu pomocy socjalnej małoletniemu uwzględnia się konieczność zabezpieczenia jego interesów,	

					biorąc pod uwagę w szczególności: 1) możliwość połączenia rodziny; 2) dobro dziecka i jego rozwój społeczny; 3) względy bezpieczeństwa i ochrony; 4) zdanie małoletniego odpowiednio do jego wieku i dojrzałości.	
105.	Art. 22 ust. 4	4. Ocena, o której mowa w ust. 1, pozostaje bez uszczerbku dla oceny potrzeby uzyskania ochrony międzynarodowej zgodnie z dyrektywą 2011/95/UE.		N		
Art. 23 Małoletni						
106.	Art. 23 ust. 1	1. Jak najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka jest jednym z priorytetów branych pod uwagę przez państwa członkowskie podczas wprowadzania w życie przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących małoletnich. Państwa członkowskie zapewniają poziom życia odpowiedni dla fizycznego, psychicznego, duchowego, moralnego i społecznego rozwoju małoletniego.		N		
107.	Art. 23 ust. 2 lit. a	2. Przy ocenie, co najlepiej służy zabezpieczeniu interesów dziecka, państwa członkowskie należyście uwzględniają w szczególności następujące czynniki: a) możliwość połączenia rodziny;		T	Art. 69b ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 69b. Przy udzielaniu pomocy socjalnej małoletniemu uwzględnia się konieczność zabezpieczenia jego interesów, biorąc pod uwagę w szczególności: 1) możliwość połączenia rodziny; 2) dobro dziecka i jego rozwój społeczny; 3) względy bezpieczeństwa i ochrony; 4) zdanie małoletniego odpowiednio do jego wieku i dojrzałości.
108.	Art. 23 ust. 2 lit. b	b) dobrostan małoletniego i jego rozwój społeczny, szczególnie biorąc pod uwagę pochodzenie małoletniego;		T	Jak w poz. 107	

109.	Art. 23 ust. 2 lit. c	c) względy bezpieczeństwa i ochrony, w szczególności jeżeli istnieje ryzyko, że małoletni jest ofiarą handlu ludźmi;	T	Jak w poz. 107		
110.	Art. 23 ust. 2 lit. d	d) zdanie małoletniego odpowiednio do jego wieku i dojrzałości.	T	Jak w poz. 107		
111.	Art. 23 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają małoletnim możliwość uczestniczenia w zajęciach wypoczynkowych, w tym grach i zajęciach rekreacyjnych odpowiednich dla ich wieku, w lokalach i ośrodkach dla cudzoziemców, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. a) i b), a także w zajęciach na świeżym powietrzu.	T	Art. 71 ust. 1 pkt 1 lit. h oraz ust. 4 pkt 3 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Art. 416 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 71. 1. Pomoc socjalna obejmuje: 1) pomoc udzielaną w ośrodku, w tym: (...) h) pokrycie, w miarę możliwości, kosztów zajęć pozalekcyjnych i rekreacyjno-sportowych dzieci, (...) 4. Cudzoziemcom otrzymującym pomoc socjalną w postaci świadczenia pieniężnego przysługuje: (...) 3) pomoc w postaci świadczenia pieniężnego w tym pokrycie, w miarę możliwości, kosztów zajęć pozalekcyjnych i rekreacyjno-sportowych dzieci. Art. 416. 2. Małoletni przebywający w strzeżonym ośrodku ma prawo do uczestniczenia, w czasie i miejscu określonych przez kierownika ośrodka, w zajęciach dydaktyczno-wychowawczych i rekreacyjno-sportowych. Program zajęć powinien być dostosowany do wieku małoletniego i długości jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
112.	Art. 23 lit. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają dostęp do opieki rehabilitacyjnej małoletnim, którzy są ofiarami jakiegokolwiek formy nadużycia, zaniedbania, wykorzystywania, torturowania lub okrutnego, niehumanitarnego i poniżającego traktowania, lub małoletnim, którzy ucierpieli w wyniku konfliktów zbrojnych, oraz zapewniają im w razie potrzeby właściwą opiekę w zakresie zdrowia psychicznego oraz fachowe doradztwo.	T	Art. 73 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Art. 15 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków	Art. 73. 1. Opieka medyczna obejmuje świadczenia opieki zdrowotnej w zakresie, w jakim osobom objętym obowiązkowym lub dobrowolnym ubezpieczeniem zdrowotnym przysługuje prawo do świadczeń na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.), z wyłączeniem leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej. Art. 15. 1. Świadczeniobiorcy mają, na zasadach określonych w ustawie, prawo do świadczeń opieki zdrowotnej, których celem jest zachowanie zdrowia, zapobieganie chorobom i urazom, wczesne wykrywanie chorób, leczenie, pielęgnacja oraz zapobieganie niepełnosprawności i jej ograniczanie. 2. Świadczeniobiorcy przysługują świadczenia gwarantowane z zakresu:	

			<p>publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) podstawowej opieki zdrowotnej; 2) ambulatoryjnej opieki specjalistycznej; 3) leczenia szpitalnego; 4) opieki psychiatrycznej i leczenia uzależnień; 5) rehabilitacji leczniczej; 6) świadczeń pielęgnacyjnych i opiekuńczych w ramach opieki długoterminowej; 7) leczenia stomatologicznego; 8) leczenia uzdrowiskowego; 9) zaopatrzenia w wyroby medyczne, na zlecenie osoby uprawnionej, oraz ich naprawy, o których mowa w ustawie o refundacji; 10) ratownictwa medycznego; 11) opieki paliatywnej i hospicyjnej; 12) świadczeń wysokospecjalistycznych; 13) programów zdrowotnych; 14) leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych dostępnych w aptece na receptę; 15) programów lekowych określonych w przepisach ustawy o refundacji; 16) leków stosowanych w chemioterapii określonych w przepisach ustawy o refundacji; 17) leków nieposiadających pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, sprowadzanych z zagranicy na warunkach i w trybie określonym w art. 4 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.14)), pod warunkiem, że w stosunku do tych leków wydano decyzję o objęciu refundacją na podstawie ustawy o refundacji; 18) środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego, sprowadzonych z zagranicy na warunkach i w trybie określonym w art. 29a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, pod warunkiem, że w stosunku do tych środków wydano decyzję o objęciu refundacją na podstawie ustawy o refundacji. 	
			<p>Art. 415 ust. 1 pkt 5 i art. 417 ustawy</p>	<p>Art. 415. 1. Cudzoziemiec umieszczony w strzeżonym ośrodku lub przebywający w areszcie dla cudzoziemców ma prawo do:</p>	

				z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	5) korzystania z opieki medycznej i do pobytu w szpitalu lub podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne, jeżeli stan jego zdrowia tego wymaga; Art. 417. 1. Cudzoziemiec umieszczony w strzeżonym ośrodku lub przebywający w areszcie dla cudzoziemców otrzymuje świadczenia zdrowotne, leki, artykuły sanitarne oraz posiłki i napoje. 2. Cudzoziemiec otrzymuje świadczenia zdrowotne, leki i artykuły sanitarne na zasadach określonych w art. 115 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem karnym wykonawczym”.	
113.	Art. 23 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają małoletnim dzieciom wnioskodawców lub małoletnim wnioskodawcom zakwaterowanie z ich rodzicami, z ich małoletnim rodzeństwem niepozostającym w związku małżeńskim lub z dorosłymi odpowiedzialnymi za nich zgodnie z prawem lub praktyką danego państwa członkowskiego, pod warunkiem, że służy to najlepszemu zabezpieczeniu interesów tych małoletnich.	N			
Art. 24 Małoletni bez opieki						
114.	Art. 24 ust. 1	1. Państwa członkowskie jak najszybciej podejmują działania mające na celu zapewnienie reprezentacji małoletniego bez opieki i pomocy małoletniemu przez przedstawiciela, aby umożliwić małoletniemu korzystanie z praw i wypełnienie obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy. Małoletniego bez opieki informuje się bezzwłocznie o wyznaczeniu przedstawiciela.	T	Art. 61 ust. 1-2 i 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu	Art. 61. 1. W przypadku gdy małoletni bez opieki zadeklarował organowi Straży Granicznej, zamiar złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, organ, który przyjął deklarację: 1) sporządza na tę okoliczność protokół; 2) rejestruje deklarację zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w rejestrze, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 1; 3) występuje niezwłocznie do sądu opiekuńczego właściwego ze względu na miejsce pobytu małoletniego z wnioskiem o ustanowienie kuratora do reprezentowania małoletniego	

		<p>Przedstawiciel wypełnia swoje obowiązki zgodnie z zasadą najlepszego zabezpieczenia interesów dziecka, o której mowa w art. 23 ust. 2, oraz musi posiadać niezbędną w tym celu wiedzę fachową. Z uwagi na dobrostan i rozwój społeczny małoletniego, o których mowa w art. 23 ust. 2 lit. b), zmiana osoby sprawującej funkcję przedstawiciela może nastąpić jedynie w razie konieczności. Organizacje lub osoby, których interesy kolidują lub mogą kolidować z interesami małoletniego bez opieki, nie mogą zostać przedstawicielami.</p> <p>Właściwe organy dokonują regularnych ocen, między innymi w odniesieniu do dysponowania środkami koniecznymi do reprezentowania małoletniego bez opieki.</p>		<p>nadany przez projekt</p>	<p>w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, przekazania do innego państwa członkowskiego na podstawie rozporządzenia 604/2013, udzielenia pomocy socjalnej oraz udzielenia pomocy w dobrowolnym powrocie do kraju pochodzenia.</p> <p>2. Sąd ustanawia kuratora niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni.</p> <p>4. Przepis ust.1 pkt 3 i ust. 2 stosuje się także w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w imieniu małoletniego bez opieki przez przedstawiciela organizacji międzynarodowej lub pozarządowej zajmującej się udzielaniem cudzoziemcom pomocy, w tym pomocy prawnej; 2) przekazania przez inne państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia 604/2013 małoletniego bez opieki, dla którego kurator nie był wcześniej ustanowiony. 	
115.	<p>Art. 24 ust. 2 lit. a</p>	<p>2. Małoletni bez opieki składający wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, od momentu wjazdu na terytorium do momentu, w którym są zobowiązani opuścić terytorium państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej lub w którym wniosek jest rozpatrywany, są umieszczani:</p> <p>a) z pełnoletnimi krewnymi;</p>	T	<p>Art. 61ust. 6-8 i art. 62</p> <p>ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>Art. 61. 6. Organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek o udzielenie małoletniemu bez opieki ochrony międzynarodowej, albo komendant placówki Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce przekazania małoletniego bez opieki przez inne państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia 604/2013, występuje niezwłocznie do sądu opiekuńczego właściwego ze względu na miejsce pobytu małoletniego bez opieki z wnioskiem o umieszczenie go w pieczy zastępczej.</p> <p>7. Sąd rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 6, niezwłocznie, nie później niż w terminie 10 dni.</p> <p>8. Jeżeli okoliczność, że wnioskodawcą jest małoletni bez opieki, wyjdzie na jaw w toku postępowania, z wnioskiem, o którym mowa w ust. 6, występuje Szef Urzędu.</p> <p>Art. 62. 1.Organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek małoletniego bez opieki o udzielenie ochrony międzynarodowej albo któremu inne państwo członkowskie przekazało małoletniego</p>	

					<p>bez opieki na podstawie rozporządzenia 604/2013, doprowadza małoletniego bez opieki do rodziny zastępczej zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego lub placówki opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego.”</p> <p>2. Małoletni bez opieki przebywa w rodzinie zastępczej zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego lub placówce opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego do czasu wydania orzeczenia przez sąd opiekuńczy.</p>	
116.	Art. 24 ust. 2 lit. b	b) w rodzinie zastępczej;	T	<p>Art. 61 ust. 6-8 i Art. 62 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>Art. 61. 6. Organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek o udzielenie małoletniemu bez opieki ochrony międzynarodowej, albo komendant placówki Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce przekazania małoletniego bez opieki przez inne państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia 604/2013, występuje niezwłocznie do sądu opiekuńczego właściwego ze względu na miejsce pobytu małoletniego bez opieki z wnioskiem o umieszczenie go w pieczy zastępczej.</p> <p>7. Sąd rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 6, niezwłocznie, nie później niż w terminie 10 dni.</p> <p>8. Jeżeli okoliczność, że wnioskodawcą jest małoletni bez opieki, wyjdzie na jaw w toku postępowania, z wnioskiem, o którym mowa w ust. 6, występuje Szef Urzędu.</p> <p>Art. 62. 1. Organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek małoletniego bez opieki o udzielenie ochrony międzynarodowej albo któremu inne państwo członkowskie przekazało małoletniego bez opieki na podstawie rozporządzenia 604/2013, doprowadza małoletniego bez opieki do rodziny zastępczej zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego lub placówki opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego.</p> <p>2. Małoletni bez opieki przebywa w rodzinie zastępczej zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego lub placówce opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego do czasu wydania orzeczenia przez sąd opiekuńczy.</p>	
117.	Art. 24 ust. 2 lit. c	c) w ośrodkach dla cudzoziemców specjalnie przystosowanych do przyjmowania małoletnich;	N			

118.	Art. 24 ust. 2 lit. d	<p>d) w innych miejscach zakwaterowania odpowiednich dla małoletnich.</p> <p>Państwa członkowskie mogą umieścić małoletnich bez opieki w wieku co najmniej 16 lat w ośrodkach dla cudzoziemców przeznaczonych dla pełnoletnich wnioskodawców, jeżeli najlepiej zabezpiecza to ich interesy, zgodnie z art. 23 ust. 2.</p> <p>W miarę możliwości, nie rozdziela się rodzeństwa, uwzględniając najlepiej pojęty interes małoletniego, w szczególności jego wiek i stopień dojrzałości. Zmiany miejsca zamieszkania małoletnich bez opieki ogranicza się do minimum.</p>	T	Art. 62. ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 62 1. Organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek małoletniego bez opieki o udzielenie ochrony międzynarodowej albo któremu inne państwo członkowskie przekazało małoletniego bez opieki na podstawie rozporządzenia 604/2013, doprowadza małoletniego bez opieki do rodziny zastępczej zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego lub placówki opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego. 2. Małoletni bez opieki przebywa w rodzinie zastępczej zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego lub placówce opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego do czasu wydania orzeczenia przez sąd opiekuńczy.	
119.	Art. 24 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie rozpoczynają poszukiwanie członków rodziny małoletniego bez opieki, w razie potrzeby korzystając z pomocy organizacji międzynarodowych lub innych właściwych organizacji, tak szybko, jak to możliwe po złożeniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, w celu jak najlepszego zabezpieczenia jego interesów. W przypadkach gdy życie lub bezpieczeństwo małoletniego albo jego bliskich krewnych mogą być zagrożone, szczególnie jeżeli pozostali oni w kraju pochodzenia, konieczne jest zadbanie o zapewnienie poufności gromadzenia, przetwarzania i obiegu informacji dotyczących tych osób, tak aby uniknąć zagrożenia dla ich bezpieczeństwa.</p>	N	Art. 61 ust. 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 61. 9. Szef Urzędu niezwłocznie po otrzymaniu wniosku o udzielenie małoletniemu bez opieki ochrony międzynarodowej, uwzględniając zakaz określony w art. 9, podejmuje działania mające na celu odnalezienie jego krewnych, a w szczególności: 1) informuje małoletniego bez opieki o możliwości poszukiwania jego krewnych za pośrednictwem międzynarodowych organizacji pozarządowych; 2) udziela małoletniemu bez opieki pomocy w: a) nawiązaniu kontaktu z międzynarodowymi organizacjami pozarządowymi, b) zainicjowaniu poszukiwań jego krewnych.	

120.	Art. 24 ust. 4	4. Pracujący z małoletnimi bez opieki muszą być odpowiednio wyszkoleni w zakresie potrzeb małoletnich i kontynuować takie szkolenie oraz są związani krajowymi przepisami dotyczącymi poufności w odniesieniu do każdej informacji uzyskanej podczas wykonywania swojej pracy.	T	Art. 44 ust. 1 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej Art. 51 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Art. 44. 1. Kandydaci do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub do prowadzenia rodzinnego domu dziecka są obowiązani posiadać świadectwo ukończenia szkolenia organizowanego przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej. Art. 51. Rodzina zastępcza zawodowa oraz prowadzący rodzinny dom dziecka są obowiązani do systematycznego podnoszenia swoich kwalifikacji, w szczególności przez udział w szkoleniach.	
Art. 25 Ofiary tortur i przemocy						
121.	Art. 25 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają ofiarom tortur, zgwałcenia lub innych poważnych aktów przemocy niezbędne leczenie wymagane ze względu na szkody wyrządzone takimi aktami, w szczególności dostęp do odpowiedniej opieki medycznej i psychologicznej.	T	Art. 73. ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Art. 15 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.)	Art. 73. 1. Opieka medyczna obejmuje świadczenia opieki zdrowotnej w zakresie, w jakim osobom objętym obowiązkowym lub dobrowolnym ubezpieczeniem zdrowotnym przysługuje prawo do świadczeń na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.), z wyłączeniem leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej. Art. 15. 1. Świadczeniobiorcy mają, na zasadach określonych w ustawie, prawo do świadczeń opieki zdrowotnej, których celem jest zachowanie zdrowia, zapobieganie chorobom i urazom, wczesne wykrywanie chorób, leczenie, pielęgnacja oraz za-pobieganie niepełnosprawności i jej ograniczanie. 2. Świadczeniobiorcy przysługują świadczenia gwarantowane z zakresu: 1) podstawowej opieki zdrowotnej; 2) ambulatoryjnej opieki specjalistycznej; 3) leczenia szpitalnego; 4) opieki psychiatrycznej i leczenia uzależnień; 5) rehabilitacji leczniczej; 6) świadczeń pielęgnacyjnych i opiekuńczych w ramach opieki długoterminowej; 7) leczenia stomatologicznego; 8) leczenia uzdrowiskowego;	

				<p>9) zaopatrzenia w wyroby medyczne, na zlecenie osoby uprawnionej, oraz ich naprawy, o których mowa w ustawie o refundacji;</p> <p>10) ratownictwa medycznego;</p> <p>11) opieki paliatywnej i hospicyjnej;</p> <p>12) świadczeń wysokospecjalistycznych;</p> <p>13) programów zdrowotnych;</p> <p>14) leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych dostępnych w aptece na receptę;</p> <p>15) programów lekowych określonych w przepisach ustawy o refundacji;</p> <p>16) leków stosowanych w chemioterapii określonych w przepisach ustawy o refundacji;</p> <p>17) leków nieposiadających pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, sprowadzanych z zagranicy na warunkach i w trybie określonym w art. 4 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.), pod warunkiem, że w stosunku do tych leków wydano decyzję o objęciu refundacją na podstawie ustawy o refundacji;</p> <p>18) środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego, sprowadzonych z zagranicy na warunkach i w trybie określonym w art. 29a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, pod warunkiem, że w stosunku do tych środków wydano decyzję o objęciu refundacją na podstawie ustawy o refundacji.</p>	
122.	Art. 25 ust. 2	2. Osoby pracujące z ofiarami tortur, zgwałcenia lub innych poważnych aktów przemocy muszą być odpowiednio wyszkolenie w zakresie potrzeb ofiar i kontynuować takie szkolenie oraz są związane przepisami krajowymi dotyczącymi poufności w odniesieniu do każdej informacji uzyskanej podczas wykonywania swojej pracy.	T	Art. 9 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	<p>Art. 9. Dane cudzoziemca, na podstawie których jest możliwe ustalenie, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) postępowanie w sprawie udzielenia lub pozbawienia ochrony międzynarodowej lub udzielenia lub pozbawienia azylu wobec cudzoziemca jest w toku lub zakończyło się, 2) cudzoziemcowi nadano lub odmówiono nadania statusu uchodźcy, 3) cudzoziemcowi udzielono lub odmówiono udzielenia azylu, 4) cudzoziemcowi udzielono lub odmówiono udzielenia ochrony uzupełniającej <p>– nie mogą być udostępniane domniemanym podmiotom dopuszczającym się prześladowań lub wyrządzającym poważna</p>

			<p>Art. 44 ust. 4 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p> <p>Art. 76 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej</p>	<p>krzywdę, o których mowa w art. 16 ust. 1, ani od nich pozyskiwane.</p> <p>2. Informacje, na podstawie których Szef Urzędu może wydać decyzję o pozbawieniu cudzoziemca statusu uchodźcy, ochrony uzupełniającej lub azylu nie mogą być pozyskiwane od domniemanych podmiotów dopuszczających się prześladowań lub wyrządzających poważną krzywdę, o których mowa w art. 16 ust. 1.</p> <p>Art. 44. 4. Przesłuchanie odbywa się bez udziału innych osób, na których obecność wnioskodawca nie wyraził zgody, w warunkach zapewniających odpowiedni stopień poufności i pozwalających wnioskodawcy na wyczerpujące przedstawienie powodów złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. W tym celu organ prowadzący postępowanie zapewnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) aby osoba prowadząca przesłuchanie była przeszkolona w zakresie technik prowadzenia przesłuchań, w tym technik prowadzenia przesłuchań osób szczególnie wrażliwych oraz wykorzystywania informacji o krajach pochodzenia; 2) na wniosek wnioskodawcy, przesłuchanie go przez osobę tej samej płci, chyba że z okoliczności sprawy wynika, że podstawą takiego wniosku nie są trudności po stronie wnioskodawcy dotyczące przedstawienia wyczerpującego uzasadnienia wniosku; 3) w razie potrzeby, bezpłatną pomoc tłumacza władającego językiem zrozumiałym dla wnioskodawcy, przy czym na wniosek wnioskodawcy - pomoc tłumacza tej samej płci, chyba że z okoliczności sprawy wynika, że podstawą takiego wniosku nie są trudności po stronie wnioskodawcy dotyczące przedstawienia wyczerpującego uzasadnienia wniosku. <p>Art. 76. 1. Członek korpusu służby cywilnej jest obowiązany w szczególności: (...)</p> <p>5) dochowywać tajemnicy ustawowo chronionej; (...)</p>	
Rozdział V					
Odwołania					
Art. 26					
Odwołania					

123.	Art. 26 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość odwołania od decyzji w sprawie przyznania, cofnięcia lub ograniczenia świadczeń na mocy niniejszej dyrektywy lub decyzji podjętych na podstawie art. 7, które indywidualnie wpływają na sytuację wnioskodawców, w ramach procedur ustanowionych w prawie krajowym. Przynajmniej w ostatniej instancji istnieje możliwość wniesienia odwołania lub innego środka dotyczącego stanu faktycznego i kwestii prawnych do organu sądowego.	T	Art. 72 ust. 3-6, Art. 76 ust. 2 i Art. 78 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego	Art. 72. 3. Decyzję w sprawie udzielania świadczenia pieniężnego wydaje, na wniosek cudzoziemca lub z urzędu, Szef Urzędu. 4. Szef Urzędu stwierdza wygaśnięcie decyzji w sprawie udzielania świadczenia pieniężnego, w przypadku gdy: 1) ustały okoliczności, które uzasadniały jej udzielanie; 2) istnieją okoliczności, o których mowa w art. 70 ust. 2 pkt 3-6; 3) cudzoziemiec mimo otrzymywania świadczenia pieniężnego nadal przebywa w ośrodku. 5. Szef Urzędu orzeka w decyzji stwierdzającej wygaśnięcie decyzji o udzielaniu świadczenia pieniężnego o przywróceniu pomocy udzielanej w ośrodku, gdy cudzoziemiec jest uprawniony do otrzymywania pomocy socjalnej. 6. Decyzji stwierdzającej wygaśnięcie decyzji o udzielaniu świadczenia pieniężnego nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Art. 76. 2. Decyzję w sprawie pozbawienia pomocy socjalnej wydaje Szef Urzędu i nadaje jej rygor natychmiastowej wykonalności. Art. 78. 3. Szef Urzędu wydaje decyzje w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, na wniosek cudzoziemca. Art. 127. § 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji. § 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy. § 3. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji.	
------	-----------------------	---	----------	---	---	--

				<p>Art. 3 i art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi</p>	<p>Art. 3. § 1. Sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie. § 2. Kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na: 1) decyzje administracyjne; (...)</p> <p>Art. 52. § 1. Skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka. § 2. Przez wyczerpanie środków zaskarżenia należy rozumieć sytuację, w której stronie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, taki jak zażalenie, odwołanie lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, przewidziany w ustawie.</p>	
124.	Art. 26 ust. 2	<p>2. W razie wniesienia do organu sądowego odwołania lub innego środka, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie zapewniają, aby na żądanie udostępniana była bezpłatna pomoc prawna oraz zastępstwo prawne, o ile jest to konieczne dla zapewnienia skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości. Dotyczy to, co najmniej przygotowania wymaganych w ramach postępowania dokumentów oraz udziału w rozprawie przed organami sądowymi w imieniu wnioskodawcy.</p> <p>Bezpłatna pomoc prawna i zastępstwo prawne są świadczone przez odpowiednio wykwalifikowane osoby – tak jak to dopuszcza lub na to zezwala prawo krajowe, – których interes nie jest sprzeczny, ani faktycznie, ani potencjalnie, z interesem wnioskodawcy.</p>	T	<p>Art. 243, art. 244 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi</p>	<p>Art. 243. § 1. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. § 2. Przyznanie prawa pomocy przed lub w toku postępowania rozpoznawczego obejmuje także postępowanie egzekucyjne.</p> <p>Art. 244. § 1. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. § 2. Ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego w ramach prawa pomocy jest równoznaczne z udzieleniem pełnomocnictwa. § 3. Jeżeli strona we wniosku wskazała adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego lub rzecznika patentowego, właściwa okręgowa rada adwokacka, rada okręgowej izby radców prawnych, Krajowa Rada Doradców Podatkowych lub Krajowa Rada Rzeczników Patentowych, w miarę możliwości i w porozumieniu ze wskazanym adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym, wyznaczy adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego lub rzecznika patentowego wskazanego przez stronę.</p> <p>Art. 246. § 1. Przyznanie prawa pomocy osobie fizycznej następuje:</p>	

					1) w zakresie całkowitym - gdy osoba ta wykaże, że nie jest w stanie ponieść jakichkolwiek kosztów postępowania; 2) w zakresie częściowym - gdy wykaże, że nie jest w stanie ponieść pełnych kosztów postępowania, bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.	
125.	Art. 26 ust. 3 lit. a	3. Państwa członkowskie mogą także postanowić, że bezpłatna pomoc prawna i zastępstwo prawne przysługuje: a) jedynie osobom pozbawionym wystarczających zasobów; lub	T	Art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi	Art. 246. § 1. Przyznanie prawa pomocy osobie fizycznej następuje: 1) w zakresie całkowitym - gdy osoba ta wykaże, że nie jest w stanie ponieść jakichkolwiek kosztów postępowania; 2) w zakresie częściowym - gdy wykaże, że nie jest w stanie ponieść pełnych kosztów postępowania, bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.	
126.	Art. 26 ust. 3 lit. b	b) jedynie w postaci usług zapewnianych przez doradców prawnych lub innych doradców wyraźnie wyznaczonych zgodnie z prawem krajowym do pomocy wnioskodawcom i do ich reprezentowania. Państwa członkowskie mogą postanowić, że bezpłatna pomoc prawna i zastępstwo prawne nie przysługują, jeżeli zdaniem właściwego organu odwołania lub inny środek nie rokuje powodzenia. W takim przypadku państwa członkowskie zapewniają, aby pomoc prawna i zastępstwo prawne nie były arbitralnie ograniczane, a skuteczny dostęp wnioskodawcy do wymiaru sprawiedliwości nie był utrudniony.	T	Art. 244 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi	Art. 244. § 1. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. § 2. Ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego w ramach prawa pomocy jest równoznaczne z udzieleniem pełnomocnictwa. § 3. Jeżeli strona we wniosku wskazała adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego lub rzecznika patentowego, właściwa okręgowa rada adwokacka, rada okręgowej izby radców prawnych, Krajowa Rada Doradców Podatkowych lub Krajowa Rada Rzeczników Patentowych, w miarę możliwości i w porozumieniu ze wskazanym adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym, wyznaczy adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego lub rzecznika patentowego wskazanego przez stronę.	
127.	Art. 26 ust. 4 lit. a	4. Państwa członkowskie mogą także: a) ustanawiać limity – pieniężne lub czasowe – na świadczenie bezpłatnej pomocy prawnej i zastępstwa prawnego, pod warunkiem że takie limity nie ograniczają w sposób arbitralny dostępu do pomocy prawnej i zastępstwa prawnego;	N			

128.	Art. 26 ust. 4 lit. b	b) ustalić, że w odniesieniu do opłat i innych koszty, traktowanie wnioskodawców nie może być korzystniejsze niż standardowe traktowanie swoich obywateli w zakresie pomocy prawnej.	N			
129.	Art. 26 ust. 5	5. Państwa członkowskie mogą żądać całkowitego lub częściowego zwrotu wszelkich poniesionych kosztów, jeżeli sytuacja finansowa wnioskodawcy znacznie się poprawiła lub jeżeli decyzja o pokryciu takich kosztów zapadła na podstawie nieprawdziwych informacji dostarczonych przez wnioskodawcę.	N			
130.	Art. 26 ust. 6	6. Procedury dotyczące dostępu do pomocy prawnej i zastępstwa prawnego są określone w prawie krajowym.	T	Jak wyżej		
Rozdział VI						
Działania mające na celu poprawę skuteczności systemu przyjmowania						
Art. 27						
Właściwe organy						
131.	Art. 27	Każde państwo członkowskie zgłasza Komisji nazwy organów odpowiedzialnych za wypełnianie obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich zmianach wyznaczonych organów.	N			
Art. 28						
System wytycznych, monitorowania i kontroli						
132.	Art. 28 ust. 1	1. Państwa członkowskie tworzą, z należyтым poszanowaniem własnej struktury konstytucyjnej, właściwe mechanizmy mające na celu zapewnienie ustanowienia właściwych wytycznych oraz środków monitorowania i kontroli poziomu warunków przyjmowania.	N			

133.	Art. 28 ust. 2	2. W terminie do dnia 20 lipca 2016 r. państwa członkowskie przekazują Komisji odpowiednie informacje w formularzu zawartym w załączniku I.	N			
Art. 29 Personel i zasoby						
134.	Art. 29 ust. 1	1. Państwa członkowskie podejmują właściwe środki w celu zagwarantowania, by organy i inne organizacje wdrażające niniejszą dyrektywę odbyły odpowiednie podstawowe szkolenie w odniesieniu do potrzeb wnioskodawców obu płci.	N	Art.76 ust. 1 pkt 6 i art. 106, art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej	Art. 76. 1. Członek korpusu służby cywilnej jest obowiązany w szczególności: (...) 6) rozwijać wiedzę zawodową; (...)	
				§ 1 i § 3 zarządzenia Nr 70 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6	Art. 106. 1. Członek korpusu służby cywilnej uczestniczy w szkoleniach w służbie cywilnej. 2. Szkolenia w służbie cywilnej obejmują: 1) szkolenia centralne - planowane, organizowane i nadzorowane przez Szefa Służby Cywilnej; 2) szkolenia powszechne - planowane, organizowane i nadzorowane przez dyrektora generalnego urzędu; 3) szkolenia w ramach indywidualnego programu rozwoju zawodowego członka korpusu służby cywilnej - planowane, organizowane i nadzorowane przez dyrektora generalnego urzędu w porozumieniu z zatrudnionym w danym urzędzie członkiem korpusu służby cywilnej; 4) szkolenia specjalistyczne - planowane, organizowane i nadzorowane przez dyrektora generalnego urzędu, obejmujące tematykę związaną z zadaniami urzędu. Art. 108. 1. Bezpośredni przełożony ustala, odrębnie dla każdego członka korpusu służby cywilnej, z wyjątkiem dyrektora generalnego urzędu, indywidualny program rozwoju zawodowego, stanowiący podstawę do kierowania członka korpusu służby cywilnej na szkolenia, biorąc pod uwagę w szczególności: § 1. Członek korpusu służby cywilnej przy wykonywaniu zadań kieruje się wynikającymi z przepisów prawa zasadami służby cywilnej, którymi w szczególności są: 1) zasada legalizmu, praworządności i pogłębiania zaufania obywateli do organów administracji publicznej;	

				<p>października 2011 r. (M.P. 2011r. poz. 953)</p> <p>Art. 44 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>2) zasada ochrony praw człowieka i obywatela; 3) zasada bezinteresowności; 4) zasada jawności i przejrzystości; 5) zasada dochowania tajemnicy ustawowo chronionej; 6) zasada profesjonalizmu;</p> <p>§ 3. Przestrzegając zasady ochrony praw człowieka i obywatela, członek korpusu służby cywilnej w szczególności zna prawa człowieka i obywatela, nie proponuje ani nie podejmuje działań, które naruszają prawa człowieka i obywatela, oraz ma na uwadze, że ich skuteczna ochrona przyczynia się do wzrostu autorytetu państwa.</p> <p>Art. 44. 4. Przesłuchanie odbywa się bez udziału innych osób, na których obecność wnioskodawca nie wyraził zgody, w warunkach zapewniających odpowiedni stopień poufności i pozwalających wnioskodawcy na wyczerpujące przedstawienie powodów złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. W tym celu organ prowadzący postępowanie zapewnia:</p> <p>1) aby osoba prowadząca przesłuchanie była przeszkolona w zakresie technik prowadzenia przesłuchań w tym technik prowadzenia przesłuchań osób szczególnie wrażliwych oraz wykorzystywania informacji o krajach pochodzenia; 2) na wniosek wnioskodawcy, przesłuchanie go przez osobę tej samej płci, chyba że z okoliczności sprawy wynika, że podstawą takiego wniosku nie są trudności po stronie wnioskodawcy dotyczące przedstawienia wyczerpującego uzasadnienia wniosku; 3) w razie potrzeby, bezpłatną pomoc tłumacza władającego językiem zrozumiałym dla wnioskodawcy, przy czym na wniosek wnioskodawcy - pomoc tłumacza tej samej płci, chyba że z okoliczności sprawy wynika, że podstawą takiego wniosku nie są trudności po stronie wnioskodawcy dotyczące przedstawienia wyczerpującego uzasadnienia wniosku.</p>	
135.	Art. 29 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają zasoby niezbędne w związku z przepisami krajowymi wprowadzającymi w życie niniejszą dyrektywę.	N	<p>§ 7 zarządzenia Nr 70 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2011</p>	<p>§ 7. Przestrzegając zasady profesjonalizmu, członek korpusu służby cywilnej w szczególności:</p> <p>1) realizując zadania państwa, posiada niezbędną wiedzę dotyczącą funkcjonowania państwa, podnosi kwalifikacje</p>	

				r. (M.P. 2011r. poz. 953)	oraz rozwija wiedzę zawodową, potrzebną do jak najlepszego wykonywania pracy w urzędzie; 2) zna akty prawne dotyczące funkcjonowania urzędu, w którym jest zatrudniony, oraz zapoznaje się z wszystkimi istotnymi okolicznościami faktycznymi i prawnymi prowadzonych przez siebie spraw; (...)	
Rozdział VII						
Przepisy końcowe						
Art. 30						
Sprawozdania						
136.	Art. 30	W terminie do dnia 20 lipca 2017 r. Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy i proponuje wszelkie niezbędne zmiany. Państwa członkowskie przesyłają Komisji wszelkie informacje przydatne dla sporządzenia sprawozdania do dnia 20 lipca 2016 r. Po przedstawieniu pierwszego sprawozdania Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy co najmniej co pięć lat.	N			
Art. 31						
Transpozycja						
137.	Art. 31 ust. 1	1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1–12, 14–28 i 30 oraz załącznika I w terminie do dnia 20 lipca 2015 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.	N			

		Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.				
138.	Art. 31 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N			
Art. 32 Uchylenie						
139.	Art. 32	Dyrektywa 2003/9/WE traci moc w odniesieniu do państw członkowskich związanych niniejszą dyrektywą od dnia 21 lipca 2015 r., bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektywy określonej w załączniku II część B. Odesłania do dyrektywy 2003/9/WE odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.	N			
Art. 33 Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania						

140.	Art. 33	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Art. 13 oraz 29 stosuje się od dnia 21 lipca 2015 r.	N			
Art. 34 Adresaci						
141.	Art. 34	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.	N			
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU/ PRZEPISU:	Projekt ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	<p>Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r.</p> <p>w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona)</p> <p style="text-align: center;"><i>Dziennik Urzędowy UE L 180/31 z 29.6.2013 r.</i></p>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
Rozdział I						
Przedmiot i definicje						
Art. 1						
Przedmiot						
1.	Art. 1	Niniejsze rozporządzenie ustanawia kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (zwanego dalej "odpowiedzialnym państwem	N			

		członkowskim").				
Art. 2 Definicje						
2.	Art. 2 lit. a	Na użytek niniejszego rozporządzenia: a) "obywatel państwa trzeciego" oznacza każdą osobę, która nie jest obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 TFUE i która nie jest obywatelem państwa uczestniczącego w stosowaniu niniejszego rozporządzenia na mocy porozumienia z Unią Europejską;	N			
3.	Art. 2 lit. b	b) "wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej" oznacza wniosek o udzielenie międzynarodowej ochrony zdefiniowany w art. 2 lit. h) dyrektywy 2011/95/UE;	N			
4.	Art. 2 lit. c	c) "wnioskodawca" oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który złożył wniosek o udzielenie, ochrony międzynarodowej, w odniesieniu do którego nie została jeszcze podjęta prawomocna decyzja;	N			
5.	Art. 2 lit. d	d) "rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej" oznacza wszelkie przypadki rozpatrzenia wniosku lub wydania decyzji lub orzeczenia w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej przez właściwe organy zgodnie z dyrektywą 2013/32/UE i dyrektywą 2011/95/UE, z wyjątkiem postępowań w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;	N			

6.	Art. 2 lit. e	e) "wycofanie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej" oznacza działanie, w wyniku którego wnioskodawca kończy postępowanie rozpoczęte złożeniem przez niego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, zgodnie z dyrektywą 2013/32/UE, w sposób wyraźny lub dorozumiany;	N			
7.	Art. 2 lit. f	f) "beneficjent ochrony międzynarodowej" oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, któremu przyznano prawo do międzynarodowej ochrony zdefiniowanej w art. 2 lit. a) dyrektywy 2011/95/UE;	N			
8.	Art. 2 lit. g	g) "członkowie rodziny" oznaczają – o ile rodzina istniała już w kraju pochodzenia – następujących członków rodziny wnioskodawcy, którzy przebywają na terytorium państw członkowskich: - małżonek wnioskodawcy lub jego partner stanu wolnego, z którym pozostaje on w stałym związku, w przypadku zgodnie z prawem lub praktyką zainteresowanego państwa członkowskiego związku niemałżeńskie traktowane są w sposób porównywalny z małżeństwami na mocy przepisów tego państwa członkowskiego odnoszących się do obywateli państw trzecich, - małoletnie dzieci pochodzące ze związków, o których mowa w tiret pierwszym, lub małoletnie dzieci wnioskodawcy, pod warunkiem że nie	N			

		<p>pozostają w związku małżeńskim, oraz bez względu na to, czy urodziły się one w związku małżeńskim, czy poza nim, lub czy zostały przysposobione zgodnie z przepisami prawa krajowego,</p> <p>- jeżeli wnioskodawca jest małoletnim i nie pozostaje w związku małżeńskim – ojciec, matka lub inna dorosła osoba odpowiedzialna za wnioskodawcę z mocy prawa lub zgodnie z praktyką państwa członkowskiego, w którym ta dorosła osoba przebywa,</p> <p>- jeżeli beneficjent ochrony międzynarodowej jest małoletnim i nie pozostaje w związku małżeńskim – ojciec, matka lub inna dorosła osoba odpowiedzialna za niego z mocy prawa lub zgodnie z praktyką krajową państwa członkowskiego, w którym przebywa beneficjent ochrony międzynarodowej;</p>				
9.	Art. 2 lit. h	h) "krewny" oznacza dorosłego wstępnego wnioskodawcy trzeciego stopnia w linii bocznej lub wstępnego wnioskodawcy drugiego stopnia w linii prostej, który przebywa na terytorium państw członkowskich, niezależnie od tego czy wnioskodawca urodził się w małżeństwie, czy poza małżeństwem lub został adoptowany, zgodnie z definicją w prawie krajowym;	N			
10.	Art. 2 lit. i	i) "małoletni" oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca w wieku poniżej 18 lat;	N			
11.	Art. 2 lit. j	j) "małoletni bez opieki" oznacza małoletniego, który przybywa na terytorium państw członkowskich bez opieki osoby dorosłej, odpowiedzialnej za niego z mocy prawa lub zgodnie z	N			

		praktyką zainteresowanego państwa członkowskiego i dopóki nie zostanie faktycznie objęty opieką takiej osoby dorosłej; obejmuje to małoletnich, którzy zostali pozostawieni bez opieki po wjeździe na terytorium państw członkowskich;			
12.	Art. 2 lit. k	k) "przedstawiciel" oznacza osobę lub organizację wyznaczoną przez właściwe organy, mającą pomagać małoletniemu bez opieki i reprezentować go w postępowaniach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w celu jak najlepszego zabezpieczenia interesów dziecka, jak również w razie potrzeby wykonywać czynności prawne w jego imieniu. Jeżeli na przedstawiciela została wyznaczona organizacja, wskazuje ona osobę odpowiedzialną za wypełnianie jej obowiązków wobec małoletniego, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;	T	<p>Art. 178 ust. 2 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego</p> <p>Art. 61 ust. 1-2 i 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>Art. 178. 2. W zakresie nieuregulowanym przez przepisy, które przewidują ustanowienie kuratora, stosuje się odpowiednio do kurateli przepisy o opiece z zachowaniem przepisów poniższych.</p> <p>Art. 61. 1. W przypadku gdy małoletni bez opieki zadeklarował organowi Straży Granicznej, zamiar złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, organ, który przyjął deklarację:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sporządza na tę okoliczność protokół; 2) rejestruje deklarację zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w rejestrze, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 1; 3) występuje niezwłocznie do sądu opiekuńczego właściwego ze względu na miejsce pobytu małoletniego z wnioskiem o ustanowienie kuratora do reprezentowania małoletniego w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, przekazania do innego państwa członkowskiego na podstawie rozporządzenia 604/2013, udzielenia pomocy socjalnej oraz udzielenia pomocy w dobrowolnym powrocie do kraju pochodzenia. <p>2. Sąd ustanawia kuratora niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni.</p> <p>3. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej złożony w imieniu małoletniego bez opieki przez kuratora</p>

					<p>przyjmuje i rejestruje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od dnia ustanowienia przez sąd kuratora, organ Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu małoletniego bez opieki.</p> <p>4. Przepis ust. 1 pkt 3 i ust. 2 stosuje się także w przypadku:</p> <p>1) złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w imieniu małoletniego bez opieki przez przedstawiciela organizacji międzynarodowej lub pozarządowej zajmującej się udzielaniem cudzoziemcom pomocy, w tym pomocy prawnej;</p> <p>2) przekazania przez inne państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia 604/2013 małoletniego bez opieki, dla którego kurator nie był wcześniej ustanowiony.</p>
13.	Art. 2 lit. 1	<p>l) "dokument pobytu" oznacza każde zezwolenie wydane przez organy państwa członkowskiego zezwalające obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi na pozostanie na jego terytorium, włącznie z dokumentami potwierdzającymi zezwolenie na pozostanie na jego terytorium na podstawie ustaleń dotyczących ochrony czasowej lub tak długo, jak długo istnieją okoliczności uniemożliwiające wykonanie decyzji o wydaleniu, z wyjątkiem wiz i zezwoleń na pobyt wydanych w okresie niezbędnym do ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego na mocy niniejszego rozporządzenia lub podczas rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej lub wniosku o wydanie zezwolenia na pobyt;</p>	N		

14.	Art. 2 lit. m	<p>m) "wiza" oznacza zezwolenie lub decyzję państwa członkowskiego, wymagane do tranzytu lub wjazdu w celu zamierzonego pobytu w tym państwie członkowskim lub w wielu państwach członkowskich. Charakter wizy ustala się zgodnie z następującymi definicjami:</p> <p>- "wiza długoterminowa" oznacza zezwolenie lub decyzję wydane przez jedno z państw członkowskich zgodnie z prawem krajowym lub prawem Unii, wymagane do wjazdu w celu zamierzonego pobytu w tym państwie członkowskim dłuższego niż trzy miesiące,</p> <p>- "wiza krótkoterminowa" oznacza zezwolenie lub decyzję państwa członkowskiego wydane do celów tranzytu przez terytorium jednego, kilku lub wszystkich państw członkowskich lub zamierzonego pobytu na tym terytorium nieprzekraczającego trzech miesięcy w dowolnym okresie sześciu miesięcy rozpoczynającym się w dniu pierwszego wjazdu na terytorium państwa członkowskiego,</p> <p>- "lotniskowa wiza tranzytowa" oznacza wizę uprawniającą do tranzytu przez międzynarodowe strefy tranzytowe jednego lub kilku portów lotniczych państw członkowskich;</p>	N			
15.	Art. 2 lit. n	<p>n) "ryzyko ucieczki" oznacza istnienie w indywidualnym przypadku przesłanek, opartych na obiektywnych, prawnie określonych kryteriach, wskazujących na to, że wnioskodawca</p>	T	<p>Art. 87 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom</p>	<p>Art. 87. 2. Znaczne prawdopodobieństwo ucieczki wnioskodawcy, lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, istnieje w szczególności, gdy osoba ta:</p> <p>1) nie dysponuje dokumentami</p>	

		lub obywatel państwa trzeciego lub bezzaśnawowiec, który podlega procedurze przekazania, może zbiec.		ochrony na terytorium Rzeczypospolitej w brzmieniu nadany przez projekt	poświadczającymi jego tożsamość w chwili składania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, lub 2) przekroczyła lub usiłowała przekroczyć granicę wbrew przepisom prawa, chyba że przybyła bezpośrednio z terytorium, na którym jej życiu lub wolności zagrażało niebezpieczeństwo prześladowania lub ryzyko wyrządzenia poważnej krzywdy, przedstawiła wiarygodne przyczyny nielegalnego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i złożyła wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej niezwłocznie po przekroczeniu granicy, lub 3) wjechała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie obowiązywania wpisu do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu.	
Rozdział II						
Zasady ogólne i zabezpieczenia						
Art. 3						
Rozpatrywanie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej						
16.	Art. 3 ust. 1	1. Państwa członkowskie rozpatrują każdy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej złożony przez obywatela państwa trzeciego lub bezzaśnawowca który składa wniosek na terytorium jednego z nich, w tym na granicy lub w strefach tranzytowych. Wniosek jest rozpatrywany przez jedno państwo członkowskie, którym jest państwo, które kryteria wymienione w rozdziale III wskazują jako odpowiedzialne.	N			

17.	Art. 3 ust. 2	<p>2. W przypadku gdy nie można wyznaczyć odpowiedzialnego państwa członkowskiego na podstawie kryteriów wymienionych w niniejszym rozporządzeniu, odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej jest pierwsze państwo członkowskie, w którym wniosek ten został złożony.</p> <p>Jeżeli przekazanie wnioskodawcy do państwa członkowskiego pierwotnie wyznaczonego jako państwo odpowiedzialne jest niemożliwe, gdyż istnieją istotne powody ku temu, by przypuszczać, że w procedurze azylowej i w warunkach przyjmowania wnioskodawców w tym państwie członkowskim występują wady systemowe, powodujące pojawienie się ryzyka nieludzkiego lub poniżającego traktowania w rozumieniu art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, państwo członkowskie dokonujące ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego dalej prowadzi ocenę kryteriów określonych w rozdziale III w celu stwierdzenia, czy inne państwo członkowskie może zostać wyznaczone jako odpowiedzialne.</p> <p>Jeżeli na mocy niniejszego ustępu nie można przeprowadzić przekazania do żadnego z państw członkowskich wyznaczonych na podstawie kryteriów określonych w rozdziale III ani do pierwszego państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek, odpowiedzialnym państwem członkowskim staje się państwo członkowskie prowadzące postępowanie</p>	N			
-----	--------------------------	--	---	--	--	--

		w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego.				
18.	Art. 3 ust. 3	3. Każde państwo członkowskie zachowuje prawo do wysłania wnioskodawcy do bezpiecznego państwa trzeciego, z zastrzeżeniem przepisów i zabezpieczeń ustanowionych w dyrektywie 2013/32/UE.	N			
Art. 4 Prawo do informacji						
19.	Art. 4 ust. 1 lit. a	1. Niezwłocznie po złożeniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w rozumieniu art. 20 ust. 2 w państwie członkowskim, jego właściwe organy informują wnioskodawcę o stosowaniu niniejszego rozporządzenia, a w szczególności o: a) celach niniejszego rozporządzenia oraz konsekwencjach złożenia kolejnego wniosku w innym państwie członkowskim, a także o konsekwencjach przeniesienia się z jednego państwa członkowskiego do innego, w trakcie ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego na mocy niniejszego rozporządzenia oraz rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej;	T	Art. 30 ust. 1 pkt 5 lit. c ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 30. 1. Organ Straży Granicznej, właściwy do przyjęcia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej: 5) przekazuje wnioskodawcy na piśmie w języku dla niego zrozumiałym, informacje o: c) których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia 604/2013,	
20.	Art. 4 ust. 1 lit. b	b) kryteriach ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego oraz hierarchii tych kryteriów na różnych etapach postępowania i czasie ich trwania oraz o fakcie, że złożenie wniosku o udzielenie	T	Jak w poz. 19		

		ochrony międzynarodowej w jednym państwie członkowskim może skutkować tym, iż państwo to stanie się odpowiedzialnym państwem członkowskim na mocy niniejszego rozporządzenia, nawet jeśli taka odpowiedzialność nie wynika z tych kryteriów;				
21.	Art. 4 ust. 1 lit. c	c) indywidualnej rozmowie na mocy art. 5 oraz możliwości przedstawienia informacji o przebywaniu w państwach członkowskich członków rodziny, krewnych lub innych osób należących do rodziny, w tym o możliwym sposobie przedstawienia przez wnioskodawcę takich informacji;	T	Jak w poz. 19		
22.	Art. 4 ust. 1 lit. d	d) możliwości zaskarżenia decyzji o przekazaniu oraz, w stosownych przypadkach, możliwości wnioskowania o zawieszenie przekazania;	T	Jak w poz. 19		
23.	Art. 4 ust. 1 lit. e	e) fakcie, że właściwe organy państw członkowskich mogą wymieniać dane na jej temat, wyłącznie w celu wypełnienia zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia;	T	Jak w poz. 19		
24.	Art. 4 ust. 1 lit. f	f) prawie dostępu do danych jej dotyczących oraz prawie do żądania poprawienia takich danych, jeśli są nieprawidłowe lub ich usunięcia, w przypadku gdy były przetwarzane niezgodnie z prawem, oraz o procedurach wykonywania tych praw, w tym danych kontaktowych organów, o których mowa w art. 35, i krajowych organów ochrony danych rozpatrujących skargi dotyczące ochrony danych osobowych.	T	Jak w poz. 19		

25.	Art. 4 ust. 2	2. Informacje, o których mowa w ust. 1, udzielane są na piśmie w języku zrozumiałym dla wnioskodawcy lub co do którego można zasadnie przypuszczać, że jest dla niego zrozumiały. Państwa członkowskie wykorzystują do tego celu wspólną ulotkę przygotowaną na podstawie ust. 3. W przypadkach gdy jest to potrzebne dla właściwego zrozumienia informacji przez wnioskodawcę, informacje są udzielane także ustnie, na przykład w związku z indywidualną rozmową, o której mowa w art. 5.	T	Jak w poz. 19		
26.	Art. 4 ust. 3	3. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych wspólną ulotkę – oraz specjalną ulotkę dla małoletnich bez opieki – zawierające co najmniej informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Wspólna ulotka zawiera także informacje dotyczące stosowania rozporządzenia (UE) nr 603/2013, a w szczególności celu, w jakim dane wnioskodawcy mogą być przetwarzane w systemie Eurodac. Wspólna ulotka przygotowywana jest w taki sposób, by państwa członkowskie mogły ją uzupełniać dodatkowymi, tylko im właściwymi informacjami. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.	N			
Art. 5 Indywidualna rozmowa						
27.	Art. 5 ust. 1	1. Aby ułatwić ustalenie odpowiedzialnego państwa	T	Art. 30 ust. 1 pkt 10	Art. 30. 1. Organ Straży Granicznej, właściwy do przyjęcia wniosku o udzielenie	

		członkowskiego, państwo członkowskie dokonujące takiego ustalenia przeprowadza indywidualną rozmowę z wnioskodawcą. Rozmowa ma pozwolić również na właściwe zrozumienie przez wnioskodawcę informacji przekazanych mu na mocy art. 4.		ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej w brzmieniu nadanym przez projekt	ochrony międzynarodowej: 10) przeprowadza z wnioskodawcą indywidualną rozmowę, o której mowa w art. 5 rozporządzenia 604/2013;	
28.	Art. 5 ust. 2 lit. a	2. Można odstąpić od przeprowadzania indywidualnej rozmowy, jeśli: a) wnioskodawca zbiegł; lub	N			
29.	Art. 5 ust. 2 lit. b	b) wnioskodawca, po otrzymaniu informacji, o których mowa w art. 4, przedstawił już w inny sposób informacje mające znaczenie dla ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie, które odstępuje od przeprowadzenia rozmowy, daje wnioskodawcy możliwość przedstawienia wszystkich dodatkowych informacji mających znaczenie dla prawidłowego ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego przed podjęciem decyzji o przekazaniu wnioskodawcy do odpowiedzialnego państwa członkowskiego na mocy art. 26 ust. 1	N			
30.	Art. 5 ust. 3	3. Indywidualna rozmowa przeprowadzana jest w odpowiednim czasie, a w każdym razie przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji o przekazaniu wnioskodawcy do odpowiedzialnego państwa członkowskiego na mocy art. 26 ust. 1.	N			

31.	Art. 5 ust. 4	4. Indywidualna rozmowa przeprowadzana jest w języku zrozumiałym dla wnioskodawcy lub co do którego można zasadnie przypuszczać, że jest dla niego zrozumiały i w którym jest on w stanie się porozumiewać. W razie potrzeby państwa członkowskie korzystają z tłumacza, który jest w stanie zapewnić właściwą komunikację między wnioskodawcą a osobą przeprowadzającą indywidualną rozmowę.	N			
32.	Art. 5 ust. 5	5. Indywidualna rozmowa przeprowadzana jest w warunkach zapewniających odpowiednią poufność. Rozmowa jest przeprowadzana przez osobę, która zgodnie z prawem krajowym ma odpowiednie kwalifikacje.	N			
33.	Art. 5 ust. 6	6. Państwo członkowskie przeprowadzające indywidualną rozmowę sporządza jej pisemne podsumowanie zawierające co najmniej najważniejsze informacje przekazane przez wnioskodawcę podczas rozmowy. Podsumowanie może mieć formę protokołu lub może zostać przygotowane na standardowym formularzu. Państwo członkowskie dba o to, by wnioskodawca lub doradca prawny, lub inny doradca, który reprezentuje wnioskodawcę, miał na czas dostęp do tego podsumowania.	N			
Art. 6 Gwarancje dla małoletnich						
34.	Art. 6 ust. 1	1. W ramach wszelkich postępowań przewidzianych w niniejszym	N			

		rozporządzeniu jednym z priorytetów jest dla państw członkowskich jak najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka.			
35.	Art. 6 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by w ramach wszelkich postępowań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu małoletni bez opieki był reprezentowany lub wspomagany przez przedstawiciela. Przedstawiciel powinien mieć kwalifikacje i wiedzę fachową pozwalające na jak najlepsze uwzględnienie interesów dziecka w ramach postępowań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Przedstawiciel taki musi mieć dostęp do treści stosownych dokumentów w aktach wnioskodawcy, w tym do specjalnej ulotki dla małoletnich bez opieki.</p> <p>Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla stosownych przepisów art. 25 dyrektywy 2013/32/UE.</p>	T	Art. 61 ust. 1-2 i 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 61. 1. W przypadku gdy małoletni bez opieki zadeklarował organowi Straży Granicznej, zamiar złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, organ, który przyjął deklarację : 1) sporządza na tę okoliczność protokół; 2) rejestruje deklarację zamiaru złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w rejestrze, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 1; 3) występuje niezwłocznie do sądu opiekuńczego właściwego ze względu na miejsce pobytu małoletniego z wnioskiem o ustanowienie kuratora do reprezentowania małoletniego w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, przekazania do innego państwa członkowskiego na podstawie rozporządzenia 604/2013, udzielenia pomocy socjalnej oraz udzielenia pomocy w dobrowolnym powrocie do kraju pochodzenia. 2. Sąd ustanawia kuratora niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni. 3. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej złożony w imieniu małoletniego bez opieki przez kuratora przyjmuje i rejestruje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od dnia ustanowienia przez sąd kuratora, organ Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu małoletniego bez opieki. 4. Przepis ust. 1 pkt 3 i ust. 2 stosuje się także w przypadku: 1) złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w imieniu małoletniego bez

					opieki przez przedstawiciela organizacji międzynarodowej lub pozarządowej zajmującej się udzielaniem cudzoziemcom pomocy, w tym pomocy prawnej; 2) przekazania przez inne państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia 604/2013 małoletniego bez opieki, dla którego kurator nie był wcześniej ustanowiony.	
36.	Art. 6 ust. 3 lit. a	3. Przy ocenie, co najlepiej służy zabezpieczeniu interesów dziecka, państwa członkowskie ściśle współpracują za sobą, a w szczególności należycie uwzględniają następujące czynniki: a) możliwości ponownego połączenia rodziny;	N			
37.	Art. 6 ust. 3 lit. b	b) dobrostan i rozwój społeczny małoletniego;	N			
38.	Art. 6 ust. 3 lit. c	c) aspekty związane z bezpieczeństwem i ochroną, w szczególności jeżeli zachodzi ryzyko, że dziecko jest ofiarą handlu ludźmi;	N			
39.	Art. 6 ust. 3 lit. d	d) opinię małoletniego, stosownie do jego wieku i dojrzałości.	N			
40.	Art. 6 ust. 4	4. Do celów stosowania art. 8 państwo członkowskie, w którym małoletni bez opieki złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, najszybciej jak to możliwe podejmuje stosowne działania w celu zidentyfikowania członków rodziny, rodzeństwa lub krewnych małoletniego bez opieki na terytorium państw członkowskich, dbając przy tym o jak najlepsze	T	Art. 61 ust. 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej w brzmieniu nadanym przez	Art. 61. 9. Szef Urzędu niezwłocznie po otrzymaniu wniosku o udzielenie małoletniemu bez opieki ochrony międzynarodowej, uwzględniając zakaz określony w art. 9, podejmuje działania mające na celu odnalezienie jego krewnych, a w szczególności: 1) informuje małoletniego bez opieki o możliwości poszukiwania jego krewnych za pośrednictwem	

		<p>zabezpieczenie interesów dziecka. W tym celu to państwo członkowskie może wystąpić o pomoc do organizacji międzynarodowych lub innych odpowiednich organizacji oraz może ułatwić małoletniemu dostęp do usług ustalania miejsca pobytu przez takie organizacje.</p> <p>Personel odpowiednich organów, o których mowa w art. 35, zajmujący się wnioskami dotyczącymi małoletnich bez opieki jest odpowiednio przeszkolony w zakresie potrzeb małoletnich i stale uczestniczy w szkoleniach z tej dziedziny.</p>		projekt	<p>międzynarodowych organizacji pozarządowych;</p> <p>2) udziela małoletniemu bez opieki pomocy w:</p> <p>a) nawiązaniu kontaktu z międzynarodowymi organizacjami pozarządowymi,</p> <p>b) zainicjowaniu poszukiwań jego krewnych.</p>	
41.	Art. 6 ust. 5	<p>5. Aby ułatwić podejmowanie stosownych działań zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu w celu zidentyfikowania członków rodziny, rodzeństwa lub krewnych małoletniego bez opieki przebywających na terytorium innego państwa członkowskiego, Komisja przyjmuje akty wykonawcze, w tym standardowy formularz do wymiany odpowiednich informacji między państwami członkowskimi. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 44 ust. 2.</p>	N			
Rozdział III Kryteria ustalania odpowiedzialnego Państwa Członkowskiego						
Art. 7 Hierarchia kryteriów						
42.	Art. 7 ust. 1	<p>1. Kryteria ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego stosuje się w kolejności, w jakiej są one wymienione w niniejszym rozdziale.</p>	N			

43.	Art. 7 ust. 2	2. Państwo członkowskie odpowiedzialne zgodnie z kryteriami określonymi w niniejszym rozdziale ustalane jest na podstawie stanu istniejącego w chwili, w której wnioskodawca po raz pierwszy złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w państwie członkowskim.	N			
44.	Art. 7 ust. 3	3. Z myślą o stosowaniu kryteriów, o których mowa w art. 8, 10 i 16 państwa członkowskie biorą pod uwagę wszelkie dostępne dowody dotyczące przebywania na terytorium państwa członkowskiego członków rodziny, krewnych lub innych osób należących do rodziny wnioskodawcy, pod warunkiem że takie dowody zostaną przedstawione przed zaakceptowaniem przez inne państwo członkowskie wniosku o przejęcie lub wtórne przejęcie zainteresowanej osoby na mocy, odpowiednio, art. 22 i 25 i że poprzednie wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej złożone przez wnioskodawcę nie stały się jeszcze przedmiotem pierwszej decyzji co do istoty wniosku.	N			
Art. 8 Małoletni						
45.	Art. 8 ust. 1	1. W przypadku gdy wnioskodawca jest małoletnim bez opieki, odpowiedzialnym państwem członkowskim jest to państwo, w którym legalnie przebywa członek rodziny lub rodzeństwo małoletniego bez opieki, pod warunkiem że najlepiej zabezpiecza to interesy małoletniego.	N			

		Jeżeli wnioskodawca jest małoletnim pozostającym w związku małżeńskim, a jego małżonek nie przebywa legalnie na terytorium państw członkowskich, odpowiedzialnym państwem członkowskim jest państwo członkowskie, w którym legalnie przebywa ojciec, matka lub inna osoba dorosła odpowiadająca za małoletniego – z mocy prawa lub zgodnie z praktyką tego państwa członkowskiego – lub rodzeństwo wnioskodawcy.				
46.	Art. 8 ust. 2	2. W przypadku gdy wnioskodawca jest małoletnim bez opieki, który posiada krewnego legalnie przebywającego w innym państwie członkowskim – i gdy po indywidualnym zbadaniu sytuacji ustalono, że krewny ten może się nim zaopiekować – to państwo członkowskie łączy małoletniego z jego krewnym i jest odpowiedzialnym państwem członkowskim, o ile najlepiej zabezpiecza to interesy małoletniego.	N			
47.	Art. 8 ust. 3	3. W przypadku gdy członkowie rodziny, rodzeństwo lub krewni, o których mowa w ust. 1 i 2, przebywają w więcej niż jednym państwie członkowskim, decyzja o ustaleniu odpowiedzialnego państwa członkowskiego podejmowana jest tak, by najlepiej zabezpieczyć interesy małoletniego bez opieki.	N			
48.	Art. 8 ust. 4	4. W przypadku braku członka rodziny, rodzeństwa lub krewnego, o których mowa w ust. 1 i 2, odpowiedzialnym państwem członkowskim jest to państwo, w którym małoletni bez opieki złożył	N			

		wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, o ile najlepiej zabezpiecza to interesy małoletniego.				
49.	Art. 8 ust. 5	5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 45 dotyczących: identyfikowania członków rodziny, rodzeństwa lub krewnych małoletniego bez opieki; kryteriów służących ustaleniu, czy istnieją udowodnione więzy rodzinne; kryteriów oceny zdolności krewnego do zaopiekowania się małoletnim bez opieki, w tym w przypadku gdy członkowie rodziny, rodzeństwo lub krewni małoletniego bez opieki przebywają w więcej niż jednym państwie członkowskim. Wykonując uprawnienia w zakresie przyjmowania aktów delegowanych, Komisja – zgodnie z art. 6 ust. 3 – nie wykracza poza to, co najlepiej służy zabezpieczeniu interesów dziecka.	N			
50.	Art. 8 ust. 6	6. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa jednolite warunki konsultacji i wymiany informacji między państwami członkowskimi. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 2.	N			
Art. 9 Członkowie rodziny będący beneficjentami ochrony międzynarodowej						
51.	Art. 9	W przypadku gdy wnioskodawca ma członka rodziny – bez względu na to, czy rodzina została założona jeszcze w kraju pochodzenia – któremu zezwolono na pobyt jako beneficjentowi ochrony międzynarodowej w państwie	N			

		członkowskim, to państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, pod warunkiem że zainteresowane osoby wyrażą taką wolę na piśmie.				
Art. 10 Członkowie rodziny, którzy złożyli wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej						
52.	Art. 10	Jeżeli wnioskodawca ma w państwie członkowskim członka rodziny, którego wniosek nie stał się jeszcze przedmiotem pierwszej decyzji co do istoty w tym państwie członkowskim, to państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, pod warunkiem że zainteresowane osoby wyrażą taką wolę na piśmie.	N			
Art. 11 Postępowanie dotyczące rodziny						
53.	Art. 11 lit. a	W przypadku gdy wielu członków rodziny lub małoletnie rodzeństwo niepozostające w związku małżeńskim przedkłada wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej w tym samym państwie członkowskim równocześnie lub w wystarczająco krótkim odstępie czasu, by postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego mogły zostać przeprowadzone łącznie, oraz w przypadku gdy zastosowanie kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu prowadziłyby do ich rozdzielenia, odpowiedzialne państwo członkowskie ustala się na podstawie	N			

		następujących przepisów: a) odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej wszystkich członków rodziny lub małoletniego rodzeństwa niepozostającego w związku małżeńskim spoczywa na państwie członkowskim, które kryteria wskazują jako odpowiedzialne za przejęcie największej liczby tych osób;				
54.	Art. 11 lit. b	b) jeżeli to nie wystarczy, odpowiedzialność spoczywa na państwie członkowskim, które kryteria wskazują jako odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku najstarszego z nich.	N			
Art. 12 Wydanie dokumentów pobytu lub wiz						
55.	Art. 12 ust. 1	1. W przypadku gdy wnioskodawca jest w posiadaniu ważnego dokumentu pobytu, państwo członkowskie, które wydało ten dokument, jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.	N			
56.	Art. 12 ust. 2	2. W przypadku gdy wnioskodawca jest w posiadaniu ważnej wize, państwo członkowskie, które wydało tę wizę, jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, chyba że wiza została wydana w imieniu innego państwa członkowskiego na mocy ustaleń dotyczących reprezentowania, przewidzianych w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r.	N			

		ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy. W takim przypadku to reprezentowane państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.				
57.	Art. 12 ust. 3 lit. a	3. W przypadku gdy wnioskodawca jest w posiadaniu więcej niż jednego ważnego dokumentu pobytu lub wizej wydanej przez różne państwa członkowskie, odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej przyjmowana jest przez państwa członkowskie w następującej kolejności: a) państwo członkowskie, które wydało dokument pobytu przyznający prawo do najdłuższego okresu pobytu lub, w przypadku gdy okresy ważności są identyczne, państwo członkowskie, które wydało dokument o pobycie o najpóźniejszej dacie wygaśnięcia;	N			
58.	Art. 12 ust. 3 lit. b	b) państwo członkowskie, które wydało wizę o najpóźniejszej dacie wygaśnięcia, w przypadku gdy poszczególne wize są tego samego typu;	N			
59.	Art. 12 ust. 3 lit. c	c) w przypadku gdy wize są różnego rodzaju, państwo członkowskie, które wydało wizę o najdłuższym okresie ważności lub, w przypadku gdy okresy ważności są identyczne, państwo członkowskie, które wydało wizę o najpóźniejszej dacie wygaśnięcia.	N			
60.	Art. 12 ust. 4	4. W przypadku gdy wnioskodawca posiada wyłącznie jeden lub większą liczbę dokumentów pobytu, które wygasły mniej niż dwa lata wcześniej, lub jedną lub większą liczbę wiz, które	N			

		<p>wygasły mniej niż sześć miesięcy wcześniej oraz które faktycznie umożliwiły mu wjazd na terytorium państwa członkowskiego, ust. 1, 2 i 3 stosuje się do czasu opuszczenia przez wnioskodawcę terytorium państw członkowskich.</p> <p>W przypadku gdy wnioskodawca jest w posiadaniu jednego lub większej ilości dokumentów pobytu, które wygasły więcej niż dwa lata wcześniej lub jednej lub większej ilości wiz, które wygasły więcej niż sześć miesięcy wcześniej i które faktycznie umożliwiły mu wjazd na terytorium państwa członkowskiego i wnioskodawca nie opuścił terytorium państw członkowskich, państwo członkowskie, w którym wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej został złożony, jest odpowiedzialne za jego rozpatrzenie.</p>			
61.	Art. 12 ust. 5	<p>5. Fakt, że dokument pobytu lub wiza zostały wydane na podstawie fałszywej lub przybranej tożsamości lub wskutek przedłożenia przerobionych, podrobionych lub nieważnych dokumentów, nie stanowi przeszkody dla powierzenia odpowiedzialności państwu członkowskiemu, które wydało ten dokument lub wizę. Państwo członkowskie wydające dokument pobytu lub wizę nie jest jednakże odpowiedzialne, jeżeli jest w stanie wykazać, że fałszerstwo zostało popełnione po wydaniu tego dokumentu lub wizej.</p>	N		
<p>Art. 13 Wjazd lub pobyt</p>					

62.	Art. 13 ust. 1	1. W przypadku gdy ustalono, na podstawie dowodów lub poszlak opisanych w dwóch wykazach wymienionych w art. 22 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, włącznie z danymi, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 603/2013, że wnioskodawca przekroczył nielegalnie granicę lądową, morską lub powietrzną państwa członkowskiego, przybywając z państwa trzeciego, państwo członkowskie, do którego w ten sposób wjechał, jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Odpowiedzialność ta wygasa z upływem dwunastu miesięcy od dnia, kiedy nastąpiło nielegalne przekroczenie granicy.	N			
63.	Art. 13 ust. 2	2. Jeżeli państwo członkowskie nie może lub nie może dłużej ponosić odpowiedzialności zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu oraz w przypadku gdy ustalono, na podstawie dowodów lub poszlak opisanych w dwóch wykazach wymienionych w art. 22 ust. 3, że wnioskodawca, który wjechał na terytorium państw członkowskich nielegalnie, lub którego okoliczności wjazdu nie można ustalić, mieszkał w państwie członkowskim nieprzerwanie przez okres co najmniej pięciu miesięcy przed złożeniem wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, to państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Jeżeli wnioskodawca mieszkał przez okresy co najmniej pięciu miesięcy w	N			

		wielu państwach członkowskich, za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej odpowiedzialne jest państwo członkowskie, w którym mieszkał przez ostatni taki okres.				
Art. 14 Wjazd bezwizowy						
64.	Art. 14 ust. 1	1. Jeżeli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec wjeżdża na terytorium państwa członkowskiego, w którym jest zwolniony z obowiązku posiadania wizy, to państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie jego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.	N			
65.	Art. 14 ust. 2	2. Zasady określonej w ust. 1 nie stosuje się, jeżeli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w innym państwie członkowskim, w którym także jest zwolniony z obowiązku posiadania wizy w celu wjazdu na terytorium tego państwa. W takim przypadku to inne państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.	N			
Art. 15 Wniosek złożony w strefie tranzytu międzynarodowego lotniska						
66.	Art. 15	W przypadku gdy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej został złożony przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca w strefie tranzytu międzynarodowego lotniska państwa członkowskiego, to państwo członkowskie jest odpowiedzialne za	N			

		rozpatrzenie tego wniosku.				
Rozdział IV						
Osoby zależne oraz klauzule dyskrecjonalne						
Art. 16						
Osoby zależne						
67.	Art. 16 ust. 1	1. W przypadku gdy wnioskodawca jest uzależniony – z powodu ciąży lub opieki nad niemowlęciem, poważnej choroby, poważnego upośledzenia lub podeszłego wieku – od pomocy swojego dziecka, rodzeństwa lub rodzica legalnie zamieszkującego w jednym z państw członkowskich lub jeżeli dziecko, rodzeństwo lub rodzic wnioskodawcy legalnie zamieszkujący w jednym z państw członkowskich są uzależnieni od pomocy wnioskodawcy, państwa członkowskie w normalnej sytuacji nie rozłączają wnioskodawcy z tym dzieckiem, rodzeństwem lub rodzicem lub łączą je ze sobą, pod warunkiem że więzy rodzinne istniały w kraju pochodzenia, że dziecko, rodzeństwo lub rodzic są w stanie zaopiekować się tą osobą zależną i że osoby te wyrażą taką wolę na piśmie.	N			
68.	Art. 16 ust. 2	2. W przypadku gdy dziecko, rodzeństwo lub rodzic, o których mowa w ust. 1, legalnie zamieszkują w państwie członkowskim innym niż to, w którym przebywa wnioskodawca, odpowiedzialnym państwem członkowskim jest państwo, w którym legalnie zamieszkuje dziecko, rodzeństwo lub rodzic, chyba że stan zdrowia wnioskodawcy nie pozwoli jej	N			

		przez dłuższy czas na podróż do tego państwa członkowskiego. W takim przypadku odpowiedzialnym państwem członkowskim jest państwo, w którym przebywa wnioskodawca. To państwo członkowskie nie ma obowiązku sprowadzenia dziecka, rodzeństwa lub rodzica na swoje terytorium.				
69.	Art. 16 ust. 3	3. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 45 dotyczących elementów, które należy uwzględnić przy ocenie stosunku zależności, kryteriów służących ustaleniu, czy istnieją udowodnione więzy rodzinne, kryteriów oceny zdolności zainteresowanej osoby do zaopiekowania się osobą zależną oraz elementów, które należy uwzględnić przy ocenie długotrwałej niezdolności do podróży.	N			
70.	Art. 16 ust. 4	4. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa jednolite warunki konsultacji i wymiany informacji między państwami członkowskimi. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 2.	N			
Art. 17 Klauzule dyskrecjonalne						
71.	Art. 17 ust. 1	1. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 każde państwo członkowskie może, zdecydować o rozpatrzeniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej wniesionego w tym państwie przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, nawet jeżeli za takie	T	Art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium	Art. 36 2. Szef Urzędu jest organem właściwym w sprawach , o których mowa w art. 17, art. 18, art. 21-23, art. 25, art. 33-34 rozporządzenia 604/2013.	

		<p>rozpatrzenie nie jest odpowiedzialne na podstawie kryteriów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.</p> <p>Państwo członkowskie, które zdecydowało się rozpatrzyć wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej na mocy niniejszego ustępu, staje się odpowiedzialnym państwem członkowskim oraz przyjmuje zobowiązania związane z tą odpowiedzialnością. W odpowiednich przypadkach powiadamia ono, korzystając z sieci łączności elektronicznej Dublinet ustanowionej na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1560/2003, uprzednio odpowiedzialne państwo członkowskie, państwo członkowskie przeprowadzające postępowanie w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego lub państwo członkowskie, do którego został złożony wniosek o przejęcie lub wtórne przejęcie wnioskodawcy.</p> <p>Państwo członkowskie, które staje się odpowiedzialne zgodnie z niniejszym ustępem, niezwłocznie zaznacza ten fakt w systemie Eurodac zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 603/2013, dodając datę wydania decyzji o rozpatrzeniu wniosku.</p>		Rzeczypospolitej w brzmieniu nadanym przez projekt		
72.	Art. 17 ust. 2	2. Państwo członkowskie, w którym złożono wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej i które prowadzi postępowanie w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego lub odpowiedzialne państwo członkowskie, może w dowolnym momencie, zanim zostanie	T			

	<p>podjęta pierwsza decyzja co do istoty, zwrócić się do innego państwa członkowskiego o przejęcie wnioskodawcy, by połączyć wszelkie osoby należące do rodziny ze względów humanitarnych opartych w szczególności na względach rodzinnych lub kulturowych, nawet jeśli to inne państwo członkowskie nie jest odpowiedzialne zgodnie z kryteriami ustanowionymi w art. 8–11 oraz 16. Osoby zainteresowane muszą wyrazić zgodę na piśmie.</p> <p>Do wniosku o przejęcie dołączane są wszystkie materiały będące w posiadaniu wnioskującego państwa członkowskiego, by umożliwić państwu członkowskiemu, do którego kierowany jest wniosek, ocenę sytuacji.</p> <p>Państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, przeprowadza wszelkie niezbędne czynności sprawdzające w celu zbadania podanych przyczyn humanitarnych i odpowiada wnioskującemu państwu członkowskiemu w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku, z wykorzystaniem sieci łączności elektronicznej Dublinet ustanowionej na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1560/2003. W odpowiedzi powiadamiającej o odrzuceniu wniosku podaje się przesłanki, na których odrzucenie zostało oparte</p> <p>W przypadku gdy państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, akceptuje ten wniosek, odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony</p>				
--	---	--	--	--	--

		międzynarodowej zostaje przeniesiona na to państwo.				
Rozdział V						
Obowiązki odpowiedzialnego państwa członkowskiego						
Art. 18						
Obowiązki odpowiedzialnego państwa członkowskiego						
73.	Art. 18 ust. 1 lit. a	1. Odpowiedzialne państwo członkowskie na podstawie niniejszego rozporządzenia jest zobowiązane do: a) przejęcia, na warunkach ustanowionych w art. 21, 22 i 29, wnioskodawcy, który złożył wniosek o w innym państwie członkowskim;	T	Art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 36. 2. Szef Urzędu jest organem właściwym w sprawach , o których mowa w art. 17, art. 18, art. 21-23, art. 25, art. 33-34 rozporządzenia 604/2013.	
74.	Art. 18 ust. 1 lit. b	b) wtórnego przejęcia, na warunkach ustanowionych w art. 23, 24, 25 i 29, wnioskodawcy, którego wniosek jest rozpatrywany i który złożył wniosek w innym państwie członkowskim lub który przebywa na terytorium innego państwa członkowskiego bez dokumentu pobytu;	N			
75.	Art. 18 ust. 1 lit. c	c) wtórnego przejęcia, na warunkach ustanowionych w art. 23, 24, 25 i 29, obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który wycofał wniosek o w trakcie jego rozpatrywania i który złożył wniosek w innym państwie członkowskim lub który przebywa na terytorium innego państwa członkowskiego bez dokumentu pobytu;	N			
76.	Art. 18 ust. 1 lit. d	d) wtórnego przejęcia, na warunkach ustanowionych w art. 23, 24, 25 i 29, obywatela państwa trzeciego lub	N			

		<p>bezpaństwowca, którego wniosek został odrzucony, i który złożył wniosek w innym państwie członkowskim lub który przebywa na terytorium innego państwa członkowskiego bez dokumentu pobytu.</p>			
77.	Art. 18 ust. 2	<p>2. We przypadkach objętych ust. 1 lit. a) i b), odpowiedzialne państwo członkowskie rozpatruje wniosek lub kończy rozpatrywanie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez wnioskodawcę.</p> <p>W przypadkach objętych ust. 1 lit. c), gdy odpowiedzialne państwo członkowskie przestało rozpatrywać wniosek w związku z wycofaniem go przez wnioskodawcę, zanim zapadła w pierwszej instancji decyzja co do istoty, to państwo członkowskie zapewnia by wnioskodawca mógł wystąpić o ukończenie rozpatrywania jego wniosku lub złożyć nowy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, który nie byłby traktowany jako kolejny wniosek przewidziany w dyrektywie 2013/32/UE. W takich przypadkach państwa członkowskie zapewniają ukończenie rozpatrywania wniosku.</p> <p>W przypadkach objętych zakresem ust. 1 lit. d), jeżeli wniosek został odrzucony jedynie w pierwszej instancji, odpowiedzialne państwo członkowskie zapewnia, by zainteresowana osoba mogła skorzystać lub skorzystała z dostępu do skutecznego środka zaskarżenia zgodnie z art. 46 dyrektywy 2013/32/UE.</p>	T	Art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 36. 2. Szef Urzędu jest organem właściwym w sprawach , o których mowa w art. 17, art. 18, art. 21-23, art. 25, art. 33-34 rozporządzenia 604/2013.

Art. 19
Wygaśnięcie odpowiedzialności

78.	Art. 19 ust. 1	1. W przypadku gdy państwo członkowskie wydaje wnioskodawcy dokument pobytu, obowiązki określone w art. 18 ust. 1 przechodzą na to państwo członkowskie.	N			
79.	Art. 19 ust. 2	2. Obowiązki określone w art. 18 ust. 1 wygasają, w przypadku gdy odpowiedzialne państwo członkowskie jest w stanie wykazać, kiedy otrzyma wniosek o przejęcie lub wtórne przejęcie wnioskodawcy lub innej osoby, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. c) lub d), że zainteresowana osoba opuściła terytorium państw członkowskich na okres co najmniej trzech miesięcy, chyba że jest ona w posiadaniu ważnego dokumentu pobytu wydanego przez odpowiedzialne państwo członkowskie. Wniosek złożony po okresie nieobecności, o którym mowa w akapicie pierwszym, uznawany jest za nowy wniosek, stanowiący podstawę wszczęcia nowego postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego.	N			
80.	Art. 19 ust. 3	3. Obowiązki określone w art. 18 ust. 1 lit. c) i d) wygasają, w przypadku gdy odpowiedzialne państwo członkowskie jest w stanie wykazać, kiedy otrzyma wniosek o wtórne przejęcie wnioskodawcy lub innej osoby, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. c) lub d), że zainteresowana osoba opuściła terytorium państw członkowskich zgodnie z decyzją o odesłaniu lub	N			

		decyzją o wydaleniu wydaną w następstwie wycofania lub odrzucenia wniosku. Wniosek złożony po faktycznym wydaleniu uznawany jest za nowy wniosek, stanowiący podstawę wszczęcia nowego postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego.				
Rozdział VI						
Postępowania w sprawie przejęcia i wtórnego przejęcia						
Sekcja I						
Wszczęcie postępowania						
Art. 20						
Wszczęcie postępowania						
81.	Art. 20 ust. 1	1. Postępowanie w sprawie ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego wszczyna się, gdy tylko wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej zostanie po raz pierwszy złożony w państwie członkowskim.	N	Art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 36. 1. Niezwłocznie po przekazaniu wniosku udzielenie ochrony międzynarodowej przez organ Straży Granicznej, Szef Urzędu przeprowadza postępowanie w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia 604/2013.	
82.	Art. 20 ust. 2	2. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej uważa się za złożony, jeśli formularz przedłożony przez wnioskodawcę o lub sprawozdanie przygotowane przez organy dotarły do właściwych organów zainteresowanego państwa członkowskiego. W przypadku gdy wniosek nie został złożony na piśmie, okres między deklaracją zamiaru a przygotowaniem sprawozdania powinien być możliwie	N			

		jak najkrótszy.				
83.	Art. 20 ust. 3	3. Do celów niniejszego rozporządzenia status małoletniego towarzyszącego wnioskodawcy i odpowiadającego definicji członka rodziny, jest rozpatrywany nieodłącznie od statusu tego członka jego rodziny przez państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej temu członkowi rodziny, nawet jeżeli małoletni sam nie jest wnioskodawcą, o ile najlepiej zabezpiecza to jego interesy. W identyczny sposób traktowane są dzieci urodzone po przyjeździe wnioskodawcy na terytorium państw członkowskich, bez potrzeby wszczęcia nowego postępowania w celu ich przejęcia.	N			
84.	Art. 20 ust. 4	4. W przypadku gdy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej zostaje złożony do właściwych organów państwa członkowskiego przez wnioskodawcę, który znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego, ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego dokonuje państwo członkowskie, na którego terytorium przebywa wnioskodawca. To państwo członkowskie jest bezzwłocznie powiadamiane przez państwo członkowskie, które otrzymało wniosek, a następnie, do celów niniejszego rozporządzenia, jest uznawane za państwo członkowskie, w którym został złożony wniosek o udzielenie ochrony	N			

		międzynarodowej. Wnioskodawca jest powiadamiany na piśmie o takiej zmianie państwa członkowskiego dokonującego ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego oraz o dacie, kiedy to nastąpiło.				
85.	Art. 20 ust. 5	5. Wnioskodawca, który przebywa w innym państwie członkowskim bez dokumentu pobytu lub który tam składa wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej po wycofaniu swojego pierwszego wniosku złożonego w innym państwie członkowskim w trakcie postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego, zostaje wtórnie przejęty, na warunkach ustanowionych w art. 23, 24, 25 i 29, przez państwo członkowskie, w którym ten wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej został najpierw złożony, w celu zakończenia postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego. Obowiązek ten wygasa, w przypadku gdy państwo członkowskie, do którego zwrócono się o dokończenie postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego, jest w stanie dowieść, że wnioskodawca opuścił w międzyczasie terytorium państw członkowskich na okres dłuższy niż trzy miesiące lub uzyskała dokument pobytu od innego państwa członkowskiego. Wniosek złożony po okresie nieobecności, o którym mowa w akapicie drugim, uznawany jest za nowy	N			

		wniosek, stanowiący podstawę wszczęcia nowego postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego.			
Sekcja II					
Postępowanie w sprawie przejęcia					
Art. 21					
Złożenie wniosku o przejęcie					
86.	Art. 21 ust. 1	<p>1. W przypadku gdy państwo członkowskie, w którym został złożony wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, uznaje, że inne państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku, może, tak szybko jak to możliwe, i w każdym przypadku w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku w rozumieniu art. 20 ust. 2 zwrócić się do innego państwa członkowskiego o przejęcie wnioskodawcy.</p> <p>Niezależnie od akapitu pierwszego, w przypadku uzyskania trafienia w systemie Eurodac odnoszącego się do danych zarejestrowanych zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 603/2013 wniosek jest przesyłany w ciągu dwóch miesięcy od uzyskania tego trafienia na mocy art. 15 ust. 2 tego rozporządzenia.</p> <p>W przypadku gdy wniosek o przejęcie wnioskodawcy nie został wniesiony w terminach określonych w akapitach pierwszym i drugim, odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej spoczywa na państwie członkowskim, w którym taki wniosek został złożony.</p>	T	Art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 36. 2. Szef Urzędu jest organem właściwym w sprawach , o których mowa w art. 17, art. 18, art. 21-23, art. 25, art. 33-34 rozporządzenia 604/2013.

87.	Art. 21 ust. 2	2. Wnioskujące państwo członkowskie może poprosić o pilną odpowiedź w przypadkach, gdy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej został złożony po tym jak odmówiono zezwolenia na wjazd lub pozostanie, po aresztowaniu za nielegalny pobyt lub po doręczeniu lub wykonaniu decyzji o wydaleniu. We wniosku podawane są powody uzasadniające pilną odpowiedź oraz okres, w którym oczekuje się odpowiedzi. Okres ten wynosi przynajmniej jeden tydzień.	T	Jak w poz. 86		
88.	Art. 21 ust. 3	3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2 wniosek o przejęcie przez inne państwo członkowskie składany jest przy wykorzystaniu standardowego formularza oraz zawiera dowody lub poszlaki opisane w dwóch wykazach, wymienionych w art. 22 ust. 3 lub odpowiednie fragmenty oświadczenia złożonego przez wnioskodawcę, umożliwiające organom państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, sprawdzenie, czy jest ono odpowiedzialne na podstawie kryteriów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa jednolite warunki przygotowywania i składania wniosków o przejęcie. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 2.	T	Jak w poz. 86		
Art. 22 Odpowiedź na wniosek o przejęcie						

89.	Art. 22 ust. 1	1. Państwo członkowskie, do którego został skierowany wniosek, przeprowadza niezbędne czynności sprawdzające i podejmuje decyzję w sprawie wniosku o przejęcie osoby ubiegającej się o azyl w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania tego wniosku.	T	Art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 36. 2. Szef Urzędu jest organem właściwym w sprawach , o których mowa w art. 17, art. 18, art. 21-23, art. 25, art. 33-34 rozporządzenia 604/2013.	
90.	Art. 22 ust. 2	2. W postępowaniu w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego wykorzystuje się materiały dowodowe oraz poszlaki.	N			
91.	Art. 22 ust. 3 lit. a	3. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia i okresowo zmienia dwa wykazy określające odpowiednie środki dowodowe i poszlaki zgodnie z kryteriami określonymi w lit. a) i b) niniejszego ustępu. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 2. a) Dowód: (i) odnosi się to do dowodów formalnych, które określają odpowiedzialność na mocy niniejszego rozporządzenia, o ile nie zostały one obalone przez dowód przeciwny; (ii) państwa członkowskie dostarczają komitetowi przewidzianemu w art. 44 wzory różnych rodzajów dokumentów administracyjnych, zgodnie z typologią ustaloną w wykazie dowodów formalnych;	N			

92.	Art. 22 ust. 3 lit. b	<p>b) poszlaki:</p> <p>(i) odnosi się to do przesłanek, które, chociaż możliwe do obalenia, mogą okazać się wystarczające w niektórych przypadkach, zgodnie z przypisywaną im wartością dowodową;</p> <p>(ii) ich wartość dowodową w odniesieniu do odpowiedzialności za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej ustala się odrębnie w każdym przypadku.</p>	N			
93.	Art. 22 ust. 4	4. Wymagania dowodowe nie powinny wykroczać poza to, co jest niezbędne dla właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia.	N			
94.	Art. 22 ust. 5	5. Jeżeli nie dostarczono dowodu formalnego, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, uznaje swoją odpowiedzialność, jeżeli poszlaki są spójne, nadające się do zweryfikowania i wystarczająco szczegółowe dla ustalenia odpowiedzialności.	N			
95.	Art. 22 ust. 6	6. W przypadku gdy wnioskujące państwo członkowskie poprosiło o rozpatrzenie sprawy w trybie pilnym, zgodnie z przepisami art. 21 ust. 2, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, dokłada wszelkich starań, by nie przekroczyć wnioskowanego terminu. W wyjątkowych przypadkach, jeżeli można wykazać, że rozpatrywanie wniosku o przejęcie osoby ubiegającej	T	Jak w poz. 89		

		się o azyl jest szczególnie skomplikowane, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, może udzielić odpowiedzi po upływie wnioskowanego terminu, jednakże w każdym przypadku w ciągu jednego miesiąca. W takich sytuacjach państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, musi powiadomić o swojej decyzji o odroczeniu udzielenia odpowiedzi wnioskującemu państwu członkowskie w terminie pierwotnie wnioskowanym.				
96.	Art. 22 ust. 7	7. Brak podjęcia działań w terminie dwóch miesięcy, wymienionym w ust. 1, oraz w terminie jednego miesiąca, wymienionym w ust. 6, jest równoznaczne z akceptacją wniosku i pociąga za sobą obowiązek przejęcia danej osoby, w tym obowiązek poczynienia odpowiednich przygotowań do jej przybycia.	N			
Sekcja III						
Postępowania w sprawie wtórnego przejęcia						
Art. 23						
Składanie wniosku o wtórne przejęcie, w przypadku gdy we wnioskującym państwie członkowskim został złożony nowy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej						
97.	Art. 23 ust. 1	1. W przypadku gdy państwo członkowskie, w którym osoba, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. b), c) lub d), złożyła nowy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej uznaje, że odpowiedzialne jest inne państwo członkowskie, zgodnie z art. 20 ust. 5 i art. 18 ust. 1 lit. b), c) lub d), może ono zwrócić się do tego innego państwa członkowskiego o wtórne przejęcie tej osoby.	T	Art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 36. 2. Szef Urzędu jest organem właściwym w sprawach , o których mowa w art. 17, art. 18, art. 21-23, art. 25, art. 33-34 rozporządzenia 604/2013.	

98.	Art. 23 ust. 2	2. Wniosek o wtórne przejęcie składany jest możliwie najszybciej, a w każdym przypadku w terminie dwóch miesięcy od uzyskania trafienia w systemie Eurodac, na mocy art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 603/2013. Jeżeli wniosek o wtórne przejęcie opiera się dowodach innych niż dane uzyskane z sytemu Eurodac, jest on przesyłany do państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek o wtórne przejęcie, w terminie trzech miesięcy od daty, w której wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej został złożony w rozumieniu art. 20 ust. 2.	N			
99.	Art. 23 ust. 3	3. Jeżeli wniosek o wtórne przejęcie nie został złożony w terminach określonych w ust. 2, odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej spoczywa na państwie członkowskim, w którym złożono nowy wniosek.	T	Jak w poz. 97		
100.	Art. 23 lit. 4	4. Wniosek o wtórne przejęcie składany jest przy wykorzystaniu standardowego formularza i zawiera dowody lub poszlaki zgodnie z dwoma wykazami, o których mowa w art. 22 ust. 3, lub odpowiednie fragmenty oświadczeń złożonych przez zainteresowaną osobę, umożliwiające organom państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, sprawdzenie, czy jest ono państwem odpowiedzialnym na podstawie kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa jednolite warunki przygotowywania i składania	N			

		wniosków o wtórne przejęcie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 44 ust. 2.				
Art. 24						
Składanie wniosku o wtórne przejęcie, w przypadku gdy we wnioskującym państwie członkowskim nie został złożony nowy wniosek						
101.	Art. 24 ust. 1	1. W przypadku gdy państwo członkowskie, na terytorium którego przebywa bez dokumentu pobytu osoba, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. b), c) lub d), i w którym nie złożono nowego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, uzna, że odpowiedzialne jest inne państwo członkowskie zgodnie z art. 20 ust. 5) i art. 18 ust. 1 lit. b), c) lub d), może ono zwrócić się do tego innego państwa członkowskiego o wtórne przejęcie tej osoby.	T	Art. 393a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 393a. 1. Organ Straży Granicznej przekazuje Szefowi Urzędu dowody lub poszlaki, o których mowa w załączniku nr 2 do rozporządzenia wykonawczego Komisji UE nr 118/2014 z dnia 30 stycznia 2014 r. zmieniającego rozporządzenie(WE) nr 1560/2003 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz. Urz. UE L 39 z 8.02.2014, str. 1) dotyczące cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnego dokumentu uprawniającego go do wjazdu na to terytorium i pobytu na nim, który nie ubiega się o udzielenie ochrony międzynarodowej, w zakresie niezbędnym do ustalenia czy inne państwo członkowskie jest właściwe do wtórnego przyjęcia cudzoziemca, o którym mowa w art. 23 – 25 rozporządzenia 604/2013. 2. Szef Urzędu przeprowadza postępowanie w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia 604/2013. 3. Szef Urzędu jest organem właściwym w sprawach, o których mowa w art. 24 rozporządzenia 604/2013 z wyłączeniem	

					spraw o zobowiązanie cudzoziemca do powrotu.	
102.	Art. 24 ust. 2	<p>2. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, w przypadku gdy państwo członkowskie, na terytorium którego dana osoba przebywa bez dokumentu pobytu, zdecyduje się na wyszukiwanie w systemie Eurodac zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 603/2013, wniosek o wtórne przejęcie osoby, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. b) lub c) niniejszego rozporządzenia lub o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia i której wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej nie został odrzucony w drodze ostatecznej decyzji, składany jest najszybciej jak to jest możliwe, a w każdym przypadku w terminie dwóch miesięcy od uzyskania trafienia w systemie Eurodac, na mocy art. 17 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 603/2013.</p> <p>Jeżeli wniosek o wtórne przejęcie opiera się dowodach innych niż dane uzyskane z systemu Eurodac, jest on przesyłany do państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, w terminie trzech miesięcy od daty, w której wnioskujące państwo członkowskie uzyskało wiedzę, że inne państwo członkowskie może być odpowiedzialne</p>	N			

		za tę osobę.				
103.	Art. 24 ust. 3	3. Jeżeli wniosek o wtórne przejęcie nie został złożony w terminach określonych w ust. 2, państwo członkowskie, na terytorium którego zainteresowana osoba przebywa bez dokumentu pobytu, daje tej osobie możliwość złożenia nowego wniosku.	T	Jak w poz. 101		
104.	Art. 24 ust. 4	4. W przypadku gdy osoba, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia, której wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej został odrzucony w drodze ostatecznej decyzji w jednym państwie członkowskim, przebywa bez dokumentu pobytu na terytorium innego państwa członkowskiego, to drugie państwo członkowskie może albo zwrócić się do pierwszego państwa członkowskiego z wnioskiem o wtórne przejęcie tej osoby, albo przeprowadzić procedurę powrotu zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE. Jeżeli to drugie państwo członkowskie podjęło decyzję o zwróceniu się do pierwszego państwa członkowskiego z wnioskiem o wtórne przejęcie zainteresowanej osoby, przepisy ustanowione w dyrektywie 2008/115/WE nie mają zastosowania.	N			
105.	Art. 24 ust. 5	5. Wniosek o wtórne przejęcie osoby, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. b), c) lub d), składany jest przy wykorzystaniu standardowego formularza i zawiera dowody lub poszlaki zgodnie z dwoma wykazami, o których mowa w art. 22 ust. 3, lub odpowiednie fragmenty	N			

		oświadczeń złożonych przez tę osobę, umożliwiające organom państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, sprawdzenie, czy jest ono odpowiedzialnym państwem członkowskim na podstawie kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia i okresowo zmienia dwa wykazy określające odpowiednie środki dowodowe i poszlaki zgodnie z kryteriami określonymi w art. 22 ust. 3 lit. a) i b) oraz określa jednolite warunki przygotowywania i składania wniosków o wtórne przyjęcie. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 2.				
Art. 25 Odowiedź na wniosek o wtórne przejęcie						
106.	Art. 25 ust. 1	1. Państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, jest zobowiązane do przeprowadzenia niezbędnych czynności sprawdzających i wydaje decyzję w sprawie wniosku o wtórne przejęcie zainteresowanej osoby tak szybko, jak to możliwe, a w każdym przypadku nie później niż jeden miesiąc od daty otrzymania wniosku. Jeżeli wniosek oparty jest na danych pochodzących z systemu Eurodac, termin ten ulega skróceniu do dwóch tygodni.	T	Art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 36. 2. Szef Urzędu jest organem właściwym w sprawach, o których mowa w art. 17, art. 18, art. 21-23, art. 25, art. 33-34 rozporządzenia 604/2013.	
107.	Art. 25 ust. 2	2. Brak podjęcia działań w terminie jednego miesiąca lub dwóch tygodni, wymienionych w ust. 1, jest	N	Jak w poz. 106		

		równoznaczny z akceptacją wniosku i pociąga za sobą obowiązek wtórnego przejęcia zainteresowanej osoby, w tym obowiązek poczynienia odpowiednich przygotowań do jej przybycia;				
Sekcja IV						
Gwarancje proceduralne						
Art. 26						
Powiadomienie o decyzji o przekazaniu						
108.	Art. 26 ust. 1	1. W przypadku gdy państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, zgadza się na przejęcie lub wtórne przejęcie wnioskodawcy lub innej osoby, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. c) lub d), wnioskujące państwo członkowskie powiadamia zainteresowaną osobę o decyzji o przekazaniu jej do odpowiedzialnego państwa członkowskiego oraz, w odpowiednich przypadkach, o nierozpatrywaniu jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Jeżeli zainteresowaną osobę reprezentuje doradca prawny lub inny doradca, państwa członkowskie mogą zdecydować o powiadomieniu o tej decyzji doradcy prawnego lub innego doradcy, a nie zainteresowanej osoby, i w stosownych przypadkach, informują o tym zainteresowaną osobę.	T	Art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej w brzmieniu nadanym przez projekt Art. 393b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 37. 1. W przypadku gdy inne państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013 wyrazi zgodę na przejęcie wnioskodawcy wraz z pozostałymi osobami, których wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczy, Szef Urzędu wydaje decyzję o umorzeniu postępowania i o ich przekazaniu do odpowiedzialnego państwa członkowskiego. Art. 393b. 1. W przypadku gdy inne państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013 wyrazi zgodę na przejęcie cudzoziemca, o którym mowa w art. 393a ust.1, Szef Urzędu wydaje decyzję o jego przekazaniu do odpowiedzialnego państwa członkowskiego.	
109.	Art. 26 ust. 2	2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zawiera informację na temat dostępnych środków zaskarżenia, w tym na temat prawa do wnioskowania w stosownych przypadkach o zawieszenie przekazania, oraz zawiera informację o terminach wniesienia takich środków zaskarżenia oraz terminu przeprowadzenia	T	Art. 107 § 1 i 2 kpa	Art. 107. § 1. Decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej	

		<p>przekazania, a także, w razie potrzeby informacje na temat miejsca i terminu, w których zainteresowana osoba powinna się stawić, jeżeli podróżuje do odpowiedzialnego państwa członkowskiego we własnym zakresie. Państwa członkowskie dbają również o to, by wraz z decyzją, o której mowa w ust. 1, zainteresowanej osobie zostały przekazane informacje na temat osób lub podmiotów, które mogą udzielić jej pomocy prawnej, jeżeli takie informacje nie zostały przekazane wcześniej.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 53 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.</p> <p>§ 2. Przepisy szczególne mogą określać także inne składniki, które powinna zawierać decyzja.</p> <p>Art. 53. 1. W decyzji o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny; 2) odmowie uwzględnienia oświadczenia wnioskodawcy o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej; 3) umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej 4) przekazaniu wnioskodawcy do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i umorzeniu postępowania; 5) odmowie nadania statusu uchodźcy; 6) odmowie udzielenia ochrony uzupełniającej <p>- zamieszcza się pouczenie o prawie do nieodpłatnej pomocy prawnej.</p>	
--	--	--	-----------------	--	--	--

110.	Art. 26 ust. 3	3. Jeżeli zainteresowana osoba nie korzysta z pomocy doradcy prawnego lub innego doradcy lub nie jest przez nich reprezentowana, państwo członkowskie informuje ją o głównych elementach decyzji, wśród których zawsze znajdują się informacje na temat dostępnych środków zaskarżenia oraz terminów na wniesienie takich środków, w języku, który ta osoba rozumie, lub, jak można racjonalnie zakładać, może rozumieć.	T	Art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 53. 2. Organ, który wydał decyzję o której mowa w ust. 1, lub decyzję o nadaniu statusu uchodźcy albo o udzieleniu ochrony uzupełniającej, dokonuje w języku zrozumiałym dla wnioskodawcy pisemnego tłumaczenia podstawy prawnej decyzji, rozstrzygnięcia oraz pouczenia.
Art. 27 Środki zaskarżenia					
111.	Art. 27 ust. 1	1. Wnioskodawca lub inna osoba, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. c) lub d), ma prawo wniesienia do sądu skutecznego środka zaskarżenia w formie odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie, z powodów faktycznych lub prawnych, decyzji o przekazaniu.	T	Art. 127 kpa Art. 89p ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Art. 3 i art. 52 ustawy z dnia 30	Art. 127. § 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji. § 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy Art. 89p. 1. Rada do Spraw Uchodźców, zwana dalej „Radą”, jest organem administracji publicznej rozpatrującym odwołania od decyzji i zażalenia na postanowienia wydane przez Szefa Urzędu w sprawach prowadzonych na podstawie przepisów niniejszego działu, z wyjątkiem spraw, o których mowa w rozdziale 5. 2. Radzie przysługują uprawnienia organu wyższego stopnia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego Art. 3. § 1. Sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej

			<p>sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnym i</p>	<p>i stosują środki określone w ustawie. § 2. Kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzje administracyjne; 2) postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym, na które służy zażalenie albo kończące postępowanie, a także na postanowienia rozstrzygające sprawę co do istoty; 3) postanowienia wydane w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym, na które służy zażalenie; 4) inne niż określone w pkt 1–3 akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa; 4a) pisemne interpretacje przepisów prawa podatkowego wydawane w indywidualnych sprawach; 5) akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej; 6) akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, inne niż określone w pkt 5, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej; 7) akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego; 8) bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadkach określonych w pkt 1–4a. <p>§ 3. Sądy administracyjne orzekają także w sprawach, w których przepisy ustaw szczególnych przewidują sądową kontrolę, i stosują środki określone w tych przepisach.</p> <p>Art. 52. § 1. Skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli</p>
--	--	--	--	---

					<p>służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka.</p> <p>§ 2. Przez wyczerpanie środków zaskarżenia należy rozumieć sytuację, w której stronie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, taki jak zażalenie, odwołanie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, przewidziany w ustawie.</p> <p>§ 3. Jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi, skargę na akty lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 i 4a, można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu – w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności – do usunięcia naruszenia prawa.</p> <p>§ 4. W przypadku innych aktów, jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi i nie stanowi inaczej, należy również przed wniesieniem skargi do sądu wezwać na piśmie właściwy organ do usunięcia naruszenia prawa. Termin, o którym mowa w § 3, nie ma zastosowania.</p>	
112.	Art. 27 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają zainteresowanej osobie rozsądny termin na skorzystanie z prawa do wniesienia skutecznego środka zaskarżenia na mocy ust. 1.	N			
113.	Art. 27 ust. 3 lit. a	3. Na użytek odwołań lub wniosków o ponowne rozpoznanie dotyczących decyzji o przekazaniu, państwa członkowskie określają w swoim prawie krajowym, że: a) odwołanie lub wnioski o ponowne rozpoznanie daje zainteresowanej	T	Art. 130 kpa Art. 61 § 1 i 3	Art. 130. § 1. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu. § 2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji. Art. 61. § 1. Wniesienie skargi nie	

		<p>osobie prawo do pozostania w zainteresowanym państwie członkowskim do czasu rozstrzygnięcia odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie; lub</p>		<p>ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi</p> <p>Art. 299 ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>wstrzymuje wykonania aktu lub czynności.</p> <p>§ 2. W razie wniesienia skargi: 1) na decyzję lub postanowienie - organ, który wydał decyzję lub postanowienie, może wstrzymać, z urzędu lub na wniosek skarżącego, ich wykonanie w całości lub w części, chyba że zachodzą przesłanki, od których w postępowaniu administracyjnym uzależnione jest nadanie decyzji lub postanowieniu rygoru natychmiastowej wykonalności albo, gdy ustawa szczególna wyłącza wstrzymanie ich wykonania;</p> <p>§ 3. Po przekazaniu sądowi skargi sąd może na wniosek skarżącego wydać postanowienie o wstrzymaniu wykonania w całości lub w części aktu lub czynności, o których mowa w § 1, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków, z wyjątkiem przepisów prawa miejscowego, które weszły w życie, chyba że ustawa szczególna wyłącza wstrzymanie ich wykonania. Odmowa wstrzymania wykonania aktu lub czynności przez organ nie pozbawia skarżącego złożenia wniosku do sądu. Dotyczy to także aktów wydanych lub podjętych we wszystkich postępowaniach prowadzonych w granicach tej samej sprawy.</p> <p>Art. 299. 6. Cudzoziemiec jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja: 2) o odmowie nadania mu statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej, o uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny, o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia mu ochrony międzynarodowej lub decyzja o pozbawieniu go statusu uchodźcy</p>	
--	--	---	--	--	--	--

				<p>Art. 331 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p>	<p>lub ochrony uzupełniającej, lub - stała się ostateczna, a w przypadku wydania decyzji przez organ wyższego stopnia, od dnia, w którym decyzja ostateczna została cudzoziemcowi doręczona.</p> <p>Art. 331. 1. W przypadku gdy cudzoziemiec złożył skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego na decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wraz z wnioskiem o wstrzymanie jej wykonania, termin dobrowolnego powrotu lub termin przymusowego wykonania tej decyzji z mocy prawa przedłuża się do dnia wydania przez wojewódzki sąd administracyjny postanowienia w sprawie tego wniosku.</p>
114.	Art. 27 ust. 3 lit. b	b) następuje automatyczne zawieszenie przekazania, a zawieszenie to wygasa po upływie pewnego rozsądnego okresu, w którym sąd – po dokonaniu dokładnej i wnikliwej analizy wniosku – podejmuje decyzję, czy odwołanie lub wniosek o ponowne rozpoznanie powoduje zawieszenie przekazania; lub	N		
115.	Art. 27 ust. 3 lit. c	c) zainteresowanej osobie daje się możliwość złożenia do sądu w rozsądnym terminie wniosku o zawieszenie wykonania decyzji o przekazaniu do czasu rozstrzygnięcia odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie. Państwa członkowskie zapewniają skuteczny środek zaskarżenia, zawieszając przekazanie do czasu podjęcia decyzji w sprawie pierwszego wniosku o zawieszenie. Wszelkie decyzje w sprawie tego, czy zawiesić wykonanie decyzji o przekazaniu, są podejmowane w racjonalnym terminie, pozwalającym	N		

		jednak na dokładną i wnikliwą analizę wniosku o zawieszenie wykonania. Decyzja o niezawieszaniu wykonania decyzji o przekazaniu zawiera uzasadnienie.				
116.	Art. 27 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą postanowić, że właściwe organy, działając z urzędu, mogą podjąć decyzję o zawieszeniu wykonania decyzji o przekazaniu do czasu rozstrzygnięcia odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie.	N			
117.	Art. 27 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają, by zainteresowana osoba miała dostęp do pomocy prawnej oraz, w razie potrzeby, pomocy językowej.	T	Art. 69d ust. 1 oraz art. 69e ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 69d. 1. Nieodpłatna pomoc prawna przysługuje wnioskodawcy i cudzoziemcowi, wobec którego została wydana decyzja o pozbawieniu go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, zwanemu dalej „cudzoziemcem uprawnionym”, który działa bez adwokata lub radcy prawnego. Art. 69e. 1. Nieodpłatna pomoc prawna obejmuje: 1) sporządzenie odwołania od decyzji o: a) odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej, b) umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, c) przekazaniu wnioskodawcy do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i umorzeniu postępowania, d) uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny, e) odmowie uwzględnienia oświadczenia wnioskodawcy o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej,	

					<p>f) pozbawieniu statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej;</p> <p>2) zastępstwo prawne w postępowaniu odwoławczym w sprawie:</p> <p>a) udzielenia ochrony międzynarodowej,</p> <p>b) przekazania wnioskodawcy do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej,</p> <p>c) pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej.</p>
118.	Art. 27 ust. 6	<p>6. Państwa członkowskie zapewniają, aby zainteresowana osoba uzyskała, na swój wniosek, bezpłatną pomoc prawną, jeżeli nie jest w stanie ponieść kosztów związanych z taką pomocą. W odniesieniu do opłat i innych kosztów państwa członkowskie mogą postanowić, że wnioskodawcy nie będą traktowani w sposób bardziej uprzywilejowany niż zwykle traktowani są ich obywatele w sprawach dotyczących pomocy prawnej. Państwa członkowskie mogą postanowić – nie ograniczając jednak arbitralnie dostępu do pomocy prawnej – że bezpłatna pomoc prawna ani zastępstwo prawne nie będą przyznawane, jeżeli odwołanie lub wnioski o ponowne rozpoznanie zostaną uznane przez właściwy organ lub sąd za niemające realnych szans powodzenia. Jeżeli decyzja o nieprzyznaniu bezpłatnej pomocy prawnej ani zastępstwa prawnego na mocy niniejszego ustępu jest podejmowana przez organ niebędący sądem, państwo</p>	T	Art. 69d ust. 1 i 4-9, art. 69e ust. 1, art. 69f ust. 1, art. 69g oraz art. 69h ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	<p>Art. 69d. 1. Nieodpłatna pomoc prawna przysługuje wnioskodawcy i cudzoziemcowi, wobec którego została wydana decyzja o pozbawieniu go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, zwanemu dalej „cudzoziemcem uprawnionym”, który działa bez adwokata lub radcy prawnego.</p> <p>4. Cudzoziemiec uprawniony przed uzyskaniem nieodpłatnej pomocy prawnej składa pisemne oświadczenie, zawierające deklarację cudzoziemca, że w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej albo pozbawienia go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej nie ustanowił adwokata lub radcy prawnego.</p> <p>5. Cudzoziemiec, wobec którego została wydana decyzja o pozbawieniu go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, przed uzyskaniem nieodpłatnej pomocy prawnej składa pisemne oświadczenie, iż nie zachodzi okoliczność, o której mowa w ust. 2.</p> <p>6. W przypadku gdy nieodpłatnej pomocy prawnej udziela osoba, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2, cudzoziemiec uprawniony, przed uzyskaniem nieodpłatnej pomocy prawnej, składa organizacji pozarządowej prowadzącej działalność pożytku</p>

		<p>członkowskie zapewnia prawo do skutecznego środka służącego zaskarżeniu tej decyzji przez sądem.</p> <p>Przy spełnianiu wymogów niniejszego ustępu państwa członkowskie zapewniają, by pomoc prawna ani zastępstwo prawne nie były arbitralnie ograniczane i by nie utrudniano wnioskodawcy skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości.</p> <p>Pomoc prawna obejmuje co najmniej przygotowanie dokumentów wymaganych w ramach postępowania i zastępstwo prawne przed sądem i może być ograniczona do doradców prawnych lub innych doradców specjalnie wyznaczonych przez prawo krajowe do świadczenia pomocy prawnej i zastępstwa prawnego.</p> <p>Procedurę dostępu do pomocy prawnej ustanawia się w prawie krajowym.</p>	<p>T</p>		<p>publicznego, o której mowa w art. 69k ust. 1, pisemne oświadczenie, że jest świadomy uzyskania nieodpłatnej pomocy prawnej od osoby adwokatem albo radcą prawnym.</p> <p>7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 lub 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.</p> <p>8. Wzory oświadczeń, o których mowa w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ust. 4 określa załącznik nr 1 do ustawy; 2) ust. 5 określa załącznik nr 2 do ustawy; 3) ust. 6 określa załącznik nr 2 do ustawy . <p>9. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 lub 4, składa się adwokatowi lub radcy prawnemu udzielającemu nieodpłatnej pomocy prawnej albo organizacji pozarządowej prowadzącej działalność pożytku publicznego, o której mowa w art. 69k ust. 1, przed przystąpieniem do udzielania pomocy prawnej przez zatrudnioną w tej organizacji osobę, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2.</p> <p>Art. 69e. 1. Nieodpłatna pomoc prawna obejmuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sporządzenie odwołania od decyzji o: <ol style="list-style-type: none"> a) odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej, b) umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, c) przekazaniu wnioskodawcy do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony
--	--	--	-----------------	--	--

				<p>międzynarodowej i umorzeniu postępowania,</p> <p>d) uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny,</p> <p>e) odmowie uwzględnienia oświadczenia wnioskodawcy o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej,</p> <p>f) pozbawieniu statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej;</p> <p>2) zastępstwo prawne w postępowaniu odwoławczym w sprawie:</p> <p>a) udzielenia ochrony międzynarodowej,</p> <p>b) przekazania wnioskodawcy do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej,</p> <p>c) pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej.</p> <p>Art. 69f. 1. Nieodpłatnej pomocy prawnej udziela osobiście:</p> <p>1) adwokat lub radca prawny lub</p> <p>2) osoba niebędąca adwokatem lub radcą prawnym zatrudniona w organizacji pozarządowej prowadzącej działalność pożytku publicznego, o której mowa w art. 69k ust. 1, spełniająca łącznie następujące warunki:</p> <p>a) posiada dyplom ukończenia wyższych studiów prawniczych potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego magistra lub, dyplom potwierdzający ukończenie wyższych studiów prawniczych za granicą uznany w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 191a ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. -</p>
--	--	--	--	---

					<p>Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.) albo dyplom ukończenia wyższych studiów prawniczych za granicą uznany za równoważny z polskim dyplomem potwierdzającym uzyskanie tytułu zawodowego magistra na podstawie umowy międzynarodowej lub w drodze nostryfikacji,</p> <p>b) co najmniej przez okres 3 lat wykonywała czynności bezpośrednio związane ze świadczeniem pomocy prawnej w sprawach o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej w kancelarii adwokackiej, zespole adwokackim, spółce cywilnej, jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, o których mowa w art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2014 r. poz. 635, 993 i 1778), kancelarii radcy prawnego, spółce cywilnej, jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 637, 993 i 1778), w podmiotach świadczących pomoc prawną w państwach członkowskich, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej lub w organizacji</p>
--	--	--	--	--	---

				<p>pozarządowej prowadzącej działalność pożytku publicznego,</p> <p>c) korzysta z pełni praw publicznych oraz ma pełną zdolność do czynności prawnych,</p> <p>d) nie była karana za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.</p> <p>Art. 69g. Cudzoziemiec uprawniony może korzystać w postępowaniu odwoławczym z nieodpłatnej pomocy prawnej tylko jednego adwokata, radcy prawnego lub osoby, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2.</p> <p>Art. 69h. 1. Cudzoziemiec uprawniony okazuje adwokatowi, radcy prawnemu lub osobie, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2, przed udzieleniem nieodpłatnej pomocy prawnej, dokument potwierdzający tożsamość i oryginał decyzji, o której mowa w art. 69e ust. 1 pkt 1.</p> <p>2. Do udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej konieczne jest udzielenie przez cudzoziemca uprawnionego adwokatowi, radcy prawnemu lub osobie, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2, pełnomocnictwa na piśmie.</p> <p>3. Pełnomocnictwo, o którym mowa w ust. 2, obejmuje z samego prawa umocowanie do udzielenia dalszego pełnomocnictwa adwokatowi, radcy prawnemu lub osobie, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2.</p> <p>4. Adwokat, radca prawny lub osoba, o której mowa w art. 69f ust. 1 pkt 2, zamieszcza niezwłocznie na oryginale decyzji, o której mowa w art. 69e ust. 1 pkt 1, klauzulę o podjęciu się w określonej dacie udzielania</p>
--	--	--	--	---

				<p>nieodpłatnej pomocy prawnej cudzoziemcowi wskazanemu jako adresat decyzji.</p> <p>Art. 243. § 1. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.</p> <p>§ 2. Przyznanie prawa pomocy przed lub w toku postępowania rozpoznawczego obejmuje także postępowanie egzekucyjne.</p> <p>Art. 244. § 1. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.</p> <p>§ 2. Ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego w ramach prawa pomocy jest równoznaczne z udzieleniem pełnomocnictwa.</p> <p>§ 3. Jeżeli strona we wniosku wskazała adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego lub rzecznika patentowego, właściwa okręgowa rada adwokacka, rada okręgowej izby radców prawnych, Krajowa Rada Doradców Podatkowych lub Krajowa Rada Rzeczników Patentowych, w miarę możliwości i w porozumieniu ze wskazanym adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym, wyznaczy adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego lub rzecznika patentowego wskazanego przez stronę.</p> <p>Art. 246. § 1. Przyznanie prawa pomocy osobie fizycznej następuje:</p> <p>1) w zakresie całkowitym - gdy osoba ta</p>	
--	--	--	--	---	--

					<p>wykaże, że nie jest w stanie ponieść jakichkolwiek kosztów postępowania;</p> <p>2) w zakresie częściowym - gdy wykaże, że nie jest w stanie ponieść pełnych kosztów postępowania, bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.</p>	
<p>Sekcja V Zatrzymanie w celu przekazania</p>						
<p>Art. 28 Zatrzymanie</p>						
119.	Art. 28 ust. 1	1. Państwa członkowskie nie stosują wobec żadnej osoby zatrzymania tylko z tego powodu, że podlega ona procedurze ustanowionej w niniejszym rozporządzeniu.	T	Art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 87. 1. Wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, mogą być zatrzymani wyłącznie: 1) w celu ustalenia lub weryfikacji ich tożsamości; 2) w celu zebrania z ich udziałem informacji, na których opiera się wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, a których uzyskanie bez zatrzymania byłoby niemożliwe, w przypadku istnienia znacznego prawdopodobieństwa ucieczki; 3) w celu wydania lub wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu gdy wobec wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, toczy się postępowanie w sprawie zobowiązania do powrotu albo wnioskodawcy lub osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, została wydana decyzja o zobowiązaniu do powrotu, a wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, miał uprzednio możliwość złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i istnieje uzasadnione przypuszczenie, że wniosek ten został złożony jedynie w celu	

					<p>opóźnienia wydania albo opóźnienia lub uniemożliwienia wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu;</p> <p>4) gdy wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego;</p> <p>5) zgodnie z art. 28 rozporządzenia 604/2013, w przypadku gdy istnieje znaczne prawdopodobieństwo ucieczki wnioskodawcy, lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, a natychmiastowe przekazanie do innego państwa członkowskiego nie jest możliwe;</p> <p>6) gdy zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w pkt 1-5, a wnioskodawca, lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, nie wywiązuje się z obowiązków, o których mowa w art. 88 ust. 1.</p>
120.	Art. 28 ust. 2	2. Jeżeli istnieje znaczne ryzyko ucieczki danej osoby, państwa członkowskie mogą ją zatrzymać w celu zabezpieczenia przekazania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, na podstawie indywidualnej oceny i tylko wtedy, gdy takie zatrzymanie jest proporcjonalne oraz nie można skutecznie zastosować innych, łagodniejszych środków przymusu.	T	Art. 87 ust. 1 pkt 5 i ust. 2, art. 88, art. 88a ust. 1, art. 88b ust. 2 i 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 87. 1. Wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje mogą być zatrzymani wyłącznie: 5) zgodnie z art. 28 rozporządzenia 604/2013, w przypadku gdy istnieje znaczne prawdopodobieństwo ucieczki wnioskodawcy, lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, a natychmiastowe przekazanie do innego państwa członkowskiego nie jest możliwe; 2. Znaczne prawdopodobieństwo ucieczki wnioskodawcy, lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, istnieje w szczególności, gdy osoba ta: 1) nie dysponuje dokumentami poświadczającymi jego tożsamość w chwili składania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, lub 2) przekroczyła lub usiłowała przekroczyć granicę wbrew przepisom prawa, chyba że przybyła bezpośrednio z terytorium, na

				<p>którym jej życiu lub wolności zagrażało niebezpieczeństwo prześladowania lub ryzyko wyrządzenia poważnej krzywdy, przedstawiła wiarygodne przyczyny nielegalnego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i złożyła wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej niezwłocznie po przekroczeniu granicy, lub</p> <p>3) wjechała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie obowiązywania wpisu do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu.</p> <p>Art. 88. 1. Wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, w przypadku, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-3 i 5, można zobowiązać do</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zgłaszania się w określonych odstępach czasu do organu wskazanego w postanowieniu; 2) wpłaty zabezpieczenia pieniężnego w wysokości określonej w postanowieniu, nie niższej niż dwukrotność minimalnego wynagrodzenia przewidzianego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę; 3) zamieszkiwania w miejscu wyznaczonym w postanowieniu <p>– do czasu, gdy decyzja w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej stanie się ostateczna.</p> <p>2. Postanowienie o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 1, wydaje organ Straży Granicznej, który zatrzymał wnioskodawcę lub osobę, w której imieniu wnioskodawca występuje. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu rejonowego właściwego ze względu na siedzibę organu Straży</p>
--	--	--	--	---

				<p>Granicznej, który wydał postanowienie, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Sąd rozpatruje zażalenie w terminie 7 dni.</p> <p>3. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 2, można orzec o zastosowaniu jednego lub więcej niż jednego środka, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 88a. 1. W przypadku gdy wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego a także w przypadku, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-3 i 5, jeżeli zastosowanie środków, o których mowa w art. 88 ust. 1, nie jest możliwe, wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, umieszcza się w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców.</p> <p>Art. 88b. 2. Sąd, rozpatrując wniosek o umieszczenie wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku, ocenia możliwość zastosowania środków, o których mowa w art. 88 ust. 1.</p> <p>3. Sąd wydaje postanowienie o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 88 ust. 1. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu okręgowego w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Sąd rozpatruje zażalenie w terminie 7 dni.</p> <p>Art. 398. 1. Cudzoziemca umieszcza się w strzeżonym ośrodku, jeżeli:</p> <p>3a) istnieje konieczność zabezpieczenia przekazania cudzoziemca zgodnie z art. 28 rozporządzenia 604/2013, jeżeli</p>
			<p>Art. 398 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w</p>	

		<p>a najpóźniej w lub nie wprost – wniosku o przejęcie lub wtórne przejęcie zainteresowanej osoby lub od ustania zawieszenia przekazania na skutek odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie zgodnie z art. 27 ust. 3.</p> <p>Jeżeli wnioskujące państwo członkowskie nie dotrzyma terminu złożenia wniosku o przejęcie lub wtórne przejęcie lub jeżeli przekazanie nie nastąpi w okresie sześciu tygodni, o którym mowa w akapicie trzecim, dana osoba nie podlega dalszemu zatrzymaniu. Art. 21, 23, 24 i 29 nadal stosuje się odpowiednio.</p>	T T	<p>Art. 406 ust. 5 pkt 3a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>4a. Sąd w przypadku, o którym mowa w ust. 4, nie przedłuża pobytu wnioskodawcy, lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w strzeżonym środku lub areszcie dla cudzoziemców, jeżeli postępowanie istotne z punktu widzenia dalszego istnienia okoliczności, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-5, nie zostało zakończone, a opóźnienie w tym postępowaniu nie wynika z przyczyn leżących po stronie wnioskodawcy, lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje.</p> <p>Art. 406. 5. Cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku albo areszcie dla cudzoziemców zwalnia się w przypadku: 3a) upływu terminów przekazania cudzoziemca do odpowiedzialnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 28 ust. 3 zdanie 3 rozporządzenia 604/2013 w odniesieniu do cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku albo areszcie dla cudzoziemców w przypadku, o którym mowa w art. 398 ust. 1 pkt 3a lub art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub;</p>	
122.	Art. 28 ust. 4	<p>4. W odniesieniu do warunków zatrzymania i gwarancji mających zastosowanie do osób zatrzymanych w celu zabezpieczenia przekazania do odpowiedzialnego państwa członkowskiego zastosowanie mają art. 9, 10 i 11 dyrektywy 2013/33/UE.</p>	T	<p><u>W zakresie art. 9:</u> Art. 88b ust. 1 i ust. 3a oraz art. 89 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium</p>	<p><u>W zakresie art. 9:</u> Art. 88b. 1. Sąd wydaje postanowienie o umieszczeniu wnioskodawcy lub osoby, w której imieniu wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub o zastosowaniu wobec nich aresztu dla cudzoziemców, na wniosek organu Straży Granicznej, który zatrzymał wnioskodawcę lub osobę, w której imieniu wnioskodawca występuje. Sąd wydaje postanowienie po wysłuchaniu</p>	

			<p>Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p>	<p>wnioskodawcy lub osoby, w której imieniu wnioskodawca występuje.</p> <p>3a. Sąd powiadamia wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, w języku dla nich zrozumiałym o przyczynach umieszczenia w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców i o przysługujących im prawach, w tym w tym o możliwości złożenia zażalenia na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, oraz o prawie do skorzystania z bezpłatnej pomocy prawnej i zastępstwa procesowego przed sądem rozpatrującym zażalenie.</p> <p>Art. 89. 1. Sąd wydaje postanowienie o umieszczeniu wnioskodawcy lub osoby, w której imieniu wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców na okres od 30 do 60 dni.</p> <p>2. W przypadku gdy cudzoziemiec przebywający w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców wskutek wykonania postanowienia sądu, wydanego na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, sąd wydaje postanowienie w sprawie przedłużenia okresu pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie lub areszcie dla cudzoziemców, gdy zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 87 pkt 1-5.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, okres pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców przedłuża się o 90 dni, począwszy od dnia złożenia przez cudzoziemca wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.</p> <p>4. W przypadku gdy przed upływem okresów, o których mowa w ust. 1 i 3, postępowanie w</p>
--	--	--	--	--

				<p>sprawie o udzielenia ochrony międzynarodowej nie zostało zakończone decyzją ostateczną i nadal zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 87 ust. 1-5, sąd może przedłużyć okres pobytu wnioskodawcy lub osoby w imieniu której wnioskodawca występuje w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców na czas określony niezbędny do wydania takiej decyzji.</p> <p>4a. Sąd w przypadku, o którym mowa w ust. 4, nie przedłuża pobytu wnioskodawcy, lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców, gdy postępowanie istotne z punktu widzenia dalszego istnienia okoliczności, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-5, nie zostało zakończone, a opóźnienie w tym postępowaniu nie wynika z przyczyn leżących po stronie wnioskodawcy, lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje.</p> <p>5. Okres pobytu w strzeżonym ośrodku i areszcie dla cudzoziemców, o którym mowa w ust. 1-4, nie może przekroczyć 6 miesięcy.</p> <p>6. Postanowienie w sprawie przedłużenia okresu pobytu w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców wydaje, na wniosek organu Straży Granicznej, sąd rejonowy, właściwy dla siedziby tego organu.</p>	
			<p>Art. 403 ust. 6, art. 404, art. 406 ust. 1, 2 i 5 i art. 426 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu</p>	<p>Art. 403. 6. Cudzoziemca umieszcza się w strzeżonym ośrodku albo areszcie dla cudzoziemców na możliwie najkrótszy okres.</p> <p>Art. 404. Do postępowania w sprawie umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku, zastosowania wobec niego aresztu dla cudzoziemców, przedłużenia okresu</p>	

			<p>nadany przez projekt</p>	<p>pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców oraz zwolnienia cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu dla cudzoziemców stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego, z tym że czynności zastrzeżone dla prokuratora może wykonywać funkcjonariusz Straży Granicznej.</p> <p>Art. 406. 1. Postanowienie o zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu dla cudzoziemców wydaje niezwłocznie z urzędu lub na wniosek cudzoziemca (...)</p> <p>2. Na postanowienie organu SG o odmowie uwzględnienia wniosku o zwolnienie cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców przysługuje zażalenie (...)</p> <p>5. Cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców zwalnia się w przypadku:</p> <p>1) upływu okresu pobytu określonego w postanowieniu, o którym mowa w art. 403 ust. 1 lub 7 albo w art. 89 ust. 1 lub 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub</p> <p>2) wydania postanowienia lub zarządzenia o zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka albo z aresztu dla cudzoziemców, lub</p> <p>3) przymusowego wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu albo przekazania cudzoziemca do odpowiedzialnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na podstawie rozporządzenia 604/2013, lub</p> <p>3a) upływu terminów przekazania cudzoziemca do odpowiedzialnego państwa</p>
--	--	--	-----------------------------	--

				<p>członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 28 ust. 3 zdanie 3 rozporządzenia 604/2013 w odniesieniu do cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku albo areszcie dla cudzoziemców w przypadku, o którym mowa w art. 398 ust. 1 pkt 3a lub art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub;</p> <p>4) doręczenia cudzoziemcowi decyzji o (...)</p> <p>Art. 426. 1. Nadzór nad legalnością i prawidłowością pobytu cudzoziemców w strzeżonych ośrodkach i aresztach dla cudzoziemców sprawuje sędzia penitencjarny sądu okręgowego, zwany dalej „sędzią penitencjarnym”, właściwego ze względu na miejsce położenia strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców.</p> <p>4. Jeżeli zdaniem sędziego penitencjarnego zachodzi potrzeba wydania decyzji nienależącej do jego właściwości, a w szczególności decyzji administracyjnej, przekazuje on swoje spostrzeżenia wraz z odpowiednimi wnioskami organowi Straży Granicznej, któremu podlega strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców.</p>	
			<p>Art. 78 Kodeksu postępowania karnego</p> <p><u>W zakresie art. 10:</u> Art. 88a ust. 1 i 2</p>	<p>Art. 78. § 1. Oskarżony, który nie ma obrońcy z wyboru, może żądać, aby mu wyznaczono obrońcę z urzędu, jeżeli w sposób należyty wykaże, że nie jest w stanie ponieść kosztów obrony bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny.</p> <p><u>W zakresie art. 10:</u> Art. 88a. 1. W przypadku gdy wymagają tego</p>	

			<p>ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym przez projekt</p> <p>Art. 416 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p> <p>Art. 416 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p> <p>Art. 415 ust. 1 pkt 2 i 19 oraz ust. 1a ustawy z</p>	<p>względny obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego a także w przypadku, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-3 i 5, jeżeli zastosowanie środków, o których mowa w art. 88 ust. 1, nie jest możliwe, wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, umieszcza się w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców.</p> <p>2. Areszt dla cudzoziemców stosuje się, gdy wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, nie podporządkował się zasadom pobytu obowiązującym w strzeżonym ośrodku lub istnieje ryzyko, że nie podporządkuje się tym zasadom</p> <p>Art. 416. 1. Cudzoziemiec umieszczony w strzeżonym ośrodku poza uprawnieniami, o których mowa w art. 415 ust. 1, ma prawo do:</p> <p>2) poruszania się po terenie ośrodka w godzinach od 7.00 do 22.00, a w dni świąteczne w godzinach od 8.00 do 22.00 z wyjątkiem miejsc, do których administracja ośrodka wydała zakaz wstępu.</p> <p>Art. 416. 3. Cudzoziemiec przebywający w areszcie dla cudzoziemców poza uprawnieniami, o których mowa w art. 415 ust. 1, ma ponadto prawo do:</p> <p>1) odbywania codziennie co najmniej dwugodzinnego spaceru na wolnym powietrzu, chyba że co innego wynika z zaleceń lekarza.</p> <p>Art. 415. 1. Cudzoziemiec umieszczony w strzeżonym ośrodku lub przebywający w areszcie dla cudzoziemców ma prawo:</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p> <p>Art. 411 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p> <p>Art. 89a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p>	<p>2) kontaktowania się z organizacjami pozarządowymi lub międzynarodowymi zajmującymi się udzielaniem cudzoziemcom pomocy, w tym pomocy prawnej;</p> <p>19) widzeń z osobami bliskimi w specjalnie do tego przeznaczonych pomieszczeniach, za zgodą organu SG, któremu podlega strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców, lub osoby przez ten organ upoważnionej.</p> <p>1a. Zgody na widzenie z osobami bliskimi, o której mowa w ust. 1 pkt 19, można odmówić cudzoziemcowi gdy wymaga tego konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego lub przestrzegania postanowień regulaminu organizacyjno-porządkowego pobytu w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców.</p> <p>Art. 411. Cudzoziemca przyjmowanego do strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców poucza się w zrozumiałym dla niego języku o przysługujących mu prawach i o obowiązkach oraz zapoznaje się z przepisami regulującymi pobyt w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców. Fakt pouczenia cudzoziemiec potwierdza własnoręcznym podpisem.</p> <p>Art. 89a. 1. Kierownik strzeżonego ośrodka lub funkcjonariusz odpowiedzialny za funkcjonowanie areszt dla cudzoziemców umożliwia wnioskodawcy lub osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, umieszczonym w strzeżonym ośrodku lub wobec których zastosowano areszt dla cudzoziemców:</p> <p>1) kontakt korespondencyjny lub telefoniczny z organizacjami, do których zadań statutowych należą sprawy uchodźców;</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>2. kontakt osobisty z przedstawicielem Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców lub organizacji, do której zadań należy udzielanie pomocy cudzoziemcom, w tym pomocy prawnej - w warunkach nienaruszających prawa do poszanowania prywatności</p>
			<p><u>W zakresie art. 11:</u> Art. 88a ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p> <p>Art. 415 ust. 1 pkt 5 art. 416 ust. 2 art. 414 ust. 2, 3 i 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p>	<p><u>W zakresie art. 11:</u></p> <p>Art. 88a. 3. Poza przypadkami, o których mowa w art. 400 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, nie umieszcza się w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców gdy jest małoletnim bez opieki lub osobą niepełnosprawną.</p> <p>Art. 415. 1. Cudzoziemiec umieszczony w strzeżonym ośrodku lub przebywający w areszcie dla cudzoziemców ma prawo do: 5) korzystania z opieki medycznej i do pobytu w szpitalu lub podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne, jeżeli stan jego zdrowia tego wymaga;</p> <p>Art. 416. 2. Małoletni przebywający w strzeżonym ośrodku ma prawo do uczestniczenia, w czasie i miejscu określonych przez kierownika ośrodka, w zajęciach dydaktyczno-wychowawczych i rekreacyjno-sportowych. program zajęć</p>

					<p>powinien być dostosowany do wieku małoletniego i długości jego pobytu na terytorium RP.</p> <p>Art. 414. 2. Cudzoziemców odmiennej płci umieszcza się oddzielnie.</p> <p>3. Cudzoziemcowi umieszczonemu w strzeżonym ośrodku wraz z członkami jego rodziny lub z małoletnim pozostającym pod opieką zapewnia się wspólny pokój dla cudzoziemców.</p> <p>5. Cudzoziemców, którzy oświadczają, że są osobami sobie najbliższymi, umieszcza się, na ich pisemny wniosek, w miarę możliwości w jednym pokoju dla cudzoziemców.</p>
Sekcja VI					
Przekazanie					
Art. 29					
Metody i terminy					
123.	Art. 29 ust. 1	1. Przekazanie osoby ubiegającej się o azyl lub innej osoby, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. c) lub d), z wnioskującego państwa członkowskiego do odpowiedzialnego państwa członkowskiego jest przeprowadzane zgodnie z prawem krajowym wnioskującego państwa członkowskiego, po konsultacjach między zainteresowanymi państwami członkowskimi, tak szybko, jak to jest praktycznie możliwe, a najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od wyrażenia zgody na złożony przez inne państwo członkowskie wniosek o przejęcie lub wtórne przejęcie zainteresowanej osoby lub od ostatecznej decyzji w sprawie odwołania się lub ponownego rozpoznania, w przypadku gdy mają one	T	Art. 37 ust. 2-4 i 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	<p>Art. 37. 3. Szef Urzędu jest organem właściwym do wydania wnioskodawcy przepustki, o której mowa w art. 29 ust. 1 zdanie 3 rozporządzenia 604/2013.</p> <p>3. Osoba, której wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczy, podlegająca przekazaniu do odpowiedzialnego państwa członkowskiego może być doprowadzona do granicy lub do granicy państwa, do którego następuje przekazanie, albo do portu lotniczego lub morskiego tego państwa.</p> <p>4. Doprowadzenie, na wniosek Szefa Urzędu, wykonuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) do granicy - komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu wnioskodawcy; 2) od granicy do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego następuje

		<p>skutek zawieszający, zgodnie art. 27 ust. 3.</p> <p>Jeżeli przekazanie do odpowiedzialnego państwa członkowskiego odbywa się w drodze wyjazdu pod nadzorem lub wyjazdu pod eskortą, państwa członkowskie dbają o to, by było ono przeprowadzane w sposób humanitarny i z pełnym poszanowaniem praw podstawowych i godności ludzkiej.</p> <p>W miarę potrzeby wnioskujące państwo członkowskie wydaje wnioskodawcy przepustkę. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa wzór przepustki. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 2.</p> <p>Odpowiedzialne państwo członkowskie powiadamia wnioskujące państwo członkowskie, w zależności od przypadku, o bezpiecznym przybyciu zainteresowanej osoby lub o tym, że osoba ta nie zjawiała się w wyznaczonym terminie.</p>			<p>przekazanie - Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce przekroczenia granicy przez wnioskodawcę lub osobę, której wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczy.</p> <p>7. Komendant Główny Straży Granicznej jest organem właściwym w sprawach, o których mowa w art. 29 ust. 1 zdanie 4, art. 31 i art. 32 rozporządzenia 604/2013.</p>
124.	Art. 29 ust. 2	<p>2. W przypadku gdy nie dokonano przekazania w terminie sześciomiesięcznym, odpowiedzialne państwo członkowskie zostaje zwolnione z obowiązku przejęcia lub wtórnego przejęcia zainteresowanej osoby, a odpowiedzialność zostaje przeniesiona na wnioskujące państwo członkowskie. Termin ten może być przedłużony do maksymalnie jednego roku, jeżeli przekazania nie można było przeprowadzić w związku z uwięzieniem zainteresowanej osoby lub do maksymalnie osiemnastu miesięcy, jeżeli zainteresowana osoba uciekła.</p>	N		

125.	Art. 29 ust. 3	3. Jeżeli dana osoba została przekazana wskutek błędu lub decyzja o przekazaniu została uchylona w następstwie odwołania lub ponownego rozpoznania po przeprowadzeniu przekazania, państwo członkowskie, które przeprowadziło przekazanie, szybko przyjmuje tę osobę z powrotem.	N			
126.	Art. 29 ust. 4	4. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa jednolite warunki konsultacji i wymiany informacji między państwami członkowskimi, w szczególności w przypadkach przekazania przelożonych lub opóźnionych, przekazania w wyniku automatycznej akceptacji lub w przypadkach przekazywania małoletnich lub osób zależnych oraz w przypadkach przekazania pod nadzorem. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 2.	N	Art. 37 ust. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 37. 7. Komendant Główny Straży Granicznej jest organem właściwym w sprawach, o których mowa w art. 29 ust. 1 zdanie 4, art. 31 i art. 32 rozporządzenia 604/2013.	
Art. 30 Koszty przekazania						
127.	Art. 30 ust. 1	1. Koszty, których wymaga przekazanie wnioskodawcy lub innej osoby, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. c) lub d), do odpowiedzialnego państwa członkowskiego, ponosi przekazujące państwo członkowskie.	N			
128.	Art. 30 ust. 2	2. W przypadku gdy zainteresowana osoba ma zostać przekazana z powrotem do państwa członkowskiego, w następstwie tego, że przekazanie nastąpiło wskutek błędu lub że decyzja o przekazaniu została uchylona wskutek odwołania lub ponownego rozpoznania po przeprowadzeniu przekazania,	N			

		państwo członkowskie, które pierwotnie przeprowadziło przekazanie, ponosi koszty przekazania danej osoby z powrotem na swoje terytorium.				
129.	Art. 30 ust. 3	3. Od osób, które mają być przekazane na podstawie niniejszego rozporządzenia, nie wymaga się poniesienia kosztów takiego przekazania.	N			
Art. 31						
Wymiana właściwych informacji przed przeprowadzeniem przekazania						
130.	Art. 31 ust. 1	1. Państwo członkowskie przeprowadzające przekazanie wnioskodawcy lub innej osoby, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. c) lub d), dostarcza odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu takie dane osobowe dotyczące osoby, która ma zostać przekazana, które są odpowiednie, właściwe i wystarczają, by zagwarantować właściwym organom – zgodnie z prawem krajowym – w odpowiedzialnym państwie członkowskim możliwość zapewnienia tej osobie odpowiedniej pomocy, w tym zapewnienia natychmiastowej opieki zdrowotnej wymaganej w celu ochrony jej podstawowych interesów, oraz zapewnienia dalszej ochrony i poszanowania praw przyznanych niniejszym rozporządzeniem i innymi odpowiednimi instrumentami prawnymi dotyczącymi azylu. Dane te dostarczane są odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu w racjonalnym terminie przed przeprowadzeniem przekazania w celu zadbania o to, by jego właściwe organy – zgodnie z	T	Art. 37 ust. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 37. 7. Komendant Główny Straży Granicznej jest organem właściwym w sprawach, o których mowa w art. 29 ust. 1 zdanie 4, art. 31 i art. 32 rozporządzenia 604/2013.	

		prawem krajowym – dysponowały czasem wystarczającym na podjęcie koniecznych środków.			
131.	Art. 31 ust. 2 lit. a	2. Przekazujące państwo członkowskie dostarcza odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu informacje – o ile dysponuje nimi zgodnie z prawem krajowym właściwy organ – które są niezbędne do zabezpieczenia praw i doraźnych szczególnych potrzeb przekazywanej osoby, a zwłaszcza: a) informacje o wszelkich niezwłocznych środkach, które odpowiedzialne państwo członkowskie musi podjąć w celu właściwego zadbania o szczególne potrzeby osoby przekazywanej, w tym o wszelkiej niezbędnej doraźnej opiece zdrowotnej;	T	Jak w poz. 130	
132.	Art. 31 ust. 2 lit. b	b) w odpowiednim przypadku, dane kontaktowe członków rodziny, krewnych lub innych osób należących do rodziny w przyjmującym państwie członkowskim;	T	Jak w poz. 130	
133.	Art. 31 ust. 2 lit. c	c) w przypadku małoletnich informacje na temat ich wykształcenia;	T	Jak w poz. 130	
134.	Art. 31 ust. 2 lit. d	d) ocenę wieku wnioskodawcy.	T	Jak w poz. 130	
135.	Art. 31 ust. 3	3. Wymiana informacji na postawie niniejszego artykułu odbywa się wyłącznie między organami zgłoszonymi Komisji zgodnie z art. 35 niniejszego rozporządzenia, za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej Dublinet ustanowionej na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1560/2003. Przekazane informacje są	T	Jak w poz. 130	

		wykorzystywane wyłącznie do celów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu i nie są dalej przetwarzane.				
136.	Art. 31 ust. 4	4. W celu ułatwienia wymiany informacji między państwami członkowskimi, Komisja w drodze aktów wykonawczych określa standardowy formularz do przekazywania danych na mocy niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 2.	N			
137.	Art. 31 ust. 5	5. Do wymiany informacji na mocy niniejszego artykułu mają zastosowanie przepisy określone w art. 34 ust. 8–12.	N			
Art. 32						
Wymiana danych dotyczących zdrowia przed przekazaniem						
138.	Art. 32 ust. 1	1. Przekazujące państwo członkowskie przesyła odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu – wyłącznie do celów zapewnienia opieki medycznej lub leczenia, w szczególności w odniesieniu do osób niepełnosprawnych, osób starszych, ciężarnych kobiet, małoletnich i osób, które padły ofiarą tortur, zgwałcenia lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej – informacje – o ile dysponuje nimi zgodnie z prawem krajowym właściwy organ – na temat szczególnych potrzeb osoby, która ma zostać przekazana, mogące w określonych przypadkach obejmować informacje na temat stanu zdrowia fizycznego i psychicznego tej osoby. Informacje te są przekazywane na wspólnym świadectwie zdrowia, do	T	Jak w poz. 130		

		<p>którego załącza się niezbędne dokumenty. Odpowiedzialne państwo członkowskie zapewnia, by te szczególne potrzeby zostały odpowiednio uwzględnione, w szczególności poprzez zapewnienie wszelkiej podstawowej opieki medycznej, jaka może okazać się potrzebna.</p> <p>Komisja w drodze aktów wykonawczych określa wspólne świadectwo zdrowia. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 2.</p>				
139.	Art. 32 ust. 2	<p>2. Przekazujące państwo członkowskie przekazuje odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu jedynie informacje, o których mowa w ust. 1, po uzyskaniu wyraźnej zgody wnioskodawcy lub jego przedstawiciela, lub w przypadku gdy wnioskodawca jest fizycznie lub prawnie niezdolny do wyrażenia zgody, a przekazanie informacji jest niezbędne dla ochrony podstawowych interesów wnioskodawcy lub innej osoby. Brak zgody, w tym odmowa wyrażenia zgody, nie jest przeszkodą dla przekazania danej osoby.</p>	T	Jak w poz. 130		
140.	Art. 32 ust. 3	<p>3. Przetwarzanie danych osobowych dotyczących zdrowia, o których mowa w ust. 1, przeprowadzane jest wyłącznie przez pracowników służby zdrowia zobowiązanych do zachowania tajemnicy lekarskiej na mocy przepisów krajowych lub reguł ustanowionych przez właściwe organy krajowe lub przez inną osobę, na której spoczywa równorzędny obowiązek zachowania</p>	T	Art. 40 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry	Art. 40. 1. Lekarz ma obowiązek zachowania w tajemnicy informacji związanych z pacjentem, a uzyskanych w związku z wykonywaniem zawodu. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy: 1) tak stanowią ustawy; 2) badanie lekarskie zostało przeprowadzone na żądanie uprawnionych, na podstawie odrębnych ustaw, organów i instytucji; wówczas lekarz jest obowiązany	

		tajemnicy zawodowej.			<p>poinformować o stanie zdrowia pacjenta wyłącznie te organy i instytucje;</p> <p>3) zachowanie tajemnicy może stanowić niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia pacjenta lub innych osób;</p> <p>4) pacjent lub jego przedstawiciel ustawowy wyraża zgodę na ujawnienie tajemnicy, po uprzednim poinformowaniu o niekorzystnych dla pacjenta skutkach jej ujawnienia;</p> <p>5) zachodzi potrzeba przekazania niezbędnych informacji o pacjencie lekarzowi sądowemu;</p> <p>6) zachodzi potrzeba przekazania niezbędnych informacji o pacjencie związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych innemu lekarzowi lub uprawnionym osobom uczestniczącym w udzielaniu tych świadczeń.</p> <p>2a. W sytuacjach, o których mowa w ust. 2, ujawnienie tajemnicy może nastąpić wyłącznie w niezbędnym zakresie.</p> <p>3. Lekarz, z zastrzeżeniem sytuacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1-5, jest związany tajemnicą również po śmierci pacjenta.</p> <p>4. Lekarz nie może podać do publicznej wiadomości danych umożliwiających identyfikację pacjenta bez jego zgody.</p>	
141.	Art. 32 ust. 4	4. Wymiana informacji na podstawie niniejszego artykułu odbywa się wyłącznie między pracownikami służby zdrowia lub innymi osobami, o których mowa w ust. 3. Przekazane informacje wykorzystywane są wyłącznie do celów określonych w ust. 1.	N			
142.	Art. 32 ust. 5	5. Komisja w drodze aktów wykonawczych przyjmuje jednolite warunki i uzgodnienia praktyczne dotyczące wymiany informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego	N			

		artykułu. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 2.				
143.	Art. 32 ust. 6	6. Do wymiany informacji na mocy niniejszego artykułu mają zastosowanie przepisy określone w art. 34 ust. 8–12.	N			
Art. 33						
Mechanizm wczesnego ostrzegania, gotowości i zarządzania kryzysowego						
144.	Art. 33 ust. 1	1. W przypadku gdy w oparciu o informacje zebrane przez Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu na mocy rozporządzenia (UE) nr 439/2010 Komisja ustali, że stosowanie niniejszego rozporządzenia może zostać narażone na szwank z uwagi na znaczne ryzyko szczególnego obciążenia systemu azylowego państwa członkowskiego lub z uwagi na problemy z funkcjonowaniem systemu azylowego państwa członkowskiego, we współpracy z Europejskim Urzędem Wsparcia w dziedzinie Azylu kieruje ona do takiego państwa członkowskiego zalecenia, w których zachęca do opracowania planu działań zapobiegawczych. Zainteresowane państwo członkowskie informuje Radę i Komisję o tym, czy zamierza przedstawić plan działań zapobiegawczych w celu uporania się z obciążeniem lub z problemami w funkcjonowaniu systemu azylowego z jednoczesnym poszanowaniem praw podstawowych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową. Państwo członkowskie może – według własnego uznania i z własnej inicjatywy	T	Art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 36. 2. Szef Urzędu jest organem właściwym w sprawach, o których mowa w art. 17, art. 18, art. 21-23, art. 25, art. 33-34 rozporządzenia 604/2013.	

		– przygotować plan działań zapobiegawczych, a następnie wprowadzać do niego zmiany. Podczas przygotowywania planu działań zapobiegawczych państwo członkowskie może zwrócić się o pomoc do Komisji, innych państw członkowskich, Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu i innych odpowiednich agencji Unii.			
145.	Art. 33 ust. 2	2. Po przygotowaniu planu działań zapobiegawczych zainteresowane państwo członkowskie przedstawia go Radzie i Komisji oraz regularnie przedstawia im sprawozdania z jego realizacji. Komisja informuje następnie Parlament Europejski o głównych elementach tego planu. Komisja składa Radzie sprawozdania z jego realizacji; przekazuje je także Parlamentowi Europejskiemu. Zainteresowane państwo członkowskie stosuje wszelkie odpowiednie środki, by uporać się z sytuacją szczególnego obciążenia swojego systemu azylowego lub zapewnić usunięcie stwierdzonych niedoskonałości zanim sytuacja się pogorszy. Jeżeli plan działań zapobiegawczych obejmuje środki mające służyć uporaniu się ze szczególnym obciążeniem systemu azylowego danego państwa członkowskiego, które to obciążenie może narazić na szwank stosowanie niniejszego rozporządzenia, Komisja, przed złożeniem sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, zwraca się o opinię do Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu.	T	Jak w poz. 144	

146.	Art. 33 ust. 3	<p>3. Jeżeli Komisja na podstawie analizy Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu ustali, że realizacja planu działań zapobiegawczych nie doprowadziła do usunięcia stwierdzonych niedoskonałości, lub jeżeli istnieje poważne ryzyko, że sytuacja azylowa w zainteresowanym państwie członkowskim może przekształcić się w kryzys, któremu najprawdopodobniej nie zaradzi plan działań zapobiegawczych, Komisja, w stosownych przypadkach we współpracy z Europejskim Urzędem Wsparcia w dziedzinie Azylu, może zwrócić się do zainteresowanego państwa członkowskiego o opracowanie planu działania w zakresie zarządzania kryzysowego i, w razie potrzeby, o wprowadzanie zmian do tego planu. Plan działania w zakresie zarządzania kryzysowego musi gwarantować, że w czasie całego procesu przestrzegany będzie dorobek prawny Unii w dziedzinie azylu, a zwłaszcza prawa podstawowe osób ubiegających się o ochronę międzynarodową.</p> <p>Po otrzymaniu wezwania do opracowania planu działania w zakresie zarządzania kryzysowego zainteresowane państwo członkowskie opracowuje go szybko – nie później niż trzy miesiące od wezwania – we współpracy z Komisją i Europejskim Urzędem Wsparcia w dziedzinie Azylu. Zainteresowane państwo członkowskie przedstawia plan działania w zakresie zarządzania kryzysowego – a następnie co najmniej raz na trzy miesiące</p>	T	Jak w poz. 144		
------	-------------------	--	---	----------------	--	--

		<p> sprawozdania z jego wykonania – Komisji i w stosownych przypadkach innym odpowiednim podmiotom, na przykład Europejskiemu Urzędowi Wsparcia w dziedzinie Azylu.</p> <p> Komisja informuje o planie działania w zakresie zarządzania kryzysowego, jego ewentualnych zmianach i jego realizacji Parlament Europejski i Radę. W tych sprawozdaniach państwo członkowskie informuje o danych pozwalających monitorować przestrzeganie planu działania w zakresie zarządzania kryzysowego, takich jak czas trwania postępowania, warunki zatrzymania oraz zdolność przyjmowania w związku z napływem wnioskodawców.</p>				
147.	Art. 33 ust. 4	<p> 4. W czasie całego procesu wczesnego ostrzegania, gotowości i zarządzania kryzysowego przewidzianego w niniejszym artykule Rada uważnie monitoruje sytuację i może się zwrócić o dalsze informacje, a także wydać wytyczne polityczne, zwłaszcza jeżeli chodzi o nagły charakter i powagę sytuacji, a zatem konieczność przygotowania przez państwo członkowskie albo planu działań zapobiegawczych, albo – w razie konieczności – planu działania w zakresie zarządzania kryzysowego. Parlament Europejski i Rada mogą w czasie całego procesu omawiać wszelkie środki solidarności i wydawać wytyczne w ich sprawie, jeśli uznają to za właściwe.</p>	N			
<p>Rozdział VII Współpraca administracyjna</p>						

Art. 34
Wymiana informacji

148.	Art. 34 ust. 1 lit. a	1. Każde państwo członkowskie przekazuje wszystkim państwom członkowskim, które się o to zwróca, dane osobowe dotyczące wnioskodawcy, które są odpowiednie, właściwe, i wystarczające do: a) ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego;	T	Art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt	Art. 36. 2. Szef Urzędu jest organem właściwym w sprawach, o których mowa w art. 17, art. 18, art. 21-23, art. 25, art. 33-35 rozporządzenia 604/2013.	
149.	Art. 34 ust. 1 lit. b	b) rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej;	N			
150.	Art. 34 ust. 1 lit. c	c) wykonania wszelkich zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia.	N			
151.	Art. 34 ust. 2 lit. a	2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą obejmować wyłącznie: a) dane identyfikacyjne wnioskodawcy oraz, w odpowiednich przypadkach, członków jego rodziny, krewnych lub innych osób należących do rodziny (imię i nazwisko oraz, w odpowiednim przypadku, poprzednie nazwisko, przydomki lub pseudonimy; obywatelstwo, obecne i poprzednie; data i miejsce urodzenia);	N			
152.	Art. 34 ust. 2 lit. b	b) dokumenty tożsamości i dokumenty podróży (numery referencyjne, okres ważności, data wydania, organ wydający, miejsce wydania itd.);	N			
153.	Art. 34 ust. 2 lit. c	c) inne informacje niezbędne dla ustalenia tożsamości wnioskodawcy, w tym odciski palców przetwarzane	N			

		zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 603/2013;				
154.	Art. 34 ust. 2 lit. d	d) miejsca zamieszkania oraz trasy odbytych podróży;	N			
155.	Art. 34 ust. 2 lit. e	e) dokumenty pobytu lub wizy wydane przez państwo członkowskie;	N			
156.	Art. 34 ust. 2 lit. f	f) miejsce złożenia wniosku;	N			
157.	Art. 34 ust. 2 lit. g	g) datę złożenia wszelkich poprzednich wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, datę złożenia obecnego wniosku, etap, na którym znajduje się postępowanie, i ewentualnie podjętą decyzję.	N			
158.	Art. 34 ust. 3	3. Ponadto, pod warunkiem że jest to niezbędne dla rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, odpowiedzialne państwo członkowskie może zwrócić się do innego państwa członkowskiego o powiadomienie go, na jakiej podstawie wnioskodawca opiera swój wniosek oraz, w odpowiednich przypadkach, jakie są podstawy wszelkich podjętych decyzji dotyczących wnioskodawcy. Inne państwo członkowskie może odmówić odpowiedzi na przedłożony mu wniosek, jeżeli przekazanie takich informacji przypuszczalnie zaszkodziłoby jego ważnym interesom lub ochronie swobód i praw i podstawowych osoby, której informacje dotyczą, lub innych osób. W każdym przypadku przekazanie wnioskowanych informacji wymaga uzyskania przez	N			

		wnioskujące państwo członkowskie pisemnej zgody osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową. W takim przypadku wnioskodawca musi wiedzieć, jakich informacji dotyczy wyrażana zgoda.				
159.	Art. 34 ust. 4	4. Wszelkie wnioski o udzielenie informacji są wysyłane wyłącznie w kontekście konkretnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. We wniosku podawane są podstawy, na których został oparty, oraz w przypadku gdy ma on na celu sprawdzenie, czy istnieje kryterium mogące pociągać za sobą odpowiedzialność państwa członkowskiego, do którego wniosek jest kierowany, podawane są także dowody, w tym istotne informacje z wiarygodnych źródeł o sposobach i środkach wjazdu na terytorium państwa członkowskiego wnioskodawców lub konkretny i możliwy do zweryfikowania fragment oświadczeń wnioskodawcy, na których wniosek został oparty. Przyjmuje się, że takie istotne informacje z wiarygodnych źródeł są same w sobie niewystarczające do ustalenia odpowiedzialności i kompetencji państwa członkowskiego na podstawie niniejszego rozporządzenia, ale mogą pomóc w ocenie innych przesłanek odnoszących się do poszczególnych wnioskodawców.	N			
160.	Art. 34 ust. 5	5. Państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, udziela odpowiedzi w terminie pięciu tygodni. Wszelkie opóźnienia w udzieleniu odpowiedzi są należycie uzasadniane. Niedotrzymanie terminu pięciu tygodni	N			

		nie zwalnia państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, z obowiązku udzielenia odpowiedzi. Jeżeli w wyniku badań przeprowadzonych przez państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek i które przekroczyło maksymalny termin, uzyskane zostaną informacje wskazujące, że jest ono odpowiedzialnym państwem członkowskim, to państwo członkowskie nie może powoływać się na przekroczenie terminów przewidzianych w art. 21, 23 i 24 jako przyczynę odmowy uwzględnienia wniosku o przejęcie lub wtórne przejęcie. W takim przypadku terminy przewidziane w art. 21, 23 i 24 na złożenie wniosku o przejęcie lub wtórne przejęcie przedłuża się o okres równy zwłoce w udzieleniu odpowiedzi przez państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek.				
161.	Art. 34 ust. 6	6. Wymiana informacji przeprowadzana jest na wniosek państwa członkowskiego i może odbywać się jedynie między organami, o których wyznaczeniu przez każde państwo członkowskie powiadomiono Komisję zgodnie z art. 35 ust. 1.	N			
162.	Art. 34 ust. 7 lit. a	7. Informacje uzyskane w ramach wymiany mogą być wykorzystywane jedynie do celów określonych w ust. 1. W każdym państwie członkowskim takie informacje mogą być, w zależności od ich rodzaju i uprawnień organu otrzymującego, przekazywane jedynie organom i sądom, którym powierzono:	N			

		a) ustalenie odpowiedzialnego państwa członkowskiego;				
163.	Art. 34 ust. 7 lit. b	b) rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej;	N			
164.	Art. 34 ust. 7 lit. c	c) wykonanie wszelkich zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia.	N			
165.	Art. 34 ust. 8	8. Państwo członkowskie, które przekazuje informacje, zapewnia, że są one dokładne i aktualne. Jeżeli okaże się, że przekazało ono informacje niedokładne lub informacje, które nie powinny być zostać przekazane, państwa członkowskie będące odbiorcami tych informacji zostają o tym natychmiast powiadomione. Są one zobowiązane do poprawienia lub usunięcia tych informacji.	N			
166.	Art. 34 ust. 9	9. Wnioskodawca ma prawo do uzyskania na żądanie informacji o wszelkich przetwarzanych danych, które go dotyczą. Jeżeli wnioskodawca stwierdzi, że dane te były przetwarzane z naruszeniem niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy 95/46/WE, w szczególności z tego względu, że są one niekompletne lub niedokładne, jest on uprawniona do żądania ich poprawienia lub usunięcia. Organ, który poprawia lub usuwa te dane, powiadamia, w zależności od przypadku, państwo członkowskie przekazujące lub otrzymujące informacje. Wnioskodawca ma prawo wnieść powództwo lub skargę do właściwych organów lub sądów państwa	N			

		członkowskiego, które odmówiło mu prawa dostępu do danych go dotyczących lub prawa do poprawienia lub usunięcia tych danych.				
167.	Art. 34 ust. 10	10. W każdym zainteresowanym państwie członkowskim odnotowuje się w indywidualnych aktach zainteresowanej osoby lub w rejestrze fakt przekazania i otrzymania wymienianych informacji.	N			
168.	Art. 34 ust. 11	11. Dane uzyskane w ramach wymiany przechowywane są przez okres nieprzekraczający okresu niezbędnego do realizacji celów, dla których są one wymieniane.	N			
169.	Art. 34 ust. 12	12. W przypadku gdy dane nie są przetwarzane automatycznie lub nie są albo nie mają być zawarte w aktach, każde państwo członkowskie podejmuje właściwe środki w celu zapewnienia zgodności z niniejszym artykułem przez skuteczne kontrole.	N			
Artykuł 35 Właściwe organy i zasoby						
170.	Art. 35 ust. 1	1. Każde państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję o konkretnych organach odpowiedzialnych za wypełnianie zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz wszelkich zmianach w tym zakresie. Państwa członkowskie zapewniają, że organy te posiadają zasoby w niezbędne do wykonywania przez nie ich zadań, w szczególności w do udzielania w wyznaczonych terminach odpowiedzi na wnioski o przekazanie informacji,	N			

		wnioski o przejęcie lub wnioski o wtórne przejęcie wnioskodawców.				
171.	Art. 35 ust. 2	2. Komisja publikuje kompletny wykaz organów, o których mowa w ust. 1, w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. W przypadku wprowadzenia zmian w wykazie Komisja publikuje każdego roku zaktualizowany kompletny wykaz.	N			
172.	Art. 35 ust. 3	3. Organy, o których mowa w ust. 1, otrzymują niezbędne szkolenie w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia.	N			
173.	Art. 35 ust. 4	4. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia bezpieczne kanały łączności elektronicznej między organami, o których mowa w ust. 1, w celu przekazywania wniosków, odpowiedzi i wszelkiej pisemnej korespondencji oraz zapewnienia, by wysyłający automatycznie otrzymywali elektroniczne poświadczenie dostarczenia. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 2.	N			
Artykuł 36 Uzgodnienia administracyjne						
174.	Art. 36 ust. 1 lit. a	1. Państwa członkowskie mogą, na zasadzie dwustronnej, dokonać uzgodnień administracyjnych dotyczących praktycznych metod wykonania niniejszego rozporządzenia, w celu ułatwienia jego stosowania i zwiększenia jego skuteczności. Takie uzgodnienia mogą dotyczyć: a) wymiany oficerów łącznikowych;	N			

175.	Art. 36 ust. 1 lit. b	b) uproszczenia procedur i skrócenia terminów odnoszących się do przekazywania i rozpatrywania wniosków o przejęcie lub wtórne przejęcie wnioskodawców.	N			
176.	Art. 36 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą również utrzymać w mocy uzgodnienia administracyjne zawarte na podstawie rozporządzenia (WE) nr 343/2003. Państwa członkowskie zmieniają te uzgodnienia – w zakresie, w jakim są one niezgodne z niniejszym rozporządzeniem – w taki sposób, by usunąć wszelkie stwierdzone niezgodności.	N			
177.	Art. 36 ust. 3	3. Przed zawarciem lub zmianą uzgodnień, o których mowa ust. 1 lit. b), zainteresowane państwa członkowskie konsultują się z Komisją co do ich zgodności z niniejszym rozporządzeniem.	N			
178.	Art. 36 ust. 4	4. Jeżeli Komisja uzna, że uzgodnienia, o których mowa ust. 1 lit. b), są niezgodne z niniejszym rozporządzeniem, w rozsądnym terminie powiadamia o tym zainteresowane państwa członkowskie. Państwa członkowskie podejmują wszelkie właściwe działania, aby w rozsądnym terminie zmienić te uzgodnienia i usunąć wszelkie stwierdzone niezgodności.	N			
179.	Art. 36 ust. 5	5. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich uzgodnieniach, o których mowa w ust. 1, a także o ich odwołaniu lub zmianie.	N			
Rozdział VIII Postępowanie pojednawcze						

Artykuł 37
Postępowanie pojednawcze

180.	Art. 37 ust. 1	1. W przypadku gdy państwa członkowskie nie mogą rozwiązać sporu dotyczącego jakiegokolwiek kwestii związanej ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia, mogą one zastosować postępowanie pojednawcze przewidziane w ust. 2.	N			
181.	Art. 37 ust. 2	2. Postępowanie pojednawcze rozpoczyna złożenie przez jedno z państw członkowskich uczestniczących w sporze wniosku do przewodniczącego komitetu, ustanowionego przez art. 44. Poprzez wyrażenie zgody na postępowanie pojednawcze zainteresowane państwa członkowskie podejmują się uwzględnienia w jak najszerszym stopniu zaproponowanego rozwiązania. Przewodniczący komitetu wyznacza trzech członków komitetu reprezentujących trzy państwa członkowskie niezwiązane ze sprawą. Przekazywane są im argumenty stron na piśmie lub ustnie i, po naradzie, proponują oni w ciągu miesiąca rozwiązanie, w razie potrzeby po przeprowadzeniu głosowania. Naradzie przewodniczy przewodniczący komitetu lub jego zastępca. Może on przedstawić swoją opinię, lecz nie może brać udziału w głosowaniu. Niezależnie od tego, czy zaproponowane rozwiązanie zostanie przyjęte czy odrzucone przez strony, jest ono ostateczne i nieodwołalne.	N			

Rozdział IX
Przepisy przejściowe i przepisy końcowe

Artykuł 38
Bezpieczeństwo i ochrona danych

182.	Art. 38	<p>Państwa członkowskie stosują wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa przekazywanych danych osobowych, a zwłaszcza w celu zapobieżenia niezgodnemu z prawem lub niedozwolonemu dostępowi do przetwarzanych danych, ich ujawnieniu, zmianie lub utracie.</p> <p>Każde państwo członkowskie postanawia, że krajowy(-we) organ(y) nadzoru wyznaczony(-ne) na mocy art. 28 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE będą w sposób niezależny monitorować – zgodnie z właściwymi przepisami krajowymi – legalność przetwarzania danych osobowych w myśl niniejszego rozporządzenia przez dane państwo członkowskie.</p>	T	<p>Art. 2, art. 3, art. 8 ust. 1, art. 12 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych</p>	<p>Art. 2. 1. Ustawa określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych.</p> <p>2. Ustawę stosuje się do przetwarzania danych osobowych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w kartotekach, skorowidzach, księgach, wykazach i w innych zbiorach ewidencyjnych; 2) w systemach informatycznych, także w przypadku przetwarzania danych poza zbiorem danych. <p>Art. 3. 1. Ustawę stosuje się do organów państwowych, organów samorządu terytorialnego oraz do państwowych i komunalnych jednostek organizacyjnych.</p> <p>Art. 8. 1. Organem do spraw ochrony danych osobowych jest Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, zwany dalej „Generalnym Inspektorem”.</p> <p>Art. 12. Do zadań Generalnego Inspektora w szczególności należy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kontrola zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych; 2) wydawanie decyzji administracyjnych i rozpatrywanie skarg w sprawach wykonania przepisów o ochronie danych osobowych;
-------------	----------------	---	----------	--	---

Artykuł 39
Poufność

183.	Art. 39	Państwa członkowskie zapewniają, aby organy, o których mowa w art. 35, były związane przepisami prawa krajowego dotyczącymi poufności w odniesieniu do wszelkich informacji otrzymanych przez nie w ramach ich pracy.	T	<p>Art. 9 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym przez projekt</p> <p>Art. 76 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej</p> <p>Art. 51 i 52 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1182)</p>	<p>Art. 9. 1. Dane cudzoziemca, na podstawie których jest możliwe ustalenie, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) postępowanie w sprawie udzielenia lub pozbawienia ochrony międzynarodowej lub udzielenia lub pozbawienia azylu wobec cudzoziemca jest w toku lub zakończyło się, 2) cudzoziemcowi nadano lub odmówiono nadania statusu uchodźcy, 3) cudzoziemcowi udzielono lub odmówiono udzielenia azylu, 4) cudzoziemcowi udzielono lub odmówiono udzielenia ochrony uzupełniającej – nie mogą być udostępniane domniemanym podmiotom dopuszczającym się prześladowań lub wyrządzającym poważną krzywdę, o których mowa w art. 16 ust. 1, ani od nich pozyskiwane. <p>2. Informacje, na podstawie których Szef Urzędu może wydać decyzję o pozbawieniu cudzoziemca statusu uchodźcy, ochrony uzupełniającej lub azylu nie mogą być pozyskiwane od domniemanych podmiotów dopuszczających się prześladowań lub wyrządzających poważną krzywdę, o których mowa w art. 16 ust. 1.</p> <p>Art. 76. 1. Członek korpusu służby cywilnej jest obowiązany w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 5) dochowywać tajemnicy ustawowo chronionej; <p>Art. 51. 1. Kto administrując zbiorem danych lub będąc obowiązany do ochrony danych osobowych udostępnia je lub umożliwia dostęp do nich osobom nieupoważnionym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega</p>
------	----------------	---	----------	---	---

					<p>grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.</p> <p>Art. 52. Kto administrując danymi narusza choćby nieumyślnie obowiązek zabezpieczenia ich przed zabraniami przez osobę nieuprawnioną, uszkodzeniem lub zniszczeniem, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.</p>
Artykuł 40 Kary					
184.	Art. 40	Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by wszelkie przypadki niewłaściwego wykorzystania danych przetwarzanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom, w tym karom administracyjnym lub kryminalnym, zgodnie z prawem krajowym.	T	Art. 49-52 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych	<p>Art. 49. 1. Kto przetwarza w zbiorze dane osobowe, choć ich przetwarzanie nie jest dopuszczalne albo do których przetwarzania nie jest uprawniony, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>2. Jeżeli czyn określony w ust. 1 dotyczy danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, danych o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.</p> <p>Art. 51. 1. Kto administrując zbiorem danych lub będąc obowiązany do ochrony danych osobowych udostępnia je lub umożliwia dostęp do nich osobom nieupoważnionym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.</p>

						Art. 52. Kto administrując danymi narusza choćby nieumyślnie obowiązek zabezpieczenia ich przed zabraniem przez osobę nieuprawnioną, uszkodzeniem lub zniszczeniem, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.
Artykuł 41 To be inserted						
185.	Art. 41	Środki przejściowe W przypadku gdy wniosek został złożony po dacie wymienionej w art. 49 akapit drugi, uwzględnia się zdarzenia, które przypuszczalnie pociągną za sobą odpowiedzialność państwa członkowskiego na podstawie niniejszego rozporządzenia, nawet jeżeli miały one miejsce przed tą datą, z wyjątkiem zdarzeń wymienionych w art. 13 ust. 2.	N			
Artykuł 42 Obliczanie terminów						
186.	Art. 42 lit. a	Każdy okres czasu przewidziany w niniejszym rozporządzeniu oblicza się w sposób następujący: a) w przypadku gdy początkiem okresu oznaczonego w dniach, tygodniach lub miesiącach jest pewne zdarzenie lub czynność nie uwzględnia się przy obliczaniu danego okresu, dnia, w którym to zdarzenie lub czynność nastąpiły;	N			
187.	Art. 42 lit. b	b) okres oznaczony w tygodniach lub miesiącach kończy się z upływem tego dnia ostatniego tygodnia lub miesiąca, który nazwą lub datą odpowiada dniowi, w którym miało miejsce zdarzenie lub czynność, od którego okres ten ma być	N			

		obliczany. Jeżeli w okresie oznaczonym w miesiącach dzień, w którym okres ten powinien upłynąć, w ostatnim miesiącu nie występuje, okres ten kończy się ostatniego dnia tego miesiąca;				
188.	Art. 42 lit. c	c) terminy obejmują soboty, niedziele oraz dni ustawowo wolne od pracy w każdym zainteresowanym państwie członkowskim.	N			
Artykuł 43 Terytorialny zakres stosowania						
189.	Art. 43	W zakresie dotyczącym Republiki Francuskiej niniejsze rozporządzenie stosuje się wyłącznie do jej europejskiego terytorium.	N			
Artykuł 44 Komitet						
190.	Art. 44 ust. 1	1. Komisję wspiera komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N			
191.	Art. 44 ust. 2	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie przedstawi opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i zastosowanie ma art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N			
Artykuł 45 Wykonywanie przekazanych uprawnień						
192.	Art. 45 ust. 1	1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierza się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.	N			
193.	Art. 45 ust. 2	2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 8 ust. 5 i art. 16 ust. 3, powierza	N			

		się Komisji na okres 5 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż na dziewięć miesięcy przed końcem tego 5-letniego okresu. Przekazanie uprawnień są automatycznie przedłużane na okresy tej samej długości, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.				
194.	Art. 45 ust. 3	3. Parlament Europejski lub Rada mogą w każdej chwili odwołać przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 8 ust.5 i art. 16 ust. 3. Decyzja o odwołaniu kładzie kres przekazaniu określonych w niej uprawnień. Decyzja ta staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w niej późniejszym terminie. Nie ma ona wpływu na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.	N			
195.	Art. 45 ust. 4	4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.	N			
196.	Art. 45 ust. 5	5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 8 ust. 5 i art. 16 ust. 3 wchodzi w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski ani Rada nie zgłoszą sprzeciwu w terminie czterech miesięcy od powiadomienia ich o tym akcie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że nie	N			

		zamierzają zgłaszać sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące na wniosek Parlamentu Europejskiego lub Rady.				
Artykuł 46 Monitorowanie i ocena						
197.	Art. 46	<p>W terminie do dnia 21 lipca 2016 r. Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia oraz, w odpowiednich przypadkach, proponuje niezbędne zmiany. Państwa członkowskie przekazują Komisji wszelkie informacje właściwe do przygotowania tego sprawozdania, najpóźniej w na sześć miesięcy przed wygaśnięciem tego terminu.</p> <p>Po przedłożeniu tego sprawozdania Komisja przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia w tym samym czasie, w którym przedkłada sprawozdanie w sprawie wdrożenia systemu Eurodac przewidziane w art. 40 rozporządzenia (UE) nr 603/2013.</p>	N			
Artykuł 47 Statystyki						
198.	Art. 47	Zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostat) statystyki dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia	N			

		oraz rozporządzenia (WE) nr 1560/2003.				
Artykuł 48 Utrata mocy						
199.	Art. 48	Rozporządzenie (WE) nr 343/2003 traci moc. Uchyla się art. 11 ust. 1 oraz art. 13, 14 i 17 rozporządzenia (WE) nr 1560/2003. Odesłania do uchylonego rozporządzenia lub artykułów należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.	N			
Artykuł 49 Wejście w życie i obowiązywanie						
200.	Art. 49	Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych od pierwszego dnia następującego po upływie sześciu miesięcy od jego wejścia w życie od tego dnia niniejsze rozporządzenie będzie stosowane do każdego wniosku o przejęcie lub wtórne przejęcie wnioskodawców, niezależnie od tego, kiedy został złożony wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej. Państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przed tą datą ustala się zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 343/2003. Odesłania w niniejszym rozporządzeniu	N			

		<p>do rozporządzenia (UE) nr 603/2013, dyrektywy 2013/32/UE, oraz dyrektywy 2013/33/UE traktuje się, do daty rozpoczęcia stosowania tych aktów, odpowiednio jako odesłania do rozporządzenia (WE) nr 2725/2000, dyrektywy 2003/9/WE oraz dyrektywy 2005/85/WE.</p> <p>Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.</p> <p>Sporządzono w Brukseli dnia 26 czerwca 2013 r.</p>				
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

Warszawa, dnia 11 maja 2015 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1769.2014/15/kp

dot.: RM-10-44-15 z 7.05.2015 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:

Pani Teresa Piotrowska
Minister Spraw Wewnętrznych

Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Biuro Prasowe i Informacji Publicznej
wplynęło: 14-05-2015

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH¹⁾

z dnia

w sprawie wzoru formularza wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej

Na podstawie art. 26 ust. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z 2013 r. poz. 1650, z 2014 r. poz. 1004 oraz z ... poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wzór formularza wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 27 maja 2008 r. w sprawie wzoru formularza wniosku o nadanie statusu uchodźcy (Dz. U. Nr 92, poz. 579).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie ...

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. poz. 1265).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia ... (poz. ...)

WZÓR FORMULARZA WNIOSKU O UDZIELENIE OCHRONY MIĘDZYNARODOWEJ

.....
pieczęć organu przyjmującego wniosek
stamp of the authority accepting the application
печать органа, принимающего заявление

				/			/		
rok/year/ год				miesiąc/month/ месяц			dzień/day/ день		

miejsce i data złożenia wniosku
place and date of submitting the application
место и дата подачи заявления

**Przed wypełnieniem wniosku proszę
zapoznać się z pouczeniem na str. 19**
Prior filling in the application form please read
the instruction on p. 19
Перед заполнением заявления прошу
ознакомиться с инструкцией на стр. 19

Fotografia wnioskodawcy

Photo of the applicant
Фотография заявителя
(4,5cm x 3,5cm)

**Fotografia małżonka,
w imieniu którego
wnioskodawca występuje**
Photo of the applicant's
spouse on behalf of whom
s/he applies
Фотография супруга (и),
от имени которого (ой)
выступает заявитель
(4,5cm x 3,5cm)

WNIOSEK O UDZIELENIE OCHRONY MIĘDZYNARODOWEJ

APPLICATION FOR INTERNATIONAL PROTECTION

ЗАЯВЛЕНИЕ О ПРЕДОСТАВЛЕНИИ МЕЖДУНАРОДНОЙ ЗАЩИТЫ

do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców
to the Head of the Office for Foreigners
Главе Управления по Делах Иностранцев

Miejsce na fotografie małoletnich dzieci, w imieniu których wnioskodawca występuje
Place for the photos of minor children on behalf of whom the applicant submits this application
Место для фотографий несовершеннолетних детей, от имени которых выступает заявитель

**Wnoszę o udzielenie ochrony międzynarodowej, zgodnie z ustawą z dnia 13 czerwca 2003 r.
o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680,
z późn. zm.).**

I apply for international protection under the Act of 13 June 2003 on granting protection to foreigners within the territory of the Republic of Poland (Journal of Laws 2012, item 680 with later amendments).

Подаю заявление о предоставлении международной защиты на основании закона от 13 июня 2003 г. о предоставлении иностранцам защиты на территории Республики Польша (З.В. 2012 г., поз. 680 с посл. измен.).

.....
podpis wnioskodawcy
signature of the applicant
ПОДПИСЬ ЗАЯВИТЕЛЯ

Niniejszy wniosek składam także w imieniu/I lodge this application also on behalf of/Данную заявление продаю также от имени:

a) **małżonka(i) / a spouse / супруга(и):**

.....

b) **mалоletnich dzieci / minor children / несовершеннолетних детей:**

.....

.....

.....

.....
podpis wnioskodawcy
signature of the applicant
подпись заявителя

Oświadczam, że wyrażam zgodę na to, by niniejszy wniosek dotyczył także mnie oraz moich małoletnich dzieci. Mam również świadomość, że mogę wystąpić z odrębnym wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej. I declare that I agree to this application to be applied also to me and my minor children. I am aware that I may made a separate application for international protection.

Я заявляю, что я согласен с этим, чтобы данное заявление касалось также меня и моих несовершеннолетних детей. Мне также известно что я могу подать отдельное заявление о предоставлении международной защиты.

.....
podpis małżonka wnioskodawcy
signature of the applicant's spouse
подпись супруга (и) заявителя

W imieniu małoletniego bez opieki wnoszę o udzielenie ochrony międzynarodowej, zgodnie z ustawą z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z późn. zm.).

On behalf of an unaccompanied minor I apply for international protection under the Act of 13 June 2003 on granting protection to foreigners within the territory of the Republic of Poland (Journal of Laws 2012, item 680 with later amendments).

От имени несовершеннолетнего без сопровождения подаю заявление о предоставлении международной защиты на основании закона от 13 июня 2003 г. о предоставлении иностранцам защиты на территории Республики Польша (З.В. 2012 г., поз. 680 с посл. измен.).

.....
podpis kuratora/przedstawiciela organizacji pozarządowej lub międzynarodowej
signature of the guardian/representative of the non-governmental or international organisations
подпись опекуна/представителя общественной или международной организации

.....
.....
.....

5. **Dokument uprawniający do opuszczenia kraju pochodzenia** / Documents entitling to leave the country of origin / Документ, разрешающий покинуть страну происхождения

.....
.....
.....

6. **Jeżeli miał(a) Pan(i) jakiegokolwiek problemy z przekroczeniem granicy kraju pochodzenia, proszę podać szczegóły** / If you had any problems with crossing the border of the country of origin, please provide details / Если у Вас были какие-либо проблемы при пересечении границы страны происхождения, укажите подробности:

.....
.....
.....

7. **Czy osoby trzecie odebrały Panu(i) dokumenty tożsamości?** / Have anyone taken identity documents back from you? / Какие то третьи лица изъяли у Вас документы удостоверяющие Вашу личность ?

Tak/Yes/Да

Nie/No/Нет

Jeżeli tak, proszę opisać w jakiej sytuacji zostały Panu(i) odebrane dokumenty tożsamości, przez kogo i w jakim celu? / If yes, please elaborate on that situation, when these documents were taken back from you, by whom, what was the reason? / Если да, то прошу описать при каких обстоятельствах были у Вас изъяты документы, удостоверяющие личность, кем они были изъяты и с какой целью?

.....
.....
.....
.....
.....
.....

8. **Czy w okresie ostatnich 5 lat opuszczał(a) Pan(i) kraj pochodzenia?** / Did you leave the country of origin within the last 5 years? / Покидали Вы страну происхождения в течение последних 5 лет?

.....
.....
.....

Jeżeli tak, proszę podać kiedy, na jak długo, do jakiego kraju, w jakim celu / If yes, please state for how long, to which country and for what purpose / Если да, то прошу указать когда, на какой период, в какую страну и с какой целью

.....
.....
.....

9. **Wizy lub zezwolenia na pobyt wydane wnioskodawcy lub osobom, w imieniu których wnioskodawca składa niniejszy wniosek przez organy innych państw / Visas or residence permits issued to the applicant or persons of behalf of whom the alien applies by authorities of other countries / Визы или разрешения на пребывание, выданные заявителю, а также лицам, от имени которых заявитель подает данное заявление, органами других государств**

.....
.....
.....

B. DANE DOTYCZĄCE WJAZDU I POBYTU NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ / DATA CONCERNING THE ENTRY AND STAY IN THE TERRITORY OF THE REPUBLIC OF POLAND / ДАННЫЕ, КАСАЮЩИЕСЯ ВЪЕЗДА И ПРЕБЫВАНИЯ НА ТЕРРИТОРИИ РЕСПУБЛИКИ ПОЛЬША

1. **Czy w okresie ostatnich 5 lat przebywał(a) Pan (i) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej? / Have you been staying in the territory of the Republic of Poland within last 5 years? / Пребывали ли Вы в течение последних 5 лет на территории Республики Польша ?**

Tak/Yes/Да | Nie/No/Нет

Jeżeli tak, proszę podać okres i cel pobytu / If yes, please state the period and purpose of visit / Если да, то прошу указать период и цель пребывания

.....
.....
.....

2. **Czy wobec Pana (Pani) osoby wydano decyzję nakazującą powrót do kraju pochodzenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego kraju Unii Europejskiej (np. decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czy decyzję o wydaleniu)? / Have you been issued any decision concerning your expulsion or the obligation to leave the territory of the Republic of Poland? / Выдано ли по отношению к Вам решение, предписывающее возвращение в страну происхождения из территории Республики Польша или из другой страны Европейского Союза (напр. решение об обязательстве покинуть территорию Республики Польша или решение о депортации)**

Tak/Yes/Да | Nie/No/Нет

3. **Dane dotyczące podróży do Rzeczypospolitej Polskiej / Your personal details concerning the travel to the Republic of Poland / Данные, касающиеся поездки в Республику Польша**

- a) **kraje tranzytu (proszę wskazać, z którego kraju nastąpił wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej) / transit countries (please indicate, which country did you enter the territory of the Republic of Poland from) / транзитные страны (прошу указать из какой страны произошел въезд на территорию Республики Польша)**

.....
.....
.....

- b) **środki transportu / means of transport / транспортные средства**

.....
.....
.....

c) **kraj ostatniego pobytu po wyjeździe z kraju pochodzenia, z uwzględnieniem charakteru i celu pobytu** / country of the last stay after leaving the country of origin including the nature and purpose of a visit / страна последнего пребывания после выезда из страны происхождения, учитывая характер и цель пребывания

.....
.....
.....

4. **Dane dotyczące ostatniego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej** / Data concerning the last entry to the territory of the Republic of Poland / Данные, касающиеся последнего въезда на территорию Республики Польша

a) **data wjazdu** / date of entry / дата въезда

				/			/		
rok/year/ год				miesiąc/month/ месяц			dzień/day/ день		

b) **miejsce wjazdu** / place of entry / место въезда

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

c) **sposób wjazdu** / method of entry / способ въезда

	Legalny / legal / легальный			Nielegalny / illegal / нелегальный
--	---------------------------------------	--	--	--

d) **dokument uprawniający do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej** / document entitling to entry the territory of the Republic of Poland / документ, разрешающий въезд на территорию Республики Польша

.....
.....
.....

5. **Dane dotyczące aktualnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej** / Data concerning the current stay in the territory of the Republic of Poland / Данные, касающиеся актуального пребывания на территории Республики Польша

	Legalny / legal / легальное		Nielegalny / illegal / нелегальное
--	---------------------------------------	--	--

Jeżeli legalny, proszę podać podstawę pobytu (wiza, zezwolenie na zamieszkanie na pobyt czasowy, inna) / If legal, please state the legal grounds of the visit (visa, temporary residency permit, other) / Если пребывание было легальное, то прошу указать основание пребывания (виза, разрешение на временное пребывание, другое)

.....
.....
.....

Jeżeli nielegalny, proszę podać dzień, od którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest nielegalny / If illegal, please state date, as of which the stay in the territory of the Republic of Poland is illegal / Если пребывание было нелегальное, то прошу указать день, начиная с которого пребывание на территории Республики Польша считается нелегальным

				/			/		
rok/year/ год				miesiąc/month/ месяц			dzień/day/ день		

6. **Miejsce pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej** / Place of residence in the territory of the Republic of Poland / Место пребывания на территории Республики Польша

a) **miejsce zamieszkania** / place of residence / место проживания

Miejscowość / Town (city) / Населенный пункт

Ulica / Street / Улица

Numer domu / House No / Номер дома

Numer mieszkania / Apartment No / Номер квартиры

Kod pocztowy / Postal code / Почтовый индекс

Nazwa miejsca zamieszkania (mieszkanie prywatne, hotel, dom studencki) / Definition of the place of residence (Private apartment, hotel, student's hostel) / название места проживания (частная квартира, гостиница, общежитие)

b) **adres do korespondencji, jeśli inny niż wyżej wymieniony / correspondence address (if other than mentioned above) / адрес для корреспонденции (если другой, чем тот, который указан выше)**

Miejscowość / Town (city) / Населенный пункт

Ulica / Street / Улица

Numer domu / House No / Номер дома

Numer mieszkania / Apartment No / Номер квартиры

Kod pocztowy / Postal code / Почтовый индекс

7. **Czy posiada Pan(i) dokumenty potwierdzające tożsamość, wydane przez władze Rzeczypospolitej Polskiej? / Do you have any documents issued by the authorities of the Republic of Poland? / Имеете ли Вы документы, удостоверяющие личность, которые выданы властями Республики Польша?**

Tak/Yes/Да

Nie/No/Нет

a) **karta pobytu / residency card / вид на жительство**

Seria / series / серия

Numer / number / номер

Data wydania / Date of issue / Дата выдачи

<input type="text"/>	/	<input type="text"/>	/	<input type="text"/>
rok/year/ год		miesiąc/month/ месяц		dzień/day/ день

Data upływu ważności / Expiry date / Дата истечения срока действия

<input type="text"/>	/	<input type="text"/>	/	<input type="text"/>
rok/year/ год		miesiąc/month/ месяц		dzień/day/ день

Organ wydający / Issued by / Выдан органом

b) **inne dokumenty potwierdzające tożsamość / other documents confirming the identity / другие документы, удостоверяющие личность**

.....
.....
.....

CZEŚĆ III / PART III / ЧАСТЬ III

INFORMACJE DOTYCZĄCE STANU ZDROWIA WNIOSKODAWCY LUB OSÓB, W IMIENIU KTÓRYCH WNIOSKODAWCA WYSTĘPUJE, ORAZ DOZNANEJ PRZEZ NICH PRZEMOCY / INFORMATION ON HEALTH CONDITION AND SUFFERED VIOLENCE OF THE APPLICANT AND PERSONS APPLYING TOGETHER WITH HIM/HER / ИНФОРМАЦИЯ, КАСАЮЩАЯСЯ СОСТОЯНИЯ ЗДОРОВЬЯ ЗАЯВИТЕЛЯ И ЛИЦ, ОТ ИМЕНИ КОТОРЫХ ВЫСТУПАЕТ ЗАЯВИТЕЛЬ, А ТАКЖЕ НАСИЛИЯ, КОТОРОЕ ОНИ ИСПЫТАЛИ

1. **Czy Pan(i) lub któraś z osób objętych tym wnioskiem ma jakieś problemy ze zdrowiem? / Do you or anyone applying together with you have any health related problems? / Имеете ли Вы или кто-либо из лиц, включенных в это заявление, какие-либо проблемы со здоровьем?**

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. **Czy Pan(i) lub któraś z osób objętych tym wnioskiem jest osobą niepełnosprawną? / Are you or anyone applying together with you disabled? / Являетесь ли Вы или кто-либо из лиц, включенных в это заявление, лицом с ограниченной трудоспособностью?**

Tak/Yes/Да | Nie/No/Нет

Jeżeli tak, to proszę wskazać tę osobę, określić rodzaj niepełnosprawności oraz jej stopień / If yes, who it is and what type and level of disability it is? / Если да, то прошу указать это лицо, обозначить вид ограниченной трудоспособности и ее степень.

.....
.....

3. **Czy wnioskodawczyni lub któraś z osób objętych tym wnioskiem jest w ciąży? / Are you or anyone applying together with you pregnant? / Является ли заявительница или кто-либо из лиц, включенных в это заявление, в состоянии беременности?**

Tak/Yes/Да | Nie/No/Нет

Jeżeli tak, kto to jest? / If yes, who is pregnant? / Если да, то кто это?

.....

4. **Czy Pan(i) i/lub któraś z osób objętych tym wnioskiem kiedykolwiek doświadczyła przemocy fizycznej? / Have you or anyone applying together with you ever experienced a physical violence? / Применялись ли по отношению к Вам и/или кого -либо из лиц, включенных в это заявление меры физического воздействия?**

Tak/Yes/Да | Nie/No/Нет

Jeżeli tak, proszę wskazać kto to jest, podać okoliczności związane z doświadczoną przemocą (kto był sprawcą/sprawcami przemocy, kiedy i gdzie miało to miejsce, jakie były powody poddawania przemocy oraz proszę podać inne istotne okoliczności) / If yes please state all facts related to this experience (who was a perpetrator/perpetrators, when and where it happened, what was the reason and describe any other relevant facts) / Если да, то прошу указать подробно характер таких происшествий (кто был виновником/виновниками насилия, когда и где это произошло, какие были поводы для насилия, а также прошу предоставить другие существенные обстоятельства)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. **Czy Pan(i) i/lub któraś z osób objętych tym wnioskiem kiedykolwiek doświadczyła przemocy psychicznej? Czy kiedykolwiek doświadczył(a) Pan(i) sytuacji, która zagrażała życiu lub zdrowiu Panu(i) lub osób Panu(i) bliskich? / Have you or anyone applying together with you ever experienced a psychological violence? Have you or anyone applying together with you experienced a life or health-threatening event? / Применялись ли по отношению к Вам и/или кого -либо из лиц, включенных это заявление меры психического воздействия? Пребывали ли Вы когда -нибудь -нибудь в ситуации, которая являлась угрозой для Вашей жизни или здоровья либо для Ваших близких лиц?**

Tak/Yes/Да | Nie/No/Нет

Jeżeli tak, proszę wskazać kto to jest, podać okoliczności związane z tym przeżyciem (kto był sprawcą/sprawcami przemocy, kiedy i gdzie miało to miejsce, jakie były powody poddawania przemocy oraz proszę podać inne istotne okoliczności) / If yes please state all facts related to this experience (who was a perpetrator/perpetrators, when and where it happened, what was the reason and describe any other relevant facts) / Если да, то прошу указать кто это, подать обстоятельства, связанные с данными переживаниями (когда и где это произошло, какие были поводы для насилия, а также прошу предоставить другие существенные обстоятельства)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6. **Czy w kraju pochodzenia Pan(i) lub któraś z osób objętych tym wnioskiem brał(a) udział w działaniach wojennych lub doświadczył(a) skutków działań w strefie wojennej? / Did you or anyone applying together with you combat or were exposed to a war-zone in the country of origin? / Принимали ли Вы или кто-либо из лиц, включенных это заявление участие в военных действиях или испытали последствия этих действий в военной зоне.**

Tak/Yes/Да | Nie/No/Нет

CZĘŚĆ IV / PART IV / ЧАСТЬ IV

POWODY UBIEGANIA SIĘ O UDZIELENIE OCHRONY MIĘDZYNARODOWEJ / REASONS OF APPLYING FOR INTERNATIONAL PROTECTION/ ПРИЧИНЫ ХОДАТАЙСТВА О ПРЕДОСТАВЛЕНИИ МЕЖДУНАРОДНОЙ ЗАЩИТЫ

1. **Proszę podać, z jakiej przyczyny ubiega się Pan(i) o udzielenie ochrony międzynarodowej? Proszę podać wszelkie informacje, które uważa Pan(i) za istotne dla Pana(i) wniosku, a dotyczące m.in. rasy, narodowości lub pochodzenia etnicznego, wyznania, przynależności do określonej grupy społecznej, przekonań politycznych Pana(i) oraz członków Pana(i) rodziny / Please state your reasons for applying for international protection/ Please provide all information which you consider important for your claim inter alia on race, nationality or ethnic background, religion, membership in a particular social group, political opinions of your family members and you / Просьба указать, основные обстоятельства, по причине которых Вы ходатайствуете о предоставлении международной защиты. Просьба указать полную информацию, которую Вы считаете**

authorities of your country of origin are able to protect you upon your return? / Способны ли власти Вашей страны происхождения обеспечить Вам эффективную защиту в случае возвращения в страну происхождения?

Tak/Yes/Да | Nie/No/Нет

Jeżeli tak lub nie, to dlaczego? / If yes or no, why? / Если да либо нет, то почему?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. **Czy istniała lub nadal istnieje możliwość znalezienia schronienia w innej części Pana(i) kraju pochodzenia? / Was there or is there a chance to find protection in another part of your country of origin? / Существовала ли или далее существует возможность найти убежище в другой части Вашей страны происхождения ?**

Tak/Yes/Да | Nie/No/Нет

Proszę uzasadnić swoją odpowiedź / Please explain / Прошу обосновать свой ответ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. **Czy Pan(i) lub członkowie Pana(i) rodziny kiedykolwiek należeli lub byli powiązani z jakąkolwiek organizacją lub ugrupowaniem w Pana(i) kraju pochodzenia, takimi jak np. organizacje bądź partie polityczne, ugrupowania studenckie, związki zawodowe, organizacje religijne, kulturalne, społeczne, narodowe, etniczne, ugrupowania zbrojne (militarne lub paramilitarne) itp.? / Do you or members of your family have been members or have had connections with any organizations or group in your country of origin, for example organizations or political parties, student groups, trade unions, religion, cultural, social, national, ethnic organizations or military or paramilitary groups etc.? /Принадлежали ли Вы или кто-нибудь из членов Вашей семьи имел когда-нибудь отношение к какой-либо организации или обществу в стране Вашего происхождения, таким как, напр.: политические организации или партии, студенческие общества, профсоюзы, религиозные, культурные, общественные, национальные, этнические организации, вооруженные группировки (милитарные или парамилитарные) и т.п.?**

Tak/Yes/Да | Nie/No/Нет

Jeżeli tak, proszę dla każdej ze wskazanych osób wypełnić poniższą tabelę / If yes, please fill in the table for each person concerned / Если да, то прошу для каждого из указанных лиц заполнить ниже приведенную таблицу.

Imię i nazwisko osoby / Имя и фамилия лица	Stopień pokrewieństwa z Wnioskodawcą / Степень родства с заявителем	Okres działalności (od do) /Период деятельности (с-до)	Nazwa organizacji (nazwa oryginalna oraz skrót tej nazwy) / Name of the organisation (original name and its abbreviation) / Название организации (полное название, а также сокращение этого названия)	Rodzaj organizacji / Type of organisation / Вид организации	Sprawowana funkcja bądź sposób powiązania / Function held / Выполняемая функция или способ связи

6. **Czy Pan(i) lub członkowie Pana(i) rodziny nadal działacie lub w innych sposób uczestniczycie w tych organizacjach lub ugrupowaniach?** / Do you or any member of your family active in or otherwise participate in those organizations or groups? /
Действуете все еще ли Вы или члены Вашей семьи или каким-либо другим способом принимаете ли Вы участие в этих организациях или обществах?

Tak/Yes/Да

Nie/No/Нет

7. **Czy był(a) Pan(i) lub członkowie Pana(i) rodziny kiedykolwiek zatrzymany(a) lub aresztowany(a) w jakimkolwiek innym kraju niż Rzeczpospolita Polska?** / Have you or any member of your family ever been detained or arrested in any other country than the Republic of Poland? / Были ли Вы или член Вашей семьи когда-нибудь задержаны или арестованы в какой-либо иной стране, кроме Республики Польша?

Tak/Yes/Да

Nie/No/Нет

Czy było kiedykolwiek wobec Pana(i) lub członków Pan(i) rodziny prowadzone postępowanie karne w jakimkolwiek innym kraju niż Rzeczpospolita Polska? / Has any criminal proceeding been pending in your case or a case of a member of your family in any other country than the Republic of Poland? / Было ли когда-нибудь по отношению к Вам или к членам Вашей семьи открыто уголовное дело в какой-либо иной стране, кроме Республики Польша?

Tak/Yes/Да

Nie/No/Нет

Czy był(a) Pan(i) lub członek Pana (i) rodziny kiedykolwiek skazany(a) wyrokiem sądu w jakimkolwiek innym kraju niż Rzeczpospolita Polska? / Have you or any member of your family ever been sentenced by court in any other country than the Republic of Poland? / Были ли Вы или член Вашей семьи осуждены по приговору суда в какой-либо иной стране, кроме Республики Польша?

Tak/Yes/Да

Nie/No/Нет

Jeżeli na któreś z powyższych pytań Pan(i) odpowiedział(a) twierdząco to proszę wskazać osobę, której to dotyczy, podać okres, miejsce i przyczyny / If you answered yes to any of the above questions, please state whos this concern and provide time, place and reasons / Если на какой-либо из вышеупомянутых вопросов Вы ответили утвердительно, то прошу указать лицо, которого это касается, предоставить период, место и причины.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

CZĘŚĆ V / PART V / ЧАСТЬ V

INNE OKOLICZNOŚCI / OTHER CIRCUMSTANCES / ДРУГИЕ ОБСТОЯТЕЛЬСТВА

1. Czy było kiedykolwiek wobec Pana(i) prowadzone postępowanie karne w Rzeczypospolitej Polskiej? / Has any criminal proceeding been pending in your case in the Republic of Poland? / Было ли когда-нибудь по отношению к Вам открыто уголовное дело в Республике Польша ?

Tak/Yes/Да

Nie/No/Нет

Jeżeli tak, proszę opisać (podać organ, kiedy i w związku z jakimi okolicznościami oraz jaki zapadł wyrok i czy został wykonany) / If yes, please elaborate on that (state what the body was, when and what circumstances and what was the sentence and whether it was executed / Если да, то прошу описать (указать орган, когда и в связи с какими обстоятельствами, а также какой был вынесен приговор и был ли он исполнен)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. Czy ubiegał(a) się Pan(i) wcześniej o udzielenie ochrony międzynarodowej w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym kraju? / Have you ever applied for international protection in Poland or any other country? / Ходатайствовали ли Вы ранее о предоставлении международной защиты в Республике Польша или в других странах?

Tak/Yes/Да

Nie/No/Нет

Jeżeli tak, proszę podać / If yes, please provide the following information / Если да, то прошу указать

Kraj / Country / Страна	Rok / Year / Год	Rodzaj decyzji (pozytywna, negatywna, brak decyzji) Type of the decision (positive, negative, no decision) Вид решения (положительное, отрицательное, отсутствие решения)	Czy po wydaniu decyzji ostatecznej powrócił Pan(i) do kraju pochodzenia? Did you return to the country of origin after the final decision had been issued? После выдачи окончательного решения вернулись ли Вы в страну происхождения?

3. Czy ktokolwiek z członków Pana(i) rodziny, w tym krewnych w przypadku małoletniego bez opieki przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej? / Does any member of your family, including relatives in case of unaccompanied minor, reside on the territory of Republic of Poland or any another European Union member state? / Находится ли кто-нибудь из членов Вашей семьи, в том родственники в случае несовершеннолетнего без попечительства, на территории другой страны-члена Европейского Союза?

Tak/Yes/Да

Nie/No/Нет

Jeżeli tak, proszę podać ich dane / If yes, please provide information on each of them / Если да, то прошу предоставить их данные

Imiona / Names / Имена	Nazwisko / Surname / Фамилия	Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth / Дата и место рождения	Stopień pokrewieńst wa / Degree of kinship / Степень родства	Adres miejsca zamieszkania / Residence address / Адрес места проживания	Status prawny / legal status / Правовой статус

WZÓR PODPISU / SIGNATURE SPECIMEN / ОБРАЗЕЦ ПОДПИСИ

podpis wnioskodawcy
applicant's signature
подпись заявителя

data i podpis wnioskodawcy
date and signature of the applicant
дата и подпись заявителя

stanowisko służbowe, imię, nazwisko oraz podpis osoby
przyjmującej wniosek
position, name, surname and signature of the individual
accepting the motion
должность, имя, фамилия и подпись лица, принимающего
заявление

imię i nazwisko oraz podpis tłumacza języka
name and surname of the interpreter of language
имя и фамилия, а также подпись переводчика

Załączniki do wniosku / Attachments to the application / Приложения к заявлению

Proszę załączyć wszystkie posiadane dokumenty, zaświadczenia, legitymacje partyjne, materiały prasowe i inne.

Please attach all the documents, certificates, party identifications cards, press releases and others.

Прошу приложить все имеющиеся документы, справки, партийные билеты, удостоверен, печатные материалы и др.

(załącza wnioskodawca / attached by the applicant / добавляет заявитель):

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7

POUCZENIE / INSTRUCTION / ИНСТРУКЦИЯ

1. **Wyrażenie zgody przez małżonka na złożenie wniosku w jego imieniu uważa się za udzielenie wnioskodawcy pełnomocnictwa, w tym także do działania w imieniu dzieci małżonka.**
Giving permission by the applicant's spouse to submit an application on behalf of him/her is fund as setting his/her seal, thereby to represent the spouse's under age children. Выражение супругом/ой согласия, чтобы настоящее заявление касалось также его/ей лично, обозначает, что супруг/а передает заявителю полномочия действовать, в том числе от имени его/ей несовершеннолетних детей.
2. **Wnioskodawca ma możliwość wyrażenia zgody (na piśmie) na udostępnienie przez organ prowadzący postępowanie informacji o przebiegu postępowania oraz na udostępnienie akt sprawy Urzędowi Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców.**
An applicant has an opportunity to give authority recognizing the case the nod in whiting to make both his/her information about the proceeding and all the file accessible for UN High Commissioner for Refugees. У заявителя есть возможность выразить согласие (в письменном виде), чтобы орган, короткий ведет процедуру, гарантировал Управлению Верховного комисара ООН по делам беженцев доступ к информации о ходе процедуры и к документации дела.
3. **Wniosek wypełnia się w języku polskim.**
The application should be completed in Polish language.
Заявление заполняется на польском языке.
4. **Należy wypełnić wszystkie wymagane rubryki. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców pozostawia bez rozpoznania wnioski, który nie zawiera imienia i nazwiska wnioskodawcy lub określenia kraju pochodzenia, a braków tych nie można usunąć w wyniku czynności podjętych w oparciu o inne przepisy.**
All required fields should be completed. The Head of the Office for Foreigners leaves unexamined application, which does not contain the name of the applicant or determine the country of origin, and those deficiencies can not be removed as a result of actions taken on the basis of other regulations. Следует заполнить все требуемые поля. Глава Управления по Делам Иностранцев не будет рассматривать заявления, в которых не указаны имя и фамилия заявителя или же не указана страна происхождения. Эти недостатки невозможно устранить в результате предпринятых действий, опираясь на другие положения.
5. **Formularz należy wypełnić czytelnie, drukowanymi literami.** The application should be completed legibly, in printed letters. Formularz следует заполнить разборчиво, заглавными буквами.
6. **W przypadku braku dokumentu podróży lub jakiegokolwiek innego dokumentu stwierdzającego tożsamość należy wpisać słowo „brak”.**
In the case of the lack of any travel document or any other document verifying identity, the word „none” should be entered.
В случае отсутствия проездного документа или какого-либо другого документа, удостоверяющего личность, следует вписать слово «отсутствует».
7. **W przypadku braku miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w chwili składania wniosku, w polu „miejsce zamieszkania” należy wpisać słowo „brak”.**
In the case of the lack of a place of residence in the territory of the Republic of Poland at the time of filing the application, the word „none” should be entered in the „place of residence”.
В случае отсутствия места проживания на территории Республики Польша на момент подачи заявления в поле «место проживания» следует вписать слово «отсутствует».

ADNOTACJE URZĘDOWE / OFFICIAL NOTES / СЛУЖЕБНЫЕ АННОТАЦИИ

Numer systemowy osoby System number of the individual Системный номер лица	
Numer systemowy wniosku System number of the application Системный номер заявки	
Numer EURODAC EURODAC Number Номер EURODAC	PL

Wniosek przyjęty / Application accepted / Заявка принята

☐	W trybie standardowym / In the standard procedure / В стандартном порядке
☐	Po przekazaniu w trybie rozporządzenia Dublin III / Under Dublin III Regulation / После передачи в ходе распоряжения Дублин III
☐	ze względu na inne okoliczności / Other circumstances / Из-за других обстоятельств
☐	Po przekazaniu w trybie readmisji / Under readmission / После передачи в ходе реадмиссии

Przyjęto do depozytu dokument podróży należący do wnioskodawcy / Travel document belonging to the applicant was taken into deposit / Принят в депозит проездной документ, принадлежащий заявителю

Nazwa dokumentu / Name of the document / Название документа						
Seria / Series / Серия						
Numer / Number / Номер						
Data wydania / Date of issue / Дата выдачи	<table border="1"> <tr> <td>rok/year/ год</td> <td>/</td> <td>miesiąc/month/ месяц</td> <td>/</td> <td>dzień/day/ день</td> </tr> </table>	rok/year/ год	/	miesiąc/month/ месяц	/	dzień/day/ день
rok/year/ год	/	miesiąc/month/ месяц	/	dzień/day/ день		
Data upływu ważności / Expiry date / Дата истечения срока действия	<table border="1"> <tr> <td>rok/year/ год</td> <td>/</td> <td>miesiąc/month/ месяц</td> <td>/</td> <td>dzień/day/ день</td> </tr> </table>	rok/year/ год	/	miesiąc/month/ месяц	/	dzień/day/ день
rok/year/ год	/	miesiąc/month/ месяц	/	dzień/day/ день		
Organ wydający / Issued by / Выдан органом						

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Liczba wpisanych osób / Number of registered persons/Количество вписанных лиц

--	--

Data, imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz podpis osoby upoważnionej do przyjęcia dokumentu podróży do depozytu / Date, name, surname, position and signature of the individual authorised to put the travel document in deposit / Дата, имя, фамилия, должность и подпись лица, уполномоченного принять в депозит проездной документ.

rok/year/год	miesiąc/month/месяц	dzień/day/день

.....
Podpis/signature / подпись

Przyjęto do depozytu dokument podróży należący do małżonka wnioskodawcy / Travel document belonging to the applicant's spouse was put in deposit / Принят в депозит проездной документ, принадлежащий супругу(е) заявителя

Nazwa dokumentu / Name of the document / Название документа

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Seria / Series / Серия

--	--

Numer / Number /Номер

--	--	--	--	--	--	--	--

Data wydania / Date of issue / Дата выдачи

rok/year/ год	miesiąc/month/ месяц	dzień/day/ день

Data upływu ważności / Expiry date / Дата истечения срока действия

rok/year/ год	miesiąc/month/ месяц	dzień/day/ день

Organ wydający / Issued by / Выдан органом

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Data, imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz podpis osoby upoważnionej do przyjęcia dokumentu podróży do depozytu / Date, name, surname, position and signature of the individual authorised to put the travel document in deposit / Дата, имя, фамилия, должность и подпись лица, уполномоченного принять в депозит проездной документ.

rok/year/год	miesiąc/month/месяц	dzień/day/день

.....
Podpis/signature/подпись

Wydane wnioskodawcy tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca / Applicant's temporary ID document issued to the applicant/ Заявителю выдано временное удостоверение личности иностранца

Seria / Series / Серия

--	--

Number / Number / Номер

--	--	--	--	--	--	--	--

Data wydania / Date of issue / Дата выдачи

rok/year/ год	miesiąc/month/ месяц	dzień/day/ день

Data upływu ważności / Expiry date / Дата истечения срока действия

rok/year/ год	miesiąc/month/ месяц	dzień/day/ день

Organ wydający / Issued by / Выдано органом

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Data i podpis osoby odbierającej tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca / Date and signature of the individual collecting alien's temporary ID document / Дата и подпись лица, получающего временное удостоверение личности иностранца

rok/year/ год	miesiąc/month/месяц	dzień/day/день

.....
Podpis/signature/подпись

UZASADNIENIE

Projekt stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia określającego wzór formularza wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, zawartego w art. 26 ust. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z 2013 r. poz. 1650, z 2014 r. poz. 1004 oraz z ... poz. ...), zwanej dalej „ustawą”, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Obecnie wzór formularza wniosku o nadanie statusu uchodźcy określa rozporządzenie z dnia 27 maja 2008 r. w sprawie wzoru formularza wniosku o nadanie statusu uchodźcy (Dz. U. Nr 92, poz. 579), wydane na podstawie art. 54 ustawy.

Potrzeba wydania nowego rozporządzenia wynika ze zmiany treści przepisu upoważniającego do wydania przedmiotowego aktu wykonawczego.

Zgodnie z upoważnieniem ustawowym w projekcie rozporządzenia został określony wzór formularza wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, który uwzględnia dane osobowe wskazane w art. 8 ustawy, dotyczące wnioskodawcy oraz osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, oraz dane i informacje, o których mowa w art. 28 ust. 4 ustawy.

Wzór formularza wniosku został dostosowany do zmian w ustawie dokonanych ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw, m.in. do przyjętej tam terminologii. Ww. ustawa nowelizująca wprowadziła pojęcie „wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej” oznaczające wniosek o ochronę ze strony Rzeczypospolitej Polskiej, z którym występuje cudzoziemiec, którego można uznać za osobę ubiegającą się o status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą.

Zmienił się układ danych zamieszczanych w poszczególnych częściach wniosku w celu osiągnięcia większej czytelności i przejrzystości wniosku. Uwzględniono przy tym możliwość złożenia wniosku w imieniu małoletniego bez opieki przez kuratora lub przedstawiciela organizacji pozarządowej lub międzynarodowej zajmującej się udzielaniem pomocy cudzoziemcom, w tym pomocy prawnej i uzupełniono wniosek o część dotyczącą kuratora lub przedstawiciela organizacji pozarządowej lub międzynarodowej.

Ponadto wniosek w stosunku do dotychczasowego wzoru został uzupełniony o miejsce na wskazanie informacji o ostatnim miejscu zamieszkania i miejscu pracy cudzoziemca w kraju pochodzenia oraz o odbyciu służby wojskowej w kraju pochodzenia. Przewidziano w nim również miejsce na wskazanie języka, którym wnioskodawca chciałby, aby było przeprowadzone przesłuchanie w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej.

W części wniosku, w której cudzoziemiec ma przedstawić powody ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej znalazły się miejsca na wskazanie informacji, m.in. czy obawia się powrotu do kraju pochodzenia, czy władze kraju pochodzenia są w stanie udzielić mu ochrony w razie powrotu do kraju pochodzenia, czy istniała lub istnieje możliwość znalezienia schronienia w innej części jego kraju pochodzenia. Uzyskanie tych informacji pomoże ocenić zasadność ubiegania się przez cudzoziemca o udzielenie ochrony międzynarodowej.

W celu dokonania oceny, czy cudzoziemiec, który ubiega się o udzielenie ochrony międzynarodowej wymaga szczególnego traktowania w postępowaniu w sprawie udzielenia tej ochrony lub w zakresie pomocy socjalnej na końcu wniosku przewidziano miejsce na wskazanie, czy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczy osoby szczególnie wrażliwej, tj. małoletniej, niepełnosprawnej, w podeszłym wieku, ciężarnej, samotnie wychowującej dziecko, będącej ofiarą handlu ludźmi, obłożnie chorej, z zaburzeniami psychicznymi, poddanej torturom, będącej ofiarą przemocy psychicznej, fizycznej, w tym seksualnej, a także ze względu na płeć, orientację seksualną i tożsamość płciową. Powyższe jest zgodne z art. 68 ust. 1 ustawy w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.

Jako datę wejścia w życie rozporządzenia proponuje się wskazać datę wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw. Wzór formularza wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej określony w projekcie rozporządzenia został bowiem dostosowany do uregulowań wynikających z ww. ustawy i oba akty prawne powinny wejść w życie w tym samym terminie.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z

dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie wzoru formularza wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Stachańczyk – Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Andrzej Karpiak Dyrektor Departamentu Postępowań Uchodźczych Urząd do Spraw Cudzoziemców tel. 22 6017407 Andrzej.Karpiak@udsc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia ...</p> <p>Źródło art. 26 ust. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z 2013 r. poz. 1650, z 2014 r. poz. 1004 oraz z ... poz. ...)</p> <p>Nr w wykazie prac ...</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia określającego wzór formularza wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, zawartego art. 26 ust. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanej dalej „ustawą”, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Sprawy, które będą uregulowane w przedmiotowym projekcie wymagają regulacji na poziomie rozporządzenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowany akt normatywny stanowi wdrożenie postanowień prawa unijnego, dlatego też przedmiotowa ocena może odnosić się wyłącznie do państw członkowskich Unii Europejskiej. Jednak z uwagi na fakt, że termin transpozycji przepisów prawa unijnego jeszcze nie upłynął, brak jest miarodajnych informacji na temat sposobu ich wdrożenia w innych państwach członkowskich.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
cudzoziemcy	Dane przedstawione w załączniku nr 1 do OSR .	Dane zostały wygenerowane z krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców.	Składanie wniosku o przyznanie ochrony międzynarodowej.
organy Straży Granicznej	Komendant Główny Straży Granicznej Komendanci oddziałów Straży Granicznej; Komendanci placówek Straży Granicznej	Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 463 i 1004).	Przyjmowanie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej. Kontrola legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Udział w konsultacjach.
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1 urząd administracji rządowej	Ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r.	Udzielanie ochrony międzynarodowej.

		poz. 680, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 1004).	
Rada do Spraw Uchodźców	1 organ administracji publicznej	Ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 1004).	Rozpatrywanie odwołań w sprawach o udzielenie ochrony międzynarodowej.
organy Policji	Komendant Główny Policji, Komendanci Wojewódzcy Policji, Komendanci Powiatowi(Miejscy), Komendant Stołeczny Policji	Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 463 i 1004).	Kontrola legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia w sprawie wzoru formularza wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zostanie opracowany w resorcie spraw wewnętrznych. W celu wykonania wynikającego z przepisów obowiązującego prawa obowiązku zasięgnięcia opinii projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych – art. 12 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1182);
- 2) Radzie do Spraw Uchodźców – art. 89p ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 1004).

Ponadto projekt zostanie przekazany do konsultacji publicznych Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Rzecznikowi Praw Dziecka, Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu oraz wojewodom.

W ramach konsultacji publicznych projekt zostanie przekazany:

- 1) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka;
- 2) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”;
- 3) Europejskiej Unii Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz Klasy Średniej UNICORN;
- 4) Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji (IOM);
- 5) Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR);
- 6) Sekcji Praw Człowieka Uniwersyteckiej Poradni Prawnej UJ;
- 7) Stowarzyszeniu Amnesty International;
- 8) Polskiej Akcji Humanitarnej;
- 9) Instytutowi na Rzecz Państwa Prawa;
- 10) Stowarzyszeniu Interwencji Prawnej;
- 11) Stowarzyszeniu Uchodźców w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 12) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 13) Stowarzyszeniu „Emigrant”;
- 14) Stowarzyszeniu Promocji Wielokulturowości – Interkulturalni PL;
- 15) Caritas Polska;
- 16) Fundacji Panoptykon;
- 17) Fundacji Ocalenie;
- 18) Fundacji Rozwoju Oprócz Granic;
- 19) Fundacja Multiocalenie;
- 20) Fundacja Polskie Forum Migracyjne;
- 21) Komisji Dialogu Społecznego ds. Cudzoziemców działająca przy Centrum Komunikacji Społecznej Urzędu m.st. Warszawy;
- 22) Polskiej Organizacji Turystycznej;
- 23) Polskiej Izbie Turystyki.

(w mln zł, ceny stałe z ... r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
Niemierzalne	-	-						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanej regulacji nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.				nie dotyczy				
Komentarz: nie dotyczy								
9. Wpływ na rynek pracy								
Wejście w życie projektowanych regulacji nie będzie miało wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:			☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		

Omówienie wpływu	Brak wpływu
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Jako datę wejścia w życie rozporządzenia proponuje się wskazać datę wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych. Wzór formularza wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej określony w projekcie rozporządzenia został dostosowany do uregulowań wynikających z ww. ustawy i oba akty prawne powinny wejść w życie w tym samym terminie.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Planuje się dokonać ewaluacji efektów zmian po 5 i 10 latach od wejścia w życie proponowanych zmian.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Załącznik – Zestawienie określające liczbę osób, które w latach 2007–2013 złożyły wniosek o nadanie statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej.	

Zestawienie określające liczbę osób, które w latach 2007–2013 złożyły wniosek o nadanie statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej

Tabela 1: Liczba osób, które w latach 2007–2013 złożyły wniosek o nadanie statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej.

Liczba wniosków	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Razem
	10 048	8 517	10 587	6 534	6 887	10 753	15 266	68 592

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH¹⁾

z dnia

w sprawie tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca

Na podstawie art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzory:
 - a) tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca, wydawanego przez organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca, wydawanego przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców,
 - b) formularza wniosku o wydanie lub wymianę tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca;
- 2) liczbę fotografii i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosku o wydanie lub wymianę tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca.

§ 2. 1. Wzór tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca wydawanego przez organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca wydawanego przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Wzór formularza wniosku o wydanie lub wymianę tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Do wniosku, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. b, dołącza się jedną fotografię osoby, której wniosek dotyczy.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 roku w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. poz. 1265).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1650, z 2014 r. poz. 1004 oraz z ... poz.

2. Fotografia dołączana do wniosku, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. b, spełnia następujące wymagania:

- 1) jest nieuszkodzona, kolorowa, o dobrej ostrości;
- 2) ma wymiary 35 mm x 45 mm;
- 3) została wykonana nie wcześniej niż w ciągu 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku;
- 4) przedstawia twarz cudzoziemca od wierzchołka głowy do górnej części barków, tak aby twarz zajmowała 70–80% fotografii;
- 5) przedstawia wyraźnie oczy cudzoziemca, a zwłaszcza źrenice, linia oczu cudzoziemca powinna być równoległa do górnej krawędzi fotografii;
- 6) przedstawia cudzoziemca na jednolitym jasnym tle, w pozycji frontalnej, patrzącego na wprost z otwartymi oczami, nieprzesłoniętymi włosami, z naturalnym wyrazem twarzy i zamkniętymi ustami, a także odwzorowuje naturalny kolor jego skóry.

3. Jeżeli wniosek dotyczy osoby z wrodzonymi lub nabytymi wadami narządu wzroku, fotografia dołączona do wniosku, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. b, może przedstawiać tę osobę w okularach z ciemnymi szklami. W przypadku osoby noszącej nakrycie głowy zgodnie z zasadami swojego wyznania, fotografia może przedstawiać tę osobę z nakryciem głowy. Nakrycie głowy nie może zakrywać ani zniekształcać owalu twarzy.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie ...³⁾

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 stycznia 2009 r. w sprawie tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca (Dz. U. Nr 27, poz. 168 i z 2014 r. poz. 532.), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

**Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia ... (poz. ...)**

Załącznik nr 1

WZÓR TYMCZASOWEGO ZAŚWIADCZENIA TOŻSAMOŚCI CUDZOZIEMCA,
WYDAWANEGO PRZEZ ORGAN STRAŻY GRANICZNEJ, KTÓRY PRZYJĄŁ
WNIOSEK O UDZIELENIE OCHRONY MIĘDZYNARODOWEJ

Dokument w skali 1:1¹

awers

¹ Z tolerancją do 4 mm.

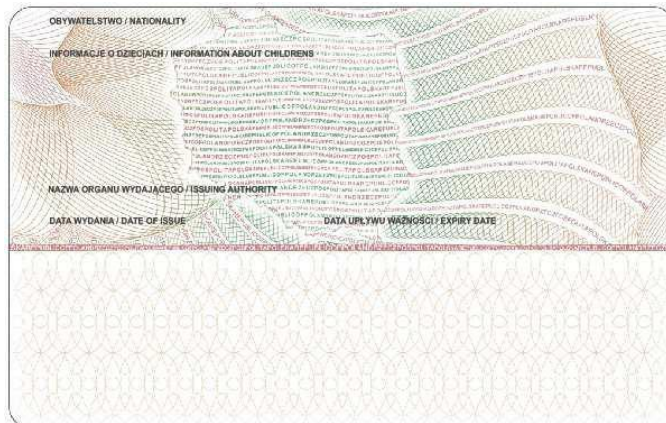
WZÓR TYMCZASOWEGO ZAŚWIADCZENIA TOŻSAMOŚCI CUDZOZIEMCA
WYDAWANEGO PRZEZ SZEFA URZĘDU DO SPRAW CUDZOZIEMCÓW

Dokument w skali 1:1¹⁾

AWERS

REWERS

WZÓR FORMULARZA WNIOSKU O WYDANIE LUB WYMIANĘ TYMCZASOWEGO ZAŚWIADCZENIA
TOŻSAMOŚCI CUDZOZIEMCA

(pieczęć organu przyjmującego wniosek) /
(stamp of the authority accepting the application) /
(печать органа, который принимает заявление) /
(cachet de l'autorité qui reçoit la demande)

			/			/		
rok				miesiąc				dzień
year / год / année				month / месяц / mois				day / день / jour

(miejsce i data złożenia wniosku) /
(place and date of filing the application) / (место
и дата подачи заявления) / (date et lieu du dépôt de la demande)

1. Należy wypełnić wszystkie wymagane rubryki. W przypadku braku niezbędnych danych wniosek może być pozostawiony bez rozpoznania. / All required fields should be completed. In the case of a lack of necessary data the application might not be reviewed. / Необходимо заполнить все требуемые рубрики. В случае отсутствия необходимых данных, заявление может быть оставлено без рассмотрения. / Il faut remplir toutes les cases demandées. En cas d'absence des données nécessaires, la demande pourrait ne pas être instruite.
2. Wniosek wypełnia się w języku polskim. / The application should be completed in Polish. / Заявление заполняется на польском языке. / La demande doit être remplie en polonaise.
3. Formularz należy wypełnić czytelnie, drukowanymi literami. / The application should be completed legibly, in printed letters. / Формуляр следует заполнять разборчиво, заглавными буквами. / Le formulaire doit être rempli lisiblement, en majuscules inscrites dans les cases correspondantes.

**fotografia
wnioskodawcy /**
photo of the applicant /
фотография заявителя / photo du
demandeur

(35 x 45 mm)

WNIOSEK /
APPLICATION / ЗАЯВЛЕНИЕ / LA DEMANDE

do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców /
to the Chief of the Office for Foreigners / Главе Управления по делам Иностранцев /
au Chef de l'Office pour les Étrangers

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę) / (mark the appropriate box with "X") / (обозначить знаком "X" соответствующую рубрику)
/ (mettre un "X" dans la case adéquate)

o wydanie tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca / to issue a foreigner's temporary ID document / o выдаче
временного удостоверения личности иностранца / de la délivrance du certificat d'identité temporaire de l'étranger

o wymianę tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca / to replace a foreigner's temporary ID document / o замене
временного удостоверения личности иностранца / de l'échange du certificat d'identité temporaire de l'étranger

.....
podpis wnioskodawcy

signature of the applicant / подпись заявителя / signature du demandeur

Części A, B, C, D i E wypełnia wnioskodawca

/ Sections A, B, C, D and E should be completed by the applicant / Части А, В, С, D и E заполняет заявитель / Les parties A, B, C, D et E sont à remplir par le demandeur

A. WZÓR PODPISU
/ SIGNATURE SPECIMEN / ОБРАЗЕЦ ПОДПИСИ / MODELE DE LA SIGNATURE

(podpis wnioskodawcy) / (signature of the applicant) / (подпись заявителя) / signature de demandeur

B. DANE OSOBOWE CUDZOZIEMCA / FOREIGNER'S PERSONAL DATA / ПЕРСОНАЛЬНЫЕ ДАННЫЕ ИНОСТРАНЦА/ COORDONNEES DE L'ETRANGER

1. **Nazwisko** / Surname / Фамилия / Nom:

2. **Imię (imiona)**/Name (Names) / Имя (имена) / Prénom (Prénoms):

3. **Imię ojca** / Father's name / Имя отца / Prénom du père:

4. **Imię matki** / Mother's name / Имя матери / Prénom de la mère:

5. **Data urodzenia**/
Date of birth/ Дата рождения/ Date de naissance: / /

rok/ year / **miesiąc/** month **dzień/**
год/ année / / месяц/ mois day / день /
jour

6. **Wiek/**
Age /Возраст /
Âge:

7. **Kraj urodzenia (nazwa państwa)** /
Country of birth (name of the country) /
Страна рождения (название страны) /
Pays de naissance (appellation du pays):

8. **Miejsce urodzenia**/
Place of birth / Место рождения / Lieu de naissance:

9. **Obywatelstwo** / Citizenship / Гражданство / Nationalité:

C. MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB POBYTU NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ / PLACE OF LIVING OR RESIDENCE IN THE TERRITORY OF THE REPUBLIC OF POLAND / МЕСТО ПРОЖИВАНИЯ ИЛИ ПРЕБЫВАНИЯ НА ТЕРРИТОРИИ РЕСПУБЛИКИ ПОЛЬША/ LIEU DE SEJOUR OU DOMICILE SUR LE TERRITOIRE DE LA REPUBLIQUE DE POLOGNE

1. **Miejscowość** / Town / Местность / Localité:

2. **Ulica** / Street / Улица / Rue:

3. **Numer domu**/
House No / Номер дома/ Numéro du bâtiment:

4. **Numer mieszkania**/
Apartment No /
Номер квартиры / Numéro d'appartement:

5. **Kod pocztowy**/
Postal code / Почтовый Индекс/ Code postal: -

D. MAŁOLETNI DZIECI TOWARZYSZĄCE CUDZOZIEMCOWI / MINOR CHILDREN ACCOMPANYING THE FOREIGNER / НЕСОВЕРШЕННОЛЕТНИЕ ДЕТИ, СОПУТСТВУЮЩИЕ ИНОСТРАНЦУ / ENFANTS QUI ACCOMPAGNENT L'ETRANGER

Nazwisko i imię (imiona) / Name (names) and surname / Фамилия и имя (имена) / Nom et prénom (prénoms)	Data urodzenia Date of birth / Дата рождения / Date de naissance
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
6.	

E. UZASADNIENIE WNIOSKU / REASONS OF THE APPLICATION / ОБОСНОВАНИЕ ЗАЯВЛЕНИЯ / JUSTIFICATION DE LA DEMANDE

1. Proszę o / I request / Прошу / Je demande:

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę) / (mark the appropriate box with "X") / (обозначить знаком "X" соответствующую рубрику) / (mettre un "X" dans la case adéquate)

wydanie /
to issue / выдать /
délivrance

wymianę /to replace /
заменить / échange

tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca

/ a foreigner's temporary ID document / временного удостоверения личности иностранца/ certificat d'identité temporaire de l'étranger

Część F wypełnia organ rozpatrujący wniosek

/ Section F should be completed by the authority reviewing the application / Часть F заполняет орган, который рассматривает заявление / La partie F est à remplir par l'autorité qui reçoit la demande

F. ADNOTACJE URZĘDOWE / OFFICIAL NOTES / СЛУЖЕБНЫЕ ЗАМЕЧАНИЯ / ANNOTATIONS DE L'OFFICE

Numer systemowy osoby / System number of the person / Системный номер osoby / Numéro de la personne dans le système :	<input type="text"/>
Numer sprawy / Case No / Номер дела / Numéro du dossier:	<input type="text"/>

Wydano tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca / Foreigner's temporary ID document issued / Заявителю выдано временное удостоверение личности иностранца / Certificat d'identité temporaire de l'étranger délivré:

Seria / Series / Серия / Série: **Numer** / Number / Номер / Numéro:

.....
Data i podpis osoby odbierającej dokument /
Date and signature of the person receiving the document / Дата и подпись лица, принимающего документ /
Date et signature de la personne qui reçoit le document

UZASADNIENIE

Projekt stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia określającego wzory tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca i wzór formularza wniosku o wydanie lub wymianę tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca, zawartego w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z 2013 r. poz. 1650, z 2014 r. poz. 1004 oraz z ... poz. ...), zwanej dalej „ustawą”, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Obecnie wzory formularza wniosku o wydanie lub wymianę tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca oraz wzór tego dokumentu określa rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 stycznia 2009 r. w sprawie tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca (Dz. U. Nr 27, poz. 168 i z 2014 r. poz. 532), wydane na podstawie art. 60 ust. 1 ustawy, które utraci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z upoważnieniem ustawowym w projekcie rozporządzenia zostały określone dwa wzory tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca, jednego – wydawanego przez organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej i drugiego – wydawanego przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz wymogi fotografii dołączanych do wniosku o wydanie lub wymianę tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca.

Wzór formularza wniosku o wydanie lub wymianę tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca określa dane osobowe, wskazane w art. 8 ustawy oraz inne dane niezbędne do wydania lub wymiany tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca. Treść wniosku koresponduje z danymi, które umieszcza się w tymczasowym zaświadczeniu tożsamości cudzoziemca, określonymi w art. 56 ust. 1 ustawy.

Przewidywany termin wejścia w życie rozporządzenia to dzień wejścia w życie z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Wstępna opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Informacja o podleganiu projektu notyfikacji

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega obowiązkowi notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 i z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Stachańczyk – Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Andrzej Karpiak Dyrektor Departamentu Postępowań Uchodźczych Urząd do Spraw Cudzoziemców tel. 22 6017407 Andrzej.Karpiak@udsc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 20 kwietnia 2015 r.</p> <p>Źródło Ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Nr w wykazie prac ...</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przedmiotowy projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia określającego wzór tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca wydawanego przez organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, oraz tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca, wydawanego przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz formularza wniosku o wydanie lub wymianę tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca, zawartego art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane zmiany z uwagi na swój charakter mogą być wprowadzone jedynie poprzez wydanie nowego rozporządzenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z uwagi na fakt, iż proponowane w przepisach rozporządzenia rozwiązania wynikają z konieczności realizacji delegacji do wydania rozporządzenia w ww. zakresie oraz z uwagi na typowo techniczny charakter rozwiązań, brak jest możliwości dokonania porównania z rozwiązaniami przyjętymi przez inne kraje członkowskie OECD/UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
cudzoziemcy	Dane przedstawione w załączniku nr 1 do OSR .	Dane zostały wygenerowane z krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców.	Składanie wniosku o wydanie lub wymianę tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca.
organy Straży Granicznej	Komendant Główny Straży Granicznej Komendanci oddziałów Straży Granicznej; Komendanci placówek	Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1402 i 1822)	Wydawanie lub wymiana tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca. Kontrola legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

	Strazy Granicznej		Udział w konsultacjach.
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1 urząd administracji rządowej	Ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680 z późn. zm.)	Wydawanie lub wymiana tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca.
organy Policji	Komendant Główny Policji, Komendanci Wojewódzcy Policji, Komendanci Powiatowi (Miejscy), Komendant Stołeczny Policji	Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2015 r. poz. 355)	Kontrola legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych. W celu wykonania wynikającego z przepisów obowiązującego prawa obowiązku zasięgnięcia opinii projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Prokuratorowi Generalnemu – art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.);
- 2) Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej – art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2014 r. poz. 635 i 993);
- 3) Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych – art. 60 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 637 i 993);
- 4) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego – art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2013 r. poz. 499, z późn. zm.);
- 5) Radzie do Spraw Uchodźców – art. 89p ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 1004).

Ponadto projekt zostanie przekazany do konsultacji publicznym Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Rzecznikowi Praw Dziecka oraz wojewodom.

W ramach konsultacji publicznych projekt zostanie przekazany:

- 1) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka;
- 2) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”;
- 3) Europejskiej Unii Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz Klasy Średniej UNICORN;
- 4) Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji (IOM);
- 5) Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR);
- 6) Sekcji Praw Człowieka Uniwersyteckiej Poradni Prawnej UJ;
- 7) Stowarzyszeniu Amnesty International;
- 8) Polskiej Akcji Humanitarnej;
- 9) Instytutowi na Rzecz Państwa Prawa;
- 10) Stowarzyszeniu Interwencji Prawnej;
- 11) Stowarzyszeniu Uchodźców w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 12) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 13) Stowarzyszeniu „Emigrant”;
- 14) Stowarzyszeniu Promocji Wielokulturowości – Interkulturalni PL;
- 15) Caritas Polska;
- 16) Fundacji Panoptykon;
- 17) Fundacji Ocalenie;
- 18) Fundacji Rozwoju Oprócz Granic;
- 19) Fundacja Multiocalenie;
- 20) Fundacja Polskie Forum Migracyjne;
- 21) Komisji Dialogu Społecznego ds. Cudzoziemców działająca przy Centrum Komunikacji

Społecznej Urzędu m.st. Warszawy;
22) Polskiej Organizacji Turystycznej;
23) Polskiej Izbie Turystyki.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Dodatkowo projekt zostanie opublikowany także na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Konsultacje publiczne zostaną przeprowadzone w czasie trwania uzgodnień międzyresortowych przedmiotowego projektu rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian											
	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	--	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Zróżła finansowania	Część 42 – Sprawy wewnętrzne
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele	-	-	-	-	-	-	-
		-	-	-	-	-	-	-

	oraz gospodarstwa domowe						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-					
Niemierzalne	-	-					

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanej regulacji nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	nie dotyczy

Komentarz: nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie projektowanych regulacji nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	Brak wpływu
------------------	-------------

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przewidywany termin wejścia w życie rozporządzenia to dzień wejścia w życie z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Planuje się dokonać ewaluacji efektów zmian po 5 i 10 latach od wejścia w życie proponowanych zmian.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Załącznik – Zestawienie określające liczbę osób, które w latach 2007–2013 złożyły wniosek o nadanie statusu uchodźcy w RP oraz liczbę osób, wobec których Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w latach 2007–2013 wydał decyzje w sprawie o nadanie statusu uchodźcy w RP.

Załącznik do OSR

Zestawienie określające liczbę osób, które w latach 2007–2013 złożyły wniosek o nadanie statusu uchodźcy w RP oraz liczbę osób, wobec których Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w latach 2007–2013 wydał decyzje w sprawie o nadanie statusu uchodźcy w RP

Tabela 1: Liczba osób, które w latach 2007–2013 złożyły wniosek o nadanie statusu uchodźcy w RP.

Liczba wniosków	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Razem
	10 048	8 517	10 587	6 534	6 887	10 753	15 266	68 592

Tabela 2: Liczba osób, wobec których Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w latach 2007–2013 wydał decyzje w sprawie o nadanie statusu uchodźcy w RP.

Rok	Decyzja Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców			
	Status uchodźcy	Ochrona uzupełniająca	Zgoda na pobyt tolerowany	RAZEM
2007	116	0	2876	2992
2008	186	1074	1507	2767
2009	131	2316	65	2512
2010	82	195	196	473
2011	153	155	170	478
2012	87	140	292	519
2013	208	146	401	755
OGÓLEM:	963	4 026	5 507	10 496

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia

**w sprawie badań lekarskich oraz zabiegów sanitarnych ciała i odzieży cudzoziemców
ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej**

Na podstawie art. 81 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres, szczegółowe warunki i sposób wykonywania badań lekarskich oraz zabiegów sanitarnych ciała i odzieży:

- 1) cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej, ich małżonków oraz ich małoletnich dzieci,
 - 2) cudzoziemców przyjmowanych do ośrodka dla cudzoziemców, ich małżonków oraz ich małoletnich dzieci, jeżeli nie podlegali badaniom lekarskim lub zabiegom sanitarnym ciała i odzieży podczas składania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej
- zwanych dalej „cudzoziemcami”.

§ 2. 1. Badanie lekarskie cudzoziemca obejmuje ogólną ocenę stanu jego zdrowia.

2. Podczas wykonywania badania, o którym mowa w ust. 1, lekarz zwraca szczególną uwagę, czy nie występują kliniczne i epidemiologiczne przesłanki świadczące o możliwości zakażenia albo wskazujące na chorobę zakaźną lub narażenie na czynniki zakaźne wywołujące te zakażenia albo choroby.

§ 3. 1. Badanie lekarskie, o którym mowa w § 2 ust. 1, jest wykonywane:

- 1) w publicznym zakładzie opieki zdrowotnej utworzonym przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, a jeżeli nie jest to możliwe, w innym zakładzie opieki zdrowotnej,

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej – zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. poz. 1268).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1650, z 2014 r. poz. 1004 oraz z ... poz.

w indywidualnej praktyce lekarskiej, indywidualnej specjalistycznej praktyce lekarskiej, grupowej praktyce lekarskiej;

2) w ośrodku dla cudzoziemców, w przypadku badań, o których mowa w § 1 pkt 2.

2. W przypadku podejrzenia zakażenia lub choroby zakaźnej lekarz przeprowadzający badanie lekarskie, o którym mowa w § 2 ust. 1, zleca wykonanie dodatkowych badań diagnostycznych oraz badań laboratoryjnych krwi, wydzielin lub wydalin w kierunku wykrywania zakażeń lub chorób zakaźnych.

3. O ile przemawiają za tym względy epidemiologiczne, o których mowa w § 2 ust. 2, jednocześnie z badaniem lekarskim, o którym mowa w § 2 ust. 1, u cudzoziemca przeprowadza się obowiązkowe badania sanitarno-epidemiologiczne na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2013 r. poz. 947 oraz z 2014 r. poz. 619 i 1138).

4. Badanie lekarskie, o którym mowa w § 2 ust. 1, oraz pobieranie próbek do badań diagnostycznych i laboratoryjnych u małoletniego cudzoziemca przeprowadza się w obecności jego opiekuna faktycznego lub osoby bliskiej w rozumieniu przepisów o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

5. W badaniu lekarskim, o którym mowa w § 2 ust. 1, może uczestniczyć tłumacz w zakresie koniecznym dla ustalenia wywiadu chorobowego.

§ 4. 1. W przypadku stwierdzenia przez lekarza wykonującego badanie lekarskie, o którym mowa w § 2 ust. 1, konieczności przeprowadzenia zabiegów sanitarnych ciała, cudzoziemcowi zapewnia się: dostęp do natrysków z ciepłą i zimną wodą, wykonanie zabiegów higienicznych oraz niezbędne środki dla utrzymania czystości ciała.

2. Cudzoziemcowi zapewnia się strzyżenie, jeżeli jest to uzasadnione zapobieżeniem szerzenia się zakażeń i chorób zakaźnych.

3. Zabiegi sanitarne ciała, o których mowa w ust. 1 i 2, przeprowadza się z poszanowaniem godności cudzoziemca, w miarę możliwości w miejscu wykonywania badań lekarskich.

§ 5. 1. Odzież, w tym bieliznę, cudzoziemca poddaje się praniu oraz procesowi dezynfekcji termicznej w temperaturze powyżej 90°C lub praniu oraz procesowi dezynfekcji chemiczno-termicznej w temperaturze 60–70°C, z zastosowaniem odpowiednich środków dezynfekujących.

2. Odzież, której nie można poddać praniu, o którym mowa w ust. 1, czyści się chemicznie i prasuje.

3. W przypadku podejrzenia lub stwierdzenia wystąpienia wszawicy lub świerzbu odzież, w tym bieliznę, poddaje się dezynsekcji lub dezynfekcji chemicznej albo dezynfekcji w komorach parowo-formaldehydowych.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

MINISTER ZDROWIA

w porozumieniu

**MINISTER SPRAW
WEWNĘTRZNYCH**

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 1 marca 2011 r. w sprawie badań lekarskich oraz zabiegów sanitarnych ciała i odzieży cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy (Dz. U. Nr 61, poz. 313), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 17 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Przedmiotowy projekt rozporządzenia wypełnia upoważnienie ustawowe dla Ministra Zdrowia, zawarte w art. 81 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z późn. zm.), do regulowania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia zakresu, szczegółowych warunków i sposobu wykonywania badań lekarskich i zabiegów sanitarnych ciała i odzieży cudzoziemca w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych.

Projektowane rozporządzenie zastępuje rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 1 marca 2011 r. w sprawie badań lekarskich oraz zabiegów sanitarnych ciała i odzieży cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy (Dz. U. Nr 61, poz. 313), które na podstawie art. 17 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), utraci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia .

Konieczność wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 81 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wynika ze zmiany odesłania przywoływanego w art. 81 ust. 5. W dotychczasowym brzmieniu art. 81 ust. 5 w zakresie badań lekarskich i zabiegów sanitarnych ciała i odzieży cudzoziemca odsyłał do art. 29 ust. 1 pkt 5. W wyniku zmian wprowadzonych ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw, art. 81 ust. 5 w ww. zakresie odsyła do art. 30 ust. 1 pkt 7.

Projektowane rozporządzenie zostało również dostosowane do terminologii wprowadzanej ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw w odniesieniu do takich pojęć jak: „wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej” w miejsce „wniosku o nadanie statusu uchodźcy”, „ośrodek dla cudzoziemców” w miejsce „ośrodka dla uchodźców”, „cudzoziemiec ubiegający się o udzielenie ochrony międzynarodowej” w miejsce „cudzoziemca ubiegającego się o nadanie statusu uchodźcy”.

Nie przewiduje się zmian w pozostałym zakresie.

Przewidziany w projekcie termin wejścia w życie rozporządzenia to 14 dni od dnia ogłoszenia.

Wstępna opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Informacja o podleganiu projektu notyfikacji

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega obowiązkowi notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 i z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie badań lekarskich oraz zabiegów sanitarnych ciała i odzieży cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Min. wiodące – Ministerstwo Zdrowia Min. współpracujące – Ministerstwo Spraw Wewnętrznych</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p>	<p>Data sporządzenia 20 kwietnia 2015 r.</p> <p>Źródło Ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Nr w wykazie prac ...</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przedmiotowy projekt rozporządzenia wypełnia upoważnienie ustawowe dla Ministra Zdrowia zawarte w art. 81 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z późn. zm.) do regulowania w drodze rozporządzenia zakresu, szczegółowych warunków i sposobu wykonywania badań lekarskich i zabiegów sanitarnych ciała i odzieży cudzoziemca w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych.

Projektowane rozporządzenie zastępuje rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 1 marca 2011 r. w sprawie badań lekarskich oraz zabiegów sanitarnych ciała i odzieży cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy (Dz. U. Nr 61, poz. 313), które na podstawie art. 17 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), utraci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Konieczność wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 81 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wynika ze zmiany odesłania przywoływanego w art. 81 ust. 5. W dotychczasowym brzmieniu art. 81 ust. 5 w zakresie badań lekarskich i zabiegów sanitarnych ciała i odzieży cudzoziemca odsyłał do art. 29 ust. 1 pkt 5. W wyniku zmian wprowadzonych ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw, art. 81 ust. 5 w ww. zakresie odsyła do art. 30 ust. 1 pkt 7.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane zmiany z uwagi na swój charakter mogą być wprowadzone jedynie poprzez wydanie nowego rozporządzenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z uwagi na fakt, iż proponowane w przepisach rozporządzenia rozwiązania wynikają z konieczności realizacji delegacji do wydania rozporządzenia w ww. zakresie oraz z uwagi na typowo techniczny charakter rozwiązań, brak jest możliwości dokonania porównania z rozwiązaniami przyjętymi przez inne kraje członkowskie OECD/UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Cudzoziemcy ubiegający się o udzielenie ochrony międzynarodowej	Dane przedstawione w załączniku nr 1 do OSR	Dane zostały wygenerowane z krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców.	Podleganie badaniom lekarskim i zabiegom sanitarnym ciała i odzieży.
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1 urząd administracji rządowej	Ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z późn. zm.)	Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców zapewnia przeprowadzenie badań lekarskich i niezbędnych zabiegów sanitarnych ciała i odzieży cudzoziemca przed przyjęciem cudzoziemca do ośrodka dla cudzoziemców.

organy Straży Granicznej	Komendant Główny Straży Granicznej Komendanci oddziałów Straży Granicznej; Komendanci placówek Straży Granicznej	Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1402 i 1822)	Organ SG właściwy do przejęcia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zapewnia przeprowadzenie badań lekarskich i niezbędnych zabiegów sanitarnych ciała i odzieży cudzoziemca.
Główny Inspektor Sanitarny	1 urząd administracji rządowej	Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2011 r. Nr 212, poz. 1263 z późn. zm.)	Nadzór nad prawidłowością przeprowadzania badań lekarskich i niezbędnych zabiegów sanitarnych ciała i odzieży cudzoziemca przed przyjęciem cudzoziemca do ośrodka dla cudzoziemców.
Państwowa Inspekcja Sanitarna Ministerstwa Spraw Wewnętrznych		Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2011 r. Nr 212, poz. 1263 z późn. zm.)	Nadzór nad prawidłowością przeprowadzania badań lekarskich i niezbędnych zabiegów sanitarnych ciała i odzieży cudzoziemca przed przyjęciem cudzoziemca do ośrodka dla cudzoziemców.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia został opracowany w celu wykonania wynikającego z przepisów obowiązującego prawa obowiązku zasięgnięcia opinii projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Prokuratorowi Generalnemu – art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.);
- 2) Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej – art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2014 r. poz. 635 i 993);
- 3) Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych – art. 60 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 637 i 993);
- 4) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego – art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2013 r. poz. 499, z późn. zm.);
- 5) Radzie do Spraw Uchodźców – art. 89p ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 1004).

Ponadto projekt zostanie przekazany do konsultacji publicznych Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Rzecznikowi Praw Dziecka, Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu.

W ramach konsultacji publicznych projekt zostanie przekazany:

- 1) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka;
- 2) Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji (IOM);
- 3) Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR);
- 4) Sekcji Praw Człowieka Uniwersyteckiej Poradni Prawnej UJ;
- 5) Stowarzyszeniu Amnesty International;
- 6) Polskiej Akcji Humanitarnej;
- 7) Instytutowi na Rzecz Państwa Prawa;
- 8) Stowarzyszeniu Interwencji Prawnej;
- 9) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 10) Stowarzyszeniu „Emigrant”;
- 11) Stowarzyszeniu Promocji Wielokulturowości – Interkulturalni PL;
- 12) Caritas Polska;
- 13) Fundacji Panoptykon;
- 14) Fundacji Ocalenie;
- 15) Fundacji Rozwoju Oprócz Granic;
- 16) Fundacji Multiocalenie;
- 17) Komisji Dialogu Społecznego ds. Cudzoziemców działającej przy Centrum Komunikacji Społecznej Urzędu

m.st. Warszawy.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Dodatkowo projekt zostanie opublikowany także na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Konsultacje publiczne zostaną przeprowadzone w czasie trwania uzgodnień międzyresortowych przedmiotowego projektu rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania	Część 42 – Sprawy wewnętrzne
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Z uwagi na to, że zmiany proponowane w projekcie polegają na dostosowaniu do terminologii do użytej w ustawie upoważniającej wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków i nie wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-

Niemierzalne	-	-
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	nie dotyczy	
Komentarz: nie dotyczy		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja ma na celu ochronę zdrowia publicznego przed szerzeniem się chorób zakaźnych, które mogłyby zostać przeniesione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej z obszarów ich endemicznego lub epidemicznego występowania oraz przed szerzeniem się zachorowań na choroby zakaźne w ośrodkach dla cudzoziemców.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przewidywany termin wejścia w życie rozporządzenia to czternaście dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie zostanie przeprowadzona ewaluacja efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Załącznik – Zestawienie określające liczbę osób, które w latach 2007–2013 złożyły wniosek o nadanie statusu uchodźcy w RP oraz liczbę osób, wobec których Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w latach 2007–2013 wydał decyzje w sprawie o nadanie statusu uchodźcy w RP		

Zestawienie określające liczbę osób, które w latach 2007–2013 złożyły wniosek o nadanie statusu uchodźcy w RP oraz liczbę osób, wobec których Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w latach 2007–2013 wydał decyzje w sprawie o nadanie statusu uchodźcy w RP

Tabela 1: Liczba osób, które w latach 2007–2013 złożyły wniosek o nadanie statusu uchodźcy w RP.

Liczba wniosków	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Razem
	10 048	8 517	10 587	6 534	6 887	10 753	15 266	68 592

Tabela 2: Liczba osób, wobec których Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w latach 2007–2013 wydał decyzje w sprawie o nadanie statusu uchodźcy w RP.

Rok	Decyzja Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców			
	Status uchodźcy	Ochrona uzupełniająca	Zgoda na pobyt tolerowany	RAZEM
2007	116	0	2876	2992
2008	186	1074	1507	2767
2009	131	2316	65	2512
2010	82	195	196	473
2011	153	155	170	478
2012	87	140	292	519
2013	208	146	401	755
OGÓLEM:	963	4 026	5 507	10 496

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH¹⁾**

z dnia

w sprawie wysokości pomocy dla cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej

Na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z 2013 r. poz. 1650, z 2014 r. poz. 1004 oraz z ... poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wysokość:

- 1) jednorazowej pomocy pieniężnej lub wartość bonów towarowych na zakup odzieży i obuwia,
- 2) stałej pomocy pieniężnej na zakup środków higieny osobistej,
- 3) kieszonkowego,
- 4) ekwiwalentu pieniężnego w zamian za wyżywienie
– związanych z pobytem w ośrodku dla cudzoziemców, zwanym dalej „ośrodkiem”;
- 5) świadczenia pieniężnego na pokrycie we własnym zakresie kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej „świadczeniem pieniężnym”;
- 6) pomocy na pokrycie kosztów wyżywienia cudzoziemca w podróży w związku z dobrowolnym powrotem do kraju, do którego cudzoziemiec ma prawo wjazdu, lub przeniesieniem do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 31), zwanego dalej „rozporządzeniem Nr 604/2013”;
- 7) stawki dziennej wyżywienia zbiorowego w ośrodku.

2. Rozporządzenie określa także termin i sposób wypłaty świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. poz. 1265).

§ 2. 1. Wysokość jednorazowej pomocy pieniężnej lub wartość bonów towarowych na zakup odzieży i obuwia wynosi 140 zł.

2. Jednorazowa pomoc pieniężna jest wypłacana, a bony towarowe są wydawane niezwłocznie, jednak nie później niż do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym cudzoziemiec został przyjęty do ośrodka.

§ 3. 1. Wysokość stałej pomocy pieniężnej na zakup środków higieny osobistej wynosi 20 zł na miesiąc.

2. Kwota przeznaczona na pomoc, o której mowa w ust. 1, jest wypłacana do 15 dnia każdego miesiąca za dany miesiąc.

§ 4. 1. Wysokość kieszonkowego wynosi 50 zł na miesiąc.

2. W przypadku wykonywania przez cudzoziemca prac porządkowych na rzecz ośrodka, tłumaczeń ułatwiających porozumiewanie się między pracownikami ośrodka a cudzoziemcami lub prowadzenia zajęć kulturalno-oświatowych na rzecz innych cudzoziemców przebywających w ośrodku wysokość kieszonkowego może być podwyższona do 100 zł.

3. Kieszonkowe jest wypłacane do 15 dnia następnego miesiąca.

§ 5. 1. Wysokość ekwiwalentu pieniężnego w zamian za wyżywienie wynosi 9 zł za dzień.

2. Ekwiwalent, o którym mowa w ust. 1, jest wypłacany do 15 dnia każdego miesiąca za dany miesiąc.

3. W przypadku gdy wymagają tego względy organizacyjne, ekwiwalent, o którym mowa w ust. 1, może być wypłacony w okresie od 16 do ostatniego dnia miesiąca za dany miesiąc.

§ 6. 1. Wysokość świadczenia pieniężnego wynosi 25 zł na dzień.

2. Jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wraz z małżonkiem lub małoletnim członkiem rodziny, wysokość świadczenia pieniężnego na każdą osobę wynosi – w przypadku:

- 1) dwóch osób – 20 zł,
 - 2) trzech osób – 15 zł,
 - 3) czterech i więcej osób – 12,50 zł
- na dzień.

3. Świadczenie pieniężne jest wypłacane do 15 dnia każdego miesiąca za dany miesiąc.

§ 7. 1. W przypadku likwidacji ośrodka po 15 dniu miesiąca:

- 1) świadczenie pieniężne, o którym mowa w § 6, należne za miesiąc następny,
- 2) kieszonkowe, o którym mowa w § 4, należne za dany miesiąc cudzoziemcowi, który w następnym miesiącu będzie korzystał ze świadczeń pieniężnych na pokrycie we własnym zakresie kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

– można wypłacić od 16 do ostatniego dnia miesiąca, w którym jest likwidowany ośrodek.

2. Kwoty przeznaczone na pomoc, o której mowa w § 2–6, należne za styczeń mogą być wypłacane w okresie od dnia 16 grudnia do dnia 31 grudnia roku poprzedniego.

§ 8. 1. Wysokość pomocy na pokrycie kosztów wyżywienia cudzoziemca w podróży w związku z dobrowolnym powrotem do kraju, do którego cudzoziemiec ma prawo wjazdu, lub z przeniesieniem do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o nadanie statusu uchodźcy na podstawie rozporządzenia Nr 604/2013 wynosi 23 zł na dzień podróży.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest udzielana na okres nie dłuższy niż 3 dni.

3. Kwota przeznaczona na pomoc, o której mowa w ust. 1, jest wypłacana nie wcześniej niż na 7 dni przed dobrowolnym powrotem cudzoziemca do kraju, do którego ma prawo wjazdu lub przeniesieniem do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o nadanie statusu uchodźcy na podstawie rozporządzenia Nr 604/2013 i nie później niż w dniu dobrowolnego powrotu cudzoziemca do kraju, do którego ma prawo wjazdu, lub przeniesienia do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o nadanie statusu uchodźcy na podstawie rozporządzenia Nr 604/2013.

§ 9. Stawka dzienna wyżywienia zbiorowego w ośrodku wynosi 9 zł.

§ 10. 1. Jeżeli okres udzielania pomocy nie obejmuje pełnego miesiąca, kwota przeznaczona na pomoc, o której mowa w § 3–6 i § 8, jest wypłacana w wysokości proporcjonalnej do okresu udzielania pomocy w danym miesiącu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, kwota przeznaczona na pomoc jest wypłacana niezwłocznie, nie później niż do 15 dnia następnego miesiąca.

§ 11. Wpłaty kwot przeznaczonych na pomoc, o której mowa w § 2–6 i § 8, są dokonywane w sposób zorganizowany przez Szefa Urzędu:

- 1) w ośrodku lub
- 2) w siedzibie Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub
- 3) za pośrednictwem instytucji uprawnionych do wykonywania czynności bankowych lub
- 4) przekazem pocztowym na adres wskazany przez cudzoziemca.

§ 12. 1. W przypadku gdy wypłata kwoty przeznaczonej na pomoc, o której mowa w § 2–6 i § 8, jest dokonywana w ośrodku lub siedzibie Urzędu do Spraw Cudzoziemców, wypłata następuje osobie uprawnionej do jej otrzymania, po okazaniu przez nią ważnego dokumentu tożsamości.

2. W przypadku gdy wypłata kwot przeznaczonych na pomoc jest dokonywana w ośrodku lub siedzibie Urzędu do Spraw Cudzoziemców, a w stosunku do małżonków toczy się jedno postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej kwotę przeznaczoną na pomoc, o której mowa § 2–6, dla małżonka cudzoziemca można wypłacić jego współmałżonkowi.

§ 13. 1. Kwoty przeznaczone na pomoc, o której mowa w § 2–6 i § 8, dla małoletniego członka rodziny cudzoziemca można wypłacić rodzicowi tego małoletniego.

2. Kwota przeznaczona na pomoc, o której mowa w § 2–6 i § 8, dla małoletniego cudzoziemca, dla którego sąd ustanowił opiekę, jest wypłacana jego opiekunowi prawnemu.

3. W uzasadnionych przypadkach, gdy przemawia za tym ważny interes cudzoziemca, kwoty przeznaczone na pomoc, o której mowa w § 2–6 i § 8, można wypłacić kierownikowi ośrodka upoważnionemu przez cudzoziemca uprawnionego do otrzymania tej pomocy.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie wysokości pomocy dla cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy (Dz. U. Nr 261, poz. 1564), które utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 17 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia określającego wysokość jednorazowej pomocy pieniężnej lub wartość bonów towarowych na zakup odzieży i obuwia, stałej pomocy pieniężnej na zakup środków higieny osobistej, kieszonkowego oraz ekwiwalentu pieniężnego w zamian za wyżywienie, związanych z pobytem w ośrodku dla cudzoziemców, a także wysokość świadczenia pieniężnego na pokrycie we własnym zakresie kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pomocy na pokrycie kosztów wyżywienia cudzoziemca w podróży w związku z dobrowolnym powrotem do kraju, do którego cudzoziemiec ma prawo wjazdu lub przeniesieniem do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 31), zwanego dalej „rozporządzeniem Nr 604/2013”, termin i sposób wypłaty tych świadczeń oraz wysokość stawki dziennej wyżywienia zbiorowego w ośrodku, zawartego w art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680, z 2013 r. poz. 1650, z 2014 r. poz. 1004 oraz z ... poz. ...), zwanej dalej „ustawą”.

Dotychczas problematyka ta była uregulowana w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie wysokości pomocy dla cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy (Dz. U. z 2011 r. Nr 261, poz. 1564), zwanym dalej „rozporządzeniem”, wydanym na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy. W związku z utratą mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego, które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela kraju trzeciego (Dz. Urz. UE L 050 z 25.02.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 109), konieczne było dokonanie zmiany brzmienia art. 86 ust. 1 pkt 4 ustawy. W konsekwencji niezbędne było wydanie nowego rozporządzenia w przedmiotowej sprawie.

Ustawa z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw wprowadza pojęcie „wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej” oznaczające wniosek o ochronę ze strony Rzeczypospolitej Polskiej, z którym występuje cudzoziemiec, którego można uznać za osobę ubiegającą się o status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą. W projekcie rozporządzenia również uwzględniono wprowadzenie nowej terminologii.

Projekt rozporządzenia określa wysokość jednorazowej pomocy pieniężnej lub wartość bonów towarowych na zakup odzieży i obuwia, stałej pomocy pieniężnej na zakup środków higieny osobistej, kieszonkowego, ekwiwalentu pieniężnego w zamian za wyżywienie, świadczenia pieniężnego na pokrycie we własnym zakresie kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pomocy na pokrycie kosztów wyżywienia cudzoziemca w podróży w związku z dobrowolnym powrotem do kraju, do którego cudzoziemiec ma prawo wjazdu lub przeniesieniem do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia Nr 604/2013, a także termin i sposób wypłaty tych świadczeń. Ponadto w projekcie rozporządzenia została określona wysokość dziennej stawki wyżywienia zbiorowego w ośrodku dla cudzoziemców.

Projekt rozporządzenia utrzymuje na dotychczasowym poziomie wysokość pomocy dla cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej.

W projekcie rozporządzenia w stosunku do obowiązujących dotychczas uregulowań dokonano zmian w obecnym § 7, § 8 ust. 3, § 10–12 oraz dodano nowy § 13.

Dotychczasowe brzmienie § 7 rozporządzenia wskazuje, że w przypadku likwidacji ośrodka po piętnastym dniu miesiąca kwoty przeznaczone na pomoc, o których mowa w tym przepisie wypłaca się w likwidowanym ośrodku od szesnastego do ostatniego dnia miesiąca, w którym jest likwidowany ośrodek. Z uwagi na wprowadzenie nowych sposobów dokonywania wypłat pomocy dla cudzoziemców postanowiono zmienić brzmienie § 7 rozporządzenia w zakresie niewskazywania, że wypłata świadczenia będzie następować w likwidowanym ośrodku dla cudzoziemców. Wypłata świadczenia będzie mogła nastąpić w ośrodku dla cudzoziemców, w siedzibie Urzędu do Spraw Cudzoziemców, za pośrednictwem instytucji uprawnionych do wykonywania czynności bankowych lub przekazem pocztowym na adres wskazany przez cudzoziemca.

Projekt rozporządzenia przewiduje nowe brzmienie § 8 ust. 3. Proponowana zmiana ma na celu umożliwienie realizacji wypłaty kwoty przeznaczonej na pomoc, o której mowa w § 8 ust. 1 w terminie późniejszym niż na 2 dni przed dobrowolnym powrotem cudzoziemca do kraju, do którego ma prawo wjazdu, lub przeniesieniem do innego państwa członkowskiego

odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia Nr 604/2013. W tym zakresie pozostało jedynie wskazane, że wypłata kwot przeznaczonych na ww. pomoc jest dokonywana najpóźniej w dniu realizacji tej pomocy. Dotychczasowa praktyka wskazuje na sytuacje, w których cudzoziemcy chcą skorzystać z pomocy w dobrowolnym powrocie do kraju, do którego mają prawo wjazdu lub przeniesienia do innego państwa członkowskiego w możliwie najszybszym terminie, np. następnego dnia po złożeniu wniosku o udzielenie przedmiotowej pomocy. Często istnieje możliwość organizacji ww. pomocy już następnego dnia po złożeniu wniosku o udzielenie tej pomocy. Niemniej jednak dotychczasowe brzmienie przepisu rozporządzenia uniemożliwia w takiej sytuacji wypłatę kwot przeznaczonych na tę pomoc, bowiem wypłata ta nastąpiłaby w terminie krótszym niż dwa dni przed dobrowolnym powrotem cudzoziemca do kraju, do którego ma prawo wjazdu, lub przeniesieniem do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia Nr 604/2013.

W § 10 projektu rozporządzenia przewidziano doprecyzowanie sposobu wypłaty należnej pomocy pieniężnej dla cudzoziemców, wobec których okres udzielania pomocy nie obejmuje pełnego miesiąca. Dotychczasowa praktyka wskazuje, że cudzoziemcy, którzy stawiają się w ośrodku recepcyjnym celem objęcia ich pomocą ze strony Urzędu do Spraw Cudzoziemców po piętnastym dniu danego miesiąca, należną pomoc pieniężną otrzymują dopiero podczas kolejnych wypłat świadczeń pieniężnych, tj. w kolejnym miesiącu. Obowiązujące rozporządzenie nie pozwala na niezwłoczne wypłacanie tej grupie cudzoziemców należnych świadczeń pieniężnych. Sytuacja ta jest niezwykle trudna dla ww. grupy cudzoziemców. Wobec powyższego postanowiono dokonać zmiany brzmienia § 10 rozporządzenia w taki sposób, aby przepis ten precyzyjnie określał sposób wypłaty należnej pomocy pieniężnej dla osób, wobec których okres udzielania pomocy nie obejmuje pełnego miesiąca.

Projekt rozporządzenia przewiduje również zmianę brzmienia § 11 rozporządzenia. Proponowana zmiana opiera się na wskazaniu sposobów realizacji wypłaty kwot przeznaczonych na pomoc dla cudzoziemców. Obecnie rozporządzenie przewiduje, że wypłata kwot przeznaczonych na pomoc jest dokonywana w ośrodku dla cudzoziemców, w którym cudzoziemiec przebywa, a w stosunku do cudzoziemca, który korzysta z pomocy udzielanej poza ośrodkiem – co do zasady w ośrodku najbliższym miejsca pobytu cudzoziemca lub w siedzibie Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Dotychczasowa praktyka wskazuje, że ograniczenie możliwości wypłaty kwot przeznaczonych na pomoc do wyżej

wskazanych sposobów jest niewystarczające. W związku z powyższym kierując się troską o interes cudzoziemców postanowiono w rozporządzeniu wskazać różne sposoby dokonywania wypłat kwot przeznaczonych na pomoc dla cudzoziemców. Wybór sposobu wypłaty kwot przeznaczonych na pomocy dla cudzoziemców będzie należał do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

W § 12 projektu rozporządzenia wskazano, że w przypadku gdy wypłata kwot przeznaczonych na pomoc jest dokonywana w ośrodku lub siedzibie Urzędu do Spraw Cudzoziemców, wypłata będzie mogła następować osobie uprawnionej do jej otrzymania, po okazaniu przez nią ważnego dokumentu tożsamości.

Aktualne brzmienie rozporządzenia wskazuje, że w przypadku, o którym mowa w § 6 ust. 2 świadczenie pieniężne dla małżonka cudzoziemca lub małoletniego członka rodziny cudzoziemca można wypłacić cudzoziemcowi, który w imieniu tych osób złożył wniosek o nadanie statusu uchodźcy. Rozporządzenie daje możliwość wypłaty należnej pomocy pieniężnej dla ww. osób jedynie cudzoziemcowi, który złożył w imieniu tych osób wniosek o nadanie statusu uchodźcy. Projekt rozporządzenia przewiduje natomiast, w przypadku gdy wypłata kwot przeznaczonych na pomoc jest dokonywana w ośrodku lub siedzibie Urzędu do Spraw Cudzoziemców, możliwość wypłaty kwot przeznaczonych na ww. pomoc jednemu z małżonków. W tym kontekście bez znaczenia pozostaje, czy małżonek ten złożył w imieniu swojego współmałżonka wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Projekt rozporządzenia reguluje w § 13 ust. 1 kwestie związane z wypłatą należnej pomocy pieniężnej dla małoletnich członków rodziny cudzoziemca. Dotychczasowe brzmienie przepisów wskazuje, że kwotę przeznaczoną na pomoc dla małoletniego może odebrać jedynie cudzoziemiec, który złożył w jego imieniu wniosek o nadanie statusu uchodźcy, co wyłącza możliwość odbioru wskazanej kwoty przez drugiego rodzica. W praktyce zdarza się, że rodzice małoletnich cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy mają już uregulowany status prawny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z tym zasadne jest, aby prawo do odebrania kwot przeznaczonych na pomoc dla małoletniego mieli oboje rodzice. Jednocześnie projekt rozporządzenia przewiduje w § 13 ust. 2, tak jak dotychczas, że kwota przeznaczona na pomoc, o której mowa w § 2–6 i § 8 rozporządzenia, dla małoletniego cudzoziemca, dla którego sąd ustanowił opiekę, jest wypłacana jego opiekunowi prawnemu.

Ponadto projekt rozporządzenia w § 13 ust. 3 utrzymuje dotychczasowe regulacje w zakresie możliwości wypłaty w uzasadnionych przypadkach, gdy przemawia za tym ważny interes cudzoziemca kwot przeznaczonych na pomoc, o której mowa w § 2–6 i § 8

rozporządzenia kierownikowi ośrodka upoważnionemu przez cudzoziemca uprawnionego do otrzymania tej pomocy.

Przewidziany w projekcie termin wejścia w życie rozporządzenia to 14 dni od dnia ogłoszenia. Tak określony termin wejścia w życie rozporządzenia powinien zapewnić czas na właściwe przygotowanie się do stosowania nowej regulacji.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie wysokości pomocy dla cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Stachańczyk – Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Dyrektor Szymon Hajduk Dyrektor Departamentu Pomocy Socjalnej Urząd do Spraw Cudzoziemców tel. 22 6017446 szymon.hajduk@udsc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia ...</p> <p>Źródło Wdrożenie prawa unijnego w zakresie udzielania ochrony cudzoziemcom</p> <p>Nr w wykazie prac ...</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku z utratą mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego, które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela kraju trzeciego, konieczne było dokonanie zmiany art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiącego upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia określającego wysokość pomocy udzielanej cudzoziemcom ubiegającym się o udzielenie ochrony międzynarodowej. Ponadto zmianie ulega sposób organizacji wypłat świadczeń socjalnych dla cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Sprawy, które będą uregulowane w przedmiotowym projekcie nie wymagają regulacji na poziomie ustawowym. Są to przepisy o charakterze technicznym i dotyczą określenia wysokości pomocy dla cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej, a także sposobu wypłaty świadczeń pieniężnych przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców cudzoziemcom ubiegającym się o udzielenie ochrony międzynarodowej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowany akt normatywny stanowi wdrożenie postanowień prawa unijnego, dlatego też przedmiotowa ocena może odnosić się wyłącznie do państw członkowskich Unii Europejskiej. Jednak z uwagi na fakt, że termin transpozycji przepisów prawa unijnego do prawa krajowego jeszcze nie upłynął, brak jest miarodajnych informacji na temat sposobu ich wdrożenia w innych państwach członkowskich.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
cudzoziemcy	Dane przedstawione w załączniku nr 1 do OSR	Dane zostały wygenerowane z krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców.	Udzielanie pomocy socjalnej cudzoziemcom ubiegającym się o udzielenie ochrony międzynarodowej.
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1 urząd administracji rządowej	Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 463 i 1004).	Udzielanie pomocy socjalnej cudzoziemcom ubiegającym się o udzielenie ochrony międzynarodowej.

JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Zróżła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżety jednostek samorządu terytorialnego.												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		-	-	-	-	-	-					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-					
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-											
Niemierzalne	-	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanych regulacji nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.												

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegółowo w odwrotnej tabeli zgodności).	nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	nie dotyczy
Komentarz: nie dotyczy	
9. Wpływ na rynek pracy	
Wejście w życie projektowanych regulacji nie będzie miało wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Datę wejścia w życie projektowanego rozporządzenia proponuje się ustalić na 14 dni od dnia ogłoszenia. Tak określony termin wejścia w życie rozporządzenia powinien zapewnić czas na właściwe przygotowanie się do stosowania nowej regulacji.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Planuje się dokonać ewaluacji efektów zmian po 5 i 10 latach od wejścia w życie proponowanych zmian.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Załącznik – Zestawienie określające liczbę osób, którym w latach 2012–2014 Urząd do Spraw Cudzoziemców udzielał pomocy socjalnej.	

Załącznik do OSR

Zestawienie określające liczbę osób, którym w latach 2012–2014 Urząd do Spraw Cudzoziemców udzielał pomocy socjalnej

Średnia liczba cudzoziemców - stan na grudzień	2012	2013	2014	Średnia liczba za 2012-2014
	2849	3678	3791	3 440